

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

37

1959

HELSINGIN KAUPUNGIN
PAINATUS- JA HANKINTATOIMISTO
1960

**AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA 1959.**

Vuosi ja kuukausi	Päi- vä		Asetuk- sen numero
1955 Syyskuu	21	Kaupungin viranomaisten toimituskirjois- ta perittävät lunastukset ja asiakirjain lähettämistä kannettavat maksut; kau- punginvaltuuston vahvistamat	97
1956 Toukokuu	30	Myymälöiden sulkemisaika; kaupunginval- tuuston päätös	114
1959 Tammikuu	14	Helsingin kaupungin yleisten töiden lauta- kunnan johtosäännön muutos; kaupun- ginvaltuuston vahvistama	1
"	14	Helsingin kaupungin rakennusviraston joh- tosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	2
"	14	Helsingin kaupungin satamalautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuus- ton vahvistama	3
"	14	Helsingin kaupungin satamalaitoksen joh- tosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	4
"	14	Helsingin kaupungin viranhaltijain palk- kauksen indeksisidonnaisuuden lakkaa- minen; kaupunginvaltuuston päätös ...	5
"	16	Asetus ammattioppilaitoksista	6
"	23	Laki kaupungin osanotosta poliisilaitoksen menoihin annetun lain muuttamisesta	7
"	23	Laki kansakoululain muuttamisesta	8
"	23	Asetus palosäännön muuttamisesta	9
"	28	Koiraveron enimmäismäärän vahvista- minen; kaupunginvaltuuston päätös ...	11
"	28	Helsingin kaupungin käyttörahaston sään- töjen muutos; sisäasiainministeriön vahvistama	12
"	28	Helsingin kaupungin verontasausrahaston sääntöjen muutos; sisäasiainministeri- ön vahvistama	13
"	29	Ohjeet komiteoille ym. apuelimille niiden työskentelyä varten; kaupunginhallituk- sen antamat	14

Tammikuu	29	Yleiseen alkoholihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholihuoltolan hoitomaksut; valtioneuvoston päätös	15
"	29	Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä; valtioneuvoston päätös	16
"	30	Asuntolainojen korko; valtioneuvoston päätös	10
"	30	Asetus asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta	17
"	30	Asetus työturvallisuuslain soveltamisesta lain 2 §:ssä tarkoitettuun työhön	18
Helmikuu	5	Asetus eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta tai lakkauttamisesta	19
"	5	Asetus kansakouluasetuksen muuttamisesta	20
"	5	Palopäällystön varallaolo- ja sunnuntai-työkorvaukset; kaupunginhallituksen päätös	21
"	12	Erinäisten korotusten soveltaminen kaupungin viranhaltijain ns. henkilökohtaisiin lisiin; kaupunginhallituksen päätös	22
"	14	Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjalikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla; maistraatin päätös	23
"	18	Valtion tilapäisessä toimessa palvellun ajan hyväksi lukeminen ikälisiä varten; palkkalautakunnan päätös	24
"	19	Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n välisen työehtosopimuksen muutos; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n allekirjoittama	25
"	25	Lastensuojelulautakunnan toimesta vieraille paikkakunnille sijoitettujen lasten hoitokotien valvonnasta aiheutuneiden kustannusten suorittaminen sanottujen kuntien viranomaisille; kaupunginvaltuuston päätös	26
"	25	Kaasunjakelualueen määrääminen; kaupunginvaltuuston päätös	27
"	26	Kaupunginkirjaston kirjanperimispalkkiot; kaupunginhallituksen vahvistamat	28

Helmikuu	26	Sairaankuljetustaksan muutos; kaupungin- hallituksen vahvistama	29
Maaliskuu	5	Kaupungeille ja kauppaloille kansakoulu- laitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1958 oppilasmäärän mukaan maksettava val- tionavustus; valtioneuvoston päätös	30
"	10	Teurastamon käyttömaksujen ja lihantar- kastusmaksujen korotus; Uudenmaan läninhallituksen vahvistama	31
"	11	Helsingin kaupungin sähkölaitoksen säh- könmyyntitariffit ja -hinnat; kaupun- ginvaltuuston vahvistamat	32
"	11	Kaasutariffi; kaupunginvaltuuston vahvis- tama	33
"	12	Helsingin kaupungin sähkönmyyntitariffit ja -hinnat; kaupunginhallituksen vahvis- tammat	32
"	12	Opintomatka-apurahojen myöntäminen; kaupunginhallituksen päätös	34
"	12	Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lää- kärille suoritettava korvaus; kaupun- ginhallituksen päätös	35
"	13	Asetus elokuvanäytännöistä annetun ase- tuksen muuttamisesta	36
"	16	Laiturihuollon taksan korottaminen; sata- malautakunnan päätös	37
"	20	Laki työttömyysavustuksesta	38
"	20	Asetus työttömyysavustuksesta	39
"	20	Taksa, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoimituksissa Hel- singin kaupungin alueella lasketaan; Uudenmaan läninhallituksen vahvistama	152
"	24	Kulutusmaidon rasvapitoisuuden vakiointi; maatalousministeriön päätös	40
"	25	Palkankorotuksen suorittaminen kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille; kau- punginvaltuuston päätös	41
"	25	Kunnan maksamien työttömyysavustusten korvaushakemukseen liitettävä selvitys; valtioneuvoston päätös	42
"	31	Asuntotuotannon veronhuojennuslaissa tar- koitettu käypä korko; valtiovarainmi- nisteriön päätös	43

Maaliskuu	31	Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön muutos; sosiaaliministeriön vahvistama	44
"	31	Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännön muutos; sosiaaliministeriön vahvistama	45
Huhtikuu	6	Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r. y:n välinen sopimus Helsingin kaupungin työntekijäin ohjetuntipalkoista ja lisistä; palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r. y:n allekirjoittama	46
"	15	Helsingin kaupunginhallituksen johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	47
"	15	Helsingin kaupungin keskuspesulan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	48
"	15	Sairausavustuksen suorittaminen työttömyystöissä oleville; kaupunginvaltuuston päätös	88
"	16	Asuntolainojen ehdot; kaupunginhallituksen vahvistamat	60
"	17	Helsingin kaupungin satamajäänsärkiäin miehistöä koskeva työehtosopimus; palkkalautakunnan ja Suomen Merimies-Unioni r. y:n allekirjoittama	49
"	17	Laki asuntotuotantolain muuttamisesta	50
"	20	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r. y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r. y:n allekirjoittama	51
"	20	Tervalammen työlaitoksen ja alkoholisti-huoltolan järjestyssääntö, päiväjärjestys sekä huollettavien työsuoritusten ja käytöksen arvosteluperusteet; huoltolautakunnan päätös	52
"	23	Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1959 annettavan valtionavun määrä; valtioneuvoston päätös	53
"	24	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	54
"	30	Ammattioppilaitoksille omien huoneistojen hankkimiseksi annettavan valtionavustuksen perusteet; valtioneuvoston päätös	55

VII

Toukokuu	8	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	56
"	11	Valmistavat ammattikoulut; kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	57
"	13	Aluelääkärrien virkapiirien rajat; terveydenhoitolahtakunnan päätös	89
"	14	Perhelisälain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	58
"	14	Henkilökuljetusmaksut yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella liikennöimillä linjoilla; maistraatin vahvistamat	59
"	14	Eräiden korkojen uudelleen järjestely; kaupunginhallituksen päätös	61
"	22	Väestönsuojeluasetus	62
"	22	Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesäännön muutos; kouluhallituksen vahvistama	92
"	28	Helsingin kaupungin hankintaohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat	63
"	28	Kaupungille tulevien maksujen perimistä koskevat ohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat	64
Kesäkuu	2	Työnvälityslaki	65
"	2	Asetus työnvälityslain täytäntöönpanosta	66
"	2	Laki veronhuojennustilille tehdyn talletuksen vähentämisestä verotuksessa	90
"	3	Helsingin kaupungin hankintatoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	67
"	3	Kaupungin hankinnat; kaupunginvaltuuston päätös	68
"	4	Kaupunginhallituksen tekemien päätösten täytäntöönpano; kaupunginhallituksen päätös	69
"	4	Asuntotuotantokomitean toimintaohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat	70
"	4	Kiinteistöviraston asuntotuotantotoimiston toimintaohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat	71
"	8	Helsingin kaupungin yleisen talletusmaksu- siinin työmaksut; satamalahtakunnan vahvistamat	72

Kesäkuu	8	Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut; satamalautakunnan päätös	73
"	11	Viivästyneistä huoneenvuokrista suoritettava sakkokorko ja perimispalkkio; kaupunginhallituksen päätös	74
"	12	Asetus yleisiin kasvatustiloihin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta	75
"	17	Maitopisarayhdistys r. y:n ylläpitämän neuvolatoiminnan ottaminen kaupungin hallintaan; kaupunginvaltuuston päätös	76
"	17	Satama-alueen maanpuoleiset rajat; kaupunginvaltuuston päätös	153
"	26	Rakennusasetus	77
"	26	Asetus asuntotuotantolain täytäntönpäntä ja soveltamisesta	78
"	26	Asuntotuotantolaissa tarkoitetun lisälainan ja asunto-osakelainan myöntämisperusteet; valtioneuvoston päätös	79
"	26	Gulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä; valtioneuvoston päätös	80
"	26	Asetus väkijuomista annetun lain täytäntönpäntä annetun asetuksen muuttamisesta	81
"	26	Asetus denaturoiduista alkoholipitoisista aineista annetun asetuksen muuttamisesta	82
"	26	Asetus lapsilisälain täytäntönpäntä annetun asetuksen muuttamisesta	83
"	30	B- ja C-luokan väestönsuojat; sisäasiainministeriön päätös	84
Heinäkuu	1	Helsingin kaupunginhallituksen ohjesääntön muutos; sisäasiainministeriön vahvistama	86
"	4	Asetus asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen muuttamisesta	85
"	16	Kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksan muutos; maistraatin vahvistama	91
"	17	Laki välittömän verotuksen hallinnosta	87
"	24	Helsingin kaupungin kansakoulujen ohjesääntön muutos; kouluhallituksen vahvistama	92

Elokuu	10	Laki väliaikaisista poikkeuksista naisten yötyökieltoa koskevista säännöksistä annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	93
Syyskuu	7	Perusteet, joiden mukaan kunnan on suoritettava korvausta toiselle kunnalle tämän kunnan varsinaisessa kansakoulussa käyvästä oppilaasta; opetusministeriön päätös	94
"	9	Kaupungin sairaaloissa ja huoltolaitoksissa virkasuhteessa olevalle pesu- ym. henkilökunnalle taattavat edut sen siirtyessä keskuspesulaan työsopimussuhteeseen; kaupunginvaltuuston päätös	95
"	9	Helsingin kaupungin viranhaltijain luonnetoetusäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	96
"	9	Kaupungin viranomaisten toimituskirjoista perittävät lunastukset ja asiakirjain lähettämisestä kannettavat maksut; kaupunginvaltuuston päätös	97
"	14	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta	98
"	23	Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet; sisäasiainministeriön päätös	99
"	23	Asuntotonttien yleisten luovutusehtojen muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös	100
"	23	Vaatturiammattikoulun ottaminen kaupungin haltuun; kaupunginvaltuuston päätös	101
"	23	Kaupungin omistamien rakennusten hallinnon ja hoidon uudelleen järjestäminen; kaupunginvaltuuston päätös	102
"	30	Asemakaavoissa ym. käytettävät merkinnät; sisäasiainministeriön päätös ..	103
Lokakuu	7	Ylimääräisen eläkkeen suorittaminen kaupungin palveluksesta valtion palvelukseen siirtyvälle veroviraston henkilökunnalle; kaupunginvaltuuston päätös	104
"	21	Helsingin kaupungin talouden tarkastussäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	105
Marraskuu	2	Helsingin kaupungin sairaanhoitajakoulun ohjesääntö; lääkintöhallituksen vahvistama	106

Marraskuu	4	Kunnallistaksoituksessa tehtävät vähennykset; kaupunginvaltuuston päätös . . .	107
"	4	Kansakoululuokkien oppilasluku; kaupunginvaltuuston päätös	108
"	5	Aluelääkäreille suoritettava vuokratuotto; kaupunginhallituksen päätös	109
"	5	Laki yleisistä teistä annetun lain muuttamisesta	110
"	13	Laki ammattioppilaitoksista annetun lain muuttamisesta	111
"	13	Asetus tuberkuloosiasetuksen muuttamisesta	112
"	18	Sairaalaalautakunnan alaisilla poliklinikoilla perittävät maksut; kaupunginvaltuuston päätös	113
"	18	Myymälöiden sulkemisaika; kaupunginvaltuuston päätös	114
"	19	Konekirjoitus-, pikakirjoitus- ja konekirjanpitolisät; kaupunginhallituksen päätös	115
"	20	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	116
"	28	Ennakkoperintälaki	117
Joulukuu	2	Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesäännön muutokset; sosiaaliministeriön vahvistamat	118
"	11	Laki kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain muuttamisesta	119
"	11	Asetus yleisestä lääkärinhoidosta annetun asetuksen muuttamisesta	120
"	11	Asetus kunnallisista terveysisäristä annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	121
"	11	Asetus kunnan kättilöistä annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	122
"	11	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta	123
"	16	Helsingin kaupungin jako äänestysalueisiin; kaupunginvaltuuston päätös	124
"	16	Helsingin kaupungin terveydenhoitoviraston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	125

Joulukuu	18	Asetus moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta	126
"	18	Laki kunnan lisätalousarviosta	127
"	23	Laki valtion vuoden 1960 obligaatiolainojen veronhuojennuksista	128
"	23	Ennakkoperintäasetus	129
"	23	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muuttamisesta	130
"	23	Laki työllisyyslain voimassaoloajan pidentämisestä	131
"	23	Laki työttömyysavustuksesta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	132
"	23	Asetus kansakouluasetuksen muuttamisesta	133
"	23	Asetus väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	150
"	23	Asetus denaturoiduista alkoholipitoisista aineista annetun asetuksen muuttamisesta	151
"	28	Helsingin kaupungin ja Suomen Konemestari-liitto r. y:n välinen sopimus kaupungin omistamien alusten s/s Otson ja m/s Turson konepäällystön palkkauksesta ja muista työehdoista	134
"	30	Laki huoneenvuokrien säännöstelystä ..	135
"	30	Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös	136
"	30	Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely Helsingin kaupungissa; valtioneuvoston päätös	137
"	30	Asuinhuoneistojen vuokratustannusten nousu; sosiaaliministeriön päätös ...	138
"	30	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	139
"	30	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta ...	140
"	30	Laki eräiden talletusten veronhuojennuksista	141
"	30	Laki merimiesverolain muuttamisesta	142
"	30	Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	143

XII.

Joulukuu	30	Verotusasetus	144
"	30	Asetus työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	145
"	30	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	146
"	30	Laki valtion kansaneläkelain mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoittamisesta	147
"	30	Asetus valtion kansaneläkelain mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoittamisesta	148
"	30	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	149
		—	
		Asemakaavan muutokset vuonna 1959 ..	154
		Tonttijaon muutokset vuonna 1959	155
		Muutokset vakinaisten virkojen luokitteluun vuonna 1959	156

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1959

	N:o
Alkoholistihuoltola, yleinen, maksut siihen määrätyn hoidosta	15
Aluelääkärit, heidän virkapiiriensä rajat	89
heille suoritettava vuokratyö	109
Alukset, kaupungin omistamat s/s Otso ja m/s Turso, sopimus niiden konepäällystön palkkauksesta ja työehdoista	134
Ammattikoulut, valmistavat, kauppa- ja teollisuusministeriön päättös niistä	57
Ammattioppilaitokset, asetus niistä	6
niiden omien huoneistojen hankkimiseksi annettavan valtion- avustuksen perusteet	55
niistä annetun lain muutokset	111
Asemakaavan muutokset	154
Asemakaavoissa ym. käytettävät merkinnät	103
Asetus ammattioppilaitoksista	6
asiakirjain lähettämisestä annetun asetuksen muuttamisesta	85
asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpanosta ja so- veltamisesta	17
asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta	78
denaturoiduista alkoholipitoisista aineista annetun asetuksen muuttamisesta	82, 151
elokuvanäyttännöistä annetun asetuksen muuttamisesta	36
ennakkoperintä-	129
eräiden poliisitoimien perustamisesta, muuttamisesta tai lakkauttamisesta	19
kansakouluasetuksen muuttamisesta	20, 133
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta	98, 123
kansaneläkeasetuksen muuttamisesta	149
kunnallisista terveysisäristä annetun lain soveltamisesta annetun asetuksen muuttamisesta	121
kunnan kättilöistä annetun lain soveltamisesta annetun asetuk- sen muuttamisesta	122
lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttami- sesta	83
moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta	126
palosäännön muuttamisesta	9
rakennus-	77
tuberkuloosiasetuksen muuttamisesta	112
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	145
työnvälityslain täytäntöönpanosta	66

Asetus työttömyysavustuksesta	39
työturvallisuuslain soveltamisesta lain 2 §:ssä tarkoitettuun työhön	18
valtion kansaneläkelain mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoittamisesta	148
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	54
verotus-	144
väestönsuojelu-	62
väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muuttamisesta	81, 150
yleisestä lääkärinhuollosta annetun asetuksen muuttamisesta yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta	120
Asiakirjain lähettäminen, siitä annetun asetuksen muutos	85
siitä kannettavat maksut	97
Asuinhuoneistojen vuokratilustannusten nousu	138
Asuntolainojen ehdot	60
Asuntolainojen korko	10
Asuntotonttien yleisten luovutusehtojen muutos	100
Asuntotuotannon veronhuojennuslaki, sen täytäntöönpano	17
siinä tarkoitettu käypä korko	43
Asuntotuotantokomitean toimintaohjeet	70
Asuntotuotantolaki, sen muuttaminen	50
sen täytäntöönpano	78
siinä tarkoitettu lisälainan ja asunto-osakelainan myöntämisperusteet	79
Asuntotuotantotoimisto, kiinteistöviraston, sen toimintaohjeet	71
Autotaksa, ks. Kuorma-autotaksa.	
Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitsemaksut	73
Denaturoiduista alkoholipitoisista aineista annetun asetuksen muuttaminen	83, 151
Elokuvanäytännöistä annetun asetuksen muutos	36
Eläkkeet, sääntömääräiset ja ylimääräiset, niiden korotus	41
ylimääräiset, niiden suorittaminen kaupungin palveluksesta valtion palvelukseen siirtyvälle veroviraston henkilökunnalle	104
Ennakkoperintäasetus	129
Ennakkoperintälaki	117
Hankintaohjeet, Helsingin kaupungin	63, 68
Hankintatoimiston johtosäännön muutos	67
Huoneenvuokrien säännöstely, laki siitä	135
valtioneuvoston päätös siitä	136
Indeksisidonnaisuus, kaupungin viranhaltijain palkkauksen, sen lakkaaminen	5
Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä	16
Johtosääntö, hankintatoimiston, sen muutos	67
kaupunginhallituksen, sen muutos	47
keskuspesulan	48
rakennusviraston, sen muutos	2

Johtosääntö, satamalaitoksen, sen muutos	4
satamalautakunnan, sen muutos	3
terveydenhoitoviraston, sen muutos	125
yleisten töiden lautakunnan, sen muutos	1
Kaasunjakelualueen määrääminen	27
Kaasutariffi	33
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut	154
Kansakouluasetuksen muutokset	20, 133
Kansakoulujen ohjesäännön muutos	92
Kansakoululain muutos	8
Kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkaus ja eläkkeet, niistä annetun asetuksen muutokset	98, 123
niistä annetun lain muutokset	56, 119
Kansakoululaitoksen ylläpitämiseen maksettava valtionavustus	30
Kansakoululuokkien oppilasluvu	108
Kansakoulunopettajan virat, muutoksia niihin	156
Kansakoulunoppilaat, toisen kunnan varsinaisessa kansakoulussa käyvät, perusteet, joiden mukaan kunnan on suoritettava korvausta heistä	94
Kansaneläke- ja lapsilisämaksu, työnantajan, asetus siitä	145
laki siitä	143
Kansaneläkeasetuksen muutos	149
Kansaneläkelaki, sen väliaikainen muuttaminen	146
valtion sen mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoit- taminen	147, 148
Kasvatuslaitokset, niihin otetuista oppilaista suoritettavista hoi- tomaksuista annetun asetuksen muutos	75
Kaupunginhallitus, sen johtosäännön muutos	47
sen ohjesäännön muutos	86
sen tekemien päätösten täytäntöönpano	69
Kaupunginkirjaston kirjanperimispalkkiot	28
Keskuspesulaan työsopimussuhteeseen siirtyvälle, kaupungin sairaaloissa ja huoltolaitoksissa virkasuhteessa oleval- le pesu- ym. henkilökunnalle taattavat edut	95
Keskuspesulan johtosääntö	48
Koiraveron enimmäismäärän vahvistaminen	11
Komiteat, ohjeet niiden työskentelyä varten	14
Konekirjoitus- ja konekirjanpitolisät	115
Konepäälystöstä aluksilla s/s Otso ja m/s Turso, sopimus sen palkkauksesta ja muista työehdoista	134
Korot, kaupungille tulevat	61, 64
Kouluhammaslääkärin palkkauksen valtionavustuksen perusteet	99
Kulutusmaidon rasvapitoisuuden vakiointi	40
Kunnallisasetuksen muutokset	116, 140
Kunnallistaksoituksessa tehtävät vähennykset	107
Kunnan lisätalousarviosta annettu laki	127
Kuorma-autotaksan muutos	91
Kätilöt, kunnan, heistä annetun lain soveltamisesta annetun ase- tuksen muutos	122
Käyttörahaston sääntöjen muutos	12
Laiturihuollon taksan korotus	37
Laki ammattioppilaitoksista annetun lain muuttamisesta	111
asuntotuotantolain muuttamisesta	50

Laki ennakkoperintä-	117
eräiden talletusten veronhuojennuksista	141
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	139
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin an- netun lain muuttamisesta	130
huoneenvuokrien säännöstelystä	135
kansakoululain muuttamisesta	8
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeis- tä annetun lain muuttamisesta	56, 119
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta	146
kaupungin osanotosta poliisilaitoksen menoihin annetun lain muuttamisesta	7
kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muutta- misesta	116, 140
kunnan lisätalousarviosta	127
merimiesverolain muuttamisesta	142
työllisyyslain voimassaoloajan pitentämisestä	131
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta	143
työnvälitys-	65
työttömyysavustuksesta	38
työttömyysavustuksesta annetun lain voimassaoloajan piten- tämisestä	132
valtion kansaneläkelain mukaan vastattavien tukiosien kustan- nusten rahoittamisesta	147
valtion vuoden 1960 obligatiolainojen veronhuojennuksista veronhuojennustilille tehdyn talletuksen vähentämisestä vero- tuksessa	90
wäliaikaisista poikkeuksista naisten yötyökieltoa koskevista säännöksistä annetun lain voimassaoloajan pitentämi- sestä	93
wälittömän verotuksen hallinnosta	87
yleisistä teistä annetun lain muuttamisesta	110
Lapsilisä- ja kansaneläkemaksu, työnantajan, asetus siitä	145
laki siitä	143
Lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen muutos	83
Lasten- ja nuorisonhuoltolaitokset, lastensuojelulautakunnan alaiset, niiden ohjesäännön muutos	45
Lastenkotien valtionapu	53
Lastenneuvolan lääkarille suoritettava korvaus	35
Lastensuojelulautakunnan toimesta vieraille paikkakunnille si- joitettujen lasten hoitokotien valvonnasta aiheutuneiden kustannusten suorittaminen sanottujen kuntien viranomai- sille	26
Lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesäännön muutos	118
Liikehuoneistoja koskevien vuokrasuhteiden säännöstely	137
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöimillään linjoilla	23, 59
Lisätalousarvio, kunnan, laki siitä	127
Luontoisetusäännön muutos	96
Lääkärinhoito, yleinen, siitä annetun asetuksen muutos	120
Maanmittaustoimitukset kaupungin alueella, uskottujen miesten palkkiot niistä	152

Maataloustyöntekijät, heidän työehtosopimuksensa muutos . . .	25
Maidon rasvapitoisuuden vakiointi	40
Maitopisarayhdistys r. y:n ylläpitämän neuvolatoiminnan otta- minen kaupungin hallintaan	76
Maksut, kaupungille tulevat, niiden perimistä koskevat ohjeet	64
Merimiesverolain muuttaminen	142
Moottorijoneuvoasetuksen muutos	126
Myymlöiden sulkemisaika	114
Naisten yötyökieltoa koskevat säännökset, laki väliaikaisista poikkeuksista niistä annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	93
Obliigaatiolainat, valtion v. 1960, laki niiden veronhuojennuksista	128
Ohjesääntö, kansakoulujen, sen muutos	92
kaupunginhallituksen, sen muutos	86
lastensuojelulautakunnan alaiden lasten- ja nuorisonhuolto- laitosten, sen muutos	45
lastentarhain lautakunnan ja sen alaiden laitosten, sen muu- tokset	118
sairaanhoidtajakoulun	106
sosiaali-, sen muutos	44
Opintomatka-apurahojen myöntäminen	34
Palkat, kaupungin työntekijäin	41, 46
kaupungin viranhaltijain	5, 41
Palkkaus, valtion viran tai toimen haltijain, siitä annetun ase- tuksen muutos	54
Palopäälystön varallaolo- ja sunnuntaityökorvaukset	21
Palosäännön muutos	9
Perheenasuntoavustukset, tulojen enimmäismäärät niitä myön- nettäessä	80
Perhelisälain toimeenpano	58
Perimispalkkio, viivästyneistä vuokrasaatavista suoritettava	74
Pikakirjoituslisät	115
Poliisilaitoksen menot, kaupungin osanotosta niihin annetun lain muutos	7
Poliisitoimien perustaminen ja muuttaminen	19
Poliklinikat, sairaalalautakunnan alaiset, niillä perittävät maksut	113
Rakennukset, kaupungin omistamat, niiden hallinnon ja hoidon uudelleen järjestäminen	102
Rakennusasetus	77
Rakennusviraston johtosäännön muutos	2
Sairaanhoidtajakoulun ohjesääntö	106
Sairaankuljetustaksan muutos	29
Sairausavustuksen suorittaminen työttömyystöissä oleville	88
Sakkokorko, viivästyneistä kaupungin vuokrasaatavista suoritet- tava	74
Satama-alueen maanpuoleiset rajat	153
Satamajäänsärkiäin miehistöä koskeva työehtosopimus	49
Satamalaitoksen johtosäännön muutos	4
Satamalautakunnan johtosäännön muutos	3
Sosiaali-ohjesäännön muutos	44
Sähkönmyyntitariffit ja -hinnat	32

Taksa, kuorma-auto-, sen muutos	91
laiturihuollon, sen korotus	37
sairaankuljetus-, sen muutos	29
uskottujen miesten palkkioiden maanmittaustoimituksissa	152
Talletukset, laki niiden veronhuojennuksista	141
Talletusmakasiini, yleinen, sen työmaksut	72
Talouden tarkastussääntö, Helsingin kaupungin, sen muutos	105
Tariffi, kaasu-	33
sähkönmyynti-	32
Tervälämmen työlaitoksen ja alkoholistihuoltolan järjestyssään-	
töä ym. koskeva päätös	52
Terveydenhoitoviraston johtosäännön muutos	125
Terveyssisarret, kunnalliset, heistä annetun lain soveltamisesta	
annetun asetuksen muutos	121
Teurastamon käyttömaksujen ja lihantarkastusmaksujen korotus	31
Tiet, yleiset, niistä annetun lain muutos	110
Toimituskirjoista perittävät lunastukset	97
Tonttijaon muutokset	155
Tuberkuloosiasetuksen muutos	112
Työehtosopimus, maataloustyöntekijäin, sen muutos	25
satamajäänsärkijäin miehistön	49
työntekijäin	51
Työllisyyslain voimassaoloajan pitentäminen	131
Työmaksut, yleisen talletusmakasiinin	72
Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu, asetus siitä	145
laki siitä	143
Työntekijät, kaupungin, heidän tuntipalkkansa	46
heidän työehtosopimuksensa	51
maatalous-, heidän työehtosopimuksensa muutos	25
työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevat sekä sellaiset,	
jotka eivät kuulu työehtosopimusten alaisuuteen, heidän	
palkkojensa korotus	41
Työnvälityslaki	65
sen täytäntöönpano	66
Työttömyysavustus, asetus siitä	39
kunnan maksama, sen korvaushakemukseen liitettävä selvitys	42
laki siitä	38
siitä annetun lain voimassaoloajan pitentäminen	132
Työttömyystöissä oleville suoritettava sairausavustus	88
Työturvallisuuslain soveltaminen lain 2 §:ssä tarkoitettuun työhön	18
Vaatturiammattikoulun ottaminen kaupungin haltuun	101
Valtionavustus, ammattioppilaitoksille omien huoneistojen hank-	
kimiseksi annettava, sen perusteet	55
kansakoululaitoksen	30
lastenkotien	53
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin	130,
Veronhuojennus, eräiden talletusten, laki siitä	141
Veronhuojennuslaki, asuntotuotannon, sen täytäntöönpano	17
siinä tarkoitettu käypä korko	43
Veronhuojennustilille tehdyn talletuksen vähentäminen verotuk-	
sessa, laki siitä	90
Verontasausrahaston sääntöjen muutos	13
Verotus, välitön, laki sen hallinnosta	87
Verotusasetus	144

XIX

Veroviraston viranhaltijat, kaupungin palveluksesta valtion palvelukseen siirtyvät, ylimääräisen eläkkeen suorittaminen heille	104
Viranhaltijat, kaupungin, erinäisten korotusten soveltaminen heidän ns. henkilökohtaisiin lisiinsä	22
heidän ikälisänsä	41
heidän luontoisetusääntönsä muutos	96
heidän palkkauksensa indeksisidonnaisuuden lakkaaminen	5
palkankorotuksen suorittaminen heille	41
valtion tilapäisessä toimessa palvelun ajan hyväksi lukeminer ikälisiä varten	24
valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muutos	54
Virat, vakinaiset, muutokset niiden luokitteluun	156
Vuokratilakustannusten nousu	138
Vuokrasaataavista suoritettava sakkokorko ja perimispalkkio	74
Vuokrasäännöstely, laki siitä	135
liikehuoneistoja koskeva	137
valtioneuvoston päätös siitä	136
Väestönsuojat, B- ja C- luokan	84
Väestönsuojeluasetus	62
Väkijuomista annetun asetuksen muutos	81, 150
Yleisten töiden lautakunnan johtosäännön muutos	1
Yötyö, naisten, laki väliaikaisista poikkeuksista sen kieltoa koskevista säännöksistä annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	93
Äitiys- ja lastenneuvolan lääkärielle suoritettava korvaus	35
Äänestysalueet	124

Helsingin kaupungin Säädoskokoelmassa ilmestyneiden
säädösten aakkosellinen hakemisto on painettuna kirjan vii-
meisillä sivuilla.

1. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 14 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1954:72)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että 29. 9. 1954 vahvistetun yleisten töiden lautakunnan johtosäännön 6 §:ään lisätään seuraavat uudet 10) ja 11) kohdat ja että entinen 10) kohta muutetaan näin kuuluvaksi 12) kohdaksi, jolloin entiset 11) - 17) kohdat vastaavasti muuttuvat 13) - 19) kohdiksi:

6 §. Lautakunnan tehtävänä on:

 10) päättää rakennusviraston talorakennusosaston suoritettavien töiden osalta kaupungin talousarviossa pääomamenoihin merkittävillä määrärahoilla tehtävistä talorakennustöistä, kunkin työn osalta erikseen, siitä, onko työ suoritettava kaupungin omalla työvoimalla vai annettava urakalla tehtäväksi,

11) kiinnittäen huomiota osaston työllisyyteen ja töiden erikoisluonteeseen määrätä vähintään kerran vuodessa, missä laajuudessa rakennusviraston katurakennusosasto saa omalla työvoimallaan aloittaa kaupungin talousarviossa pääomamenoihin merkittävillä määrärahoilla suoritettavia katu- ja viemäri-alan uudistöitä sekä niihin liittyviä muita töitä, sekä päättää muilta osin siitä, onko katu- ja viemäri-alan uudistykset suoritettava kaupungin omalla työvoimalla vai annettava urakalla tehtäväksi,

12) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin kaupungininsinöörin ja rakennusviraston osastopäälliköiden omalla vastuullaan tehtävien urakoiden ja hankintojen arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämän rajan ylittävistä urakoista ja hankinnoista,

2. HELSINGIN KAUPUNGIN RAKENNUSVIRASTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 14 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1954:73)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että 29.9.1954 vahvistetun rakennusviraston johtosäännön 1 §:n 2 momenttiin lisätään seuraava uusi 8) kohta, jolloin entiset 8) - 11) kohdat vastaavasti muuttuvat 9) - 12) kohdiksi, että 9 §:ään lisätään seuraavat uudet 7) - 9) kohdat, jolloin entiset 7) - 14) kohdat vastaavasti muuttuvat 10) - 17) kohdiksi ja että 16 §:ään lisätään seuraavat uudet 7) ja 8) kohdat, jolloin entiset 7) - 15) kohdat vastaavasti muuttuvat 9) - 17) kohdiksi:

1 §.

Kaupungininsinöörin tehtävänä on

8) päättää yleisten töiden lautakunnan johtosääntönsä 6 §:n 12) kohdan perusteella vahvistamissa rajoissa rakennusviraston toimesta suoritettavien töiden urakkasopimuksista,

9 §. Kaupunginarkkitehdin tehtävänä on

7) tehdä lautakunnalle pääpiirustusten hyväksymistä koskevan käsittelyn yhteydessä esityksen siitä, onko rakennusviraston talorakennusosaston toimesta suoritettava uudisrakennustyö tehtävä kaupungin omalla työvoimalla vai annettava urakalla tehtäväksi,

8) päättää rakennusviraston talorakennusosaston suoritettavien, kaupungin talousarviossa varsinaisiin menoihin merkittävillä määrärahoilla tehtävien talorakennusalan korjaus- ja kunnossapitotöiden suorittamisesta kaupungin omalla työvoimalla,

9) päättää yleisten töiden lautakunnan johtosääntönsä 6 §:n 12) kohdan perusteella vahvistamissa rajoissa rakennusviraston talorakennusosaston toimesta suoritettavien töiden urakkasopimuksista,

16 §. Katurakennuspäällikön tehtävänä on

7) päättää rakennusviraston katurakennusosaston suoritettavien, kaupungin talousarviossa varsinaisiin menoihin merkittävillä määrärahoilla tehtävien katurakennusalan korjaus- ja kunnossapitotöiden suorittamisesta kaupungin omalla työvoimalla,

8) päättää yleisten töiden lautakunnan johtosääntönsä 6 §:n 12) kohdan perusteella vahvistamissa rajoissa rakennusviraston katurakennusosaston toimesta suoritettavien töiden urakkasopimuksista,

3. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 14 p:nä 1959.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:186)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että 18.12.1946 vahvistetun satamalautakunnan johtosäännön 2 §:ään lisätään seuraava uusi 13) kohta ja että entinen 13) kohta muutetaan näin kuuluvaksi 14) kohdaksi, jolloin entiset 14) - 27) kohdat vastaavasti muuttuvat 15) - 28) kohdiksi:

2 §.

13) kiinnittäen huomiota osaston työllisyyteen ja töiden erikoisluonteeseen määrätä vähintään kerran vuodessa, missä laajuudessa satamalaitoksen satamarakennusosasto saa omalla työvoimallaan aloittaa kaupungin talousarviossa pääomamenoihin merkittävillä määrärahoilla suoritettavia satamarakennusalan uudistöitä sekä niihin liittyviä muita töitä, sekä päättää muilta osin siitä, onko satamarakennusalan uudistytöt suoritettava kaupungin omalla työvoimalla vai annettava urakalla tehtäviksi,

14) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin satamajohtajan ja satamalaitoksen osastopäällikköjen omalla vastuullaan tehtävien urakoiden ja hankintojen arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämän rajan ylittämistä urakoista ja hankinnoista,

4. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama tammikuun 14 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:187)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että 18. 12. 1946 vahvistetun satamalaitoksen johtosäännön 1 §:n 2 momenttiin lisätään seuraava uusi 8) kohta ja että 30 §:ään lisätään seuraavat uudet 11) ja 12) kohdat:

1 §. -----

8) päättää satamalautakunnan johtosääntönsä 2 §:n 14) kohdan perusteella vahvistamissa rajoissa satamalaitoksen toimesta suoritettavien töiden urakkasopimuksista.

30 §. -----

11) päättää satamalaitoksen satamarakennusosaston suorittavien, kaupungin talousarviossa varsinaisiin menoihin merkittävillä määrärahoilla tehtävien satamarakennusalan korjaus- ja kunnossapitotöiden suorittamisesta kaupungin omalla työvoimalla,

12) päättää satamalautakunnan johtosääntönsä 2 §:n 14) kohdan perusteella vahvistamissa rajoissa satamalaitoksen satamarakennusosaston toimesta suoritettavien töiden urakkasopimuksista.

5. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSEN INDEKSISIDONNAISUUDEN LAKKAAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 14 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:64)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että valtuuston 23. 4. 1958 tekemässä, Helsingin kaupungin viranhaltijain palkkauksen sitomista elinkustannusindeksiin koskevassa päätöksessä tarkoitetut palkat, palkkiot ja eläkkeet suoritetaan, viranhaltijain ja työntekijäin palkkojen indeksidonnaisuuden päätyttyä vuoden 1958 lopussa, 1. 1. 1959 alkaen edelleen entisen suuruisina.

6. ASETUS AMMATTIOPPILAITOKSISTA.

Annettu tammikuun 16 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 3/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1942:11, 1946:56 ja 1958:69)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä säädetään ammattioppilaitoksista 25 päivänä huhtikuuta 1958 annetun lain (184/58) 28 §:n nojalla:

1 Luku.

Opetus.

1 §. Yleisessä ammattikoulussa annetaan ainakin metallityö-, konekorjaus-, sähkö-, puutyö-, rakennus-, ompelu- ja ravintotalousalojen yleisimmissä ammateissa kansakoulun oppimäärälle pohjautuvaa ammattiopetusta siinä laajuudessa, että oppilaat määrätyn ajan asianomaisessa ammatissa työskenneltyään voivat saavuttaa ammattitaitoiselta työntekijältä vaadittavan pätevyyden.

Erikoisalan ammattikoulussa annetaan jonkin erikoisalan tai koulun omistajan edustamissa ammateissa kansakoulun oppimäärälle tai yleisen ammattikoulun määrätylle oppimäärälle pohjautuvaa ammattiopetusta siinä laajuudessa, että oppilaat sen perusteella tai määrätyn ajan asianomaisella alalla työskenneltyään voivat saavuttaa ammattitaitoiselta työntekijältä vaadittavan pätevyyden.

Ammattioppilaskoulussa annetaan ammateittain tai opetusaineittain kansakoulun oppimäärälle pohjautuvaa, etupäässä vain tietopuolista ammattiopetusta siinä laajuudessa, että oppilaat asianomaiselle ammatille vahvistetun oppiajan työssä oltuaan voivat saavuttaa ammattitaitoiselta työntekijältä vaadittavan pätevyyden.

Ammattiopistossa annetaan pääasiallisesti keskikoulun oppimäärälle pohjautuvaa ylempäänasteista ammattiopetusta sekä ammateittain tai opetusaineittain ammatillista ja työnjohdollista jatko- ja erikoisopetusta ammattitaitoisille työntekijöille.

Samaan ammattioppilaitokseen voi kuulua edellä sanottuja eri ammattioppilaitosmuotoja vastaavaa ammattiopetusta antavia osastoja ja opintolinjoja.

Kaikissa ammattioppilaitoksissa voidaan niiden päätehtävän ohella antaa myös kurssimuotoista ammattiopetusta.

2 §. Yleisten ja erikoisalojen ammattikoulujen opetusaika on 1 - 4 lukuvuotta sen mukaan, kuin kauppa- ja teollisuusministeriö kunkin opintolinjan kohdalta erikseen määrää.

Yleisen ammattikoulun lukuvuoden tulee sisältää 220 työpäivää..

Ammattioppilaskoulun ja ammattiopiston opetusajan sekä niiden ja erikoisalan ammattikoulun lukuvuoden työpäivien määrät vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö.

Ammattioppilaitosten lukuvuosi alkaa elokuun 1 päivänä ja päättyy heinäkuun 31 päivänä, jollei kauppa- ja teollisuusministeriö erityisistä syistä myönnä oppilaitoksen ohjesääntöä vahvistaessaan siitä poikkeusta.

3 §. Ammattioppilaitoksen tietopuolisen ja käytännöllisen opetuksen tulee vastata elinkeinoelämän kullekin ammatille asettamia vaatimuksia. Käytännöllisen opetuksen tulee käsittää harjoitustöitä sekä tuotannollista toimintaa opetussuunnitelman määräämässä laajuudessa.

Tietopuolista opetusta annetaan:

- 1) yleisaineissa, joihin kuuluvat äidinkieli, muut kielet, kansalaistieto, terveystieteet ja liikuntakasvatustieteet; ja
- 2) ammattiala-aineissa, joihin kuuluvat ammattitalous, matematiikka, fysiikka, kemia, aineoppi, työvälineoppi, ammattiopintotieteet, ammattitekniikka sekä muut niihin verrattavat kunkin osaston tai opintolinjan erikoisaineet.

Käytännöllistä opetusta annetaan:

- 1) työopetuksena, joka tapahtuu oppilaitoksen omissa työpajoissa tai muualla oppilaitoksen opettajien johdon ja valvonnan alaisena; tai
- 2) työharjoitteluna, mikä tapahtuu koulun valvonnan alaisena oppilaitoksen omistajan tai muiden työnantajien työpajoissa.

4 §. Ammattioppilaitoksen opetussuunnitelmasta, jonka kauppa- ja teollisuusministeriö tehdystä esityksestä vahvistaa, on käytävä opintolinjoittain ilmi opetuksen järjestely, opetusaineet viikko- tai kokonaisuutena sekä kunkin opetusaineen keskeisin sisältö.

Oppilaitoksissa käytetään kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistamia oppikirjoja.

5 §. Opetusryhmässä tulee olla tietopuolisessa opetuksessa 10 - 36 oppilasta ja työopetuksessa 10 - 18 oppilasta, jollei kauppa- ja teollisuusministeriö erityisistä syistä myönnä tästä poikkeusta.

2 Luku.

Hallinto.

6 §. Ammattikouluneuvoston tehtävänä on oppilaitoksen yleistä kehitystä ohjatessaan käsitellä koulun opetukseen liittyviä ja oppilaita koskevia periaatteellisuontoisia kysymyksiä, joista se voi tehdä esityksiä kauppa- ja teollisuusministeriölle, sekä antaa ministeriön pyytämiä lausuntoja.

Oppilaitoksen ohjesäännössä on tarkemmin määrättävä muista ammattikouluneuvoston tehtävistä ja sen kokoontumisesta.

Niinikään on ohjesäännössä määrättävä ammattioppilaitoksista annetun lain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetuista ammatillisista neuvottelukunnista.

7 §. Oppilaitoksen johtokuntaan kuuluu puheenjohtaja ja vähintään kolme muuta jäsentä, jotka valitaan neljäksi vuodeksi kerrallaan. Lisäksi oppilaitoksen rehtori on itseoikeutettu jäsen johtokunnassa, mikäli ammattioppilaitoksista annetun lain 4 §:n 2 momentin tarkoittamassa tapauksessa ohjesäännössä ei ole toisin määrätty. Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenet määrää valtion oppilaitoksissa kauppa- ja teollisuusministeriö sekä muissa oppilaitoksissa sen omistaja, ottaen huomioon, että oppilaitoksen edustamat ammattialat ja keskusammattikoulussa koulupiirin eri osat tulevat, mikäli mahdollista, siinä edustetuiksi. Kysymyksen ollessa valtion keskusammattikoulusta, josta kunnat ovat varanneet oppilaspaiikkoja, tulee kauppa- ja teollisuusministeriön varata ammattikouluneuvostolle tilaisuus lausunnon antamiseen ennen johtokunnan määräämistä.

8 §. Johtokunta käsittelee oppilaitoksen yleistä hallintoa, omaisuuden ja talouden hoitoa sekä opetuksen järjestelyä koskevia kysymyksiä. Tässä tarkoituksessa johtokunnan tulee:

1) valvoa ja vastata, että oppilaitoksen opetusta, taloudenhoitoa ja muuta toimintaa hoidetaan määräysten mukaisesti ja tarkoituksenmukaisella tavalla;

2) laatia vuosittain jäljempänä 35 §:ssä tarkoitettu arvio oppilaitoksen tuloista ja menoista sekä toimittaa se säädetyssä ajassa kauppa- ja teollisuusministeriölle;

3) päättää oppilaille myönnettävistä oppilasmaksujen alennuksista ja vapautuksista;

4) määrätä lukukausien alkamis- ja päättymispäivät;

5) vahvistaa oppilaitoksen ja oppilaskodin järjestyssäännöt sekä valvoa niiden noudattamista;

6) antaa kauppa- ja teollisuusministeriölle, sen pyytämät lausunnot ja tehdä esityksiä oppilaitoksen toiminnan edistämiseksi; sekä

7) käsitellä ne muut asiat, jotka tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten mukaan kuuluvat johtokunnalle.

9 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta, milloin hän katsoo sen tarpeelliseksi, tai kun rehtori taikka vähintään kaksi johtokunnan jäsentä sitä häneltä pyytävät. Johtokunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet muista jäsenistä on läsnä.

Päätökseksi johtokunnan kokouksissa tulee se mielipide, jonka puolesta on annettu eniten ääniä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi vaaleissa arpa.

10 §. Oppilaitokselle hyväksytystä ohjesäännöstä, joka on alistettava kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistettavaksi, tulee käydä selville:

1) oppilaitoksen nimi ja sijaintipaikka;

2) omistajan nimi ja kotipaikka;

3) tarkoitus ja opetuskieli;

4) osastot ja opintolinjat;

5) opetusajan ja työvuoden pituus, viikkotuntimäärä sekä lukuvuoden alkamisaika;

6) oppilaaksipääsyvaatimukset;

7) oppilaiden oikeudet ja velvollisuudet;

8) oppilailta perittävien korvausten perusteet;

9) luokalta siirtäminen ja todistusten antaminen;

10) johtokunnan jäsenten lukumäärä;

11) opettajantoimien haettavaksi julistaminen ja täyttämisen, eron myöntämisen opettajille ja irtisanominen sekä tarvittavan muun henkilökunnan ottaminen; sekä

12) rehtorin valitseminen.

11 §. Oppilaitoksen rehtori valitaan neljäksi vuodeksi kerrallaan, jollei oppilaitokseen ole perustettu erityistä rehtorin virkaa. Oppilaitok-

seen on lisäksi määrättävä opettajakuntaan kuuluvista henkilöistä rehtorin sijainen, jonka tehtävänä on rehtorin estyneenä ollessa hoitaa hänen tehtäviään.

Valtionavustusta nauttivan oppilaitoksen rehtorin ja hänen sijaisensa vaalista on viivytyksettä ilmoitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle.

Valtion oppilaitoksen rehtorin ja hänen sijaisensa määrää kauppa- ja teollisuusministeriö johtokuntaa ja opettajakuntaa kuultuaan.

12 §. Opettajakuntaan kuuluvat rehtori ja päätoimiset opettajat. Näiden lisäksi voi rehtori määrätä opettajakuntaan kuuluvaksi muitakin opettajia.

Opettajakunnan, joka kokoontuu rehtorin kutsusta, tulee päättää oppilaille annettavista arvosanoista ja oppilaiden koulunkäynnin jatkamisesta koeajan jälkeen, tehdä esityksiä oppilaille annettavista avustuksista, oppilaille jaettavista stipendeistä ja oppilaan kurinpidollisesta erottamisesta, antaa pyydettyjä lausuntoja sekä käsitellä muut tehtävät, jotka sille kuuluvat tämän asetuksen ja sen nojalla annettujen määräysten perusteella.

13 §. Rehtorin tehtävänä on:

- 1) johtaa ja valvoo oppilaitoksen toimintaa sekä huolehtia yleisestä järjestyksestä ja kurinpidosta;
- 2) valvoo opetusta seuraamalla, että opettajat hoitavat asianmukaisesti opetusvelvollisuutensa ja muut heille kuuluvat tehtävät;
- 3) vahvistaa oppilaitoksen lukujärjestys sekä opettajien työnjako;
- 4) huolehtia oppilaitoksen tuloista ja menoista sekä tilittää ne noudattamalla mitä siitä on erikseen säädetty sekä huolehtia oppilaitoksen kiinteistön ja irtaimiston hoidosta, mikäli näitä tehtäviä ei ole ohjesäännössä jollekin toiselle määrätty;
- 5) määrätä toimisto- ja muun henkilökunnan tehtävät sekä valvoo näiden tehtävien suorittamista; sekä
- 6) suorittaa ne tehtävät, jotka tämän asetuksen tai sen nojalla annettujen määräysten taikka oppilaitoksen omistajan antamien ohjeiden mukaan kuuluvat rehtorille.

3 Luku.

Opettajat ja muu henkilökunta.

14 §. Ammattioppilaitoksessa voi olla rehtorin, ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajan, ammatinopettajan, jonka tehtävänä on opintolinjansa työn ja ammattiaineiden opettaminen sekä työnopettajan toimia. Lisäksi oppilaitoksessa voi olla taloudenhoitajan, vahtimestarin, talonmiehen, lämmittäjän, varastonhoitajan, oppilaskodin valvojan ja muita tarpeelliseksi katsottuja toimia.

Valtion keskusammattikoulussa on poikien tietopuolisten ammattiaineiden opettajan, tyttöjen tietopuolisten ammattiaineiden opettajan ja yleisten aineiden opettajan virkoja ja ylimääräisiä toimia sekä taloudenhoitajan, kassanhoitajan ja kanslia-apulaisen peruspalkkaisia ja ylimääräisiä toimia ynnä ammattityönopettajan, keskusvarastonhoitajan, oppilaskodinvalvojan, puhelunvälittäjän, vahtimestarin, lämmittäjän ja muita tarpeelliseksi katsottuja ylimääräisiä ja tilapäisiä toimia. Poikien tietopuolisten ammattiaineiden opettajan, tyttöjen tietopuolisten ammattiaineiden opettajan ja yleisten aineiden opettajan virkoihin noudatetaan vastaavasti, mitä tässä asetuksessa on säädetty ammattiaineiden opettajan, ammatinopettajan ja yleisaineiden opettajan toimesta.

15 §. Yleisinä kelpoisuusehtoina rehtorin tai opettajan toimeen vaaditaan hyvä maine ja sellainen terveys, joka ei ole esteenä opettajan tehtävän hoitamiseen. Tarvittaessa on esitettävä lääkärintodistus nimittävälle viranomaiselle tai oppilaitoksen johtokunnalle.

Mikäli oppilaitokseen on perustettu erityinen rehtorin toimi, vaaditaan sen haltijalta, että hänellä on sellainen ammattiaineiden tai yleisaineiden opettajan pätevyys kuin jäljempänä säädetään sekä lisäksi hyvä perehtyneisyys ammattikouluhallintoon.

Erityisinä kelpoisuusehtoina vaaditaan lisäksi:

1) ammattiaineiden opettajan toimeen, että hakija on suorittanut teknillisen korkeakoulun tai teknillisen opiston oppimäärän sillä opinto-osastolla, jonka alaan haettavan viran tai toimen opetusaineet pääasiallisissa kuuluvat, sekä lisäksi työskennellyt teknillisessä korkeakoulussa tai teknillisessä oppilaitoksessa suoritetun tutkinnon jälkeen vähintään kaksi vuotta vastaavalla käytännöllisellä alalla, taikka että hakija on suorittanut yliopistollisen loppututkinnon ja omaa arvosanan opetettavassa pääaineessa;

2) yleisaineiden opettajan toimeen, että hakija on suorittanut korkeakoulututkinnon tai kansakoulunopettajantutkinnon ja että hänellä on yliopistollinen arvosana opetettavassa pääaineessa;

3) ammatinopettajan toimeen, että hakija on suorittanut kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksymän opettajavalmistuskoulutuksen oppimäärän opetusalueeltaan vastaavalla opinto-osastolla sekä työskennellyt 18 vuotta täytettyään vastaavalla käytännöllisellä alalla vähintään kolme vuotta; sekä

4) työnopettajan toimeen, että hakija on suorittanut teknillisen koulun oppimäärän sillä opinto-osastolla, jonka alaan haettavan viran tai toimen opetusaineet kuuluvat, tai omaa ammattialallaan vastaavan koulutuksen ja on työskennellyt 18 vuotta täytettyään vastaavalla käytännöllisellä alalla vähintään kolme vuotta.

Edellä 1, 3 ja 4 kohdissa vaadittavaan käytännölliseen työkokemukseen luetaan hakijalle hyväksi myös toiminta teknillisen oppilaitoksen tai ammattioppilaitoksen vastaavan alan päätoimisena opettajana, ei kuitenkaan enempää kuin yksi vuosi.

Edellä mainittujen kelpoisuusehtojen lisäksi vaaditaan, että hakijalla on ammattikoulun opettajantutkintoon sisältyvä tai sitä vastaava kauppa- ja teollisuusministeriön hyväksymä opettajan valmistus.

Tuntiopettajalla tulee, mikäli mahdollista, olla vastaava kelpoisuus.

Ammattiopistojen opettajien kelpoisuudesta määrää kauppa- ja teollisuusministeriö.

16 §. Valtion keskusammattikoulun opettajien virat julistaa kauppa- ja teollisuusministeriö haettavaksi 30 päivän kuluessa. Kauppa- ja teollisuusministeriö nimittää mainitut opettajat hankittuaan sitä ennen johtokunnan ja opettajakunnan lausunnot hakijoiden kelpoisuudesta ja sopivuudesta.

Valtion keskusammattikoulujen ylimääräiset poikien ja tyttöjen tietopuolisten ammattiaineiden ja yleisten aineiden opettajat ottaa kauppa- ja teollisuusministeriö hankittuaan johtokunnan ja opettajakunnan lausunnot hakijoiden kelpoisuudesta ja sopivuudesta. Ylimääräiset työnopettajat ottaa johtokunta hankittuaan asiasta opettajakunnan lausunnon. Tuntiopettajat ottaa rehtori.

Valtionavustusta nauttivien oppilaitosten opettajien valitsemisesta on ilmoitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle.

17 §. Opettajan tehtävää hakenut voidaan määrätä pitämään näytetun- nit viran opetusalaan kuuluvasta aiheesta.

Opettajaksi valittu voidaan määrätä hoitamaan tehtävänsä yh- den vuoden koeajaksi, jonka kuluttua, jos hän tänä aikana tyydyttävällä tavalla on hoitanut opettajantehtävänsä ja osoittautunut tähän soveliaak- si, annettakoon hänelle nimittämis- tai määräyskirja.

18 §. Ammattiaineiden ja yleisaineiden opettajan sekä ammatinopetta- jan opetusvelvollisuus on 26 viikkotuntia ja työnopettajan opetusvelvol- lisuus 28 viikkotuntia.

Milloin opetuksen järjestely vaatii, voi johtokunta velvoittaa opettajan ottamaan ylitunteja siinä määrin kuin tarpeelliseksi katsotaan. Ylituntien määrä ei kuitenkaan saa olla enempää kuin 18 viikkotuntia.

Opetusvelvollisuuden lisäksi opettajan tehtäviin kuuluu:

- 1) avustaa rehtoria pääsytkinnon toimittamisessa, todistusten antamisessa ja vuosikertomuksen sekä lukujärjestyksen laatimisessa;
- 2) valvoa tuotannollisen toiminnan tarkoituksenmukaisuutta sekä koneiden ja muun kaluston hoitoa; sekä
- 3) suorittaa koulun toimintaan kuuluvia työnjohto-, valvonta- ja muita tehtäviä sen mukaan kuin rehtori määrää.

19 §. Johtokunta voi määrätä opettajan toimimaan osastonjohtajana. Osastonjohtajan tehtävistä määrätään oppilaitoksen ohjesäännössä.

20 §. Rehtorin opetusvelvollisuuden perusteet määrää kauppa- ja teol- lisuusministeriö.

21 §. Oppilaitoksen taloudenhoitajan tulee olla kunnallistutkinnon tai kauppaopiston oppimäärän suorittanut taikka hänellä tulee olla niihin verrattavat tiedot sekä lisäksi hyvä perehtyneisyys julkiseen talouden- hoitoon.

Valtion oppilaitoksen taloudenhoitajan nimittää kauppa- ja teol- lisuusministeriö hankittuaan asiasta oppilaitoksen johtokunnan lausun- non. Toimisto- ja muun henkilökunnan ottaa rehtori.

4 Luku.

Oppilaat.

22 §. Oppilaaksi pääsemiseksi vaaditaan hyvä maine, asianomaisessa ammatissa tarvittava terveys sekä että oppilaaksi pyrkivä saavuttaa vä- hintään 15 vuoden iän sinä vuonna, jona hänet otetaan oppilaitokseen. Ohjesäännössä määrätään lisäksi erityisistä pääsyvaatimuksista.

Yleiseen ammattikouluun pääsemiseksi vaaditaan kauppa- ja teollisuusministeriön ohjeiden mukainen pääsytkinto. Oppilaiden va- linta on suoritettava hyväksytyt pääsytkinnon suorittaneiden kesken ottamalla huomioon kuntien oppilaspaikkavaraukset.

Ensimmäinen lukukausi on koeaikaa, jonka aikana oppilaaksi hyväksymisestä lopullisesti päätetään.

23 §. Varattomille oppilaille on myönnettävä vapautusta tai alennusta oppilasmaksuista yhteensä ainakin 10 % koko oppilasmäärän mukaisten oppilasmaksujen summasta.

Valtion oppilaitosten oppilasmaksujen suuruudesta, asunnosta ja ruoasta perittävistä korvauksista, oppilaille annettavista opetustar- vikkeista ja muista eduista määrää kauppa- ja teollisuusministeriö.

24 §. Oppilaalle annettavaan päästötodistukseen, samoin kuin mahdol-

lisesti annettaviin lukukausi- ja vuositodistuksiin, on merkittävä arvosanat oppilaan käytöksestä ja huolellisuudesta sekä tiedoista ja taidoista eri opetusaineissa.

Arvosanoina todistuksessa käytetään kiitettävä (10-9), tyydyttävä (8-7), välttävä (6-5) ja huono (4-1).

Oppilaan ylemmälle luokalle siirtämiseksi tai päästötodistuksen saamiseksi vaaditaan, että opetusaineiden arvosanojen keskiarvo on vähintään 6 ja ettei hänen tietojansa ja taitojansa missään aineessa ole arvosteltu alemmalla arvosanalla kuin 5. Oppilas, jolla on enintään kahdessa aineessa arvosana 4, siirretään ylemmälle luokalle tai saa päästötodistuksen suoritettuaan hyväksytyn tutkinnon näissä aineissa.

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaa oppilaitoksessa käytettävän päästötodistuslomakkeen. Oppilaalle annettavan todistuksen allekirjoittavat oppilaitoksen rehtori ja luokanvalvoja tai rehtorin määräämä muu opettaja.

25 §. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi myöntää määräämillään ehdoilla oppilaitokselle oikeuden antaa todistuksen siitä, että oppilaitoksen oppimäärän suorittaneella on ammatissaan ammatitaitoiselta työntekijältä vaadittava pätevyys.

26 §. Hyväksyttävien pyrintöjen edistämiseksi voivat oppilaitoksen oppilaat muodostaa oppilasyhdistyksen, jonka säännöt rehtori opettajakuntaa kuultuaan vahvistaa.

27 §. Oppilaiden tulee oppilaitoksessa ja sen ulkopuolella käyttäytyä nuhteettomasti sekä noudattaa oppilaitoksen järjestyssääntöjä.

Rangaistuksena rikkomuksista voidaan käyttää nuhtelua, jälki-istuntoa tai oppilaitoksesta erottamista. Järjestyssäännöissä voidaan lisäksi määrätä muista rangaistuksista.

Oppilaan erottamisesta päättää johtokunta asianomaista ja opettajakuntaa kuultuaan. Kuitenkin voi rehtori pidättää oppilasta koulun käymisestä siksi, kunnes johtokunta on käsitellyt erottamista koskevan asian.

5 Luku.

Valtionavustusta nauttivan oppilaitoksen perustaminen, laajentaminen ja lopettaminen.

28 §. Jos ammattioppilaitokselle halutaan saada valtionavustusta, on sen perustamisesta laadittava suunnitelma, joka on toimitettava valtioneuvoston hyväksyttäväksi. Suunnitelmasta on käytävä selville:

- 1) omistajan nimi ja kotipaikka sekä oppilaitoksen nimi ja sijaintipaikka;
- 2) oppilaitoksen tarkoitus ja oppilaaksipääsyaatimukset;
- 3) oppilaspaikkojen jakautuminen perustajien kesken;
- 4) opetuskieli;
- 5) oppilaitoksen osastot opintolinjoineen ja oppilasmäärineen;
- 6) opetusajan ja työvuoden pituus;
- 7) opetuksen järjestely;
- 8) opetus- ja muut tilat;
- 9) arvio perustamiskustannuksista ja rahoitussuunnitelma;
- 10) arvio oppilaitoksen vuotuisista menoista ja tuloista; sekä
- 11) oppilaitoksen toiminnan aloittamisaika.

Kun hakijana on kuntayhtymä, on hakemukseen lisäksi liitettävä sen perus- tai ohjesääntö. Milloin hakijana on säätiö, yhdistys tai yh-

tiö, tulee sen esittää selvitys yhteisön merkitsemisestä asianomaiseen rekisteriin sekä säännöt tai yhtiöjärjestys.

29 §. Jos oppilaitokseen aiotaan perustaa uusia osastoja tai muutoin sitä olennaisesti laajentaa taikka sen tarkoitusta muuttaa, on valtioneuvostolle tehtävän hakemuksen osalta noudatettava soveltuvin osin, mitä 28 §:ssä on säädetty. Rinnakkaisluokan ja uuden opintolinjan perustamiseen vaaditaan kauppa- ja teollisuusministeriön suostumus.

30 §. Jos oppilaitos aiotaan luovuttaa uudele omistajalle, on valtioneuvostolle tehtävän hakemuksen osalta noudatettava soveltuvin osin, mitä 28 §:ssä on säädetty. Samalla on toimitettava selvitys luovutettavasta omaisuudesta ja sen luovutusehdoista, omistusoikeuden siirtymisen ajankohdasta sekä siitä, kuinka keskeneräinen opetus saatetaan loppuun.

31 §. Mikäli oppilaitoksen toiminta aiotaan osittain tai kokonaan keskeyttää tahi lopettaa, on toimenpiteestä viivytyksettä ilmoitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle sekä selvitettävä, kuinka keskeneräinen opetus saatetaan loppuun. Samalla ministeriölle on lähetettävä selvitys kaikesta valtionavustuksella hankitusta omaisuudesta ja myönnetyn avustuksen määrästä sekä tehtävä ehdotus omaisuuden käytöstä. Ennen ministeriön suostumusta ei tällaista omaisuutta saa luovuttaa toiselle tai siirtää muualle.

6 Luku.

Valtionavustus.

32 §. Sen jälkeen kun oppilaitos on hyväksytty valtionavustukseen oikeutetuksi ja sen ohjesääntö sekä opetussuunnitelma vahvistettu, myöntää kauppa- ja teollisuusministeriö valtionavustusta sen määrän ja niillä ehdoilla kuin ammattioppilaitoksista annetussa laissa, tässä asetuksessa ja sen nojalla annetuissa määräyksissä säädetään. Rakennuskustannuksiin voidaan kuitenkin myöntää valtionavustusta ennen opetussuunnitelman vahvistamista.

33 §. Saadakseen valtionavustusta omien huoneistojen hankkimista varten, oppilaitoksen on toimitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle hakemus, johon on liitettävä rakennus- ja rahoitussuunnitelma, kustannusarvio sekä muu ministeriön mahdollisesti vaatima selvitys.

34 §. Oppilaitoksen, joka haluaa saada ammattioppilaitoksista annetun lain 16 §:n 1 momentin mukaista valtionavustusta työpajojen perustamiseksi tai niiden laajentamiseksi, on annettava kauppa- ja teollisuusministeriölle ennen helmikuun loppua saman kalenterivuoden hankintoja koskeva hakemus, josta käy selville hankintasuunnitelma ja kustannusarvio sekä omistajan sanottuun tarkoitukseen osoittamat varat.

Valtionavustus myönnetään hankintaa seuraavan kalenterivuoden aikana sen jälkeen, kun kauppa- ja teollisuusministeriölle on lähetetty päättäneen vuoden tiliselvitys ja hankintoja koskevat laskut tai niiden jäljennökset maksua osoittavine merkintöineen.

Toimintansa aloittavalle oppilaitokselle voidaan erityisistä syistä myöntää edellä 2 momentissa tarkoitettua valtionavustusta jo hankintavuoden aikana kauppa- ja teollisuusministeriön harkinnan mukaan sen jälkeen, kun oppilaitos on toimittanut ministeriölle selvityksen hankintaa koskevista, maksetuista laskuista.

35 §. Oppilaitoksen johtokunnan tulee vuosittain ennen helmikuun loppua toimittaa kauppa- ja teollisuusministeriölle ennakkoarvio seuraavan kalenterivuoden tuloista ja menoista sekä muu ministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys.

36 §. Ammattioppilaitoksista annetun lain 11 §:ssä, 16 §:n 2 momentissa ja 22 §:ssä tarkoitettuja menoja varten suorittaa kauppa- ja teollisuusministeriö oppilaitokselle valtionavustusta ennakkona vuosineljänneksittäin ministeriön määrääminä aikoina. Ennakon saamiseksi vaaditaan, että oppilaitos on lähettänyt kauppa- ja teollisuusministeriölle tiliselvityksen päättyneeltä kalenterivuodelta ja vahvistetun talousarvion kysymyksessä olevalle vuodelle sekä selvityksen oppilaitoksen alkaneesta toiminnasta sinä lukukautena, jota varten ennako on tarkoitettu.

Sen jälkeen kun oppilaitos on lähettänyt kauppa- ja teollisuusministeriölle tiliselvityksen päättyneeltä kalenterivuodelta ministeriön määräämällä tavalla laadittuna, ministeriö vahvistaa valtionavustuksen lopullisen suuruuden.

37 §. Jos oppilaitoksen toimesta järjestettävää täydennys- tai erikoiskurssia varten halutaan saada valtionavustusta, on hakemus siitä yksityiskohtaisine suunnitelmineen annettava kauppa- ja teollisuusministeriölle, joka päättäessään valtionavustuksen myöntämisestä vahvistaa kurssin opetussuunnitelman.

Avustus maksetaan sen jälkeen, kun ministeriölle on lähetetty selvitys kurssin toimeenpanosta ja todellisista kustannuksista.

38 §. Milloin rakennusta tai sen osaa, jonka rakentamiseen on myönnetty valtionavustusta, lakataan käyttämästä avustuksen edellyttämään tarkoitukseen, on avustusta vastaava osa rakennuksen käyvästä arvosta palautettava valtiolle, jos siitä avustusta myönnettäessä laillisesti niin on määrätty. Rakennuksen arvon määrää kauppa- ja teollisuusministeriö hankittuaan asiasta rakennushallituksen lausunnon. Mikäli syntyy erimielisyyttä rakennuksen arvosta, ratkaisee asian kolmijäseninen lautakunta, johon kauppa- ja teollisuusministeriö ja oppilaitoksen omistaja kumpikin määräävät edustajansa ja nämä yhdessä valitsevat puheenjohtajan.

39 §. Valtionavustuksella hankittua omaisuutta ei saa luovuttaa toiselle eikä käyttää oppilaitokselle kuulumattomaan tarkoitukseen. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi kuitenkin erityisistä syistä myöntää luvan omaisuuden tilapäiseen käyttämiseen muuhunkin tarkoitukseen.

Mikäli valtionavustuksella hankittua omaisuutta lakataan käyttämästä oppilaitoksen omaan tarkoitukseen, on valtiolle palautettava myönnettyä avustusta vastaava osuus omaisuuden käyvästä arvosta, jos siitä avustusta myönnettäessä laillisesti niin on määrätty.

40 §. Valtionavustuksella hankitusta omaisuudesta on pidettävä luetteloa kauppa- ja teollisuusministeriön määräämällä tavalla.

Mainittu omaisuus on palovakuutettava täydestä arvosta, jollei kauppa- ja teollisuusministeriö myönnä tästä poikkeusta.

41 §. Jos yleiseen ammattikouluun perustetaan valtion ylläpitämiä osastoja, osallistuu valtio osastojen kustannuksiin tulo- ja menoarvioon otetun määrärahan rajoissa erikseen laadittavan sopimuksen mukaisesti.

7 Luku.

Valtion keskusammattikoulujen perustaminen ja kustannusten jakautuminen.

42 §. Valtion keskusammattikoulun perustamissuunnitelman vahvistaa valtioneuvosto. Perustamissuunnitelmassa on mainittava:

- 1) koulun nimi ja sijaintipaikka;
- 2) koulun piiri;
- 3) vuosittaisten oppilaspaikkojen jakautuminen valtion ja kuntien kesken;

4) milloin ja missä erissä kuntien osuus perustamiskustannuksista on suoritettava;

5) koulun osastot opintolinjoiineen ja oppilasmäärineen;

6) suunnitellut opetus- ja muut tilat; sekä

7) muut seikat, joista katsotaan tarpeelliseksi määrätä.

Edellä 1 momentissa sanottuja säännöksiä on noudatettava soveltuvin osin jo perustettua keskusammattikoulua olennaisesti laajennettaessa sekä muuta valtion ammattioppilaitosta perustettaessa tai laajennettaessa.

43 §. Jos kunta varaa oppilaspaikkoja jo rakennetusta keskusammattikoulusta, vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö koulun perustamisesta suoranaisesti aiheutuneet kustannukset, joiksi katsotaan ammattioppilaitoksista annetun lain 18 §:ssä tarkoitetut rakennus- ja muut perustamiskustannukset, sekä määrää niiden perusteella oppilaspaikan luovutushinnan jakamalla perustamiskustannukset vahvistetussa ohjessäännössä mainitulla koulun ensimmäisten luokkien oppilaspaikkamäärällä ottamalla huomioon edellä sanotun pykälän säännökset.

Oppilaskodin perustamiskustannukset on vahvistettava erikseen, jonka jälkeen määrätään oppilaskotipaikan luovutushinta jakamalla perustamiskustannukset oppilaskodissa olevien paikkojen lukumäärällä. Samalla kun kunta varaa oppilaspaikkoja koulusta, on se velvollinen ottamaan oppilaskotipaikkoja samassa suhteessa kuin vuosittaisia oppilaspaikkoja, huomioon ottaen ammattioppilaitoksista annetun lain 18 §:n 4 momentin säännökset.

Rakennusten peruseränsästä sekä työkoneiden ja muun kaluston lisähankinnoista aiheutuneet kustannukset jaetaan vuosittain edellä 1 momentissa sanotulla tavalla.

Valtioneuvosto voi tehdystä anomuksesta määräämillään ehdoilla myöntää kunnalle maksuaikaa enintään viisi vuotta 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen luovutusmaksujen suorittamiseen. Maksuaikaa myönnettäessä on maksamattomalle osalle määrättävä käypä korko.

44 §. Keskusammattikoulujen oppilaspaikkojen luovuttamisesta kunnille päättää kauppa- ja teollisuusministeriö.

Jos kunta luovuttaa keskusammattikoulussa varaamansa oppilaspaikan toiselle, älköön luovutus olko pätevä, ennen kuin kauppa- ja teollisuusministeriö on sen hyväksynyt.

Valtio voi erityisistä syistä kunnan suostumuksella lunastaa kunnalta takaisin sen varaamia oppilaspaikkoja tulo- ja menoarvioon otettua määrärahan rajoissa.

45 §. Kunnan, joka on varannut itselleen vuosittaisia oppilaspaikkoja valtion keskusammattikoulusta, tulee suorittaa valtiolle ennakkona kunkin vuosineljänneksen aikana oppilaspaikkojansa vastaava osuus sille

kuuluvista koulun vuosikustannuksista. Ennakon suuruutta määrättäessä ei kuitenkaan oteta huomioon oppilaskodista aiheutuvia kustannuksia.

Kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaa sanotun ennakon suuruuden vuodeksi kerrallaan valtion tulo- ja menoarvioon koulun ylläpitämistä varten otettujen määrärahojen perusteella ja ilmoittaa siitä kunnalle viimeistään helmikuun kuluessa.

Kalenterivuoden päätyttyä kauppa- ja teollisuusministeriö vahvistaa saadun tiliselvityksen perusteella edellisen vuoden lopulliset oppilaspaikkamaksut sekä ilmoittaa niistä kunnille viimeistään huhtikuun loppuun mennessä. Jos kunnalta on edellisenä vuonna peritty ennakkona liikaa, saa kunta vähentää erotuksen seuraavan kerran maksettavaksi tulevasta ennakosta. Mikäli peritty ennakko on ollut liian pieni, tulee kunnan suorittaa erotus valtiolle ensimmäisen vuosipuoliskon aikana.

46 §. Edellä 45 §:n 3 momentissa mainitun oppilaspaikkamaksun määräämiseksi jaetaan ensin vuosikustannukset ilman oppilaskodin kustannuksia valtion ja oppilaspaikkoja varanneiden kuntien kesken siinä suhteessa, kuin valtiolla ja kunnilla yhteensä on varattuja vuosittaisia oppilaspaikkoja.

Tämän jälkeen kuntien yhteisesti maksettava osuus jaetaan saantottujen kuntien kesken käytettyjen oppilaspaikkojen suhteessa. Oppilaspaikkamääräksi katsotaan kevät- ja syyslukukauden alussa olevan oppilasmäärän keskiarvo.

Edellä tässä pykälässä säädettyä menettelyä noudatetaan myös määrättäessä kuntien maksettavaksi 45 §:n 1 momentissa tarkoitettua ennakkoa, kuitenkin siten, että kuntien keskinäisiä osuuksia määrättäessä käytetään perusteena saman vuoden kevatlukukauden alussa olevaa oppilasmäärää.

47 §. Oppilaskodin ylläpitokustannukset jaetaan ensin valtion ja oppilaskodin perustamiseen osallistuneiden kuntien kesken siinä suhteessa kuin valtiolla ja kunnilla yhteensä on varattuja paikkoja oppilaskodissa.

Tämän jälkeen kuntien yhteisesti maksettava osuus jaetaan saantottujen kuntien kesken käytettyjen oppilaskotipaikkojen suhteessa.

Kalenterivuoden päätyttyä vahvistaa kauppa- ja teollisuusministeriö saadun tiliselvityksen perusteella edellisen vuoden oppilaskotimaksut. Oppilaskodin oppilasmääräksi katsotaan syyslukukauden alussa oppilaskotia käyttäneiden määrä. Oppilasmaksua vahvistettaessa on otettava huomioon oppilaskodin käyttämisestä saadut tulot.

Kuntien on maksettava niille kuuluvat oppilaskotimaksut viimeistään tilivuotta seuraavan kalenterivuoden ensimmäisen vuosipuoliskon aikana.

8 Luku.

Erinäisiä säännöksiä.

48 §. Kauppa- ja teollisuusministeriö voi tarvittaessa antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta.

49 §. Valmistavien ammattikoulujen osalta noudatetaan tämän asetuksen säännöksiä soveltuvin osin.

50 §. Tämän asetuksen 15 §:n säännösten estämättä on valtion keskusammattikoulun peruspalkkainen viranhaltija, joka ennen tämän asetuksen voimaan tuloa on nimitetty virkaan, edelleen kelpoinen virkaansa ja voi tulla nimitetyksi toiseen vastaavaan virkaan.

Muu kuin 1 momentissa mainittu ammattioppilaitoksen opettaja, joka on nimitetty tai määrätty virkaansa tai toimeensa ennen tämän asetuksen voimaan tuloa ja joka on täyttänyt aikaisemmin voimassa olleiden säännösten mukaiset kelpoisuusvaatimukset, on edelleen kelpoinen siihen virkaan tai toimeen, jota hän asetuksen voimaan tullessa hoitaa.

Työnopettajan, jolta puuttuu tämän asetuksen 15 §:n 2 momentin 4 kohdassa säädetty kelpoisuus, opetusvelvollisuus on 32 viikkotuntia.

51 §. Johtokunnan jäseniä ensi kertaa valittaessa on johtokunnan toimikausi kunnallisissa oppilaitoksissa määrättävä kestäväksi kunnallisvaltuuston toimikauden loppuun.

Ennen ammattioppilaitoksista annetun lain voimaan tuloa valittu johtokunta toimii toimikautensa loppuun, jollei sitä ennen ilmaannu aihetta sen uudelleen määräämiseen, kuitenkin siten, että kunnallisten ammattioppilaitosten johtokunnat voivat toimia enintään 31 päivään joulukuuta 1960.

52 §. Ennen tämän asetuksen voimaantuloa vahvistettuja oppilaitosten ohjesääntöjä noudatetaan siihen asti, kunnes ne on uusittu asetuksen edellyttämällä tavalla, kuitenkin enintään vuoden 1959 loppuun saakka.

53 §. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1959 lukien.

7. LAKI KAUPUNKIEN OSANOTOSTA POLIISILAITOSTEN
MENOIHIN ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 23 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 22/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1931:30)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kaupunkien osanotosta poliisilaitosten menoihin 27 päivänä kesäkuuta 1931 annetun lain (221/31) 5 § näin kuuluvaksi:

5 §. Kaupunkiin, joka on perustettu tammikuun 1 päivän 1959 jälkeen, ei sovelleta tämän lain 2 ja 3 §:n säännöksiä ennenkuin valtion toimesta on luovutettu kaupungille korvauksetta poliisilaitoksen huoneistoiksi tarvittavat rakennukset tontteineen eikä aikaisemmin kuin kahdenkymmenen vuoden kuluttua kaupungin perustamisesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1959.

8. LAKI KANSAKOULULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 23 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 23/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:63)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 81 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy momentiksi 3, ja 87 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

81 §.

Tammikuun 1 päivän 1959 jälkeen perustettu kaupunki saa valtionavustusta samojen perusteiden mukaan kuin kaupala.

87 §.

Jos kaupunki, joka on perustettu tammikuun 1 päivän 1959 jälkeen, ei halua asettaa omaa kansakouluntarkastajaa, yhdistetään se lähimpään valtion kansakouluntarkastajan piiriin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1959.

9. ASETUS PALOSÄÄNNÖN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 23 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 26/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1933:59)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1933 annetun palosäännön (359/33) 22 § näin kuuluvaksi:

22 §. Paloilmoitusta varten on järjestettävä yleinen palopuhelin tai palolennätin. Jolleivät paloilmoituspaikat ole niin sijoitetut, että lähemällä mihin suuntaan tahansa tapaa viimeistään kahden katuvälin päästä paloilmoituspaikan, on jokaiseen katuristeykseen asetettava lähimmän paloilmoituspaikan suuntaan viittaava kilpi. Paloilmoituspaikkojen välit asemakaavaan tai rakennussuunnitelmaan otetuilla tai taajaan asutuilla alueilla eivät yleensä saa olla 300 metriä pitemmät. Paloilmoituspaikat on osoitettava punaisella merkkivalolla tai muutoin niin järjestettävä, että ne ovat helposti havaittavissa.

10. ASUNTOLAINOJEN KOROKO.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 30 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 30/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:120)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) 9 ja 20 §:n nojalla päättänyt:

Asuntotuotantolaisissa sekä asuntolainoista, takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa laissa (224/49) tarkoitettujen asuntolainojen korko on toistaiseksi oleva kolme sadalta vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina 1949 tai 1950, ja kaksi sadalta vuodessa, jos laina on myönnetty vuosina 1951-1955, sekä yksi sadalta vuodessa, jos laina on myönnetty vuonna 1956 tai sen jälkeen. Sama on voimassa työllisyyden turvaamiseksi asuntolainaehtoisina myönnettyjen lainojen korosta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1959.

11. KOIRAVERON ENIMMÄISMÄÄRÄN VAHVISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 28 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1948:30)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä määrätä, että koiraveron määräksi vahvistetaan 4 000 mk, minkä määräisenä koiraveron ensimmäisen kerran maksuunpannaan vuonna 1960 niille, joilla vuonna 1959 on ollut koira.

12. HELSINGIN KAUPUNGIN KÄYTTÖRAHASTON SÄÄNTÖJEN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama tammikuun 28 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 3 p:nä 1958)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1935:4 ja 1952:79)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 3. 12. 1958 tekemän päätöksen, jolla 29. 1. 1935 vahvistettujen Helsingin kaupungin käyttörahaston sääntöjen 21. 7. 1952 muutettu 3 § muutettiin näin kuuluvaksi:

3 §. Siirrot rahastoon keskeytetään, kun sen pääoma on noussut 4 miljardiin mk:aan.

13. HELSINGIN KAUPUNGIN VERONTASAUSSRAHASTON SÄÄNTÖJEN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama tammikuun 28 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 3 p:nä 1958)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:112)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 3. 12. 1958 tekemän päätöksen, jolla 30. 12. 1953 vahvistettujen Helsingin kaupungin verontasausrahaston sääntöjen 3 § muutettiin näin kuuluvaksi:

3 §. Rahastoa kartutetaan siirtämällä siihen talousarvion kautta edellisen vuoden tilinpäätöksen mahdollisesti osoittamasta säästöistä puolet lopullisen veroäyrin hinnan pyöristyksestä aiheutuvasta lisätulosta,
palautuvat siirtomäärärahat, mikäli käyttörahaston enimmäismäärä sen sääntöjen mukaan on täytetty,
kaupunginvaltuuston kulloinkin päättämä määrä kunkin vuoden tilinpäätöksen mahdollisesti osoittamasta säästöistä sekä
kaupunginvaltuuston talousarvion käsittelyn yhteydessä tai muuten ennen lopullisen veroäyrin hinnan vahvistamista tarkoitukseen osoittamat määrärahat,

14. OHJEET KOMITEOILLE YM. APUELIMILLE NIIDEN TYÖSKENTELYÄ VARTEN.

Kaupunginhallituksen antamat tammikuun 29 p:nä 1959.

1 §. Komitealla tarkoitetaan tässä päätöksessä kahden tai useamman henkilön muodostamaa tilapäistä elintä, joka on asetettu selvittämään tai valmistelemaan määrättyä asiaa ja laatimaan siitä ehdotuksen. Tämä päätös ei koske

- a) kaupunginvaltuuston hyväksymissä ohje- ja johtosäännöissä mainittuja jaostoja, toimikuntia ja neuvottelukuntia,
- b) kaupunginvaltuuston asettamia valiokuntia,
- c) kaupungin hallintoelinten keskuudestaan asettamia jaostoja, jotka eivät kokoonnu enemmän kuin kolme kertaa,
- d) rakennustoimikuntia, jotka on asetettu määrätyn rakennushankkeen toteuttamista varten,
- e) pysyväisluontoisen tai toistuvan tehtävän suorittamista varten asetettuja apuelimiä.

Kuitenkin on edellä kohdissa d) ja e) mainittujen elinten noudatettava, mitä tämän päätöksen 4 §:ssä on määrätty.

2 §. Kaupunginhallituksella yksin on oikeus asettaa komiteoita. Kaupungin muilla hallintoelimillä on kuitenkin oikeus asettaa keskuudestaan jaostoja yhdessä alaistensa viranhaltijain kanssa selvittämään asianomaisen hallintoelimen käsiteltävänä olevaa asiaa, mikäli jaosto ei tule kokoontumaan enemmän kuin kolme kertaa.

3 §. Komitean on järjestettävä työnsä siten, ettei kaupungille aiheuteta suurempia kustannuksia kuin tehtävän suorittaminen välttämättömästi vaatii.

4 §. Komitean on tehtävänsä ryhtyessään valittava itselleen lyhyt nimi. Ennen nimen käyttöön ottamista komitean on kaupunginkanslian kirjaamossa pidettävän komiteakortiston perusteella todettava, ettei komitean valitsemaa nimeä tai siihen helposti sekoitettavaa muuta nimeä ole ennestään muulla komitealla. Komitean itselleen ottama nimi sekä valitsema sihteeri ja hänen osoitteensa on viipymättä ilmoitettava komiteakortistoon merkittäväksi.

5 §. Komitea voi, jos katsoo tehtävänsä suorittamisen kannalta taroituksenmukaiseksi, asettaa keskuudestaan jaoston tai useampia jaostoja.

6 §. Komitean mietintöä ei ole laadittava laajemmaksi kuin komitean

tehtävän kannalta on välttämätöntä. Historiallisia katsauksia, katsauksia ulkomaiden vastaaviin oloihin ja tilastollisia selvityksiä on otettava komitean mietintöön vain sikäli, kuin ne ovat välttämättömiä komitean ehdotusten tai muiden esitysten perustelemiseksi. Komitean mietintöön tulee sisältyä lyhyt, ponsien muotoon laadittu yhteenveto komitean ehdotuksista.

7 §. Saatuaan mietintönsä valmiiksi komitean on kaupunginkansliasta hankittava selvitys siitä, painetaanko mietintö tai monistetaanko se muulla tavoin.

8 §. Komitean on vuosittain tammikuun kuluessa toimitettava kaupunginkanslialle kaksin kappalein kertomus edellisen kalenterivuoden toiminnastaan sekä selostus komitean jäljellä olevista tehtävistä. Kertomus on laadittava kaupunginhallituksen yleisjaoston vahvistamalle lomakkeelle.

9 §. Lopetettuaan työnsä komitean on toimitettava sille kertynyt aineisto kaupunginarkistoon säilytettäväksi.

15. YLEISEEN ALKOHOLISTIHUOLTOLAAN MÄÄRÄTYN HOIDOSTA HUOLTOLASSA SEKÄ MATKASTA HUOLTOLAAN JA SIELTÄ POIS JOHTUVAT KUSTANNUKSET JA YLEISEN ALKOHOLISTIHUOLTOLAN HOITOMAKSUT.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 29 p:ltä 1959.

(Suomen as. -kok. 50/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:70)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistolain 38 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 4 päivänä toukokuuta 1956 annetussa laissa (258/56), päättänyt:

1 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoitokustannuksiksi huoltolassa lasketaan asunnon, ravinnon, vaatetuksen, ohjauksen ja valvonnan sekä tilapäisen sairauden aiheuttamat kustannukset.

Pitempiaikaisen sairauden samoin kuin sellaisen sairauden, jota huollettava poti jo huoltolaan tullessaan, aiheuttamat hoito- ja muut kustannukset on joko huollettavan itsensä taikka asianomaisen kunnan suoritettava.

Jos huollettava tilapäisesti on poissa huoltolasta viittä päivää pitemmän ajan eikä huoltolalla sinä aikana ole hänen hoidostaan kustannuksia, ei viiden päivän yli menevältä ajalta suoriteta hoitomaksua.

2 §. Hoitomaksu yleisessä alkoholistihuoltolassa on neljäsataaviisikymmentä markkaa vuorokaudelta.

Sosiaaliministeriöllä on oikeus harkintansa mukaan alentaa sellaisen alkoholistin hoitomaksua, joka vapaaehtoisen sopimuksen nojalla on huoltolaan otettu, tai sääilittävässä tapauksessa kokonaan vapauttaa sellainen alkoholisti hoitomaksun suorittamisesta.

3 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn matkasta sinne ja sieltä pois aiheutuneiksi kustannuksiksi katsotaan matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen matkustusluokan mukainen maksu kuljetuksesta rautatiellä tai muulla kulkuvälineellä asianomaisen asuin- tai oleskelupaikkakunnalta huoltolaan ja takaisin. Niinikään luetaan sellaisiksi kustannuksiksi matkalla tarvittava ruoka, josta suoritetaan korvausta kaksisataakymmenen markkaa vuorokaudelta tai enemmän kuin kuusi tuntia kestäneeltä vuorokauden osalta. Jos yösiija matkalla on välttämätön, on siitä suoritettava ainoastaan todellisten, kohtuullisina pidettävien kustannusten korvaus.

Milloin huollettavan huoltolaan viemiseksi saattaja on tarpeen, tulee hänelle matkakustannusten korvausta ja päivärahaa matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen matkustusluokan mukaan.

4 §. Kunnan maksettava hoitokustannusten osuus on suoritettava asianomaiselle huoltolalle vuosineljänneksittäin. Vapaaehtoisen sopimuksen nojalla huoltolassa hoidettavan puolesta on hoitomaksu suoritettava etukäteen kuukausittain.

Kunnan maksettava huollettavien matkakustannusten osuus on suoritettava asianomaisen huoltolan johtajalle kahden viikon kuluessa laskun saapumisesta lukien. Sosiaalilautakunnan toimesta tehdyistä matkoista kunnalle tuleva valtion osuus maksetaan niiden laskujen perusteella, joita kunnat sosiaaliministeriölle vuosineljänneksittäin lähettävät, ja on viimeisen vuosineljänneksen lasku lähetettävä ennen seuraavan tammikuun 10 päivää.

5 §. Tämä päätös, jota sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1959 lukien, kumooa yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvista kustannuksista ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksuista 3 päivänä toukokuuta 1956 annetun valtioneuvoston päätöksen (278/56).

16. IRTOLAISTEN TYÖLAITOSHOIDON PÄIVÄKUSTANNUKSEN MÄÄRÄ.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 29 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 52/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:69)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain (57/36) 41 §:n 5 momentissa olevan säännöksen nojalla sekä huomioonottaen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen (407/36) 1 §:ssä määrätyt perusteet, määrännyt, että se päiväkuustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle tai valtio on velvollinen kunnalle suorittamaan edellämainitussa lainkohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, on 1 päivästä tammikuuta 1959 oleva neljäsataaviisikymmentä markkaa.

**17. ASETUS ASUNTOTUOTANNON VERONHUOJENNUSLAIN
TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA JA SOVELTAMISESTA.**

Annettu tammikuun 30 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 38/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:172)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 19 päivänä joulukuuta 1958 annetun asuntotuotannon veronhuojennuslain (504/58) 12 §:n nojalla:

1 §. Tässä asetuksessa sanotaan 19 päivänä joulukuuta 1958 annettua asuntotuotannon veronhuojennuslakia (504/58) veronhuojennuslaiksi.

2 §. Veronhuojennuslaissa tarkoitettuna rakennusryhmänä pidetään yhtenäisen rakennussuunnitelman mukaan rakennettua sellaista rakennusryhmää, johon kuuluvat erilliset rakennukset alueellisen sijoittelunsa puolesta muodostavat kokonaisuuden.

3 §. Huoneistoina pidetään asuinhuoneistoja sekä liike- ja työhuoneistoja, niihin luettuina myös autotallit, varastohuoneet, kerhohuoneistot, keila- ja muut peliradat, elokuvateatterit ja muut näihin verrattavat huonetilat.

4 §. Asumiseen liittyvinä ja asukkaiden yhteiskäyttöön tarkoitettuina huonetiloina pidetään yhteiskäyttöisiä oleskelu- ja työskentelyhuoneita sekä muita näiden kaltaisia huonetiloja.

5 §. Säilytyshuonetta, saunaa, pesutupaa, mankelihuonetta ja muuta tällaista tilaa, joka on vain rakennuksen tai rakennusryhmän tahi sen asukkaiden omassa käytössä, ei pidetä liike- tai työhuoneistona eikä 4 §:ssä tarkoitettuna huonetilana.

6 §. Huoneiston pinta-alalla tarkoitetaan sitä huoneiston vaakasuoraa pinta-alaa, jota rajoittavat huoneistoa ympäröivien seinien sisäpinnat, ottamatta kuitenkin lukuun hormiryhmien, putkikanavien, pilarien ja kantavien seinien käsittämää alaa.

Huoneiston pinta-alaan luetaan myös siihen kuuluvan parven ala. Parvi on huoneeseen kuuluva ja siihen avautuva tila, jonka lattia on niin paljon huoneen varsinaista lattiaa korkeammalla, että sen alle voidaan sijoittaa asuin- ja työhuoneita, kylpy- ja pesutiloja, käytäviä tai muuta näihin verrattavaa.

7 §. Rakennuksen tai rakennusryhmän rakentaminen katsotaan aloitekuksi, elleivät erityiset seikat muuta osoita, silloin kun rakennuksen tahi rakennusryhmään kuuluvan ensimmäisen rakennuksen perustustyö on aloitettu.

Rakennuksen katsotaan valmistuneen asuttavaan kuntoon silloin, kun kaikki siinä olevat asuinhuoneistot ovat sellaisessa kunnossa, että niihin voidaan sijoittaa asukkaita. Rakennusryhmä katsotaan asuttavaan kuntoon valmistuneeksi silloin, kun kaikki siihen kuuluvat rakennukset ovat valmistuneet käyttötarkoitukseensa.

8 §. Saadakseen veronhuojennuslaissa säädetyn veronhuojennuksen verovelvollisen tulee asianomaiselle verolautakunnalle toimittaa:

a) rakennuksesta ja rakennusryhmästä sekä sen tonttimaasta maalaiskunnassa rakennuslautakunnan tai rakennustarkastajan sekä kaupungissa ja kauppalassa rakennustarkastajan tai, jollei sellaista ole määrätty, maistraatin tai järjestysoikeuden vahvistetulla lomakkeella antama lausunto, joka perustuu toimitettuun loppu- tai sitä vastaavaan katselmukseen tai, jollei rakennus tai rakennusryhmä ole valmistunut asuttavaan kuntoon, vahvistettuihin rakennuspiirustuksiin; ja

b) veronhuojennuslain 4 §:ssä tarkoitetuista osakkeista tai osuuksista, milloin niiden omistajan kotikunta on muussa veropiirissä kuin kysymyksessä olevan asunto-osakeyhtiön tai asunto-osuuskunnan verotuspaikka, sen veropiirin verojohtajan, jonka alueella kiinteistö on, antama todistus siitä, että osakkeet tai osuudet on sanotun lainkohdan nojalla katsottava verottomiksi tai, milloin yhtiölle tai osuuskunnalle kuuluva rakennus tai rakennusryhmä ei vielä ole valmistunut asuttavaan kuntoon, että todistusta pyydetäessä esitetyn selvityksen mukaan rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua osakkeet tai osuudet ilmeisesti tulevat täyttämään säädetyt verottomuuden edellytykset.

Asunto-osakeyhtiön ja asunto-osuuskunnan on liitettävä ensimmäiseltä verottomalta vuodelta annettavaan veroilmoitukseen yhtiöjärjestyksensä tai sääntönsä. Verojohtajalle on esitettävä muutkin veronhuojennuslain soveltamiseksi tarpeelliset selvitykset.

Milloin rakennus tai rakennusryhmä sijaitsee muualla kuin sen omistajan kotikunnassa, on 1 momentin a) kohdassa tarkoitettu lausunto annettava kahtena kappaleena.

9 §. Milloin verovelvollinen on saanut veronhuojennuslain 3 §:ssä tarkoitettua veronhuojennuksen, vaikkei rakennus tai rakennusryhmä ole ollut valmis, on hänen seuraavilta vuosilta annettavissa veroilmoituksissa ilmoitettava, onko rakennus tai rakennusryhmä valmistunut asuttavaan kuntoon vai onko se edelleen rakenteilla. Kun rakennus tai rakennusryhmä on valmistunut, verovelvollisen on veroilmoitukseensa liitettävä edellä 8 §:n 1 momentin a) kohdassa tarkoitettu katselmukseen perustuva rakennusviranomaisen lausunto. Se, jolle veronhuojennus on myönnetty tällaisen lausunnon perusteella, ei ole velvollinen seuraavilta vuosilta toimitettavia verotuksia varten esittämään uutta lausuntoa, ellei veroviranomainen sitä vaadi, mutta hänen tulee kuitenkin antaa vakuutus siitä, ettei rakennusta tai rakennusryhmää ole laajennettu tai muutettu sekä että muutkin katselmuksessa todetut veronhuojennuksen edellytykset ovat jatkuvasti olemassa.

Verovelvollinen, joka on saanut veronhuojennuslain 4 §:ssä tarkoitettua veronhuojennuksen, ei ole ilman eri kehotusta velvollinen veronhuojennuksen edelleen saamiseksi esittämään edellä 8 §:n 1 momentin b) kohdassa tarkoitettua selvitystä.

Ilman eri kehotusta ei 8 §:ssä tarkoitettua selvitystä ole velvollinen esittämään myöskään se, jolle veronhuojennuslaissa tarkoitettu rakennus, rakennusryhmä, tonttima, osake tai osuus on siirtynyt, jos sanotun lain mukainen verovapaus on jo myönnetty saman rakennuksen tai rakennusryhmän aikaisemmalle omistajalle rakennuksen tai raken-

nusryhmän valmistuttua asuttavaan kuntoon tahi sille, jonka hallussa tonttimaata, osake tai osuus aikaisemmin ovat olleet. Jollei uuden omistajan tai haltijan verotuspaikka ole samassa veropiirissä kuin ilmoitetun luovuttajan, tulee sanotun omistajan tai haltijan kuitenkin esittää asianomaisen verojohtajan todistus viimeksi toimitetussa verotuksessa myönnetystä veronhuojennuksesta sekä siitä, minä verovuonna asianomaisen rakennuksen tai rakennusryhmän rakentaminen on aloitettu.

10 §. Verojohtajan on pidettävä 8 ja 9 §:n mukaan osakkeista ja osuuksista antamistaan todistuksista luetteloja sekä laadittava kortisto veropiirin alueella olevista veronhuojennuslaisista tarkoitetuista rakennuksista ja rakennusryhmistä sekä niiden tonttimaista.

11 §. Jos verolautakunta saatuaan 9 §:n 1 momentissa tarkoitetun lausunnon toteaa, ettei rakennus tai rakennusryhmä valmistuttuaan täytäkään säädettyjä veronhuojennuksen edellytyksiä, on maksuunpanematta jääneet verot mahdollisine veronkorotuksineen määrättävä jälkiverotuksin. Jälkiverotus on tällöin toimitettava myös niistä tonttimaista, osakkeista ja osuuksista, joiden verottamista jättäminen on riippuvainen kysymyksessä olevan rakennuksen tai rakennusryhmän verottomuudesta.

Milloin jälkiverotus on toimitettava muussa kuin siinä veropiirissä, jossa rakennuksen tai rakennusryhmän omistajaa verotetaan, on viimeksi mainitun veropiirin verojohtajan ilmoitettava asiasta sen veropiirin verojohtajalle, jossa jälkiverotus on toimitettava.

12 §. Saadakseen hyväkseen veronhuojennuslain 8, 9 tai 10 §:ssä säädetyn leimaverovapauden verovelvollisen on asianomaisen viranomaisen ehkä vaatiman muun selvityksen lisäksi esitettävä:

a) veronhuojennuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa tämän asetuksen 8 §:n 1 momentin a) kohdassa mainittu lausunto, jonka tulee perustua loppu- tai sitä vastaavaan katselmukseseen; sekä

b) veronhuojennuslain 9 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa sen veropiirin verojohtajan, jonka alueella kiinteistö on, rakennuksen tai rakennusryhmän valmistuttua asuttavaan kuntoon antama todistus sanotusta valmistumisajasta ja siitä, että osakkeet tai osuudet on mainitun lain 4 §:n nojalla lopullisesti todettu verottomiksi, sekä lisäksi selvitys siitä, että kysymyksessä on luovutus, jolla yhtiön tai osuuskunnan perusta ja on ensi kerran siirtänyt osakkeet tai osuudet uudelle omistajalle.

13 §. Maksaessaan takaisin tai jättäessään vaatimatta leimaveron on asianomaisen viranomaisen sille asiakirjalle, joka on varustettu tai olisi varustettava leimamerkeillä, tehtävä merkintä veron palauttamisesta tai siitä, että asiakirja on vapaa leimaverosta asuntotuotannon veronhuojennuslain nojalla. Jätettäessä leimaveron vaatimatta on siitä tehtävä merkintä myös viranomaisen pöytäkirjaan tai sitä vastaavaan asiakirjaan.

14 §. Lomakkeet 8, 10 ja 12 §:ssä tarkoitettuja lausuntoja, luetteloja, kortistoa ja todistuksia varten vahvistaa valtiovarainministeriö.

15 §. Mitä tässä asetuksessa säädetään verojohtajasta, sovelletaan vuoden 1959 aikana verolautakunnan puheenjohtajaan.

**18. ASETUS TYÖTURVALLISUUSLAIN SOVELTAMISESTA
LAIN 2 §:SSÄ TARKOITETTUUN TYÖHÖN.**

Annettu tammikuun 30 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 45/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:100)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/58) 2 §:n nojalla:

1 §. Työturvallisuuslakia on, jollei lain tai tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu, sovellettava:

1) virkasuhteen perusteella suoritettavaan työhön;

2) oppilaan työhön sellaisessa koulussa, laitoksessa tai sellaisella opetuskurssilla, joka mainitaan tai jota tarkoitetaan opiskelutapaturman korvaamisesta 10 päivänä joulukuuta 1948 annetun asetuksen (851/48) 2 §:ssä, siihen myöhemmin tehtyine lisäyksineen;

3) työhön, jota asevelvollinen puolustusvoimain määräyksestä suorittaa; sekä

4) työhön, jota eräisiin rangaistus-, huolto- ja hoitolaitoksiin otettujen henkilöiden tapaturmakorvauksesta 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun lain (894/46) 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa laitoksessa pidettävä tai hoidettava henkilö suorittaa.

Lakia ei kuitenkaan ole sovellettava sellaiseen 1 momentin 1 ja 3 kohdassa tarkoitettuun työhön, joka liittyy sotilaallisiin harjoituksiin.

2 §. Valtioneuvosto voi, milloin työturvallisuuslain jonkin säännöksen soveltaminen 1 §:ssä tarkoitettuun työhön vaatisi uusien rakennusten rakentamista tai käytössä olevissa rakennuksissa oleellisia rakenteellisia muutoksia tahi suurehkoja korjauksia taikka aiheuttaisi huomattavia käytännöllisiä vaikeuksia, hakemuksesta päättää, että säännöksen voimaantulo on määräajaksi lykkäytyvä tai ettei säännöstä ole tois-taiseksi sovellettava.

Sosiaaliministeriöllä on valta myöntää 1 momentissa tarkoitettu lykkäys enintään kolmeksi vuodeksi.

Edellä tarkoitettu lykkäys myönnettäköön tai poikkeuspäätös tehtäköön vain, jos tapaturman tai sairastumisen vaara on katsottava vähäiseksi.

3 §. Edellä 2 §:ssä tarkoitettu hakemus on tehtävä sosiaaliministeriölle. Ennen asian ratkaisemista on se valmistavasti käsiteltävä valtioneuvoston raha-asiainvaliokunnassa.

4 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960, kuitenkin niin, että 2 §:ssä tarkoitettu hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi ja asia ratkaista jo ennen sanottua päivää.

19. ASETUS ERÄIDEN POLIISITOIMIEN PERUSTAMISESTA,
MUUTTAMISESTA TAI LAKKAUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 5 p:nä 1959. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 48/59)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitukseen tarvittavat varat perustetaan, muutetaan tai lakkautetaan sisäasiainministerin esittelystä seuraavat peruspalkkaiset toimet:

Perustetaan:

Kaupunkien poliisilaitoksiin:

Helsingin poliisilaitokseen kymmenen vanhemman konstaapelin tointa ja kymmenen nuoremman konstaapelin tointa;

Muutetaan nimeltään:

Kaupunkien poliisilaitoksissa:

Helsingin poliisilaitoksen yksi 17 palkkausluokkaan kuuluva kanslistin (kirjanpitäjänä) toimi samaan palkkausluokkaan kuuluvaksi kirjanpitäjän toimeksi;

eri poliisilaitosten ja läänin rikospoliisikeskusten yhteensä sataaseitsemän 13 palkkausluokkaan kuuluvaa kanslistin (apulaiskanslistina) tointa samaan palkkausluokkaan kuuluviksi apulaiskanslistin toimiksi; sekä

eri poliisilaitosten ja läänin rikospoliisikeskusten yhteensä kuusikymmentä 11 palkkausluokkaan kuuluvaa 1 luokan kirjurin (konekirjoittajana) tointa samaan palkkausluokkaan kuuluviksi konekirjoittajan toimiksi.

20. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 5 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 41/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:103)

Opetusministerin esittelystä lisätään 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 35 §:ään näin kuuluva uusi 3 momentti:

35 §. -----

Milloin kunnan kansakouluun on kuurojen tai sokeain opettamista varten perustettu erityisluokka, on siihen nähden noudatettava valtion ylläpitämiä kuurojen- ja sokeainkouluja varten annettuja kuuron ja sokean oppivelvollisuutta, luokkien oppilasmääriä ja opettajain kelpoisuusehtoja koskevia säännöksiä.

21. PALOPÄÄLLYSTÖN VARALLAOLO- JA SUNNUNTAITYÖKORVAUKSET.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 5 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:88)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä täydentää 17. 10. 1957 tekemäänsä päätöstä palopäällystön varallaolo- ja sunnuntaiyökorvauksista siten, että palolaitoksen teknillisen osaston paloinsinöörille ja sammutusosaston apulaispalomestarille saadaan suorittaa sunnuntaiyökorvausta silloin, kun he suorittavat palomestaripäivystystä, koko siitä ajasta, minkä he sunnuntaina tai juhlapäivänä toimivat päivystäjinä, ja yhdestä viidennestä osasta sitä aikaa, minkä he näinä päivinä toimivat varapäivystäjinä. Korvaus on määrättävä paloinsinöörin ja apulaispalomestarin oman viran palkan perusteella.

22. ERINÄISTEN KOROTUSTEN SOVELTAMINEN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN NS. HENKILÖKOHTAISIIIN LISIIN.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 12 p:ltä 1959.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä noudatettaviksi erinäisten korotusten soveltamisessa kaupungin viranhaltijain ns. henkilökohtaisiin lisiin seuraavat ohjeet:

1. Niissä tapauksissa, joissa viranhaltija eri syistä on virkasäännön 11 §:n 2 kohdan perusteella siirretty hoitamaan toista virkaa, jonka palkkaus on hänen entisen virkansa palkkausta alempi, on viranhaltijalle maksettava peruspalkka, ikälisät sekä indeksi- ja tasokorotukset entisen viran palkkauksen perusteella. Kuoppakorotukset, jotka tehdään entiseen virkaan, eivät vaikuta henkilökohtaiseen lisään. Uudelle viralle myönnetyt kuoppakorotukset pienentävät vastaavasti henkilökohtaista lisää.

Virkasäännön 11 §:ssä edellytettyä siirtymisvelvollisuutta ei kuitenkaan ole käytettävä niihin viranhaltijoihin nähden, jotka eivät ole oikeutettuja eläkkeeseen, eikä myöskään sellaisissa tapauksissa, jolloin kaupungin kokonaisetua ajatellen saattaa olla edullisempaa jättää käyttämättä siirtämisoikeutta ja myöntää asianomaiselle eläkesäännön mukainen eläke.

2. Tapauksissa, joissa viranhaltijalle on hänen palkkavaatimuksensa perusteella maksettu korkeampi palkka kuin mitä viran virkasäännön mukainen palkkaus edellyttäisi, maksetaan, ellei sopimuksesta muuta ilmene, indeksi- ja tasokorotukset ensiksi mainitulle palkalle. Kysymyksessä olevaa virkaa koskeva kuoppakorotus sitä vastoin otetaan huomioon henkilökohtaisen lisän vähennyksenä. Samoin ikälisien maksaminen tulee kysymykseen ainoastaan sikäli kuin varsinainen viran palkkaus virkasäännön mukaisine ikälisineen nousee sovittua palkkaa korkeammaksi.

3. Tapauksissa, joissa viranhaltijalle on hänen palkkavaatimuksensa perusteella myönnetty palvelusajasta riippumatta yksi tai useampia ikälisiä, maksetaan viranhaltijalle indeksi- ja tasokorotukset sekä mahdolliset kuoppakorotukset. Ikälisien myöntäminen tulee kysymykseen ainoastaan siinä tapauksessa, että virkasäännön perusteella myönnettävien ikälisien määrä nousee suuremmaksi kuin sovittujen ikälisien lukumäärä.

Tässä kohdassa tarkoitettua menettelyä ei olisi vastedes käytettävä.

4. Niissä tapauksissa, joissa viranhaltija on palkattu ns. markkamääräisellä sopimuspalkalla, maksetaan kaupunginhallituksessa erikseen tehtävän päätöksen perusteella indeksi- ja tasokorotukset sopimuspalkalle. Kuoppakorotukset eivät sitä vastoin vaikuta tällaiseen palkkaan.

5. Henkilökohtaisina lisiinä maksettaville markkamääräisille erikoislisille, kuten esim. konekirjoituslisälle, konekirjanpitolisälle ja pikakirjoituslisälle, maksetaan sekä indeksi- että tasokorotukset. Edellä mainittuihin lisiin oikeutettujen viranhaltijain ikälisät lasketaan kuitenkin asianomaisen varsinaisesta peruspalkasta.

Autonkuljettajien vuosilomasijaisina toimivien apumiesten henkilökohtainen palkanlisä määräytyy autonkuljettajan ja apumiehen palkkausten kulloisenkin erotuksen mukaisesti.

6. Niissä tapauksissa, joissa eläkkeellä oleva viranhaltija hoitaa viransijaisena tai toistaiseksi kaupungin virkaa tai tointa, päättää palkkalautakunta eläkesäännön 13 §:n 2 mom:n mukaisesti, kuinka suuri osa virkaan tai toimeen kuuluvasta perus- tai loppupalkasta tahi palkkiosta on eläkkeen saajalle eläkkeen lisäksi suoritettava. Mikäli eläkettä saavan viran palkkausta tarkistetaan kuoppakorotusten yhteydessä, on eläkkeen saaja oikeutettu myös täten muodostuvaan palkankorotukseen. Puheena olevalle henkilökohtaiselle palkanlisälle maksetaan myös indeksi- ja tasokorotukset.

23. HENKILÖKULJETUSMAKSUT YKSITYISTEN LINJALIIKENTEENHARJOITTAJIEN HELSINGIN KAUPUNGIN ALUEELLA LIKENNÖIMILLÄ LINJOILLA.

Maistraatin päätös helmikuun 14 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:7)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa 14. 1. 1958 antamaansa päätöstä yksityisten linjaliikenteenharjoittajien Helsingin kaupungin alueella harjoittamassa linja-autoliikenteessä noudatettavista kuljetusmaksuista seuraavasti:

1. 50 matkaan oikeuttavat alennusliput vahvistetaan olemaan voimassa sitä kalenterikuukautta, jonka aikana lippu on ostettu, seuraavan kalenterikuukauden loppuun.

2. Alennuslippujen alimpia maksuja koskevat määräykset poistetaan taksasta.

24. VALTION TILAPÄISESSÄ TOIMESSA PALVELLUN AJAN HYVÄKSI LUKEMINEN IKÄLISIÄ VARTEN.

Palkkalautakunnan päätös helmikuun 18 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:45)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että valtion tilapäisessä virkasuhteessa palveltu aika, milloin kysymyksessä on ollut pääviran luontoinen virkasuhde, on niillä edellytyksillä, jotka muuten ilmevät virkasäännön 25 §:n 2 mom:sta, luettava hyväksi ikälisään nähden sanotun pykälän mainitun momentin mukaisesti.

25. HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KAUPUNGIN
MAATALOUSTYÖNTEKIJÄIN AMMATTIOSASTO R. Y:N VÄ-
LISEN TYÖEHTOSOPIMUKSEN MUUTOS.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n allekirjoittama helmikuun 19 p:nä 1959. Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 25 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:105 ja 1957:98)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 19. 6. 1956 allekirjoitetun ja 18. 11. 1957 muutetun Helsingin kaupungin ja Helsingin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r. y:n välisen työehtosopimuksen 6 §:n 1 momentin ja 11 §:n seuraavasti:

6 §. Palkkaus. Täysin työkykyisten 18 vuotta täyttäneiden maataloustyöntekijäin ohjetuntipalkat ovat eri palkkaryhmissä seuraavat:

Miehet		Naiset	
1. Palkkaryhmä	126 mk	1. Palkkaryhmä	107 mk
2. "	135 "	2. "	112 "
3. "	142 "	3. "	117 "
4. "	153 "	4. "	122 "

11 §. Jos elinkustannusindeksi saavuttaa vuoden 1959 aikana pisteluvun 142, on sopijapuolilla oikeus esittää vastapuolelle neuvotteluja palkkojen tarkistuksesta.

Tarkistetut palkat maksetaan tammikuun 1 päivänä 1959 alkavan tilikauden alusta lukien.

**26. LASTENSUOJELULAUTAKUNNAN TOIMESTA VIERAILLE
PAIKKAKUNNILLE SIOJITETTUIEN LASTEN HOITOKOTIEN
VALVONNASTA AIHEUTUNEIDEN KUSTANNUSTEN SUORIT-
TAMINEN SANOTTUIEN KUNTIEN VIRANOMAISILLE.**

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 25 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin lastensuojelulautakunnan vieraaseen kuntaan sijoittamien lasten hoitokotien valvonnasta aiheutuvat kustannukset saadaan lastensuojelulautakunnan harkinnan mukaan suorittaa kaupungin varoista myös niissä tapauksissa, jolloin valvonta suoritetaan sijoituspaikkakunnan viranomaisien toimesta

27. KAASUNJAKELUALUEEN MÄÄRÄÄMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 25 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä määrätä Kulosaaren sillan ja Vantaanjoen suun kautta kulkevan suoran viivan itäpuolella olevan kaupungin alueen kaasunjakelualueeksi, jolla sijaitsevia kaupungin omistamia kerros- ja rivitalotontteja vuokrattaessa on vuokraehtoihin sisällytettävä velvoitus ja tontteja myytäessä taasen kauppa-kirjaan otettava ostajan sopimussakoin varmistettu sitoumus kaasuliesien asuinhuoneistoihin asentamisesta, ellei kaupunginhallituksen yleisjaosto yksityistapauksissa erittäin painavista syistä toisin päättä.

28. KAUPUNGINKIRJASTON KIRJANPERIMISPÄLKKIÖT.

Kaupunginhallituksen vahvistamat helmikuun 26 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1950:166)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupunginkirjaston kirjanperimispalkkiot seuraaviksi:

1) Mikäli lainaaja tavataan, on hänen itsensä suoritettava kirjojen lukumäärästä riippumatta kaupungille 200 mk, jolloin kaupunginkirjasto suorittaa tarverahoistaan saman määrän perijälle, sekä

2) mikäli lainaajaa ei tavata tai hän ei kykene palkkiota suorittamaan, mutta kirja muutoin saadaan palautetuksi, suoritetaan kaupunginkirjaston tarverahoista perijälle palkkiona yhden lainaajan osalta 150 mk.

29. SAIRAANKULJETUSTAKSAN MUUTOS.

Kaupunginhallituksen vahvistama helmikuun 26 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:194 ja 1957:39)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä voimassa olevaan sairaankuljetustaksaan seuraavan määräyksen:

Yleisellä paikalla sattuneen tapaturman uhrin ja yleisellä paikalla liikuntakyvyttömäksi sairastuneen henkilön kuljetus samoinkuin sairaalahoitoon kuuluva kuljetus sairaalasta toiseen ja kulkutautipotilaan kuljetus ovat maksuttomia.

**30. KAUPUNGEILLE JA KAUPPALOILLE KANSAKOULULAI-
TOKSEN YLLÄPITÄMISEEN VUODELTA 1958 OPPILASMÄÄ-
RÄN MUKAAN MAKSETTAVA VALTIONAVUSTUS.**

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 5 p:ltä 1959.

(Suomen as. -kok. 118/59)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 17 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 13 päivänä helmikuuta 1953 annetussa laissa (73/53), valtioneuvosto on opetusministeriön esittelystä määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1958 maksettava avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun 17 §:n 1 momentin mukaan, on oleva muutoin seitsemäntuhattaviisisataa markkaa paitsi päiväjatkoluokkien osalta kymmenentuhatta markkaa, sekä se avustus, jonka kauppalakunta saa sanotun 17 §:n 2 momentin mukaan, muutoin yhdeksänsataa markkaa paitsi päiväjatkoluokkien osalta tuhatneljänsataa markkaa. Näin määrätyistä vuotuisista avustuksista suoritetaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakoulusetuksen (321/58) 209 §:n 2 momentissa säädetyt seitsemän kahdestoistaosaa.

31. TEURASTAMON KÄYTTÖMAKSUJEN JA LIHANTARKASTUSMAKSUJEN KOROTUS.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama maaliskuun 10 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä helmikuun 11 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:43 ja 44)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 11. 2. 1959 tekemän päätöksen, jonka mukaan kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä teurastamon teurastusosaston käyttömaksut sekä tarkastusmaksut seuraavan suuruisiksi:

Teurastamon maksut.

(Maksut teurastamon käytöstä ja lihan tarkastuksesta)

Nauta, ruhopaino yli 150 kg	330 mk
" " " 80-150 kg	253 "
" " " 30-80 kg	176 "
Vasikka, ruhopaino alle 30 kg	72 "
Lammas ja vuohi	72 "
Sika, ruhopaino yli 50 kg	330 "
" " enintään 50 kg	176 "
Hevonen	363 "
Lihan erikoiskäsittely (suolaaminen, keittäminen tms.)	10 mk/kg

Lihantarkastamon maksut.

Nauta, ruhopaino yli 150 kg	330 mk
" " " 80-150 kg	253 "
" " " 30-80 kg	176 "
Vasikka, ruhopaino alle 30 kg	72 "
Lammas ja vuohi	72 "
Sika, ruhopaino yli 50 kg	330 "
" " enintään 50 kg	176 "
Hevonen	363 "

Puolikasruhojen tarkastuksesta kannetaan kokoruhojen tarkastusmaksu.

Suolatus, savustetun tai muulla tavalla kestäväksi tehdyn lihan tarkastus kilolta	5 mk
kuitenkin vähintään	50 "
Lihan erikoiskäsittely (suolaaminen, keittäminen tms.)	10 mk/kg

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että uusia maksuja aletaan soveltaa maksujen vahvistamispäätöksen antamista seuraavan kuukauden alusta lukien.

32. HELSINGIN KAUPUNGIN SÄHKÖLAITOKSEN SÄHKÖN-MYYNTITARIFFIT JA -HINNAT.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 11 p:ltä ja kaupunginhalituksen päätös maaliskuun 12 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuuston päätöksen 11. 3. 1959 ja kaupunginhallituksen päätöksen 12. 3. 1959 mukaan sähkönmyyntitariffit ovat v. 1959 loppuun seuraavat:

YLEISET TARIFFIT

Yleistariffi

kuluttajamaksu	1 280	mk/vkul
perusmaksu	640	mk/vty
energiamaksu	8	mk/kWh

Energiatariffi

kuluttajamaksu		
- 1-vaihemittarilla	1 920	mk/vkul
- 3- "	3 200	"
- virtamuuntajamittauksella	5 120	"
energiamaksu	16	mk/kWh

ERIKOISTARIFFIT

Aikatariffi

kuluttajamaksu		
- vain kesäavoajalla	10 560	mk/vkul
- kesä- ja talviavoajalla	25 920	"
avoajan energiamaksu	5:40	mk/kWh
sulkuajan energiamaksu	48	"

Vuositariffi

vuosimaksu	2 400	mk/v 40 W
------------	-------	-----------

Pienvännitetehtotariffi

kuluttajamaksu	48 000	mk/vkul
pätötehomaksu	9 600	mk/vkW
loistehomaksu 20 kVAR ylittävästä määrästä	4 800	mk/vkVAR
energiamaksu	5:40	mk/kWh

Suurjännitetehtotariffi

kuluttajamaksu	364 800 mk/vkul
pätötehomaksu	6 720 mk/vkW
loistehomaksu 100 kVar yllistävästä määrästä	2 400 mk/vkVAr
energiamaksu	4:80 mk/kWh

Uusia yleisiä tariffeja aletaan soveltaa kuluvan vuoden toisen laskutuskauden alusta lukien. Uusia erikoistariffeja sovelletaan energiamaksuihin 31. 3. 1959 jälkeen tapahtuvasta ensimmäisestä mittarinluvusta alkavaan kulutukseen ja muihin maksuihin 1. 4. 1959 lukien. Kaupunginvaltuusto 11/3 sekä kaupunginhallitus 12/3 ja 19/3 1959.

Kuluttaja saa ostaa sähköä haluamallaan tariffilla seuraavin rajoituksin:

- yleistariffin edellytyksenä on, että sähkölaitos voi kuluttajaan soveltaa vahvistettuja tariffiyksikköperusteita,
- vuositariffin edellytyksenä on, että sähkön käyttö on mahdollista vain ennalta sovitulla kulutuskojeilla,
- tilapäiskuluttajalle sähkölaitos määrää tariffin.

Yleistariffissa tariffiyksiköt lasketaan soveltaen Suomen Sähkölaitosyhdistys r. y:n suosituksia.

Aikatariffin sulkuaika käsittää tammi-, helmi-, marras- ja joulukuun arkipäivät klo 7 - 19 ja lauantait klo 7 - 14. Muu osa vuodesta on avoaikaa. Sähkölaitos on oikeutettu soveltamaan laajennettua avoaikaa laitoksen talouden ja energiatilanteen sitä puoltaessa.

Tehotariffeissa ovat sulku- ja avo aika samat kuin aikatariffissa. Veloituspäätöteho määrätään kahden sulkuaikana mitatun suurimman kuukausittaisen 15 min. huippupäätötehon keskiarvona. Veloitusloisteho määrätään vastaavalla tavalla.

Vuoden 1960 alusta lukien tariffit ovat sidotut kustannustasoon oheisen liitteen mukaisesti:

Sähkökustannusindeksi lasketaan seuraavasti:

$$S = \frac{K + M + P + R}{4} \cdot 134, \text{ missä}$$

- K = kuluttajan hintaindeksin (perusajankohta loka-joulukuu 1957) vuosineljänneksen keskiarvon suhde lukuun 88,
- M = kotimarkkinatavaroiden tukkuhintaindeksin alaryhmän metallit ja metalliteollisuustuotteet (perusajankohta 1935) vuosineljänneksen keskiarvon suhde lukuun 1760,
- P = kotimarkkinatavaroiden tukkuhintaindeksin alaryhmän polttoaineet ja voiteluöljyt (perusajankohta 1935) vuosineljänneksen keskiarvon suhde lukuun 2750,
- R = rakennuskustannusindeksin (perusajankohta 1951) vuosineljänneksen keskiarvon suhde lukuun 110.

Maksujen tarkistus suoritetaan neljännesvuosittain ja perustana käytetään S-indeksin arvoa kokonaisluvuksi pyöristettynä. Mikäli indeksin arvo siirtyy taulukon vyöhykkeeltä toiselle, sovelletaan uusia maksuja alkaneen seuraavan vuosineljänneksen alusta lukien, energiamaksujen osalta kuitenkin vasta siihen kulutukseen, joka alkaa tämän vuosineljänneksen ensimmäisestä mittarinluvusta.

Kaupunginvaltuuston päätöksen 11. 3. 1959 mukaan voidaan soveltaa erikseen vahvistettavia erikoishintoja sähkön myynnissä sellaisille kuluttajille, joiden kulutus suuruutensa tai säännösteltävyytensä tahi muun poikkeuksellisen ominaisuuden vuoksi edellyttää erikoissopimuksia.

Kaupunginhallituksen päätöksen 12. 3. 1959 mukaan ulkovalaistus-sähkön ja 600 V sähkön erikoishinnat ovat 1. 4. 1959 lukien sidotut kustannustasoon seuraavan taulukon mukaisesti:

Sähkö- kustan- nus- indeksi	E r i k o i s h i n n a t				
	Ulkovalaistus- sähkön hinta		600 V sähkön hinta		
	Energiamaksu		Kuluttajamaksu		Ener- gia- maksu
	HKS:n ohjaa- ma	Paikall. ohjattu	mk/v ^o ta- sasuu- taus- asema	mk/v ^o ta ^o sasuu- taamo	
mk/kWh	mk/kWh			mk/kWh	
95-104	3,80	4,80	7200	150000	4,00
105-114	4,20	5,30	7920	165000	4,40
115-124	4,60	5,80	8640	180000	4,80
125-134	5,00	6,20	9360	195000	5,20
135-144	5,30	6,70	10080	210000	5,60
145-154	5,70	7,20	10800	225000	6,00
155-164	6,10	7,70	11520	240000	6,40
165-174	6,50	8,20	12240	255000	6,80
175-184	6,90	8,60	12960	270000	7,20
185-194	7,20	9,10	13680	285000	7,60
195-209	7,60	9,60	15400	300000	8,00
210-229	8,40	10,60	16940	330000	8,80
230-249	9,10	11,50	18480	360000	9,60
250-269	9,90	12,50	20020	390000	10,40
jne	jne	jne	jne	jne	jne

Ulkovalaistussähkön ja 600 V sähkön erikoishinnoissa peritään taulukossa esitettyjen maksujen lisäksi erityinen hoitomaksu, joka vastaa ao. sähkötoimitusta yksinomaan palvelevien laitteiden sähkölaitok-
selle aiheuttamia kustannuksia.

33. KAASUNMYYNTITARIFFIT.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat maaliskuun 11 p:nä ja kaupunginhallituksen vahvistamat maaliskuun 12 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1942:112, 1950:172 ja 1955:11)

Helsingin kaupungin kaasulaitoksen uudet kaasunmyyntitariffit ovat seuraavat:

Yleistariffi:

Kaasun kulutus m ³ /vuosi	Energiamaksu mk/m ³	Perusmaksu mk/vuosi	Mittarin vuokra mk/vuosi
0 - 1 000	21	-	600
1 000 - 5 000	15	6 000	600
5 000 - 100 000	13	16 000	600

Erikoistariffi:

Kaasun kulutus m ³ /vuosi	Energiamaksu mk/m ³	Perusmaksu mk/vuosi
Yli 100 000	11	216 000

Kaasurahake, joka vastaa 1 2/3 m³ kulutusta, 35 mk.

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä sovellettavaksi erikseen vahvistettavia erikoishintoja kaasun myynnissä sellaisille kuluttajille, joiden kulutus suuruutensa tai säännösteltävyytensä tahi muun poikkeuksellisen ominaisuuden vuoksi edellyttää erikoissopimuksia.

Uusia hintoja sovelletaan neljä kertaa vuodessa tapahtuvan laskituksen osalta vuoden 1959-toisen laskutuskauden alusta ja kuukausittain tapahtuvassa laskutuksessa 31. 3. 1959 jälkeen tapahtuvasta ensimmäisestä mittarinlukemisesta alkavaan kulutukseen.

34. OPINTOMATKA-APURAHOJEN MYÖNTÄMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 12 p:ltä 1959.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä opintomatka-apurahojen anomisjärjestyksestä seuraavaa:

että milloin kaupungin palveluksessa olevalle henkilölle myönnetään kaupungin varoista opintomatka-apuraha, sääntönä on pidettävä, että asianomainen suorittaa matkan vuosilomansa aikana,

että milloin vuosilomaa ei voida perustellusta syystä käyttää matkan suorittamiseen ja asianomainen lautakunta tai hallintoelin taikka palkkalautakunta tämän syyn hyväksyen on myöntänyt apurahan saaneelle virkavapauden, palkkalautakunta myöntää niissä tapauksissa, joissa se katsoo palkkaetujen myöntämisen asialliseksi, asianomaiselle palkkaedut virkavapauden ajalta seuraavasti:

1) henkilöille, joilla ei ole huoltovelvollisuutta sekä lapsettomal- le aviopuolisolle, jonka puoliso on ansiotyössä 20 %,

2) henkilöille, joilla on huollettavanaan joko perheensä, johon ei kuulu alle 21-vuotiaita lapsia, tai todistettavasti yksin huollettavanaan ainakin jompikumpi vanhemmista 40 %

3) henkilöille, joilla on huollettavanaan yksi alle 21-vuotias lapsi 55 %

4) henkilöille, joilla on huollettavanaan vähintään kaksi alle 21-vuotiaista lasta 70 %

että edellä mainitut palkkaedut myönnetään ehdolla, että asianomainen palkkaetuja saanut suorittaa ne takaisin, jos hän eroaa omasta aloitteestaan kaupungin palveluksesta

a) kahden vuoden kuluessa, jos virkavapautta tai lomaa on myönnetty vähintään 14 päivää, mutta alle 3 kuukautta,

b) kolmen vuoden kuluessa, jos virkavapautta tai lomaa on myönnetty 3-6 kuukautta, ja

c) viiden vuoden kuluessa, jos virkavapautta tai lomaa on myönnetty 6 kuukautta pitemmäksi ajaksi,

ettei palkallista virkavapautta nyt kysymyksessä olevissa tapauksissa ole myönnettävä henkilöille, joilla on pitempi vuosiloma kuin mitä kaupungin virkasäännössä edellytetään paitsi poikkeustapauksissa, jolloin opintomatkaa ei voida asianomaisen loma-aikana suorittaa.

35. KUNNALLISEN ÄITIYS- JA LASTENNEUVOLAN LÄÄKÄRILLE SUORITETTAVA KORVAUS.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 12 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1954:91)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupungin äitiys- ja lastenneuvolain lääkäreiden palkkioksi 2 000 mk vastaanotolta ja lisäpalkkioksi 200 mk kustakin tutkitusta 1. 4. 1959 lukien.

36. ASETUS ELOKUVANÄYTÄNNÖISTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 13 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 129/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:175)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan elokuvanäytännöistä 21 päivänä joulukuuta 1956 annetun asetuksen (620/56) 34 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

5 Luku.

Koneenhoitaja ja vahtimestari.

34 §.

 Koneenhoitajan ammattipätevyys todetaan filmiteknillisen lautakunnan tutkinnossa. Siihen aikovan on suoritettava elokuvateatterissa harjoittelu, joka käsittää ainakin 500 harjoitustuntia vähintään 6 kuukauden ajalla, jonka jälkeen hänen on suoritettava filmiteknillisen lautakunnan toimesta tai sen valvonnan alaisena toimeenpantu kuukauden kestävä koneenhoitajakurssi, johon aikaan sisältyy myös koneenhoitajakurssin kintoon tarvittava aika.

37. LAITURIHUOLLON TAKSAN KOROTTAMINEN.

Satamalautakunnan päätös maaliskuun 16 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:13)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa 20. 1. 1958 vahvistamansa laiturihuollon taksan 3 %:lla 1. 4. 1959 lukien.

38. LAKI TYÖTTÖMYYSAVUSTUKSESTA.

Annettu maaliskuun 20 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 126/59)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Työttömyyskortistoon hyväksytylle henkilölle, jota ei voida sijoittaa työhön ja joka sen vuoksi tarvitsee taloudellista tukea, voidaan suorittaa työttömyysavustusta tämän lain mukaisesti.

2 §. Työttömyysavustusta suorittaa kunta, jossa valtioneuvosto kunnallishallituksen esityksestä on määrännyt tätä lakia sovellettavaksi, sitten kun kunta on sijoittanut 29 päivänä joulukuuta 1956 annetussa työllisyyslaissa (672/56) tarkoitetun perusosuutensa työttömyystöihin.

3 §. Työttömyysavustuksena suoritetaan sosiaaliministeriön 30 päivänä tammikuuta 1948 vahvistaman paikkakuntaluokittelun (84/48) mukaan päivää kohden:

	I paikkakunta- luokan kunnassa	II paikkakunta- luokan kunnassa	III paikkakunta- luokan kunnassa	IV paikkakunta- luokan kunnassa
yksinäiselle hen- kilölle	440:-	430:-	420:-	410:-
perheelliselle ..	600:-	575:-	550:-	525:-

4 §. Työttömyysavustusta on haettava kirjallisesti sen kunnan työllisyyslautakunnalta, jonka työttömyyskortistoon hakija on merkitty.

5 §. Jos todetaan, että työttömyysavustuksen saaja käyttää väärin hänelle myönnettyä työttömyysavustusta, voi työllisyyslautakunta sosiaalilautakunnan esityksestä tai sitä kuultuaan määrätä, että avustuksen maksaminen on lopetettava tai avustusta vähennettävä taikka että se on maksettava jollekin avustuksen saajan perheen jäsenelle.

6 §. Valtio suorittaa kunnalle korvausta tämän lain mukaisesti maksetuista työttömyysavustuksista samassa suhteessa kuin valtion työhön-sijoitusosuuden suhteesta kunnan jatko-osuuteen työllisyyslain 4 §:ssä on säädetty.

7 §. Edellä 6 §:ssä tarkoitettu valtion varoista suoritettava korvaus maksetaan kunnalle kuukausittain kuukauden kuluessa korvauksen hakemisesta. Korvausta on haettava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöltä ja hakemukseen on liitettävä valtioneuvoston määräämä selvitys.

Milloin siihen on erityistä aihetta, valtioneuvosto myöntää kun-

nalle hakemuksesta ennakkoa työttömyysavustusten maksamista varten.

8 §. Työttömälle, joka saa avustusta 23 päivänä maaliskuuta 1934 annetussa laissa (125/34) tarkoitetulta työttömyyskassalta, myönnetään tämän lain mukaisena avustuksena kaksi kolmannesta hänen työttömyyskassalta saamastaan avustuksesta, kuitenkin niin, että työttömyyskassa-avustuksen ja tämän lain mukaisen työttömyysavustuksen yhteismäärä on vähintään edellä 3 §:ssä mainitun työttömyysavustuksen määrä lisättynä hänen työttömyyskassasta saamansa avustuksen kahdella kolmanneksella.

Työttömyyskassa-avustuksen ja tämän lain mukaisen työttömyysavustuksen yhteismäärä saa olla enintään seitsemänkymmentäviisi sadalta avustuksen saajan keskimääräisestä päiväansiosta.

9 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1959 ja sitä sovelletaan vuoden 1959 loppuun.

39. ASETUS TYÖTTÖMYYSAVUSTUKSESTA.

Annettu maaliskuun 20 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 127/59)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään työttömyysavustuksesta 20 päivänä maaliskuuta 1959 annetun lain 9 §:n nojalla seuraavaa:

1 §. Työttömyysavustuksesta annetussa laissa säädettyä avustusta voidaan maksaa työttömyyskortistoon voimassa olevien säännösten mukaisesti hyväksytyille henkilöille, jota ei voida sijoittaa työhön ja joka sen vuoksi tarvitsee taloudellista tukea.

2 §. Kun kunta on sijoittanut työllisyyslaissa (672/56) säädetyn perusosuutensa työttömyystöihin, kunnallishallitus voi tehdä valtioneuvostolle työttömyysavustuksesta annetun lain 2 §:ssä tarkoitetun esityksen lain soveltamisesta kunnassa.

Edellä 1 momentissa mainittu esitys lähetetään asianomaisen työvoimapiirin toimistolle, joka toimittaa asiakirjat lausuntoineen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

Kunnallishallituksen on tässä pykälässä tarkoitetussa esityksessään annettava selvitys kunnan työttömyyskortistoon hyväksytyjen henkilöiden kokonaismäärästä, kunnan työhönsijoitusvelvollisuuden perusosuuden määrästä ja siitä, miten paljon työttömiä on sijoitettu kunnan omiin ja miten paljon valtion työttömyystöihin, sekä lisäksi selvitys työttömyyskortistoon hyväksytyjen työhön sijoittamatta olevien henkilöiden määrästä, työttömyyden todennäköisestä kehityksestä ja siihen vaikuttavista syistä. Esitykseen on lisäksi liitettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vaatima muu tarpeellinen selvitys.

3 §. Kunnalla on oikeus suorittaa työttömyysavustusta vain sinä aikana, kuin valtioneuvosto päätöksessään määrää.

4 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöllä on oikeus työllisyysatilanteen tai työllisyysasiain hoidon kunnassa niin vaatiessa harkintansa mukaan määrätä työttömyysavustuksen maksaminen kunnassa lopetettavaksi.

Ministeriön 1 momentin nojalla antama päätös on alistettava valtioneuvoston ratkaistavaksi, mikäli kunnallishallitus on 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaamisesta niin vaatinut. Ministeriön päätöstä on alistuksesta huolimatta noudatettava, kunnes valtioneuvosto on ratkaissut asian.

5 §. Henkilön, joka haluaa saada työttömyysavustusta, on haettava sitä kirjallisesti kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamalle lomakkeelle laaditulla hakemuksella sen kunnan työllisyyslauta-

kunnalta, jonka työttömyyskortistoon hänet on merkitty, ja on hakemuksessa esitettävä selvitys hakijan ja hänen perheensä sekä hänen kanssaan samassa taloudessa asuvien muiden henkilöiden toimeentulomahdollisuuksista ja taloudellisesta asemasta.

6 §. Työttömyysavustusta saadaan suorittaa samalle henkilölle vuoden 1959 aikana enintään 90 päivältä.

Työttömyysavustusta ei suoriteta sunnuntai- ja pyhäpäiviltä.

7 §. Työttömyysavustusta ei suoriteta siltä ajalta, jona sen anojalla oimassa tahi toisen taloudessa tai yrityksessä on katsottava olevan kausiluontoisesti työtä, mikä voi turvata hänen toimeentulonsa.

8 §. Avustuksen saajaa pidetään perheellisenä, jos hän huoltaa:

1) puolisoaan, josta hän väliin rikkoutumisen vuoksi ei asu erillään, tai 17 vuotta nuorempaa lasta; taikka

2) vanhempansa, jonka työ- tai ansiokyky ja varallisuus ovat niin vähäiset, että hän elatukseensa nähden on huomattavasti riippuvainen avustuksen saajasta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna lapsena pidetään myös otto-lasta, aviopuolison lasta sekä sellaista avioliiton ulkopuolella syntyntä lasta, jonka huoltaja on asianmukaisesti tunnustanut tai johon nähden huoltajan elatusvelvollisuus on oikeuden päätöksellä tai sopimuksella vahvistettu.

9 §. Harkitessaan, tarvitseeko hakija työttömyyden vuoksi taloudellista tukea, työllisyyslautakunnan on otettava huomioon työttömän ja hänen perheensä sekä hänen kanssaan samassa taloudessa asuvien muiden henkilöiden toimeentulomahdollisuudet ja taloudellinen asema.

10 §. Jollei valtion työvoima-asiaain hallinnon asianomaisella toimihaltijalla ole ollut tilaisuutta työllisyysasetuksen 29 §:n mukaisesti olla saapuvilla työllisyyslautakunnan kokouksessa työttömyysavustushakemuksia käsiteltäessä, työllisyyslautakunnan on, ennenkuin se tekee päätöksen avustuksen myöntämisestä, varattava hänelle tilaisuus antaa lausuntonsa siitä, voidaanko hakijoille myöntää työttömyysavustuksesta annetun lain mukaista avustusta. Jos kunnan edustajan tässä tarkoituksessa on matkustettava, suoritetaan hänelle päiväraha ja matkakulujen korvaus valtion varoista.

Mikäli työllisyyslautakunta työttömyysavustushakemuksia käsitellessään katsoo, että avustuksen hakijalle olisi vastoin 1 momentissa mainittua lausuntoa suoritettava työttömyysavustusta, voi työllisyyslautakunta alistaa hakemuksen ministeriön ratkaistavaksi.

11 §. Työttömyysavustus myönnetään avustuksen saajalle siitä päivästä lukien, jona työllisyyslautakunta on asiasta tehnyt päätöksen. Avustus maksetaan avustuksen saajalle tai työttömyysavustuksesta annetun lain 5 §:ssä tarkoitettulle perheen jäsenelle jälkikäteen kaksi kertaa kuu-kaudessa kunnallishallituksen määräämällä tavalla.

Työllisyyslautakunta ja työvoimapiiri pitävät kortistoa niistä henkilöistä, joille työttömyysavustusta suoritetaan.

12 §. Jos työttömyysavustuksen saaja osoitetaan työhön tai hänet poistetaan työttömyyskortistosta, on työttömyysavustuksen maksaminen heti lopetettava.

Samoin lopetetaan työttömyysavustuksen maksaminen heti, jos havaitaan, että hakija on salannut avustuksen myöntämiseen vaikuttavia seikkoja tai antanut niistä vääriä tietoja.

Työllisyyslautakunnan on seurattava, ovatko avustuksen maksamisen edellytykset jatkuvasti olemassa. Satunnaisetkin työssäolopäivät sinä aikana, jolta avustusta suoritetaan, on otettava vähennyksenä huomioon.

13 §. Kunnan hakemus työttömyysavustuksesta annetun lain 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun korvauksen saamiseksi lähetetään kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittuna asianomaisen työvoimapiirin toimistolle, joka toimittaa asiakirjat lausuntoineen sanotulle ministeriölle.

Valtio suorittaa työttömyysavustuslain 6 §:n mukaan korvausta kunnan maksamista työttömyysavustuksista, milloin avustusta on suoritettu henkilöille, joille työvoimapiirin edustaja tai ministeriö on 10 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti katsonut voitavan avustusta suorittaa.

14 §. Kunnan hakemus työttömyysavustuksesta annetun lain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetun ennakon saamiseksi lähetetään asianomaisen työvoimapiiriin toimistolle, joka toimittaa hakemuskirjat lausuntoineen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle. Hakemukseen on liitettävä ministeriön määräämä selvitys.

15 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriössä on valtioneuvoston asettama työttömyysavustusasioiden neuvottelukunta, johon kuuluu puheenjohtaja ja tarpeellinen määrä jäseniä.

Neuvottelukunnan tehtävänä on ministeriön apuna tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja työttömyysavustuksesta annetun lain soveltamista koskevista asioista.

16 §. Valtioneuvoston ja kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työttömyysavustuksesta annetun lain ja tämän asetuksen nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

17 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1959 ja sitä sovelletaan vuoden 1959 loppuun.

40. KULUTUSMAIDON RASVAPITOISUUDEN VAKIOINTI.

Maatalousministeriön päätös maaliskuun 24 p:ltä 1959.

(Suomen as. -kok. 159/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:142)

Maatalousministeriö on 19 päivänä heinäkuuta 1946 annetun maidontarkastuslain (558/46) 5 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kulutusmaidoksi tarkoitettu, tarkastuspakon alainen maito saadaan rasvapitoisuuden osalta vakioida noudattamalla jäljempänä tässä päätöksessä annettuja määräyksiä.

2 §. Vakioidun maidon rasvapitoisuuden tulee olla 3.90 painoprosenttia, jota saadaan kuitenkin ylittää tai alittaa enintään 0.10 painoprosentilla.

3 §. Vakiointi on suoritettava maidontarkastuskunnan terveydenhoitolautakunnan hyväksymässä, sanotussa kunnassa olevassa meijerissä tai muussa kunnassa olevassa meijerissä, jonka maatalousministeriön eläinlääkintöosasto on hyväksynyt tähän tarkoitukseen.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on sanottu, saadaan maidontarkastuskunnassa pitää kaupan ja myydä toisessa maidontarkastuskunnassa valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin suljettua vakiomaitoa. Kuljetus suoritettakoon tällöin hyvin suojattuna ja noudattaen maidon lämpötilan osalta 7 §:n säännöksiä.

4 §. Vakioiminen on suoritettava siten, että kuorimattomasta maidosta separoimalla poistetaan rasvaa tai sanotunlaiseen maitoon lisätään kuorittua maitoa tai kermaa niin paljon, että maito vakioimisen jälkeen täyttää 2 §:ssä asetetut vaatimukset.

Vakioimiseen käytettävä kuorittu maito on kuorittava siinä meijerissä, jossa vakioiminen suoritetaan.

5 §. Vakioitu maito on meijerissä säilytettävä siten, ettei maidon lämpötila siellä nouse yli 6°C.

6 §. Vakioidun maidon sulkeminen vähittäismyyntipäällyksiin saadaan suorittaa vain meijerissä, jossa on tähän tarkoitukseen sopiva koneisto ja, mikäli lasipulloja käytetään, niiden tehokas pesulaite.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun koneiston ja laitteen tulee tyypiltään olla valtion maitotalouskoelaitoksen hyväksymä.

7 §. Vakioitua maitoa kuljetettaessa on huolehdittava siitä, ettei maidon lämpötila ennen vähittäismyynti- tai muuhun jakelupaikkaan luovuttamista nouse yli 8°C.

8 §. Vakioitu maito on vähittäismyynti- tai muussa jakelupaikassa

siten säilytettävä, ettei maidon lämpötila siellä nouse yli 10°C. Vähittäismyyntipaikassa tulee näkyvällä paikalla olla taulu, josta selvästi käy ilmi, että kaupan pidettävä maito on vakiomaitoa. Vakioitua ja vakioimatonta maitoa älköön pidettävä kaupan samassa jakelupaikassa, ellei jompaakumpaa niistä ole suljettu valmiisiin vähittäismyyntipäällyksiin.

Vakioitua maitoa ei saa pitää kaupan eikä myydä myöhemmin kuin vakiointia seuraavana päivänä.

9 §. Pidettäessä kaupan vakioitua maitoa valmiissa vähittäismyyntipäällyksissä tulee niissä olla elintarvikeasetuksen (408/52) 18 §:n mukaiset merkinnät sekä lisäksi tarkoituksenmukainen merkintä viimeisestä sallitusta myyntipäivästä.

10 §. Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa maatalousministeriön eläinlääkintöosasto, jolla on valta erityisistä syistä myöntää poikkeuksia tämän päätöksen määräyksistä.

11 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1959, ja sillä kumotaan maatalousministeriön ja sen eläinlääkintöosaston kulutusmaidon vakioinnista aikaisemmin antamat määräykset.

41. PALKANKOROTUKSEN SUORITTAMINEN KAUPUNGIN VIRANHALTIJOILLE JA TYÖNTEKIJÖILLE.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 25 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:64 ja 123)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että viranhaltijain, työsopimussuhteessa kuukausipalkalla olevien sekä niiden muiden työntekijäin, jotka eivät kuulu työehtosopimusten alaisuuteen, palkat samoinkuin sääntömääräiset ja ylimääräiset eläkkeet sekä leski- ja orpoeläkekassan peruseläkkeille suoritettavat, kaupungin maksamat lisäeläkkeet suoritetaan 1. 1. 1959 alkaen aikaisemman 4 %:n asemesta 7 %:lla korotettuina. Tämä korotus ei kuitenkaan koske niitä kaupungin viranhaltijoita, joiden palkkaus määräytyy valtion viranhaltijain palkkausta koskevien säännösten mukaan, ellei vahvistetun ohjesäännön määräys tai kaupunginvaltuuston aikaisemmin tekemä päätös sitä edellytä.

Ennen edellä mainitun korotuksen suorittamista on kaupunginvaltuuston 24. 9. 1958 päättämä 1 200 mk:n ja 2. 5 %:n korotus liitettävä peruspalkkoihin ja näin muodostuneista peruspalkoista laskettava ikälisät siten, että kaikissa palkkaluokissa ensimmäinen ikälisä tulee olemaan 6 %, toinen ja kolmas kumpikin 7 % ja neljäs ikälisä 8 % peruspalkasta.

Kaupunginhallitus päätti:

1) että kaupunginvaltuuston 25. 3. 1959 tekemä päätös palkankorotuksen suorittamisesta kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille pannaan täytäntöön heti mahdollisista valituksista huolimatta,

2) että virkasäännön 21 §:n 1 momenttiin sisältyvä palkka-
taulukko hyväksytään palkkalautakunnan toimiston laskeman taulukon mukaisena,

3) että kaupunginvaltuuston viranhaltijoille ja työntekijöille myöntämä palkankorotus 1. 1. - 30. 4. 1959 väliseltä ajalta maksetaan yhtenä eränä suorittamalla siitä prosentuaalinen veronpidätys,

4) että mainittua takautuvaa palkankorotusta ei makseta 1. 1. - 31. 3. 1959 välisenä aikana eronneille tilapäisesti kaupungin palveluksessa olleille sijaisille ja harjoittelijoille mutta etä mikäli palvelus on kestänyt yli ajankohdan 31. 3. 1959, korotus maksetaan 1. 4. 1959 alkaen, sikäli kuin asianomainen jo silloin on ollut kaupungin palveluksessa, tai muussa tapauksessa palvelun alkamisesta lähtien, sekä

5) että sanottua korotusta ei oteta huomioon 1. 1. - 31. 3. 1959 väliseltä ajalta maksetuissa ja maksettavissa ylityö-, päivystys- ja sunnuntaityökorvauksissa. Kaupunginhallitus 2/4 1959.

42. KUNNAN MAKSAMIEN TYÖTTÖMYYSAVUSTUSTEN KORVAUSHAKEMUKSEEN LIITETTÄVÄ SELVITYS.

Valtioneuvoston päätös maaliskuun 25 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 161/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:188)

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä valtioneuvosto on työttömyysavustuksesta 20 päivänä maaliskuuta 1959 annetun lain (126/59) 7 §:n 1 momentin nojalla päättänyt seuraavaa:

Kunnan on korvaushakemuksessaan selvitettävä, että kunta on sijoittanut työllisyyslaissa (672/56) tarkoitetun perusosuutensa työttömyystöihin sinä aikana, jolta korvausta haetaan. Korvaushakemukseen on liitettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittu maksuluettelo, johon on merkittävä, kenelle avustusta on maksettu, sekä ministeriön tarpeelliseksi katsoma muu selvitys.

43. ASUNTOTUOTANNON VERONHUOJENNUSLAISSA TARKOITETTU KÄYPÄ KORKO.

Valtiovarainministeriön päätös maaliskuun 31 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 166/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1955:134 ja 1958:120)

Valtiovarainministeriö on asuntotuotannon veronhuojennuslain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1953 annetun valtiovarainministeriön päätöksen 14 §:n mukaisesti, sellaisena kuin se on 10 päivänä heinäkuuta 1957 annetussa valtiovarainministeriön päätöksessä (263/57), määrännyt seuraavaa:

Joulukuun 11 päivänä 1953 annetun asuntotuotannon veronhuojennuslain 2 §:n 3 momentissa, sellaisena kuin se on 16 päivänä joulukuuta 1955 annetussa laissa (506/55), tarkoitettuna käypänä korkona pidetään korkoa, joka on seitsemän sadalta vuodessa.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä huhtikuuta 1959 lukien. Asuntotuotannon veronhuojennuslaissa tarkoitettu käypästä korosta 23 päivänä syyskuuta 1958 annettua valtiovarainministeriön päätöstä (399/58) sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1958 lukien 31 päivään maaliskuuta 1959 saakka.

44. HELSINGIN KAUPUNGIN SOSIAALIOHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Sosiaaliministeriön vahvistama maaliskuun 31 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 14 p:nä 1959)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:144, 1957:73 ja 1958:151)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 14. 1. 1959 tekemän päätöksen, jolla 5. 11. 1951 vahvistetun sosiaali-ohjesäännön 3, 36, 37, 38, 41, 43 ja 48 § muutettiin seuraavasti:

3 §. Lastensuojelulautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa lastensuojelulaissa sosiaalilautakunnalle määrätyt tehtävät lukuun ottamatta tämän ohjesäännön 2 §:n 2) kohdan mukaan huoltolautakunnalle ja 1 §:n mukaan lastentarhain lautakunnalle kuuluvia asioita;

2) hoitaa äitiysavustuksesta, perhelisästä, elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa ja nuorista rikoksentehtävistä voimassa olevien lakien ja asetusten sekä annettujen määräysten mukaiset tehtävät;

3) hoitaa kotiapulaislaissa sosiaalilautakunnalle määrätyt tehtävät;

4) hoitaa vajaamielislaissa sosiaalilautakunnalle uskotut tehtävät;

5) seurata, että lasten kesävirkestystoiminta on kaupungissa järjestetty tarkoituksenmukaisesti, ja tarvittaessa itse ryhtyä toimenpiteisiin sen järjestämiseksi;

6) hoitaa tehtävät, jotka avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta 17 päivänä tammikuuta 1936 annetulla lailla on siirretty holhouslautakunnalta sosiaalilautakunnalle; sekä

7) hoitaa muut sellaiset sosiaalihuoltoon kuuluvat tehtävät, jotka kaupunginhallitus jättää sen täytäntöönpantavaksi.

36 §. Lastensuojelulautakunta asettaa kunkin vuoden alussa seuraavat jaostot:

1) lastenhuoltojaoston, joka käsittelee 3 §:n 1) kohdan mukaan lastensuojelulautakunnalle kuuluvat asiat, mikäli ne koskevat lasten ja nuorten suojelua lastensuojelulain 8 §:n ensimmäisen kappaleen a, b, c ja d-kohdissa mainituista syistä, niin myös tämän ohjesäännön 3 §:n 3) ja 4) kohdissa mainitut asiat sekä avioliiton ulkopuolella syntyneiden lasten valvonnasta annetun asetuksen 2 ja 3 §:ssä sosiaalilautakunnalle määrätyt asiat;

2) suojelukasvatusjaoston, joka käsittelee 3 §:n 1) kohdan mukaan lastensuojelulautakunnalle kuuluvat asiat, mikäli ne koskevat lasten ja nuorten suojelua lastensuojelulain 8 §:n ensimmäisen kappaleen

e-kohdassa tai toisessa kappaleessa mainituista syistä, niin myös nuoria rikoksentekejiä koskevissa säädöksissä sosiaalilautakunnalle määrätty asiat;

3) äitiysavustus- ja perhelisäjaoston, joka käsittelee äitiysavustuksia ja perhelisiä koskevat asiat;

4) elatusapujaoston, joka käsittelee tämän ohjesäännön 3 §:n 6) kohdassa mainitut asiat, mikäli niitä ei ole määrätty lastenhuoltojaoston hoidettavaksi, sekä lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetussa laissa määrättyt asiat; sekä

5) vajaamielishuoltojaoston, joka käsittelee tämän ohjesäännön 3 §:n 4) kohdassa mainitut asiat.

Lastensuojelulautakunta voi tehtävien laadun ja laajuuden niin vaatiessa asettaa muitakin jaostoja.

Jaostoilla on oikeus, kullakin omalla toimialallaan, käyttää lastensuojelulautakunnan päätösvaltaa.

37 §. Lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten hallintoa varten lastensuojelulautakunta asettaa kaksi johtokuntaa, lastenkotien johtokunnan ja koulukotien johtokunnan, joiden jäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Johtokuntien kokoonpanosta, päätösvallasta ja tehtävistä määrätään lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännössä.

Lastensuojelulautakunnan alaisten vajaamielislaitosten johtokuntana toimii tämän ohjesäännön 36 §:n 5) kohdassa mainittu jaosto. Vajaamielislaitosten johtokunnan päätösvallasta ja tehtävistä määrätään lastensuojelulautakunnan alaisten vajaamielislaitosten ohjesäännössä.

38 §. Tämän ohjesäännön 36 §:n 1) - 4) kohdissa mainituissa jaostoissa on jäsenenä kaksi lastensuojelulautakunnan jäsentä ja yksi lisäjäsen, joista ensiksi mainituista lastensuojelulautakunta määrää puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Lastensuojelulautakunta määrää kuhunkin jaostoon lautakunnan jäsenistä tai lisäjäsenistä kolme varajäsentä.

Tämän ohjesäännön 36 §:n 5) kohdassa mainitussa jaostossa on lastensuojelulautakunnan keskuudestaan valitsema puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja, keskuudestaan tai lisäjäsenistään valitsevat kaksi muuta jäsentä sekä viidentenä jäsenenä lastensuojelulautakunnan alaisten vajaamielislaitosten lääkäri.

41 §. Lastensuojelulautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kaksi kolmannelta sen äänivaltaisista jäsenistä on saapuvilla.

Vajaamielishuoltojaosto on päätösvaltainen, kun vähintään kolme sen jäsentä on saapuvilla.

Muut jaostot ovat päätösvaltaisia, kun kaikki jaoston jäsenet ovat saapuvilla.

Jaoston päätökseen lapsen huostaanottamisesta kodin ulkopuolella kasvatettavaksi vaaditaan, että vähintään kaksi kolmannelta sen jäsenistä äänestää toimenpiteen puolesta.

Muut kuin edellisessä kappaleessa mainitut päätökset tehdään yksinkertaisella äänen enemmistöllä. Äänen jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

Lastenhuoltojaostossa ja suojelukasvatusjaostossa lastensuojelulain 12 §:ssä mainittua asiaa käsiteltäessä on ennen päätöksen tekoa lastenpsykiatria ja, mikäli asia koskee oppivelvollisuusikäistä lasta, virassa olevaa kansakoulunopettajaa kuultava. Jos nämä eivät ole samalla jaoston jäseniä, on heillä kokouksessa puhe- mutta ei äänioikeutta. Psykiatrin ja opettajan mielipide, joka poikkeaa jaoston päätöksestä, on merkittävä pöytäkirjaan.

43 §. Lastensuojelulautakunnan kokouksissa toimii esittelijänä lastensuojelun toimitusjohtaja varamiehenään lastensuojelulautakunnan sihteeri, lastenhuoltojaostossa ja vajaamielishuoltojaostossa lastenhuollontarkastaja, suojelukasvatusjaostossa nuorisonhuoltaja, äitiysavustus- ja perhelisäjaostossa asianomainen toimistonhoitaja sekä elatusapujaostossa lastenvalvoja. Jaostoissa toimivat esittelijäin varamiehinä tehtävään määrätty viranhaltijat.

48 §. Lastenhuoltotoimiston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 36 §:n ensimmäisen kappaleen 1) ja 5) kohdissa mainittujen jaostojen toiminnasta.

Lisäksi toimiston tehtävänä on:

- 1) valvoa lastenkotien johtokunnan alaisten laitosten hoidollista ja kasvatuksellista toimintaa;
- 2) huolehtia lastensuojelulain 6 luvussa mainituista sosiaalilautakunnalle kuuluvista tehtävistä;
- 3) edistää huostassaan ja valvonnassaan olevien lasten ottamista kasvatti- ja ottolapsiksi;

4) huolehtia hoidettavanaan olevan lastensuojelutoiminnan osalta 35 §:n 7) kohdassa mainituista tehtävistä;

5) esittää lastenhuoltojaoston päätettäväksi, tuleeko elatusvelvollisten ottaa osaa jaoston päätöksistä aiheutuvien hoitokustannusten korvaamiseen, sekä toimittaa huoltoviraston asiamiesosastolle korvausten perimistä ja kaupungin edun valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset;

6) huolehtia toimialallaan tarpeellisen lastenhuollon ja kasvatuksen neuvonnasta;

7) antaa muille viranomaisille hoidettavanaan olevan sosiaalihuollon täytäntöönpanossa ja siihen läheisesti liittyvissä asioissa tarpeellista virka-apua;

8) pitää rekisteriä lastenhuollon tarvetta koskevista ilmoituksista ja niiden aiheuttamista toimenpiteistä, mikäli viimeksi mainittua ei lastensuojelulautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä ole määrätty muun toimiston tehtäväksi; sekä

9) antaa toimialaltaan tarvittavat tiedot huoltovirastossa sosiaalihuollon alaisista henkilöistä pidettävään rekisteriin.

**45. HELSINGIN KAUPUNGIN LASTENSUOJELULAUTAKUN-
NAN ALAISTEN LASTEN- JA NUORISONHUOLTOLAITOS-
TEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.**

Sosiaaliministeriön vahvistama maaliskuun 31 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 14 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:145 ja 1955:105)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuus-
ton 14. 1. 1959 tekemän päätöksen, jolla 20. 11. 1951 vahvistetun lasten-
suojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesää-
nnön 2 § muutettiin seuraavasti:

2 §. Turvattoman tilansa vuoksi huollon tarpeessa olevat alaikäiset
sijoitetaan vastaanotto-, tutkimus-, huolto- ja erityishuoltolaitoksiin
ja nuoriso- sekä lapsi- ja äitikoteihin.

Näitä laitoksia valvoo lastenkotien johtokunta.

46. HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KUNNANTYÖN-
TEKIJÄIN KESKUSJÄRJESTÖ R. Y:N VÄLINEN SOPIMUS
HELSINGIN KAUPUNGIN TYÖNTEKIJÄIN OHJETUNTIPAL-
KOISTA JA LISISTÄ.

Palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjär-
jestö r. y:n allekirjoittama huhtikuun 6 p:nä 1959.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 25 p:nä 1959)

Helsingin kaupunki toiselta puolen ja Helsingin Kunnantyönteki-
jien Keskusjärjestö r. y. toiselta puolen ovat keskenään sopineet kau-
pungin varsinaisissa töissä kaupungin työntekijöihin nähden noudatetta-
vista ohjetuntipalkoista ja niihin laskettavista lisistä seuraavaa:

1 §. Kaikissa kaupungin varsinaisissa töissä noudatettavat ohjetunti-
palkat ovat, ellei tässä sopimuksessa jäljempänä ole toisin määrätty,
seuraavat:

Vanhemmat ammattimiehet seuraavissa ammateissa:

sähköasentaja, hitsaaja, sorvari, kursooja, viillari,
seppä, pelti- ja levyseppä, puuseppä, autonasentaja,
autosähköasentaja ja muut ammattioppiin nähden hei-
hin rinnastettavat metallialan ammattityöntekijät 175 mk

Nuoremmat ammattimiehet yllämainituissa töissä 158 "

Apulaiset yllämainituissa ammattitöissä 139 "

Kirvesmiehet teline-, tukemis- ja niihin verrattavissa töissä 168 "

Kirvesmiehet muissa töissä 175 "

Maalarit, täysin ammattitaitoiset vaativassa ammattityössä 189 "

Maalarit, nuoremmat vaativassa ammattityössä 185 "

" vanhemmat 185 "

" nuoremmat 175 "

Maalarin apulaiset 139 "

Mallipuusepät 175 "

Koneasentajat, täysin ammattitaitoiset 175 "

Autoonkuljettajat 163 "

Autonapumiehet 139 "

Portinvartijat 135 "

Yövärtijat 122 "

Hevosmiehet, miehen ja hevosen kokonaispalkka 316 "

" miehen osuus 146 "

Putkiasentajat, vanhemmat 175 "

" nuoremmat 165 "

" oppiaikana 146 - 162 "

Panostajat 182 "

Höyryllä käyvien tai 300 litran ja sitä suurempien kaivinkoneiden käyttäjät, höyryjyrän kuljettajat sekä 9 tonnin tai sitä suurempien raivaustraktorien ja tiekarhujen kuljettajat	182 mk
Alle 300 litran kaivinkoneiden käyttäjät, alle 9 tonnin raivaustraktorien kuljettajat ja liikkuvien moottorinosturien kuljettajat	175 "
Korkeapainekattilan lämmittäjät, alle 9 tonnin tiekarhujen kuljettajat, moottorijyrien kuljettajat, raskaitten kuormaustraktorien kuljettajat (tyhjäpaino vähintään 5 tonnia) sekä ilmapuristajien käyttäjät	171 "
Auraus- ja keveiden kuormaus- sekä harjatraktorien käyttäjät	168 "
Muiden traktorien käyttäjät	163 "
Kaivinkoneiden käyttäjien apulaiset	163 "
Kirrenmurtajien ja muiden paineilmalla käyvien työkalujen käyttäjät	146 "
Sähkönosturien ja vintturien käyttäjät	155 "
Täryjyrien ja -levyjen käyttäjät	171 "
Oppilaat, ohjetuntipalkat määrättynä puolivuositaisin korotuksin	71 "
	77 "
	83 "
	90 "
	96 "
	103 "
	109 "
	114 "

Työn vaarallisuudesta ja vastuullisuudesta johtuen maksetaan pannonstajalle 10 %:n erikoislisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

2 §. Kaupungin laitosten työpajojen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja erikoislisät ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Esimiehet	182 mk
Renkaanvulkanoidijat	175 "
Renkaankorjaajat	171 "
Konepuusepät	171 "
Verhoilijat	171 "

B. Erikoislisät.

Korjaustyössä voidaan auton asentajille maksaa enintään 10 %:n korotus ohjetuntipalkasta laskettuna.

3 §. Rakennusviraston, satamalaitoksen, kiinteistöviraston sekä urheilu- ja retkeilytoimiston alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja niistä laskettavat erikoislisät ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Koneenkäyttäjät puhdistus- ja pumppulaitoksissa, satamanosturien käyttäjät ja suurten mämmuttipumppujen käyttäjät	175 mk
Asfalttikoneiden, lakaisukoneiden ja kasteluvaunujen käyttäjät	168 "
Kivenhakkurit verkko-, vinkkeli- ja tukimuuritöissä	175 "

Porarit kivitöissä	175	mk
Kivimiehet meisseli- ja tukimuuritöissä (ei hakkurit)	168	"
Rusnarit	146	"
Aputyöläiset kivitöissä	139	"
Sepelimityössä työskentelevät	146	"
Kadunlaskijat	175	"
Putkenlaskijat	168	"
Viemäripuhdistajat	155	"
Puhdistuslaitoksissa työskentelevät	163	"
Puhdistuslaitoksissa työskentelevät pumppumiehet	168	"
Sementtityöntekijät, ammattitaitoiset	175	"
" apulaiset	155	"
Betonityöntekijät, määrän tavaran karrääjät ja sulloajat	163	"
Betonimyllärit	155	"
Betonityöntekijät, kuivan tavaran karrääjät, pistomiehet ja apusulloajat	146	"
Betonityöntekijät, apulaiset ja raudan kantajat	139	"
Betoniraudoittajat, ammattitaitoiset	175	"
" apulaiset	155	"
Putkivalimon betonivalurit	175	"
Aputyöläiset	134	"
" savisissa ja vetisissä töissä	139	"
Mittausetumiehet	178	"
Mittausmiehet, täysin ammattitaitoiset	168	"
Maankairaat, täysin ammattitaitoiset	175	"
Mittausmiehet ja maankairaat, apulaiset ja osittain ammattitaitoiset	146	"
Maanjyrsinkoneiden käyttäjät	155	"
Puutarhurin apulaiset, täysin ammattitaitoiset	175	"
Puutarhatyöntekijät, miehet	146	"
" naiset	127	"
Puistotyöläiset, miehet	139	"
" naiset	119	"
Naiset puhdistus- ym. töissä	119	"
" raskaissa apu- ja sekätöissä	127	"
Sahurit ja sahanasettajat	175	"
" pilkkomakoneessa	163	"
Pilkkoajat	146	"
Muurarit	175	"
Rapparit	175	"
Uunintekijät	175	"
Laastinkantajat, naiset	134	"
Tiilenkantajat, sisämuuraus	152	"
" ulkomuuraus	168	"
Väliseinäntekijät	175	"
Asfalttityöntekijät, valurit	175	"
" keittäjät ja hiertäjät	168	"
" kantajat	146	"
" sepin ja emulsion levittäjät	155	"
Asfalttityöntekijäin ja katujen asfaltoijain etumiehet	182	"
Huopakaton tekijät	175	"
Tilkitsijät	134	"

Kalustonhoitajat	175 mk
Varastomiehet, vanhemmat	163 "
" nuoremmat	146 "
Ratamestarit	158 "
Puisto- ja urheilukenttävalvojat	134 "
Urheilukenttävalvoajat vaativissa tehtävissä	146 "
Urheilukenttien ratatyöntekijät	163 "
" aputyöntekijät	134 "

B. Erikoislisät.

Siltä ajalta, jonka viemärinpuhdistaja joutuu työskentelemään viemärijohtoon, syöksykaivon tai hajoituskaivon sisällä, maksetaan 100 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Avoviemärien, jotka kuljettavat jatkuvaan pääasiallisesti talojen puhdistamatonta likavettä, puhdistuksesta joihin suoritettavasta putkenlaskusta maksetaan siihen osallistuvalla työntekijällä siltä ajalta, jonka hän joutuu tekemisiin likaveden kanssa, 50 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Vanhoja viemäriputkia korjattaessa maksetaan putken purkamiseen ja laskemiseen osaaottaville työntekijöille siltä ajalta, jonka he joutuvat tekemisiin likaveden kanssa, 50 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Tunnelia avattaessa ja edelleen rakennettaessa maksetaan tunnelissa työskenteleville 25 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Puhdistuslaitoksissa välppien ja kaasunkokoojien puhdistuksesta sekä käsin tapahtuvasta hiekan poistamisesta sorakammioista maksetaan 25 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Katoilla suoritettavasta terva- ja lumenluontityöstä maksetaan harkinnan mukaan 20-50 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Jäiden nostossa ja hakkuussa maksetaan 15 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Milloin rakennusviraston korjaamojen työntekijä suorittaa muissa kaupungin laitoksissa työtä, josta tämän laitoksen omille työntekijöille maksetaan erittäin likaisen työn lisä 9 %:n mukaan, maksetaan sama lisä myös korjaamojen työntekijälle.

4 §. Sukellusalalla suoritettavissa kaupungin töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja muut määräykset ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Kahluusukeltajat ammattitöissä	175 mk
" muut	168 "
Ruoppaaja- ja kaivajatyöläiset sekä hinaajalaivojen ja proomujen tuntityöläiset	163 "

B. Muut palkat.

Muut kaupungin töissä sukellusalalla noudatettavat palkat määräytyvät Sukeltajain Liiton ja työnantajain välisten sopimusten mukaan.

5 §. Rakennusviraston puhtaanapito-osaston alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja niistä laskettavat erikoislisät ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Piirilakaisijat	158 mk
Miehet kaatopaikalla	146 "
Naiset raskaassa työssä	127 "
Miehet lumityössä	139 "
Naiset	119 "

B. Erikoislisät.

Hajoituskaivon puhdistuksessa työskenteleville työntekijöille maksetaan työn likaisuuden vuoksi siltä todelliselta työajalta, minkä he joutuvat olemaan hajoituskaivon sisällä, 100 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Hajoituskaivon tyhjennyksestä, makkilannan kuljetuksesta ja siinä käytettävien astioiden pesusta ja korjauksesta, ei kuitenkaan konepesusta, yleisten vedenheittopaikkojen virtsaseinämien suojakerroksien uusimisesta ja yleisten kuivakäymälöiden alaosan korjauksesta maksetaan 25 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Kadunlakaisusta ja kaatopaikalla suoritetusta työstä maksetaan 10 %:n lisä, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

Jos säännöllinen työaika katujen puhtaanapitotyössä määrätään alkavaksi klo 5. 00, maksetaan piirilakaisijoille ja muille vakinaisesti kaupungin palveluksessa katujen puhtaanapitotyössä oleville työntekijöille klo 5. 00 ja 7. 00 välisenä aikana suoritetusta työstä 64 markan lisäys tuntipalkkaan.

6 §. Kiinteistöviraston metsätalousosaston alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat seuraavat:

Muut kuin varsinaiset hakkuutyöt:

Metsänhoitotyömiehet, täysin ammattitaitoiset	171 mk
Aputyöläiset	134 "
Taimitarhatyöntekijät, miehet	139 "
" " naiset	119 "
Naiset puhdistus- ym. töissä	119 "

7 §. Teollisuuslaitosten alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat seuraavat:

I. Vesilaitos:

Kemiallisen työn tekijät, vanhemmat	171 mk
" " " nuoremmat	158 "
Mittarimekaanikot	178 "
Mittarinkorjaajat, vanhemmat	175 "
" " nuoremmat	165 "
Mittarintarkistajat, täysin ammattitaitoiset	175 "
" " "	165 "
Mittarinpesijättäret	134 "

II. Kaasulaitos:

Lämmöntarkkaajat	175 mk
Uunimiehet	171 "
Seulojat, kiinteällä seulalla	175 "
" " liikkuvalla seulalla	163 "
Koksin murskaajat	171 "
Työntövaunun, välivaunun, sammutusvaunun ja kaasugeneraattorin hoitajat	175 "
Koksityöntekijät	155 "
Kemiallisen työn tekijät, vanhemmat	171 "
" " " nuoremmat	158 "
Kaasu-uunimuurarit	175 "
Sekatyöntekijät ja apurit	146 "
Kuljetuslaitteiden hoitajat	165 "

Mittausaseman päivystäjät	175	mk
Koneenhoitajat	175	"
Hienomekaanikot	182	"
Mittarinkorjaajat, vanhemmat	175	"
" nuoremmat	165	"
Mittarintarkistajat, täysin ammattitaitoiset	175	"
Mittarinasentajat ja -vaihtajat, vanhemmat	158	"
" " nuoremmat	139	"
Mittarinpuhdistajat	146	"
Kojeiden asentajat, vanhemmat	175	"
" " nuoremmat	165	"
Katujohtopesäkkeiden tyhjentäjät	163	"
Jakelukellonhoitajan apulaiset	139	"

III. Sähkölaitos.

Sähkökone- ja -kojeasentajat	178	mk
Erikoistarkistajat	182	"
Hienomekaanikot	182	"
Kellosepät	175	"
Sähköasentajat, nuoremmat	162 - 170	"
Sähköapuasentajat	146 - 157	"
Mittarintarkistajat, vanhemmat	175	"
" nuoremmat	162 - 170	"
Mittarinpuhdistajat, miehet	146	"
" naiset	121	"
Mittarinmaalajaat, miehet	146	"
" naiset	121	"
Akkuasentajat, vanhemmat	175	"
" nuoremmat	162 - 170	"
Pumppumiehet	175	"
Suurtehokattilan lämmittäjät	175	"
Kattilamuurarit	175	"
Kattilahuoneenpuhdistajat	146	"
Konehuoneenpuhdistajat	146	"
Tuhkankärräjäät	158	"
Koneenhoitajat	175	"
Nostokurjen käyttäjät	165	"
Kuljetuslaitteiden hoitajat	165	"
Miehet hiilityössä	146	"
Naiset	136	"

8 §. Liikennelaitoksen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ja niistä laskettavat prosentuaaliset lisät sekä muut lisät ovat seuraavat:

A. Ohjetuntipalkat.

Esimiehet	182	mk
Sähköapuasentajat, naiset	131	"
Vaununkorjaajat, vanhemmat	175	"
" nuoremmat	158	"
" apulaiset	139	"
Vaununkorjaajien työryhmissä työskentelevät naiset	131	"
Tähän ryhmään kuuluvat: kanaali-, käynnistin-, kompressori-, jarru-, ovi-, pultti- ja virroitintyön-		

tekijät, naftalla pesijät, polttoaineenjakaajat sekä raitiovaunu- ja auto-osien pesijät.		
Maalarit, naiset	131 mk
Verhoilijat, vanhemmat	175 "
" nuoremmat	158 "
Kalustonhoitajat	175 "
Varastomiehet, vanhemmat	163 "
" nuoremmat	146 "
Naiset raskaissa töissä	127 "
" siivous- ja puhdistustöissä	119 "
" korjauspajojen siivous- ja puhdistustöissä	127 "
" lumitöissä	119 "
Rasvarit	158 "
Raitiovaunujen ja bussien yösiivoojat	121 "
Naiset vaihteenhoitajina	127 "
Ylisiivoojat	131 "
Vaunusiivoojat	121 "
Vaunun alustan ja vaunussa olevan moottorin pesijät, miehet	158 "
Vaunun alustan ja vaunussa olevan moottorin pesijät, naiset	131 "
Höyrykattilan lämmittäjät, korkeapainekattilan	171 "
" matalapainekattilan	158 "
Hienomekanikot	182 "
Akkuasentajat, vanhemmat	175 "
" nuoremmat	158 "
Autokoripeltisevät, vanhemmat	175 "
" nuoremmat	158 "
Autokoripuusevät, vanhemmat	175 "
" nuoremmat	158 "
Erikoisratatyöntekijät	168 "
" kadunlaskemistyössä	175 "
Ratatyöntekijät, vanhemmat	163 "
" nuoremmat	158 "
" apulaiset	139 "
Vaihteenhoitajat	158 "
Työmoottorivaunua ajavat ratatyöntekijät	168 "
Moottorivaunua lumenaurauksessa kuljettavat ratatyöntekijät	168 "

B. Erikoislisät.

Rataosastolla suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuoro-työntekijöille yövuorossa sekä aamuvuorossa klo 4.00-6.00 väliseltä ajalta toukokuun 1 ja syyskuun 30 päivien välisenä aikana 50 %:n ja lokakuun 1 ja huhtikuun 30 päivien välisenä aikana 40 %:n suuruista lisää, joka lasketaan ohjetuntipalkasta. Korjauspajoissa suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuorotyöntekijöille yövuorossa huhtikuun 1 ja marraskuun 30 päivien välisenä aikana 30 %:n ja joulukuun 1 sekä maaliskuun 31 päivien välisenä aikana 40 %:n suuruista lisää, joka lasketaan ohjetuntipalkasta. Näihin lisiin sisältyvät jo vuorotyölisä ja aikatyölisä.

Milloin liikennelaitoksen korjauspajoissa sekä rata- ja huolto-työssä joudutaan liikenteen vaatimusten johdosta suorittamaan työtä kiihdytettyllä vauhdilla eikä työtä teknillisistä syistä voida suorittaa urakkatyönä, voidaan tämän työehtosopimuksen mukaisen tuntiansion lisäksi suorittaa liikennelaitoksen kohtuulliseksi harkitsema erillinen markkamääräinen lisä, johon sisältyvät aikatyölisä, hyvänmiehenlisä, likaisen työn lisä, hengenvaarallisen työn lisä ym. lisät ja jonka suu-

ruus on kulloin ilmoitettava palkkalautakunnan toimistolle. Jos kaupungin töissä otetaan käytäntöön urakkahyvitys, niin edellä mainittu markkamääräinen lisä lakkaa.

Auton asentajille, vaununkorjaajille ja ilmajohtojen asentajille, joilla on ja joilta vaaditaan linja- autonajokortti, maksetaan 6 markan lisäys tunnilta.

Oppilaiksi ei oteta 21 vuotta täyttäneitä henkilöitä eikä ketään saa pitää oppilaana hänen täytettyään 25 vuotta. Oppilaan koeaika on enintään kolme kuukautta.

9 §. Teollisuuslaitosten ja liikennelaitoksen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkoista laskettavat erittäin likaisen työn lisät, joihin sisältyvät mahdolliset muut likaisen työn korotukset, ovat seuraavat:

A. Korotus ohjetuntipalkkaan 100 %.

Hajoituskaivojen korjaus- ja puhdistustyöstä.

Septic-tankkien korjaus- ja puhdistustyöstä.

Sadevesikaivojen puhdistustyöstä, joka vaatii työskentelyä myöskin kaivon sisällä.

Kellareissa ja maassa olevien viemäriphojajohtojen puhdistamisesta.

Yleisten käymäläin WC-astioiden avaamisesta.

Kaasulaitoksella työstä tervakaivojen ja -säiliöiden sisällä.

Yleiseen sähkönkulutukseen käytettävien akustojen latauksesta ja huoltotyöstä latauksen aikana.

Muilla kuin höyryvoimalaitoksilla lämminvesivaraajien (boilerin) sekä kattilatuubien ja niihin verrattavien savukanavien puhdistamisesta.

Laitteen sisällä höyryvoimalaitoksilla suoritettavasta lämminvesivaraajan (boilerin), kattilan tulipuolen ja savukanavien puhdistustyöstä sekä arinan puhdistus- ja korjaustyöstä.

Höyryvoima-asemalla olevan kloorikalkkisekoittajan hoidosta sekä puhdistus- ja korjaustyöstä.

Sellaisista terveydelle vaarallisista, erittäin likaisista ja vaatteita syövyttävistä töistä, kuten esim. happosäiliöiden ja jäädytyslaitosten jäädyttäjien yms. puhdistus- ja korjaustöistä.

B. Korotus ohjetuntipalkkaan 50 %.

Vähintään 500 litran paisuntasäiliön puhdistamisesta.

Kuumissa putkitunneleissa ja liejuisissa kaivannoissa kulkevien uusien putkien asennuksesta sekä ahtaissa ja kuumissa putkitunneleissa ja rakennusten ahtaissa alustoissa kulkevien vanhojen putkien korjauksesta.

Kellareissa olevien vanhojen viemäriphojajohtojen poistamisesta.

Käytössä olevien viemäripestylinjojen puhdistamisesta, poistamisesta ja korjauksesta.

Yleisten käymäläin WC-astioiden viemärijohtojen avaamisesta.

Katu-, tarjoilu- ja maanalaisten kellarivesijohtojen vuotokorjauksesta (lukuun ottamatta kesävesijohtoja).

Kaasulaitoksen bentsolisäiliöiden ja rikkitehtaalla olevien säiliöiden puhdistamisesta, pesureissa suoritettavasta aktiivihiilen vaihdosta, kuumana olevien kaasu-uunien muurauksen korjaustyöstä, hiilensiirtolaitteen, koksinsiirtolaitteen ja nostokurkien, kaasunjäädyttä-

jien putkien puhdistuksesta ja korjauksesta, katu- ja liittymisjohtojen vuototöistä sekä piirisäätäjien korjaus- ja puhdistustöistä, talokaasujohtojen vuoto- ja avaustöistä painesäätäjien sekä yksityisten hallussa olevien 150 mm (mitattuna sisääntulopuolelta) ja sitä suurempien säätäjien puhdistustöistä; töistä, joissa joudutaan käsittelemään uunien lasivillaeristystä, töistä suurissa leipomouuneissa, joissa suoritetaan isompia korjauksia niiden kuumina ollessa, sekä töistä sulatuspoka-uuneissa, joiden pohjasta poistetaan kuumaa metallia.

Höyryvoimalaitoksilla A. kohdassa mainitsemattomista täytettyjen kattiloiden sisäpuolella suoritettavista puhdistus- ja korjaustöistä sekä kattilan varusteiden korjaustöistä silloin, kun työskentelypaikan viereinen kattila tai vähintään kaksi kattilaa on käytössä.

Kuumissa korkeapainekattilahuoneissa kulkevien putkijohtojen korjauksesta.

Öljysäiliöiden puhdistuksesta, kun työ tapahtuu säiliön sisällä.

Muilla kuin höyryvoimalaitoksilla käytettyjen korkea- ja matalapainekattiloiden sekä kattilan takana alhaalla olevien sulkuventtiilien ja kolmitiehanojen korjaus- ja puhdistustyöstä (lukuun ottamatta kattiloiden muiden sulkuventtiilien, lämpömittarien, kolmitiehanojen ja venttiilien yms. armatuuriin korjaamista ja vaihtamista).

Liikennelaitoksen koneenpesuaitaiden puhdistuksesta altaan sisällä.

C. Korotus ohjetuntipalkkaan 15 %.

Vesilaitoksella sammuttamattoman kalkin ja aktiivihiilen käsittelystä.

Liikennelaitoksen linja- ja vastaavien vaihdekaivojen puhdistamisesta.

D. Kaasulaitoksen erinäiset työt.

Sellaisesta kaasulaitoksen kaasunpuhdistus- ja sivutuoteosastojen säiliöiden, tornien ym. laitteiden korjaus- ja puhdistustyöstä, joka on joko osittain tai täysin edellä A. ja B. kohdissa mainittuihin töihin verrattavaa, maksetaan likaisuus- ja vaarallisuuslisää siten, että jos työ on täysin edellä mainittuihin töihin verrattavaa, likaisuus- ja vaarallisuuslisä on joko 50 tai 100 %, mutta jos työ on vain osittain niihin verrattavaa, lisä on työn laadun mukaan vähintään 25 ja enintään 100 %. Työn laatua arvioitaessa on otettava huomioon seuraavat seikat:

a) joutuuko työntekijä tässä tarkoitettua työtä tehdessään olemaan kokonaan tai vain osaksi laitteen sisällä sekä

b) onko laite työtä varten tyhjennetty ja puhdistettu tai vain tyhjennetty tai ei kumpaakaan.

Lisästä ja sen suuruudesta on sovittava työnjohdon ja työntekijän välillä. Ellei laitoksella käytävissä neuvotteluissa päästä sopimukseen, on työ suoritettava työnjohdon tarjoamalla lisällä, mutta asia voidaan alistaa sillä tavoin käsiteltäväksi, kuin työehtosopimuksen soveltamista koskevista erimielisyyksistä on määrätty.

10 §. Teurastamon alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat seuraavat:

Naiset siivoustyössä	127 mk
Miehet apu- ja puhtaanapitotyössä	146 "
Laitosmiehet	175 "
Teurastajat	175 "
Aputeurastajat	162 "

11 §. Palolaitoksen alaisissa töissä noudatettavat ohjetuntipalkat ovat seuraavat:

Esimiehet	182	mk
Autopeltisepät, vanhemmat	175	"
" nuoremmat	158	"

12 §. Kaupungin töissä noudatetaan palkkaa määriteltäessä edellä mainitun lisäksi seuraavaa:

1. Tuntipalkalla työskenteleville vakinaisluontoisille kaupungin työntekijöille suoritetaan aikatyölisää 15 % ohjetuntipalkasta. Vakinaisluontoiseksi työntekijäksi katsotaan työntekijä, joka on ollut välittömästi ennen työn suoritusta vähintään kolme kuukautta kaupungin palveluksessa tai jonka työsuhte kaupunkiin on tarkoitettu pysyväisluontoiseksi.

Työsuhdetta ei katsota keskeytyneeksi, jos keskeytys on johtunut muun kuin tiettyä tilapäistä työtä varten palkatun työvoiman vähentämisestä eikä ole jatkunut kuukautta kauempaa, ei myöskään silloin, kun kysymyksessä on kausiluontoisesta työstä johtuva säännöllisesti uusiutuva työvoiman vähentäminen, ellei tämä keskeytys ole kestänyt kolmea kuukautta kauemmin.

2. Omalla autollaan kaupungin palveluksessa olevan autonkuljettajan ja omalla hevosellaan kaupungin palveluksessa olevan hevosmiehen varsinainen palkka määräytyy palkkahinnoitteluun merkityn autonkuljettajan ja hevosmiehen palkan mukaisesti. Omaa hevosta ajavan hevosmiehen kokonaispalkka on, ellei sitä ole erikseen määrätty, hevosmiehen varsinainen palkka lisättynä ohjetuntipalkan määrällä.

3. Jollei jollakin yksityisälällä ole olemassa yleisesti noudatettuja urakkahinnoitteluja, on sellaisista urakatöistä sovitettava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Näissä töissä on urakkahinnoittelun oltava sellaisen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalisella urakkatyövauhdilla 30 % ohjetuntipalkkoja korkeammaksi ja kasvaa työn suoritusta ja työtehon lisääntymistä vastaavassa suhteessa. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

Keinotekoiset urakat eivät saa tulla kysymykseen. "Ronttiurakoita" voidaan tarvittaessa antaa.

Jos aputyöntekijän työnopeus välittömästi määräytyy urakkaa suorittavan ammattityöntekijän työn perusteella tai hän suorittaa hinnoiteltua urakkatyötä tuntityönä maksetaan hänelle 10 %:n hyvitys, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

4. Sähköalan hengenvaarallisissa töissä maksetaan erikoista lisäkorvausta, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään, ottaen huomioon työn hengenvaarallisuuden ja tarvittaessa kuultuaan luottamusmielen mielipidettä.

Hengenvaaralliseksi töiksi katsotaan kaikki ne työt, jotka on erikseen määrätty Suomen Metallityöväen liiton ja Sähkötyönantajain liiton sekä Voimalaitosten Työnantajaliitto r. y:n välillä solmituissa työehtosopimuksissa.

Peltisepäle, joka työskentelee ilmeisesti hengenvaarallisilla työpaikoilla kuten esim. ilman telineitä savupiipun ja keskuslämmityspiipun päällistä katettaessa räystäällä tai vastaavalla paikalla, maksetaan hengenvaarallisen työn lisää, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään.

Siltä ajalta, jonka työntekijä joutuu työskentelemään puussa niin korkealla, että työtä ei voida suorittaa tikkailla seisten, maksetaan työn vaarallisuudesta johtuen 15 % korotus, joka lasketaan ohjetuntipalkasta.

5. Sen mukaan poikkeako työntekijän työtaito, työteho tai hänen tehtävänsä hänelle asettamat vaatimukset kulloinkin kysymyksessä olevan työntekijäryhmän yleisestä keskitasosta, voi asianomaisen ylin työnjohto maksaa lisää, jonka suuruus on 5, 10 tai 15 % ohjetuntipalkasta. Hyvänmiehenlisä voidaan tarvittaessa arvioida uudelleen.

6. Vuorotyötä tekeville työntekijöille maksetaan vuorotyölisää, jonka suuruus on iltavuorossa 10 % ja yövuorossa 20 % ohjetuntipalkasta.

7. Teollisuuslaitosten, liikennelaitoksen sekä palolaitoksen tuntipalkalla työskenteleville vastuunalaisessa asemassa oleville erikoisammattityöntekijöille voidaan palkkalautakunnan suostumuksella maksaa palkkaa, joka joko vähintään 25 %:lla taikka enintään 45 %:lla ylittää asianomaisen ohjetuntipalkan. Täten korotettuun palkkaan sisältyvät työntekijälle mahdollisesti kuuluvat kärkimieslisä ja aikatyölisä.

8. Teollisuuslaitosten sähköasentajalle ja putkiasentajalle, jotka toimivat isommilla työpaikoilla työnjohdon määrääminä ns. kärkimiehinä, maksetaan erityistä kärkimieslisää, jonka suuruus on 39 mk tunnilta. Kärkimieslisää maksetaan markkamääräisesti korottamattomana yli- ja sunnuntaiyöstä.

9. Rakennusviraston, satamalaitoksen sekä kiinteistöviraston alaisissa töissä vanhojen rakennusten korjaustöissä (ei lisärakennustöissä) maksetaan erityistä lisää, jonka suuruus on 15 % ohjetuntipalkasta.

10. Tuntipalkalla työskenteleville putkialan remonttimiehille maksetaan kaikissa palkkaryhmissä erikoista korjauslisää, jonka suuruus on enintään 15 % ohjetuntipalkasta.

11. Työpajoilla tai työpajojen toimesta suoritettavissa erittäin likaisissa töissä maksetaan erillistä markkamääräistä lisää seuraavasti:

Ohjetuntipalkan ollessa alle 158 mk 12 mk

" " 158 mk tai enemmän 13 mk

Erittäin likaisella työllä tarkoitetaan sellaista työtä, joka selvästi eroittautuu muista samalla alalla esiintyvistä likaisista töistä. Tällaisia töitä esiintyy mm. koneosien käsinpesussa, moottorin purkamisessa, käytössä olleen ajoneuvon pelti- ja alustatyössä, vanhojen höyrykattilain puhdistuksessa ja korjaamisessa, käytössä olleiden työ-koneiden puhdistamisessa, purkamisessa ja korjaamisessa, jäähdyttäjien korjauksessa, ajoneuvon lehtijousityössä, työssä, jota suoritetaan sementtivalimon kulkunosturien päällä, konepajan lämpökanaaleissa suoritettavissa töissä ja pannu- ja pumppuhoneissa, puhdistuslaitoksilla, kivenmurskaajissa ja sementtivalimolla suoritettavissa sähkötöissä. Erittäin likaisen työn lisää maksetaan vain, mikäli puhdistusta ei ole ennen työn alkamista suoritettu, ja urakkatyössä vain, mikäli työn likaisuutta ei ole otettu huomioon jo urakkahinnasta sovittaessa.

12. Autonkuljettajille ja autonapumiehille maksetaan tavaroiden kuormaamisesta ja purkamisesta markkamääräistä raskaan ja likaisen työn lisää, jonka suuruus tavarana laadusta riippuen on joko 15 tai 10 mk tunnilta. Jos kuormausta tai purkausta on koneellinen, maksetaan lisää ainoastaan työn likaisuuden perusteella. Jos koneelliset välineet ovat vain kuljetusmatkan toisessa päässä, joko kuormauksessa tai purkauksessa, maksetaan raskaan työn lisää vain puolet.

Yliraskaan kuorma-auton (bruttopaino 9 500 kg) kuljettajalle maksetaan erikoiskorvausta 6 mk tunnilta.

Kuorma-auton ja kantavuudeltaan vähintään 1 000 kg pakettiauton kuljettajalle, joka työskentelee ilman apumiestä ja joutuu suorittamaan auton kuormauksen ja purkauksen, maksetaan erikoiskorotusta muiden mahdollisten korotusten lisäksi siten, että korotuksen suuruus on

- a) ajomatkan ollessa alle 15 km, 15 mk tunnilta,
- b) " " 15 - 50 km, 10 mk tunnilta,
- c) " " yli 50 km, 6 mk tunnilta

13 §. Tämän hinnoittelun mukainen palkkojen uudelleenjärjestely ei saa aiheuttaa kenellekään työntekijälle aikaisemmin aikatyössä maksetun palkan eikä 12 §:n 5 kohdassa tarkoitettujen lisien vähennystä.

14 §. Tässä sopimuksessa mainitut ohjetuntipalkat tarkoittavat, mikäli ei erikseen muuta ilmene, miespuolisten työntekijäin ohjetuntipalkkoja.

15 §. Tämä sopimus tulee voimaan 15. 4. 1959 jälkeen ensiksi alkavan palkanmaksukauden alusta lukien ja on voimassa kuluvan vuoden loppuun saakka sekä sen jälkeen irtisanottavissa kahden kuukauden irtisanomisajalla. Jos elinkustannusindeksi vuoden 1959 aikana saavuttaa pisteluvun 142, sopijapuolella on oikeus esittää vastapuolelle neuvotteluja palkkojen tarkistamisesta.

47. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 15 p:nä 1959.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:46)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 26. 3. 1958 vahvistamansa kaupunginhallituksen johtosäännön 1 §:n 4. kappaleen seuraavasti:

Rahatointa johtavan apulaiskaupunginjohtajan toimialaan kuuluvat asiat, jotka koskevat

kotitalouslautakuntaa,
kansanhuoltolautakuntaa sekä
kaupungin keskuspesulaa.

ja lisätä johtosääntöön uuden 4 §:n, minkä johdosta nykyinen 4 § muutuu 5 §:ksi, seuraavan sisältöisenä:

4 §. Kaupunginhallituksen keskuspesulajaoston, jonka puheenjohtajana on rahatointa johtava apulaiskaupunginjohtaja ja johon lisäksi kuuluu neljä kaupunginhallituksen valitsemaa jäsentä, tehtävänä on:

1) valvoa keskuspesulan sekä siihen kuuluvan lämpökeskuksen toimintaa sekä ratkaista niitä koskevat periaatteellista laatua olevat kysymykset,

2) laatia ehdotus keskuspesulan talousarvioksi kaupungin tili-säännön määräyksiä noudattaen,

3) antaa keskuspesulan johtajalle ohjeita suoritettavien hankintojen suuntaviivoista,

4) valvoa, että rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä kiinteistö-, kalusto- ja tavaraluetteloiden laadinnassa noudatetaan liike-elämässä ja liikekirjanpidossa tavallisia menettelytapoja sekä kirjanpitolakia ja kaupungin tilisäännön määräyksiä.

Jaoston kokouksissa on huoltotoimen toimitusjohtajalla ja saraalatoimen toimitusjohtajalla oikeus olla asiantuntijoina saapuvilla ja käyttää puhevaltaa, mutta ei äänioikeutta. Tarvittaessa jaostolla on oikeus kuulla muitakin asiantuntijoita.

48. HELSINGIN KAUPUNGIN KESKUSPESULAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 15 p:nä 1959.

1 §. Helsingin kaupungin keskuspesulan tehtävänä on toimia välittömästi kaupunginhallituksen keskuspesulajaoston alaisena kaupungin alueella olevien kaupungin sairaaloitten ja huoltolaitosten sekä tarpeen mukaan kaupungin muidenkin laitosten pesulana. Keskuspesulaan kuuluvan lämpökeskuksen tehtävänä on toimittaa lämpöenergiaa välittömässä läheisyydessään oleville kaupungin laitoksille.

Keskuspesula voi, milloin sen suorituskyky ylittää kaupungin omien laitosten tarpeen, ottaa suorittaakseen myös kaupungille kuulumattomien laitosten pesua.

Lämpökeskuksen tehtävänä on myös korjaushenkilöstönsä avulla suorittaa välittömässä läheisyydessään olevien kaupungin laitosten tilaamia korjaustöitä.

Keskuspesulan toiminnassa on noudatettava liiketaloudellisia periaatteita.

2 §. Keskuspesula omistaa kaupungin sairaalain ja huoltolaitosten tarvitsemat vakiovaatekappaleet ja huolehtii yhteistoiminnassa keskuspesulaa käyttävien kaupungin laitosten kanssa niiden hankinnasta, pesusta, korjauksesta sekä lainauksesta ja kuljetuksesta veloittaen näistä samoin kuin lämpökeskuksen jakamasta lämpöenergiasta ja sen suorittamista muista palveluksista omakustannuseriaatteen mukaisesti.

3 §. Kaupunginhallituksen keskuspesulajaosto vahvistaa kaupungille kuulumattomilta laitoksilta perittävien maksujen suuruuden. Kaupungin omilta virastoilta ja laitoksilta perittävät maksut määrää keskuspesulan johtaja 5 §:ssä tarkemmin määrättyllä tavalla.

4 §. Keskuspesulan henkilökuntaan kuuluu keskuspesulan johtaja, konttoripäällikkö, konemestari sekä tarpeellinen määrä muuta henkilökuntaa.

Keskuspesulan henkilökunta on työsopimussuhteessa kaupunkiin.

5 §. Keskuspesulan johtajan, jolta vaaditaan diplomi-insinöörin tai insinöörin tutkinto sekä perehtyneisyys suurpesula-alaan, tehtävänä on:

1) johtaa keskuspesulan toimintaa sekä valvoa sen henkilökunnan työtä,

2) ottaa palvelukseen henkilökunta, konttoripäällikköä ja konemestaria lukuun ottamatta, määrätä ottamansa henkilökunnan tehtävät ja ratkaista sen palkkausta koskevat kysymykset huomioon ottaen kaupungin tekemän työehtosopimuksen määräykset,

3) määrätä omakustannuseriaatteen mukaisesti keskuspesulan

kaupungin virastoilta ja laitoksilta perittävät maksut,

4) tehdä kaupunginhallituksen keskuspesulajaostolle keskuspesulan toimintaa koskevia esityksiä,

5) huolehtia kaupunginhallituksen keskuspesulajaoston antamien ja muiden voimassa olevien hankintaohjeiden puitteissa vakiovaatekappaleiden, poltto- ja tarveaineiden sekä kaluston hankkimisesta,

6) laatia kaupunginhallituksen keskuspesulajaostolle keskuspesulan talousarvioehdotus,

7) olla jatkuvassa yhteistyössä keskuspesulaa käyttävien laitosten kanssa niiden pesua koskevissa asioissa,

8) seurata yleistä pesulatoiminnan kehitystä kotimaassa ja ulkomailla sekä ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin kaupungin keskuspesulan pitämiseksi kehityksen edellyttämällä tasolla,

9) panna täytäntöön kaupunginhallituksen keskuspesulajaoston tekemät, keskuspesulaa koskevat päätökset sekä

10) antaa vuosittain ennen maaliskuun loppua kaupunginhallituksen keskuspesulajaostolle kertomus keskuspesulan edellisen vuoden toiminnasta ja taloudellisesta tuloksesta.

6 §. Konttoripäällikön tehtävänä on huolehtia, että keskuspesulan kassa- ja tilitoimessa sekä kirjanpidossa noudatetaan kaupungin tili-säännön ja muita voimassa olevia määräyksiä, sekä suorittaa keskuspesulan johtajan määräämät muut tehtävät.

7 §. Konemestarin tehtävänä on toimia lämpökeskuksen vastuunalaisena hoitajana ja siellä työskentelevien henkilöiden lähimpänä esimiehenä huolehtia siitä, että lämpökeskus toimittaa lämpöenergiaa ja että sen korjaushenkilöstö suorittaa 1 §:ssä mainittuja korjaustehtäviä. Konemestarin tulee myös suorittaa keskuspesulan johtajan määräämät muut tehtävät.

8 §. Keskuspesulan johtajan ottaa ja hänen palkkansa vahvistaa kaupunginhallitus. Konttoripäällikön ja konemestarin ottaa sekä heidän palkkansa vahvistaa kaupunginhallituksen keskuspesulajaosto.

9 §. Keskuspesula suorittaa kaupungin tilisäännön mukaisesti tili-toimistolle kuuluvat tehtävät. Keskuspesulan kassaosastona toimii rahatoimisto.

49. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMAJÄÄNSÄRKIJÄIN MIEHISTÖÄ KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Palkkalautakunnan ja Suomen Merimies-Unioni r. y:n allekirjoittama huhtikuun 17 p:nä 1959.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 25 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:5)

Helsingin kaupungin ja Suomen Merimies-Unioni r. y:n välillä on tehty seuraava työehtosopimus:

1 §. Palkat. Rahapalkka on sama kuin valtion jäänmurtajissa, joissa laivaväelle annetaan vapaasti ruoka aluksesta, ja ovat peruspalkat nykyisin seuraavat:

	Kuukaudessa
Pursimies, kirvesmies	33 200 mk
Moottorimies, rasvaaja	29 400 "
Vanhempi kansimies, lämmittäjä	28 800 "
Nuorempi kansimies - alle 12 kk kokemus	21 250 "
" " - yli 12 " "	22 150 "
Sähkömies	38 250 "
Keittäjä-emännöitsijä	33 250 "
Keittäjä	30 900 "
Keittiöapulainen, siivooja ja messipoika	13 000 "

Ellei aluksessa voida antaa vapaata ruokaa, vaan laivaväki jouuu kustantamaan sen itse ja alukseen palkattu emännöitsijä tai keittäjä valmistaa ruoan, maksetaan vapaan ruoan korvauksena merimiesten vuosilomalain mukainen valtioneuvoston vahvistama rahavastike. Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan valmistamista varten, maksetaan vapaan ruoan korvauksena edellä mainittu rahavastike korotettuna sadalla markalla. Jos ruokakorvaukset ovat näitä määriä korkeammat, ei niitä tämän perusteella alenneta.

Mikäli valtion jäänmurtajien miehistön palkkoja korotetaan, korotetaan myös tämän sopimuksen alaisia palkkoja vastaavasti.

Palkanmaksu tapahtuu kaksi kertaa kuukaudessa.

2 §. Ikälisät. Kukin laivaväkeen kuuluva on oikeutettu ikälisään, joka vastaa 5 % peruspalkasta, 3, 5, 10, 15 ja 18 vuoden palveluksen jälkeen ja pursimies, kirvesmies, donkeymies ja emännöitsijä tai keittäjä-emännöitsijä lisäksi 20 vuoden palveluksen jälkeen.

Mikäli palvelussuhde on katkennut laivaväkeen kuuluvasta riippumattomasta syystä tai milloin palvelussuhteen katkeaminen ei kerrallaan ole kestänyt 9 kuukautta kauemmin, katsotaan palvelussuhde keskeytymättömäksi. Palvelusajaksi luetaan myös loma-aika ja sellai-

nen aika, jona laivaväkeen kuuluva on ollut ammattikoulussa, ammat-
tinsa aiheuttamalla komennuksella tai sairaana, mikäli sairaus tai ta-
paturma on alkanut työsuhteen kestäessä.

Valtion tai muun kunnan palvelus otetaan huomioon ikälisiä las-
kettaessa.

Pöytäkirja merkintä: 2 §:n 2 mom. on käsitettävä siten, että vaikka mom:n ensimmäisessä lauseessa tarkoitettuissa 9 kuukautta tai vähemmän kestäneissä palvelussuhteen katkeamistapauksissa palvelussuhde katsotaan keskeytymättömäksi, palveluskausien väliaikoja ei lueta mukaan ikälisiin oikeuttavaan palvelusaikaan.

3 §. Työaika. Varsinainen työaika on 8 tuntia vuorokaudessa sekä satamassa että kulussa oltaessa. Jos työ on jaettu vahtivuoroihin, on vahtivuoron pituus vähintään 4 tuntia ja luetaan koko vahtivuoro työajaksi, vaikka laivamies sen aikana saisikin tilapäisesti poistua työstään. Vahtivuorot voidaan lopettaa vain satamassa oltaessa.

Millöin työ ei ole jaettu vahtivuoroihin, on työaika sijoitettava klo 06.00-18.00 väliselle ajalle, paitsi taloushenkilökuntaan kuuluvan klo 06.00-19.00 väliselle ajalle.

Varsinaisen työajan lisäksi saadaan aluksessa teettää myös välttämättömäksi katsottavaa ylityötä, josta suoritetaan korvausta merimiehen työajasta annetun lain säännösten mukaisesti.

Merimieslain 51 §:ssä mainitun puolivapaapäivän lisäksi annetaan laivaväkeen kuuluvalle yksi puolivapaapäivä kuukaudessa liikkeiden ja virastojen kuolioloaikoina.

4 §. Pyhätyö. Kaikesta pyhäpäivänä (-vuorokautena) suoritetusta työstä annetaan satamassa oltaessa vastaavasti vapautusta laivatyöstä, mikäli kysymyksessä on aluksen kulussa oltaessa suoritettu työ. Tällainen vapaa-aika voidaan myös yhdistää vuosilomaan. Milloin pyhätyöstä suoritetaan korvaus rahassa, on merimiesten vuosilomalain 6 §:n mukaisen palkan ohella annettava rahavastike myös asunnosta ja ravinnosta, tai maksettava pyhätyöstä ylityökorvaus merimiehen työajasta annetun lain säännösten mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, joulujauhan- ja uudenvuodenaattoina on kaikkea klo 13.00 jälkeen suoritetusta työstä sekä merellä että satamassa, tarpeellista merivahtipalvelusta lukuun ottamatta, suoritettava ylityökorvaus.

Aluksen ollessa satamassa on lauantaisin klo 15.00 jälkeen suoritetusta työstä suoritettava korvausta kuten ylityöstä.

Pöytäkirja merkintä: Pyhätyökorvauksen suorittamisen joko vuosiloman yhteydessä tai rahakorvauksena harkitsee aluksen päällikkö.

5 §. Työsuhte. Laivaväkeen kuuluville on mahdollisuuksien mukaan varattava muuta työtä ajaksi, jona alus ei ole toiminnassa. Mikäli laivaväkeä joudutaan päästökatselmoimaan aluksen toiminnan estymisen vuoksi, on sen toiminnan uudelleen alkaessa ensi sijaisesti otettava palvelukseen viimeksi vapautuneita. Kaikki miehistöön kuuluvat otetaan merimiesvälitystoimiston kautta siirto-oikeuksin, samoin sellainen henkilö, jolla ei ole siirto-oikeutta. Merimies-Unionin asiamichelelle on varattava tilaisuus olla mukana sekä otto- että päästökatselmuksessa.

Pöytäkirja merkintä: 5 § on käsitettävä siten, että aluksen päällikkö tosin ottaa miehistön satamajäänsärkijöihin merimiesvälitystoimiston kautta, mutta oman valintansa mukaan ja vuorolistasta riippumatta.

6 §. Lomat ja eläkkeet. Vuosiloma määräytyy merimiesten vuosilomalain mukaan. Eläkkeisiin nähden sovelletaan kulloinkin voimassa olevaa Helsingin kaupungin työntekijäin eläkesääntöä. Työsuhteen jatkuvaisuus määritellään, kuten tämän sopimuksen 2 §:ssä on määrätty ikälisistä.

Pöytäkirjamerkintä: Eläkesäännön sovellutuksessa on palvelusaikaa laskettaessa meneteltävä samalla tavalla kuin edellä 2 §:n kohdalla oleva pöytäkirjamerkintä ikälisiin oikeutavasta palvelusajasta edellyttää.

7 §. Sairaanhoido. Laivaväkeen kuuluville taataan työtaturman sattuessa samat oikeudet ja edut kuin merimieslain mukaan sairaustapauksissa. Sairausapuun ja korvauksiin nähden sovelletaan merimieslain säännöksiä kuitenkin niin, että jos laivaväkeen kuuluvalla sen jälkeen kun työsuhde on päättynyt, on lakiin perustuva oikeus asuntoon ja ruokaan kaupungin kustannuksella, maksetaan hänelle näiden etujen korvauksena 630 markkaa päivää kohden, kuitenkin vähintään merimiesten vuosilomalain mukainen asuntoa ja ruokaa vastaava korvaus. Yli viisi vuotta palvelleisiin nähden noudatetaan kaupungin työntekijäin sairaus- ja hautausapusäännöksiä.

8 §. Asuntosuojat ja ruokailu. Laivaväkeen kuuluvien asuinsuojissa tulee olla kunnolliset makuupaikat ja on kullekin laivaväkeen kuuluvalle varattava patja, tyyny, tyynynpäällinen, pyyheliina ja vuodepeite sekä joko kaksi lakanaa tai yksi lakana ja patjansuojus, joista patjansuojus, lakanat sekä tyynynpäällinen vaihdetaan puhtaisiin kahdesti kuukaudessa, pyyheliina kerran viikossa ja vuodepeite vähintään kerran vuodessa.

Jokaiselle laivaväkeen kuuluvalla on varattava tarpeelliset ja sopivat ruokailuastiat ja -välineet. Ne on puhdistettava jokaisen käytön jälkeen työaikana. Makuu- ja ruokailusuojat on puhdistettava joka päivä työaikana sekä kerran viikossa perusteellisesti. Ellei tässä mainittuja tehtäviä voida suorittaa työaikana, on ne suoritettava ylityönä.

9 §. Sopimuksen voimassaoloaika. Tämä sopimus on voimassa joulukuun 31 päivään 1959 saakka. Jos sopimus halutaan purkaa tai saada sitä muutetuksi, on irtisanominen suoritettava ja muutosehdotukset esitettävä vastapuolelle viimeistään marraskuun 1 päivänä 1959. Ellei sopimusta irtisanota, jatkuu se edelleen yhden vuoden kerrallaan.

50. LAKI ASUNTOTUOTANTOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 17 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 176/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:96)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 ja 11 § sekä lisätään sanottuun lakiin uusi 6 a § seuraavasti:

1 §. Asuntopulan poistamiseksi välttämättömän, sosiaalisesti tarkoituksenmukaisen asuntotuotannon edistämiseksi ja asunto-olojen parantamiseksi kaupungeissa, kauppaloissa ja maaseudun väestökeskuksissa myönnetään tässä laissa tarkoitettuja asuntolainoja ja asuntotakuuta sekä muita lainoja.

Monilapsisten, vähävaraisten perheiden asumiskustannusten alentamiseksi myönnetään tässä laissa tarkoitettuja perheenasuntoavuuksia.

Maaseudun väestökeskuksella tarkoitetaan tässä laissa rakennussuunnitelmalla järjestettyä, rakennussuunnitelman takaisten määräysten tai rakennuskiellon alaista aluetta maaseudulla.

2 §. Tässä laissa tarkoitettuja lainoja varten otetaan vuosittain valtion tulo- ja menoarvioon siirtomääräraha, jonka suuruus vuosina 1959-1963 on kunakin vuotena 7 500 miljoonaa markkaa. Jos rakennuskustannuksissa vuoden 1958 kustannustasoon verrattuna on tapahtunut nousua, on sanottua määrärahaa vastaavasti korotettava.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettuja valtion takuita voidaan vuosittain antaa 1 000 miljoonaa markkaa asti kunakin vuotena.

3 §. Tässä laissa tarkoitettut lainat ja takuut sekä perheenasuntoavutukset myöntää ja muuta tässä laissa tarkoitettua toimintaa hoitaa valtion asuntotuotantotoimikunta, jota jäljempänä kutsutaan Aravaksi.

4 §. Asuntolaina voidaan myöntää omakotitalon, asunto-osakeyhtiötalon ja vuokratalon rakentamista tai laajentamista varten. Niin ikään voidaan asuntolaina myöntää yhtä tai useampaa asuintaloa varten pääasiallisesti käytettävän erillisen lämmityslaitoksen ja huoltorakennuksen rakentamiseksi tai laajentamiseksi.

Omakotitalon ja asunto-osakeyhtiötalon rakentamista varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään neljäkymmentä sadalta hyväksytystä hankinta-arvosta, ja laina saa sen edelle paremmalla etuoikeudella mahdollisesti kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneen sadalta sanotusta arvosta.

Vuokratalon rakentamista varten myönnettävän asuntolainan suuruus on enintään kuusikymmentä sadalta hyväksytystä hankinta-arvosta,

ja laina saa sen edelle paremmalla etuoikeudella mahdollisesti kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneenviiteen sadalta sanotusta arvosta.

Laajentamista sekä lämmityslaitosta ja huoltorakennusta varten myönnettävän asuntolainan suuruuteen ja etuoikeusasemaan on sovellettava, mitä 2 ja 3 momentissa on säädetty.

5 §. Asuntolainoja myönnetään sijainniltaan, pohjaratkaisultaan, teknillisiltä rakenteiltaan ja varusteiltaan sosiaalisesti tarkoituksenmukaisen sekä asumiskustannuksiltaan kohtuullisten asuntojen aikaansaamiseksi.

Asuntolainan avulla rakennettavassa talossa olevan asunnon huoneistoala saa nousta enintään sataan neliömetriin.

Asuntolaan sisältyvien asuntojen huoneistoalaa laskettaessa on asuntolan yhteistilat otettava huomioon siten kuin siitä asetuksella tarkemmin määrätään.

6 §. Asuntolainaa voidaan myöntää kunnalle, kuntainliitolle, seurakunnalle, yhdistykselle, säätiölle, osuuskunnalle, osakeyhtiölle ja vakuutuslaitokselle vuokratalon, lämmityslaitoksen ja huoltorakennuksen, asunto-osakeyhtiölle asunto-osakeyhtiötalon ja yksityiselle Suomen kansalaiselle omakotitalon rakentamista tai laajentamista varten.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, voidaan asuntolainaa omakotitalon rakentamista varten myöntää muullekin kuin Suomen kansalaiselle, jos valtioneuvosto on siihen antanut luvan.

Asuntolainaa myönnetään edellytyksellä, että niiden henkilöiden tukeminen, joiden asunontarpeen tyydyttämiseksi asuntolainan turvin rakennettava rakennus on tarkoitettu, on taloudellisesti tarpeellista ja yhteiskunnan kannalta tarkoituksenmukaista, sekä niillä muilla edellytyksillä ja ehdoilla, jotka asetuksella tarkemmin määrätään.

6 a §. Asuntolainan lisäksi voidaan heikossa taloudellisessa asemassa olevälle omakotitalon omistajalle valtioneuvoston vahvistamin perustein myöntää omakotitalon rakentamista varten lisälainaa. Lisälainan suuruus on enintään kymmenen sadalta hyväksytystä hankinta-arvosta. Lisälainaa ja asuntolainaa saavat niiden edelle paremmalla etuoikeudella mahdollisesti kiinnitettyjen lainojen kanssa nousta enintään yhdeksäänkymmeneen sadalta sanotusta arvosta.

Asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavien osakkeiden hankkimista varten tämän lain mukaan lainoitettua asunto-osakeyhtiöstä voidaan yksityiselle henkilölle 1 momentissa mainituin perustein myöntää asunto-osakelainaa. Asunto-osakelainan suuruus on enintään kymmenen sadalta huoneiston osalle arvioidusta hyväksytystä hankinta-arvosta. Asunto-osakelainaa ja yhtiön kokonaislainoituksesta huoneiston osalle arvioitu osuus eivät saa nousta yli yhdeksäänkymmenen sadalta huoneiston osalle arvioidusta hyväksytystä hankinta-arvosta.

7 §. Asuntolainan ja 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettun lisälainan takaisin maksamisen vakuudeksi on vahvistettava kiinnitys. Jos laina-saajana on kunta, ei kiinnitysvakuutta ole vaadittava.

Mikäli kiinnitysvakuutta omakotitalon rakentamista varten myönnettävän asuntolainan ja 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettun lisälainan takaisin maksamisen vakuudeksi ei voida saada, voidaan lainat myöntää väliaikaisesti muuta riittäväksi katsottavaa vakuutta vastaan.

Edellä 6 a §:n 2 momentissa tarkoitettun asunto-osakelainan takaisinmaksamisen vakuudeksi on osakekirjat otettava pantiksi.

8 §. Asuntolaina ja 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettu lisälaina omakotitalon rakentamista varten voidaan myöntää vain kunnan välityksellä ja vastuulla.

Kunnalla ei ole oikeutta saada 1 momentissa tarkoitettusta välitystehtävästä palkkiota.

Mitä kunnallislain (642/48) 108 §:n 1 momentissa on säädetty kunnallisvaltuuston lainan ottamista koskevan päätöksen alistamisesta, ei ole sovellettava 1 momentissa tarkoitettujen lainojen ottamista koskevaan kunnallisvaltuuston päätökseen.

9 §. Asuntolainan laina-aika on määrättävä rakennuksen rakennusaineen kestävyuden mukaisesti, ei kuitenkaan neljäkymmentäviittä vuotta pitemmäksi ajaksi, jos rakennus pääasiallisesti on tiilestä, betonista tai muusta niihin verrattavasta kestävästä rakennusaineesta, eikä kolmeakymmentäkolmea vuotta pitemmäksi ajaksi, jos rakennus on vähemmän kestävästä rakennusaineesta.

Valtioneuvosto määrää asuntolainojen yleisen koron. Valtioneuvosto voi kuitenkin päättämässään rajoissa velvoittaa Aravan vahvistetusta yleisestä korosta poiketen asumiskustannusten tasoittamiseksi eri aikoina valmistuneissa taloissa korottamaan tai alentamaan asuntolainasta maksettavaa korkoa. Sitä älköön kuitenkaan määrättäkö ensisijaisista kiinnityslainoista yleisesti perittävää korkoa korkeammaksi.

Aravalla on oikeus korottaa edellisen mukaan perittävää korkoa kahteentoista sadalta saakka, milloin edellytykset määrätä laina valtiolle takaisin maksettavaksi ovat olemassa.

Lyhennysmaksujen alkamisajasta ja kannosta säädetään asetuksella.

Lainansaajalle voidaan asetuksella tarkemmin määrättävin edellytyksin ja ehdoin myöntää lykkäystä lyhennysmaksujen, korkojen tai molempien suorittamisessa enintään viisi vuotta.

Edellä 6 a §:ssä tarkoitettu lisälaina ja asunto-osakelaina ovat kymmenen vuotta korottomia, ja ne on maksettava takaisin yhdennestätoista lainavuodesta alkaen, jollei niitä tällöin peritä yhdellä kertaa takaisin, enintään kymmenessä vuodessa. Takaisinmaksuajalta peritään niistä se korko, joka vastaavalla asuntolainalla on.

11 §. Monilapsiselle, vähävaraiselle perheelle, joka asuu vuoden 1946 tammikuun 1 päivän jälkeen valmistuneessa talossa olevassa, perheenasunnoksi hyväksytyssä vuokrahuoneistossa, voidaan vuokra-alennuksen muodossa myöntää perheenasuntoavustusta, jonka määrä huollettavien lasten luvusta riippuen vaihtelee kahdestakymmenestä seitsemäänkymmeneen sadalta hyväksytystä vuokranmaksusta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettulle perheelle, joka asuu omistamassaan ja yksinomaan perheen omana asuntona käytettävässä omakotitalossa, jonka rakentamiseen tammikuun 1 päivän 1946 jälkeen on myönnetty omakotilaina tai asuntolainoista, -takuista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetun lain (224/49) tai tämän lain mukainen laina, voidaan myöntää perheenasuntoavustus. Avustuksen suuruus vahvistetaan laskemalla perheen vuotuinen asumiskustannus, josta perheenasuntoavustus on huollettavien lasten luvusta riippuen kahdestakymmenestä seitsemäänkymmeneen sadalta, ei kuitenkaan enempää kuin valtion myöntämän lainan vuotuisen koron ja lyhennysmaksun yhteinen määrä.

51. TYÖEHTOSOPIMUS HELSINGIN KAUPUNGIN JA HELSINGIN KUNNANTYÖNTEKIJÄIN KESKUSJÄRJESTÖ R. Y:N VÄLILLÄ.

Palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskusjärjestö r. y:n allekirjoittama huhtikuun 20 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 15 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1955:108 sekä 1957:37 ja 84)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue. 1. Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin järjestämissä töissä kaupungin alueella, niin myös kaupungin alueen ulkopuolella suoritettavissa töissä, joihin on siirretty työntekijöitä kaupungista, elleivät valtioneuvoston määräykset työtömyyden torjumiseksi järjestetyistä töistä muuta edellytä.

2. Sopimus ei kuitenkaan koske maataloustöitä, metsätöihin luettavia työaikalain 1 §:ssä lueteltuja töitä eikä myöskään kaupungin aluksilla suoritettavia merimiesalaaan kuuluvia töitä.

Pöytäkirja merkintä: Työehtosopimuksen 1 §:n 2 mom:ssa mainituiksi merimiesalaa kuuluviksi töiksi luetaan kaikki meripalvelus aluksilla s/s Otso ja m/s Turso, samoin kuin vastaava palvelus aluksilla m/s Korkeasaari, s/s H-1 ja m/s H-3, lukuun ottamatta kuitenkaan tuntipalkalla suoritettavia töitä.

2 §. Työhön ottaminen ja siitä erottaminen. 1. Työhön ottamisesta ja siitä erottamisesta on voimassa, mitä laeissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työsäännöissä on säädetty ja määrätty.

2. Irtisanomisaikaa koskevista määräyksistä huolimatta ei työnantaja puolestaan lopeta yhtäjaksoisesti vähintään 3 vuotta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä työntekijälle vähintään kahta viikkoa ennen sekä, jos työsuhde on keskeytyttä jatkunut 5 vuotta, vähintään kolmea viikkoa, ja jos se on jatkunut 10 vuotta, vähintään neljää viikkoa ennen. Tämä ei kuitenkaan koske niitä tapauksia, joissa työnantajalla lain mukaan on oikeus purkaa työehtosopimus tai työ ylivoimaisen tapahtuman takia on kokonaan tai osaksi keskeytettävä.

Pöytäkirja merkintä: Jos työntekijöitä joudutaan vähentämään, ei yli 10 vuotta palvelleita työntekijöitä irtisanoita ilman pakkotaviasyitä.

3. Jos työntekijä katsoo tulleen erotetuksi ilman pätevää syytä eikä asiaa ole saatu järjestetyksi hänen saatettuaan sen päälähtö-
musmiehen välityksellä asianomaisen laitoksen tai viraston päällikön tutkittavaksi, hän saa saattaa asian sopimuksen tehneen Keskusjärjestön välityksellä sen lauta- tai johtokunnan käsiteltäväksi, jonka alaise-
na työ suoritetaan. Kuultuaan Keskusjärjestöä sanottu elin päättää asi-

asta. Jos työstä erottaminen raukeaa, saa työntekijä täyden palkan sil-
tä ajalta, minkä hän on ollut estettynä olemasta työssä.

3 §. Keskusjärjestön kuuleminen. 1. Tämän sopimuksen allekirjoit-
taneelle Keskusjärjestölle on varattava tilaisuus neuvotteluihin ennen
lopullisen päätöksen tekemistä työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä
koskeissa asioissa, joilla on yleisempää merkitystä.

4 §. Työaika. 1. Säännöllinen työaika on 8 tuntia vuorokaudessa ja
45 tuntia viikossa, lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä vapun-
ja itsenäisyyspäivän aattoina kuitenkin enintään 5 tuntia.

Vuorotyössä on viikottainen työaika keskimäärin enintään 45
tuntia.

2. Työt aloitetaan yksivuorotyössä yleensä klo 7 ja lopetetaan
klo 16, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin ne lopetetaan
klo 12. Mikäli työn laatu tai muut pätevät syyt sitä vaativat, voidaan
työn alkamis- ja päättymisaika tilapäisesti, sen jälkeen kun ao. pää-
luottamusmiestä on kuultu, määrätä toisinkin.

Pysyväisluontoisesta poikkeusjärjestelystä on kuitenkin sovitta-
va työehtosopimuksen allekirjoittajien kesken.

Pysyväisluontoisena on pidettävä sellaista järjestelyä, jolloin
poikkeuksellinen työaika tulisi jatkumaan yli kaksi viikkoa.

Pöytäkirja merkintä: Kaupunki on tämän kohdan
määräyksestä huolimatta oikeutettu järjestämään vähintään kol-
me vuorokautta kestäväää säännöllistä työtä kaksi- tai kolmivuor-
otyönä, minkä alkamisesta on kuitenkin ilmoitettava työnteki-
jille viimeistään edellisenä päivänä.

3. Ruokailuaika on 1 tunti, mikäli mahdollista klo 11-12 välil-
lä, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin sitä vastaa 20 mi-
nuitin pituinen tauko. Tavallisina arkipäivinä pidetään lisäksi aamu-
ja iltapäivisin yksi 15 minuutin pituinen kahvitauko. Lauantaisin ja juh-
lapäivien aattoina ei kahvitaukoa lainkaan pidetä. Kahvitauot ja edellä
mainittu 20 minuutin pituinen tauko luetaan työaikaan kuuluviksi.

5 §. Tuntityöt. 1. Alimpina palkkoina maksetaan eri ammateissa ja
erilaatuisissa töissä sopimuksen allekirjoittajain hyväksymässä erilli-
sessä palkkasopimuksessa mainitut ohjepalkat. Niissä töissä, joita
palkkasopimuksessa ei ole mainittu, maksetaan vastaavissa tai niihin
verrattavissa töissä yksityisillä aloilla kulloinkin voimassa olevien so-
pimusten mukainen palkka. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän so-
pimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut palkat käytäntöön kau-
pungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voi-
maan yksityisillä aloilla.

2. Jos muu työntekijä kuin sukeltaja siirretään johonkin ammat-
tialaansa kuulumattomaan, halvempipalkkaiseen työhön, maksetaan hä-
nelle omaa ammattiaan vastaava palkka kuluvan ja kahden sitä seuraav-
van viikon ajalta, mikäli ei tilapäisten siirtojen osalta ole toisin sovittu.
Jos työntekijä siirretään omaa ammattiaan korkeampipalkkaiseen työhön,
maksetaan hänelle heti tähän työhön kuuluva palkka. Tämän palkan
tulee olla vähintään saman suuruinen kuin mitä hänelle hänen omassa
ammattissaan aikapalkkana on maksettu. Työntekijä, joka määrätään ti-
läpäisesti hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvia tehtäviä, on nimitettävä
viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan
pohjapalkan. Jos edellä mainittu pohjapalkka on pienempi kuin työnteki-
jän oma palkka, maksetaan hänelle viranhoitoajalta vähintään hänen
oman ammattinsa mukainen aikapalkka.

Pöytäkirja merkintä: Kun työntekijä määrätään tilapäisesti hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvia tehtäviä ja nimetään viransijaiseksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan, tulee näiden tehtävien laadultaan ja laajuudeltaan olla ko. viralle tunnusmerkillisiä.

3. Mikäli työntekijän tehtäviin kuuluu useampien eri lailla palkattujen töiden suorittaminen eikä työntekijä joudu pitkäksi aikaa tekemään samaa, määrätyn palkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa töihin kuuluvien palkkojen keskiarvo, mistä kuitenkin voidaan poiketa joko ylös- tai alaspäin siitä riippuen, kuuluuko työntekijän tehtäviin yleensä enemmän korkeampipalkkaisen vaiko halvempipalkkaisen työn suorittamista.

4. Työntekijälle, joka kaupungin työssä sattuneen tapaturman tai siinä saadun ammattitaudin vuoksi on tullut kykenemättömäksi entistä työtään suorittamaan ja tämän vuoksi lääkärintilauksen perusteella siirretään työkykyään vastaavaan muuhun työhön, maksetaan tästä työstä hänen oman ammatinsa mukainen palkka, tästä vähentäen kaupungin kustantama elinkorko.

6 §. Urakkatyö. 1. Työt on pyrittävä järjestämään urakkatyönä, mikäli työn laatu sen sallii ja se on teknillisesti mahdollista.

2. Urakkatyössä noudatetaan soveltuville osilta niitä hinnoitteluja, jotka sisältyvät kaupungin voimassa oleviin valtion taikka yksityisten työnantajajärjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisiin työehto- tai muihin urakkapalkkoja koskeviin sopimuksiin. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut hinnoittelut käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

Pöytäkirja merkintä: Valtiolla voimassa olevia työehto- tai muita urakkapalkkoja koskevia sopimuksia noudatetaan vain kaupungin rakennusviraston ja satamalaitoksen satamarakennusosaston töissä, ja niissäkin vain silloin, kun yksityisalojen sopimuksissa ei ole vastaavia määräyksiä.

3. Jollei jollakin työalalla ole olemassa mainittuja hinnoitteluja, on sellaisista urakatöistä sovittava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Näissä töissä on urakkahinnoittelun oltava sellainen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalisella urakkatyövauhdilla 30 % ohjetuntipalkkoja korkeammaksi ja kasvaa työn suoritusta ja työtehon lisääntymistä vastaavassa suhteessa. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

4. Jos urakkatyötä suorittava työntekijä joutuu odottamaan työaineita tai muista hänestä itsestään riippumattomista syistä olemaan työttömänä, on hänelle sinä aikana järjestettävä muuta hänen ammatiaan vastaavaa urakka- tai tuntityötä. Tästä työstä maksetaan hänelle hänen omassa ammatissaan hänen urakka-ansiotaan vastaava palkka, joka maksetaan myöskin urakan yhteydessä tai sen aikana tehdystä tuntityöstä. Siinäkin tapauksessa, että muuta työtä ei voida järjestää, maksetaan odotusajalta urakassa saadun keskiansion mukainen palkka. Jos työnseisaus kestää enemmän kuin 3 päivää, voidaan urakkasopimus jommankumman vaatimuksesta purkaa. Täksi 3 päivän ajaksi on järjestettävä muuta työtä tai maksettava odotusajan palkka.

Kun urakkasopimus on purettu ja uusi työkuunta joutuu työtä jatkamaan, voidaan urakkahinnasta sopia erikseen, jos jäljelle jäänyt työ on jostakin syystä muodostunut suhteettoman huonoansioiseksi tai erikoisen hyväansioiseksi.

Sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttamasta keskeytyksestä ei makseta odotusajan palkkaa.

5. Työntekijöillä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan urakkatyöntulos, ja tässä tilaisuudessa tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin. Pääluottamusmiehellä on lisäksi oikeus, milloin palkkalaskelman oikeellisuuden suhteen syntyy epäilyksiä, saada tarpeelliset asiakirjat myöhemmin tarkastettavakseen.

6. Milloin töitä ei voida suorittaa urakalla, mutta työt voidaan kuitenkin järjestää siten, että työn määrä nousee normaalia aikatyösaavutusta suuremmaksi tai että työt voidaan raaka- tai tarveaineiden kulutukseen nähden suorittaa normaalia edullisemmalla tavalla, voidaan työntekijälle edellyttäen, että palkkioperusteet voidaan määrittellä ennakkolta, sekä että työn tulokset ovat mitattavissa tai muuten todettavissa, maksaa tuotantopalkkiota.

7 §. Ylityö ja sunnuntaityö. 1. Ylityö lasketaan muutoin lain mukaan, paitsi että vuorokausi lasketaan alkavaksi työajan säännöllisenä alkamisaikana, siis yleensä klo 7. Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin säännöllinen työaika päättyy klo 12, maksetaan tämän jälkeen suoritetusta muusta kuin vuorotyöstä heti 100 %:lla korotettu palkka silloinkin, kun työ ei ole ylityötä.

Ylityöluetteloon merkitään, jos työnjohto niin määrää, vain lain mukaan laskettu ylityö.

Pöytäkirja merkintä: Jos vuorokauden alkamisajan laskeminen lain mukaan joissakin tapauksissa johtaisi työntekijälle edullisempaan tulokseen, sovelletaan lakia, mutta lain mukaan ylityönä korvattuja tunteja ei myöhemmin oteta huomioon työehtosopimuksen mukaista ylityötä laskettaessa.

2. Ylityö on, mikäli mahdollista, järjestettävä niin, että se liittyy välittömästi säännölliseen työaikaan. Mikäli ylityö aloitetaan sen jälkeen, kun säännöllisen työajan päättymisestä on kulunut vähintään yksi tunti, suoritetaan kahdelta ensimmäiseltä ylityötunnilta 100 %:lla korotettu palkka. Työntekijälle, joka kutsutaan työhön vähintään kaksi tuntia jälkeen säännöllisen työajan päättymisen tai vähintään tuntia ennen työn tavallista alkamisaikaa, suoritetaan korvauksena työmatkaan käytetystä ajasta yhden tunnin palkka 100 %:lla korotettuna riippumatta siitä, onko työmatka tapahtunut arkipäivänä vai sunnuntaina. Ylityön jatkuessa järjestetään työntekijöille sopivin väliajoin ja työn siitä kärsimättä enintään 15 minuutin pituinen työaikaan luettava tauko kahvin, voileipien tms. nauttimista varten.

3. Jos urakkatyötä vaaditaan tehtäväksi ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus ko. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntipalkan mukaisena.

4. Sunnuntai- ja juhlapäivinä tehdystä muusta kuin vuorotyöstä riippumatta viikkotuntien lukumäärästä, maksetaan 200 %:lla korotettu palkka, mihin jo sisältyy niin hyvin lainmukainen sunnuntaityökorotus kuin mahdollinen ylityökorvauskin. Sunnuntai- ja juhlapäivän ajaksi katsotaan aika kello 0.00-24.00.

5. Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

8 §. Päivystys. 1. Jos työntekijän on sopimuksen mukaan oleskeltava työnantajan määräämässä työ- tai muussa paikassa taikka asunnossaan, josta hänet voidaan tarvittaessa kutsua työhön, on hänelle tällaisesta varallaoloajasta suoritettava laissa säädetty korvaus.

2. Kaupunki on, tarpeen vaatiessa Keskusjärjestön kanssa siitä sovittuaan, oikeutettu järjestämään myös sellaista päivystystä, jonka aikana työntekijä voi asianomaisen lauta- tai johtokunnan päättämässä puitteissa vapaasti valita olinpaikkansa, mutta on velvollinen ilmoittamaan työnantajalleen, missä hän on tavattavissa. Työntekijälle on suoritettava enintään yhdestä viidenneksestä tällaista varallaoloaikaa hänen yksinkertaisen tuntipalkkansa mukaan laskettu korvaus.

9 §. Oppilaat, apu- ja ammattityöntekijät. 1. Oppilaisiin sovelletaan oppisopimuslain määräyksiä ja oppiajan pituuden suhteen noudetaan kauppa- ja teollisuusministeriön antamia määräyksiä oppiajoista eri ammateissa ja ammattihaaroissa. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan oppilaille tietopuolista koulutusta Helsingin yleisissä ammattikouluissa oppisopimuksen tekemisen jälkeen.

2. Kaksivuotisen ammattikoulun käynyt oppilas on oikeutettu lukemaan oppiaikana hyväkseen yhden vuoden lukuajastaan.

3. Oppilaan peruspalkka nousee kaksi kertaa vuodessa tasaisesti siten, että se oppiajan päättyessä vastaa oppilaan korkeinta palkkaa. Palkkaukseen vaikuttavaksi oppiajaksi luetaan myöskin sairausaika, mikäli se ei ole pitempi kuin se aika, jolta oppilas on oikeutettu sairausajaltaan täyteen palkkaan.

4. Ammattimiehen apulaisena työskentelevä täysi-ikäinen työntekijä saa vähintään kaupungin palkkahinnoittelun mukaisen apumiehen palkan.

5. Opin suorittanut tai ammattimiehen apulaisena neljä vuotta työskennellyt työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan sekä kolme vuotta nuorempana ammattimiehenä työskennellyt työntekijä vanhemman ammattimiehen palkan.

6. Kaupungin palveluksessa tai aikaisemmin muualla samassa ammatissa työskennelty aika otetaan lyhentämättömänä huomioon oppitaiti ammattivuosia laskettaessa.

7. Liikennelaitoksen rataosastolla yhden vuoden ratatyöntekijän apulaisena työskennellyt saa nuoremman ratatyöntekijän palkan sekä yhden vuoden nuorempana ratatyöntekijänä työskennellyt vanhemman ratatyöntekijän palkan.

10 §. Palkanmaksu. 1. Palkka maksetaan kerran viikossa siten, että joka toinen viikko suoritetaan ennakkotili ja joka toinen viikko varsinainen tili, jonka yhteyteen liittyy laskelma kahden edellisen viikon aikana suoritetuista työtunneista, tuntipalkasta, mahdollisesta ylityötuntimäärästä, urakkatyöstä, eri tarkoituksiin toimeenpannuista palkanpidätyksistä sekä maksetun ennakkotilin määrästä.

2. Palkanmaksu tapahtuu työaikana. Jos palkanmaksuaika sattuu pyhäpäiväksi, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä. Samoin maksetaan palkka urakkatyöstä laskettuna suhteellisesti urakan hintaan, mikäli se teknillisesti on mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan urakkapalkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavassa työssä sovitun tuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylijäämä urakkahinnasta maksetaan, mikäli mahdollista vähintään kerran kuussa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkistus on toimitettava.

11 §. Matkat etäisille työpaikoille. 1. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan työntekijäin kuljetukset suojatuilla kulkuneuvoilla työnhoidon ja työntekijäin luottamusmiesten sopimista paikoista niille tilapäisluontoisille työmailla, jotka sijaitsevat liikennelaitoksen ensimmäisen vyöhykerajan ulkopuolella. Milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät on kuljetettava laivoilla, lasketaan työaika alkavaksi lähdistä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan.

Mikäli tällaista kuljetusta ei kaupungin toimesta järjestetä, korvataan 1. vyöhykkeellä asuvalle työntekijälle todelliset matkakustannukset sillä päälinjalla, joka suuntautuu kaupungin keskustasta asianomaiselle työmaalle, vähennettynä perusmaksua vastaavalla määrällä. Jos työntekijän, joka asuu liikennelaitoksen 1. vyöhykerajan ulkopuolella, on matkustettava 1. vyöhykkeen kautta päästäkseen 2. tai 3. vyöhykkeellä sijaitsevalle työmaalle, korvataan hänelle tällöin todelliset matkakustannukset työmaalle suuntautuvalla päälinjalla. Mikäli työntekijä pääsee työmaalle ainoastaan perusmaksun ja mahdollisen siirtomaksun suorittamalla, mitään korvausta ei makseta.

Pöytäkirja merkintä 1: Mikäli työntekijä on edellä sanotun mukaan oikeutettu matkakustannusten korvaukseen, suoritetaan korvaus sarjalipun mukaan, jos työntekijälle on etukäteen ilmoitettu, että työmaa tulee jatkumaan 6 päivää tai kauemmin ja muussa tapauksessa kertalipun mukaan.

Pöytäkirja merkintä 2: Vakiintuneet kokoontumispaikat ovat seuraavat: Rautatienatori, Hakaniemi, Kampin kenta, Messuhalli, Sörnäisten apteekki, Sturen-Mäkelänkadun kulma, Vesilinnanmäki ja Mannerheimintien-Reijolankadun kulma. Milloin työmaan työntekijöistä vähintään 6 miestä asuinpaikkansa perusteella kokoontuu jossakin edellä mainituista kokoontumispaikoista, on tämä katsottava työmaan työntekijäin vakinaiseksi kokoontumispaikaksi.

Pöytäkirja merkintä 3: Milloin työntekijä on jo tullut työpaikalle ja komennetaan sieltä muualle työhön, kaupunki korvaa työntekijän tästä komennuksesta aiheutuvat matkakustannukset.

Pöytäkirja merkintä 4: Yövärtijoille, jotka työskentelevät sellaisilla kaupungin työmailla, joihin työntekijät 1. kohdassa olevien määräysten mukaisesti on joko kuljetettava, tai heille puuttuvan kuljetuksen johdosta suoritettava työnhoidon osoittaman kulkuneuvon käyttämisestä johtuvat todelliset matkakustannukset, korvataan nämä kustannukset vastaavasti kuin työntekijöille edellä tämän pykälän 1. kohdassa on määrätty.

2. Milloin työ suoritetaan kantakaupungin ulkopuolella, kaupungin alueella ja sen ulkopuolella olevissa saarissa tai merellä paikassa, jossa työntekijällä ei ole tilaisuutta lämpimän aterian nauttimiseen, maksetaan hänelle eväsrahana 160 mk päivässä. Eväsrahaa ei kuitenkaan suoriteta sellaisilta päiviltä, jolloin työntekijän lyhyiden takia varsinaista ruokailuaikaa ei ole.

3. Milloin työ suoritetaan vieraalla paikkakunnalla, josta työntekijä ei voi saapua yöksi kotiinsa, korvataan hänelle tästä koituvat kustannukset seuraavasti:

a) Kaikki tarpeelliset matkakustannukset ja päivärahat kaupungin matkustussäännön mukaan.

b) Matkustamiseen käytetyltä ajalta maksetaan työntekijälle hänen keskituntiansionsa mukainen korvaus siltä osalta kuin matkustaminen on tapahtunut hänen säännöllisenä työaikanaan.

4. Jos työntekijä kaupungin työssä joutuu työnjohdon määräyksestä tai suostumuksesta käyttämään omaa polkupyöräänsä tai muuta kulkuneuvoa, maksetaan hänelle siitä kohtuullinen korvaus kulloinkin tehtävän sopimuksen mukaan.

12 §. Työntekijöiden erinäiset etuisuudet. 1. Vuosilomasta on voimassa, mitä työntekijöiden vuosilomalaisissa ja valtuuston vahvistamassa työntekijöiden lomasäännössä on määrätty. Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja valtuuston päätösten mukaisesti.

2. Suojapukuja ja työrukkasia annetaan työnantajan toimesta työntekijöiden käyttöön sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi. Samaten annetaan kumijalkineita ja -käsineitä työntekijöiden käytettäväksi heidän joutuesaan työskentelemään vetisissä ja erityisen likaisissa töissä. Työntekijöille, jotka määrätään olemaan työssä ulkona sateesta huolimatta, antaa työnantaja käytettäväksi sadetakit tai -puvut. Täten kaupungilta saamansa varusteet työntekijät ovat velvolliset luovuttamaan iltaisin takaisin työmaalle, joten niitä ei saa ottaa yksityiskäyttöön. Mikäli työnantajan toimesta edellä mainittuja suojavarusteita ei voida antaa työntekijöiden käytettäväksi ja työntekijät joutuvat käyttämään omiaan, suoritetaan heille niistä kohtuullinen korvaus sopimuksen mukaan. Virastojen ja laitosten päälliköiden on neuvoteltuaan asiasta päällyttämismiehen kanssa, ratkaistava, mikä työ on laadultaan sellaista, että siinä yllä olevien yleisperusteiden mukaan olisi työntekijöille annettava kaupungin puolesta ko. suojavälineet. Mikäli viraston tai laitoksen päällikön ratkaisu ei tyydytä päällyttämismiestä, on mahdolliset muutokset aikaisempaan käytäntöön saatettava Keskusjärjestön välityksellä ratkaistaviksi neuvotteluissa sen ja palkkalautakunnan välillä.

Pöytäkirja merkintä 1: Suojavaatetusta annettaessa on yleensä pyrittävä seuraamaan entistä käytäntöä.

Pöytäkirja merkintä 2: Kaivinkoneiden, tiekarhujen, traktorien sekä auras- ja puhdistuskoneiden käyttäjille ja muille niissä työskenteleville annetaan pakkassään aikana lämmittävä suojavaatetus, johon kuuluvat myös huopajalkineet.

3. Omia työkalujaan käyttämään joutuville työntekijöille suoritetaan siitä kohtuullinen korvaus yksityisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisten sopimusten mukaisesti, kuitenkin siten, että tällaisen korvauksen tilitys tapahtuu aina kuukausittain. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut korvaukset käytäntöön samasta ajankohdasta lukien, josta ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

4. Työntekijöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa mahdollisesti olleet, tässä sopimuksessa mainitsemattomat etuisuudet säilytetään ennallaan.

Pöytäkirja merkintä: Tämän pykälän 4. kohdassa tarkoitetaan myös niitä tämän työehtosopimuksen ylittäviä etuisuuksia, jotka mainitaan liikennelaitoksen johdon ja työntekijöiden välillä 8 päivänä toukokuuta 1952 tehdyn pöytäkirjan 3 §:n 6-12 kohdissa ja 4 §:ssä. Mainitut etuisuudet perustuivat alkuun

Helsingin kaupungin sekä Raitiotie- ja Omnibus Oy:n välisen kauppakirjan 12 §:ään, ja on niiden sovellutusala työehtosopimuksilla laajennettu koskemaan myös uusia työntekijöitä.

5. Raskaana olevaa työntekijää ei saa pitää raskaissa töissä neljän kuukauden aikana välittömästi ennen synnytystä. Jos kevyempi työ on halvemmin palkattua, maksetaan työntekijälle hänen aikaisempi palkkansa.

6. Työntekijää ei saa pitää liikennelaitoksen lumiauran päällä talvisin neljää tuntia pitempää aikaa yhtäjaksoisesti.

7. Työntekijäin ammatillista järjestäytymistä ei työnantajan puolelta saa loukata.

8. Jos jollakin laitoksella satunnaisen työnvähyiden takia on liikaa työvoimaa, siirretään työntekijöitä sellaisille kaupungin laitoksille, joissa on työvoiman puutetta.

9. Autonkuljettajille, jotka työskentelevät omalla autollaan urakatyössä, maksetaan vuosiloma- ja sairausajan palkka siten, että sen suhde kokonaisansioon on sama kuin autonkuljettajan todellisen tuntipalkan suhde autotaksan mukaiseen maksuun.

Pöytäkirja merkintä: Työn saannissa asetetaan etusijalle ne omaa autoaan ajavat kuljettajat, jotka ovat työsuhteessa kaupunkiin ja näistä etusijalle ne, joilla on eniten palveluvuosia kaupungin palveluksessa. Ne kaupunkiin työsuhteessa olevat autonkuljettajat, joille työn vähyden vuoksi ei ole jatkuvasi voitu järjestää kaupungin töitä, ovat, mikäli heidät uudelleen otetaan kaupungin ajoihin, edelleenkin työsuhteessa kaupunkiin.

10. Työntekijäin sairausloman palkka maksetaan samalla tavoin kuin varsinainen työpalkka, sen jälkeen kuin yksi viikko on kulunut siitä kuin työntekijä on jättänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen työnjohdolle.

13 §. Vaate- ja ruokailusuojat. 1. Työmaalle on, ellei se ole pieni ja tilapäistä laatua, työnantajan toimesta järjestettävä työntekijäin ruokailua, peseytymistä ja vaatteiden säilyttämistä varten tarkoitustaan vastaavat, sateenpitävät suojat, jotka kylminä vuodenaikoina ja sadeilmoilla on pidettävä lämpiminä. Työpaikan pienuudesta ja tilapäisyydestä päättää työnjohto neuvoteltuaan asianomaisen luottamusmiehen kanssa. Kullekin työpaikalle on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tarpeelliset pesulaitteet ja puhdistusvälineet peseytymistä varten. Ruokailu-, peseytymis- ja vaatesuojia ei saa käyttää varastosuojina.

2. Milloin työpaikalla on työssä sekä miehiä että naisia ja työ on siksi likaista, että työntekijäin sen päätyttyä on vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä, on miehille ja naisille järjestettävä erillinen peseytymis- ja pukeutumissuoja. Erittäin likaisissa töissä varattakoon peseytymistä varten 15 minuuttia ennen työajan päättymistä. Erittäin likaiseksi työksi katsotaan sellainen työ, jonka jäljistä puhdistautuminen vaatii tavallista pitemmän ajan ja perusteellisemmän peseytymisen.

Pöytäkirja merkintä: Suotavaa on, että pysyväisluontoisille työmaille järjestetään tarpeelliset vaatteiden säilytyskaapit ja riittävät lämminvesimahdollisuudet. Sellaisilla pysyväisillä työpaikoilla, joissa työ tapahtuu säännöllisissä työvuoroissa, on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä ilta- ja yövuorotyöläisiä silmällä pitäen lämmityskaapit lämpimän aterian säilyttämistä varten.

14 §. Luottamusmiehet. 1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella Keskusjärjestöllä on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan järjestyneitten työntekijöiden oikeutta ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja.

2. Keskusjärjestöllä on niin ikään oikeus valita jokaiseen laitokseen sen työntekijäin keskuudesta pääluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava laitoksen johtajalle. Pääluottamusmiehellä on oikeus hänen tehtäviinsä kuuluvissa asioissa käydä työaikana laitoksen työpaikoilla sovittuaan sopivasta ajankohdasta oman työnjohtajansa kanssa. Pääluottamusmiehellä on myös oikeus työaikana käydä tästä sopimuksesta johtuvien asioiden järjestelyä varten eri virastoissa. Pääluottamusmiestä älköön erotettako tai siirrettäkö laitoksesta tai sellaisesta osastosta, jolla on oma pääluottamusmies, toiseen laitokseen tai osastoon, mikäli kyseessä ei ole tilapäistyöntekijä, kesken hänen pääluottamusmiestoimikauttaan. Työnantajalla on kuitenkin työsopimuslain 31 §:ssä mainituissa tapauksissa, lukuun ottamatta sairaustapauksia, oikeus työsopimuksen purkamiseen.

Pöytäkirja merkintä: Tilapäistyöntekijällä tarkoitetaan tässä kohdassa työntekijää, joka on otettu laitoksen palvelukseen tietyn, laitoksen varsinaisesta toiminnasta irrallisen työn suorittamista varten.

3. Kaupunki korvaa sen ansion, jonka luottamusmiehet menettävät toimiessaan työajalla joko paikallisissa neuvotteluissa tai työnantajan toimeksiannosta muualla siten, että heidän palkkansa luottamus työn tehtävien suorittamiseen käytetyltä ajalta lasketaan sen suuruiseksi, kuin minkä he, jos he olisivat suorittaneet varsinaista työtään, samana aikana olisivat todennäköisesti ansainneet tai, milloin tätä ansiota ei voida arvioida, muiden vastaavana aikana samaa tai lähinnä samaa työtä suorittaneiden työntekijäin keskimääräisen tuntiansion suuruiseksi. Jos pääluottamusmies suorittaa työnantajan toimeksiantoja varsinaisen työtajan jälkeen, maksetaan näin menetetyistä ajasta ylityökorvaus.

4. Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Luottamusmies älköön esiintykö häiritsevästi.

15 §. Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset. 1. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, joita ne eivät ole itse aiheuttaneet.

2. Voimassa olevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattuessa käytetä.

16 §. Palkkasopimuksen tarkistaminen. 1. Tähän sopimukseen liittyvästä palkkasopimuksesta sovitaan erikseen tätä sopimusta irtisanomatta. Palkkasopimus voidaan irtisanoa päättymään kahden kuukauden kulluttua irtisanomisesta lukien.

17 §. Sopimuksen tulkinta ja riitaisuudet. 1. Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevien erimielisyyksien syntyessä sopivat asiasta ensisijaisesti asianomaisten laitosten johtajat ja allekirjoittaneen Keskusjärjestön edustajat. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, ratkaise asian palkkalautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistaviksi.

18 §. Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen. 1. Tämä sopimus tulee voimaan heti sen tultua molemmin puolin allekirjoitetuksi ja päättyy 1 päivänä toukokuuta 1960, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu 1 vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

2. Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen. Asianomaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka heti tulee ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

52. TERVALAMMEN TYÖLAITOKSEN JA ALKOHOLISTI-HUOLTOLAN JÄRJESTYSSÄÄNTÖ, PÄIVÄJÄRJESTYS SEKÄ HUOLLETTAVIEN TYÖSUORITUSTEN JA KÄYTÖKSEN ARVOSTELUPERUSTEET.

Huoltolautakunnan päätös huhtikuun 20 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1944:90, 1948:92 ja 93, 1951:131, 1955:132 ja 1956:104)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä, kumoten aikaisemmat päätöksensä, vahvistaa Tervalammen työlaitoksen ja alkoholisti-huoltolan järjestyssäännön, päiväjärjestyksen sekä huollettavien työsuoritusten ja käytöksen arvosteluperusteet.

53. LASTENKOTIEN VUOSIMENOIHIN VUONNA 1959 ANNETTAVAN VALTIONAVUN MÄÄRÄ.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1959.

(Suomen as. -kok. 197/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:66)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lastenkotien valtionavusta 30 päivänä joulukuuta 1949 annetun lain (852/49) 3 §:n nojalla vahvistanut lastenkotien vuosimenoihin annettavan valtionavun määrän vuonna 1959 lastenkodissa hoidettavana ollutta lasta ja hyväksytyä hoitovuorokautta kohti seuraavasti:

1) pysyväisluontoista huoltoa antavalle eli tavalliselle lastenkodille 48 markaksi,

2) muulle lastenkodille enintään 58 markaksi; sekä

3) äiti- ja lapsikodille siellä hoidettavana olevan äidin osalta enintään 58 markaksi.

Lisäksi sosiaaliministeriö voi korottaa edellä 1, 2 ja 3 kohdassa mainitun valtionavun rajaseudulla sijaitsevan sekä poikkeuksellisesti muuallakin taloudellisissa vaikeuksissa toimivan lastenkodin osalta enintään 25 sadalta, kuitenkin edellyttäen, että näin korotettu valtionapu ei ylitä lastenkotien valtionavusta annetun lain 3 §:ssä mainittua enimmäismäärää.

54. ASETUS VALTION VIRAN TAI TOIMEN HALTIJAIN
PALKKAUKSESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu huhtikuun 24 p:nä 1959. (Lyhennysote)
(Suomen as. -kok. 190/59)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:7)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1 § sellaisena kuin se on 5 päivänä tammikuuta 1956, 10 päivänä helmikuuta 1956, 15 päivänä helmikuuta 1957 ja 18 päivänä huhtikuuta 1958 annetuissa asetuksissa (16/56, 90/56, 90/57, 162/58), näin kuuluvaksi:

1 §. Peruspalkkaiset virat ja toimet kuuluvat palkkausluokkiin seuraavasti:

	Palkkaus- luokka

Kaupunkien poliisilaitokset:	
Poliisimestari, 1 l. (Helsinki)	37

Rikososaston johtaja (Helsinki)	31
Rekisteriosaston johtaja	30
Henkikirjoitustoimiston johtaja	26

Poliisimestarin lainopillinen apulainen	31
Poliisimestarin apulainen (Helsinki)	31

Siviilirekisteritoimiston johtaja	24
Toimiupseeri (Helsinki)	26

Rikososaston johtajan apulainen, 1 l.	27
Rikososaston johtajan apulainen, 2 l.	26

Huolto-osaston johtaja	26
Sihteeri, 1 l.	27

Apulaissihteeri, 1 l. (Helsinki)	21
Apulaissihteeri, 2 l.	20
Apulaissihteeri, 3 l.	19
Liikennetoimiston johtaja	26
Tuntomerkkitoimiston johtaja	21

Tutkintatoimiston johtaja	21
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja	21
Passitoimiston johtaja	24
Auto-osaston johtaja	22
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen	19

Passitoimiston johtajan apulainen	19
Taloudenhoitaja, 1 l.	26
Taloudenhoitaja, 2 l.	22
Varastonhoitaja	16
Rahastonhoitaja	18
Rikososaston varastonhoitaja	17
Ylikomisario	26
Komisario, 1 l.	23
Komisario, 2 l.	21
Kirjanpitäjä	17
Kanslisti, 1 l., yp.	16
Kanslisti, 1 l., ap.	15
Apulaiskanslisti	13
Konekirjoittaja	11
Kirjuri, 1 l.	11
Kirjuri, 2 l.	10
Ylikonstaapeli	18
Vanhempi konstaapeli	16
Nuorempi konstaapeli	15
Nuorempi konstaapeli (alle 3 v. palvelut, kts. 4 § 7 mom.)	14
Naiskonstaapeli	12
Hoitajatar	13
Vahtimestari, yp.	12

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1959 lukien,

55. AMMATTIOPPILAITOKSILLE OMIEN HUONEISTOJEN HANKKIMISEKSI ANNETTAVAN VALTIONAVUSTUKSEN PERUSTEET.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 30 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 199/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:69)

Valtioneuvosto on ammattioppilaitoksista 25 päivänä huhtikuuta 1958 annetun lain (184/58) 14 §:n nojalla kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Jos ammattioppilaitokselle, jolla tarkoitetaan tässä päätöksessä kauppa- ja teollisuusministeriön alaista oppilaitosta, halutaan saada omien huoneistojen hankkimiseksi valtionavustusta, on piirustusten ja työselitysten oltava riittävän asiantuntemuksen omaavan henkilön laatimat ja allekirjoittamat.

Rakennusten tulee olla tarkoituksenmukaisesti, taloudellisesti ja laajuudeltaan kohtuullisiksi suunniteltuja.

2 §. Ennen rakennustöiden aloittamista on kauppa- ja teollisuusministeriölle toimitettava oppilaitoksen huonetilaohjelma, jonka tultua hyväksytyksi on ministeriölle annettava luonnospiirustukset, rakennustaselustus ja alustava kustannusarvio. Näiden hyväksymisen jälkeen on ministeriölle toimitettava vahvistettaviksi pääpiirustukset, työselitykset ja lopullinen kustannusarvio. Kaikki edellä mainitut asiakirjat on annettava kaksin kappalein.

Mitä edellä on sanottu, noudatetaan soveltuvin osin peruskorjausten ja muutostöiden osalta.

3 §. 2 §:ssä mainittujen säännösten lisäksi on huonerakennussuunnitelman tarkastuttamisen osalta otettava huomioon, mitä valtion rakennushallinnosta annetussa asetuksessa on säädetty.

4 §. Opettajien ja toimihenkilöiden asuntojen rakentamiseen voidaan valtionavustusta myöntää ainoastaan siltä osin, kun ne ovat kiinteistön hoidon ja oppilasvalvonnan kannalta tarpeellisia.

5 §. Milloin oppilaitoksen käyttöön hankitaan vanhoja rakennuksia, on kauppa- ja teollisuusministeriölle toimitettava niitä koskevat rakennuspiirustukset, selostus rakennustavasta, rakennusten kunnosta, tilavuudesta, pinta-alasta, jäljennös luovutuskirjasta, selvitys erikseen tontin ja rakennuksen hinnasta sekä selvitys valmistumisvuodesta, ja mikäli mahdollista, alkuperäisistä rakennuskustannuksista.

6 §. Kauppa- ja teollisuusministeriö päättää valtionavustuksen myöntämisestä.

7 §. Jos ammattioppilaitokselle annetaan omien huoneistojen hankkimiseksi kuoletuslainaa, myönnetään se ehdolla, että alkuperäisestä lainapääomasta peritään vuotuismaksua seitsemän sadalta, josta luetaan koroksi viisi sadalta kulloinkin maksamatta olevalle lainapääomalle ja loppuosa kuoletukseksi.

8 §. Valtionavustusta suoritetaan rakennustyön edistymisen mukaan ministeriölle esitetyn, hyväksyttävän tilityksen perusteella enintään niin monta sadalta, kuin ammattioppilaitoksista annetun lain (184/58) 14 §:ssä edellytetään. Mitä avustuksesta on sanottu, sovelletaan myös kuoletuslainaan.

9 §. Tarkemmat määräykset ja ohjeet tämän päätöksen soveltamisesta antaa kauppa- ja teollisuusministeriö.

56. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 8 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 211/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:137)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain 48 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä lokakuuta 1958 annetussa laissa (422/58), näin kuuluvaksi:

48 §. -----

Kansakoulunopettaja ja asuntolanhoitaja, joka on nimitetty ennen 1 päivää elokuuta 1958, säilyttää siihen saakka voimassa olleiden säännösten mukaisen palkkaus- ja eläkeoikeutensa, jos hän ennen 1 päivää syyskuuta 1959 ilmoittaa asianomaiselle viranomaiselle sitä haluavansa. Jos entiseen palkkaus- ja eläkejärjestelmään jäänyt viranhaltija haluaa myöhemmin siirtyä tässä laissa tarkoitettuun uuteen palkkaus- ja eläkejärjestelmään, on hänellä siihen oikeus kalenterivuoden alusta lukien, mikäli hän on tehnyt siitä ilmoituksen asianomaiselle viranomaiselle viimeistään neljä kuukautta ennen sanottua ajankohtaa.

57. VALMISTAVAT AMMATTIKOULUT.

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös toukokuun 11 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 231/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:6)

Kauppa- ja teollisuusministeriö on ammattioppilaitoksista 16 päivänä tammikuuta 1959 annetun asetuksen (3/59) 48 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Valmistavan ammattikoulun tarkoituksena on antaa varsinaisen kansakoulun oppimäärälle pohjautuvaa, ammattialoittain osastoihin ja kautuvaa, valmistavaa ammattiopetusta käsityö- ja teollisuusammatteihin aikoville sekä laajentaa heidän ammattitoiminnassa tarpeellisia kansalaistietojaan. Lisäksi koulussa voidaan järjestää kauppa- ja teollisuusministeriön luvalla ammattikursseja.

2 §. Oppilaaksi pääsemiseksi vaaditaan hyvä maine, ammatissa tarvittava terveys ja kansakoulun kuudennen (VI) luokan oppimäärä tai sitä vastaavat tiedot. Oppilaaksi voidaan ottaa myös alle 15 vuotiaita.

3 §. Lukuvuosi alkaa elokuun 1 päivänä ja päättyy heinäkuun 31 päivänä sekä käsittää vähintään 200 työpäivää alkamis- ja lopettamispäivät mukaan luettuina.

Vuodenvaihte jakaa lukuvuoden syys- ja kevätlukukauteen. Opetus vakinaisilla osastoilla alkaa syyskuun alussa ja päättyy toukokuun lopussa.

4 §. Muutoin on noudatettava, mitä ammattioppilaitoksista annettussa laissa ja asetuksessa on säädetty.

58. PERHELISÄLAIN TOIMEENPANO.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 14 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 228/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:79)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä toukokuuta 1958 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (202/58), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1959 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpantujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa tarkoitetulla perheellä olla 4 800 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 4 500 äyriä, jos se asuu kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 4 200 äyriä sen asuessa toisen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 4 000 äyriä sen asuessa ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulla perheellä saa 1 momentissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 3 400 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 3 200 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 3 000 äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 2 700 äyriä.

59. HENKILÖKULJETUSMAKSUT YKSITYISTEN LINJALIIKENTEENHARJOITTAJIEN HELSINGIN KAUPUNGIN ALUEELLA LIKENNÖIMILLÄ LINJOILLA.

Maistraatin vahvistamat toukokuun 14 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:7)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä vahvistaa yksityisten liikenteenharjoittajien maistraatin lupien perusteella Helsingin kaupungin alueella harjoittamassa linja-autoliikenteessä noudatettavaksi seuraavat suurimmat henkilökuljetusmaksut, toukokuun 14 päivästä 1959 lukien:

A. Kertaliput.

Kertalippujen hinnat vahvistetaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 10. 4. 1959 sen myöntämien liikennelupien perusteella muualla kuin Lapin läänissä harjoitettavassa linja-autoliikenteessä noudatettavaksi vahvistaman taulukon mukaiseksi sekä kertalipun alimmaksi hinnaksi alle 12-vuotiailta 15 markkaa ja muilta 35 markkaa.

B. Alennusliput.

Linjaliikenteessä on rajoituksitta myytävä seuraavanlaisia vain asianomaisella linjalla kelpaavia alennuslippuja, joilla voidaan suorittaa maksu yhdestä tai useammasta samanaikaisesti matkustavasta henkilöstä:

1. 50 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia sarjalippuja 32 prosentin alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta;
2. 25 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia sarjalippuja 16 prosentin alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta;
3. 10 yksinkertaiseen matkaan oikeuttavia sarjalippuja 10 prosentin alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta;
4. alle 12-vuotiaille lastenlippuja 50 prosentin alennuksella kertalipun pyöristetystä hinnasta.

Alennuslippujen kelpoisuusaika jatkuu myyntivuotta seuraavan tammikuun loppuun lukuunottamatta 50 matkaan oikeuttavia alennuslippuja, joiden kelpoisuusaika jatkuu myyntikuukautta seuraavan kuukauden loppuun.

C. Muita määräyksiä.

1. Tämän päätöksen mukaiset maksut on pyöristettävä viidellä tasan jaolliseksi siten, että tällaisen markkamäärän vähintään 2 markalla 50 pennillä ylittävä luku ylennetään ja muut alennetaan.

2. Kertakuljetusmaksu on perittävä etukäteen ja on suoritettua maksusta silloin annettava matkalippu.

3. Kello 23 ja 5 välisenä aikana saadaan kulloinkin voimassa olevan taksan mukainen maksu periä kaksinkertaisena.

Tämä päätös ei muuta niiden alennuslippujen käyttöoikeutta, jotka on ostettu ennen tämän päätöksen antamista.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön 10/4 1959 vahvistamat maksut:

Km	Mk	Km	Mk
6	35	23	110
8	40	26	120
10	50	29	130
12	60	32	140
14	70	35	150
16	80	38	160
18	90	40	170
20	100	--	---

60. ASUNTOLAINOJEN EHDOT.

Kaupunginhallituksen vahvistamat huhtikuun 16 p:nä 1959.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin asuntolainoja myönnettäessä käytettävä velkakirjakaavake vahvistetaan pöytäkirjan liitteenä olevan kaavakkeen mukaisena;

2) että kaupungin asuntolainojen korko määrätään toistaiseksi $6 \frac{3}{4}$ %:ksi;

3) että kaupungin asuntolainojen lyhennys määrätään suoritettavaksi vuosittain toukokuun 31 ja marraskuun 30 päivinä, ensimmäisen kerran lainan myöntämistä seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä, siten että lyhennykset 10 ensimmäisen vuoden aikana ovat kullakin kertaa 2 % ja sen jälkeen kullakin kertaa $2 \frac{1}{2}$ % alkuperäisestä lainapääomasta siksi kunnes laina on täysin maksettu;

4) että velkakirjan indeksiehdon perusindeksinä käytetään velkakirjaa laadittaessa indeksilukua, joka on laskettu kaksi (2) kuukautta ennen laatimispäivää sattuvalla kuukaudella;

5) että rakennusyritysten tarkkailusta ja valvonnasta kaupungille korvattavina kustannuksina otetaan huomioon enintään $\frac{2}{3}$ asuntotuo-
tantokomitean kokonaismenoista sinä vuonna, jolloin laina myönnetään, ja että sanotut kustannukset jaetaan lainansaajien kesken rakennusoh-
jelmien lattiapinta-alojen perusteella sekä

6) että kiinteistölautakunta oikeutetaan määräämään kaupungin asuntolainojen kiinnitysvakuuden suuruus ja etuoikeus kunkin lainan osalta erikseen.

61. ERÄIDEN KORKOJEN UUDELLEEN JÄRJESTELY.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 14 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:143)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa kaupungin muuttuvakorkoisten antolainojen, lahjoitusrahastojen antolainojen, huoltokassan jäseniltä perittävän antolainan, lahjoitusrahastojen sekä leski- ja orpoeläkekassan kaupunginkassaan sijoitettujen varojen koron 1. 4. 1959 alkaen sekä huoltokassan jäsenille hyvitetävän talletuskoron ja jäseniltä perittävän velkakoron 16. 5. 1959 alkaen seuraavasti:

- 1) antolainan korko, joka velkakirjan mukaan on oleva sama kuin liike- tai säästöpankkien talletuskorko tai Helsingin säästöpankki-en korkein 6 kuukauden talletuksista maksama korko samoin kuin antolainan korko, joka on määräsuhteessa edellä mainittuihin korkoihin, peritään 4.5 %:n määräisenä tai velkakirjan mukaisissa suhteissa tähän korkoon,
- 2) antolainan korko, joka velkakirjan mukaan on sama kuin säästöpankkien antolainauskorko tai Helsingin säästöpankkien ensimmäistä kiinnitystä vastaan myöntämä lainan korko, peritään 6 3/4 %:n määräisenä,
- 3) antolainan korko, joka velkakirjan mukaan on sama kuin Helsingin kolmen suurimman säästöpankin asuintaloille myöntämien kiinnelainojen antolainauskorko, peritään 6 3/4 %:n määräisenä,
- 4) lahjoitusrahastojen varoista myönnettyistä lainoista peritään 6 3/4 %:n korko,
- 5) huoltokassan jäseniltä peritään 6 3/4 %:n antolainakorko,
- 6) kaupunginkassaan sijoitetuille lahjoitusrahastojen sekä leski- ja orpoeläkekassavaroille hyvitetään 4.5 %:n korko,
- 7) huoltokassan jäsenille hyvitetään talletuskorkona 4.5 %.

Samalla kaupunginhallitus päätti, että viivästys- ja sakkokorko pysytetään toistaiseksi muuttumattomana kunnes kaupunginhallitus toisin päättää.

62. VÄESTÖNSUOJELUASETUS.

Annettu toukokuun 22 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 237/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:138)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 31 päivänä lokakuuta 1958 annetun väestönsuojelulain (438/58) 2 §:n 2 momentin, 9 §:n 1 momentin, 13, 15 ja 22 §:n sekä 33 §:n nojalla:

1 luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Väestönsuojelu valmistellaan ja toimeenpannaan yleisenä väestönsuojeluna, virasto- ja laitossuojeluna, teollisuuden suojeluna ja väestön omakohtaisena suojeluna, kussakin kunnassa siinä laajuudessa ja sillä tavalla kuin paikalliset olosuhteet edellyttävät.

2 §. Suojelukohteeksi valtioneuvosto määrää kunnan tai siihen kuuluvan alueen, missä tehostetut väestönsuojelutoimenpiteet katsotaan tarpeellisiksi. Suojelukohteen rajat määrätään kunnan väestönsuojelujärjestyksessä.

3 §. Suojelukohteet jaetaan suojelulohkoihin, joita tarvittaessa voidaan yhdistää suojelupiireiksi. Määräykset siitä on otettava kunnan väestönsuojelujärjestykseen.

Valvonta-alue on kunnassa, jossa on väestönsuojelujärjestys, tässä jaettava tarpeen mukaan valvontapiireihin. Sisäasiainministeriö voi määrätä sellaisesta jaosta muussakin kunnassa.

4 §. Kunnassa, jossa on väestönsuojelujärjestys, on siihen nojautuen laadittava kuntaa varten suojelusuunnitelma, jossa yksityiskohtaisemmin määritellään väestönsuojelujärjestyksessä edellytetyjen suojelutoimenpiteiden järjestely, valmistelu ja toteuttaminen.

Muuta kuntaa varten on laadittava toimintaohjeet kunnassa tarpeellisten suojelutoimenpiteiden valmistelua ja toteuttamista varten.

Valtion ja kuntien sekä muita julkisia virastoja ja laitoksia varten samoin kuin teollisuus- ja muita tuotantolaitoksia, teknillisiä ja niihin verrattavia laitoksia sekä tiedotus- ja viestilaitoksia varten on suojelukohteissa ja muuallakin, missä se on katsottava tarpeelliseksi, asianomaisen viraston tai laitoksen toimesta laadittava suunnitelmat, joissa määritellään sen suojaamiseksi ja toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi tarpeelliset toimenpiteet.

5 §. Ehdotus väestönsuojelujärjestykseksi on kunnallishallituksen toimesta pidettävä yleisön nähtävänä 30 päivän ajan. Ehdotusta vastaan

saadaan sanotun ajan kuluessa tehdä kirjallisia muistutuksia, jotka on toimitettava kunnallishallitukselle. Tästä on kuulutettava sillä tavalla, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan.

Mitä 1 momentissa on säädetty, noudatettakoon vastaavasti väestönsuojelujärjestystä muutettaessa.

6 §. Väestönsuojelun johto- ja muuhun erityishenkilöstöön luetaan kuntien väestönsuojelupäälliköt ja -ohjaajat sekä muihin johtotehtäviin väestönsuojelussa tarvittava henkilöstö samoin kuin teknillistä tai muuta erityiskoulutusta edellyttäviin tehtäviin ja paikallisen väestönsuojelun avustamista varten järjestettäviin muodostelmiin varattavat henkilöt.

2 luku.

Rakenteelliset suojelutoimenpiteet.

7 §. Väestönsuojelulain 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu väestönsuoja on tehtävä niin suureksi, että sen varsinaisissa suojahuoneissa on lattiapinta-alaa yhteensä vähintään 2.5 prosenttia rakennuksen huone-tilojen yhteenlasketusta pinta-alasta.

Väestönsuoja rakennusta varten, joka sisältää teollisuus- tai muiden tuotantolaitosten tahi teknillisten tai niihin verrattavien laitojen käyttöön tarkoitettuja tiloja, on siitä poiketen, mitä 1 momentissa on säädetty, tehtävä sen suuriseksi, että arvioidulle keskimääräiselle sodan aikana tai siihen verrattavissa oloissa rakennuksessa työskentelevän tai muutoin oleskelevan, sopivat suojaan.

8 §. Väestönsuojat rautatieasemille ja lentoasemille sekä linja-autojen keskusasemille ja satamiin on rakennettava niin suuriksi, että niissä on tilaa sekä liikennehenkilöstölle että arvioidulle keskimääräiselle matkustajamäärälle sodan aikana tai siihen verrattavissa oloissa.

9 §. Väestönsuojeluelimiä varten rakennettavien väestönsuojien on oltava niin suuret, että niissä on tilaa henkilömäärälle, jonka voidaan arvioida tulevan asianomaisessa elimessä työskentelemään.

10 §. Väestönsuoja saadaan tehdä enintään sen suuriseksi, että se riittää 150 henkilölle. Jos väestönsuoja sen johdosta, mitä edellä 7 ja 8 §:ssä sekä väestönsuojelulain 11 §:n 2 momentissa on säädetty, olisi tehtävä suuremmaksi, on yhden väestönsuojan sijasta tehtävä kaksi tai tarpeen mukaan useampia väestönsuojia.

Laskettaessa, miten monelle henkilölle väestönsuoja riittää, katsotaan, mikäli erityisistä syistä ei muuta johdu, sen varsinaisessa suojahuoneessa yhtä henkilöä varten tarvittavan lattiapinta-alaa 0.58 m².

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei ole esteenä väestönsuojan rakentamiselle suuremmaksi, jos se tehdään vastaavasti lujemmaksi, siten kuin 12 §:ssä säädetään.

11 §. Väestönsuojat jaetaan kalliosuojoihin ja teräsbetonisiin väestönsuojoihin.

Kalliosuojat rakennetaan niin suuriksi kuin on tarpeellista ja niin vahvoiksi kuin paikalliset olosuhteet sallivat.

Teräsbetoniset väestönsuojat voivat olla A-, B- tai C-luokan väestönsuojia. Niiden rakenteet on mitoitettava yleisten kuormitusmääräysten edellyttämien kuormitusten lisäksi kestäämään painetta vähintään, A-luokan väestönsuoja 30 000 kg/m², B-luokan väestönsuoja 10 000 kg/m² ja C-luokan väestönsuoja 5 000 kg/m². Lisäksi tulee nii-

den ympärysseiniä ja katon paksuuden olla vähintään, A-luokan väestönsuojan 160 cm, B-luokan väestönsuojan 60 cm ja C-luokan väestönsuojan 40 cm.

Väestönsuojan suunnittelussa ja rakentamisessa on lisäksi kiinnitettävä erityistä huomiota sisään- ja ulospääsytien turvaamiseen.

12 §. Väestönsuoja on rakennettava vähintään C-luokan väestönsuojaksi, jos se on tarkoitettu enintään 150 henkilöä varten. Enintään 300 henkilöä varten tarkoitettu väestönsuoja on rakennettava vähintään B-luokan väestönsuojaksi. Väestönsuoja useampaa kuin 300 henkilöä varten on rakennettava A-luokan väestönsuojaksi tai kalliosuojaksi.

Väestönsuojelulain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettujen väestönsuojien lujuusvaatimuksista sisäasiainministeriö voi antaa määräyksiä siitä poiketen, mitä edellä 1 momentissa on säädetty.

13 §. Sisäasiainministeriö voi määrätä helpotusten myöntämisestä siihen, mitä 7, 8, 9 ja 10 §:ssä sekä 12 §:n 1 momentissa on säädetty.

14 §. Väestönsuojia ja niiden rakenteita koskevat teknilliset ja muut tarkemmat määräykset antaa sisäasiainministeriö.

15 §. Rakennusluvan myöntävän viranomaisen on valvottava, että rakentamissuunnitelmaan sisältyy väestönsuoja silloin, kun se on rakennettava, ja että suoja sijaintinsa, kokonsa, lujuutensa ja muun rakenteensa sekä teknillisten laitteittensa puolesta täyttää säädetty ja määrätty vaatimukset.

Väestönsuojelulain 9 §:n 2-4 momentissa tarkoitettujen määräyksen tai luvan antaa, väestönsuojelulautakunnan lausunnon hankittuaan, edellä 1 momentissa mainittu viranomainen.

Milloin kahta tai useampaa rakennusta varten väestönsuojelulain 9 §:n 4 momentin nojalla sallitaan rakennettavaksi yhteinen väestönsuoja sanottujen rakennusten ulkopuolelle, voidaan, milloin erityisiä syitä on, edellä 2 momentissa mainitussa järjestyksessä myöntää lupa siihen, että suoja rakennetaan valmiiksi määrääjässä rakennus- tai joidenkin niistä valmistumisesta.

16 §. Väestönsuojien rakentamisen valvonnassa ja tarkastuksessa on noudatettava, mitä rakennustarkastuksesta on säädetty.

Väestönsuojeluviranomaisilla on valta tarkastaa väestönsuojia ja niiden rakennustöitä.

17 §. Väestönsuojan rakenteeseen ja laitteisiin ei sen jälkeen, kun suoja on säädettyssä järjestyksessä tarkastettu ja hyväksytty, saa tehdä muutoksia ilman 15 §:n 1 momentissa mainitun viranomaisen lupaa.

Rauhan aikana väestönsuojaa saadaan käyttää muuhun tarkoitukseen siten, että se viivytyksittä voidaan kunnostaa väestönsuojana käytettäväksi.

3 luku.

Väestönsuojeluviranomaiset.

18 §. Sisäasiainministeriössä on väestönsuojeluasiainosasto, jonka tehtävänä on huolehtia väestönsuojelun yleissuunnitelmista ja -järjestelyistä sekä johtaa ja valvoa väestönsuojelutoimenpiteitä ja siinä tarkoituksessa erityisesti:

1) ohjata ja valvoa lääninhallitusten ja kuntien toimintaa väestönsuojelussa;

2) seurata väestönsuojelutoimenpiteiden ja niihin liittyvien valmistelujen suoritusta eri hallinnon aloilla ja tehdä niitä koskevissa asioissa tarpeelliseksi katsottavista toimenpiteistä esityksiä asianomaisille viranomaisille;

3) ohjata ja seurata teollisuuden ja muun tuotantotoiminnan sekä teknillisten ja niihin verrattavien laitosten suojeluun liittyviä järjestelyjä;

4) ohjata ja valvoa vapaaehtoisille järjestöille uskottujen väestönsuojelutoimenpiteiden suoritusta;

5) suunnitella ja järjestää väestönsuojelun johto- ja muun erityishenkilöstön koulutusta sekä yleistä väestönsuojeluvälistusta ja -neuvontaa samoin kuin ohjata muun väestönsuojelukoulutuksen ja -välistuksen järjestämistä;

6) laatia suojelukohteiden väestön siirtämistä ja sijoittamista muualle koskevat yleissuunnitelmat;

7) suorittaa rakenteellisia suojelutoimenpiteitä koskevaa yleistä tutkimus-, suunnittelu- ja ohjaustyötä;

8) huolehtia väestönsuojelussa tarvittavan erityiskaluston ja välineistön suunnitteluun, kehittämiseen ja hankintaan liittyvistä yleisistä toimenpiteistä;

9) laatia yhteistoiminnassa muiden viranomaisten kanssa paikallisen väestönsuojelun avustamista tarkoittavat yleissuunnitelmat; sekä

10) käsitellä ne väestönsuojelun järjestysmuotoa ja viranomais- ja rakenteellisten suojelutoimenpiteiden toteuttamista ja väestönsuojelun kustannuksia koskevat sekä muutkin tehtävät, mitkä väestönsuojelulain tai tämän asetuksen mukaan kuuluvat sisäasiainministeriölle.

19 §. Väestönsuojeluneuvottelukuntaan valtioneuvosto kutsuu kolmeksi vuodeksi kerrallaan puheenjohtajan, kuultuaan asiassa puolustusneuvostoa, sekä vähintään 10 ja enintään 14 jäsentä yhteiskunnallisen elämän eri aloilta. Neuvottelukunta valitsee varapuheenjohtajan keskuudesta.

20 §. Lääninhallituksen tehtävänä on johtaessaan ja valvoessaan väestönsuojelutoimintaa läänissä erityisesti:

1) ohjata ja valvoa väestönsuojelun järjestelyä ja valmistelutoimenpiteitä;

2) laatia suojelukohteiden väestön siirtämistä ja sijoittamista muualle tarkoittavat, läänin aluetta koskevat alueelliset suunnitelmat, ohjata paikallisten siirto- ja sijoitussuunnitelmien laatimista ja huolehtia näiden suunnitelmien sopeuttamisesta toisiinsa;

3) suorittaa 1 kohdassa mainitussa tarkoituksessa tarkastuksia kunnissa sekä antaa näiden viranomaisille ohjeita väestönsuojelutoimenpiteiden asianmukaisesta suorittamisesta;

4) tehdä esityksiä väestönsuojelutoimenpiteissä havaittujen puutteiden korjaamiseksi;

5) valvoa paikallista väestönsuojelukoulutusta; sekä

6) laatia yhteistoiminnassa muiden viranomaisten kanssa paikallisen väestönsuojelun avustamista tarkoittavat, läänin aluetta koskevat suunnitelmat.

21 §. Väestönsuojelulautakunnan tehtävänä on huolehtiessaan väestönsuojelun valmistelu-, järjestely- ja toimeenpanotehtävistä kunnassa erityisesti:

1) huolehtia yleisen väestönsuojelun edellyttämien toimenpitei-

den suunnittelusta ja valmistelusta yhteistoiminnassa muiden kunnallisten ja valtion viranomaisten kanssa sekä seurata suojelutoimenpiteiden toteuttamista;

2) huolehtia yhteistoiminnassa muiden viranomaisten kanssa suojelukohteista siirrettävän väestön siirtämistä ja sijoittamista muualle koskevista paikallisista suunnitelmista;

3) ohjata väestön omakohtaista suojelua;

4) seurata virasto- ja laitossuojelua sekä teollisuuden suojelua ja tehdä niiden kehittämiseksi tarpeellisia esityksiä;

5) huolehtia väestönsuojelun paikallisen johto- ja erityishenkilöstön tehtäviinsä varaamisesta yhteistoiminnassa muiden kunnallisten ja valtion viranomaisten kanssa;

6) huolehtia paikallisen väestönsuojelukoulutuksen suunnittelusta ja järjestämisestä;

7) huolehtia yhteistoiminnassa muiden kunnallisten viranomaisten kanssa väestönsuojelulain 11 §:n 3 momentissa mainitun yleissuunnitelman laatimisesta, antaa ohjausta väestönsuojien suunnittelussa, seurata niiden rakentamista ja muidenkin rakenteellisten suojelutoimenpiteiden suorittamista, antaa näitä koskevia lausuntoja ja tehdä esityksiä 15 §:ssä mainitulle viranomaiselle ilmenneiden puutteiden korjaamiseksi sekä valvoa, että väestönsuojat jatkuvasti pidetään kunnossa, ja pitää luetteloa niistä; sekä

8) yhteistoiminnassa muiden kunnallisten ja valtion viranomaisten sekä asianomaisten laitosten kanssa huolehtia paikallisen väestönsuojelun tarvitsemien johto- ja viestikeskusten suojaamisesta ja niiden jatkuvasta toimintakunnossa pitämisestä sekä paikallisen väestönsuojelun edellyttämien viestiyhteyksien järjestämisestä.

22 §. Jos väestönsuojelulautakunnalla kuuluvista tehtävistä väestönsuojelulain 19 §:n mukaan huolehtii kunnallishallitus tai muu lautakunta, on sille sanottuja tehtäviä varten hyväksyttävä ja vahvistettava ohjesääntö niinkuin lain 16 §:n 3 momentissa on säädetty.

23 §. Kunnan väestönsuojelupäällikön tai -ohjaajan valitsee kunnallisuusvaltuusto esityksestä, jonka kunnallishallitus tekee väestönsuojelulautakunnan lausunnon hankittuaan.

Virkaan valittavan tulee omata siihen tarpeellinen kyky ja taito sekä olla muutoinkin tehtävään sopiva.

Väestönsuojelupäällikköä tai -ohjaajaa älköön valittako puheenjohtajaksi tai jäseneksi väestönsuojelulautakuntaan.

4 luku.

Väestönsuojelun kustannukset.

24 §. Väestönsuojelulain 22 §:ssä tarkoitettu korvaus maksetaan sen jälkeen, kun sisäasiainministeriö on ottanut väestönsuojan rakentamistyön niitä koskevaan yleiseen suunnitelmaan, sekä, jollei erityisistä syistä muuta johdu, siinä järjestyksessä kuin rakennustyö suoritetaan.

Hakemus väestönsuojan rakentamistyön ottamisesta 1 momentissa mainittuun suunnitelmaan on, ennen kuin rakennustyö aloitetaan, toimitettava lääninhallitukselle, jonka on lausuntonsa ohella lähetettävä se sisäasiainministeriölle. Hakemukseen on liitettävä sisäasiainministeriön antamien määräysten mukainen selvitys suojan sijainnista sekä sitä koskevat rakennuspiirustukset ja kustannuslaskelmat sekä muut tarvittavat tiedot.

25 §. Väestönsuojelulain 24 ja 25 §:ssä tarkoitetun lainan tai korvauksen saamista koskeva hakemus on tarvittavan selvityksen seuraamana toimitettava lääninhallitukselle, jonka on lausuntonsa ohella lähetettävä asiakirjat sisäasiainministeriölle.

Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa siitä, kun ne toimenpiteet on suoritettu, joista aiheutuneisiin kustannuksiin lainaa tai korvausta anotaan, mutta voidaan hakemus tehdä ennenkin, kuin toimenpiteisiin on ryhdytty.

26 §. Mitä väestönsuojelulain 22-26 §:ssä on säädetty väestönsuojan rakentamisesta aiheutuneista kustannuksista, koskee myös suojan laajentamisesta tai muusta perusparannuksesta johtuneita menoja.

5 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

27 §. Mitä väestönsuojelulain 9 §:n 1 momentissa on säädetty, ei koske rakennusta, jonka rakentaminen on aloitettu ennen sanotun lain voimaantuloa.

28 §. Sisäasiainministeriöllä on valta määrätä, että väestönsuojelujärjestys ja väestönsuojelulautakunnan ohjesääntö, 4 §:ssä mainitut suojele- ja muut suunnitelmat sekä väestönsuojelulain 11 §:n 2 momentissa mainittujen väestönsuojien rakentamista koskeva yleissuunnitelmä on hyväksyttävä ja alistettava vahvistettaviksi määräajassa sen jälkeen, kun tämä asetus on tullut voimaan. Sama koskee väestönsuojelupäällikön tai -ohjaajan ottamista ja vaalin alistamista vahvistettavaksi.

29 §. Väestönsuojelulain 16 §:n 1 momentin nojalla ensimmäisen kerran valittavan väestönsuojelulautakunnan toimikausi päättyy vuoden 1960 lopussa.

30 §. Väestönsuojelulain ja tämän asetuksen 4 luvussa tarkoitetuiksi kustannuksiksi katsotaan vain sellaiset kustannukset, jotka ovat syntyneet sanotun lain tultua voimaan.

31 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa sisäasiainministeriö.

32 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1959.

63. HELSINGIN KAUPUNGIN HANKINTAOHJEET.

Kaupunginhallituksen vahvistamat toukokuun 28 p:nä 1959.

I. OHJEIDEN SOVELTAMISALA.

1 §. Hankinnoilla tarkoitetaan ainoastaan laatunsa ja paljoutensa puolesta määrättyjen joko valmiiden tai tilauksesta valmistettavien tavaroiden ostamista kaupungin virastojen ja laitosten tarvetta varten. Tavaroita ovat kaikenlaatuiset esineet, välineet ja tarvikkeet sekä niihin verrattavat.

Hankintoihin luetaan myös kaupungin toisten virastojen ja laitosten tuotteiden ostaminen.

2 §. Kaupungin hankinnoissa on noudatettava näitä ohjeita. Ohjeiden sanamuodosta kulloinkin ilmenee, milloin on kysymys velvoittavasta määräyksestä ja milloin suuntaa antavasta ohjeesta, jota on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä noudattamaan.

II. HANKINTAELIMET.

3 §. Kaupungin virastoille ja laitoksille on valtuuston päätösten ja asianomaisten johtosääntöjen mukaan hankittava tavaroita myös yhteishankinnoin, kuten näissä ohjeissa tarkemmin määrätään.

Kaupungin yhteishankintaelimet ovat: kaupungin hankintatoimisto, huoltolautakunnan työtuvat, rakennusviraston hankintaosasto, elintarvikekeskus, kaasulaitoksen kaupallinen toimisto, sähkölaitoksen hankintatoimisto sekä puutavara- ja polttoainetoimisto.

Kaupunginvaltuusto päätti 9. 2. 1955 kehoittaa teollisuuslaitosten lautakuntaa, sähkö- ja kaasulaitosta sekä työtupien johtokuntaa ja työtupia suorittamaan kaupunginhallituksen erikseen määräämät yhteishankinnat kaupungin muille virastoille ja laitoksille.

Yhteishankintavelvoitus on asianomaisissa johtosäännöissä määrätty kaupungin hankintatoimistolle, rakennusviraston hankintaosastolle, elintarvikekeskukselle sekä puutavara- ja polttoainetoimistolle.

4 §. Kaupungin hallintoelimet, virastot ja laitokset ovat velvolliset suorittamaan yhteishankittaviksi määrättyjen tavaroiden hankinnat kaupunginhallituksen määräämien yhteishankintaelimien kautta tai niiden osoitusten mukaan.

Jos laadultaan yhtä hyviä tavaroita on saatavissa huokeammalla muualta kuin yhteishankintaelimeltä tai sen osoittamalta hankkijalta, hallintoelin, virasto tai laitos on, sovittuaan asiasta asianomaisen yhteishankintaelimen kanssa ja ilmoitettuaan siitä hankintaneuvottelukun-

nalle, oikeutettu ostamaan tarvitsemansa samanlaiset tavarat tältä huokeammalta hankkijalta. Hintoja vertailtaessa on otettava huomioon myös jälkepäin saatavat alennukset ja muut edut. Tässä momentissa myönnettyä oikeutta ostaa muualta älköön sovellettako silloin, kun yhteishankintaelin myy oman laitoksensa tuotteita.

Milloin kaupungin etu muussa kuin tämän pykälän 2 momentissa mainitussa tapauksessa vaatii satunnaisesti poikkeamaan yhteishankintamenettelystä, on asiasta sovittava asianomaisen yhteishankintaelimen kanssa. Ellei asiasta sovita, poikkeamista pyytäneellä virastolla tai laitoksella on oikeus saattaa asia kaupunginhallituksen ratkaistavaksi.

Jatkuvaan poikkeamiseen yhteishankintamenettelystä on saatava kaupunginhallituksen suostumus.

5 §. Kaupungin hankintatoiminnan järjestelyä, kehittämistä ja yhtenäistämistä selvittää hankintatoimiston johtosäännössä määrätyllä tavalla hankintaneuvottelukunta.

Kaupungin hankintatoimiston johtosäännön 12 § on seuraavan sisältöinen:

"Kaupungin hankintojen yleistä järjestelyä, kehittämistä ja yhtenäistämistä varten toimii hankintaneuvottelukunta, jonka puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kaupunginhallitus valitsee vuodeksi kerrallaan kaupungin viranhaltijoista, joilla ei ole suoranaista tekemistä hankintatehtävien kanssa. Neuvottelukunnan muina jäseninä ovat kaupungin yhteishankintaelinten päälliköt, sairaalatoimen toimitusjohtaja, liikennelaitoksen talousjohtaja ja vesilaitoksen hankintapäällikkö.

Neuvottelukunnan kokouksiin puheenjohtajalla on oikeus kutsua myös muita hankintatoimintaan osallistuvia viranhaltijoita, joilla ei kuitenkaan ole äänioikeutta.

Neuvottelukunnan tehtävänä on pohtia ja antaa kaupungin hankintaelimille ja -henkilöille suosituksia

1) hankintamenetelmistä ja niihin liittyen hankintojen keskittämisestä,

2) yhteishankintaelinten laskutusperusteista ja välityspalkkioista,

3) varastoon hankkimisesta, varastojen hoidosta ja käyttöä vaille olevan varastotavaran myynnistä,

4) hankintoihin liittyvästä sisäisestä tiedotustoitinnasta sekä

5) muista hankintatoimintaan liittyvistä asioista.

Hankintaneuvottelukunnan tulee tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä

a) vähintään joka toinen vuosi yhteishankinnalla hankittavista tavaroista ja niiden hankinnan jakamisesta eri yhteishankintaelinten suoritettaviksi,

b) vahvistettuihin hankintaohjeisiin tarpeelliseksi havaittavista muutoksista sekä niihin liittyvistä muista määräyksistä,

c) hankintaelimille annettavista velvoittavista määräyksistä, milloin neuvottelukunnan antamat suositukset eivät johda tarkoitettuun tulokseen, sekä

d) muista hankintatoimintaa koskevista asioista, joiden esittäminen kaupunginhallitukselle todetaan tarpeelliseksi.

Neuvottelukunnassa käsiteltävät asiat valmistelelee ja sen sihteerinä toimii hankintatoimiston päällikkö.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan ottaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, neuvottelukunnan on noudatettava, mitä kunnallislaisissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty."

6 §. Kaupungin kaikkien hankintaelinten tulee antaa hankintaneuvottelukunnalle 1) nähtäväksi ne hankinta-asiakirjat, jotka se pyytää, 2) muita tietoja, selvityksiä ja apua sekä 3) esityksiä kaupungin hankintatoiminnan kehittämiseksi.

Yhteishankintaelinten tulee 1 momentissa lueteltujen tehtävien lisäksi lähettää hankintaneuvottelukunnalle 1) hankintoja koskevat yleiset tiedotuksensa ja 2) yhteishankintoja koskevat lautakuntansa tai vastaavan viranomaisen päätökset.

7 §. Sairaaloiden erikoishankintojen valmistelun suorittaa kaupungin hankintatoimisto yhteistoiminnassa sairaalalautakunnan määräämien edustajien kanssa.

8 §. Kussakin virastossa tai laitoksessa on kaikkien hankinta-asioiden hoito keskitettävä sen hankintaelimen tai -henkilön suoritettavaksi. Kaupunginvaltuusto päätti 9. 2. 1955 kehoittaa virastoja ja laitoksia, joilla ei ole erityistä hankintaelintä tai -henkilöä, keskittämään hankinta-asiat määrätyn henkilön hoidettavaksi varsinaisen virkansa ohella.

9 §. Viraston tai laitoksen päällikön tulee antaa hankintaelimelle tai -henkilölle sekä muille hankintatoimintaan osallistuville viranhaltijoille tarvittavat ohjeet hankinta-asioiden hoidosta. Sairaaloissa kuulujen ohjeiden antaminen sairaalatoimen toimitusjohtajalle ja kansakouluissa taloudenhoitajalle.

III. HANKINTAVALTUUDET.

10 §. Kaupungin hankintoja saavat suorittaa hallintoelimien lisäksi vain siihen valtuutetut viranhaltijat ja niissä puitteissa, jotka heille on määrätty.

Lautakuntien ja vastaavien viranomaisten sekä virastojen ja laitosten on ilmoitettava määräämänsä hankintarajat hankintaneuvottelukunnalle ja revisiovirastolle.

Kaupunginvaltuusto päätti 9. 2. 1955 kehoittaa kaupungin lautakuntia ja vastaavia viranomaisia vähintään kerran vuodessa vähvistamaan alaisilleen virastoille ja laitoksille sekä virastojen ja laitosten päälliköitä alaisilleen hankintoja suorittaville viranhaltijoille sen ylimmän rajan, johon näiden tekemien hankintojen arvo tai määrä saa kerrallaan nousta.

11 §. Jos hankintoja suorittava viranhaltija on, ehtimättä saada ylemmän viranomaisen suostumusta, kaupungin edun mukaisesti omalla vastuullaan ylittänyt hankintarajan, hänen on viipymättä esitettävä toimenpiteensä mainitun ylemmän viranomaisen hyväksyttäväksi.

Nekin hankinnat, jotka eivät ylitä hankintarajaa, on esitettävä ylemmän viranomaisen päätettäväksi silloin, kun periaatteelliset syyt tekevät esittämisen asianmukaiseksi, taikka kun yhteisarvoltaan hankintarajan ylittävä hankinta jaetaan kahdeksi tai useammaksi hankinnaksi, joista mikään ei ylitä mainittua rajaa.

12 §. Yhteishankintaelimien on esitettävä kaikki määräajaksi solmittavat yhteishankintasopimukset toimintaansa johtavan lautakunnan tai vastaavan viranomaisen hyväksyttäväksi. Muissa yhteishankinnoissa yhteishankintaelimien valtuudet ovat samat kuin oman viraston tai laitoksen hankinnoissa.

Jos yhteishankintaelimeltä tavaroita kertahankintana tilaava hallintoelin, virasto tai laitos pidättää itselleen ratkaisuvallan, yhteishankintaelimen on esitettävä tämä hankinta tilaajan lopullisesti ratkaistavaksi.

13 §. Hankinnat on suoritettava määrärahojen tai valtuuston hyväksynnän hankintasuunnitelman taikka tilisäännön mukaan määrätyn varaston suurimman sallitun arvon puitteissa.

14 §. Henkilöautojen ostot on esitettävä kaupunginhallituksen yleisjaoston hyväksyttäväksi. Esityksen tekee se yhteishankintaelin tai laitos, joka huolehtii hankinnasta.

Kaupunginvaltuusto päätti 9. 2. 1955 määrätä, että henkilöautojen hankintaan on saatava kaupunginhallituksen yleisjaoston hyväksyminen.

IV. VÄLITYSPALKKIOT YHTEISHANKINNOISSA.

15 §. Yhteishankintaelimet eivät saa periä toiminnastaan korvausta silloin, kun ne tekevät hankintasopimukset ja osoittavat liikkeen, joista virastojen ja laitosten tulee suoraan ostaa yhteishankintatavarat. Korvausta ei saa periä siinäkään tapauksessa, että yhteishankintaelin välittää tilaukset ja tarkastaa laskut.

16 §. Kun yhteishankintaelin lähettää omissa nimissään laskut virastolle ja laitoksille, se lisää nettohintaan välityspalkkiona toimituskustannuksensa. Myydessään varastostaan yhteishankintaelin lisää nettohintaan välityspalkkiona omat ja enintään kohtuulliset varastoimis- ja jakelukustannuksensa. Toimitus- sekä varastoimis- ja jakelukustannuksia nettohintaan lisättäessä käytetään keskimääräisiä prosenttilukuja. Mainittu nettohinta käsittää välittömät hankintakustannukset vähennettynä jälkepäin saatavien alennusten arvioidulla määrällä.

17 §. Mikäli 15 ja 16 §:n mukaisessa yhteishankintatoiminnassa jälkepäin saadut alennukset tai muodostuneet kustannukset eroavat arvioiduista synnyttäen voittoa tai tappiota, on ero tasoitettava muuttamalla sitä hinnoittelua, jota yhteishankintaelin käyttää laskuttaessaan muita virastoja ja laitoksia. Hinnoittelun muuttaminen voi tapahtua myös käyttämällä yhteishankinta-alennusta tai suorittamalla hyvityksiä.

18 §. Yhteishankintaelimien tulee myydä oman laitoksensa tuotteita kaupungin muille virastoille ja laitoksille omakustannusperiaatetta noudattaen, ellei kaupunginhallitus toisin määrää.

V. HANKINTOJEN VALMISTELU JA HANKINTAELINTEN YHTEISTOIMINTA.

19 §. Menettelytavoissa esiintyvien eroavaisuuksien mukaan hankinnat jaetaan 1) yleisten tavarain hankintoihin ja 2) erikoishankintoihin. Yleiset tavarat ovat joko kulutustavaroita tai asianomaisella alalla jatkuvasti ja yleisesti käytettäviä tarvikkeita ja välineitä. Erikoishankinnoilla tarkoitetaan koneiden, laitteiden, kalustojen ym. hankkimista erikoisvaatimusten mukaan.

20 §. Hankinnat on suunniteltava ja valmistettava huolellisesti ja niin ajoissa, että ne voidaan mahdollisimman suuressa määrin suorittaa muutoksitta ja lisäyksittä sekä viivyttämättä sitä toimintaa, jota varten tavarat hankitaan.

Yleisten tavarain hankintoja varten on entisen kulutuksen ja tulevaa toimintaa koskevien arviointien perusteella selvitettävä seuraavan kulutuskauden tarve ja tämän perusteella laadittava hankintaohjelma, jossa tavaralajien, laatuvaatimusten ja määrien lisäksi selvitetään tarvitsemis- ja tilausajat. Hankittavia tavaramääriä ratkaistaessa on koetettava arvioida hintojen kehitys.

Erikoishankintoja varten on selvitettävä tarve, laatu, kiireellisyysjärjestys ja hankinta-aika sekä todettava tarjotun tavarain laatu ja kunto taikka muut näihin verrattavat seikat. Tarvittaessa tutkitaan tai laaditaan tavarain laatua koskevat selitykset sekä mahdolliset mallit tai piirustukset.

Edellisissä momenteissa selvitetystä suunnitelluista ja valmistelluista hankinnoista poikkeavia ns. tilapäisostoja on mahdollisuuksien mukaan vältettävä.

21 §. Viraston tai laitoksen omia hankintoja valmisteltaessa ja suoritettaessa hankintaelimen tai -henkilön on oltava yhteistoiminnassa teknillisten tai tavaroita käyttävien osastojen tai henkilöiden kanssa. Näiden osastojen tai henkilöiden on riittävän ajoissa annettava hankintaelimelle tai -henkilölle hankintaa varten tarpeelliset tiedot. Hankintoja edellyttävien töiden suoritusajkojen suunnitteluun on liitettävä hankintojen ja niiden suoritusajkojen suunnittelu.

Varastojen ja niiden kirjanpidon järjestelyssä on kiinnitettävä huomiota siihen, että täydennyshankinnat tapahtuvat ajoissa.

22 §. Yhteishankintoja valmisteltaessa tulee yhteishankintaelimien ja hankittavia tavaroita käyttävien virastojen ja laitosten olla yhteistoiminnassa keskenään. Virastojen ja laitosten tulee riittävän ajoissa ilmoittaa yhteishankintatavaroita koskevista hankintasuunnitelmistaan asianomaiselle yhteishankintaelimelle ja laatia suurehkot suunnitelmat yhteistoiminnassa tämän elimen edustajan kanssa. Virastot ja laitokset ovat velvolliset antamaan yhteishankintaelimille näiden hankintasuunnitelmia varten tarpeelliset tiedot. Yhteishankintaelimien on varsinkin erikoishankinnoistaan neuvoteltava niiden virastojen ja laitosten kanssa, joille tavarat tulevat.

Jos ilmoitettu hankintasuunnitelma tai tilaus muuttuu, viraston tai laitoksen on asiasta viipymättä ilmoitettava yhteishankintaelimelle.

23 §. Yhteishankintaelimen tulee yhteishankintoja hoitaessaan kulloinkin käyttää sellaista menettelytapaa, jolla ottaen huomioon 26 §:n määräykset, harkitaan saavutettavan kaupungille edullisin kokonaistulos. Menettelytapojen päätyypit, joita voidaan myös yhdistellä, ovat seuraavat:

1) Yhteishankintaelin tekee hankkijan kanssa sopimuksen jatkuvasta hankinnasta (28 §) siten, että virastot ja laitokset tilaavat tarvitsemansa tavarat suoraan hankkijalta. Tämä lähettää tilaajavirastolle tai -laitokselle osoitetun laskun kahtena tai kolmena kappaleena yhteishankintaelimelle, joka tarkastettuaan hinnoittelun toimittua alkupe räisen laskun ja mahdollisesti yhden jäljennöksen tilaajalle. Käytännöllisistä syistä voidaan sopia siitä, että hankkijaliike lähettää laskun kahtena tai kolmena kappaleena suoraan tilaajalle, joka toimittaa yhden jäljennöksen yhteishankintaelimelle.

2) Yhteishankintaelin tekee sopimuksen omissa nimissään. Virastot ja laitokset tilaavat tarvitsemansa tavarat yhteishankintaelimeltä, mutta saavat ne suoraan hankkijalta. Laskutus tapahtuu yhteishankintaelimen kautta.

3) Yhteishankintaelin hankkii tavaroita varastoonsa ja myy niitä sieltä virastoille ja laitoksille (29 §).

4) Yhteishankintaelin suorittaa muita kuin yhteishankintatavaroita käsittävän kertahankinnan yhdelle tai usealle virastolle tai laitokselle, joka saa tavarat suoraan hankkijalta. Laskutus tapahtuu jollakin kohdissa 1) ja 2) esitetyistä tavoista.

24 §. Tekemiensä sopimusten ja varastohankintojen perusteella yhteishankintaelimen tulee tiedottaa virastoille ja laitoksille, mitkä yhteishankintatavarat on tilattava suoraan sen osoittamista liikkeistä, mitkä on tilattava sen kautta ja mitkä saadaan sen varastosta. Samalla on annettava tarvittavat tiedot tavarain laaduista, toimitustavoista ja -ajoista, hinnoista sekä siitä, miten laskutus tapahtuu. Kaikki yhteishankinta-asioissa tapahtuneet muutokset on tiedotettava virastoille ja laitoksille. Tiedotustoiminta, joka on luottamuksellista, voidaan keskitellä kaupungin hankintatoimiston välityksellä tapahtuvaksi.

Yhteishankintaelinten yleiskirjeinä lähettämät tiedotukset on lähetettävä myös revisiovirastolle.

25 §. Yhteishankinnoin ostettuja tavaroita käyttävien virastojen ja laitosten tulee seurata näiden tavaroiden tarkoituksenmukaisuutta, laatua ja hintaa sekä esittää näitä koskevat kokemuksensa ja toivomuksensa asianomaiselle yhteishankintaelimelle.

VI. YLEISIÄ HANKINTAPERIAATTEITA.

26 §. Hankinnat on pyrittävä suorittamaan niin, että kokonaistulos on kaupungille mahdollisimman edullinen. Tätä varten on kaupungin ostot koottava niin, että kerrallaan sovitaan mahdollisimman suuren tavarapaljouden hankinnasta, ellei laskusuhdanteen tai muun syyn vuoksi ole edullista jättää osia kootusta hankinnasta päätettäväksi myöhemmin.

Hankinnat on pyrittävä hoitamaan siten, että hinnat, alennukset ja muut ehdot tulevat yhtä edullisiksi kuin sama hankkija myöntää yhtä suuria tukkuostoja tekeville suosituimmille asiakkailleen. Mahdollisuuksien mukaan on koetettava ostaa suoraan tuottajilta. Edullisia osto-aitkoja on pyrittävä käyttämään hyväksi.

Tavaratoimitukset on pyrittävä suorittamaan sellaisin erin, että pakkaus-, kuljetus-, huolinta- ja muut hankintakustannukset tulevat mahdollisimman alhaisiksi.

27 §. Jos yhteishankintamenettelyn ulkopuolella on sellaisia tavaralajeja, joita kaksi tai useampi virasto tai laitos käyttää, on näiden tavaralajien hankinta ehdotettava määrättäväksi yhteishankintaelimen tehtäväksi, mikäli pakottavat syyt eivät vaadi toisenlaista menettelyä. Viimeksimainitussa tapauksessa on hankintoja suorittavien virastojen ja laitosten pyrittävä yhteisen hankintapaljouden mukaisiin hintoihin, alennuksiin ja muihin etoihin joko sopimalla hankkijan kanssa ostomäärien yhteenlaskemisesta tai tekemällä tämän kanssa yhteinen hankintasopimus. Samoin on pyrittävä tekemään silloin kun hankintaelimillä on yhteinen hankkija.

28 §. Kun virasto tai laitos käyttää samaa tavaralajia jatkuvasti, on useiden kertaostojen sijasta tehtävä mikäli mahdollista hankkijan kanssa

sopimus jatkuvasta hankinnasta vuodeksi tai sitä lyhyemmäksi kulutuskaudeksi. Tällöin hankkija suorittaa osatoimituksia sovittuina aikoina tai tilaajan pyyntöjen mukaan ja laskuttaa erikseen kunkin osatoimituksen. Hinta, alennukset ja muut ehdot on pyrittävä saamaan sellaisiksi kuin ne kokonaishankinnan perusteella pitäisi saada.

Kun kaupungin yhteishankinnoissa käytetään sopimuksia jatkuvista hankinnoista, on hinnoissa ja alennuksissa otettava huomioon kaikkien virastojen ja laitosten yhteinen hankintapaljous.

29 §. Kun tavaraa on jatkuvasti saatavissa, on varastoon ostamista mahdollisuuksien mukaan vältettävä. Varastoon voidaan ostaa etupäässä silloin, kun tavaraa käytetään pienin erin eikä joka kerta hankkijalta tilaaminen kannata. Erityisesti on vältettävä hankkimasta varastoon sellaista tavaraa, joka jää sinne pitkäksi ajaksi tai jonka käyttö on vähäistä. Mikäli varastoon on jäänyt käyttöä vailla olevaa tavaraa, on se tilisäännön määräämällä tavalla poistettava.

Varastoon voidaan ostaa myös silloin, kun jatkuvaa hankintaa ei voida toteuttaa ja kun yhteenlasketut hankinta-, varastoimis- ja jakelukustannukset tulevat pienemmiksi kuin suoritettaessa useita kertaostoja. Hankkijan myöntämä varastoonostoalennus voi muuttaa varastoon ostamisen kannattavaksi.

Erityisesti kaupungin yhteishankinnoissa on varastoon ostamisen sijasta pyrittävä käyttämään 28 §:ssä mainittuja sopimuksia jatkuvista hankinnoista.

Varastoimistarvetta on omiaan vähentämään 20 §:n mukainen hankintaohjelma, jossa selvitetään, mitä tavaroita ja milloin tarvitaan sekä milloin niitä on tilattava.

Milloin olosuhteet tai erikoiset seikat puoltavat tavallista suurempia varastoon ostoja, on kaupunginhallitukselle tehtävä esitys, että se tilisäännön mukaan määräisi, että varastossa on pidettävä tietyn ajanjakson kulutusta vastaava määrä erilaisia tavaroita. Samalla voidaan tarvittaessa ehdottaa, että kaupunginhallitus nostaisi varastojen suurinta sallittua arvoa.

30 §. Tavarointa hankittaessa on ensisijaisesti kiinnitettävä huomiota niiden käyttötarvokkeeseen. Kaupungille on yleensä pyrittävä hankki- maan yleiseen käyttöön valmistettuja tavaralajeja ja -laatuja. Valmistuttamista voidaan käyttää silloin, kun erityiset syyt sitä vaativat tai kun saavutetaan suurvalmistuksen edut. Jotta nämä edut saavutettaisiin, on pyrittävä yhdistämään samojen tavaroiden ja saman valmistusalan tavaroiden hankintoja.

31 §. Kaupungin hankinnoissa on erilaisin mm. teollisuuden kehittämisen vakiomallein pyrittävä välttämään tarpeettoman useita väline- ja tarvikelajeja.

Kaupunginvaltuusto päätti 9. 2. 1955 kehoittaa kaupungin kaikkia virastoja ja laitoksia kiinnittämään hankinnoissaan huomiota hankittavien tavarain standardisoi-mismahdollisuuksiin.

VII. HELSINGIN JA MUUN KOTIMAISEN ELINKEINOELÄMÄN SUOSIMINEN.

32 §. Kaupungin hankinnoissa on mahdollisuuksien mukaan otettava huomioon kaupungin kokonaisuus. Etusija on yleensä annettava Helsingissä valmistetuille tuotteille, jos ne ovat laadultaan samanarvoisia kuin samalla kertaa tarjotut muualla valmistetut tuotteet ja jos toimitusehdot voidaan hyväksyä. Korkeampi hinta voidaan maksaa, jos tästä katsotaan olevan etua kaupungille.

Milloin kaupungin hankinnoissa käytetään kauppa-, palvelu- taikka muiden liikkeiden tai elinkeinonharjoittajien apua, on etusija yleensä annettava niille, jotka maksavat veroa Helsingin kaupungille. Tarpeettomia välikäsiä on vältettävä. Muulle kunnalle veronsa maksavalta tuottajalta voidaan ostaa silloin, kun näin saavutetaan edullisin kokonaistulos.

Milloin tarjotut tavarat ovat helsinkiläisten aistivallisten, sairaiden, vanhusten tai heihin verrattavien valmistamia, on näille tavaroille annettava etusija silloin, kun ne ovat laadultaan kelvollisia ja kun kaupungin sosiaalisten menojen pieneminen tai näiden menojen kasvun ehkäistyminen korvaa mahdollisesti korkeamman hinnan.

33 §. Merikuljetukset on pyrittävä suorittamaan laivoilla, joiden kotipaikka on Helsinki, ja, ellei tämä ole mahdollista, muilla kotimaisilla laivoilla, mikäli ei kokonaistulos näin muodostu kaupungille epäedulliseksi. Kuljetusvakuutukset on mikäli mahdollista otettava kotimaisista vakuutusyhtiöistä. (63 §).

34 §. Kun hankintaa suoritettaessa ratkaisu on tehtävä ulkomaisen ja muualla kotimaassa kuin Helsingissä valmistetun tuotteen välillä, on etusija annettava kotimaiselle tuotteelle, mikäli tämä on käyttöarvoltaan yhtä hyvä kuin ulkomainen tuote ja toimitusehdot voidaan hyväksyä. Korkeampi hinta voidaan maksaa, jos siitä katsotaan olevan yleistä valtakunnallista etua ja hyötyä myös kaupungille. Kysymys siitä, milloin kotimaisen tuotteen suosimisesta on katsottava olevan yleistä valtakunnallista etua, voidaan saattaa hankintaneuvottelukunnan ratkaistavaksi.

VIII. TARJOUSTEN PYYTÄMINEN.

35 §. Kaupungin hankinnoissa on mahdollisuuksien mukaan pyrittävä siihen, että tarjoaminen tapahtuu hankkijoiden välisenä kilpailuna.

Lukuun ottamatta 42 ja 43 §:ssä mainittuja tapauksia, hankinnoista on pyydettävä tarjouksia usealta hankkijalta, kuitenkin vähintään neljältä, sikäli kuin tämä on mahdollista. Sanomalehdissä ilmoittamista ja hankintahuutokauppanenettelyä voidaan käyttää, milloin tällainen tapa harkitaan kaupungille edullisimmaksi.

36 §. Yhteishankintatavarain tarjoukset pyytää asianomainen yhteishankintaelin. Muiden tavarain tarjoukset pyytää viraston tai laitoksen hankintaelin tai -henkilö, ellei toisin ole määrätty. (7 §).

37 §. Tarjoojia valittaessa on kiinnitettävä huomiota etenkin heidän suorituskykyisyyteensä ja muuhun kelvollisuuteensa. Suurissa ja pitkäaikaisissa hankinnoissa on pyrittävä ottamaan selvää hankkijoiden taloudellisesta asemasta. Suurissa hankinnoissa ja tarvittaessa muulloinkin on tarkistettava, että helsinkiläinen tarjooja on maksanut kunnalliseronsa. Tarjouksia on pyrittävä saamaan myös suoraan tuottajilta.

Tarjouksia ei yleensä pyydetä liikkeiltä, jotka ovat kaupungin aikaisemmissa hankinnoissa menettelleet petollisesti, vilpillisesti tai muuten selvästi hyvän tavan vastaisesti.

Ennen tarjousten pyytämistä voidaan kysymykseen tulevilta hankkijoilta tarvittaessa tiedustella, voivatko he osallistua tarjoamiseen.

38 §. Hankintaelinten ja -henkilöiden tulee sekä ennen tarjouksia että ne saatuaan pyrkiä saamaan selville, onko ja miten hankkijoiden kesken sovittu hinta-, myynti- tai muista ehdoista. Tällaisten rengastamien epäedullista vaikutusta hankintahintoihin ja muihin ehtoihin voidaan eh-

käistä laajentamalla kilpailua esimerkiksi ilmoittamalla tarjoamismahdollisuudesta sanomalehdissä taikka lisäämällä tai vaihtamalla tarjoojia. Erityisesti on pyrittävä saamaan tarjouksia myös rengastumien ulkopuolella olevilta hankkijoilta.

39 §. Jos hankkija pyytää saada osallistua tarjoojana kaupungin myöhempiin hankintoihin tai lähettää tarjouksen silloin, kun sellaisia ei ole pyydetty, hänelle on lähetettävä tarjouspyyntö seuraavan kerran kyseisiä tavaroita hankittaessa, mikäli lähettäminen ei ole kaupungin edun vastaista (37 §). Samoin edellytyksin on lähetettävä tarjouspyyntö, jos tarjousajan kuluessa hankkija pyytää saada osallistua tarjoamiseen. Tarjousajan pidennystä ei tällaiselle hankkijalle myönnetä.

Milloin ulkomaisen hankkijan edustajana esiintyy agentti, on 1 momentin määräyksiä noudatettava vain, jos agentti oma-aloitteisesti todistaa edustusoikeutensa.

40 §. Valituille hankkijoille lähetetään tarjouspyyntökirje. Tarjouspyyntö voidaan tehdä puhelimitse tai muuten suullisesti silloin, kun hankitaan pieni määrä yleistä tavaraa tai kun odottamattomien seikkojen vuoksi on kiire.

Tarjoukset vaaditaan yleensä kirjallisina. Hankittaessa pieni määrä yleistä tavaraa voidaan tarjoukset vastaanottaa suullisestikin. Kaikki suulliset tarjoukset on merkittävä muistiin. Muistiinmerkinnät on säilytettävä.

41 §. Tarjouspyyntökirjeessä, joka lähetetään kaikille valituille hankkijoille samansisältöisenä, on pyrittävä määrittelemään hankinnan ja sen ehtojen oleelliset kohdat niin täsmällisesti ja yksityiskohtaisesti, että sen perusteella annettavat tarjoukset mahdollisimman suuressa määrin tulevat täydellisiksi ja keskenään vertailukelpoisiksi.

Tarjouspyynnössä on selvitettävä:

- tavaralaji ja sen laatu käyttäen yleisiä kaupanimityksiä tai liittämällä tarjouspyyntöön selvitys vaatimuksista ja tarvittaessa myös piirustukset tai malli,

- tavarapaljous,

- toimitusaika, -paikka ja -tapa,

- tarjousten jättämisen paikka, päivämäärä ja kelloaika sekä

- määräys, että tarjouksen tulee olla suljetussa ja suurissa

hankinnoissa sinetöidyssä kuoressa varustettuna määrätyllä merkin-
nällä.

Milloin on kysymys yhteishankinnasta, on tarjouspyynnössä tästä mainittava.

Mikäli ei hankinnan laatu tai yleinen tapa toisin vaadi, tarjouspyynnössä yleensä määrätään, miten pitkän ajan tarjous on voimassa. Tämä aika määrätään sellaiseksi, että sen kuluessa ennätetään hankinta viivyttämättä ratkaista. Tarjoojia voidaan myös pyytää ilmoittamaan tarjoustensa voimassaoloaika.

Tarjouspyynnössä on tarvittaessa mainittava, että tarjouksen tulee olla hinnaltaan ja muilta ehdoiltaan sitova (68 §).

Tarjouspyynnössä selvitetään tarvittaessa vielä:

- voidaanko kokonaistarjouksen ohella tehdä osatarjouksia,

- vaaditaanko tarjoojan näytteitä, malleja tai piirustuksia sekä

- maad tarpeelliset seikat (54 §).

Tarjouspyyntöön voidaan liittää lehtinen, joka sisältää laitoksen yleiset hankintamääräykset, jotka koskevat kaikkia tarjouksia.

42 §. Tarjous voidaan pyytää vain yhdeltä hankkijalta seuraavissa poik-

keustapauksissa:

- 1) kun kyseistä tavaraa ei ole muualta saatavissa,
 - 2) kun hyväksyttävää tarjousta ei ole saatu tarjouspyyntökirjeillä tai sanomalehti-ilmoituksella,
 - 3) kun pakottavat syyt estävät pyytämästä muita tarjouksia,
 - 4) kun on kysymyksessä lisähankinta, jota ei voida antaa muiden kuin alkuperäisen hankkijan suoritettavaksi,
 - 5) kun hankitaan erikoislaitteita kokeilutarkoituksia varten sekä
 - 6) kun osto tehdään laiminlyöneen hankkijan laskuun, jolloin hänelle on kuitenkin, mikäli mahdollista, asiasta etukäteen ilmoitettava.
- Kun tarjous pyydetään vain yhdeltä hankkijalta, on syy tällaiseen menettelyyn merkittävä tarjouspyynnön arkistokappaleeseen tai suullisten tarjousten muistioon (40 §:n 2 mom.).

43 §. Tarjouksia pyytämättä voidaan luotettavalta myyjältä ostaa pieni määrä yleistä tavaraa silloin, kun laatu ja hinta tiedetään aikaisempien ostojen, kiinteän hintaluettelon tai kyselyn perusteella sekä kun laatu ja hinta ovat kaupungille edulliset.

Mikäli yleisen tavarantoiminnan ostoissa on syntynyt vakinainen ostosuhde, on tämän jatkuessa riittävän usein kontrolloitava hintoja tiedustelemalla niitä muilta myyjiltä tai muulla hyväksyttävällä tavalla. Hintakyselyt on merkittävä muistiin. Muistiinmerkinnät on säilytettävä.

IX. TARJOUSTEN KÄSITTELY.

44 §. Pyydetty kirjalliset tarjoukset on avaamattomina säilytettävä lukituspaikassa avaustilaisuuteen saakka. Päälyykseen on merkittävä saapumisaika ja vastaanottajan nimi.

Kohta tarjouksien päätyttyä lautakunnan määräämien vähintään kahden henkilön tulee yhdessä suorittaa tarjoustensa avaaminen. Avaaminen on merkittävä numeroituun pöytäkirjaan, johon ajan, paikan, läsnäolijain ja tarjoustensa jättämisen määrääjän lisäksi merkitään kaikkien saapuneista tarjouksista juokseva numero, tarjooja, tarjouksen saapumisaika sekä hinta ja muut tarpeelliset seikat, jotka yksilöivät tarjouksen ja ovat oleellisia hankintaa ratkaistaessa. Pöytäkirjassa on mainittava myös ne hankkijat, joilta on tarjous pyydetty, mutta joilta sitä ei ole saapunut.

Avaamisen suorittaneiden henkilöiden on merkittävä päivämäärän lisäksi nimikirjaimensa kaikkiin saapuneisiin tarjouksiin sekä allekirjoitettava avauspöytäkirja.

Tarjouksien avaajille on määrättävä varamiehet.

45 §. Tarjoukset on käsiteltävä viivytyksettä. Milloin tarjouspyynnös on mainittu tarjoustensa voimassaoloaika, on ratkaisu tehtävä niin ajoissa, että tieto täytäntöönpanokelpoisesta päätöksestä ehtii hyväksytylle hankkijalle tämän ajan kuluessa.

Tarjoustensa kaupallisen vertailun suorittaa yleensä hankintaelin tai -henkilö ja teknillisen vertailun teknillinen osasto tai henkilö taikka tavarantoiminnan käyttäjä. Lisäksi voidaan käyttää asiantuntijan apua. Tavarantoiminnan tarkastusta sekä laboratorio- tai muita kokeita on suoritettava tarpeen mukaan. Milloin tarjoukset eivät ole ilman muuta vertailukelpoisia, on laadittava laskelma, jossa tavarantoiminnan laadussa, teknillisissä arvoissa, kuljetuskustannuksissa ym. olevat erot huomioon ottaen määritellään vertailuhinnat.

Suurissa ja pitkäaikaisissa hankinnoissa on pyrittävä ottamaan selvää tarjoojien suorituskyvystä ja taloudellisesta asemasta, mikäli tätä ei ole jo ennen tarjoustensa pyytämistä riittävässä määrin tehty.

46 §. Hankintaa lautakunnalle tai vastaavalle viranomaiselle esiteltäessä on selvitettävä oleelliset kohdat tehtävästä sopimuksesta tai sopimusluonnos sekä muut asian ratkaisuun vaikuttavat seikat. Sopimushinnan lisäksi on mainittava hankinnan kokonaiskustannukset ottamalla huomioon liikevaihtovero sekä arvioidut rahti-, huolinta- ja muut mahdolliset hankintakustannukset. Vielä on selvitettävä määrärahan riittävyys sekä tarvittaessa muu rahoitussuunnitelma.

Esiteltäessä on mainittava kaikki pyydytetyt ja saapuneet tarjoukset sekä tarvittaessa esitettävä vertailulaskelma.

47 §. Kaupunki pidättää itselleen oikeuden vapaasti hyväksyä tai hylätä tarjouksia.

Tarjous on hylättävä

1) jos se on saapunut tarjousten jättöajan jälkeen, ellei ole ilmeistä, että myöhästymistä ei voida lukea tarjoojan syyksi, sekä

2) jos tarjooja on esteellinen suorittamaan hankintaa.

Kaikki saapuneet tarjoukset voidaan hylätä, jos ne eivät täytä tarjouspyynnön vaatimuksia, jos hinnat ovat ilmeisesti liian korkeat tai tarjoukset muuten epäedullisia, jos hankkijat ovat kyseistä hankintaa varten kaupungin edun vastaisella tavalla ilmeisesti rengastuneita, jos on tehty kaupungin edun mukainen ehdotus hankinnan muuttamiseksi, jos hankinta erityisten syiden vuoksi jätetäänkin suorittamatta taikka jos tällainen poikkeuksellinen hylkääminen muuten harkitaan kaupungin edun mukaiseksi. Ellei kaikkien tarjousten hylkääminen johdu hankinnasta luopumisesta, on pyydyttävä uusia tarjouksia harkinnan mukaan.

48 §. Jos pyydyttyjen tarjousten ohella tarjousajan kuluessa saapuu muita tarjouksia, nämä on otettava hankintaa ratkaistaessa huomioon.

49 §. Kysymykseen tulevista tarjouksista on hyväksyttävä se, joka sekä taloudelliset että teknilliset seikat huomioonottaen on kaupungille edullisin. Parasta kokonaistulosta harkittaessa on otettava huomioon

1) tarjotun tavaran laatu ja sopivaisuus aiottuun tarkoitukseen, 2) hinta, 3) toimitusaika ja muut hankintaehdot, 4) tarjoojan suorituskyky sekä 5) 32-34 §:n määräykset Helsingin ja muun kotimaisen elinkeinoelämän suosisesta. Milloin hankinnan laatu niin vaatii, on lisäksi otettava huomioon hankkijan vakavaraisuus, tarjotut vakuudet sekä muut asiaan vaikuttavat seikat.

Hintoja arvosteltaessa on katsottava, että ne ovat keskenään vertailukelpoisia (45 §), sekä otettava huomioon alennukset, maksuehdot ja saman tavaran aikaisemmat hinnat. Vertailuhintoja määrättäessä on otettava huomioon rahti- ja muissa hankintakustannuksissa olevat erot.

Ellei vertailuhinnaltaan huokeinta tarjousta hyväksytä, on syy tähän merkittävä tarjousasiakirjoihin.

X. HANKINTA-ASIOIDEN SALASSAPITO.

50 §. Hankinta-asiakirjojen suhteen on noudatettava 9.2.1951 annettua lakia yleisten asiakirjain julkisuudesta sekä 22.12.1951 annettua asetusta, joka sisältää eräitä poikkeuksia yleisten asiakirjain julkisuudesta.

Salassa pidettäviä ovat muun muassa kaikki hankintoja koskevat asiakirjat, kuten kustannusten esilaskelmat, saapuneet tarjoukset, niitä koskevat vertailulaskelmat ja muut selvitykset, tilaukset ja hankinta-sopimukset sekä esityslistoissa olevat hankintoja koskevat kohdat näihin liittyvine asiakirjoinen. Esityslistoissa oleviin hankintoihin koskeviin kohtiin ja näihin liittyviin asiakirjoihin on tehtävä merkintä salassa pitämisestä.

Valtuusto, kaupunginhallitus ja lautakunta tai vastaava viranomaisena voi määrätä, ettei esityslistan hankintaa koskevaa kohtaa eikä siihen liittyviä asiakirjoja tarvitse enää pöytäkirjan tarkistamisen jälkeen pitää salaisina. Näin ei kuitenkaan voida määrätä sellaisen hankinnan osalta, joka on salassa pitämistä pyytänyt, elleivät erikoiset seikat toisin velvoita.

Ellei 3 momentissa mainittua päätöstä tehdä, jää esityslistan hankintaa käsittelevä kohta liitteineen salaiseksi. Tällöin on hankintaa koskeva päätös merkittävä pöytäkirjaan sellaiseen muotoon, ettei siinä ilmaista edelleen salassa pidettäviä hankinta-asioita. Näitä koskevat asiakirjat, jotka vain mainitaan pöytäkirjassa, on säilytettävä erillään salaisiksi merkittyinä.

Yllä mainitun lain 5 §: Asiakirja, joka on valmisteltavana viranomaisella, ei vielä ole julkinen, eikä myöskään viranomaisen omassa keskuudessa syntynyt ehdotus, luonnos, mietintö, lausunto, muistio tai muu selvitys.

Saman lain 6 §:n 2 mom.: Asiakirjoista, jotka --- eivät vielä ole julkisia, älköön annettako tietoja ilman viranomaisen lupaa.

Saman lain 7 §:n 2 mom.: Kun vain osa asiakirjaa on salassa pidettävä, olkoon asiakirja virastossa tai viranomaisen luona saatavana, mikäli tämä käy päinsä salassa pidettävän osan tiedoksi tulematta. Sellaisen asiakirjan jäljennöksestä on salassa pidettävä osa jätettävä pois.

Saman lain 15 §: Kun salainen asiakirja lähetetään tai annetaan toiselle viranomaiselle, on se merkittävä salassa pidettäväksi.

Saman lain 16 §: Kun jokin asia on salassa pidettävä, koskee tämä myöskin siihen asiaan kuuluvia asiakirjoja.

Yllä mainitun asetuksen 1 §:n 8) kohdan mukaan ovat salassa pidettäviä mm. asiakirjat, jotka koskevat --- kunnan --- harjoittamaa liike- ja teollisuustoimintaa ---, mikäli asiaa käsittelevä tai käsitellyt viranomaisena ei yksittäistapauksessa anna lupaa niiden tiedoksi antamiseen.

Saman asetuksen 3 §: Viranomaisena, jonka hallussa asiakirja on lausunnon antamista tai muuta tilapäistä käyttöä varten, älköön antako asiakirjasta tietoa ilman sen viranomaisen suostumusta, jonka käsiteltävänä ja ratkaistavana asia on.

51 §. Kaupungin palveluksessa oleva tai luottamushenkilö, joka osallistuu hankinnan valmisteluun tai käsittelyyn tai joka muuten saa hankinnasta tietoja, ei saa näitä ilmaista eikä näyttää hankinta-asiakirjoja muille kuin niille hallintoelimen jäsenille ja viranhaltijoille, joiden tehtävänä on asian kaupallinen käsittely. Sitäkään, keiltä tarjouksia on pyydetty, ei saa ilmaista. Tämä määräys ei rajoita revisioviraston tarkastusoikeutta.

52 §. Kun hankinta on ratkaistu ja päätös on täytäntöönpanokelpoinen, on asiasta viipymättä ilmoitettava hyväksytylle tarjoajalle tai lähetettävä hänelle tilaus. Silloin kun on saatu tarjoukset kirjallisina, on hyvän tavan mukaista ilmoittaa muille tarjoajille asiaa perustelematta, ettei heidän tarjouksiaan ole voitu käyttää hyväksi. Muita tietoja ei anneta, ellei hankinnan ratkaissut viranomaisena yksittäistapauksessa anna lupaa määräämiensä tietojen ilmoittamiseen.

XI. HANKINTASOPIMUKSEN TAI TILAUKSEN TEKÖ.

53 §. Hyväksytyn hankkijan kanssa voidaan hankinnasta sopia käyttämällä 1) kirjallista hankintasopimusta, 2) tilauskirjettä, 3) tilauslippua, 4) sähköttä tai 5) suullista tilausta. Sopimistapaa valittaessa on otettava huomioon hankinnan suuruus ja laatu sekä tarve varmentaa hankinnan asianmukainen suoritus.

Kirjallinen hankintasopimus on tehtävä aina silloin, kun on kysymyksessä suuri, pitkäaikainen tai tärkeä erikoishankinta tai yleisten tavarain jatkuva hankinta (28 §) taikka kun hankkija sitä vaatii. Tilauslippua voidaan käyttää vain ostettaessa yleistä tavaraa tai muuten tunnettua taikka ostotilaisuudessa tarkastettavaa tavaraa. Sähkeitse tai suullisesti (puhelimitse) annettu tilaus on viipymättä kirjallisesti vahvistettava.

54 §. Hankintasopimus määrittelee kaupungin ja hankkijan väliset kyseistä hankintaa koskevat oikeudet ja velvollisuudet. Se on laadittava täsmälliseksi ja yksikäsitteiseksi sekä riittävän yksityiskohtaiseksi. Siinä on määrättävä ainakin:

- hankinnan laatu ja paljous,
- toimitusaika ja -tapa,
- hinta, alennukset ja maksuehdot sekä
- tarvittaessa pakkausta ja asennustöitä koskevat määräykset.

Sen mukaan kuin hankinnan laatu ja asianmukaisen suorituksen varmentaminen sekä kaupungin vahingonvaaran välttäminen vaativat, hankintasopimuksessa on määrättävä edellisten lisäksi:

- ylivoimainen este ja sen ilmoittaminen,
- viivästymisestä ilmoittaminen,
- sopimuksen purkamisoikeus,
- viivästyssakko,
- vastuu-aika,
- vakuudet,
- vakuutukset,
- onko hankkijalla oikeus siirtää sopimus toiselle,
- vastaanottomenettely,
- erimielisyyksien ratkaiseminen sekä
- muut kulloinkin tarpeelliset seikat.

Milloin on kysymyksessä yhteishankinta, on sopimuksessa yleensä määrättävä tilaamis-, toimitus- ja laskutustapa, kokonaismäärän mukainen hinta tai alennukset sekä muut tarvittavat seikat.

Hankintasopimus on laadittava vähintään kahtena kappaleena, joista yksi tulee hankkijalle ja muut kaupungille. Sopimuksessa on lueteltava siihen kuuluvat liitteet, näytteet ja mallit. Nämä samoin kuin sopimuskin on varustettava kummankin sopimuspuolen valtuutettujen allekirjoituksilla. Näytteet ja mallit voidaan allekirjoitusten sijasta tarvittaessa sopivalla tavalla merkitä.

55 §. Tilauskirjettä laadittaessa on otettava huomioon, että se muodostaa hankkijan vahvistuskirjeen jälkeen oikeudellisen selvityksen siitä, mitä on sovittu. Tämän mukaisesti on tilauskirjeessä mainittava hankinnan laatu ja ehdot soveltaen hankintasopimuksesta 54 §:ssä annettuja ohjeita. Hankkijaa on pyydetävä vahvistamaan tilauksen saaminen ja vahvistuskirje on tarkastettava.

Tilauslipussa on mainittava ostettava tavaralaji ja -määrä sekä tarvittavat muut tiedot.

56 §. Hankintasopimukset, tilauskirjeet ja tilausliput on juoksevasti numeroitava. Tätä numeroa on käytettävä kirjeenvaihdossa, laskuissa, rahtikirjoissa, lähetyslipuissa jms.

57 §. Kaupungin hankintaan ei saa liittää kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden yksityishankintoja eikä sivullisille suoritettavia hankintoja.

XII. HANKINTASOPIMUKSIA JA TILAUKSIA LAADITTAESSA HUOMIOON OTETTAVIA PERIAATTEITA.

Laatu, paljous, pakkaus ja asennustyöt.

58 §. Hankintasopimuksessa tai tilauksessa on tavaran laatu ja paljous määriteltävä täsmällisesti ja yksikäsitteisesti. Laatu ilmoitetaan käytämällä vakiintuneita kaupanimityksiä tai muita kiistattomia sanontoja. Tarvittaessa ilmoitetaan alkuperämaa ja valmistajan nimi. Etenkin erikoishankinnoissa käytetään laatuvaatimuseksityksiä, analyysimääräyksiä, näytteitä, malleja ja piirustuksia, jotka määrittelevät hankinnan laadun.

Mikäli poikkeustapauksessa jokin epäoleellinen laatuvaatimus täytyy jättää avoimeksi, on kaupungille pyrittävä varaamaan oikeus määrätä se lopullisesti.

59 §. Hankintasopimuksessa tai tilauksessa on tarvittaessa määriteltävä pakkaustapa kuin myös, sisältyykö pakkaus hintaan vai maksetaan-ko siitä erikseen. Lisäksi on tarvittaessa määriteltävä hyvitykset päällysten palauttamisesta.

60 §. Milloin hankkijan on suoritettava asennustöitä, on hankintasopimuksessa tai siihen liittyvässä erillissopimuksessa mainittava, mitkä asennustyöt hankkijan on suoritettava sekä kustannusten maksaja ja maksamisperusteet.

Toimitusaika ja -tapa.

61 §. Toimitusaika on määrättävä sellaiseksi, että tavara saadaan silloin, kun sitä tarvitaan. On pyrittävä käyttämään täsmällisiä aikamääriä.

Jatkuvassa hankinnassa tavara toimitetaan erinä joko ostajan pyyntöjen tai sovitun aikataulun mukaisesti.

62 §. Kotimaisissa kuljetuksissa on pyrittävä käyttämään edullisinta tapaa, jolla tavarat uudelleenkuormauksia välttämällä saadaan suoraan käyttöpaikalle tai, ellei tämä ole mahdollista, varastoon.

63 §. Ulkomaisissa hankinnoissa on käytettävä kansainvälisiä toimitustapalausekkeitä, jotka määrittelevät myyjän ja ostajan velvollisuudet kuljetuksen, vakuutuksen, kuljetuksesta johtuvien kustannusten sekä vastuun suhteen. Mahdollisuuksien mukaan on ulkomailta ostettaessa käytettävä sellaista toimitustapaa, jossa kaupunki huolehtii kuljetuksesta ja vakuuttamisesta tai ainakin vakuuttamisesta sekä jossa vahinkojen selvitys tapahtuu täällä (fob, cf).

Milloin myyjä ostajan puolesta huolehtii kuljetuksesta, on tarvittaessa pyrittävä pidättämään kaupungille oikeus hyväksyä rahti ja muut laivausehdot sekä laivan purkausominaisuudet.

Hintaehdot.

64 §. Kaupungin hankinnoissa on mahdollisuuksien mukaan käytettävä nettohintoja. Milloin on välttämätöntä käyttää bruttohintoja, on pyrittävä-

vä saamaan kaupungille mahdollisimman edulliset perushinnat ja alennukset, mikäli mahdollista samat kuin tuottajat myöntävät suosituimmille asiakkailleen. Tätä varten on pyrittävä ottamaan selvää kysymyksessä olevan alan ja hankkijan alennusjärjestelmästä.

65 §. Hankintasopimuksessa ja tilauksessa on mainittava, sisältyykö liikevaihtovero hintaan vai ei.

66 §. Milloin hankintahinta maksetaan osina, on osamaksut pyrittävä järjestämään sellaisiksi, etteivät ne ylitä siihenastista suoritearvoa.

Ennakolta suoritettavia maksuja on mahdollisuuksien mukaan vältettävä. Milloin esimerkiksi suuressa erikoishankinnassa täytyy ennakolta suoritettavaan maksuun suostua, on tämä sovittava hankintahinnan lopulliseksi osamaksuksi ja sille on vaadittava vakuus (79-81 §).

67 §. Milloin toimitusaika on pitkä tai hankitaan varastoon tavallista suurempi tavaramäärä, on pyrittävä saamaan hankintasopimukseen hinnantakuu- eli hinnanalennuslauseke, joka tarkoittaa sitä, että jos kyseisen tavarann hinta toimitusaikana tai varastossapitoaikana alenee, sovelletaan alennettua hintaa niihin tavaroihin, joita ei vielä ole ehditty toimittaa tai jotka vielä ovat varastossa. Viimeksimainitussa tapauksessa voidaan se tavaramäärä, jota hinnanalennus koskee, myös määrätä jo sopimuksessa.

68 §. Ehdollisesti annettujen tarjouksien hyväksymistä on mahdollisuuksien mukaan vältettävä. Ehdollisuus, esimerkiksi sitoumuksetta, on pyrittävä rajoittamaan mahdollisimman suppeata hankinnan osaa koskevaksi. Erityisesti on pyrittävä välttämään sitoumuksetta annetun paljouden ja laadun hyväksymistä. Sitoumuksetta annetun hinnan sijasta on pyrittävä käyttämään hinnanmuutoslauseketta (70-75 §).

Mikäli sitoumuksetta tarjottu hinta tai toimitusaika täytyy hyväksyä, on pyrittävä sopimaan hinnankorotukselle määräämisperusteet sekä viivästymiselle enimmäisraja. Samalla on sovittava siitä, että hinnankorotuksen tai viivästymisen sattuessa hankkija on velvollinen ensi tilassa lähettämään kaupungille asiasta ilmoituksen perusteluineen.

69 §. Ulkomaisissa hankinnoissa on pyrittävä siihen, että maksu suoritetaan aikaisintaan Helsingissä esitettäviä laivausasiakirjoja vastaan.

Hinnanmuutosehdot.

70 §. Lukuunottamatta 67 §:ssä mainittua tapausta on kaupungin hankinnoissa hinnat pyrittävä sopimaan kiinteiksi, ellei osoittaudu välttämättömäksi suostua siihen, että hankinnan hinta myöhemmin tarkistetaan.

71 §. Milloin hankinnassa täytyy suostua hinnanmuutosehtoon, on tätä ehtoa laadittaessa pyrittävä siihen, että hinnankorotus maksetaan vain siltä hankinnan osalta, jota koskevat hankkijan kustannukset ovat nousseet, ja että rajoitetaan vain hankkijan todellisten lisäkustannusten korvaamiseen. Hankkijan kustannusten laskiessa tulee kaupungin saada vastaava hinnanalennus.

Hinnanmuutosehto on sovittava koskemaan vain kulloinkin maksumatta olevaa osaa kokonaishinnasta.

Hinnanmuutosehto on pyrittävä laatimaan niin selväksi ja täydelliseksi, ettei synny tulkinnan varaa. Siinä on määriteltävä osamaksujen lopullisuus, hinnanmuutosten laskentaperusteet sekä muut tarvittavat seikat.

72 §. Hinnanmuutosten laskentaperusteena on sopivinta käyttää tarkoitusta vastaavaa indeksiä. Sopimuksessa on mainittava, mitä kokonais-, ryhmä- tai erikoisindeksiä käytetään, perusluvun aika ja mikäli mahdollista pistemäärä, maksusuoritusta vastaavan luvun määrittämistapa sekä mikä osa hankinnasta on indeksiin sidottu.

Indeksin perusluvun ja maksua vastaavan luvun selvittämistapa on sovittava niin, ettei kaupunki joudu maksamaan asiatonta lisähintaa. Maksusuoritusta vastaavana lukuna on sopivinta käyttää indeksilaskenta-ajan kaikkien kuukausien keskiarvoa tai sillä tavalla punnittua keskiarvoa, että tulos saadaan mahdollisimman oikeudenmukaiseksi. Ellei tällaisesta laskentatavasta päästä sopimukseen tai jos se vie kaupungin kannalta epäoikeudenmukaiseen tulokseen, voidaan kutakin maksua vastaavana lukuna käyttää indeksin loppupistemäärää. Tätä laskentatapaa käytettäessä voidaan kaupungin maksamien indeksikorotusten yhteistä markkamäärää pienentää siten, että hankinta-ajan kuluessa maksettavia lopullisia osamaksuja lisätään.

Osamaksut ja niiden suoritusajat on pyrittävä määräämään tarvaran toimituserien tai valmistumisasteen mukaisiksi. Valmistumisastetta vastaavat myös esimerkiksi raaka-aineiden ja tarvikkeiden saaminen hankkijalle sekä alihankkijoiden toimitukset.

Indeksimuutokset voidaan myös laskea ja maksaa vasta loppusuorituksen yhteydessä. Silloin on osamaksuja vastaavan periaatteen mukaan määrättävä, milloin minkin hinnan osan indeksilaskenta päättyy.

73 §. Kunkin hankinnan hinnanmuutoksia laskettaessa on koko ajan käytettävä samaa laskentaperustetta. Siltä varalta, että käytetyn indeksin laskemisperusteet hankinta-aikana muuttuvat, voidaan indeksiehtoon lisätä määräys, että ellei entisillä perusteilla laskettua indeksiä saada tietää eikä asiasta voida sopia, pyydetään asiantuntevaa tieteellistä laitosta määrittämään vanhan indeksin pisteluku.

74 §. Milloin hinnanmuutoksen laskentaperusteena täytyy käyttää materiaalihintojen ja työpalkkojen muutoksia, on pyrittävä siihen, että muutokset todetaan muulla tavalla kuin hankkijan kirjanpidon perusteella. Materiaalihintojen muutokset voidaan määrittää laatimalla sovitulla tavalla yksinkertainen indeksilaskelma. Työpalkkojen muutokset voidaan selvittää esimerkiksi työmarkkinajärjestöjen sopimuksiin perustuvien tilastojen perusteella.

75 §. Hinnanmuutosehtoon on mikäli mahdollista liitettävä määräys, ettei hinnanmuutosta makseta viivästysajalta, ellei kysymyksessä ole ylivoimainen este.

Viivästyminen ja ylivoimainen este.

76 §. Ylivoimainen este (force majeure) on kysymyksessä, kun hankinnan sovittuna aikana toimittamisen estävä seikka tai tapahtuma on sellainen, ettei sitä ole voitu sopimusta tehtäessä arvata eikä sen ilmetessä kohtuullisin kustannuksin estää tai poistaa. Tämän periaatteen mukaan ratkaistaan myös, muodostavatko hankintasopimuksessa mahdollisesti esimerkiksi luetellut esteet, kuten sota, lakko, tuonti- tai vientikielto, tulipalo jne. kyseisessä tapauksessa todella ylivoimaisen esteen.

Ylivoimainen este pidentää kestoajallaan toimitusaikaa. Hankintasopimukseen on liitettävä määräys, että hankkijan on viivymättä kir-

jällisesti ilmoitettava kaupungille ylivoimaisen esteen alkamisesta ja päättymisestä sekä todistettava esteen vaikutus hankintaan.

Siltä varalta, että ylivoimainen este pitkittää toimitusta paljon, on pyrittävä sopimuksessa määräämään enimmäisaika, jonka kuluttua kaupungilla on, huolimatta ylivoimaisen esteen jatkumisesta, oikeus purkaa sopimus. Purkamisoikeus koskee tavallisesti hankinnan suoritamatonta osaa, mutta jos hankinnan eri osat muodostavat sellaisen kokonaisuuden, ettei osia voida vahingotta ja hankinnan tarkoitusta saavuttamatta erottaa toisistaan, tulee purkamisoikeuden käsittää koko sopimus.

77 §. Siltä varalta, että hankinta viivästyy muun syyn kuin ylivoimaisen esteen tai kaupungista johtuvien syiden vuoksi, on pyrittävä sisällyttämään hankintasopimukseen määräys viivästymisen välittömästä ilmoittamisesta sekä mikäli mahdollista määräykset viivästyssakosta ja sopimuksen purkamisoikeudesta.

Viivästyssakko päivältä, kuukaudelta tai muulta viivästymisajalta on mahdollisuuksien mukaan määrättävä niin suureksi, että kaupungin kärsimä vahinko tulee korvatuksi. Ellei viivästyssakko peitä koko vahinkoa, hankkija on velvollinen korvaamaan yli menevän vahingon, joka johtuu muusta syystä kuin ylivoimaisesta esteestä.

Hankintasopimuksessa on asianmukaista määrätä se viivästysaika, jonka kuluttua kaupungilla on oikeus purkaa sopimus ja saada korvaus hankinnan täyttämättä jättämisen aiheuttamasta vahingosta (93 §).

Jottei viivästymisen alkamisen suhteen syntyisi erimielisyyttä, on hankinta-aika sopimuksessa tarkoin määriteltävä.

Sopimuksessa on pyrittävä määräämään, että hankinnan purkauksessa tai viivästyessä muun syyn kuin ylivoimaisen esteen vuoksi hankkijan on suoritettava korkoa osamaksuille.

Tavaran virheellisyys ja vastuuaika.

78 §. Milloin toimitetussa tavarassa todetaan olennainen vika tai puutteellisuus, ostajalla on oikeus purkaa sopimus ja saada vahingonkorvaus, vaikkei hankintasopimuksessa ole tällaista oikeutta varattukaan.

Koneita, laitteita ym. koskevassa hankintasopimuksessa on pyrittävä määräämään vastaanoton jälkeinen hankkijan vastuuaika (takuuaika), jonka kuluessa ilmenneet rakenteesta, aineista tai työstä johtuneet viat ja puutteellisuudet hankkija on velvollinen viipymättä poistamaan omalla kustannuksellaan. Ellei hankkija tee tätä viipymättä tai jos korjaaminen on suoritettava heti, kaupunki on oikeutettu poistamaan vian tai puutteellisuuden hankkijan laskuun.

Jos tavarassa vastuuaikana ilmenee olennainen vika tai puutteellisuus, kaupungilla on 1 momentin mukainen oikeus sopimuksen purkamiseen ja vahingonkorvaukseen (93 §).

Vastuuaika on pyrittävä määräämään niin pitkäksi kuin kyseisellä alalla on tapana. Ellei tällaista tapaa ole tiedossa, on vastuuaika pyrittävä määräämään niin pitkäksi, että mahdolliset viat ja puutteellisuudet kohtuuden mukaan arvioiden ehtivät ilmaantua.

Siitä alkaen kun tavarassa vastuuaikana ilmennyt vika tai puutteellisuus on korjattu, luetaan korjatulle tai vaihdetulle tavaralle tai sen osalle uusi, yhtä pitkä vastuuaika.

Vakuudet.

79 §. Hankkijalta on pyrittävä saamaan vakuus kaupungin etukäteen suorittamille maksuille. Saman periaatteen mukaan on hankkijalta py-

rittävä saamaan vakuus vastuujaksi. Vakuus voidaan tarvittaessa vaatia myös hankinnan sopimuksenmukaisesta suorittamisesta. Vakuuden suuruuden määräämisperusteena on kaupungille mahdollisesti aiheutuvan vahingon suuruus. Vakuuden tulee käsittää myös indeksikorotukset.

Vakuudesta ja sen asettamisesta tai uusimisesta mahdollisesti aiheutuvat kustannukset on sovittava hankkijan suoritettaviksi.

80 §. Vakuutena voidaan käyttää rahaa, pankkitalletuksia, pankin tai vakuutusyhtiön tahi muun yhteisön antamaa takausta, luottovakuutusta, kaupungin hyväksymiä arvopapereita sekä kiinteistöjä. Kiinteistövakuus saadaan kiinnitettyjen haltijavelkakirjojen muodossa. Henkilötakaus voidaan hyväksyä lähinnä tätevuudeksi.

Vastuu-aikaa koskeva rahavakuus voidaan muodostaa myös siten, että kaupunki pidättää hankintahinnasta sovitun osan.

Vakuudeksi saatujen pankkitalletusten varat on pankissa säilytettävä vakuuden voimassaoloajaksi kaupunkia varten.

Arvopapereita ja kiinnitettyjä haltijavelkakirjoja vakuudeksi saatessa on samalla saatava panttauskirja, jossa hankkija oikeuttaa kaupungin laissa säädettyä menettelyä noudattamatta muuttamaan ne rahaksi siinä tapauksessa, ettei hankkija täytä sopimusta siltä osalta, jota vakuus koskee.

81 §. Vakuuden on oltava voimassa hankinta-aika ja vastuu-aika ja siihen on sisällytettävä ehto, että sitä vastaavasti pidennetään, jos hankinta-aikaa tai vastuu-aikaa pidennetään.

Vakuutukset.

82 §. Ulkomaiset ja tarvittaessa muutkin tavarakuuljetukset on vakuutettava.

83 §. Erikoishankinnan sopimukseen on tarvittaessa sisällytettävä määräys siitä, että hankkija palovakuuttaa tavarat luovutushetkeen tai muuhun mahdollisimman myöhäiseen vastuun siirtymishetkeen saakka. Vakuutuksen tulee vastata vähintään kaupungin suorittamaa osaa hinnasta. Vakuutuksen ollessa pitkäaikainen on vakuutusyhtiöltä vaadittava sitoumus, että tämä ilmoittaa kaupungille, milloin vakuutus päättyy tai vähenee.

Sopimuksen siirtäminen toiselle.

84 §. Hankkija ei saa siirtää saamaansa kaupungin hankintaa toisen suorittavaksi, ellei kaupunki ole kirjallisesti ilmoittanut suostuvansa siirtoon. Suostumus voidaan antaa silloin, kun siirto on kaupungin edun mukainen.

Erimielisyydet.

85 §. Erimielisyyksiä ratkaistaessa käytettävät menettelytavat ovat suositusjärjestyksessä lueteltuina seuraavat:

- 1) Erimielisyydet ratkaistaan Helsingin raastuvanoikeudessa.
- 2) Puolueeton elin määrää välimiehet, joihin kuuluu puheenjohtaja ja vähintään kaksi jäsentä.
- 3) Välimiehet määrätään välimiesmenettelystä 4. 2. 1928 annetun lain 9 ja 13 §:n mukaan.

Ulkomaisiin hankintasopimuksiin on pyrittävä saamaan määräys, että erimielisyydet ratkaistaan Suomen lain mukaan Helsingin raastuvanoikeudessa tai Helsingissä toimivassa 1 momentin mukaisessa välimieselimityksessä.

Tuontilisenssit.

86 §. Milloin ulkomaista hankintaa varten tarvitaan tuontilisenssi tai muu lupa, joka hankitaan vasta sopimuksen teon tai tilaamisen jälkeen, on hankintasopimus tai tilaus sovittava tulemaan voimaan vasta, kun mainittu lisenssi tai lupa on saatu. Ellei sitä saada, on kaupungille varattava oikeus purkaa sopimus.

XIII. HANKINNAN MUUTTAMINEN JA LISÄHANKINTA.

87 §. Hankintojen valmistelut on mikäli mahdollista suoritettava niin perusteellisesti, ettei tehtyä sopimusta tai tilausta tarvitse enää muuttaa eikä suorittaa siihen liittyviä lisähankintoja.

88 §. Milloin hankinnan muutos on tarpeellinen, on siitä ja sen ehdoista etukäteen kirjallisesti sovittava.

89 §. Lisähankintaa suoritettaessa on yleensä käytettävä tarjousmenettelyä. Kirjallinen tarjous on mikäli mahdollista pyydettyävä siinäkin tapauksessa, että lisähankinnan suorittajana voi tulla kysymykseen vain alkuperäinen hankkija. Tilaaminen on suoritettava kirjallisesti.

90 §. Hankinnan muutos tai lisähankinta on esitettävä saman viranomaisen ratkaistavaksi kuin alkuperäinen hankinta. Jos lisähinta ja alkuperäinen hankintahinta yhteenlaskettuina ylittävät sanotun viranomaisen hankintarajan, on muutos tai lisähankinta esitettävä ylempään viranomaisen ratkaistavaksi.

XIV. HANKINNAN VALVONTA JA VASTAANOTTO.

91 §. Erikoishankinnoissa, joissa tavara valmistetaan tehdyn sopimuksen perusteella, on tarvittaessa suoritettava valvontaa tai tarkastuksia valmistuksen aikana ja sen jälkeen. Tätä varten tulee kaupungin puolesta valvontaa tai tarkastuksia suorittavilla henkilöillä olla oikeus esteettä päästä valmistuspaikalle ja saada tarvitsemiaan selvityksiä ja näytteitä.

Koneita tms. hankittaessa on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä ennen tehtaalta lähettämistä sellainen tarkastus, jossa suoritetaan koekäyttö.

Valvonnan tai tarkastusten aiheuttamat huomautukset on annettava hankkijalle kirjallisina.

Valvontaa tai tarkastuksia suorittava henkilö ei saa käyttää hyväkseen eikä ilmoittaa muille niitä valmistus- ja työmenetelmiä, joista hän saa tässä tehtävässään tiedon.

92 §. Tavaraa vastaanotettaessa on sen paljous ja laatu viipymättä tarkastettava. Jo satamassa, asemalla tai muussa saapumispaikassa on suoritettava silmämääräinen pakkauksen tai tavarann tarkastus. Tarkka tarkastus on suoritettava heti kun se on mahdollista. Tarpeen mukaan on suoritettava laboratorio- ja muita kokeita. Jatkuvassa hankinnassa on kokeita suoritettava mahdollisuuksien mukaan jokaisesta tavarasta.

Koneiden, laitteiden jms. vastaanottotarkastus ja mahdollinen koekäyttö on pyrittävä järjestämään sinä ajankohtana, jolloin vastuu siirtyy kaupungille. Vastaanottotarkastuksessa on kaupungin ja hankkijan edustajien oltava läsnä. Kaupungin edustajia määrättäessä on kiinnitettävä huomiota siihen, että heillä on riittävä asiantuntemus.

Mahdollisen vastuunajan päättyessä on pidettävä vastaava tar-

kastus. Mikäli silloin todetaan puutteita, on kaupungin määräämän puutteiden poistamisajan jälkeen pidettävä jälkitarkastus (78 §:n 4 mom.)

93 §. Jos hankkija on syyllistynyt viivästykseen, virheellisen tai muuten sopimuksenvastaisen tavaran toimitukseen taikka muulla tavoin rikkonut sopimusta, on hänelle tehtävä viipymättä moiteilmoitus käyttäen todistettavaa ilmoittamistapaa. Pelkästään edustajalle ilmoittaminen ei riitä. Moite on esitettävä täsmällisesti ja samalla on pidätettävä kaupungille oikeus sen tarkempaan määrittelyyn. Jatkuvassa hankinnassa on moiteilmoitus tehtävä jokaisesta tavaraerästä erikseen. Hankintasopimuksessa voidaan määrätä aika, jonka kuluessa moiteilmoitus on tehtävä.

Moiteilmoituksen jälkeen on tarkempi määrittely ja muut vaatimukset esitettävä hankkijalle niin pian kuin niiden esittäminen on mahdollista. Muissa suhteissa menetellään kullakin hankinta-alalla vakiintuneiden tapojen mukaisesti.

94 §. Milloin olennaisesti virheellinen tavara, joka hylätään, on tullut vastaanotto paikalle tai kaupungin haltuun, se on asetettava hankkijan käytettäväksi ja pyydyttävä sen suhteen ohjeita. Kaupungin on saamiensa ohjeiden mukaan tai, ellei niitä ole, tarkoituksenmukaisella tavalla pidettävä hyläystä tavarasta huolta hankkijan laskuun ja vastuulla.

XV. MAKSUJEN SUORITUS JA VAKUUKSIEN VALVONTA.

95 §. Hankintalaskuja maksettaessa on pidettävä huolta siitä, että kaupunki saa sovitut kassa- ja muut alennukset. Laskusta on vähennettävä mahdollinen sopimuslasku.

Milloin lasku saadaan useana kappaleena, vastaanottajan on varustettava kaikki muut paitsi alkuperäinen kappale leimalla, josta käy ilmi, että on kysymys tositteeksi kelpaamattomasta jäljennöksestä.

96 §. Hankintalaskujen tarkastajan on merkittävä muistiin kustakin hankinnasta saapuneet osat ja suoritettavat maksut. Milloin hankintaan liittyy hinnanmuutosehto, on merkinnöissä selvästi erotettava, mikä osa maksetusta summasta on hankintahinnan suoritusta ja mikä osa hinnanmuutosta. Lisähankinnoista on tehtävä erilliset merkinnät.

Milloin hankintahinta suoritetaan osamaksuina, hankkijan on viimeisessä laskussa tai sen liitteessä mainittava hankintahinta ja kaikki suoritettavat osamaksut sekä näiden perusteella laskettava viimeisen osamaksun suuruus.

97 §. Hankintasopimuksien perusteella saadut vakuudet on luetteloitava. On valvottava, etteivät kaupungin niihin perustuvat oikeudet lakkaa tai vähene arvossa enemmän kuin kaupungin vahingonvaara pienenee. Rahan ja pankkitalletusten muodossa saadut vakuudet on merkittävä kirjaintapitoon omille tileilleen.

XVI. ESTEELLISYYS HANKINTA-ASIOISSA.

98 §. Kaupungin palveluksessa oleva henkilö ei saa omasta eikä toisen puolesta esiintyä tarjoojana, hankkijana eikä kuljetusten tai muiden hankintaan liittyvien tehtävien suorittajana sellaisissa kaupungin hankinnoissa, joiden kanssa hän virassaan tai toimessaan on tekemisissä. Lautakunta tai vastaava viranomaisen päättäjä, onko samaa periaatetta sovellettava muuhun kaupungin palveluksessa olevaan henkilöön.

99 §. Kaupungin palveluksessa oleva henkilö on virkatehtävissään hankinta-asiassa esteellinen:

1) kun hän on hankkijaan taikka hankintaan liittyvien kuljetus- tai muiden tehtävien suorittajaan sellaisessa sukulaisuus-, lankous-, ottolapsi-, vastapuoli- tai vihamiessuhteessa, mikä vastaa tuomarin esteellisyyttä,

2) kun hän on hankinnassa osallinen tai hänellä muutoin on siitä hyötyä tai vahinkoa; milloin hyöty tai vahinko on välillistä ja vähäistä esimerkiksi siten, että hän omistaa pienen osan hankkijaliikkeen osakkeista tai suorittaa tälle hankintoihin suoranaisesti liittymättömiä tehtäviä, asianomainen lautakunta tai vastaava viranomainen päättää, onko hänet katsottava esteelliseksi, tai

3) kun hänen 1) kohdassa mainitulla omaisellaan on hankinnasta taikka siihen liittyvien kuljetus- tai muiden tehtävien suorituksesta erinomaista hyötyä tai vahinkoa.

Olessaan esteellinen ei kaupungin palveluksessa oleva henkilö saa osallistua tarjousten käsittelyyn, hankinnan ja siihen liittyvien tehtävien antamisen esittelemiseen ja päättämiseen, hankinnan valvontaan eikä vastaanottoon.

100 §. Milloin kaupungin palveluksessa oleva henkilö, jolla on tekemistä hankinnan kanssa, tietää tai epäilee olevansa hankinta-asiassa esteellinen taikka on sellaisessa suhteessa hankkijaan, hankkijaliikkeen tai hankintaan liittyvien tehtävien suorittajaan, että se voi aiheuttaa esteellisyyden, hän on velvollinen ilmoittamaan asiasta ylemmälle viranomaiselle.

101 §. Milloin syntyy epäselvyyttä, onko kaupungin palveluksessa oleva henkilö hankinta-asiassa esteellinen, asianomainen lautakunta tai vastaava viranomainen päättää asiasta.

102 §. Kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja lautakunnan tai vastaavan hallintoelimen jäsenen esteellisyydestä säädetään kunnallislaissa.

103 §. Kaupungin hankintahenkilöiden ja muiden hankintoihin osallistuvien kaupungin palveluksessa olevien henkilöiden on kieltäydyttävä vastaanottamasta hankkijoilta lahjoja tai muita etuja lukuun ottamatta kaupallisessa elämässä tavanomaisia mainos- ja muita kausiluontoisia vähärvoisia esineitä. Jos olosuhteet ovat sellaiset, ettei jostakin edusta voi kohtuudella kieltäytyä, edun saanut kaupungin palveluksessa oleva henkilö antakoon asiasta viipymättä tiedon esimiehelleen.

XVII. ERITYISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ.

104 §. Milloin kaupungin edun vuoksi on poikettava näiden ohjeiden velvoittavista määräyksistä, on poikkeamiseen saatava kaupunginhallituksen suostumus.

105 §. Näillä ohjeilla kumotaan kaupunginhallituksen 24. 5. 1951 ja 19. 2. 1953 antamat ohjeet hankinnoissa noudatettavista periaatteista, samoin kuin kaupunginhallituksen 17. 2. 1955 pöytäkirjan 488 §:n 3-5) kohdissa annetut määräykset.

64. KAUPUNGILLE TULEVIEN MAKSUJEN PERIMISTÄ KOSKEVAT OHJEET.

Kaupunginhallituksen vahvistamat toukokuun 28 p:nä 1959.

1 §. Kaupungille tulevien maksujen, korvausten, korkojen sekä muiden saamisten, joista seuraavassa käytetään yhteisnimitystä maksut, perimistoiminta on järjestettävä näiden ohjeiden mukaisesti siten, että maksut saadaan mahdollisimman nopeasti tuloutetuiksi.

2 §. Veloituksen perusteena olevat mahdolliset työ-, toimitus-, myynti-, vuokra- tai muut sopimukset, velkakirjat ja muut asiakirjat on laadittava niin, että niistä ilmenevät riittävän yksityiskohtaisesti maksuehdot ja maksuaika sekä maksun laiminlyöntitapauksessa sovellettava sakkokorko. Sopimukseen on otettava myös maininta perimispalkkiosta.

3 §. Veloituksen suorittaa se virasto tai laitos, joka on työn suorittanut tai hyödykkeen luovuttanut. Milloin asiasta on sovittu, asianomainen tiliosasto voi suorittaa veloituksen alitilittäjän puolesta tämän antamien tietojen perusteella.

Veloitus on suoritettava viipymättä sen jälkeen, kun laskutusperusteet ovat tiedossa. Asianomainen lautakunta tai vastaava hallintaelin voi oikeuttaa viraston tai laitoksen suorittamaan veloituksen puoli-kuukausittain tai kuukausittain. Vesi-, kaasu- ja sähkölaskutuksen suorittamisajoista määrätään erikseen. Veloitukset, jotka perustuvat sopimuksiin tai joiden eräpäivä muuten on määrätty, on laskutettava viimeistään kaksi viikkoa ennen eräpäivää.

Veloitusasiakirjoihin on pyrittävä saamaan myös asianmukainen osoite ja perimisosoite, esimerkiksi silloin, kun veloitettavan kiinteistön osoite on toinen kuin sen isännöitsijän osoite. Eräpäivä on merkittävä veloitusasiakirjoihin.

Työlaskussa on mainittava työn suorituspäivä ja -numero tai muu viite, jonka perusteella laskun pohjana oleva työ helposti voidaan todeta. Työlaskut on pantava aukottomaan numerosarjaan. Tämän juoksevan numerosarjan lisäksi voi laskussa olla esim. asiakasnumero ja toinenkin numerosarja osoittaen asianomaisen asiakkaan kohdalla, monesko veloitus on kysymyksessä.

Muissa kuin työlaskuissa on veloituksessa mainittava saatavan, esim. vuokrauksen tai lainauksen kohde, veloitusaika sekä asiakkaan numero.

Veloituksiin on painettava tai muulla tavalla merkittävä maksutie ilmoittamalla postisiirtotilin numeroja tai suoritusta vastaanottavat pankkien konttorit.

4 §. Maksu on suoritettava eräpäivänä sopimuksen mukaisesti. Milloin eräpäivää ei ole voitu etukäteen määrätä sopimuksessa tai muutoin, on eräpäivä määrättävä siten, että maksuaikaa tulee noin kaksi viikkoa. Erityisestä syystä voi asianomainen hallintoelin oikeuttaa viiraston tai laitoksen käyttämään pidempään, kuitenkin enintään kuukauden maksuaikaa. Koksilaskutuksessa voidaan maksuaika kuitenkin myyntisopimuksessa määrätä edellä olevasta määräyksestä riippumatta toisinkin.

Maksujen perimistä on tarkkailtava eräpäiväkirjan, henkilökortiston, laskutuskirjan, maksuunpanoluetteloiden tms. avulla, niin että maksun myöhästyminen ei voi jäädä huomaamatta.

5 §. Jos maksun saanti viipyy, on maksuvaatimus lähetettävä viimeistään kuukauden kuluessa eräpäivästä. Maksuvaatimuksessa on myös mainittava laiminlyöntitapauksessa noudatettavan sakkokoron prosenttimäärä ja perimispalkkion suuruus. Vesi-, kaasu- ja sähkölaskuja veloittaessa voidaan mainita laitoksen tuotteen toimittamisen lopettamisuhka.

Ellei velallinen suorita maksua velkomiskirjeessä asetettuun määräpäivään mennessä tai jos maksu, milloin se on velkomatta suoritettava, on viipynyt, on saatava lähetettävä perittäväksi noin yhden ja puolen kuukauden kuluessa alkuperäisestä eräpäivästä. Ilman tuomiota tai päätöstä ulosottokelpoiset saatavat, kuten esim. sairaalaja sairaankuljetusmaksut sekä toimituskirja- ym. yleiset maksut, lähetetään ulosottovirastolle ja muut kaupunginhallituksen asiamiestoimistolle. Perimispyyntöön on liitettävä jäljennös laskusta ja siitä tulee ilmetä velallisen toiminimi tai suku- ja etunimet ja arvo tai ammatti sekä lisäksi tarkka osoite ja mahdollinen perimisosoite.

6 §. Mikäli maksu suoritetaan eräpäivän jälkeen, on se tai mahdollisesti tarjottu osasuoritus otettava vastaan ja perimistoimenpiteitä jatkettava jäännöksen osalta huomioon ottaen myös mahdollisen viivästyskoron, sakkokoron ja perimispalkkion perimisen, jos velallinen on velvollinen näitä suorittamaan.

7 §. Maksulykkäyksen myöntämisestä päättää kaupunginhallitus ohjesääntönsä 8 §:n 12) kohdan mukaisesti, kuitenkin vain, mikäli tätä tehtävää ei ole ohje- tai johtosäännössä annettu jollekin lautakunnalle tai viranhaltijalle, jolloin asiasta päättäminen kuuluu näiden toimivaltaan.

8 §. Näissä ohjeissa tarkoitetaan sakkokorolla sitä korkoa, joka velallisen on suoritettava siinä tapauksessa, että hän ilman asianmukaista lupaa laiminlyö maksun suorittamisen eräpäivänä, ja viivästyskorolla sitä korkoa, joka velvollisen on maksettava hänelle ennen eräpäivää tehdyn lykkäyspyynnön johdosta myönnettävä, alkuperäisen eräpäivän jälkeiseltä maksulykkäysajalta. Sakkokoron ja viivästyskoron prosenttiliuvut määrää kaupunginhallitus.

Jos maksulykkäys myönnetään velalliselle lykkäysanomuksen perusteella, joka on tehty vasta eräpäivän jälkeen, on velallisen suoritettava velkamäärälle sakkokorko velan alkuperäisestä eräpäivästä maksun tapahtumiseen saakka.

Ellei velallinen, jolla on ennen eräpäivää tehdyn maksulykkäyspyynnön johdosta myönnetty maksulykkäys, suorita velkaansa viimeistään maksulykkäyspäätöksestä ilmenevänä uutena eräpäivänä, on hänen siitä lähtien maksettava sakkokorko jäljellä olevalle velalleen. Jos ve-

lalliselle myönnetään tällaisessa tapauksessa uusi maksulykkäys, tulee siitä päättävän viranomaisen samalla määrätä velallisen sen jälkeisestä koronmaksuvelvollisuudesta, kuitenkin siten, ettei korko, ellei muusta sovita, ylitä sakkokorkoa.

Kaupunginhallituksen määräämää sakkokorkoa ei voida periä sellaisissa tapauksissa, jolloin tältä osin on toisin säädetty tai määrätty, eikä myöskään niissä tapauksissa, jolloin asianomaisessa sopimuksessa tai päätöksessä ei tätä ole edellytetty, ellei eräpäivän jälkeen tehdyn anomuksen perusteella lykkäystä myönnettäessä ole sakkokorkoa erikseen sovittu.

Ennen eräpäivää tehdyn anomuksen perusteella lykkäystä myönnettäessä on anojan sitouduttava suorittamaan kaupunginhallituksen määräämä viivästyskorko.

Jos maksu laiminlyödään määrättynä eräpäivänä, on sellaiselta velalliselta, joka ei ole velvollinen suorittamaan sakko- tai viivästyskorkoa, kuitenkin perittävä lainmukainen kuuden prosentin vuotuisen korko eräpäivästä lukien.

9 §. Maksun velkomisesta kannetaan kaupunginhallituksen määräämä perimispalkkio, ellei toisin ole säädetty tai määrätty.

10 §. Tilinpäätöksessä maksamatta olevista saatavista on laadittava inventaariin selvä tulojäämäluettelo, johon on merkitty myös kunkin saatavan erääntymispäivä.

11 §. Virastojen ja laitosten on pyrittävä perimään poistettujakin saatavia.

12 §. Nämä ohjeet eivät koske kaupungin laitosten välisiä laskuja eivätkä myöskään verosaatavia tai muita sellaisia julkisoikeudellisia maksuja, joiden osalta on toisin säädetty tai määrätty.

13 §. Kaupunginhallitus on oikeutettu yksittäistapauksissa antamaan yllämainituista ohjeista poikkeavia määräyksiä.

Kaupunginhallituksen 28/5 1959 tekemän päätöksen mukaan on viivästyskorko 8 %, sakkokorko 10 % ja perimispalkkio 400 mk, 1/7 1959 alkaen.

65. TYÖNVÄLITYSLAKI.

Annettu kesäkuun 2 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 246/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1936:52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Valtio harjoittaa työnvälitystoimintaa edistääkseen työvoiman mahdollisimman tehokasta ja tarkoituksenmukaista työhönsijoittumista ja tasapainon aikaansaamista työmarkkinoilla. Työnvälitystoiminnan johto ja valvonta kuuluu työvoima-asioita hoitavalle ministeriölle, jota jäljempänä sanotaan ministeriöksi.

Ammatinvalinnanohjauksesta sekä siihen liittyvästä nuorison työnvälityksestä säädetään erikseen.

Siihen asti, kunnes ammatinvalinnanohjauksesta on erikseen säädetty, ammatinvalinnanohjausta hoidetaan tämän lain nojalla edelleen työnvälitystoiminnan rinnalla.

2 §. Yhdistykselle voidaan myöntää toimilupa välittää työtä tai työntekijöitä, milloin yhdistyksellä katsotaan olevan erityiset työhönsijoitusmahdollisuudet määrätyllä alalla tai milloin toimilupa tulisi koskemaan invalidien tai muiden vajaatyökykyisten työnvälitystä.

Yhteistoiminnassa työnvälitysviranomaisten kanssa saavat maksutta välittää työpaikkoja valtion omat ja valtion valvonnan alaiset laitokset laitoksista pääseville henkilöille sekä puolustusvoimat asepalveluksesta vapautuville.

Muu kuin asianomainen viranomainen ja laitos sekä siihen toimiluvan saanut yhdistys älköön harjoittako työnvälitystoimintaa älköönkään lehdistössä tai muulla tavoin siitä ilmoitelko.

Tämä laki ei koske työpaikan hankkimista yksityiselle työntekijälle eikä työntekijän toimittamista työnantajalle, jos se tapahtuu ainoastaan tilapäisesti ja ottamatta siitä missään muodossa palkkiota.

3 §. Työnvälityksen tehtävänä on palvella työmarkkinoita tehokkaasti siten, että työnantaja saa tarjottuun työpaikkaan sopivimman ja parhaan saatavissa olevan työntekijän ja työnhakija työtä, jota hän parhaiten kykenee suorittamaan.

4 §. Valtion harjoittama työnvälitys on maksuton. Kuitenkin voi työnvälitysviranomainen sopia työnantajan kanssa ilmoituskustannusten korvaamisesta, milloin työnantaja pyytää erikoisilmoittelua työvoiman tarpeen tyydyttämiseksi.

5 §. Työnvälitysviranomaisen on tarkoin seurattava työmarkkinoita ja annettava niistä tietoja työnantajille ja työnhakijoille.

6 §. Henkilöä, joka on ilmeisesti täysin työkyvytön, älköön otettako työnhakijaksi työnvälitykseen.

Milloin työnvälitysviranomainen pitää tarpeellisena, on työnhakijan esitettävä selvitys työkyvystään.

7 §. Valtion työvoima-asiaain hallinnolle tämän lain mukaan kuuluvien tehtävien alueellisesta suorittamisesta huolehtivat tätä hallintoa varten perustettujen työvoimapiirien toimistot.

Piirin alueella toimii piiritoimiston johdon ja valvonnan alaisena tarpeellinen määrä työnvälitystoimistoja ja työasiamiehiä.

Työnvälitystoimiston ja työasiamiehen toimen perustamisesta ja lakkauttamisesta päättää tulo- ja menoarvion rajoissa työvoima-asioita hoitava ministeriö, joka myös määrää, toimiiko työasiamies välittömästi piiritoimiston vai jonkin paikallisen työnvälitystoimiston alaisena.

Piiritoimistoon ja sen alaisiin työnvälityselimiin voidaan perustaa työvoimapiirin päällikön, apulaispiiripäällikön, piiritarkastajan, työnvälitystoimiston johtajan, apulaisjohtajan, osastonjohtajan ja -hoitajan, työnvälittäjän, kanslistin, vahtimestarin, konekirjoittajan ja kanslia-apulaisen peruspalkkaisia virkoja tai toimia sekä tarpeellinen määrä ylimääräisiä ja tilapäisiä toimia.

8 §. Piiritoimiston sekä sen alaisen 7 §:n 2 momentissa mainitun elimen avuksi voidaan asettaa neuvottelukunta, jonka puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan sekä jäsenet ja varajäsenet määrää ministeriö.

Puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja on määrättävä tehtävään sopivista henkilöistä, joiden ei voida katsoa edustavan kummankaan työmarkkinaosapuolen etua. Jäsenet ja varajäsenet on määrättävä siten, että puolet heistä edustaa työnantajia ja puolet työntekijöitä ja että he mikäli mahdollista edustavat eri ammattialoja. Asianomaisille työnantajain ja työntekijäin keskusjärjestöille on varattava tilaisuus esittää ehdokkaansa jäseniksi ja varajäseniksi.

9 §. Milloin työnvälitystoimistoon on perustettu osasto hoitamaan erikoistyönvälitystä eivätkä työmarkkinaosapuolet ole sopivasti edustettui-
na 8 §:ssä mainitussa neuvottelukunnassa, voi ministeriö asettaa erityisen toimikunnan avustamaan osaston toimintaa. Erityinen toimikunta on aina asetettava, milloin työnvälitystoimistoon on perustettu osasto hoitamaan merimiesten työnvälitystä.

Toimikunnan puheenjohtajana toimii neuvottelukunnan puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja. Toimikuntien jäseniä määrättäessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä 8 §:n 2 momentissa on säädetty neuvottelukunnan kokoonpanosta.

10 §. Työnhakija, joka hakee työtä ammattitaitoa ja -tottumusta vaativalla työalalla, on velvollinen työnvälitysviranomaisen hyväksymällä tavalla selvittämään, että hänellä on riittävä taito, perehtymys ja työkyky kyseisellä työalalla.

11 §. Työriidan aiheuttama työnseisuus ei aiheuta muutosta työnvälitysviranomaisten toimintaan. Kuitenkin tulee niiden hankkia tarkat tiedot työriidan laadusta ja laajuudesta ja antaa niistä tietoja työnvälitystä hakeville henkilöille.

12 §. Yhdistys, joka aikoo ryhtyä harjoittamaan työnvälitystä, anokoon siihen toimilupaa ministeriöltä. Yhdistyksen työnvälitys on yleensä maksuton. Vain erikoistapauksissa voi ministeriö myöntää yhdistykselle luvan ottaa välityksestä määrätyn suuruisen maksun. Toimilupa myönnetään enintään viideksi vuodeksi kerrallaan ja on siinä mainittava ne ehdot, joilla yhdistys saa harjoittaa välitystä.

13 §. Yhdistyksen harjoittamaa työnvälitystä johtavan henkilön tulee olla ministeriön tehtävään hyväksymä. Hyväksymistä varten vaaditaan selvitys siitä, että asianomainen nauttii kansalaisluottamusta, että hän hallitsee itseään ja omaisuuttaan sekä että hänellä muutoin on sellaiset edellytykset ja ominaisuudet, jotka takaavat työnvälityksen säännöllisen ja tarkoituksenmukaisen johdon.

14 §. Ministeriöllä on oikeus tarkastuttaa yhdistysten tämän lain alaan kuuluvaa toimintaa, ja tulee tarkastajan sitä varten päästä toimistohuoneisiin sekä saada nähtävikseen kaikki työnvälitystä koskevat asiakirjat ja tilit.

15 §. Ministeriö voi peruuttaa työnvälitykseen myönnetyn toimiluvan, jos yhdistys on toiminut vastoin lakia tai toimiluvassa olevia ehtoja tahi myöhemmin annettuja ohjeita taikka jos sen työnvälitystoiminnassa on havaittu väärinkäytöksiä.

16 §. Ministeriö vahvistaa työnvälitystoimistojen ja työasiamiesten järjestyssäännön sekä antaa tarpeellisia määräyksiä niiden toiminnasta.

Jos työnvälityksen asiakas rikkoo järjestyssääntöä tai käyttäytyy muutoin sopimattomasti, on toimiston johtaja tai työasiamies oikeutettu antamaan hänelle varoituksen. Jos rikkomus tai sopimaton käytös uusiintuu tai on laadultaan törkeä, on toimiston johtaja tai työasiamies oikeutettu poistamaan hänet luetteloista enintään yhden vuoden ajaksi. Samoin voidaan enintään yhden vuoden ajaksi poistaa luetteloista työtön henkilö, joka työtä karttavana toistuvasti on lyönyt laimin hänelle osoitetun, hänen työtaitoaan vastaavan työriidoista vapaan työn, josta maksetaan työehtosopimuksen mukainen tai muutoin kohtuullisena pidettävä palkka.

Toimiston johtajan tai työasiamiehen tämän pykälän nojalla tekemään päätökseen voidaan hakea muutosta ministeriöltä kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksen tiedoksiantamisesta.

17 §. Joka luvattomasti harjoittaa tämän lain alaista toimintaa, rangaistakoon vähintään viidelläkymmenellä päiväsakolla.

Jos joku luvattomasti välittää tai julkisesti ilmoittaa välittävänä työntekijöitä ulkomaille tahi milloin laitonta työnvälitystä on harjoitettu ansaitsemisen tarkoituksessa taikka asianhaarat muutoin ovat raskauttavat, olkoon rangaistus vähintään sata päiväsakkoa tai enintään yksi vuosi vankeutta.

18 §. Kunnallisten työnvälitystoimistojen siirtyessä tämän lain voimaan tullessa valtion hoitoon, on kunta velvollinen kohtuullista korvausta vastaan luovuttamaan tarkoitukseen soveltuvat toimistotilat valtion työnvälitystoimiston käytettäviksi.

19 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

20 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1961, ja sillä kumotaan 23 päivänä heinäkuuta 1936 annettu työnvälityslaki (263/36). Tämän lain säännöksiä on kuitenkin sovellettava jo sitä ennen niihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeelliset uusien työnvälitystoimistojen perustamiseksi ja työasiamiesten asettamiseksi.

Tämän lain voimaan tullessa toiminnassa olevat työnvälitystoimistot jatkavat toimintaansa valtion työnvälitystoimistoina ilman 7 §:n 3 momentissa mainittua ministeriön päätöstä.

Työnvälitystoimiston johtajalla ja sen muulla viran haltijalla se-

kä työasiamiehellä, jotka ovat virassa lain voimaan tullessa ja siirretään tämän lain edellyttämään valtion virkaan tai toimeen, on ikälisiin ja eläkkeeseen nähden oikeus lukea hyväkseen se aika, jonka he ovat olleet kunnan palveluksessa, niin kuin he olisivat olleet vastaavan ajan valtion palveluksessa.

66. ASETUS TYÖNVÄLITYSLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA.

Annettu kesäkuun 2 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 247/59)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 2 päivänä kesäkuuta 1959 annetun työnvälityslain (246/59) 19 §:n nojalla:

1 §. Työvoima-asioita hoitava ministeriö, jota tässä asetuksessa sanotaan ministeriökksi, johtaa työnvälitystoimintaa maassa ja valvoo, että yhtenäinen työnvälitysverkosto koko valtakunnassa tehokkaasti palvelee työmarkkinoita.

Erityisesti tulee ministeriön:

1) antaa työnvälitysviranomaisille sekä työnvälitystä harjoittaville yhdistyksille työnvälitystä koskevia tietoja, neuvoja ja ohjeita;

2) huolehtia tarpeen mukaan työnvälitystä koskevien viikkokatsausten ja kuukausikertomusten laatimisesta ja julkaisemisesta sekä työnvälityслиikkeen tilastoinnista;

3) saattaa julkisuuteen selostuksia työmarkkinatilanteesta sekä laatia ja julkaista määrääjoittain tarpeellisessa laajuudessa luettelot avoimista työpaikoista ja työnhakijoista;

4) huolehtia siitä, että työnvälitysverkosto on työnvälitystä koskevissa asioissa jatkuvassa yhteydessä työmarkkinaosapuolia edustaviin järjestöihin;

5) huolehtia siitä, että työnvälitysvirkkailijoille järjestetään työnvälitystoimintaa koskevia kursseja sekä kokous- ja esitelmätilaisuuksia;

6) vahvistaa työnvälitystoiminnassa tarvittavat lomakkeet; sekä

7) ratkaista yhdistyksien toimilupa-anomukset sekä vahvistaa työnvälityslain 12 §:n tarkoittamat ehdot, joilla yhdistys saa harjoittaa työnvälitystä.

2 §. Ministeriö laatii ja toimittaa vuosittain työnvälitysviranomaisille sekä työnvälityksen harjoittamiseen toimiluvan saaneille yhdistyksille luettelon, jossa mainitaan maan kaikkien työnvälitysviranomaisien ja edellä mainittujen yhdistysten toimistohuoneistojen osoite, aukioloaika ja puhelinnumero.

3 §. Ministeriössä on valtioneuvoston asettama työnvälitysasioiden neuvottelukunta, johon kuuluu puheenjohtaja ja tarpeellinen määrä jäseniä, joista ainakin yhden tulee edustaa työnantajia ja yhden työntekijöitä. Neuvottelukunnalla on oikeus käyttää asiantuntijoita.

Neuvottelukunnan tehtävänä on ministeriön apuna valvoa maan työnvälitysverkoston toimintaa sekä tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja työnvälitystoiminnan järjestelyä koskevistä asioista.

Neuvottelukunnan puheenjohtajalle, jäsenille ja asiantuntijoille suoritetaan palkkiota, päivärahaa ja matkakulujen korvausta niin kuin komitean kustannuksista on erikseen säädetty.

4 §. Työvoimapiirin toimiston tehtävänä on ministeriön antamien ohjeiden mukaan:

- 1) valvoa ja johtaa työnvälitystä piirin alueella sekä huolehtia varsinkin paikkakuntain välisen työn kysynnän ja tarjonnan tehokkaasta saattamisesta toistensa yhteyteen;
- 2) seurata työmarkkinain ja työvoimatilanteen vaihteluja ja kehitystä, tiedottaa niissä odotettavissa olevista tai jo tapahtuneista muutoksista ministeriölle sekä tehdä sille tässä kohden tarpeellisiksi katsomiaan ehdotuksia;
- 3) laatia ja julkaista sekä ministeriölle toimittaa piirin työmarkkinoita koskevat viikkokatsaukset ja kuukausikertomukset; sekä
- 4) huolehtia niistä muista tehtävistä, jotka ministeriö sille antaa.

5 §. Työnvälitystoimiston ja työasiamiehen tulee:

- 1) huolehtia työn kysynnän ja tarjonnan tehokkaasta saattamisesta toistensa yhteyteen;
- 2) seurata paikkakunnallaan työmarkkinain ja työvoimatilanteen vaihteluja ja kehitystä, antaa niistä tietoja muille työnvälitysviranomaisille sekä työnantajille ja työnhakijoille;
- 3) pitää yleisön nähtävänä 1 §:n 2 momentin 3 kohdassa ja 2 §:ssä mainitut luettelot; sekä
- 4) hoitaa muitakin niille annettuja työnvälitystoimintaan liittyviä tehtäviä.

Tämän lisäksi tulee työnvälitystoimiston ja välittömästi piiritöimiston alaisena toimivan työasiamiehen lähettää työvoimapiirin toimistolle ministeriön määrääminä aikoina:

- 1) selostus ammattialoittain lähetyspäivänä luetteloissaan olevien työnhakijain lukumäärästä sekä avoimina olevista työpaikoista;
- 2) tiedot niistä työpaikoista, joita toimisto tai asiamies ei saa omalta paikkakunnalta täytetyiksi; sekä
- 3) muut ministeriön tarpeellisiksi katsomat selvitykset.

6 §. Työvoimapiirien päälliköt, apulaispiiripäälliköt, piiritarkastajat, työnvälitystoimistojen johtajat ja apulaisjohtajat sekä osastonjohtajat nimittää ministeriö.

Piiritöimiston ja sen alaisen työnvälitystoimiston muun henkilökunnan sekä työasiamiehet ottaa ministeriön antamia ohjeita noudattaen asianomainen piiritöimisto.

7 §. Työnvälityslain 8 §:ssä mainitun neuvotte lukunnan tehtävänä on:

- 1) seurata, että asianomainen työnvälityselin toimii voimassa olevien lakien ja asetusten sekä ministeriön antamien määräysten ja ohjeitten mukaan;

- 2) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja paikallisen työnvälitystoiminnan hoitoa ja järjestelyä koskevista asioista; sekä
 - 3) suorittaa ne muut tehtävät, jotka ministeriö sille antaa.
- Neuvottelukunta kutsutaan koolle puheenjohtajan tai kahden jäsenen aloitteesta taikka ministeriön kehoituksesta.

Neuvottelukunnan puheenjohtajalle ja jäsenille suoritetaan palkkiota, päivärahaa ja matkakulujen korvausta niinkuin valtion komitean kustannuksista on erikseen säädetty.

8 §. Työnvälityslain 9 §:ssä mainitusta erityisestä toimikunnasta on soveltuvin osin voimassa, mitä neuvottelukunnasta on edellä säädetty.

9 §. Kun yhdistys anoo toimilupaa työnvälityksen harjoittamiseen, on anomuksessa, johon on liitettävä yhdistyksen säännöt, sen lisäksi, mitä työnvälityslain 12 ja 13 §:ssä säädetään, mainittava:

- 1) millä nimellä yhdistys aikoo harjoittaa työnvälitystoimintaa;
- 2) millä toimialoilla yhdistys aikoo välittää työtä tai työntekijöitä; sekä
- 3) jäsenmaksun ja mahdollisen sisäänkirjoitusmaksun suuruus, jos yhdistys aikoo ottaa välityksestä maksua.

Anomukseen on liitettävä yhdistystä koskeva ote yhdistysrekisteristä.

Anomuksen johdosta on hankittava lausunto asianomaisen paikkakunnan työnvälitystoimistolta, tai mikäli paikkakunnalla ei ole työnvälitystoimistoa, asianomaiselta piiritoimistolta.

10 §. Työnvälitystoimiston alaisen työasiamiehen samoin kuin työnvälitykseen toimiluvan saaneen yhdistyksen tulee olla jatkuvassa yhteistoiminnassa lähimmän työnvälitystoimiston kanssa, jolle niiden tulee myös toimittaa edellä 5 §:n 2 momentissa tarkoitetut selvitykset.

Työnvälitystoimisto ottaa alaisensa työasiamiehen antamat tiedot 5 §:n 2 momentissa mainittuihin selvityksiinsä.

11 §. Työnvälitykseen toimiluvan saaneen yhdistyksen tulee toimittaa 5 §:n 2 momentissa tarkoitetut selvitykset myös ministeriölle sekä asianomaiselle piiritoimistolle.

12 §. Työnvälitysviranomaiset välittävät työtä tai työntekijöitä välitystä pyytävälle näiden kotipaikkaan katsomatta.

Työntekijäin välittämisessä Suomesta ulkomaille ja sieltä Suomeen noudatettakoon ministeriön antamia määräyksiä. Kansainvälistä työvoiman vaihtoa koskevista asioista sopii ministeriö, pyydettyään asiasta ulkoasiainministeriön lausunnon, asianomaisen maan vastaavan viraston kanssa.

13 §. Työnvälitystä on työnhakijain yleensä pyydetävä työnvälitysviranomaisilta henkilökohtaisesti. Kuitenkin voi työnvälitystoimisto tai työasiamies ministeriön antamien ohjeiden mukaan hyväksyä muullakin tavalla tehdyn pyynnön. Hakemus on uusittava siinä ajassa ja sillä tavalla kuin työnvälitystoimisto tai työasiamies ministeriön antamien ohjeiden mukaan määrää, uhalla, että työnhakemus muuten raukeaa.

14 §. Työnantajan, joka on tilannut työvoimaa työnvälitystoimistolta tai työasiamieheltä, tulee, saadessaan tarvitsemansa työvoiman muualta tai halutessaan muusta syystä luopua tilauksestaan, ilmoittaa siitä viipymättä työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle.

15 §. Työnhakijaksi ilmoittautuneen, joka ei enää ole työnvälityksen tarpeessa, tulee siitä viipymättä ilmoittaa asianomaiselle työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle.

16 §. Työnvälitystoimiston johtajan tai työasiamiehen työnvälityslain 16 §:n mukaan antamaan päätökseen tyytymätön saa siitä kirjallisesti valittaa ministeriöön kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun hän sai päätöksestä tiedon. Valitus on jätettävä asianomaiselle työnvälitystoimistolle tai työasiamiehelle ja valitukseen on liitettävä selvitys siitä, mistä päivästä valitusaika on laskettava.

Valituksesta huolimatta voidaan päätös panna täytäntöön, jollei ministeriö toisin määrää. Ministeriön tämän pykälän nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

17 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1961, ja sillä kumotaan työnvälityslain toimeenpanosta 23 päivänä heinäkuuta 1936 annettu asetus (264/36) ja sairaanhoitajataryhdistysten työnvälityksestä samana päivänä annettu asetus (265/36). Tämän asetuksen säännöksiä on kuitenkin sovellettava jo sitä ennen niihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeelliset uusien työnvälitystoimistojen perustamiseksi ja työasiamiesten asettamiseksi.

67. HELSINGIN KAUPUNGIN HANKINTATOIMISTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama kesäkuun 3 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:92)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 9. 2. 1955 vahvistamansa hankintatoimiston johtosäännön:

2 §:n 4) kohdan seuraavan sisältöiseksi: "hoitaa kaupungin hankintaneuvottelukunnan toimistotyöt",

6 §:n 7) kohdan näin kuuluvaksi: "toimia kaupungin hankintaneuvottelukunnan sihteerinä sekä yhteydenpitäjänä kaupungin muihin hankintaelimiin",

lisätä 6 §:ään seuraavan sisältöisen 8) kohdan: "päättää käyttöä vaille olevien tai poistettujen huonekalujen ja toimistokoneiden siirrot virastosta tai laitoksesta toiseen", sekä muuttaa 6 §:n 8) ja 9) kohdat vastaavasti kohdiksi 9) ja 10),

lisätä johtosääntöön seuraavan sisältöisen uuden 12 §:n, jolloin entinen 12 § muuttuu 13 §:ksi:

12 §. Kaupungin hankintojen yleistä järjestelyä, kehittämistä ja yhteinäistämistä varten toimii hankintaneuvottelukunta, jonka puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kaupunginhallitus valitsee vuodeksi kerrallaan kaupungin viranhaltijoista, joilla ei ole suoranaista tekemistä hankintatehtävien kanssa. Neuvottelukunnan muina jäseninä ovat kaupungin yhteishankintaelinten päälliköt, sairaalatoimen toimitusjohtaja, liikennelaitoksen talousjohtaja ja vesilaitoksen hankintapäällikkö.

Neuvottelukunnan kokouksiin puheenjohtajalla on oikeus kutsua myös muita hankintatoimintaan osallistuvia viranhaltijoita, joilla ei kuitenkaan ole äänioikeutta.

Neuvottelukunnan tehtävänä on pohtia ja antaa kaupungin hankintaelimille ja henkilöille suosituksia

- 1) hankintamenetelmistä ja niihin liittyen hankintojen keskittämisestä,
- 2) yhteishankintaelinten laskutusperusteista ja välityspalkkioista,
- 3) varastoon hankkimisesta, varastojen hoidosta ja käyttöä vaille olevan varastotavaran myynnistä,
- 4) hankintoihin liittyvästä sisäisestä tiedotustoiminnasta sekä
- 5) muista hankintatoimintaan liittyvistä asioista.

Hankintaneuvottelukunnan tulee tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä

- a) vähintään joka toinen vuosi yhteishankinnalla hankittavista tavaroista ja niiden hankinnan jakamisesta eri yhteishankintaelinten suoritettaviksi,

b) vahvistettuihin hankintaohjeisiin tarpeellisiksi havaittavista muutoksista sekä niihin liittyvistä muista määräyksistä,

c) hankintaelimille annettavista velvoittavista määräyksistä, milloin neuvottelukunnan antamat suositukset eivät johda tarkoitettuun tulokseen, sekä

d) muista hankintatoimintaa koskevista asioista, joiden esittäminen kaupunginhallitukselle todetaan tarpeelliseksi.

Neuvottelukunnassa käsiteltävät asiat valmistelee ja sen sihteerinä toimii hankintatoimiston päällikkö.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan ottaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, neuvottelukunnan on noudatettava, mitä kunnallislaisissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

68. KAUPUNGIN HANKINNAT.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 3 p:ltä 1959.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1930:24)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota 29. 10. 1930 tekemänsä päätöksen kotimaisen tuotannon suosimisesta kaupungin hankinnoissa.

69. KAUPUNGINHALLITUKSEN TEKEMIEN PÄÄTÖSTEN TÄYTÄNTÖÖNPANO.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 4 p:ltä 1959.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä:

suostua siihen, että kaupunginhallituksen tekemät päätökset, mikäli jonkin päätöksen osalta ei toisin päätetä, saadaan panna täytäntöön mahdollisista valituksista huolimatta ja että tästä tehdään kunkin kokouksen pöytäkirjaan eri merkintä, sekä

kehoittaa asianomaisia esittelijöitä, milloin he ovat saaneet tiedon siitä, että jostakin kaupunginhallituksen päätöksestä on valitettu, saattamaan kysymyksen päätöksen täytäntöön panemisen mahdollisesta keskeyttämisestä kaupunginhallituksen päätettäväksi kussakin tapauksessa erikseen.

70. ASUNTOTUOTANTOKOMITEAN TOIMINTAOHJEET.

Kaupunginhallituksen vahvistamat kesäkuun 4 p:nä 1959.

(Vrt. kumm. as. -kok. 1952:61 ja 132)

- 1 §. Helsingin kaupungin omaa asuntojenrakentamistoimintaa suunnittelee ja hoitaa asuntotuotantokomitea sen käytettäväksi myönnettyjen määrärahojen ja kaupunginhallituksen hyväksymien suunnitelmien puitteissa, mikäli tätä tehtävää ei ole annettu jollekin muulle viranomaiselle.
- 2 §. Asuntotuotantokomitean tehtävänä on
- 1) hoitaa sellaiset asuntojenrakentamistoimintaan liittyvät tehtävät, jotka kaupunginhallitus antaa sen suoritettavaksi;
 - 2) antaa kaupunginhallitukselle ja muille kaupungin viranomaisille lausuntoja toimialaansa koskevista asioista;
 - 3) huolehtia asuntojenrakentamistoimintaa varten tarvittavien yhtiöiden perustamisesta, allekirjoittaa kaupungin puolesta tarvittavat yhtiösopimukset ja muut asiakirjat, sekä edustaa kaupunkia tällaisten yhtiöiden yhtiökokouksissa siksi kunnes asianomaiset rakennukset ovat valmistuneet ja luovutettu yhtiöiden johtokuntien hoitoon;
 - 4) tehdä kiinteistölautakunnalle esityksiä rakennusohjelmien toittien varaamiseksi;
 - 5) nimetä suunnittelevat arkkitehdit ja teknilliset asiantuntijat ja määrätä heidän palkkionsa;
 - 6) ratkaista urakka- ja hankintasopimuksiin liittyvät periaatteelliset kysymykset;
 - 7) nimetä ne urakoitsijaliikkeet, joilta tarjoukset pyydetään;
 - 8) nimetä ne pää- ja sivu-urakoitsijat, joiden tehtäväksi työt annetaan;
 - 9) hyväksyä urakka- ja hankintasopimukset;
 - 10) määrätä urakoitsijoilta vaadittavien takausten laatu ja suuruus;
 - 11) hyväksyä urakkasopimusten viimeiset maksuerät ja riidanalaiset laskut;
 - 12) määrätä yleiskustannusten jakoperusteet;
 - 13) määrätä rakennusvaiheen aikana kaupungin edustajat kaupungin perustamiin yhtiöihin sekä yhtiöihin, joille kaupunki on myöntänyt asuntorakennustoiminnan tukemista varten varatuista määrärahoista lainaa;
 - 14) päättää urakkasopimusten irtisanomisesta ja keskeneräisten töiden luovuttamisesta toisten urakoitsijoiden suoritettavaksi tai itse ryhtymisestä jatkamaan keskeneräisiä töitä laskutöinä;
 - 15) päättää rakennusten vastaanottamisesta sekä vuositarkastuksesta;

16) asettaa teknillinen jaosto ja tarvittaessa muita erillisiä jaostoja, nimetä niihin jäsenet sekä määrätä jaostojen ratkaistaviksi siirretyt asiat;

17) päättää, miten komitean käytettävissä olevista määrärahoista maksettavat laskut hyväksytään ja maksumääräykset allekirjoitetaan sekä huolehtia siitä, että mainitut varat käytetään yksinomaan komitean toiminnasta välttämättömästi johtuvien menojen suorittamiseen;

18) antaa vuosittain kaupunginhallitukselle toiminnastaan kertomus, josta selviää varojen käyttö ja rahoitus sekä töiden edistyminen;

19) huolehtia siitä, että komitean kokousten esityslistat ja pöytäkirjat lähetetään kaupunginjohtajalle ja asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle samassa järjestyksessä kuin on määrätty lautakuntien esityslistoista ja pöytäkirjoista kaupunginhallituksen toimesta tapahtuvaa tarkkailua ja mahdollisia alistustoimenpiteitä varten.

3 §. Teknillisen jaoston tehtävänä on

1) valmistella ja tehdä esitykset komitealle sen ratkaistavaksi kuuluvista kysymyksistä;

2) avata urakkatarjoukset;

3) tarkistaa ja hyväksyä työselitykset;

4) asettaa kullekin kaupungin toimesta perustetulle rakennusohjelmalle työmaatoimikunta;

5) nimetä tarkastaja niille rakennusohjelmille, joille kaupunki on myöntänyt lainaa ja joita rakennusohjelmia kaupunki ei itse toteuta;

6) huolehtia rakennus- ja vuositakausten vaatimisesta urakoitsijaliikkeiltä, sekä määrätä rakennus- ja vuositakuuajan;

7) käsitellä ja hyväksyä laskut;

8) tilata lisä- ja muutostyöt urakoitsijoilta ja hankkia liikkeitä niissä tapauksissa, joissa kustannukset eivät nouse yli 200 000 mk;

9) päättää komitean yleiskustannusten jakamisesta komitean antamien ohjeiden mukaisesti kaupungin rakennusohjelmille ja niille rakennusyrityksille, joille kaupungin varoista on myönnetty lainaa;

10) päättää asemakaavan muutosesitysten tekemisestä; ja

11) suorittaa muut komitean antamat tehtävät.

4 §. Asuntotuotantokomiteaan kuuluu vähintään viisi kaupunginhallituksen vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista kaupunginhallitus määrää yhden puheenjohtajaksi.

Komitea valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

5 §. Komitea kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneenä olemasta kokouksessa saapuvilla valitsee komitea tilapäisen puheenjohtajan kokousta varten.

Komitea on päätösvaltainen, kun vähintään enemmistö sen päätöksen tekoon esteettömistä jäsenistä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

6 §. Jaostojen jäsenluvun määrää komitea, joka myös valitsee niiden puheenjohtajat.

Asioita jaostossa älköön otettako päätettäväksi, ellei vähintään puolet jäsenistä, puheenjohtaja niihin luettuna, ole saapuvilla.

7 §. Komitean ja sen jaostojen kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Pöytäkirja tarkastetaan komitean päättämällä tavalla kunnallislain 29 §:n säännösten mukaisesti.

Komitean kirjelmät ja sen puolesta tehdyt asiakirjat allekirjoittaa puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja varmentaa sihteeri, ellei komitea toisin päätä.

8 §. Asuntotuotantokomitean ja sen jaostojen toimistotehtävät ja käsiteltävien asioiden valmistelun hoitaa kiinteistöviraston tilapäinen asuntotuotantotoimisto.

71. KIINTEISTÖVIRASTON ASUNTOTUOTANTOTOIMISTON TOIMINTAOHJEET.

Kaupunginhallituksen vahvistamat kesäkuun 4 p:nä 1959.

1 §. Kiinteistölautakunnan valmistelu- ja toimeenpanoelimenä kaupungin asuntolainoja koskevissa asioissa sekä kaupunginhallituksen asettaman asuntotuotantokomitean ja sen jaostojen toimistotehtävien hoitajana toimii kiinteistöviraston tilapäinen asuntotuotantotoimisto.

2 §. Asuntotuotantotoimiston tehtävänä on:

1) valmistella kysymykset kaupungin asuntolainojen myöntämisestä talousarviossa asuntorakennustoiminnan tukemiseen varatusta määrärahasta ja tässä tarkoituksessa suorittaa mainittuja lainoja anoneiden asuntorakennusyritysten suunnitelmien, työselitysten ja rakennustapaselostusten sekä alustavien rakennusaikaisten rahoitussuunnitelmien tarkastus;

2) tarkastaa kaupungin asuntolainoja saaneiden asuntorakennusyritysten laatimat rakennusaikaiset rahoitussuunnitelmaehdotukset ja laatia ehdotukset lainojen maksamisesta lainansaaajille rahoitussuunnitelmien edellyttämässä maksuerissä;

3) maksattaa rahoitustoimiston välityksellä kaupungin asuntolainat lainansaaajille kiinteistölautakunnan hyväksymän rakennusaikaisen rahoitussuunnitelman mukaisesti;

4) laatia ehdotukset kaupungin asuntolainojen kiinnitysvakuuden suuruudesta ja etuoikeudesta;

5) seurata säästöpankkien ja vakuutuslaitosten kiinnityslainoissa käyttämiä korkoehdotuksia ja laatia esitykset kaupungin asuntolainoille suoritettavasta korosta;

6) valvoa, että kaupungin asuntolainojen lainaehdot täytetään;

7) tarkkailla ja valvoa kaupungin asuntolainoja saaneiden asuntorakennusyritysten rakennustöitä, loppuselvityksiä ja rakennuslainojen kiinnitysvakuuksien järjestelyä;

8) tarkastaa kaupungin asuntolainoja saaneiden asuntorakennusyritysten lisä- ja muutostyöt sekä erikoishankinnat;

9) huolehtia tarkkailusta ja valvonnasta aiheutuneiden kustannusten perimisestä kaupungin asuntolainojen saaneilta asuntorakennusyrityksiltä asuntotuotantokomitean teknillisen jaoston hyväksymän jaon perusteella;

10) valmistella ja asuntotuotantokomitealle esitellä asiat, jotka koskevat komitean toimesta suoritettavaa asuntorakennustoimintaa;

11) huolehtia asuntotuotantokomitean ja sen jaostojen pöytäkirjojen laatimisesta, kirjeenvaihdosta ja muista toimistotehtävistä sekä laatia komitean tehtävien urakka- ja muiden sopimusten ehdotukset;

12) hoitaa lainakortistot ja kaupungin asuntorakennustoimintaa varten perustettujen yhtiöiden kirjanpito;

13) hankkii toiminnassaan tarvittava konttori- ja muu kalusto sekä toimistotarvikkeet kiinteistölautakunnan hyväksymän menoarvion puitteissa; sekä

14) suorittaa kiinteistölautakunnan ja kiinteistöviraston sekä asuntotuotantokomitean ja sen jaostojen antamat muut tehtävät.

3 §. Asuntotuotantotoimistoa johtaa toimistopäällikkö. Lisäksi on toimistossa kiinteistölautakunnan päätösten edellyttämä muu henkilökunta.

4 §. Asuntotuotantotoimiston henkilökunta on työsopimussuhteessa ja sen palkkauksen, joka maksetaan talousarviossa asuntotuotannon tukemiseksi varatusta määrärahadista, vahvistaa kiinteistölautakunta.

5 §. Asuntotuotantotoimiston toimistopäällikön valitsee kiinteistölautakunta. Muun henkilökunnan ottaa kiinteistöviraston päällikkö.

72. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUSMAKASIININ TYÖMAKSUT.

Satamalautakunnan vahvistamat kesäkuun 8 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:127)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin yleisen talletusmakasiinin työmaksut seuraaviksi 1. 7. 1959 lukien:

1. Tavarain vastaanotosta tai luovuttamisesta
työmaksu on tonnilta tai tunnilta
Vähin maksu on	320 mk
170 "
2. Jos vastaanottoon sisältyy rautatievaunujen
purkaus tai luovuttamiseen niiden kuormaus,
työmaksu on tonnilta tai tunnilta	380 "
3. Tavarain vastaanoton tai luovuttamisen yhtey-
dessä suoritetusta punnituksesta veloitetaan
lisämaksuna tonnilta
Muusta punnituksesta veloitetaan 1. kohdan mu-
kaiset työmaksut.	80 "
4. Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain
mukaisin korotuksin.	

73. AUTOVAAKOJEN KÄYTÖSTÄ KANNETTAVAT PUNNITUSMAKSUT.

Satamalautakunnan päätös kesäkuun 8 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:11)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa satamalaitoksen autovaakojen käyttämisestä kannettavat maksut 1. 7. 1959 alkaen vaakoja säännöllisesti käyttävien liikkeiden punnituksista 60 mk:ksi ja yksittäisistä punnituksista 100 mk:ksi punnitukselta.

74. VIIVÄSTYNEISTÄ HUONEENVUOKRISTA SUORITETTAVA
SAKKOKORKO JA PERIMISPALKKIO.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 11 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:82)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, kumoten 16. 5. 1958 tekemänsä päätöksen, että kiinteistölautakunnan hallinnossa olevien kaupungin vuokralle antamien huoneistojen vuokraehtoihin on niissä tapauksissa, joissa se huoneenvuokrasäännöstelyn tai voimassa olevan vuokrasopimuksen estämättä on mahdollista, sisällytettävä 1. 7. 1959 lukien määräys, jonka mukaan vuokralaisen on, mikäli vuokraa tai sen yhteydessä maksettavaa muuta korvausta ei suoriteta viimeistään 5. päivänä erääntymispäivästä lukien, tämä päivä mukaan laskettuna, tai kysymyksessä olevan määräajan viimeisen päivän ollessa sunnuntai tai juhlapäivä, sitä ensiksi seuraavana arkipäivänä, vaadittaessa suoritettava kaupunginhallituksen kulloinkin voimassa olevan päätöksen mukainen sakkokorko ja perimispalkkio, ensiksi mainittu erääntymispäivästä lukien, sekä että mainitut sakkokorko ja perimispalkkio määrätään vaadittaviksi niissä tapauksissa, jolloin vuokrasaatava on kaupunginhallituksen asiamestojen perittävänä, mutta että niiden periminen muissa tapauksissa jätetään vuokranantajaviranomaisen harkinnan varaan.

75. ASETUS YLEISIIN KASVATUSLAITOKSIIN JA VALTION YLLÄPITÄMIIN TURVAKOTEIHIN HAKEMUKSEN PERUSTEELLA OTETUISTA OPPILAISTA SUORITETTAVISTA HOITOMAKSUISTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 12 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 284/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:102)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan yleisiin kasvatustoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista 28 päivänä tammikuuta 1919 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 15 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa asetuksessa (407/56), näin kuuluvaksi:

1 §. Valtion kasvatustoksiin otetuista oppilaista on vuosittain suoritettava hoitomaksua seitsemänkymmentäkaksituhatta markkaa oppilaalta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1959.

76. MAITOPISARAYHDISTYS R. Y:N YLLÄPITÄMÄN NEUVOLATOIMINNAN OTTAMINEN KAUPUNGIN HALLINTAAN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 17 p:ltä 1959. (Lyhennysote)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä määrätä Maitopisarayhdistys r. y:n Helsingissä ylläpitämän neuvolatoiminnan otettavaksi kaupungin haltuun 1. 1. 1960 lukien - - - - ja että kaupungin palvelukseen siirtyvät terveysisaret saavat vuosilomaa ja ikälisiä laskettaessa sekä eläkettä myönnettäessä lukea hyväkseen koko sen ajan, minkä he ovat yhtäjaksoisesti ennen kaupungin palvelukseen siirtymistä 21 ikävuotta täytettyään olleet Maitopisarayhdistys r. y:n palveluksessa edellyttäen, että he välittömästi siirtyvät kaupungin palvelukseen sekä että muutoin heidän mainitut etunsa määräytyvät kaupungin voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti.

77. RAKENNUSASETUS.

Annettu kesäkuun 26 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 266/59)

Elokuun 16 päivänä 1958 annetun rakennuslain (370/58) 1 §:n 3 momentin, 7 §:n 3 momentin, 20 §:n 3 momentin, 27, 120 §:n 2 momentin, 125 ja 151 §:n nojalla säädetään sisäasiainministerin esittelystä:

I OSASTO.

YHTEISET SÄÄNNÖKSET.

1 luku.

Yleiset säännökset.

- 1 §. Rakentamisessa on noudatettava tämän asetuksen säännöksiä. Sisäasiainministeriön on annettava määräyksiä rakenteellisesta paloturvallisuudesta, rakennuspiirustuksista ja kaavamerkinnoistä. Johtaessaan sekä valvoessaan rakennustointia ja kaavoitusta sisäasiainministeriö voi antaa muitakin määräyksiä ja ohjeita.
- 2 §. Lääninhallituksen tulee hoitaessaan läänissään rakennustoimen ja kaavoituksen hallintoa:
- 1) huolehtia siitä, että rakennuskaava ja rakennusjärjestys laaditaan sellaista maalaiskunnan aluetta varten, jolle ne rakennuslain 95 §:n 1 momentin ja 11 §:n 2 momentin nojalla on laadittava;
 - 2) ryhtyä toimenpiteisiin seutukaavan laatimiseksi alueelle, jolle se katsotaan tarpeelliseksi;
 - 3) ryhtyä toimenpiteisiin, milloin ilmaantuu aihetta, rakennuskaavan, rakennusjärjestyksen tai lääninhallituksen antamien muiden rakennustoimintaa koskevien määräysten muuttamiseksi tai kumoamiseksi;
 - 4) valvoa, että rakennuslakia, tätä asetusta, valtioneuvoston ja ministeriöiden päätöksiä, rakennusjärjestyksiä, vahvistettuja seutukaavoja, yleiskaavoja, asemakaavoja, rakennuskaavoja, tonttijakoja sekä muita rakennustoimintaa koskevia määräyksiä noudatetaan;
 - 5) valvoa, että maistraatit, järjestysoikeudet, rakennuslautakunnat ja muut paikalliset viranomaiset, joilla on tehtäviä rakennustoimen ja kaavoituksen alalla, täyttävät tehtävänsä; sekä
 - 6) tehdä rakennustoimen ja kaavoituksen edistämiseksi tarpeelliseksi katsomiaan esityksiä.
- Lääninhallituksen velvollisuutena on antaa neuvoja kunnille taa-
jan asutuksen suunnittelua koskevissa kysymyksissä.

3 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty kaupungista, kaupunginvaltuustosta, kaupunginhallituksesta ja maistraatista, on vastaavasti voimassa kauppalasta, kauppalanvaltuustosta, kauppalanhallituksesta ja järjestysoikeudesta.

Milloin kaupungissa on kaupungin järjestysoikeudesta 29 päivänä tammikuuta 1959 annetun lain (21/59) 1 §:n nojalla järjestysoikeus, on siitä vastaavasti voimassa, mitä tässä asetuksessa on maistraatista säädetty.

4 §. Rakennuslupaa ei saa vastoin rakennuslain 5 §:n säännöstä antaa uudisrakennuksen rakentamiseen, milloin on kysymys taaja-asutuksesta alueella, jolla ei ole voimassa asemakaavaa tai rakennuskaavaa, mikäli sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitettua poikkeusta ei ole myönnetty.

5 §. Sisäasiainministeriön ja lääninhallituksen on asianomaisen kunnan lisäksi kuultava, mikäli katsotaan tarpeelliseksi, myös naapurikuntaa, ennen kuin rakennuslain 5 §:ssä säädetty poikkeus maan käyttämisestä taaja-asutukseen koskevasta kiellosta myönnetään. Milloin anomus on jätetty kunnallishallitukselle, on sen toimitettava anomus ja kunnan lausunto asianomaiselle poikkeuksen myöntävälle viranomaiselle.

6 §. Puolustusministeriö saa rakentaa ilman rakennusviranomaisen lupaa linnakkeen ja sotilaslentokentän alueella sekä harjoitusalueella.

7 §. Kaupunginhallituksen tulee johtaessaan rakennustoiminnan ja kaavoituksen yleistä suunnittelua kaupungissa:

1) seurata rakennustoimintaa ja asunto-olojen kehittymistä kaupungissa sekä toimituttaa tarpeellisia selvityksiä kaupungin kaavoituksen perusteista ja myös tarkkailla asutuksen kehittymistä kaupungin ympäristössä;

2) ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin yleiskaavan laatimiseksi ja muuttamiseksi;

3) huolehtia asemakaavan tekemisestä sellaista aluetta varten, jolle se on kaupungin kehitys huomioon ottaen laadittava;

4) ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin asemakaavan muuttamiseksi;

5) huolehtia tonttijaon tekemisestä ja sen muuttamisesta;

6) huolehtia rakennusjärjestyksen ja siihen tarpeellisten muutosten tekemisestä;

7) milloin on syytä, ryhtyä toimenpiteisiin kaavan tai tonttijaon kumoamiseksi; sekä

8) toimia rakennustoiminnan edistämiseksi ja kehittämiseksi.

8 §. Kunnanhallituksen tulee johtaessaan rakennustoiminnan ja kaavoituksen yleistä suunnittelua:

1) seurata rakennustoimintaa ja asunto-olojen kehitystä kunnassa;

2) ryhtyä toimenpiteisiin asianmukaisten kaavojen aikaan saamiseksi, muuttamiseksi ja kumoamiseksi;

3) ryhtyä tarpeen vaatiessa toimenpiteisiin rakennusjärjestyksen laatimiseksi ja muuttamiseksi;

4) pitää huolta asemakaava-alueella tonttijaon tekemisestä ja sen muuttamisesta; sekä

5) toimia rakennustoiminnan edistämiseksi ja kehittämiseksi.

9 §. Maistraatin tulee valvoa, että rakennuslakia, tätä asetusta, kaupungin rakennusjärjestystä ja muita voimassa olevia rakennustoimin-

taa koskevia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan, sekä toimittaa maistraatille niiden mukaan kuuluvat tehtävät.

Maistraatin tulee myös:

1) antaa lausuntoja rakennustoimintaa koskevissa asioissa lääninhallitukselle, kaupunginvaltuustolle ja kaupunginhallitukselle; ja

2) ryhtyä toimenpiteisiin rikkomuksien sattuessa syytteen nostamiseksi sekä, milloin olosuhteet vaativat, niskoittelevaan nähden käyttää säädettyjä pakkokeinoja.

Tarpeen vaatiessa maistraatilla on oikeus kutsua asiantuntijoita asiain käsittelyssä avustamaan. Maistraatin kokoonpanosta asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä on säädetty erikseen. Maistraatilla on oikeus antaa yhdelle tai useammalle jäsenistään toimeksi hoitaa rakennusvalvontaa koskevia tehtäviä. Milloin kaupungissa on rakennustarkastaja, määrätään hänelle kuuluvasta rakennusvalvonnasta rakennusjärjestyksessä.

Kaupungin asemakaava-, rakennus-, mittaus-, palo- ja terveydenhoitoviranomaisten edustajain tulee kutsusta saapua maistraatin istuntoon asemakaava- tai rakennusasiaa käsiteltäessä ja pyynnöstä saada mielipiteensä pöytäkirjaan merkityksi.

10 §. Rakennuslautakunta on päätösvaltainen, kun saapuvilla on puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään kaksi muuta jäsentä.

Rakennuslautakunnan osasto on päätösvaltainen, kun saapuvilla on kolme jäsentä, joista yksi on osaston puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja.

Rakennuslautakunnalla on oleva johtosääntö, jonka kunnanvaltuusto hyväksyy.

11 §. Rakennuslautakunnan ja sen osaston kokoontumisesta määrätään johtosäännössä. Rakennuslautakunnan ja osaston on myös kokoumettava, milloin lääninhallitus niin määrää.

Rakennuslautakunnan säännöllisestä kokousajasta ja -paikasta on ilmoitettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Samoin on ilmoitettava, mihin rakennuslautakunnalle tarkoitettut hakemukset on toimitettava.

12 §. Rakennuslautakunnan tulee seurata rakennustoimintaa ja valvoa, että rakennuslakia, tätä asetusta, rakennusjärjestystä ja muita voimassa olevia rakennustoimintaa koskevia säännöksiä ja määräyksiä noudatetaan, sekä toimittaa rakennuslautakunnalle niiden mukaan kuuluvat tehtävät.

Rakennuslautakunnan tehtäviin kuuluu:

1) käsitellä ja ratkaista rakennuslupahakemukset, tarkastaa rakennusyritystä koskevat piirustukset ja asiakirjat sekä toimittaa tarpeelliset katselmukset;

2) antaa tarvittaessa yhdelle tai useammalle jäsenistään toimeksi suorittaa rakennusvalvontaa koskevia tehtäviä; milloin kunnassa on rakennustarkastaja, määrätään hänelle kuuluvasta rakennusvalvonnasta rakennusjärjestyksessä;

3) ryhtyä toimenpiteisiin rikkomuksien sattuessa syytteen nostamiseksi sekä, milloin olosuhteet vaativat, käyttää säädettyjä pakkokeinoja niskoittelevaan nähden tai esittää lääninhallitukselle niiden käyttämistä;

4) tehdä lääninhallitukselle ja kunnan viranomaiselle esityksiä, joihin rakennustoiminta antaa aihetta; sekä

5) pitää luetteloa rakennuslain 123 §:ssä tarkoitetuista rakennuspalstojen myynneistä.

13 §. Lääninhallituksen on määrättyään rakennuslain 61 §:ssä tarkoitettujen lunastustoimikunnan puheenjohtajan, muut jäsenet ja varamiehet ilmoitettava lunastustoimikunnan kokoonpano asianomaiselle kunnallis-hallitukselle.

2 luku.

Rakennusjärjestys.

14 §. Kaupungissa on ehdotus rakennusjärjestykseksi, ennen kuin se jätetään kaupunginvaltuuston hyväksyttäväksi, pidettävä julkisesti nähtävänä 30 päivän ajan. Ehdotuksen nähtäville asettamisesta on ilmoitettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan. Muistutukset ehdotusta vastaan on tehtävä kirjallisesti kaupunginhallitukselle ennen nähtävänäoloajan päättymistä. Ehdotuksesta on hankittava maistraatin sekä terveydenhoito- ja palolautakunnan lausunnot.

Kun rakennusjärjestysehdotus lähetetään vahvistettavaksi, on asiakirjoihin liitettävä tehdyt muistutukset, mikäli niitä ei ole otettu pöytäkirjaan tai siinä riittävästi selostettu.

Rakennusjärjestyksen vahvistaminen on kaupunginhallituksen saatettava yleisesti tiedoksi sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan. Tiedoksiannossa on myös mainittava, missä rakennusjärjestys on julkisesti nähtävänä sekä kohtuullisesta hinnasta saatavana.

Mitä edellä on säädetty, on sovellettava myös rakennusjärjestystä muutettaessa.

15 §. Ennen kuin lääninhallitus antaa maalaiskunnan aluetta koskevan rakennusjärjestyksen, on ehdotus pidettävä julkisesti nähtävänä vähintään 30 päivän ajan. Ehdotuksen nähtävänä olosta on ilmoitettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset asianomaisessa kunnassa julkaistaan. Muistutukset ehdotusta vastaan on tehtävä kirjallisesti kunnanhallitukselle ennen nähtävänäoloajan päättymistä. Ehdotuksesta on hankittava rakennus-, terveydenhoito- ja palolautakunnan lausunnot. Kunnanhallituksen on toimitettava muistutukset ja lausunnot oman lausuntonsa kanssa lääninhallitukselle.

Rakennusjärjestyksen antaminen on kunnan toimesta saatettava yleisesti tiedoksi sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Tiedoksiannossa on myös mainittava, missä rakennusjärjestys on yleisön nähtävänä sekä kohtuullisesta hinnasta saatavana. Kap-pale rakennusjärjestyksestä on lähetettävä sisäasiainministeriölle ja rakennushallitukselle.

Mitä edellä on säädetty, on sovellettava myös rakennusjärjestystä muutettaessa.

16 §. Rakennusjärjestykseen on otettava määräykset rakennusoikeudesta, rakennusten etäisyydestä toisistaan sekä tontin ja rakennuspai-kan rajoista.

17 §. Rakennusjärjestyksessä olevia säännöksiä on noudatettava, ellei asemakaavassa, rakennuskaavassa tai yleiskaavassa ole toisin määrätty.

3 luku.

Seutukaava.

18 §. Seutukaava käsittää selostuksen ja kartan. Selostuksessa on esitettävä myös perustelu ja tarpeellinen selvitys seutukaavan arvo-

lemiseksi. Seutukaava on laadittava käytettävissä olevalle kartta-aineistolle ja ottaen huomioon kartan tarkoitus mahdollisuuden mukaan mittakaavassa 1:20 000 tai sitä suuremmassa.

19 §. Seutukaavaa valmisteltaessa on neuvoteltava niiden valtion ja kunnan viranomaisten kanssa, joiden edustamia hallintoaloja seutukaavaehdotus koskee, sekä tarpeen mukaan neuvoteltava ja varattava tilaisuus lausunnon antamiseksi asiasta niille kunnille sekä elinkeino-, kulttuuri- ja teollisuuslaitoksille, joiden etua ehdotus saattaa koskea.

20 §. Seutukaavaehdotuksesta on seutukaavaliiton liittohallituksen hankittava lausunto niiltä valtion viranomaisilta, joiden hallintoalaa seutukaavan katsotaan koskevan, ja niiltä kunnilta, joita seutukaava koskee.

Liittohallituksen käsiteltävä ehdotuksen, on se liittohallituksen toimesta asetettava kaikissa kunnissa, joita ehdotus koskee, julkisesti nähtäväksi vähintään 30 päivän ajaksi, jonka kuluessa muistutukset ehdotusta vastaan on tehtävä liittohallitukselle. Ehdotuksen nähtävälle asettamisesta on sitä ennen ilmoitettava kaikissa niissä kunnissa, joita seutukaava koskee, niin kuin kunnalliset ilmoitukset asianomaisessa kunnassa julkaistaan.

21 §. Sitten kun liittovaltuusto on hyväksynyt seutukaavaehdotuksen, on liittohallituksen viipymättä lääninhallitukselle lähetettävä seutukaavaehdotus kahtena kappaleena. Lääninhallituksen tulee lähettää asiakirjat omine lausuntoineen sisäasiainministeriölle, jonka on ennen asian ratkaisemista hankittava seutukaavaehdotuksesta valtakunnan suunnittelutoimiston lausunto.

22 §. Sisäasiainministeriön vahvistettua seutukaavan on vahvistamisesta sen saatua lainvoiman liittohallituksen toimesta viipymättä kuulutettava niissä kunnissa, joita seutukaava koskee, niin kuin kunnalliset ilmoitukset asianomaisessa kunnassa julkaistaan. Seutukaavan on oltava kohtuullisesta hinnasta yleisön saatavana.

Seutukaava on liittohallituksen toimesta lähetettävä kunnalle, maistraatille, järjestysosastolle ja rakennuslautakunnalle, jota se koskee, sekä rakennushallitukselle, tie- ja vesirakennushallitukselle, maanmittaushallitukselle ja asianomaiselle lääninhallitukselle sekä valtakunnan suunnittelutoimistolle.

23 §. Mitä edellä on säädetty seutukaavasta, on soveltuvin kohdin noudatettava myöskin seutukaavaa muutettaessa.

24 §. Milloin rakennuslain 20 §:n 2 momentissa säädettyssä kokouksessa yksimielisesti päätetään, että kuntainliitolle määrättyjä tehtäviä hoitaa yhdistysrekisteriin merkitty yhdistys, johon kuuluu muitakin jäseniä kuin rakennuslain 20 §:n 1 momentissa tarkoitettuja kuntia, ja lääninhallitus hyväksyy kuntien edustajien kokouksen esityksen, on tästä yhdistyksestä soveltuvin osin voimassa, mitä rakennuslaissa ja tässä asetuksessa on seutukaavaliitosta säädetty.

Milloin on syytä lääninhallitus voi peruuttaa 1 momentin nojalla antamansa suostumuksen.

25 §. Rakennuslain 27 §:ssä tarkoitettuina kustannuksina pidetään seutukaavan tutkimusaineiston hankkimisesta, tutkimuksista ja selvityksistä sekä seutukaavan laatimisesta johtuneita suoranaisia menoja, jotka ovat tarpeellisia sisäasiainministeriön antaman laatimispäätöksen mukaista seutukaavatyötä varten.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kustannuksina otetaan huo-

mioon ne menot, jotka koskevat seutukaavaliiton perustamisen jälkeen suoritettua työtä. Erityisestä syystä voidaan ottaa huomioon myös seutukaavaliiton perustamisen jälkeen suoritettu meno, joka koskee ennen seutukaavaliiton perustamista tehtyä työtä.

Kun seutukaavaliitto on perustettu, seutukaavaliiton on tehtävä summittainen arvio 1 momentissa mainituista kustannuksista ja yksityiskohtainen kustannusarvio enintään kolmea vuotta varten kerrallaan sekä toimitettava kustannusarviot sisäasiainministeriön hyväksyttäväksi. Valtionapua on haettava lääninhallituksesta kalenterivuosittain ennen seuraavan maaliskuun loppua.

II OSASTO.

KAUPUNKIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET.

4 luku.

Yleiskaava.

26 §. Yleiskaavassa on ottaen huomioon paikalliset olot, kaupungin vastainen kehitys ja naapurialueiden suunnittelu, esitettävä pääpiirteet kaupungin alueen käyttämisestä eri tarkoituksiin, kuten:

- 1) tärkeimmät liikenneväylät;
- 2) rakentamista varten tarkoitetut alueet, kuten erilaiset asuntoalueet, teollisuus- ja varastoalueet sekä alueet yleisiä rakennuksia varten;
- 3) alueet maa- ja metsätaloutta varten; sekä
- 4) alueet muita yleisiä tarpeita, kuten virkistys-, liikenne-, vaara- ja erityisalueita varten.

27 §. Ehdotus yleiskaavaksi, joka käsittää tutkimukseen perustuvan selostuksen ja kartan, sekä mikäli pidetään tarpeellisena, yleiskaavamääräykset, on asiantuntijan laadittava.

Ehdotus on merkittävä kartalle, joka on laadittu sellaiseen mitatakaavaan, että siitä selvästi ilmenevät eri tarkoituksiin määrätyt alueet. Kartalle on merkittävä yleiskaava-alueen ja eri tarkoituksiin osoitettujen maa-alueitten rajat.

Yleiskaavan selostuksen tulee sisältää kaavan perustelut, selvitys kaupungin kehityksestä sekä kaupungin tontti-, virkistys- ja muiden alueitten tarpeesta, tarpeellisessa määrin maaperän laadusta, vedensaanti- ja viemäröimismahdollisuuksista sekä viemäriveden haitattomaksi tekemisestä ja muista seikoista, jotka kaavan arvostelemiseksi voidaan katsoa tarpeelliseksi.

28 §. Laadittaessa ehdotusta yleiskaavaksi tulee kaupungin viranomaisien tarpeen mukaan neuvotella niiden viranomaisten kanssa, joiden hallintoalaa yleiskaava koskee.

29 §. Ehdotus yleiskaavaksi on pidettävä julkisesti nähtävänä vähintään 30 päivän ajan, sen jälkeen kun nähtäville asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan. Ennen nähtävänäoloajan päättymistä on muistutukset ehdotusta vastaan tehtävä kirjallisesti kaupunginhallitukselle.

30 §. Kun yleiskaavaehdotus lähetetään vahvistettavaksi, on asiakirjoihin liitettävä tehdyt muistutukset, mikäli niitä ei ole otettu pöytäkirjaan tai siinä riittävästi selostettu.

Yleiskaavan vahvistaminen on kaupunginhallituksen toimesta saatettava yleisesti tiedoksi sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan.

31 §. Mitä tässä luvussa on säädetty yleiskaavasta, on soveltuvin kohdin noudatettava myöskin yleiskaavaa muutettaessa.

5 luku.

Asemakaava.

32 §. Asemakaava on laadittava siten, että se tyydyttää kaupungin tulevan kehityksen ja että eri tarkoituksiin varataan riittävästi alueita. Mikäli kaupungissa on yleiskaava, on asemakaava laadittava yleiskaavassa olevien periaatteiden mukaisesti, jollei ole syytä niistä poiketa. Asemakaavaa laadittaessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota seuraaviin seikkoihin:

1) kaupungin eri osat on mahdollisuuksien mukaan käytettävä sellaisiin tarkoituksiin, joihin ne sijaintinsa, maastonsa, maaperänsä ja muitten olosuhteittensa puolesta parhaiten soveltuvat;

2) voimassa olevat kiinteistörajat ja rasitteet sekä tiet ja asemakaavan toteuttamista helpottavat muut olosuhteet on mikäli mahdollista otettava huomioon;

3) maaston korkeussuhteet ja maaperän laatu samoin kuin vedensaanti- ja viemäröimismahdollisuudet on otettava huomioon;

4) jätteiden ja jätevesien käsittely on järjestettävä;

5) asuntoalueet on sopivasti sijoitettava sekä riittävästi eristettävä teollisuus- ja varastoalueista puistoilla, suoja-alueilla tai muulla sopivaksi katsotulla tavalla;

6) väestönsuojelua koskevat näkökohdat on otettava huomioon;

7) palon leviämismahdollisuudet on pyrittävä tehokkaasti estämään;

8) asemakaava-alueen eri osiin on järjestettävä tarpeellisessa määrässä toreja, puistoja, leikki-, urheilu- ja uimapaikkoja sekä muita viihtyisyyttä lisääviä alueita;

9) rakennuskorttelit on tehtävä siten, että ne hyvin soveltuvat rakentamiseen ja tonttijakoon;

10) rakennusten sijoittamisessa on kiinnitettävä erityistä huomiota hyviin valaistussuhteisiin;

11) asemakaavassa on varattava riittävästi alueita yleisiä rakennuksia varten;

12) tarkoitustaan vastaavien liikenneväylien tulee yhdistää kaupungin eri osat toisiinsa ja kaupungin naapurikuntiin; kaukoliikenteen tarpeet on myös otettava huomioon;

13) tavara- ja matkustajaliikenteen vaatimukset on tarpeen mukaan otettava huomioon;

14) kadut ja tiet on tehtävä liikenteen tarpeita vastaaviksi ja liikenneturvallisuutta edistäviksi; katu on yhdistettävä muuhun liikenneväylään liikenteen kannalta tarkoituksenmukaisesti; liikenneväylien suunnittelussa on otettava huomioon myös liikenteen kehitys;

15) rakennukset on sijoitettava siten, etteivät ne vaaranna liikenneturvallisuutta;

16) katualueen vastakkaisilla puolilla olevien rakennusten välimatka ei saa yleensä olla 14 metriä eikä katualueen leveys 8 metriä pienempi;

17) yleisiä pysäköimispaikkoja tulee olla riittävästi; samoin on tarpeellisessa määrässä järjestettävä yksityisiä autojen säilytys- ja pysäköimispaikkoja;

18) historiallisesti, kulttuurihistoriallisesti tai rakennustaiteellisesti arvokkaita rakennuksia ja kaupunkikuvaa sekä sellaisia paikkoja,

joita näköalansa, sijaintinsa, kasvullisuutensa tai erikoisten luonnonsuhteidensa vuoksi ovat arvokkaita, on mikäli mahdollista suojeltava ja säilytettävä eikä ilman pakottavaa syytä hävitettävä; sekä

19) kaavoitetun alueen tarkoituksenmukaista ja soveliasta käytöstä on yleensäkin edistettävä.

33 §. Asemakaavamääräyksiin voidaan ottaa tarpeelliset määräykset rakennuskorttelien rakentamisesta ja käyttämisestä, kuten:

1) rakennuskorttelin käytöstä asumista, teollisuutta, liike-elämän tarpeita tai muuta määrättyä tarkoitusta varten;

2) rakennusrajoista, tontin rakennusalueesta ja rakennusten asemasta;

3) rakentamistiheydestä sekä tontille rakennettavien rakennusten ja huoneistojen enimmäismäärästä;

4) kerrosten lukumäärästä ja rakennusten korkeudesta;

5) rakennusaineista, rakennuksen julkisivuista ja katoista;

6) pihamaasta ja yhteisten pihamaiden järjestämisestä;

7) velvollisuudesta pitää istutuksia tonttimaalla;

8) rakentamisesta rakentamattoman tonttimaan alapuolella;

9) tunnelin ja muitten tilojen varaamisesta tontin alle;

10) kiellosta järjestää ulospääsytie katualueelle;

11) läpikulkuaukon järjestämisestä rakennukseen ja alueen varaamisesta liikennettä varten toiselle tontille tai yleistä liikennettä varten;

12) ikkunain sijoittamisesta naapurin tontin rajalla olevan rakennuksen seinään;

13) johtojen vetämisestä tontin kautta;

14) aidasta tai aidan rakentamiskiellosta; sekä

15) autojen säilytys- ja pysäköimispaikkojen sekä kuormauspaikkojen järjestämisestä tontille.

Jos asemakaavamääräykset koskevat rakennettua kaupunginosaa, on tarpeellista huomiota kiinnitettävä olemassa oleviin rakennuksiin.

34 §. Muidenkin alueiden kuin rakennuskorttelien käytöstä voidaan antaa asemakaavamääräyksiä, kuten:

1) alueen alla ja sen yläpuolella olevan tilan käyttämisestä rakentamiseen;

2) eri tasoissa olevien katujen risteyksistä tai yleisen liikenteen järjestämisestä liikenne- tai vaara-alueen kautta;

3) tunnelin ja sillan rakentamisesta;

4) vesialueen säilyttämisestä tai järjestämisestä ja yleisen vedenottoaikan suojaamisesta; sekä

5) virkistys-, liikenne-, vaara- tai erityisalueen järjestämisestä ja rakentamisesta niille.

35 §. Virkistys-, liikenne-, vaara- ja erityisalueille ei saa rakentaa rakennusta, joka ei sovellu alueen tarkoitukseen.

Virkistys- ja erityisalueilla rakennuksen sijoitusta osoittava asemakaavaan merkitty rakennusala määrää rakennuksen paikan likimääräisesti.

Asemakaavan vahvistus ei koske virkistys-, liikenne-, vaara- ja erityisalueen sisäistä järjestelyä, jollei siitä ole asemakaavamääräystä.

36 §. Asemakaava käsittää myös kaupunginosien nimet tai numerot, rakennuskorttelien numerot ja katujen nimet sekä, mikäli pidetään tarpeellisena, puistojen ja torien ynnä muiden alueiden nimet.

37 §. Asemakaava on pätevän henkilön valmistettava. Asemakaava on laadittava pohjakartalle mittakaavaan 1:2 000 tai erityisessä tapauksessa sitä suuremmaksi.

Mikäli asemakaavan arvostelemiseksi on tarpeellista, on katu- ja torien ja muiden yleisten alueiden sekä korttelin tai sen osan korkeusluettelot asemakaavan yhteydessä selvitettävä.

Asemakaavamääräykset on merkittävä asemakaavakarttaan.

38 §. Asemakaavaan kuuluu selostus, joka sisältää ehdotuksen perustelut ja selvityksen vedensaanti- ja viemäröimismahdollisuuksista sekä tarpeellisen selvityksen maaperän laadusta.

Viemäriselvityksestä tulee ilmetä suunniteltu viemäröimisjärjestelmä, viemäreiden sijainti ja niiden purkautusmispaikat sekä viemärivereden haitattomaksi tekeminen.

39 §. Asemakaavaehdotus on kaupunginhallituksen toimesta pidettävä julkisesti nähtävänä vähintään 14 päivän ajan, sen jälkeen kun nähtävälle asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan. Muistutukset ehdotusta vastaan on toimitettava kaupunginhallitukselle ennen nähtävänäoloajan päättymistä.

Asemakaavaehdotuksen nähtävälle asettamisesta on kaupunginhallituksen toimesta erikseen annettava todisteellinen tieto kunnalle, joka rajoittuu asemakaava-alueeseen, samoin kuin sellaiselle asemakaavoitettavaan alueeseen kuuluvan maan omistajalle ja haltijalle, jonka kotipaikka on toisella, henkikirjassa mainitulla tai muulla tunnetulla paikkakunnalla maassa, ei kuitenkaan milloin asianomainen on hyväksynyt asemakaavaehdotuksen. Ilmoituksen on katsottava tulleen asianomaisen tietoon, jos se on vähintään viikkoa ennen nähtävälle asettamista annettu kirjattuna postissa kuljetettavaksi.

Ehdotuksesta on hankittava maistraatin, terveydenhoito- ja poliisilautakunnan lausunto, milloin se katsotaan tarpeelliseksi. Naapurikunnalta on hankittava lausunto, milloin se katsotaan tarpeelliseksi.

Jos ehdotusta ei ole muistutuksen johdosta olennaisesti muutettu sen jälkeen kun se on asetettu nähtävälle, ei sitä ole tarpeen asettaa uudestaan nähtäväksi.

Tämän pykälän 2 momentin säännöksiä ei sovelleta, milloin asemakaava koskee ainoastaan 36 §:ssä mainittuja nimiä ja numeroita.

40 §. Kun valtuuston hyväksymä asemakaava lähetetään vahvistettavaksi, on kartta ja selostus toimitettava kolmena tai jos on kysymys maarekisteriin merkitystä alueesta, neljänä kappaleena. Asiakirjoihin on liitettävä tehdyt muistutukset, mikäli niitä ei ole otettu pöytäkirjaan tai siinä riittävästi selostettu.

Kun asemakaava on vahvistettu, on siitä kuulutettava sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan.

41 §. Mitä edellä tässä luvussa on säädetty, noudatettakoon soveltuvin osin myöskin asemakaavaa muutettaessa.

42 §. Milloin kaupunki pyytää rakennuslain 38 §:n 2 momentissa tarkoitettua oikeutta tonttijaon vahvistamiseen alistusta tekemättä, on siitä erikseen mainittava asemakaavan ollessa nähtävänä. Valtuuston on asiasta päätettävä ja lupa haettava samalla kuin asemakaava lähetetään vahvistettavaksi.

43 §. Kaupungin on pidettävä asemakaavakarttaa, josta ilmenee koko kaupungin asemakaava sellaisena kuin se on voimassa.

6 luku.

Tonttijako.

44 §. Korttelia rakennustontteihin jaettaessa on noudatettava:

- 1) jokaisen tontin tulee rajoittua katualueeseen, toriin, katuaukioon tai erityisessä tapauksessa puistoon, minkä kautta tontille on ajokelpoinen yhteys;
- 2) tontit on tehtävä sen muotoisiksi ja suuruisiksi kuin rakentamisen ja tontin käytön kannalta on tarkoituksenmukaista;
- 3) tonttien välirajat on yleensä muodostettava suoriksi; sekä
- 4) mikäli tonttijaon tarkoituksenmukaisuus sallii, on otettava huomioon vallitsevat maanomistusolot.

45 §. Tonttijakoehdotukseen on sovellettava vastaavasti, mitä 39 §:n 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan 2 momentin säännöstä tiedottamisesta maan haltijalle ja toiselle kunnalle.

Ehdotuksesta on, milloin se katsotaan tarpeelliseksi, hankittava maistraatin, terveydenhoito- ja palolautakuntien lausunnot.

46 §. Tonttijako, jolle vahvistusta haetaan, on tontinmittaajan laadittava kartalle (tonttijakokartta) mittakaavaan 1:500 tai erityisessä tapauksessa sitä pienemmäksi. Kartan tulee osoittaa tonttien numerot, pinta-alat, sivujen pituudet ja alueella olevat rakennukset sekä jokaisen tontin osalta selvitys niiden kiinteistöjen ja muiden alueiden tai niiden osien nimistä, rekisterinnumeroista, rajoista ja pinta-aloista, joista tontti muodostuu.

47 §. Mitä edellä 40 §:ssä on säädetty asemakaavasta, on vastaavasti voimassa tonttijaosta.

Kun tonttijako on vahvistettu, tulee kaupunginhallituksen siitä viipymättä tiedottaa maistraatille ja niille kaupunginviranomaisille, jotka pitävät kaupungin tonttikirjaa ja maarekisterin jäljennöstä.

48 §. Tämän luvun säännökset koskevat myös tonttijaon muuttamista.

Mitä tässä luvussa on säädetty, koskee myös soveltuvin osin tonttijakoa, joka on vahvistettu rakennuslain 38 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä. Mainitulla tavalla vahvistetusta tonttijaosta on kaupunginhallituksen ilmoitettava sisäasiainministeriölle ja, mikäli on kysymys maarekisteriin merkitystä alueesta, myös maanmittauskonttorille sekä liitettävä ilmoitukseen vahvistusmerkinnöin varustettu tonttijakokartta.

7 luku.

Lupa rakentamiseen.

49 §. Rakennuslupa uudisrakennuksen rakentamiseen on haettava maistraatilta.

50 §. Maistraatin lupa on haettava, vaikka rakennuslupaa ei 49 §:n mukaan vaaditakaan, seuraaviin toimenpiteisiin:

- 1) rakennuksen tai sen osan käyttämiseen olennaisesti toiseen tarkoitukseen kuin mihin sitä on käytetty tai rakennuslupa osoittaa;
- 2) julkisivun muuttamiseen;
- 3) huoneiden ja huoneistojen jakamiseen tai yhdistämiseen;
- 4) sellaisen kantavan rakenteen tai uutta hormijärjestelmää vaativan tulisijan muutokseen, jota ei voida pitää uudisrakennuksena;
- 5) sellaisen myyntikojun tai ryhmäpuutarhamajan, joka ei ole

uudisrakennus, sekä julkisluonteisen muistomerkin, soitto- ja tanssilavan sekä muun vastaavanlaisen laitoksen rakentamiseen; sekä

6) tontin aitaamiseen ja ajoportin rakentamiseen.

Edellä 1-5 kohdassa tarkoitetut luvat on haettava koko kaupunki-alueella ja 6 kohdassa tarkoitettu lupa asemakaava-alueella.

Ennen rakennuslain 30 §:n 2 momentissa tai 43 §:n 2 momentissa tarkoitettujen asian ratkaisemista maistraatin on hankittava kaupunginhallituksen lausunto.

Rakennusjärjestyksessä on määrättävä, vaaditaanko maistraatin tai rakennustarkastajan lupa rakennustoimenpiteisiin, jotka vaikuttavat rakennuksen ulkonäköön tai kaupunkikuvaan, pylväiden, kiinnikkeiden sekä myynti-, tiedotus- ja mainoslaitteiden asettamiseen.

51 §. Rakennuslupaa on haettava kirjallisesti, ja on hakemukseen liitettävä:

1) selvitys siitä, että hakija hallitsee tonttia tai rakennuspaikkaa;

2) tonttikartta ja pöytäkirja, jotka ovat siten laaditut kuin siitä on erikseen säädetty, tai milloin on kysymys rakentamisesta asemakaava-alueen ulkopuolelle, viranomaisen rakennuspaikasta ja sen ympäristöstä laatima kartta, joka osoittaa alueen käyttöä ja rakentamista koskevat määräykset. Tonttikartassa tai sen liitteessä on lisäksi osoitettava ne määräykset, jotka tontista ovat asemakaavan mukaan voimassa, tonttiin rajoittuvien katujen leveys ja korkeussuhteet, välimatkat vastakkaiseen rakennusrajaan ja tonttiin rajoittuvat rakennukset sekä jo oleva tai tehtäväksi päätetty viemäri, sen suuruus, korkeussuhteet ja etäisyys tontin rajasta sekä tontin vahvistetut korkeussuhteet;

3) asemapiirros tontista tai rakennuspaikasta kolmena kappaleena, joka osoittaa rakennettaviksi aiotut, sillä jo olevat ja purettavat rakennukset sekä pihamaan järjestelyn autojen pysäköimis- ja kuorma-uspaikkoineen; sekä

4) pätevän suunnittelijan laatimat ja allekirjoittamat rakennuspiirustukset selvityksineen kolmena kappaleena, joista hakijalle on asian tultua ratkaistuksi annettava takaisin yksi kappale. Rakennuspiirustuksista tulee myös ilmetä suunnitelma rakennuksen viemäroimisestä ja tarvittaessa tontin sadevesien sekä salaojavesien pois johtamisesta.

Mikäli tarpeelliseksi havaitaan, voi maistraatti rakennuslupaa koskevaa asiaa käsitellessään vaatia hakijalta muunkinlaista selvitystä, kuten erityisiä työ- ja rakennepiirustuksia, lujuuslaskelmia, selvityksiä rakennusaineista, perustuksen laadusta, rakennuksessa käytettäviä rakenteista ja rakennuspaikan maaperästä. Jos asia on sen laatuinen, että se voidaan ratkaista ilman tässä pykälässä mainittua täydellistä selvitystä, olkoon maistraatilla siihen oikeus.

Ennen kuin rakennuslupahakemus ratkaistaan, on maistraatin tarpeen vaatiessa hankittava lausunto terveydenhoito- ja palolautakunnilta sekä muilta viranomaisilta.

Mitä tässä pykälässä on määrätty rakennuslupan hakemisesta, on soveltuvin osin voimassa 50 §:ssä tarkoitetusta maistraatin luvasta.

52 §. Ennen kuin uudisrakennuksen rakennuslupahakemus ratkaistaan, on rakennuskatselmuksmiesten tai rakennustarkastajan, milloin on tarpeellista, toimitettava katselmuks rakennuspaikalla. Tarkempia säännöksiä katselmuksesta ja sen toimittajista on annettava rakennusjärjestyksessä. Tämän momentin säännöksiä on sovellettava myös 50 §:ssä tarkoitettuun maistraatin lupaan.

Milloin uudisrakennuksen rakennusluvan hakemisen johdosta on toimitettava 1 momentissa mainittu katselmus, katselmuksen ajasta on annettava todisteellinen tieto hakijalle ja naapuritonttien sekä suoraan tai vinottain vastapäätä sijaitsevien tonttien haltijoille.

53 §. Tutkiessaan rakennuslupaa koskevaa hakemusta tulee maistraatin katsoa, että rakennus on vahvistetun asemakaavan ja tonttijaon mukainen sekä ottaa huomioon muutkin rakentamista koskevat määräykset.

Huomiota on muun muassa kiinnitettävä seuraaviin seikkoihin:

- 1) rakennus soveltuu paikalle;
- 2) rakennusta ei sijoiteta siten, että se tarpeettomasti aiheuttaa haittaa naapuritonteille tai vaikeuttaa niiden sopivaa rakentamista;
- 3) tontille on käyttökelpoinen pääsytie tai mahdollisuus sellaisen järjestämiseen olemassa;
- 4) rakennus on suunniteltu tarkoituksenmukaiseksi, rakenteet täyttävät niille asetettavat vaatimukset, ja käytetään terveydelle vaarattomia rakennusaineita;
- 5) rakennus täyttää palo- ja henkilöturvallisuuden vaatimukset;
- 6) rakennus on muodoltaan sopusuhtainen ja ympäristöön sopeutuva; sekä
- 7) rakennuksen korkeusasema on oikeassa suhteessa katu- ja viemärikorkeuksiin.

Maistraatin on lisäksi tutkiessaan rakennuslupaa koskevaa hakemusta asemakaava-alueen ulkopuolelle rakennettaessa tarkastettava, että

- 1) rakennuspaikka on riittävän suuri ja tarkoitukseen sovelias;
- 2) rakennukset sijoitetaan sopivan välimatkan päähän toisistaan, rakennuspaikan rajoista, yleisistä teistä ja naapurin maasta; sekä
- 3) rakennuspaikka on terveellinen.

Mitä edellä on uudisrakennuksesta säädetty, on soveltuvin kohdin noudatettava myös 50 §:ssä tarkoitettujen rakentamistoimenpiteiden osalta.

54 §. Tutkiessaan rakennuslupaa, joka koskee uutta rakennusta, lisärakennusta tai uudestaan rakentamista, maistraatin tulee katsoa, että tontille, ottaen huomioon uudisrakennuksen, tontilla olevat muut rakennukset ja pihamaan, tulee vähintään 56 ja 57 §:n mukainen määrä autopaikkoja.

Milloin lisärakennus on vähäinen, 1 momentin säännöksiä ei sovelleta.

55 §. Autopaikat ovat autojen säilytys- tai pysäköimispaikkoja.

Auton säilytyspaikalla tarkoitetaan rakennuksessa olevaa, rakennuspiirustuksiin merkittyä tilaa auton säilyttämistä tai pysäköimistä varten ja auton pysäköimispaikalla rakennuksen ulkopuolella olevaa, auton pysäköimistä tai säilyttämistä varten varattua paikkaa.

56 §. Tontilla tulee olla sen käyttö, sijainti ja paikalliset olot huomioon ottaen seuraavien sääntöjen perusteella laskettu määrä autopaikkoja:

- 1) asunnot: a) rakennukset, joissa on enintään neljä asuinhuoneistoa, ja rivitalot: yksi autopaikka asuinhuoneistoa kohti; b) rakennukset, joissa on enemmän asuinhuoneistoja kuin a kohdassa on sanottu: yksi autopaikka yhteenlasketun huoneistoalan 100-200 m² kohti;
- 2) toimitot, liikehuoneistot ja niihin verrattavat: yksi autopaikka yhteenlasketun huoneistoalan 100-150 m² kohti;

- 3) hotellit: yksi autopaikka 4-10 vierashuonetta kohti;
- 4) ravintolat: yksi autopaikka 10-20 istumapaikkaa kohti;
- 5) sairaalat: yksi autopaikka 4-8 potilaspaiikkaa kohti;
- 6) autohuoltoasemat: jokaista huoltoapaikkaa kohti 3-5 autopaikkaa, kuitenkin vähintään viisi autopaikkaa autohuoltoasemaa kohti;
- 7) teollisuuslaitokset: autopaikkojen lukumäärä määrätään hakijan esittämän selvityksen perusteella, jossa on otettu huomioon teollisuuslaitoksen sijainti, sen toiminnan laatu, siinä työskentelevä henkilökunta ja muut asiaan vaikuttavat seikat;
- 8) kirkot, teatterit, konserttisalit, elokuvateatterit ja kokoushuoneet: autopaikkojen lukumäärä määrätään hakijan esittämän selvityksen perusteella, jossa saadaan ottaa huomioon myös mahdollisuus pysäköidä tontin ulkopuolella; mikäli autopaikkojen lukua määrättäessä on tarkoitus ottaa huomioon mahdollisuus pysäköidä tontin ulkopuolella, on maistraatin ennen asian ratkaisemista pyydettävä kaupunginhallituksen lausunto; sekä
- 9) muut: autopaikkojen lukumäärä määrätään edellä olevia sääntöjä vastaavia perusteita noudattaen ja huomioon ottaen autopaikkojen tarve.

Milloin rakennusta käytetään useampaan tarkoitukseen, tontin autopaikkojen lukumäärä määräytyy eri huoneistojen perusteella lasketujen autopaikkojen yhteisen määrän mukaan. Jos samalla tontilla kuitenkin on teatteri tai muu huoneisto, jota pääasiassa käytetään vain iltaisin, ja liike tai muu huoneisto, jota pääasiassa käytetään vain päivisin, otetaan näistä huoneistoista huomioon vain enemmän autopaikkoja vaativa.

Milloin tonttia varten on sen ulkopuolelta asemakaavassa varattu autopaikkoja, on ne otettava vähennyksenä huomioon tontin autopaikkojen lukumäärää määrättäessä.

Milloin asemakaavassa on tontin osalta määrätty autopaikkojen lukumäärä, noudatetaan asemakaavamääräystä.

57 §. Maistraatti voi erityisestä syystä toimitetun selvityksen jälkeen ja tarvittaessa kaupunginhallitusta kuultuaan vahvistaa tontin autopaikkojen määrän pienemmäksi kuin sen 56 §:n 1 momentin 1-6 ja 9 kohdan mukaan tulisi olla.

Milloin rakennuslupaa haettaessa ei esitetä yksityiskohtaista suunnitelmaa autopaikoista, yhden autopaikan ajoteineen katsotaan tarvitsevan 25 m² alan.

58 §. Autopaikkaa ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen ilman maistraatin lupaa.

59 §. Olosuhteiden niin vaatiessa voidaan rakennuslupa antaa sillä ehdolla, että ennen rakennuksen rakentamista tai sen ottamista tarkoitettuun käyttöön, ryhdytään tarpeelliseen maan kuivattamiseen.

60 §. Maistraatin on myöntäessään rakennusluvan määrättävä se aika, jolloin rakennuslain 85 §:ssä tarkoitettu pääsytie ja viemäri on rakennettava. Pääsytie ja viemäri on pidettävä kunnossa sinä aikana, kun niitä tarvitaan.

61 §. Maistraatti voi myöntäessään rakennusluvan antaa tarkempia määräyksiä rakennustyön suorittamisesta.

Milloin rakennuslupa koskee tonttia, jolle asemakaavassa on määrätty rakennusala, on rakennusluvan ehdoksi pantava, että rakennusalan ulkopuolella olevat rakennukset on määrääjässä poistettava.

Rakennustyön kestäessä maistraatti voi määrätä, että lujuuslaskelmat piirustuksineen sekä muut erikoispiirustukset on jätettävä tarkastettaviksi. Yksityiskohtaisia määräyksiä voidaan tästä antaa rakennusjärjestyksessä.

62 §. Maistraatin tulee rakennuslupaa myöntäessään valvoa, ettei historiallisesti tai rakennustaiteellisesti arvokkaita rakennuksia tai kaupunkikuvaa turmella.

Rakentamisesta rakennuslain 135 §:ssä tarkoitettulla alueella voidaan asemakaavassa antaa erityisiä määräyksiä.

8 luku.

Rakennustyön valvonta.

63 §. Maistraatin tulee valvoa, että rakentamiseen ei ryhdytä ilman lupaa, milloin se tarvitaan.

Maistraatin tulee myös tarkoin seurata rakennusyrityksiä ja tässä kohden muun muassa valvoa, että:

- 1) vahvistettuja piirustuksia ja määräyksiä noudatetaan;
- 2) tarkoituksenmukaisia rakennusaineita ja työtapoja käytetään;
- 3) riittäviin toimenpiteisiin ryhdytään niiden rakennusosien suojaamiseksi ja eristämiseksi, jotka ovat kosteudelle tai kylmyydelle alttiit;
- 4) rakennuksen kuivumista sopivilla toimenpiteillä tehokkaasti edistetään; sekä
- 5) kaikkea sellaista vältetään, mikä muutoin saattaa aiheuttaa vaaraa rakennuksen kestävyydelle taikka haittaa siinä oleville henkilöille.

64 §. Ennen kuin uudisrakennuksen rakentamiseen ryhdytään, tulee tontinmittaajan maalle merkitä vahvistettujen piirustusten mukaan rakennuksen paikka ja sen korkeusasema.

Jos tontin raja on epäselvä, on tontinmittaajan tarpeen vaatiessa alistettava asia maistraatin käsiteltäväksi niin kuin siitä on erikseen säädetty. Rakennuksen paikan merkitsemistöimitus on keskeytettävä, kunnes rajan oikea suunta on lopullisesti vahvistettu.

Mitä edellä on säädetty rakennuksen paikan merkitsemisestä, on noudatettava soveltuvin osin myös aittaa tontin rajalle tehtäessä.

Sitten kun rakennuksen perustustyö ja jalustan tai sitä vastaavan rakennusvaiheen rakentaminen on suoritettu, ei rakentamista saa jatkaa, ennen kuin tontinmittaajan katselmuksessa on todettu rakennuksen paikka ja korkeusasema.

65 §. Sellaisen rakennus- tai muun työn valvomiseksi, johon vaaditaan maistraatin lupa, on maistraatin toimitettava tarpeelliset katselmuksukset. Uudisrakennuksia rakennettaessa on katselmuksukset kohdistettava varsinkin rakennuksen perustukseen, runkoon, valmiiseen rakennukseen ja pihamaan järjestelyyn.

Katselmuksukset on toimitettava tarvittaessa yhteistoiminnassa terveydenhoito- ja paloviranomaisten kanssa.

Rakennusta tai sen osaa ei saa ottaa käyttöön ennen kuin se on katselmuksessa käyttöön hyväksytty.

Tarkempia määräyksiä rakennustöiden valvonnasta ja katselmusten toimittamisesta on annettava rakennusjärjestyksessä.

66 §. Edellä 6 §:ssä mainituilla puolustuslaitoksen alueilla älköön katselmuksia toimitettako.

67 §. Jos rakennustyö on aloitettu, mutta sitä ei ole loppuun saatettu 150 §:ssä säädettyssä ajassa, voi maistraatti, milloin se rakennuksen lujouden, paloturvallisuuden, ulkonäön tai vaarallisuuden vuoksi on tarpeellista, velvoittaa omistajan määrätyn ajan kuluessa saattamaan työ loppuun ja kokonaisuudessaan tai joltakin osalta taikka ryhtymään muihin asian vaatimiin toimenpiteisiin.

Jos aloitettu rakennuksen purkaminen pätevältä syytä keskeytetään, voi maistraatti, milloin asianhaarat vaativat, määrätä ajan, minä kuluessa purkamistyö, paikan tasointi ja siistiminen on saatettava loppuun.

68 §. Jokaisessa rakennustyössä tulee olla maistraatin hyväksymä henkilö, joka jatkuvasti johtaa rakennustyötä ja vastaa sen suorittamisesta. Tällaisena rakennustyönä ei kuitenkaan pidetä pienehkön rakennuksen purkamista eikä vähäistä kaivamista.

Rakennustyötä ei saa aloittaa, ennen kuin maistraatti on hyväksynyt vastaavan työnjohtajan. Sitä koskevaan anomukseen on liitettävä asianomaisen kirjallinen suostumus, jossa tämä vastuuvollisena sitoutuu työtä johtamaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vastaavana työnjohtajana saa toimia ainostaan henkilö, joka teknillisen koulun tai siihen verrattavan tai sitä ylempään teknillisen oppilaitoksen antamalla todistuksella on näyttänyt omaavansa riittävät tiedot sekä sitäpaitsi asiantuntevan viranomaisen tai rakennusalaan perehtyneen henkilön antamalla todistuksella on osoittanut omaavansa tarpeellista käytännöllistä kokemusta ammatissa. Maistraatti voi kuitenkin laadultaan yksinkertaisen rakennustyön vastaavaksi työnjohtajaksi hyväksyä henkilön, joka ei täytä näitä pätevyysvaatimuksia, mutta jolla kuitenkin katsotaan olevan siihen riittävät edellytykset.

Maistraatti voi peruuttaa, milloin syytä siihen on, vastaavan työnjohtajan hyväksymisensä.

69 §. Jos rakennustyössä esiintyy vaikeatekoisia rakenteita, voi maistraatti määrätä, että sellaisen työn valvonta on annettava henkilölle, joka siihen on erityisesti valmistautunut ja jolla on riittävä ammattipätevyys. Tällainen maistraatin hyväksymä rakenteiden valvoja vastaa työn suorituksesta valvomansa työn osalta.

70 §. Rakennustyössä on ryhdyttävä kaikkiin varovaisuustoimenpiteisiin, jotka ovat tarpeellisia henkilöiden ja omaisuuden varjelemiseksi vahingolta.

Erityisesti on katsottava, että:

- 1) perustustyö ja sitä varten tarpeellinen kaivuu ja louhiminen suoritetaan niin varovaisesti, ettei tule vahinkoa;
- 2) rakennustelineet rakennetaan riittävän lujiksi; sekä
- 3) tilapäinen lämmitys, koneelliset ja muut työt järjestetään niin, että tulipalon vaara sekä muu vahinko ja haitta, mikäli mahdollista, estyy.

Rakennusjärjestyksessä on annettava tarkempia määräyksiä varovaisuustoimenpiteistä samoin kuin rakennuttajan velvollisuudesta panna kuntoon katu tai muu yleinen alue, joka rakennustyössä on vahingoittunut. Rakennusjärjestyksessä on myös määrättävä rakennustontin viereisen katualueen erilleen aitaamisesta.

9 luku.

Rakentamissäännöksiä.

71 §. Milloin rakennuksen paikka on määrätty ulkoisilla rakennusrajoilla, on rakennus rakennettava kadunpuoleiseen rakennusrajaan. Jos ulkoisia rakennusrajoja ei ole, päärakennus on rakennettava katurajaan. Maistraatti voi kuitenkin sallia, että rakennus sijoitetaan toisinkin.

72 §. Rakennuksen ulkokatto saa kadulle ja pihalle päin kohota enintään 45 asteen kaltevuuskulmassa julkisivupinnan yläreunasta. Erityisessä tapauksessa maistraatti voi myöntää tästä poikkeuksia.

73 §. Rakennusjärjestyksessä on määrättävä, missä määrin yksityiset rakennuksen osat ja rakennusosat saavat ylittää rakennusrajan tai sallitun rakennus- ja kattokorkeuden taikka tontin rajan katu- tai muuta yleistä aluetta vastaan.

Rakennusjärjestyksessä voidaan määrätä, missä määrin katu- aluetta saadaan käyttää valo-, polttoaine- ja muiden sellaisten kuilujen rakentamiseksi maanpinnan alla olevaan tilaan.

74 §. Rakennuskortteliin kuuluva maa on pidettävä siistissä kunnossa. Maistraatti voi määrätä sellaisen maan tarkoituksenmukaisesta järjestelystä ja kunnossapidosta.

Jos rakennus on kokonaan tai osaksi palanut tai tuhoutunut taikka rakennustyö jätetty kesken, on tontti tai rakennuspaikka viipymättä siten järjestettävä, ettei se rumenna ympäristöä eikä vaaranna henkiloturvallisuutta.

75 §. Rakennusjärjestyksessä on määrättävä pihamaan järjestelystä, pihamaan ja kadun tai muun yleisen alueen välisestä kulkuyhteydestä sekä aitaamisesta ja tontin ajoportista.

76 §. Asuntotontille ja yleisen rakennuksen tontille ei saa sijoittaa laitosta, joka kipinöiden, tuhkan, savun, lämmön, löyhkän, kaasujen, höyryjen, värinän tai melun takia taikka muusta syystä aiheuttaa pysyväistä kohtuutonta rasitusta tontilla tai lähellä asuville, eikä niitä saa käyttää ympäristöä rumentavaan tai häiritsevään varastoimiseen.

77 §. Rakennuksen tulee olla tarkoitustaan vastaava.
Rakennuksella pitää olla ympäristöön sopeutuva muoto ja väri.
Rakennus on tehtävä terveydelle vaarattomista aineista.

78 §. Rakenteet ja rakennusosien lujuus on kussakin tapauksessa sovitettava rakennuspohjan, rakennusaineen ja kuormituksen mukaan.
Rakennus on eristettävä kosteudelta ja tarpeen vaatiessa vedenpaineelta.

79 §. Asuinrakennuksen ulkoseinien, alapohjan ja yläpohjan tulee olla riittävästi lämpöä eristävät.

Asuinhuoneisto on niin rakennettava, että siinä on tyydyttävä ääneneristys ja että se on suojattu muilta haitoilta.

Tämän pykälän määräyksiä on soveltuvin osin noudatettava myös työhuoneiden osalta.

80 §. Asuin- ja työhuoneen lattia ei saa olla huoneen ikkunaseinän kohdalla olevaa maanpintaa alempana. Maistraatti voi kuitenkin myöntää poikkeuksen työhuoneitten osalta, milloin se maastosuhteiden tai huoneistojen tarkoituksenmukaisen käytön takia havaitaan tarpeelliseksi eikä siitä ole terveydellistä haittaa.

81 §. Asuinhuoneiston ja sen kiinteän sisustuksen suunnittelun tulee olla tarkoituksenmukainen. Jokaisella asuinhuoneistolla pitää olla riittävästi eteis- ja säilytystilaa.

82 §. Asuinhuoneiston huoneistoala ei saa olla 20 m² pienempi.

Asuinhuoneen huoneala ei saa olla 7 m² pienempi. Huoneen muodon on oltava tarkoituksenmukainen. Keittämiseen varattua tilaa, jonka huoneala on alle 7 m², pidetään keittokomerona.

83 §. Asuin- ja työhuoneen sekä keittokomeron korkeuden tulee olla vähintään 250 cm ja kolmi- tai useampikerroksisen rakennuksen kerroskorkeuden, joka on huonekorkeus lisätynä välipohjan paksuudella, vähintään 280 cm. Huonekorkeus voi yksikerroksisessa rakennuksessa, rivitalossa ja rakennuksessa, jossa on enintään kaksi asuinhuoneistoa, olla vähintään 240 cm ja kerroskorkeus alle 280 cm. Maistraatti voi, milloin siihen on erityistä syytä, asuin- tai työhuoneistoon kuuluvien yksityisten huoneiden ja keittokomeron osalta sallia pienemmän korkeuden kuin edellä on sanottu, ei kuitenkaan alle 220 cm.

Jos huoneen kattomuoto poikkeaa vaakasuorasta tasosta, on noudatettava keskikorkeuslaskelmaa, jossa 160 cm matalampaa tilaa ei lasketa huonealaan.

84 §. Asuin- ja työhuoneessa sekä keittokomerossa, jonka huoneala on yli 4 m², tulee olla riittävästi ja vähintään 1/10 huonealasta ikkunalaa. Ikkunoitten on oltava välittömässä yhteydessä ulkoilmaan. Asuinhuoneiston ikkunat on järjestettävä, mikäli mahdollista niin, etteivät ne ole yksinomaan pohjoiseen päin.

Asuin- ja työhuoneen pääikkunan tulee olla suoraan kadulle tai muulle yleiselle alueelle taikka sellaiselle pihalle, jonka leveys on vähintään yhtä suuri kuin ikkunaa vastassa olevan rakennuksen korkeus laskettuna huoneen lattian tasosta, jos ikkunat ovat samalla tontilla olevaan rakennukseen päin, tai puolet vastapäisen rakennuksen sallitusta korkeudesta, jos ikkunat ovat naapuritontille päin. Pääikkunan edessä on aina oltava vähintään 8 metrin etäisyyteen asti rakentamaton tilaa. Työhuone voidaan maistraatin suostumuksella valaista yksinomaan kattovalolla.

85 §. Rakennuksessa tulee olla riittävästi tarpeellisen väljiä ja helpokulkuisia uloskäytäviä. Jokaisesta huoneistosta on välittömästi päästävä uloskäytävään, ja on siihen johtavat ovet siten sijoitettava, että ne haittaavat mahdollisimman vähän kulkua uloskäytävässä.

Uloskäytävän on saatava riittävästi päivänvaloa tai keinovaloa ja on siihen järjestettävä riittävä tuuletus.

Uloskäytävien laadusta, leveydestä ja muista tarpeellisista seikoista antaa sisäasiainministeriö tarkempia määräyksiä.

86 §. Ullakon lattiaa älköön sijoitettako rakennuksen suurinta sallittua korkeutta ylemmäksi. Maistraatti voi kuitenkin erityisessä tapauksessa myöntää tästä poikkeuksen, jotta alla olevan kerroksen huonekorkeutta voitaisiin siten tarpeellisessa määrin korottaa tai milloin rakennukseen sijoitettavat teknilliset laitteet sitä vaativat.

87 §. Jokaisella asuinhuoneistolla tulee olla käymälä. Työhuoneistoja varten on rakennettava tarpeellinen määrä käymälöitä. Käymälöistä on muutoin voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty.

88 §. Savupiiput ja poistoilmahormit on tehtävä sellaisiksi, että niistä johdettavan savun ja kaasujen haitat riittävästi ehkäistään.

Asuinhuoneistossa pitää olla tyydyttävä ilmanvaihto.

Keittiöstä, keittokomerosta, kylpy- ja suihkuhuoneesta sekä WC:stä tulee olla tehokas ilmanpoisto.

89 §. Rakennusjärjestyksessä voidaan antaa määräyksiä myös muista rakennuksessa olevista tiloista kuin asuin- ja työhuoneista.

90 §. Asuinhuoneella tarkoitetaan tässä asetuksessa asuinhuoneistoon kuuluvaa tai muutoin asumiseen tarkoitettua huonetta, joka on ihmisten oleskelupaikkana huomattavan osan vuorokaudesta. Asuinhuoneena ei pidetä eteistä, välikkää, kylpyhuonetta, keittokomeroa tai muuta sel-laista huonetilaa.

Työhuoneella tarkoitetaan huonetta, joka on ihmisten jatkuvaa työskentelyä varten kuten myymälää, toimistohuonetta sekä tehdas- ja työpajatilaa. Asukkaiden omaan käyttöön tarkoitettua pesutupaa, saunaa, askartelu- tai muuta sellaista huonetta ei katsota työhuoneeksi.

91 §. Mitä edellä 74 §:n 2 momentissa ja 76-90 §:ssä on säädetty, koskee myös rakentamista asemakaava-alueen ulkopuolelle.

Tilapäisen uudisrakennuksen rakentamisesta on säädetty 151 §:ssä.

10 luku.

Katu ja viemärilaitos.

92 §. Rakennuslain 48 §:n 1 momentissa tarkoitettusta maan haltuun ottamisesta kaupungin on ilmoitettava todisteellisesti vähintään 14 päivää ennen alueen omistajalle ja haltijalle. Jos omistajaa tai haltijaa ei tavata, maan haltuun ottaminen on annettava tiedoksi sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan.

93 §. Rakennuslain 47 §:ssä tarkoitettulla alueella on toimitettava katselmus, jos maan omistaja tai haltija tai kaupunki sitä vaatii, ilmoittamalla asiasta kaupungin lunastustoimikunnalle ennen edellä 92 §:ssä tarkoitettua haltuunotto päivää.

Katselmuksen toimittaa kaupungin lunastustoimikunta ilman luovuttajan ja vastaanottajan valitsemia jäseniä asianosaisille ilmoittamaan aikana. Jos maan omistajaa tai haltijaa ei tavata, katselmukselta on ilmoitettava sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan.

94 §. Kaupunginhallituksen tai sen määräämän viranomaisen asiana on tehdä maistraatille esitys katselmuksen toimittamisesta kadun tai sen osan yleiseen käyttöön luovuttamiseksi.

Katselmuksen toimittamisesta on vähintään 7 päivää ennen ilmoitettava kaupunginhallitukselle ja annettava todisteellinen tieto kadun tai kadunosan varrella olevien tonttien ja muun maan omistajille. Milloin omistajaa ei tavata, on katselmukselta ilmoitettava vähintään 7 päivää ennen sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan.

95 §. Katupiirustuksen, jonka tulee sisältää asemapiirros sekä tarpeellinen määrä pituus- ja poikkileikkauksia kadusta, vahvistaa kaupunginhallitus sitten kun katupiirustusehdotus on ollut julkisesti nähtävänä vähintään 14 päivän ajan. Ehdotuksen nähtäville asettamisesta on ilmoitettava niin kuin kunnalliset ilmoitukset kaupungissa julkaistaan. Muis-tutukset ehdotusta vastaan on tehtävä kirjallisesti kaupunginhallitukselle ennen nähtävänäoloajan päättymistä.

Mitä 1 momentissa on säädetty katupiirustuksen vahvistamisesta, koskee myös sen muuttamista paitsi, mikäli on kysymys liikennekorokkeesta, pienestä poikkileikkauksen muutoksesta tai pienestä muualla kuin tontin rajalla olevasta korkeuden muutoksesta.

96 §. Jos sen lisäksi mitä asemakaava sisältää, tarvitaan määräyksiä rakennuskorttelin tai muiden alueiden korkeusluvuista, voidaan niitä antaa 95 §:ssä säädettyssä järjestyksessä.

97 §. Kun asemakaava on vahvistettu, on kaupunginhallituksen tai ohje- tai johtosäännössä määrätyn muun viranomaisen ennen kuin alueen viemärit rakennetaan, vahvistettava yksityiskohtainen viemärisuunnitelma.

98 §. Yleinen viemäri on yleensä rakennettava katualueelle tai muulle yleiselle alueelle.

99 §. Viemäriverkko on, mikäli mahdollista, tehtävä niin, että siihen voidaan jokaiselta tontilta välittömästi liittää yksityinen viemäri.

Jollei yksityisen viemärin liittäminen yleiseen viemäriin, ottaen huomioon sen sijainti, ole mahdollista, kaupunginhallitus tai sen määräämä viranomainen voi terveydenhoitolautakuntaa kuultuaan sallia tontinhaltijan rakentaa yksityisen viemärin, joka purkautuu muualle.

100 §. Maistraatti voi, milloin on tarpeellista, määrätä, että kahdelle tai useammalle tontille on rakennettava yhteinen yksityinen viemäri. Milloin sen rakentamisesta tai kunnossapidosta johtuvien kustannusten jaosta syntyy riita, ratkaisee sen kiinteistön sijaitsemispaikan tuomioistuim.

101 §. Sellaisella kaupungin alueella, jossa ei ole yleistä viemäriä, tontin tai rakennuspaikan haltijan on juoksevan lian kokoamiseksi ja haitattomaksi tekemiseksi ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin.

102 §. Teollisuusjätevedellä, josta säädetään rakennuslain 78 §:n 5 momentissa, tarkoitetaan teollisuuslaitoksen tuotantotoiminnassa käytettyä, käytöstä poistettavaa vettä tai muuta nestettä.

103 §. Yksityisistä viemäreistä ja niiden laitteista voidaan antaa tarkempia määräyksiä rakennusjärjestyksessä ja muussa kunnallisessa säännössä.

104 §. Rakennuslain 89 §:n 3 momentissa tarkoitetut muistutukset on tehtävä kaupunginhallitukselle 14 päivän kuluessa selvityksen ja ehdotuksen nähtävänäoloajan päättymisestä.

105 §. Rakennuslain 92 §:n 4 momentissa tarkoitetun luettelon tulee sisältää jokaisen tontin ja muun alueen osalta, erikseen kadun ja viemärin rakentamisen korvauksista, ainakin seuraavat tiedot:

1) kaupunginhallituksen rakennuslain 91 §:n perusteella tekemän päätöksen tai rakennuslain 92 §:n 1 momentissa tarkoitetun sopimuksen päivämäärä;

2) kaupunginhallituksen määräämä tai sovittu korvaus;

3) vuotuismaksu, sen erääntymispäivä ja maksetut vuotuismaksut; sekä

4) rakennuslain 91 §:n 3 momentissa tarkoitettu korotus tai alennus.

106 §. Milloin rakennuslain 75 §:ssä tarkoitettusta korvauksesta on tehty sopimus, on kaupungin pidettävä maksamattomista korvauksista luetteloa.

11 luku.

Rakennusrasitteita koskeva menettely.

107 §. Rakennusrasitteen perustamista ja poistamista haetaan maistraatilta.

Katselmus on toimitettava, mikäli se pidetään tarpeellisena.

108 §. Rakennusrasite voidaan perustaa, milloin asianomaisten tonttien omistajat siitä kirjallisesti sopivat, tai, jos tontit kuuluvat samalle omistajalle, omistajan hakemuksesta.

Rakennusrasite voidaan poistaa tonttien omistajien kirjallisesta sopimuksesta.

109 §. Rakennusrasitteen perustamisesta tai poistamisesta on, sitten kun maistraatin päätös on saanut lainvoiman, tehtävä merkintä tonttirekisteriin asianomaisten tonttien kohdalle.

Rauennut rakennusrasite on maistraatin määräyksestä poistettava tonttirekisteristä.

110 §. Tonttirekisteriin merkitty rakennusrasite on voimassa, vaikka tontti siirtyy toiselle omistajalle.

III OSASTO.

MAALAIKUNTIA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET.

12 luku.

Rakennuskaava.

111 §. Kunnanhallituksen on tarpeen vaatiessa ryhdyttävä toimenpiteisiin rakennuskaavan aikaansaamiseksi rakennuslain 95 §:ssä tarkoitetulle alueelle.

112 §. Käsitellessään rakennuskaavaa koskevia asioita lääninhallituksella on oikeus saada asiantuntija-apua rakennushallitukselta ja muilta valtion viranomaisilta. Lääninhallitus voi tarvittaessa käyttää apunaan myös yksityistä asiantuntijaa.

113 §. Lääninhallitukselle tehtävään esitykseen rakennuskaavan laatimisesta on liitettävä tarpeellinen selvitys.

Kun on tehty esitys rakennuskaavan laatimisesta, on, milloin lääninhallitus katsoo siihen syytä olevan, maanomistajille, joiden oikeutta kaava voi koskea, varattava tilaisuus antaa lääninhallituksen tarkoitusta varten järjestämässä kokouksessa lausuntonsa asiasta. Kokouksesta on lääninhallituksen toimesta kuulutettava vähintään 14 päivää aikaisemmin sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan, minkä lisäksi kokouksesta on hyvissä ajoin annettava tieto kunnalle, jossa alue on, rakennushallitukselle, maanmittauskonttorille ja tie- ja vesirakennushallitukselle sekä lääninhallituksen harkinnan mukaan myös muille keskusvirastoille, seutukaavaliitolle ja naapurikunnalle.

Kun lääninhallitus päättää rakennuskaavaehdotuksen laatimisesta, voidaan kaavoitettava alue päätöksessä määritellä myös likimääräisesti.

114 §. Rakennuskaava on laadittava siten, että alueen tarkoituksenmukaista rakentamista ja käyttöä edistetään. Mikäli kunnassa on yleiskaava, on rakennuskaava laadittava yleiskaavan pääperiaatteiden mukaisesti, jollei ole syytä niistä poiketa.

Rakennuskaavasta on soveltuvin osin voimassa mitä edellä 32-35 §:ssä on asemakaavasta säädetty, ottaen kuitenkin huomioon rakennuslain 95 §:n 2 momentin säännökset.

Rakennuskaava käsittää myös rakennuskorttelien numerot ja, mikäli pidetään tarpeellisena, teiden sekä yleisten alueiden nimet.

115 §. Rakennuskaava on laadittava pohjakartalle mittakaavaan 1:2000 tai erityisessä tapauksessa sitä suuremmaksi. Rakennuskaavaan kuuluu selostus, joka sisältää ehdotuksen perustelut ja tarpeelliset selvitykset.

Rakennuskaavamääräykset on merkittävä rakennuskaavakarttaan.

116 §. Rakennuskaavaehdotus on lääninhallituksen toimesta pidettävä julkisesti nähtävänä 30 päivän ajan, sen jälkeen kun nähtäville asettamisesta on ilmoitettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Muistutukset ehdotusta vastaan on toimitettava lääninhallitukselle kuulutuksessa mainitussa ajassa.

Ennen kuin ehdotus vahvistetaan, on siitä pyydettyä lausunto kunnalta ja seutukaavaliitolta sekä tarvittaessa naapurikunnalta.

Jos ehdotusta ei ole muistutuksen johdosta olennaisesti muutettu sen jälkeen, kun se on asetettu nähtäville, ei sitä ole tarpeen uudestaan asettaa nähtäväksi.

Mitä tässä pykälässä on säädetty, koskee myös rakennuskaavan laatimisesta ja maastoon merkitsemisestä aiheutuneiden kustannusten jakamista, mikäli jakamisesta ei ole sovittu. Milloin kustannuksiin osalliseksi ei ole määrätty yksityistä maanomistajaa, ei edellä tässä pykälässä määrättyä menettelyä ole noudatettava, vaan on asiasta pyydettyä lausunto siltä, jolle korvausvelvollisuus on määrätty.

117 §. Kun rakennuskaava on vahvistettu, on siitä kunnanhallituksen toimesta kuulutettava sillä tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan.

Rakennuskaavakartta säilytetään maanmittauskonttorin arkistossa, ja on siitä lääninhallituksen toimesta mahdollisimman pian annettava jäljennös kunnanhallitukselle, rakennuslautakunnalle sekä rakennushallitukselle, maanmittaushallitukselle, tie- ja vesirakennushallitukselle ja seutukaavaliitolle.

Rakennuskaavaan tehdyt muutokset on maanmittauskonttorin merkittävä rakennuskaavakarttaan.

118 §. Mitä edellä tässä luvussa on säädetty, on noudatettava myös rakennuskaavaa muutettaessa.

119 §. Maanomistaja voi anoa kunnanhallitukselta rakennuskaavan maastoon merkitsemistä. Jollei kunta suorita rakennuskaavan maastoon merkitsemistä, on sen lähetettävä hakemus edelleen lääninhallitukselle ja liitettävä mukaan oma lausuntonsa asiasta. Kunta voi tehdä esityksen asiasta lääninhallitukselle ilman maanomistajan hakemustakin.

13 luku.

Rakentaminen rakennuskaava-alueella.

120 §. Rakennuslupa uudisrakennuksen rakentamiseen on haettava rakennuslautakunnalta.

121 §. Jollei rakennusjärjestyksessä ole toisin määrätty, on rakennuslautakunnan lupa haettava, vaikka rakennuslupaa ei 120 §:n mukaan vaaditakaan, seuraaviin toimenpiteisiin:

- 1) rakennuksen tai sen osan käyttämiseen olennaisesti toiseen tarkoitukseen kuin mihin sitä on käytetty tai rakennuslupa osoittaa;
- 2) julkisivun olennaiseen muuttamiseen;
- 3) huoneiden ja huoneistojen jakamiseen tai yhdistämiseen;
- 4) sellaiseen kantavan rakenteen tai uutta hormijärjestelmää vaativaan tulisijan muutokseen, jota ei voida pitää uudisrakennuksena; sekä

- 5) sellaisen myyntikojun tai ryhmäpuutarhamajan, joka ei ole uudisrakennus, sekä julkisluonteisen muistomerkin, soitto- ja tanssilavan sekä muun vastaavanlaisen laitoksen rakentamiseen.

122 §. Rakennuslupaa on haettava kirjallisesti, ja on hakemukseen liitettävä:

- 1) selvitys siitä, että hakija hallitsee rakennuspaikkaa;
- 2) ote rakennuskaavasta;
- 3) asemapiirros rakennuspaikasta kolmena kappaleena, joka osoittaa rakennettaviksi aiotut ja rakennuspaikalla jo olevat sekä purettavat rakennukset; sekä
- 4) rakennuspiirustukset kolmena kappaleena, joista hakijalle annetaan takaisin yksi kappale, sitten kun asia on ratkaistu.

Mikäli tarpeelliseksi havaitaan, voi rakennuslautakunta, rakennuslupaa koskevaa asiaa käsitellessään, hakijalta vaatia muunkinlaista selvitystä kuin edellä on sanottu.

Jos rakennustyössä esiintyy vaikeatekoisia rakenteita, rakennuslautakunta voi velvoittaa hakijan esittämään asiantuntijan lausunnon asiasta.

Jos asia on sen laatuinen, että se voidaan ratkaista ilman tässä pykälässä mainittua täydellistä selvitystä, olkoon rakennuslautakunnalla siihen oikeus.

123 §. Ennen kuin rakennuslupahakemus ratkaistaan, voi rakennuslautakunta tarpeen vaatiessa hankkia lausunnon terveydenhoito- ja paloviranomaisilta sekä muilta viranomaisilta.

Mitä 122 §:ssä on määrätty rakennusluvan hakemisesta, on soveltuvin osin voimassa 121 §:ssä tarkoitettu rakennuslautakunnan luvasta.

124 §. Ennen kuin uudisrakennuksen rakennuslupahakemus ratkaistaan, on rakennuslautakunnan, sen määräyksestä jäsenen tai rakennustarkastajan toimitettava, milloin on tarpeellista, katselmus rakennuspaikalla. Tarkempia määräyksiä katselmuksesta ja sen toimittajista on annettava rakennusjärjestyksessä. Katselmus voidaan toimittaa myös 121 §:ssä tarkoitettussa asiassa.

Milloin uudisrakennuksen rakennusluvan hakemisen johdosta toimitetaan 1 momentissa mainittu katselmus, on katselmuksen ajasta annettava todisteellinen tieto rakennusluvan hakijalle ja viereisten rakennuspaikkojen sekä suoraan tai vinottain tien vastakkaisella puolella olevien rakennuspaikkojen haltijoille, mikäli se vaikeudetta voi tapahtua.

125 §. Tutkiessaan uudisrakennuslupaa koskevaa hakemusta rakennuslautakunnan tulee katsoa, että rakennus on vahvistetun rakennuskaavan mukainen, sekä ottaa huomioon muutkin rakentamista koskevat määräykset.

Huomiota on muun muassa kiinnitettävä seuraaviin seikkoihin:

- 1) rakennus soveltuu paikalle;
- 2) rakennuspaikka on riittävän suuri ja tarkoitukseen sovelias;
- 3) rakennukset sijoitetaan määrätyn välimatkan päähän toisistaan ja rakennuspaikan rajoista sekä liikenteen edut otetaan huomioon;
- 4) rakennus sijoitetaan siten, ettei se tarpeettomasti aiheuta haittaa lähellä sijaitseville kiinteistöille tai vaikeuta niiden sopivaa rakentamista;
- 5) ajokuntoinen pääsytie tai mahdollisuus sellaisen järjestämiseen on olemassa;
- 6) rakennuksen paikka on terveellinen;
- 7) jätevesien poistaminen ja vedensaanti voidaan tyydyttävästi järjestää;
- 8) rakennus on suunniteltu tarkoituksenmukaiseksi;
- 9) autopaikkoja on rakennuspaikan käyttötarkoitusta vastaava määrä;
- 10) rakennus täyttää paloturvallisuuden vaatimukset; sekä
- 11) rakennus on muodoltaan sopusuhtainen ja ympäristöön sopeutuva.

Mitä edellä on uudisrakennuksesta säädetty, on soveltuvin kohdin voimassa myös 121 §:ssä tarkoitettua rakennustoimenpiteestä, johon vaaditaan lupa.

126 §. Olosuhteiden vaatiessa voidaan rakennuslupa antaa sillä ehdolla, että ennen rakennuksen rakentamista tai sen ottamista tarkoitettuun käyttöön, ryhdytään tarpeelliseen maan kuivattamiseen.

127 §. Rakennustyön kestäessä rakennuslautakunta voi määrätä, että luku- ja laskeumat piirustuksiin sekä muut erikoispiirustukset on jätettävä tarkastettaviksi.

128 §. Rakennuslautakunnan tulee rakennuslupaa myöntäessään valvoa, ettei historiallisesti tai rakennustaiteellisesti arvokkaita rakennuksia turomella.

Rakentamisesta rakennuslain 135 §:ssä tarkoitettulla alueella voidaan rakennuskaavassa antaa erityisiä määräyksiä.

129 §. Rakennuslautakunnan tulee valvoa, ettei rakentamiseen ryhdytä ilman lupaa, milloin se tarvitaan.

Rakennuslautakunnan on seurattava rakennusyritystä ja valvottava muun muassa, että:

- 1) vahvistettuja piirustuksia ja määräyksiä noudatetaan;
- 2) tarkoituksenmukaisia rakennusaineita ja työtapoja käytetään;
- 3) riittäviin toimenpiteisiin ryhdytään niiden rakennusosien suojaamiseksi ja eristämiseksi, jotka ovat kosteudelle tai kylmyydelle alttiit;
- 4) rakennuksen kuivumista sopivilla toimenpiteillä tehokkaasti edistetään; sekä
- 5) kaikkea sellaista vältetään, mikä muutoin saattaa aiheuttaa vaaraa rakennuksen kestävyydelle taikka haittaa siinä oleville henkilöille.

130 §. Rakennus- tai muun työn valvomiseksi, johon vaaditaan lupa, on rakennuslautakunnan toimitettava tarpeelliset katselmuksot sen mukaa kuin rakennusjärjestyksessä määrätään. Katselmuksot on kohdistettava varsinkin rakennuksen paikan maalle merkitsemiseen, rakennuksen perustukseen, runkoon, valmiiseen rakennukseen ja pihamaan järjestelyyn.

Edellä 6 §:ssä mainituilla puolustuslaitoksen alueilla älköön katselmuk-
sia toimitettako.

Katselmuksset on toimitettava tarpeen mukaan yhteistoiminnas-
sa terveydenhoito- ja paloviranomaisten kanssa.

Rakennuksen valmistumisesta on tehtävä ilmoitus rakennuslau-
takunnalle.

131 §. Jos rakennustyö on aloitettu, mutta sitä ei ole saatettu loppuun
150 §:ssä säädetyssä ajassa, voi rakennuslautakunta, milloin se ra-
kennuksen lujuuden, paloturvallisuuden, ulkonäön tai vaarallisuuden
vuoksi on tarpeellista, velvoittaa omistajan määrätyn ajan kuluessa
saattamaan loppuun työn joko kokonaisuudessaan tai joltakin sen osal-
ta taikka ryhtymään muihin asian vaatimiin toimenpiteisiin.

Jos aloitettu rakennuksen purkaminen pätevältä syyttä keskeyte-
tään, voi rakennuslautakunta, milloin asiahaarat vaativat, määrätä
ajan, minkä kuluessa purkamistyö ja paikan tasoitus on saatettava lop-
puun.

132 §. Rakennustyössä, johon vaaditaan rakennuslupa, tulee, mikäli
ei ole kysymys pienehköstä yksinkertaisesta rakennustyöstä, olla ra-
kennuslautakunnan hyväksymä henkilö, joka johtaa rakennustyötä ja
vastaa sen suorittamisesta. Rakennustyötä ei saa aloittaa, ennen kuin
rakennuslautakunta on hyväksynyt vastaavan työnjohtajan. Sitä koske-
vaan anomukseen on liitettävä asianomaisen kirjallinen suostumus, jos-
sa tämä vastuuvollisena sitoutuu työtä johtamaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna vastaavana työnjohtajana saa
toimia ainoastaan henkilö, joka teknillisen koulun tai siihen verratta-
van tai sitä korkeamman teknillisen oppilaitoksen antamalla todistuk-
sella on näyttänyt omaavansa riittävät tiedot. Rakennuslautakunta voi
kuitenkin laadultaan yksinkertaisten asuin- ja talousrakennusten vas-
taavaksi työnjohtajaksi hyväksyä henkilön, joka ei täytä näitä pätevyys-
vaatimuksia, mutta jolla kuitenkin katsotaan olevan siihen riittävät
edellytykset.

Rakennuslautakunta voi peruuttaa, milloin syytä on, vastaavan
työnjohtajan hyväksymisensä.

Jos rakennustyössä esiintyy vaikeatekoisia rakenteita, voi ra-
kennuslautakunta määrätä, että sellaisten rakenteiden valvonta on an-
nettava henkilölle, joka on siihen erityisesti valmistautunut ja jolla on
riittävä ammattipätevyys. Tällainen rakennuslautakunnan hyväksymä
rakenteiden valvoja vastaa työn suorituksesta valvomansa työn osalta.

133 §. Rakennustyössä on ryhdyttävä kaikkiin varovaisuustoimenpitei-
siin, jotka ovat tarpeellisia henkilöiden ja omaisuuden varjelemiseksi
vahingolta.

Erityisesti on katsottava, että:

- 1) perustustyö ja sitä varten tarpeellinen kaivuun ja louhiminen
suoritetaan vahingon välttämiseksi riittävän varovaisesti;
- 2) rakennustelineet rakennetaan riittävän lujiksi; sekä
- 3) tilapäinen lämmitys sekä koneelliset ja muut työt järjestetään
niin, että tulipalon vaara sekä muu vahinko ja haitta, mikäli mahdolis-
ta, estyy.

Rakennusjärjestyksessä on annettava tarkempia määräyksiä
edellä määrätystä varovaisuustoimenpiteistä samoin kuin rakennutta-
jan velvollisuudesta panna kuntoon tie, joka rakennustyössä on vahin-
goittunut.

134 §. Mitä edellä 9 luvussa on säädetty, on soveltuvin osin noudatettava myös rakennuskaava-alueella.

14 luku.

Asemakaava maalaiskunnassa.

135 §. Kun rakennuslain 116 §:n 1 momentissa mainittu määräys on annettu, sovelletaan siinä tarkoitettulla alueella, mitä kaupungista on tässä asetuksessa säädetty.

15 luku.

Yleiskaava maalaiskunnassa.

136 §. Maalaiskunnan yleiskaavasta, josta on säädetty rakennuslain 119 §:ssä, on voimassa, mitä tämän asetuksen 4 luvussa on säädetty.

16 luku.

Rakentaminen haja-asutusalueella.

137 §. Mitä edellä 77-83, 85, 87, 88, 90, 120, 121, 123, 126, 127 ja 131 §:ssä sekä soveltuvin osin mitä 122, 124, 125, 128, 129 ja 133 §:ssä on säädetty, on voimassa rakennettaessa alueella, jolle rakennuskaavaa tai asemakaavaa ei ole vahvistettu. Mitä mainituissa pykälissä on säädetty maistraatista, on ystävällisesti voimassa rakennuslautakunnasta.

138 §. Rakennuslautakunnan, sen määräyksestä rakennuslautakunnan jäsenen tai rakennustarkastajan on toimitettava rakennustyön katselmuksia, mikäli ne katsotaan tarpeellisiksi.

139 §. Milloin rakennuslautakunta pitää tarpeellisena, tulee rakennustyössä, johon vaaditaan rakennuslupa, olla rakennuslautakunnan hyväksymä henkilö, joka johtaa rakennustyötä ja vastaa sen suorittamisesta.

140 §. Rakennustyön aloittamisesta ja valmistumisesta on tehtävä ilmoitus rakennuslautakunnalle.

141 §. Rakennuspaikan pinta-alasta saa rakentamiseen käyttää enintään yhden kymmenesosan, jollei rakennuslautakunta erityisestä syystä myönnä poikkeusta.

142 §. Rakennusten etäisyyden toisistaan samalla rakennuspaikalla on oltava riittävä ottaen huomioon rakennusten käyttötarkoitus.

143 §. Tulenvaarallista rakennusta kuten pajaa ei saa rakentaa 15 metriä lähemmäksi naapurin maata tai vuokra-alueetta eikä 20 metriä lähemmäksi naapurin rakennusta.

144 §. Rakennuslautakunta voi myöntää poikkeuksia 82 ja 83 §:n määräyksistä sellaisen rakennuksen osalta, jota käytetään vain loma-aikana.

145 §. Asuinrakennusta rakennettaessa on vielä otettava huomioon, että:
1) rakennuksen perustus on luja ja liikkumaton; ja
2) jatkuvasti asuntona käytetyssä rakennuksessa on riittävästi ikkuna-alaa.

Mitä 1 momentissa on säädetty, koskee myös työhuoneita. Työhuone voidaan kuitenkin rakennuslautakunnan suostumuksella valaista yksinomaan kattovalolla.

IV OSASTO.

ERINÄISIÄ SÄÄNNÖKSIÄ.

17 luku.

Yleistä.

146 §. Asemakaavassa, rakennuskaavassa ja rakennusjärjestyksessä voidaan rakennuslain 151 §:n 3 momentin tarkoittaman loma-alueen osalta antaa helpotuksia siitä, mitä muutoin on voimassa.

Loma-alueella tarkoitetaan erityisaluetta, jolle rakennettavia rakennuksia käytetään vain loma-aikana.

147 §. Viranomaisen antama rakennuskielto tulee voimaan, kun siitä on kunnan toimesta kuulutettu niin kuin kunnalliset ilmoitukset asianomaisessa kunnassa julkaistaan.

Lääninhallituksen on antamastaan rakennuskiellosta ilmoitettava tie- ja vesirakennushallitukselle ja maanmittauskonttorille.

148 §. Myönnettäessä lupaa tilapäisen uudisrakennuksen rakentamiseen on otettava huomioon rakennuksen tarkoitus sekä lujuuden, terveellisyuden, liikenteen, paloturvallisuuden ja sopusuhtaisuuden vaatimukset. Lupa sellaisen rakennuksen pysyttämiseen paikallaan annettakoon ainostaan määräajaksi tai kunnes toisin määrätään, kuitenkin enintään viiden vuoden ajaksi.

149 §. Rakennusluvan myöntävällä viranomaisella on rakennuttajan pyynnöstä oikeus antaa lupa rakennustyön suorittamiseen osaksi tai kokonaan ennen kuin rakennuslupaa koskeva päätös on saanut lainvoiman, milloin rakennuttaja asettaa vakuuden kustannuksista ja vahingosta, jotka rakennusluvan kumoaminen tai epääminen voi aiheuttaa.

150 §. Jollei uudisrakennuksen rakentamista ole aloitettu kolmessa vuodessa siitä, kun rakennuslupa myönnettiin, on lupa rauennut. Milloin suunniteltu rakennus ei ole vastoin voimassa olevia rakentamismääräyksiä, voidaan lupaa jatkaa enintään kahdeksi vuodeksi.

Jollei uudisrakennusta ole loppuun saatettu viidessä vuodessa siitä, kun rakennuslupa myönnettiin, on lupa rauennut, mikäli sen voimassaoloaikaa ei erityisistä syistä pitennetä.

Edellä 50 ja 121 §:ssä tarkoitettu lupa olkoon rauennut, jollei luvan tarkoittamaa toimenpidettä ole kolmen vuoden kuluessa suoritettu.

151 §. Rakennuksen korkeus mitataan tontin tai rakennuspaikan vahvistetuista korkeusasemista, milloin ne on määrätty. Muutoin mitataan korkeus, kun rakennus on kadun vieressä, kadun vahvistetuista korkeusasemista ja muualla tontilla tai rakennuspaikalla olevan rakennuksen korkeus sen vieressä olevan maanpinnan keskikorkeudesta. Rakennuksen korkeus mitataan julkisivupinnan ja vesikaton leikkauskohtaan. Mitauksessa noudatetaan maaston keskikorkeuslaskelmaa ja saadaan rakennus jakaa osiin.

152 §. Kerroksella tarkoitetaan rakennuksen tilaa, jota rajoittavat lattiataso ja välipohja tai yläpohja ja joka on kokonaan tai osaksi maanpinnan yläpuolella ja johon rakentamista koskevien määräysten mukaan saadaan sijoittaa asuin- tai työhuoneita tai rakennuksen pääasiallisen käyttötarkoituksen mukaisia tai niihin verrattavia tiloja.

Milloin rakennus rakennetaan asemakaavan mukaan, joka on voimassa ennen 1 päivää joulukuuta 1953 annetun vahvistuspäätöksen mu-

käisenä, eikä rakennuksen kerroslukua ole nimenomaan määrätty asemakaavassa tai rakennusjärjestyksessä, saa kerroksia olla enintään niin monta kuin niitä saisi rakentaa, jos kerroskorkeus olisi 300 cm.

153 §. Milloin tontilla ei ole määrätty rakennusten kerroslukua, katsotaan tontin kerrosalaa laskettaessa kerroskorkeuden asuin- ja liike-tontilla, jonka asemakaava on vahvistettu ennen 1 päivää joulukuuta 1953, olevan 3 metriä ja muulla tontilla 2,8 metriä.

154 §. Valmisteltaessa kaavaa tai tonttijakoa, on maanomistajille, joiden etua tai oikeutta kaava tai tonttijako saattaa koskea, varattava siinä määrin kuin tarpeelliseksi katsotaan, tilaisuus joko kirjallisesti tai suullisesti lausua mielipiteensä asiasta.

155 §. Rakennuslain 140 §:n mukaan julkipanon jälkeen annettavista päätöksistä on ilmoitus pantava päätöksen antaneen viranomaisen ilmoitustaululle.

156 §. Mikäli asianosaiset eivät sovi rakennuslain 133 §:n 1 momentissa tarkoitettujen viemärien ja johtojen sijoittamisesta, määrää siitä maistraatti. Sama on voimassa kiinnikkeistä, tuista ja muista laitteista, joita tarkoitetaan saman pykälän 2 momentissa.

Rakennuslautakunta määrää, mikäli asianosaiset eivät siitä sovi, 1 momentissa tarkoitettujen viemärien, johtojen, kiinnikkeiden, tukien ja muiden laitteiden sijoittamisesta maalaiskunnan rakennuskaava-alueella.

157 §. Ne asiat, jotka maistraatin kokoonpanosta asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä 24 päivänä huhtikuuta 1931 annetun lain (146/31) 4 §:n mukaan kuuluvat valtioneuvostolle, on sisäasiainministeriön käsiteltävä ja ratkaistava.

158 §. Milloin maalaiskunnassa on rakennuslautakunnan alainen rakennustarkastaja, joka on suorittanut teknikon tutkinnon teknillisen koulun rakennusosastolla tai aikaisemmin sitä vastaavan tai muussa oppilaitoksessa sitä korkeamman rakennusalan tutkinnon, ja rakennustarkastaja suorittaa rakentamisen valvonnan lisäksi myös rakennusneuvontaa ja -ohjausta, maksetaan kunnalle rakennuslain 137 §:ssä säädettyä valtionapua 25 sadalta yhden rakennustarkastajan palkkauksesta.

Jos rakennustarkastaja toimensa ohella suorittaa muita kunnan tehtäviä, rakennustarkastajan palkkauksena pidetään työmäärää vastaavaa suhteellista osaa palkasta.

Valtionapua kunnan on haettava asianomaiselta lääninhallitukselta kalenterivuositain ennen seuraavan maaliskuun loppua. Hakemukseen on liitettävä sisäasiainministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys.

159 §. Rakennuslain 69 tai 115 §:ssä tarkoitettua avustusta koskeva hakemus on toimitettava sisäasiainministeriölle vuoden kuluessa aluetta koskevan kaupan tekemisestä tai lunastustoimituksen päättymisestä, ja siihen on liitettävä sisäasiainministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys.

160 §. Rakennuslain 123 §:ssä tarkoitettu ilmoitus on myyjän kirjallisesti tehtävä rakennuslautakunnalle 30 päivän kuluessa kaupanteosta. Ilmoituksesta tulee selvittää kaupanteko aika, ostaja, hänen osoitteensa, rakennuspalstan sijainti ja koko sekä onko alueesta palstoitussuunnitelmaa.

18 luku.

Siirtymäsäännöksiä.

161 §. Kolmen vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaan tulosta kaupungin on alistettava vahvistettavaksi ja lääninhallituksen annettava rakennuskaava- aluetta varten rakennusjärjestys, joka on laadittu ottaen huomioon rakennuslain ja tämän asetuksen määräykset.

162 §. Kunnes rakennuslain 10 §:ssä tarkoitettu rakennuslautakunta on valittu, suorittaa rakennuslautakunnalle kuuluvat tehtävät rakentamisesta maaseudulla annetun lain nojalla valittu rakennuslautakunta, kuitenkin enintään vuoden 1959 loppuun saakka.

163 §. Kunnallisvaltuusto voi tehdä rakennuslain 136 §:ssä tarkoitettun päätöksen rakennuttajan suoritettavista maksuista rakennustyön valvonnasta ja alistaa päätöksen vahvistettavaksi jo ennen rakennuslain voimaantuloa.

Kaupungissa saadaan rakennuslain 136 §:ssä tarkoitettuja maksuja periä ennen rakennuslain voimaantuloa hyväksytyin taksan perusteella, kunnes mainitun pykälän mukainen taksa tulee voimaan, kuitenkin enintään 1 päivään huhtikuuta 1960.

164 §. Rakennuslupaan, jota koskeva hakemus on pantu vireille ennen vuoden 1960 loppua, ei sovelleta 54 §:n säännöksiä.

165 §. Jos rakennusjärjestykseen on otettu määräyksiä vanhasta kaupunginosasta, on näitä määräyksiä noudatettava, kunnes rakennuslain 135 §:n mukaiset asemakaavamääräykset ovat tulleet voimaan, kuitenkin enintään vuoden 1960 loppuun.

166 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1959, ja sillä kumotaan 29 päivänä tammikuuta 1932 annettu rakennussääntö (41/32) sekä rakentamisesta maaseudulla 21 päivänä kesäkuuta 1946 annettu asetus (471/46) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

78. ASETUS ASUNTOTUOTANTOLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA JA SOVELTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 26 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 268/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:97)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministerin esittelystä säädetään 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) nojalla, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 17 päivänä huhtikuuta 1959 annetulla lailla (176/59):

1 §. Asuntotuotantolain tarkoitusperiä toteutettaessa on otettava huomioon maan eri väestökeskuksissa esiintyvä asunnontarve, jonka arvioimisen perusteena on pidettävä asuntovajausta, väestön määrää ja sen muutoksia, purettavia asuntoja sekä muita asunnontarpeeseen vaikuttavia tekijöitä.

Asuntotuotantolaissa tarkoitettuja lainoja myöntäessään Arava voi, ohjatakseen lainoitusta tarkoituksenmukaisesti ja edistääkseen pyrkimystä rakennuskustannusten alentamiseksi, soveltaa enimmäisrajoja ottaen huomioon asuntojen koon, varuste- ja laatutason sekä muut mahdolliset tekijät.

Toiminnassaan Aravan tulee pyrkiä erityisesti edistämään sellaisten vuokratalojen rakentamista, joiden asunnot pääasiallisesti on tarkoitettu tyydyttämään vähävaraisten henkilöiden asunnontarvetta.

2 §. Asuntolain voidaan myöntää sellaisen rakennuksen tai rakennusryhmän tai erillisen lämmityslaitoksen ja huoltorakennuksen rakentamista tai laajentamista varten, jota koskevat piirustukset, rakennuslityksen, hankinta-arvon sekä rahoitus- ja taloussuunnitelman Arava hyväksyy.

Asuinrakennuksen tai asuinrakennusryhmän laajentamista varten voidaan asuntolainaa myöntää, jos laajennuksella aikaansaadaan lisää asumistilaa ja jos rakennus tai rakennusryhmä laajennettuna vastaa niitä määräyksiä, mitä asuntotuotantolaissa ja tässä asetuksessa uudisrakennuksista säädetään.

Rakennusyrityksen hankinta-arvoa hyväksyttäessä otetaan huomioon rakennus- ja tonttikustannukset tarpeellisiksi katsottavine yleiskuluineen.

Edellä 1 momentissa mainittua rakennusta varten tarvittavan maa-alueen tulee olla tarkoitettu käytettäväksi pääasiallisesti asumista varten.

Keskeneräisen rakennuksen rakentamista varten voidaan asuntolainaa myöntää, milloin Arava ennakoilta on antanut luvan rakennustöiden aloittamiseen tai jos Arava erityisistä syistä pitää lainan myöntämistä tarpeellisena.

3 §. Asuntolainan avulla rakennettavassa tai laajennettavassa omakotitalossa saa olla enintään kaksi huoneistoa, joita käytetään asuntolina ja joista toisen tulee käsittää ainakin kaksi huonetta ja keittiö.

4 §. Asuntolaina omakotitalon rakentamista ja laajentamista varten voidaan myöntää vain kunnan hakemuksesta.

Kunnan edelleen lainatessa saamiensa lainavaroja älköön korko-, lyhennys- tai muita lainaehtoja asetettako lainansaajalle epäedullisemmiksi kuin mihin kunnan on ollut valtioon nähden sitouduttava.

5 §. Omakotitalon omistajan tulee itse asua asuntolainan avulla rakennetussa omakotitalossa. Kunnan omakotilaina-asioita käsittelevä viranomainen voi kuitenkin myöntää omistajalle luvan luovuttaa asuntonsa toisen asunnoksi määräajaksi, kuitenkin enintään yhdeksi vuodeksi, jos lupaa pyydetään omistajan tilapäisen paikkakunnalta muuton tai muun pätevän syyn tähden. Tällaisen luvan myöntämiseen tai jatkamiseen edellä mainittua pitemmäksi ajaksi on saatava Aravan suostumus.

Omakotitalon asuinhuoneistoja vuokrattaessa on 1 momentissa mainitun viranomaisen valvottava, että vuokralaiselta perittävä vuokra on kohtuullinen.

6 §. Omakotitaloa varten myönnetty asuntolaina voidaan, jollei Arava erityisistä syistä toisin päätä, siirtää toiselle henkilölle vain, milloin Arava on siirtoon antanut suostumuksensa ennen omakotitalon luovutuskirjan allekirjoittamista. Siirtoon annettu suostumus voi koskea koko maksamatta olevaa lainaa tai osaa siitä.

Milloin omakotitalon omistusoikeus on siirtynyt lainansaajan kuoltua hänen kuolinpesälleen, voidaan asuntolaina siirtää kuolinpesälle ehdolla, että vähintään yksi pesän osakas asuu mainitussa omakotitalossa.

7 §. Asuntolainan avulla rakennettavan tai laajennettavan asunto-osa-
keyhtiö- tai vuokratalon tahi taloryhmän yhteenlasketusta huoneistoalasta tulee vähintään seitsemänkymmentäviisi sadasosaa olla varattu asunnoiksi. Asukkaiden yhteiskäyttöön varattujen tilojen huoneistoala luetaan asuntoihin kuuluvaan osaan.

Asunto-osakeyhtiössä tulee osakkeenomistajille olla asunnoiksi varattu vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa yhtiön omistaman rakennuksen tai rakennusryhmän huoneistojen yhteenlasketusta huoneistoalasta.

Milloin rakennus tai rakennuksen osa on asuntola, lasketaan siihen sisältyvien asuntojen huoneistoala siten, että asuntolahuoneiden alaan lisätään asukkaiden yhteiskäyttöön varattujen, asumista palvelu-
vien huonetilojen suhteellinen osuus.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettuja huoneistoaloja laskettaessa ei kellarissa eikä ullakolla olevia tiloja oteta lukuun.

8 §. Asuntolaina voidaan myöntää erillisen lämmityslaitoksen ja huoltorakennuksen rakentamista tai laajentamista varten, jos yhden tai useamman asuintalon lämmittäminen ja huolto sekä asumispalvelu tällä tavalla toteutettuna katsotaan tarkoituksenmukaiseksi.

Asuntolaina erillisen lämmityslaitoksen ja huoltorakennuksen rakentamista tai laajentamista varten voidaan myöntää vain siinä tapauksessa, että tilavuudeltaan pääosa niistä taloista, joita varten sanottuun lämmityslaitos ja huoltorakennus on rakennettu, on asuntolainan avulla rakennettu asuintaloja.

9 §. Tässä asetuksessa tarkoitettun asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen tulee, sen lisäksi mitä siihen asunto-osakeyhtiöistä annetun lain mukaan on otettava, sisältää, jollei Arava erityisistä syistä toisin salli, seuraavat määräykset:

1. Asunto-osakeyhtiön osakkeenomistajana voi olla ainoastaan Suomen kansalainen. Kuitenkin voi muikin kuin Suomen kansalainen valtionuuvoston luvalla olla osakkeenomistajana. Osakkeenomistajina voivat lisäksi olla asuntotuotantolain 16 §:ssä tarkoitettu kunta ja Aravan suostumuksella julkisoikeudelliset ja yksityiset yhteisöt. Kukin osakkeenomistajana oleva yksityinen henkilö lukuun ottamatta niitä, jotka ovat sitoutuneet luovuttamaan osakkeensa Aravan määräämällä tavalla ja ajassa asunnontarvitsijoille, saa omistaa ainoastaan sen asunnon hallintaan oikeuttavat osakkeet, jota hän käyttää omana asuntonaan. Samaan lauteen kuuluvat henkilöt saavat omistaa vain yhden huoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet.

2. Osakkeenomistajan tulee käyttää hallitsemaansa asuntoa omaan asuntonaan. Yhtiön hallituksen luvalla on osakkeenomistajalla oikeus määrääjäksi, kuitenkin enintään yhdeksi vuodeksi, luovuttaa asuntonsa muidenkin, ei kuitenkaan toisen osakkeenomistajan asunnoksi, jos lupaa pyydetään osakkeenomistajan tilapäisen paikkakunnalta muuton tai muun pätevän syyn takia. Tällaisen luvan myöntämiseen tai jatkamiseen edellä mainittua pitemmäksi ajaksi on saatava Aravan suostumus. Osakkeenomistajalla on niin ikään erityisestä syystä oikeus yhtiön hallituksen luvalla luovuttaa asunnostaan yksi tai useampia huoneita, ei kuitenkaan enempää kuin puolet asuinhuoneiden määrästä, määrääjäksi toisen asunnoksi ehdolla, ettei siitä aiheudu yhtiölle tai toiselle osakkeenomistajalle huomattavaa haittaa. Mikäli osa asunnosta luovutetaan jäljempänä 5 kohdassa mainittujen tai osakkeenomistajilta elatuksen saavien tahii hänen talouteensa kuuluvien asunnoksi, ei lupaa luovutukseen tarvita. Vuokrauslupia antaessaan on yhtiön hallituksen valvottava, että vuokralaiselta perittävä vuokra on kohtuullinen.

3. Osakkeenomistajat voivat sopia huoneistojen yhdistämisestä tai huoneen siirtämisestä huoneistosta toiseen luovuttamalla vastaavan määrän osakkeita, jos yhtiökokous ja Arava antavat suostumuksensa yhdistämiseen. Yhdistäminen ei saa olla ristiriidassa asuntojen koosta asuntotuotantolaissa ja sen äytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa asetuksessa olevien säännösten kanssa. Kun vahvistus on seatu yhtiöjärjestyksen tätä kohtaa koskevaan muutokseen, on siitä toimitettava jäljennös Aravalle.

4. Osakkeenomistajan, joka aikoo luovuttaa osakkeensa, on sitä ennen tarjottava osake yhtiön hallitukselle lunastettavaksi. Yhtiön hallituksen tietoon saatettua lunastustarjousta ei voi peruuttaa.

5. Jos osake luovutetaan osakkeenomistajan puolisolalle, rintaperilliselle, ottolapselle, veltjelle, sisarelle tai jommallekummalle vanhemmista taikka siirtyy naimaosana tai avio-oikeuden taikka perinnön tai testamentin nojalla ja saaja täyttää osakkeenomistajalle asetettavat vaatimukset eikä ole ennestään yhtiön osakkeenomistaja, ei yhtiöllä ole lunastusoikeutta.

6. Kun yhtiön hallitukselle tarjotaan osake lunastettavaksi tai kun lunastusoikeus yhtiöjärjestyksen mukaan muutoin on syntynyt, voi yhtiö osakepääomaansa vähentämättä sen yli kertyneillä varoilla lunastaa osakkeen, jos osakkeenomistajille tämänkin jälkeen on varattu asunnoksi vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa yhtiön omistaman ra-

kennuksen huoneistojen yhteenlasketusta huoneistoalasta. Yhtiön näin lunastama osake on heti mitätöitävä ja on huoneisto, jonka hallintaan mitätöity osake on oikeuttanut, tämän jälkeen välittömästi yhtiön hyväksyttävä vuokrahuoneisto. Jollei yhtiön hallitus käytä lunastusoi-keuttaan 14 päivän kuluessa tarjouksen saatuaan, on sillä kunnalla, jossa yhtiöllä on kotipaikka, tämän jälkeen etuosto-oikeus osakkeeseen. Tällöin on yhtiön hallituksen ilmoitettava tarjouksesta edellä mainitun määräajan kuluessa kunnalle ja liitettävä siihen ilmoitus jäljempänä 8 kohdassa mainitusta lunastushinnasta ja sen määräämiseksi laadittu laskelma, joka on tehtävä Aravan vahvistamalle lomakkeelle. Jollei kunta ole 60 päivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut edellä mainitun ilmoituksen, ilmoittanut yhtiölle etuosto-oikeuden käyttämisestä ja siitä, mistä kauppahinta on nostettavissa, saadaan osake luovuttava vapaasti huomioonottamalla, mitä 1 kohdassa on sanottu. Saatuaan kunnalta tiedon etuosto-oikeuden käyttämisestä, on yhtiön hallituksen viipymättä ilmoitettava siitä osakkeen luovuttajalle.

7. Osakkeen lunastushinnan määrää yhtiön hallitus. Lunastushinta on määrättävä yhtiöosuuden suuruiseksi. Yhtiöosuutta laskettaessa on yhtiön omistaman kiinteistön arvo arvioitava tarjousaikana vallinneen hintatason mukaan hankintakustannuksissa tapahtuneet muutokset huomioon ottaen ja käyttäen perusteena virallista rakennuskustannusindeksiä talon tai taloryhmän valmistumisajasta lähtien sekä lisäksi huomioon ottaen rakennuksen arvossa tarpeelliseksi katsottavat, kohtuulliset arvovähennykset ja kiinteistön parannukset. Yhtiöosuuden arvoon voidaan lisätä yhtiön hallituksen kohtuulliseksi katsoma korvaus huoneistoon tehdyistä erityisistä parannuksista sekä siitä vähentää niiden kustannusten osuus, jotka ovat tarpeen huoneiston saattamiseksi siihen kuntoon, missä se oli luovuttajan siihen muuttaessa, luonnollista kulumista lukuunottamatta. Huoneiston kunto todetaan yhtiön hallituksen pitämässä katselmuksessa.

8. Jos kunta käyttää 6 kohdassa mainittua etuosto-oikeutta, on osakkeen ostohinta sama kuin yhtiön hallituksen määräämä lunastushinta. Jollei osakkeen luovuttaja tai etuosto-oikeutta käyttävä kunta tyydy yhtiön hallituksen määräämään lunastushintaan, on se, Aravan annettua siitä lausuntonsa, 7 kohdassa mainittujen perusteiden mukaan sen paikkakunnan alioikeuden määrättävä, jossa yhtiöllä on kotipaikka.

9. Milloin yhtiön osake on siirtynyt henkilölle, joka jo ennestään on yhtiön osakkeenomistaja, tai henkilölle, joka ei saa olla yhtiön osakkeenomistajana, yhtiön hallituksen on velvoitettava uusi omistaja määräajassa, joka ei saa olla kolmea kuukautta lyhyempi eikä yhtä vuotta pitempi, luovuttamaan osakkeensa tai, kysymyksen ollessa entisestä osakkeenomistajasta, aikaisemmin tai nyt hankkimansa osakkeen sellaiselle henkilölle, joka saa olla yhtiön osakkeenomistajana. Jollei veloitusta määrääjässä noudateta, on yhtiökokouksella valta ottaa huoneisto yhtiön hoidettavaksi.

10. Jos osakkeenomistaja on luovuttanut huoneistonsa tai sen osan toisen käytettäväksi vastoin 1, 2 ja 3 kohtien määräyksiä, on yhtiökokouksella oikeus ottaa huoneisto yhtiön hoidettavaksi.

11. Jos osakkeenomistaja luovuttaa osakkeensa tarjoamatta sitä lunastettavaksi tai ostettavaksi siten kuin 4 ja 6 kohdissa on määrätty, taikka jos osake siirtyy yhtiön osakkeenomistajalle tai muulle kuin osakkeenomistajalle asetetut edellytykset täyttävälle, syntyy lunastus-oikeus ja kunnan etuosto-oikeus silloin, kun luovutuksensaaja ilmoittaa osakkeen nimelleen rekisteröitäväksi. Konkurssi- ja ulosottomenette-

lyssä sekä panttia rahaksi muutettaessa syntyy lunastus- ja kunnan etuosto-oikeus silloin, kun luovutuksensaaja ilmoittaa osakkeen nimelleen rekisteröitäväksi.

12. Tapahtunut osakesiirto on kolmenkymmenen päivän kuluessa siirrosta lukien ilmoitettava rekisteröitäväksi ja voi yhtiön hallitus, jos ilmoitus laiminlyödään, eikä osaketta ennen siirtoa ole tarjottu lunastettavaksi, käyttää lunastusoikeuttaan 6 kohdassa mainitussa määrääjasta riippumatta, ja voi yhtiökokous tarvittaessa ottaa huoneiston yhtiön hoidettavaksi. Jos yhtiön hallitus ei käytä lunastusoikeuttaan, on kunnalla etuosto-oikeus siten kuin 6 kohdassa on määrätty.

13. Milloin yhtiöllä on välittömästi hyväkseen käytettäviä asuinhuoneistoja, on niistä perittävän vuokran määrä saatettava Aravan hyväksyttäväksi.

10 §. Edellä 9 §:ssä tarkoitetun asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksessä ei saa olla määräystä, jonka mukaan osakkeenomistajalla olisi oikeus osakkeen lunastamiseen sen vaihtaessa omistajaa.

11 §. Jos kunta käyttää asuntotuotantolain 16 §:ssä edellytettyä etuosto-oikeutta, on se velvollinen viipymättä ja viimeistään kuudenkymmenen päivän kuluessa ostosta lukien luovuttamaan osakkeen sellaiselle asunnon tarvitsijalle, joka voi olla yhtiön osakkeenomistajana. Luovutushintaan saadaan lukea ostohinnan lisäksi kaupasta aiheutuneet todelliset kulut.

12 §. Jos asunto-osakeyhtiön osakkeenomistaja on merkinnyt yhden tai useamman huoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet, on hänen ne luovutettava Aravan määräämällä tavalla ja ajassa asunnontarpeessa oleville Aravan hyväksymille yksityisille henkilöille. Jos tällaisena merkitsijänä on yksityinen henkilö, joka haluaa asunnontarpeensa tyydyttämiseksi omistaa määrätyn huoneiston hallintaan oikeuttavat osakkeet, on siihen saatava Aravan suostumus.

13 §. Vuokratalon rakentamista tai laajentamista varten asuntolainaan saanut on velvollinen noudattamaan Aravan vahvistamia keskimääräisiä enimmäisvuokria. Näitä määrätessään Aravan on otettava huomioon hyväksyttävän arvon mukaiset kiinteistön hoito- ja pääomamenot sekä tuotot. Jos kiinteistön tuotot eivät riitä peittämään sen menoja tai ylittävät ne, suoritetaan tarpeellinen tasaus vastaisia vuokria määrättäessä.

Milloin tarkoituksenmukaisuussyyt niin edellyttävät, voidaan useampien eri vuokratalojen omistajien hakemuksesta määrätä näiden vuokratalojen keskimääräiset enimmäisvuokrat yhtenäistettäväksi siten, että niitä määrättäessä otetaan huomioon kaikkien kiinteistöjen yhteiset hoito- ja pääomamenot sekä tuotot. Näiden tehtävien hoitoa varten vuokratalojen omistajat voivat perustaa erityisen toimielimen.

14 §. Asuntotuotantolain 6 §:n 1 momentissa mainitun yhteisön on vuosittain viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluessa tilinpäätöksensä vahvistamisesta lähetettävä Aravalle oikeaksi todistettu jäljennös siitä ja tilintarkastajien kertomuksesta sekä Aravan vahvistamalle lomakkeelle laadittu, tilinpäätöstä ja hallintoa koskeva selostus, joka sisältää tiedot asuntolainan avulla rakennetun kiinteistön kuluista ja tuotoista. Milloin edellä tarkoitettu vuokratalon omistaja ei ole velvollinen laatimaan tilinpäätöstä, on omistajan vuosittain maaliskuun loppuun mennessä lähetettävä Aravalle sen vahvistamalle lomakkeelle laadittu vastaava selostus.

15 §. Asuntolainaan saaneen asunto-osakeyhtiön tai osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen muutos on viimeistään kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun yhtiökokous on muutoksen hyväksynyt ja ennen kuin muutos on annettu kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistettavaksi, toimitettava Aravan hyväksyttäväksi.

16 §. Asuntolainaan avulla rakennettavien asunto-osakeyhtiö- ja vuokratalojen asukkaita valittaessa on sen lisäksi, mitä asuntotuotantolain 6 §:n 3 momentissa on säädetty, ensisijaisessa asemassa pidettävä niitä henkilöitä, jotka ovat kokonaan vailla asuntoa tai joutuvat asunnottomiksi taikka joiden asuntoja sosiaaliset ja tarkoituksenmukaisuussyyt huomioon ottaen ei voida pitää tyydyttävinä.

Asukkaita valittaessa on erityistä huomiota kiinnitettävä vuosina 1939-1945 poikkeukselliseen asemaan joutuneiden väestöryhmien, kuten rintamamiesten, invaliidien ja siirtoväen asunnontarpeen tyydyttämiseen, milloin näihin väestöryhmiin kuuluvat asunnontarvitsijat täyttävät 1 momentissa mainitut edellytykset.

Omakotilaina-anomuksia käsiteltäessä on niin ikään otettava huomioon ne perusteet, mitä edellä 1 ja 2 momentissa asukkaiden valinnasta on säädetty. Omakotilaina-anomuksia Aravalle lähettäessään on kunta velvollinen antamaan lausuntonsa hakijoiden ensisijaisuusjärjestyksestä.

17 §. Tämän asetuksen 16 §:n 2 momentissa tarkoitettuina rintamamielinä on pidettävä vuosien 1939-1945 sotien varsinaisiin sotatoimiin osallistuneita henkilöitä. Invaliideina on pidettävä niitä henkilöitä, jotka sotilassivunnoilla nojalla ovat oikeutettuja korvaukseen. Siirtoväkeen kuuluvana on pidettävä henkilöä, jolla 30 päivänä marraskuuta 1939 on ollut pysyväinen kotipaikka ja asunto rauhanteoissa luovutetuilla alueilla.

Rintamamielisiin ja invaliideihin verrattavina on pidettävä sanoituissa sodissa kaatuneiden tai kadonneiden taikka sodassa saadun tai muun välittömästi sanottujen sotien aiheuttaman pysyväisen ruumiinvamman tai sairauden seurauksena kuolleiden leskiä ja lapsia.

18 §. Valvoessaan tämän asetuksen 16 §:ssä tarkoitettua asukkaiden valintaa Arava voi määrätä, että asunnonsaantia koskevat hakemukset ja sopimukset on laadittava Aravan vahvistamille lomakkeille. Suostuessaan asunnon saamiseen Arava voi asettaa ehtoja.

Milloin Arava pitää tarpeellisena, se voi asianomaisen kunnan anomuksesta määrätä, että asuntolainaan saaneiden asunto-osakeyhtiöiden asukkaiden valinnan valvonta on jätettävä yhtiön kotipaikkana olevan kunnan kunnallishallituksen tai sen asettaman toimielimen tehtäväksi.

19 §. Asuntotuotantolain 6 a §:n 1 momentissa tarkoitettua lisälainaa koskeva anomus on tehtävä samanaikaisesti omakotitalon rakentamista koskevan asuntolaina-anomuksen kanssa. Lisälainasta on soveltuvin osin voimassa, mitä omakotitalon rakentamista varten myönnettävästä asuntolainasta on säädetty.

20 §. Asuntotuotantolain 6 a §:n 2 momentissa tarkoitettua asunto-osakelainaa koskeva anomus on tehtävä Aravalle ennen asuntolainaan avulla rakennettavan talon valmistamista.

21 §. Asunto-osakelainaan suuruutta määrättäessä on huoneiston osalle arvioitavana hankinta-arvona pidettävä enintään sellaista osuutta koko kiinteistön hyväksytystä hankinta-arvosta kuin huoneiston huoneistoala on kiinteistön kaikkien huoneistojen yhteenlasketusta huoneistoalasta kellarissa ja ullakolla olevia tiloja kuitenkin lukuun ottamatta.

22 §. Asuntolainaa voidaan myöntää vain, jos sitä paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen lainojen korko- ja lyhennys- sekä muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

23 §. Jos laina, jolla on parempi etuoikeus kuin asuntolainalla, on muun kuin pankki-, vakuutus- tai luottolaitoksen tahi kunnan myöntämä, on asuntolainan saannin ehtona, että sellaisesta lainasta laadittuun velkakirjaan on sisällytetty määräys, jonka mukaan lainaa ei lainanantajan puolesta voida irtisanoa maksettavaksi ilman Aravan suostumusta muutoin kuin siitä syystä, että lainansaaja on laiminlyönyt lainan sopimuksenmukaisen hoitamisen. Milloin luotto kuitenkin on annettu vain rakennusaikaista tarvetta varten, ei mainittua määräystä tarvitse sisällyttää lainaehtoihin.

24 §. Asuntotuotantolain 10 §:ssä tarkoitetun asuntotakuun osalta on soveltuvin osin noudatettava, mitä tässä asetuksessa asuntolainasta on säädetty.

25 §. Asuntotakuu voidaan antaa vain, jos sillä taattavan lainan korko-, lyhennys- sekä muut lainaehdot harkitaan kohtuullisiksi.

26 §. Asuntolainaa voidaan suorittaa lainansaajalle jo rakennusaikana, jos lainan vakuudeksi on vahvistettu kiinnitys ja lainansaaja joko rakennustarkastusviranomaisen antamalla todistuksella tai muulla luotettavalla tavalla osoittaa rakennustyön olevan siinä vaiheessa, että kiinteistön arvo riittävästi vastaa siihen asuntolainaa paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjen, jo nostettujen lainojen yhteismäärää siihen lisättyä asuntolainan maksettu ja maksettavaksi anottu osa, taikka asettaa rakennusvaiheen ajaksi muun hyväksyttävän vakuuden.

Asuntolainan jo rakennusaikana tapahtuvan suorittamisen ehtona on niin ikään, että luotonantaja, jolla rakennusaikana on hallussaan asuntolainaa paremmalla etuoikeudella kiinnitettyjä velkakirjoja, on sitoutunut siihen, että se ei luovuta niitä ilman Aravan suostumusta.

Omakotitalon rakentamista varten myönnetty asunto- ja lisälaina voidaan suorittaa lainaa välittävälle kunnalle sen antamaa velkakirjaa vastaan. Kunta voi 1 ja 2 momentissa mainituin edellytyksin suorittaa lainansaajalle lainaa jo rakennusaikana.

Milloin maanmittaustoimituksen viivästyminen tai muu pätevä syy on ollut esteenä asuntotuotantolain 7 §:ssä edellytetyn kiinnitysvelkkuuden saamiselle, voidaan asuntolainaa antaa väliaikaisesti muutakin kunnan riittäväksi katsomaa vakuutta vastaan, kuitenkin enintään kolmen vuoden ajaksi, jollei Arava erityisistä syistä myönnä pitennystä sanottuun määräaikaan.

27 §. Asuntolainaa alköön asunto-osakeyhtiölle suoritettako, ennen kuin on esitetty selvitys siitä, että yhtiön osakepääoma tai osakepääomasta sellainen osuus, joka vastaa vähintään kymmentä sadasosaa kiinteistön hyväksytystä hankinta-arvosta, on maksettu.

28 §. Asuntolainan korkoa on maksettava siitä lukien, kun laina tai osa siitä on nostettu.

Lainan lyhennyksen maksaminen alkaa sen kalenterivuoden alusta, joka omakotitaloa varten myönnettyssä lainassa kolmen vuoden kuluttua sekä asunto-osakeyhtiö- ja vuokratilaa varten myönnettyssä lainassa kahden vuoden kuluttua lähinnä seuraa sen jälkeen, kun lainaa on alettu nostaa.

29 §. Asuntolainan korko ja lyhennys on maksettava kunkin vuoden kesä- ja joulukuun kuluessa.

Vahvistaessaan asuntolainan takaisinmaksusuunnitelman Arava voi määrätä takaisinmaksun tapahtuvaksi joko yhtä suurin tai vaihtelevin lyhennyksin.

Jollei korkoa tai lyhennystä suoriteta 1 momentissa mainitun ajan kuluessa, on lainan takaisin maksamatta olevasta määrästä erään- tymispäivästä lukien siihen saakka, kunnes täysi maksu tapahtuu, suoritettava viivästyskorkoa kaksi sadalta vuodessa, kuitenkin vähintään kaksitoista sadalta erääntyneen koron ja lyhennyksen määrästä.

Lainansaaja on oikeutettu ilman irtisanomista suorittamaan lainasta enemmänkin kuin määrätyn lyhennyksen.

30 §. Lisälaina ja asunto-osakelaina on maksettava valtiolle takaisin kymmenen vuoden kuluttua siitä, kun lainaa on alettu nostaa, jollei Arava huomioon ottaen lainansaajan tulot, varallisuuden, työkyvyn ja perhesuhteet lainansaajan hakemuksesta päätä, että laina on tämän jälkeen kymmenessä vuodessa tai sitä lyhyemmässä ajassa maksettava takaisin.

Anomus takaisinmaksuajan pitentämisestä on tehtävä Aravalle viimeistään kuusi kuukautta ennen kymmenennen lainavuoden päättymistä, jollei Arava erityisistä syistä toisin salli.

Mitä edellä 29 §:ssä on säädetty koron ja lyhennyksen maksu- ajasta sekä viivästyskorosta, on noudatettava lisälainan ja asunto-osa- kelainan osalta.

31 §. Asuntolainaa koskevaan velkakirjaan on otettava määräykset, joiden mukaan laina voidaan joko kokonaan tai osaksi määrätä takaisin maksettavaksi:

1) jos koron tai lyhennysmaksun suorittaminen viivästyy kauem- min kuin kaksi kuukautta erään tymispäivästä lukien;

2) jos palovakuutus syystä tai toisesta lakkautetaan tai on saa- nut raueta taikka jos vakuutus lainanantajan suostumuksesta irtisanotaan tai siirretään siitä vakuutuslaitoksesta, jossa vakuutus on ollut, toiseen vakuutuslaitokseen;

3) jos rakennus tai rakennusaikaiset tarvikkeet palon johdosta vahingoittuvat eikä vahingonkorvaus, jonka lainanantaja on oikeutettu nostamaan, riitä lainan maksamiseen pääomineen, korkoineen ja mui- ne maksuineen;

4) jos rakennusta hoidetaan huonosti tai käytetään siten, ettei siitä palovahingon sattuessa saada täyttä korvausta, tai jos lainananta- ja katsoo rakennuksen arvon huonon hoidon johdosta tai muusta syystä niin alentuneen, ettei vakuus enää vastaa lainan maksamatta olevaa määrää;

5) jos ne edellytykset tai perusteet, joilla laina on myönnetty, oleellisesti ovat muuttuneet;

6) jos lainansaaja lainaa hakiessaan tai muutoin on antanut ereh- dyttäviä tietoja tai jos kiinteistöä havaitaan rasittavan saatavan, mak- sun tai muun etuuden, jolla on maksuun nähden parempi etuoikeus kuin valtion myöntämällä lainalla ja jonka olemassaolosta lainanantaja lai- naa myöntäessään ei ole ollut tietoinen;

7) jos lainansaaja lainanantajan suostumuksesta myy tontin tai sillä olevan rakennuksen tai siirtää tontin tai rajoiltaan määrätyn maa- alueen vuokraoikeuden kolmannelle henkilölle;

8) jos lainansaaja ei noudata lainapäätöksessä määrättyjä laina- ehtoja;

9) jos lainansaaja on joutunut konkurssiin;

10) jos lainansaaja ei lähetä asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetussa asetuksessa mainittuja selostuksia ja ilmoituksia määräajassa Aravalle;

11) jos asuntolainan saanut asunto-osakeyhtiö ei toimita yhtiöjärjestyksen muutosta ennen sen antamista kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistettavaksi Aravalle hyväksyttäväksi; sekä

12) jos asuntolainan saaneen asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestystä ei noudateta.

Lainansaajan kanssa laadittavaan velkakirjaan otettakoon myös määräys, jonka mukaan pantattu velkakirja asuntolainan erääntyessä maksettavaksi on pidettävä ilman eri irtisanomista maksettavaksi erään-tyneenä huolimatta siitä, mitä siinä saattaa olla maksuajasta määrätty.

32 §. Lisälainaa koskevaan velkakirjaan on soveltuvin osin otettava

31 §:ssä mainitut asuntolainaa koskevat määräykset.

Asunto-osakelainaa koskevaan velkakirjaan on otettava määräykset, joiden mukaan laina voidaan joko kokonaan tai osaksi määrätä takaisin maksettavaksi:

1) jos koron tai lyhennysmaksun suorittaminen viivästyy kauemmin kuin kaksi kuukautta erääntymispäivästä lukien;

2) jos huoneistoa hoidetaan huonosti tai sen arvon muusta syystä harkitaan alentuneen siinä määrin, ettei vakuus enää vastaa lainan määrää;

3) jos lainansaaja lainaa hakiessaan tai muutoin on antanut erehdyttäviä tietoja;

4) jos lainansaaja luovuttaa huoneiston hallintaan oikeuttavan osakkeen;

5) jos lainansaaja ei noudata lainapäätöksessä määrättyjä lainaehtoja; sekä

6) jos lainansaaja on joutunut konkurssiin.

Lainansaajan kanssa laadittavaan velkakirjaan otettakoon myös määräys, jonka mukaan lisä- ja asunto-osakelaina voidaan määrätä valtiolle takaisin maksettavaksi, jos kysymyksessä olevan kiinteistön rakentamista varten myönnetty asuntolaina on maksettu kokonaan takaisin tai määrätty kokonaan tai osaksi valtiolle takaisin maksettavaksi.

33 §. Asuntotuotantolain 11 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa huoneistoissa asuville monilapsisille vähävaraisille perheille suoritettavan perheenasuntoavustuksen suuruus on hyväksytystä vuokrasta niin monta kymmentä sadalta kuin perheessä on huollettavia lapsia, enintään kuitenkin seitsemänkymmentä sadalta.

Avustuksen suorittamisen perusteena olevan vuokran määrän hyväksyy Arava, jonka tulee kiinnittää huomiota sen kohtuullisuuteen.

34 §. Omakotitalon omistajalle suoritettavan perheenasuntoavustuksen suuruus määrätään arvioimalla perheen vuotuinen asumiskustannus, josta avustuksen suuruus lasketaan siten kuin edellä 33 §:n 1 momentissa on säädetty.

Omakotitalon vuotuisia asumiskustannuksia määrättäessä Aravan on otettava huomioon hyväksyttävän arvion mukaiset hoito- ja pääomamenot.

35 §. Huollettavien lasten luvun lisääntyessä suurenee perheenasuntoavustus vastaavasti seuraavan kalenterikuukauden alusta lukien ja luvun vähentyessä pienenee perheenasuntoavustus vastaavasti kolmen kuukauden kuluttua sen kalenterikuukauden alusta lukien, joka lähinnä seuraa lapsiluvun muutosta.

36 §. Perheenasunnoksi hyväksytyssä vuokra-asunnossa asuvalle monilapsiselle vähävaraiselle perheelle myönnetty perheenasuntoavustus suoritetaan perheen huoltajalle vuosineljänneksittäin seuraavan kalenterikuukauden aikana. Perheenasuntoavustusta haettaessa on hakemukseen liitettävä selvitys siitä, että vuokra siltä ajalta, jolta avustusta haetaan, on täysimääräisenä suoritettu kiinteistön omistajalle.

Mikäli vuokratalossa on useampia perheenasuntoavustusta saavia perheitä, voidaan kiinteistönomistajan hakemuksesta avustukset kuitenkin suorittaa kiinteistön omistajalle siten kuin 1 momentissa on mainittu. Tällaisen kiinteistön omistaja ei saa perheenasuntoavustukseen oikeutetulta perheeltä periä sitä osaa vuokrasta, joka vastaa perheenasuntoavustusta.

Milloin perheenasuntoavustusta on myönnetty omakotitalon omistajalle, on tämä velvollinen kunnalle ja kunta valtiokonttorille suorittamaan ainoastaan sen osan maksettavaksi erääntyneestä omakoti- tai asuntolainan korosta ja kuoletuksesta, jolla nämä ylittävät puolivuotis-kaudelta suoritettavaksi vahvistetun perheenasuntoavustuksen. Milloin edellytykset määrätä omakoti- tai asuntolainaa valtiolle takaisin maksettavaksi ovat olemassa, lakkaa perheenasuntoavustuksen suorittaminen.

37 §. Perheenasuntoavustusta suoritetaan ainoastaan kunnan välityksellä Aravalle tehdyn anomuksen perusteella. Anomus vuokratalossa asuvan monilapsisen vähävaraisen perheen perheenasuntoavustuksen suorittamiseksi on toimitettava Aravalle kunkin vuosineljänneksen loppuun mennessä ja anomus omakotitalon omistajan perheenasuntoavustuksen suorittamiseksi puolivuositain kesä- ja joulukuun 1 päivään mennessä.

38 §. Arava on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön alainen. Aravalle kuuluvat asiat ratkaistaan Aravan kokouksessa.

Arava voi määrätä jonkun toimenhaltijansa antamiensa ohjeiden mukaisesti omalla vastuullaan ratkaisemaan määrättyjä tai määrätynlaisia Aravan käsiteltäviksi kuuluvia asioita, ei kuitenkaan niitä, jotka koskevat lainan, takuun tai avustuksen myöntämistä.

39 §. Arava on päätösvaltainen vain täysilukuisena. Jäsenen ollessa estyneenä toimii hänen sijaisenaan valtioneuvoston määräämä varamies. Aravan päätökseksi tulee enemmistön mielipide.

40 §. Aravan kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon on merkittävä käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin eriäviä mielipiteitä on esitetty, tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjan allekirjoittavat kokouksessa läsnä olleet jäsenet ja sen varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

41 §. Aravan puheenjohtajan tehtävänä on:

- 1) kutsua Arava ja sen apuna toimiva neuvottelukunta kokoukseen ja johtaa niissä puhetta;
- 2) huolehtia kokouksessa käsiteltävien asiain valmisteleminen ja tehtyjen päätösten täytäntöönpanosta;
- 3) johtaa ja valvoo Aravan toimiston työskentelyä sekä annettujen määräysten puitteissa ohjata kunnallisia viranomaisia Aravan toimialaan kuuluvien tehtävien hoitamisessa;
- 4) edustaa Aravaa tuomioistuimissa ja muun viranomaisen luona; sekä
- 5) hoitaa muut Aravan pääjohtajalle tämän asetuksen mukaan tai muutoin kuuluvat tehtävät.

42 §. Aravan toimistossa on yleinen osasto, rahoitusosasto ja teknillinen osasto.

Toimiston toimenhaltijat ottaa toimeen ja siitä vapauttaa Arava.

43 §. Yleisen osaston johtajana toimii Aravan puheenjohtaja.

Osaston tehtävänä on käsitellä asiat, jotka koskevat:

- 1) lainsäädäntöä ja oikeudellisia kysymyksiä;
- 2) tilasto-, tiedotus- ja neuvontatoimintaa yhteistoiminnassa muiden osastojen kanssa; sekä
- 3) toimiston järjestelyä, tiliasioita ja henkilökuntaa.

44 §. Rahoitusosaston johtajana toimii asuntotuotannon rahoitusta tunteva Aravan jäsen.

Osaston tehtävänä on käsitellä asiat, jotka koskevat:

- 1) lainojen ja takuiden antamista sekä lainojen vakuuden hyväksymistä;
- 2) toimenpiteitä muiden varojen suuntaamiseksi asuntotuotannon käytettäväksi yhteistoiminnassa asianomaisten laitosten ja elinten kanssa;
- 3) myönnettyjen lainojen ja takuiden käytön valvontaa; sekä
- 4) perheenasuntoavustuksia.

45 §. Teknillisen osaston johtajana toimii rakennussuunnittelua ja -tekniikkaa tunteva Aravan jäsen.

Osaston tehtävänä on käsitellä asiat, jotka koskevat:

- 1) rakennus- ja rakennepiirustusten sekä työselitysten tarkastamista;
- 2) kustannuslaskelmien tarkastamista;
- 3) rakennustyömaalla toimitettavien tarkastusten suorittamista; sekä
- 4) asuntorakennustuotannon rationalisoimista ja teknillistä edistämistä tarkoitaviin toimenpiteisiin ryhtymistä yhteistoiminnassa muiden viranomaisten ja järjestöjen kanssa.

46 §. Kukin osasto käsittelee lisäksi ne asiat, jotka pääjohtaja määrää sen käsiteltäviksi.

Kukin toimenhaltija on vahvistetusta työnjaosta huolimatta velvollinen suorittamaan pääjohtajan tai asianomaisen johtajan määräämät tehtävät.

47 §. Aravan myöntämät lainat ja avustukset maksaa ja perii sekä sen myöntämät takuut hoitaa Aravan antamien ohjeiden mukaan valtiokonttori.

48 §. Aravan puolesta tehtävät sopimukset ja sitoumukset samoin kuin muutkin asiakirjat allekirjoittaa pääjohtaja tai johtaja tahi muu toimenhaltija, joka asian on ratkaissut, sekä varmentaa asian valmistellut toimenhaltija. Asian valmistelua ja tiedotuksia koskevat asiakirjat allekirjoittaa kuitenkin se toimenhaltija, jonka tehtäväksi asian hoitaminen on annettu.

49 §. Aravan apuna toimivan neuvottelukunnan tehtävänä on:

- 1) käsitellä Aravan laatimat suunnitelmat asuntotuotannon edistämistä ja asunto-olojen parantamista varten;
- 2) käsitellä Aravalle kuuluvat muut laajakantoiset ja periaatteelliset asiat, jotka puheenjohtaja on jättänyt sen harkittaviksi; sekä
- 3) käsitellä ne muut asiat, joiden esille ottamista neuvottelukunnassa vähintään neljä sen jäsentä vaatii.

50 §. Neuvottelukunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta tarvittaessa. Kokoonkutsuminen tapahtuu neuvottelukunnan päättämällä tavalla.

51 §. Neuvottelukunta on päätösvaltainen puheenjohtajan tai, milloin hän ei ole läsnä, varapuheenjohtajan sekä viiden muun jäsenen saapuvilla ollessa. Neuvottelukunnan päätökseksi tulee enemmistön mielipide tai, äänen mennessä tasan, se mielipide, johon kokouksen puheenjohtaja on yhtynyt.

Neuvottelukunnan asettama jaosto tai toimikunta on päätösvaltainen, kun puolet sen jäsenistä on saapuvilla.

Neuvottelukunnalla, sen jaostolla ja toimikunnalla on oikeus kuulaa asiantuntijoita.

52 §. Neuvottelukunnan kokouksessa pidetään pöytäkirjaa, johon on merkittävä kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin eriviä mielipiteitä on esitetty, tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjan allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja ja varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

53 §. Haasteen tai muun tiedoksiannon on katsottava tulleen Aravan tietoon, kun siitä on annettu tieto pääjohtajalle tai johtajalle.

54 §. Arava vahvistaa asuntotuotantolaisissa ja tässä asetuksessa tarkoitettuja lainoja, takuita ja avustuksia koskeissa asioissa käytettävät lomakkeet ja määrää, mitä selvityksiä näissä asioissa on Aravalle toimitettava.

55 §. Valvoessaan asuntotuotantolaisissa tarkoitettujen lainojen ja avustusten sekä takuiden myöntämisen yhteydessä asetettuja ehtoja ja määräyksiä on Aravan määräämällä henkilöllä oikeus tarkastaa sellaista kiinteistöä, jota varten mainittu laina, avustus tai takuu on myönnetty. Tarkastus voidaan kohdistaa myös lainan, avustuksen tai takuun saajan hallitsemaan muuhun omaisuuteen, tili- ja muihin asiakirjoihin. Tässä tarkoituksessa Aravalla on myös oikeus saada tarvittavat tiedot ja asiakirjat.

56 §. Milloin asuntotuotantolaisissa tarkoitettu laina myönnetään kunnan vastuulla ja välityksellä, on kunta velvollinen valvomaan, että lainan myöntämisen yhteydessä asetettuja ehtoja ja määräyksiä noudatetaan. Tässä tarkoituksessa on kunnan määräämillä henkilöillä oikeus suorittaa edellä 55 §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia ja saada siinä yhteydessä tarvittavia tietoja ja asiakirjoja.

57 §. Aravan, sen neuvottelukunnan ja niiden asettamien toimikuntien ja jaostojen jäsen sekä Aravan toimenhaltija, niin myös asuntotuotantolain ja tämän asetuksen edellyttämiä kunnan tehtäviä hoitavan kunnallishallituksen tai sen asettaman toimielimen jäsen ja toimihenkilö ei saa sivullisille ilmaista tehtävässään saamiaan tietoja. Sama koskee myös 55 ja 56 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä suorittamaan määrättyä muuta henkilöä.

58 §. Milloin asuntolainan vakuudeksi on saatava kiinnitys tontin, tilan tai rajoiltaan määrätyn maa-alueen vuokraoikeuteen ja sillä oleviin rakennuksiin, tulee vuokrasopimuksen, joka ei saa sisältää purkavia ehtoja, olla sellainen; että vuokraoikeus maanomistajaa kuulematta voidaan siirtää kolmannelle henkilölle ja että jäljellä oleva vuokra-aika on vähintään kolmennen vuotta asuntolainan laina-aikaa pitempi.

59 §. Lainansaaja on laina-aikana velvollinen pitämään asuntolainan avulla rakennetun rakennuksen palovakuutettuna sen täydestä arvosta.

Jos kunta omistaa vuokratalon, jota varten asuntolain on myönnetty, voi Arava vapauttaa kunnan 1 momentissa mainitusta velvollisuudesta.

60 §. Asuntotakuuta koskevaan sitoumukseen on otettava määräys, jonka mukaan valtio ei vastaa vahingosta, mikä lainanantajalle saattaa syntyä sen johdosta, että lainan vakuudeksi vahvistettu kiinnitys on lainminlyöty aikanaan uudistaa, tahi siitä, että lainoitettut rakennukset palon sattuessa eivät ole olleet palovakuutettuina täydestä arvostaan.

61 §. Jos asumiskustannukset asuntolainan avulla rakennetussa talossa nousevat niin korkeiksi, että ne huomattavasti ylittävät vastaavalaisten talojen asumiskustannukset ja niiden suorittaminen tulee lainansaajalle taloudellisesti kohtuuttoman raskaaksi, Arava voi lainansaajan hakemuksesta myöntää asuntotuotantolain 9 §:n 5 momentissa säädettyjä helpotuksia.

Jos asumiskustannusten suuruus jossakin rakennuksessa aiheutuu rakennuksen tai sen talouden huonosta tai huolimattomasta hoidosta, älköön 1 momentissa mainittuja helpotuksia myönnettävä.

62 §. Asuntolainan antamista koskevassa päätöksessä on Aravan määrättävä, minkä ajan kuluessa rakennustyöt on aloitettava ja loppuun saatettava. Arava voi hakemuksesta pidentää edellä mainittuja määräaikoja.

63 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta sekä vahvistaa Aravan työjärjestyksen.

64 §. Tällä asetuksella kumotaan asuntotuotantolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 4 päivänä joulukuuta 1953 annettu asetus (489/53).

79. ASUNTOTUOTANTOLAISIA TARKOITETUN LISÄLAINAN JA ASUNTO-OSAKELAINAN MYÖNTÄMISPERUSTEET.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 26 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 269/59)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain 6 a §:n nojalla, sellaisena kuin se on 17 päivänä huhtikuuta 1959 annetussa lais-
sa (176/59), päättänyt:

1 §. Asuntotuotantolain 6 a §:ssä tarkoitettu lisälaina ja asunto-osa-
kelaina voidaan myöntää vain, milloin hakijalla on huollettavanaan vä-
hintään kaksi alle kuusitoistavuotiaasta lasta.

Huollettavaksi lapseksi luetaan myös ottolapsi sekä kasvattilap-
si, josta perhe korvauksetta huolehtii. Tällaisena lapsena pidetään niin
ikään kuusitoista vuotta täyttäneitä työkyvyttömiä lasta sekä koulunkäyn-
tiä ja opintoja jatkavaa lasta, joka ei ole täyttänyt kahtakymmentä vuot-
ta.

2 §. Asuntotuotantolain 6 a §:n tarkoittamassa heikossa taloudellises-
sa asemassa olevana on pidettävä henkilöä, jolla itsellään ja jonka puo-
lisolla ei ole kahdessa viimeksi toimitetussa verotuksessa omaisuusve-
ron alaista omaisuutta eikä myöskään kahdessa viimeksi toimitetussa
kunnallistaksoituksessa heille maksettaviksi määrättyjen veroäyrien
yhteinen määrä ole kumpanakaan vuotena jäljempänä 3 §:ssä mainitun
kalleusryhmittämisen mukaisesti ylittänyt neljännessä kalleusryhmässä
3 840 äyriä, kolmannessa ryhmässä 3 600 äyriä, toisessa ryhmässä
3 360 äyriä sekä ensimmäisessä ryhmässä 3 200 äyriä. Milloin per-
heen huollettavana on enemmän kuin kaksi 1 §:ssä tarkoitettua lasta,
korotetaan edellä mainittuja äyrimääriä kahdellakymmenelläviidellä sa-
dalta kutakin lasta kohti.

3 §. Tulorajan määräämistä varten jaetaan kunnat neljään ryhmään
siten kuin kuntien kalleusryhmittämisestä 17 päivänä joulukuuta 1945 an-
netussa sosiaaliministeriön päätöksessä (1229/45), siihen myöhemmin
tehtyine muutoksineen, on määrätty.

4 §. Lisälaina myönnetään vain sellaisen omakotitalon rakentamista
varten, jossa on yksi asunto.

80. TULOJEN ENIMMÄISMÄÄRÄT PERHEENASUNTOAVUSTUKSIA MYÖNNETTÄESSÄ.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 26 p:ltä 1959.

(Suomen as. -kok. 270/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:98)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä 4 päivänä joulukuuta 1953 annetun asuntotuotantolain (488/53) 12 §:n 3 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Perheenasuntoavustuksen saamisen ehtona olevan tulorajan määrittämistä varten jaetaan kunnat neljään ryhmään siten kuin kuntien kalleusryhmityksestä 17 päivänä joulukuuta 1945 annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä (1229/45), siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen, on määrätty.

2 §. Samassa taloudessa asuville perheenjäsenille viimeksi toimitetussa kunnallistaksoituksessa maksettavaksi määrättyjen veroäyrien yhteinen määrä, jotta perhettä on pidettävä vähävaraisena, saa perheellä, jonka huollettavana on kaksi asuntotuotantolain 12 §:ssä tarkoitettua lasta, enintään olla neljännessä kalleusryhmässä 3 840 äyriä, kolmannessa ryhmässä 3 600 äyriä, toisessa ryhmässä 3 360 äyriä sekä ensimmäisessä ryhmässä 3 200 äyriä. Milloin perheen huollettavana on enemmän kuin kaksi sanotunlaista avustukseen oikeuttavaa lasta, korotetaan edellä mainittuja äyrimääriä kahdellakymmenelläviidellä sadalta kutakin lasta kohti.

3 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1959, ja sillä kumotaan valtioneuvoston tulojen enimmäismääristä perheenasuntoavustuksia myönnettäessä 4 päivänä joulukuuta 1953 antama päätös (490/53).

**81. ASETUS VÄKIJUOMISTA ANNETUN LAIN TÄYTÄNTÖÖN-
PANOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu kesäkuun 26 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 276/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:90)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta 6 päivänä kesäkuuta 1958 annetun asetuksen (238/58) 27 §:n 2 momentti ja 41 § ja lisätään sanottuun asetukseen uusi 42 § seuraavasti:

27 §. -----

Astia, joka sisältää ulkomaista denaturoimatonta valmistetta, taikka sen lähin pakkaus on maahantuojan toimesta varustettava merkinnällä, josta käy selville hänen toiminimensä sekä se, että valmiste on maahan tuotu.

41 §. Tällä asetuksella kumotaan väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta 23 päivänä maaliskuuta 1932 annettu asetusta (88/32) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

42 §. Se, jolla tämän asetuksen voimaan tullessa on oikeus ennen 6 päivää kesäkuuta 1958 saamansa luvan nojalla hankkia väkiviinaa tai muita väkijuomia taikka valmistaa niistä denaturoimattomia valmisteita, on oikeutettu toistaiseksi, kuitenkin enintään vuoden 1959 loppuun saakka, väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta 6 päivänä kesäkuuta 1958 annettua asetusta (238/58) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja sosiaaliministeriön antamia määräyksiä noudattaen, jatkaa valmistusta ja hankkimaan väkiviinaa tai muita väkijuomia saamassaan luvassa mainittuun tarkoitukseen käytettäväksi, jollei lupaa sanotun asetuksen säännösten nojalla sitä ennen peruuteta tai sen voimassaoloaika muutoin pääty.

82. ASETUS DENATUROIDUISTA ALKOHOLIPITOISISTA AINEISTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 26 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 277/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:25)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan denaturoiduista alkoholipitoisista aineista 21 päivänä helmikuuta 1958 annetun asetuksen (77/58) 12 §:n 2 momentti, 19, 20, 21, 29 §, 33 §:n 2 momentti ja 46 § sekä lisätään 33 §:ään uusi 4 momentti ja sanottuun asetukseen uusi 47 § seuraavasti:

12 §.

Astia, joka sisältää ulkomaista denaturoitua valmistetta, taikka sen lähin pakkaus on maahantuojan toimesta varustettava merkinnällä, josta käy selville hänen toiminimensä sekä se, että valmiste on maahan tuotu.

19 §. Väkiuomayhtiö myy kirjallisesta tilauksesta ja sosiaaliministeriön antamia määräyksiä noudattaen lievästi denaturoitua väkiuomaa:

- 1) apteekkeille lääkinnöllisiin tarkoituksiin;
- 2) sosiaaliministeriön väkiuomayhtiölle toimittamassa luettelossa mainituille sairaaloille;
- 3) sille, joka sosiaaliministeriöltä on saanut väkiuomasta annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen (238/58) 18 §:ssä tarkoitettua luvan väkiviinan ostamiseen luvassa mainittuun tarkoitukseen; sekä
- 4) sille, joka sosiaaliministeriöltä on saanut luvan lievästi denaturoidun väkiuoman ostamiseen 20 §:n 1 momentissa mainittuihin tarkoituksiin.

20 §. Luvan lievästi denaturoidun väkiuoman ostamiseen sosiaaliministeriö voi kirjallisesta hakemuksesta harkintansa mukaan ja määräämnsä ehdoin antaa enintään viideksi vuodeksi kerrallaan:

- 1) tieteelliselle tai opetuslaitokselle tieteelliseen tai opetustarkoitukseen käytettäväksi;
- 2) tutkimus- tai tarkastuslaitokselle työhön käytettäväksi;
- 3) tieteelliseen tai tutkimustarkoitukseen muullekin kuin 1 ja 2 kohdassa mainituille laitoksille, jos erityiset syyt niin vaativat;
- 4) teollisuuslaitokselle tai ammatinharjoittajalle lievästi denaturoitujen valmisteiden valmistukseen tai työhön käytettäväksi; sekä
- 5) teknilliseen tarkoitukseen muullekin kuin 4 kohdassa mainituille, jos erityiset syyt niin vaativat.

Lupa 1 momentin 1, 2 tai 3 kohdassa mainitulle ostajalle an-

taan ottamalla hänet sosiaaliministeriön vahvistamaan luetteloon, jonka kaksoiskappale on toimitettava väkijuomayhtiölle.

Jos luvansaaja käyttää saamaansa lievästi denaturoitua väkijuomaa muuhun tarkoitukseen kuin lupa edellyttää tai sitä luvattomasti myy tai luovuttaa toiselle taikka sitä muulla tavoin väärinkäyttää, peruuttakoon sosiaaliministeriö korvauksetta luvan. Lupa voidaan korvauksetta muulloinkin peruuttaa, milloin syytä on.

21 §. Kun 19 §:n 3 tai 4 kohdassa tarkoitettu luvansaaja tilaa lievästi denaturoitua väkijuomaa, väkijuomayhtiön tulee toimittaa tilaus sosiaaliministeriön asianomaisen tarkastajan hyväksyttäväksi, jollei sosiaaliministeriö ole jostakin tilaajaryhmästä tai tilaajasta tai jostakin lievästi denaturoidusta väkijuomalajista toisin määrännyt.

29 §. Lievästi denaturoidun valmisteen vähittäismyyntiä saa harjoittaa ainoastaan sellaisessa avoimessa kauppalikkeessä, jonka toimialaan tällaisen tuotteen myynti tehdyn elinkeinoilmoituksen mukaan kuuluu.

Kosmeettisia valmisteita saa kuitenkin myydä ainoastaan apteekissa sekä kemikalikaupassa ja muussa sellaisessa avoimessa kauppalikkeessä, jossa on sellaisten valmisteiden myyntiä varten erityinen, ammattitaitoisen vastuunalaisen henkilön hoitama osasto. Jos kemikalikauppaa tai muuta avointa kauppalikettä harjoitetaan kioskissa, vaaditaan kosmeettisten valmisteiden myyntiin siellä lisäksi lupa. Luvan myöntää kunnallisvaltuusto, hankittuaan paikallisen poliisipäällikön lausunnon, enintään kahdeksi vuodeksi kerrallaan, ja voi sen korvauksetta peruuttaa, milloin syytä siihen on.

33 §.

Poliisipäällikkö kieltäköön kaikkien tai ainoastaan tietynlaatuisten lievästi denaturoitujen valmisteiden myynnin määrätystä kauppalikkeestä muulloinkin:

1) jos voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä on rikottu; taikka

2) jos on syytä epäillä, että mainittuja säännöksiä tai määräyksiä rikotaan, ja paikkakunnalla havaitaan sellaisten valmisteiden käyttöä juovutustarkoitukseen.

Apteekkia koskevan kiellon antaa lääkintöhallitus, milloin syytä siihen on.

46 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1958 ja sillä kumotaan denaturoiduista alkoholipitoisista aineista 23 päivänä maaliskuuta 1932 annettu asetus (93/32) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

47 §. Se, jolla tämän asetuksen voimaan tullessa on oikeus ennen 1 päivää kesäkuuta 1958 saamansa luvan nojalla hankkia denaturoitua väkijuomaa tai valmistaa denaturoituja valmisteita, on oikeutettu toistaiseksi, kuitenkin enintään vuoden 1959 loppuun saakka, denaturoiduista alkoholipitoisista aineista 21 päivänä helmikuuta 1958 annettua asetusta (77/58) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja sosiaaliministeriön antamia määräyksiä noudattaen jatkamaan valmistusta ja hankkimaan lievästi denaturoitua väkijuomaa saamassaan luvassa mainittuun tarkoitukseen käytettäväksi, jollei lupaa mainitun asetuksen säännösten nojalla sitä ennen peruuteta tai sen voimassaoloaika muutoin pääty.

83. ASETUS LAPSILISÄLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 26 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 309/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1953:49)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 lapsilisälain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 10 §, sellaisena kuin se on 8 päivänä toukokuuta 1953 annetussa asetuksessa (226/53), näin kuuluvaksi:

10 §. Lapsilisän nostajan on viipymättä tehtävä lapsilisän suorittavalle sosiaalilautakunnalle ilmoitus, jos

- 1) lapsilisään oikeutettu lapsi kuolee;
- 2) lapsilisän nostajan tai lapsen osoite muuttuu;
- 3) lapsi annetaan kasvattilapaksi;
- 4) jos lapsilisään oikeutetun lapsen huolto erillään asumisen, avioeron, ottolapaksi ottamisen tai muun syyn vuoksi on siirtynyt lapsilisän nostajalta toiselle henkilölle.

Asianomaiselle sosiaalilautakunnalle on lapsilisän nostajan toimesta myös tehtävä ilmoitus, kun lapsilisää saava lapsi matkustaa ulkomaille tai palaa Suomeen. Ilmoitus ulkomaille matkustamisesta on jätettävä lapsen maasta poistuessa passintarkastus- tai tulliviranomaiselle. Tästä ilmoittamisvelvollisuudesta voidaan asianomainen vapauttaa sosiaaliministeriön määräämissä tapauksissa.

Lapsilisän nostajan kuolemasta on sen, jonka hallussa kuolinpesä on, ilmoitettava sosiaalilautakunnalle.

84. B- JA C-LUOKAN VÄESTÖNSUOJAT.

Sisäasiainministeriön päätös kesäkuun 30 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 318/59)

Sisäasiainministeriö on 22 päivänä toukokuuta 1959 annetun väestönsuojeluasetuksen (237/59) 14 ja 31 §:n nojalla antanut B- ja C-luokan väestönsuojista seuraavat lähemmät määräykset ja ohjeet:

1 luku.

YLEISET MÄÄRÄYKSET.

1 §. Väestönsuojan käsite. Väestönsuoja on rakennuksen osa tai erillisarakenne, joka on tarkoitettu antamaan turvaa pommien vaikutuksilta, kuten rakennussortumilta, räjähdyspaineelta ja -kaasuilta sekä sirpaleilta.

2 §. Väestönsuojien rakentamisvelvollisuus. 1. Rakennuksen omistajan toimesta on suojelukohteessa sijaitsevaan, tilavuudeltaan vähintään 3 000 m³ suuruiseen kiviseen tai rakenteeltaan siihen verrattavaan rakennukseen tai sen välittömään läheisyyteen rakennustyön yhteydessä tehtävä väestönsuoja sodan aikana tai siihen verrattavissa oloissa rakennuksessa asuvia, työskenteleviä tai muutoin oleskelevia henkilöitä varten (VssL 9 § 1 mom.). Rakennuksen katsotaan olevan kivisen tai rakenteeltaan siihen verrattavan, jos sen runko tai kantavat seinät on tehty kivistä, tiilestä, betonista, kevytbetonista tai muusta palonkestävästä aineesta.

2. Jos edellä 1 kohdassa mainitunlaisessa rakennuksessa suoritetaan perusteellinen, rakennuksen pohjakerrokseen ulottuva muutos- tai korjaustyö, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen väestönsuojelulautakunnan lausunnon hankittuaan määrätä, että työn yhteydessä on rakennusta varten tehtävä väestönsuoja, mikäli se suuremmilta vaikeuksilta ja kustannuksilta käy päinsä (VssL 9 § 2 mom. ja VssA 15 § 2 mom.).

3. Valtion ja kunnan toimesta rakennettavien, ns. yleisten väestönsuojien rakentamisvelvollisuudesta on säädetty väestönsuojelulain 10 ja 11 §:ssä. Jos yleinen väestönsuoja tehdään B- tai C-luokan suojaksi, noudatettakoon sen rakentamisessa soveltuvin osin tämän päätöksen määräyksiä.

4. Tieto siitä, onko paikkakunnalla väestönsuojien rakentamisvelvollisuus voimassa, saadaan rakennusluvan myöntävältä viranomaiselta tai väestönsuojelulautakunnalta tahi väestönsuojelupäälliköltä taikka -ohjaajalta.

3 §. Väestönsuojien luokitus. 1. Väestönsuojat ovat kalliosuojia sekä A-, B- tai C-luokan teräsbetonisia väestönsuojia (Vssa 11 §). Kalliosuojia ja A-luokan väestönsuojia koskevat määräykset ja ohjeet annetaan erikseen.

2. Enintään 150 henkilöä varten tarkoitettu väestönsuoja on tehtävä vähintään C-luokan väestönsuojaksi. Jos väestönsuojatilaa tarvitaan useampaa henkilöä varten, on yhden väestönsuojan sijasta tehtävä kaksi tai useampia C-luokan väestönsuojia, ellei väestönsuojaa tehdä B- tai tarpeen vaatiessa A-luokan väestönsuojaksi tai kalliosuojaksi (Vssa 10 § 1 ja 3 mom.).

3. Jos väestönsuoja on tarkoitettu useampaa kuin 150, mutta enintään 300 henkilöä varten, on se tehtävä vähintään B-luokan väestönsuojaksi (Vssa 12 § 1 mom.).

4. Jos väestönsuoja on tarkoitettu yli 300 henkilöä varten, on se tehtävä A-luokan väestönsuojaksi tai kalliosuojaksi (Vssa 12 § 1 mom.).

5. Rakennusluvan myöntävä viranomainen voi kuitenkin väestönsuojelulautakunnan lausunnon hankittuaan määrätä, että rakennukseen on tehtävä yhden väestönsuojan sijasta kaksi tai useampia vastaavasti pienempiä väestönsuojia, jos se suojautumismahdollisuuksien tai suojan antaman turvan parantamisen kannalta katsotaan tarkoituksenmukaiseksi (VssL 9 § 3 mom. ja Vssa 15 § 2 mom.).

2 luku.

VÄESTÖNSUOJAN SIOITTAMINEN JA VALMISTUMINEN.

4 §. Yleistä. 1. Väestönsuoja voidaan tehdä joko rakennukseen tai sen ulkopuolelle.

2. Väestönsuoja voi olla tarkoitettu joko yhtä rakennusta varten tai se voi olla tarkoitettu yhteiseksi useampaa rakennusta varten.

3. Jos väestönsuoja tehdään yhteiseksi useampaa rakennusta varten, on tähän saatava rakennusluvan myöntävältä viranomaiselta lupa, jonka on ennen päätöstä hankittava väestönsuojelulautakunnan lausunto (VssL 9 § 4 mom. ja Vssa 15 § 2 mom.).

5 §. Sijoittaminen. a. Yleistä.

1. Väestönsuoja on sijoitettava kokonaan maanpinnan alapuolelle. Väestönsuojan katsotaan olevan kokonaan maanpinnan alapuolella, kun sen katon alapinta ei ole maanpintaa korkeammalla.

2. Väestönsuojan lattia saa olla enintään 130 cm ylimmän luonnollisen pohjavesipinnan alapuolella. Jos pohjavesi on niin korkealla, että väestönsuojaa ei tämän vuoksi voida tehdä kokonaan maanpinnan alapuolelle, tai jos on muita erittäin painavia syitä, saadaan väestönsuoja tehdä tarpeen mukaan osaksi maanpinnan yläpuolelle. Tällöin neudatettakoon, mitä 18 §:n 1 kohdassa sanotaan.

3. Useampaa rakennusta varten yhteiseksi tarkoitettu väestönsuoja on sijoitettava suojautumisen kannalta tarkoituksenmukaiseen paikkaan.

4. Matka väestönsuojaan ei saa olla 150 metriä pitempi, lasketuna portaita myöten rakennuksen ylimmästä kerroksesta.

b. Rakennuksessa.

5. Väestönsuoja on pyrittävä sijoittamaan rakennuksessa sellaiseen kohtaan, että väestönsuojan yläpuolella oleva rakennus ja ympäröiva maaperä antavat väestönsuojalle mahdollisimman paljon lisäsuojaa.

6. Väestönsuojaan ei saa tehdä liikuntasaaumaa, mikäli erityiset syyt eivät tätä vaadi.

7. Väestönsuoja ei saa sijoittaa siten, että sillä on yhteinen seinä jonkin sellaisen tilan kanssa, missä on paineenalaisia kattiloita tai säiliöitä tai muita vaarallisia laitteita tahi missä säilytetään räjähtäviä, tulenarkoja, myrkyllisiä taikka näihin verrattavia aineita. Väestönsuoja saadaan kuitenkin sijoittaa kattilahuoneen viereen, jos talon lämmityskattilat ovat matalapaineisia.

8. Väestönsuojan pääsyteitä ei saa johtaa edellä 7 kohdassa mainittujen tilojen kautta.

c. Rakennuksen ulkopuolella.

9. Jos väestönsuoja tehdään rakennuksen ulkopuolelle, on se pyrittävä sijoittamaan siten, että ainakin yhden sen ulospääsytien etäisyys lähimmästä rakennuksesta on vähintään yksi kolmasosa kyseisen rakennuksen räystäskorkeudesta, jolloin mainitun ulospääsytien katsotaan johtavan rakennuksen sortuma-alueen ulkopuolelle.

10. Rakennuksen ulkopuolelle tehtävä väestönsuoja on pyrittävä sijoittamaan sellaiseen kohtaan, missä maaperän sallittu kantokyky on suurin.

6 §. Väestönsuojan valmistuminen. 1. Yhtä rakennusta varten tehtävän väestönsuojan on valmistuttava viimeistään rakennuksen valmistuessa.

2. Jos useampaa rakennusta varten tehdään yhteinen väestönsuoja, jota ei sijoiteta mihinkään kyseisistä rakennuksista, voi rakennusluvan myöntävä viranomainen, milloin erityisiä syitä on, myöntää väestönsuojelulautakunnan lausunnon harkittuaan luvan siihen, että väestönsuoja rakennetaan valmiiksi määräajassa rakennusten tai joidenkin niistä valmistumisesta (Vssa 15 § 3 mom.).

3. Jos useampaa rakennusta varten yhteiseksi tarkoitettu väestönsuoja sijoitetaan johonkin mainituista rakennuksista, on väestönsuojan valmistuttava viimeistään yhdessä ensimmäisenä valmistuvan rakennuksen kanssa. Milloin erityisiä syitä on, voidaan tästä myöntää poikkeus edellä 2 kohdassa mainitussa järjestyksessä.

3 luku.

VÄESTÖNSUOJAN HUONETILAT.

7 §. Yleistä. 1. C-luokan väestönsuojaan kuuluu vähintään yksi sulkuhuone, suojahuone ja käymälä. B-luokan väestönsuojaan kuuluu lisäksi vähintään yksi huoltohuone ja sairasosasto.

2. Väestönsuojan suuruutta laskettaessa sairasosasto rinnastetaan suojahuoneeseen.

3. Muita väestönsuojaan kuuluvia tiloja ovat varauoskäytävä ja käyttöilman suodatustila.

8 §. Sulkuhuone. 1. C-luokan väestönsuojan sulkuhuoneen pienin sallittu pinta-ala on 5 m².

2. B-luokan väestönsuojan sulkuhuoneen pienin sallittu pinta-ala on 6 m².

3. Jos yhden sisäänkäynnin sijasta tehdään kaksi eri sisäänkäyntiä, on kummankin sulkuhuoneen pienin sallittu pinta-ala 5 m².

4. Sulkuhuoneen pienin sallittu mitta pituus- ja leveys suunnassa on 200 cm.

9 §. Huoltohuone. 1. B-luokan väestönsuojassa on sulkuhuoneen yh-

teyteen tehtävä huoltohuone, jonka pienin sallittu pinta-ala on 4 m². Jos B-luokan väestönsuojaan tehdään kaksi eri sisäänkäyntiä, jotka ovat lähekkäin, voidaan huoltohuone tehdä niille yhteiseksi.

2. Huoltohuoneesta on päästävä suojahuoneeseen kulkematta sulkuhuoneen kautta.

10 §. Suojahuone. a. Yleistä.

1. Suojahuone on väestönsuojan varsinainen oleskeluhuone. Siihen on päästävä sulkuhuoneesta tai toisesta suojahuoneesta. Suojahuoneet on sijoitettava siten, että niiden välillä voidaan liikkua kulkematta sulkuhuoneen kautta. Lisäksi suojahuoneesta on oltava pääsy ainakin kahdelle suunnalle, joko ovien tai varauloskäytävän kautta.

2. Yksi suojahuone saa olla tarkoitettu enintään 50 henkilöä varten, mikäli 12 §:stä ei muuta johdu.

3. Suojahuonetta alkoon tehtävä 6 m² pienemmäksi.

b. Asuin-, liike- ja julkiset rakennukset.

4. Asuin-, liike- ja julkisen rakennuksen väestönsuojan suoja-huoneissa on oltava lattiapinta-alaa yhteensä 2.5 prosenttia rakennuksen huoneistojen yhteenlasketusta pinta-alasta (Vssa 7 § 1 mom.).

5. Edellä, 4 kohdassa tarkoitettuja huoneistoja ovat asuin-, liike- ja toimistohuoneistot, hotelli- ja matkailukotihuoneistot, ravintola-, kahvila- ja ruokailuhuoneistot, kokous-, teatteri-, elokuvateatteri-, voimistelun-, urheilu- ja huvihuoneistot, sairaala- ja kouluhuoneistot sekä kaikki muut huoneistot, 7 kohdassa tarkoitettuja lukuunottamatta.

6. Se henkilömäärä, jolle väestönsuojan katsotaan 4 kohdassa mainitussa tapauksessa olevan tarkoitettun, saadaan jakamalla suojahuoneiden yhteispinta-ala arvolla 0.58 m² (Vssa 10 § 2 mom.). Tällöin voidaan järjestää makuutilaa kaksikerroksisiin vuoteisiin 8 prosentille suojattavien henkilöiden lukumäärästä, kun makuutilaa kohden varataan keskimäärin 1.5 m² lattiapinta-alaa.

c. Teollisuus- ja niihin verrattavat rakennukset.

7. Teollisuus- ja siihen verrattavalla rakennuksella tarkoitetaan rakennusta, joka käsittää teollisuus- tai muun tuotantolaitoksen tai teknillisen laitoksen taikka näihin verrattavan laitoksen käyttöön tarkoitettuja tiloja, niin kuin työsaleja, kokoomasaleja, konehuoneita, kattila- ja voimalaitostiloja, varastotiloja, lastaus- ja purkaushalleja, puku-, pesu- ja ruokailuhuoneita sekä muita näihin verrattavia tiloja.

8. Teollisuus- ja siihen verrattavan rakennuksen väestönsuojan suojahuoneiden lattiapinta-ala saadaan kertomalla edellä 7 kohdassa tarkoitetuissa tiloissa sodan aikana tai siihen verrattavissa oloissa samanaikaisesti työskentelevien tai muutoin oleskelevien henkilöiden lukumäärällä arvo 0.58 m² (Vssa 7 § 2 mom.). Ellei edellä tässä kohdassa mainittua henkilömäärää voida arvioida, käytettäkään laskurusteena niiden henkilöiden lukumäärää, jotka rauhan aikana rakennuksessa samanaikaisesti työskentelevät tai muutoin oleskelevät.

d. Sekarakennus

9. Jos rakennuksessa on sekä b- että c-kohdassa tarkoitettuja tiloja, on väestönsuojan suojahuoneiden pinta-ala määrättävä b-kohdassa tarkoitettujen tilojen osalta 4 kohdan mukaisesti ja c-kohdassa tarkoitettujen tilojen osalta 8 kohdan mukaisesti.

11 §. Käymälä. 1. Käymälöitä tulee väestönsuojassa olla seuraavasti:

suojattavien henkilöiden lukumäärä	käymälöiden lukumäärä
- 25	1
26 - 50	2
51 - 75	3
76 - 100	4
101 - 150	5
151 - 200	6
201 - 250	7
251 - 300	8

2. Käymälän pienin sallittu koko on 70 x 80 cm. Se on sijoitettava siten, että siihen päästään suoraan suojahuoneista.

3. Sairasosastoa varten on tehtävä oma käymälä.

4. Jos käymälä on tarkoitettu viemäriverkkoon yhdistettäväksi käymäläksi, on se tehtävä rakennustyön yhteydessä. Jos käymälä on tarkoitettu kuivakäymäläksi, saadaan se toistaiseksi jättää tekemättä, mutta sen paikka on kuitenkin osoitettava rakennuspiirustuksissa.

12 §. Sairasosasto. 1. B-luokan väestönsuojaan on tehtävä sairaosasto 8 prosentille siitä henkilömäärästä, jolle väestönsuoja on tarkoitettu. Sairasosastossa on oltava 1.5 m² lattiapinta-alaa siihen sijoitettavaa henkilöä kohden. Tällöin edellytetään, että vuoteet ovat kahdessa kerroksessa. Muihin suojahuoneisiin saadaan tällöin varata lattiapinta-alaa 0.5 m² kutakin niihin sijoitettavaa henkilöä kohden. Suoja huone saadaan tällöin tehdä 58 henkilöä varten.

2. Sairasosasto on sijoitettava niin, että siihen päästään suojahuoneesta, ja mikäli mahdollista myös sulk- tai huoltohuoneesta.

13 §. Huonetilojen suurentaminen. 1. Jos edellä 8, 9, 11 ja 12 §:ssä mainittuja tiloja halutaan tehdä suuremmiksi, kuin mitä edellä on sanottu, ei lisätilaa niitä varten saa ottaa suojahuoneiden osalta. Väestönsuojan kokonaispinta-alaa on tällöin vastaavasti suurennettava.

2. Jos suojahuone halutaan tehdä suuremmaksi, kuin miksi se 10 §:n mukaan olisi tehtävä, saadaan niin menetellä, mutta sitä henkilömäärää, jolle suojahuone on tarkoitettu, älköön kuitenkaan suurenneta.

3. Mitään väestönsuojan huonetilaa älköön tehdä suuremmaksi kuin 36 m², mikäli se ei erityisistä syistä ole välttämätöntä.

14 §. Huonekorkeus. 1. Väestönsuojan korkeus on vähintään 220 cm. Jos väestönsuojan katto on holvimainen, saa pystyseinän pienin korkeus kuitenkin olla 180 cm.

2. Väestönsuojan katossa saa olla, mikäli erityisiä syitä on, palkki tai sen muotoinen vahvistus, joka ulkonee katon alapinnasta enintään 20 cm.

4 luku.

RAKENTEELLISET MÄÄRÄYKSET.

15 §. Kuormitusmääräykset. a. Painekuormitus.

1. Väestönsuojan katto ja ympäröivät on yleisten kuormitusmääräysten mukaisten kuormitusten lisäksi mitoitettava kestämään painetta, C-luokan suojassa 5 000 kg/m² ja B-luokan suojassa 10 000 kg/m² (Vssa 11 § 3 mom.).

2. Väestönsuojan lattia on mitoitettava kestämään alhaalta päin

tulevaa painetta seuraavasti:

	maan sallittu kantokyky kg/cm ²	C-luokan suojassa kg/m ²	B-luokan suojassa kg/m ²	
	pienempi tai yhtäsuuri kuin	3.0	5 000	10 000
yli 3.0 mutta	" " " "	3.5	4 500	9 000
" 3.5 "	" " " "	4.0	4 000	8 000
" 4.0 "	" " " "	4.5	3 500	7 000
" 4.5 "	" " " "	5.0	3 000	6 000
" 5.0			ei painekuormitus- vaatimusta	

Jos maaperän kantokyky väestönsuojan läheisyydessä maanpinnasta alkaen kuitenkin on pienempi kuin väestönsuojan alla olevan maan kantokyky, käytettäköön sitä painekuormaa, mikä vastaa väestönsuojan ympärillä olevan maan kantokykyä. Jos väestönsuojan alla on huone- tai muita tiloja, on lattia mitoitettava kestävään alhaalta päin tulevaa painetta, C-luokan suojassa 5 000 kg/m² ja B-luokan suojassa 10 000 kg/m² (VssA 11 § 3 mom.).

b. Imukuormitus.

3. Väestönsuojan katto, maanpinnan yläpuolelle ulottuvat ympäröiset, väestönsuojaa muusta kellaritilasta erottavat ympäröiset sekä lattia, jos väestönsuojan alla on huone- tai muita tiloja, on mitoitettava kestävään imua, C-luokan väestönsuojassa 1 000 kg/m² ja B-luokan väestönsuojassa 2 000 kg/m².

4. Rakenteita mitoitettaessa ei paine- ja imuvoimia tarvitse ottaa samanaikaisesti huomioon.

16 §. **Betonilaatu.** Väestönsuojan seinät, katto ja lattia on tehtävä, mikäli jäljempänä ei erikseen muuta sanota, voimassa olevien betoni- ja teräsbetonirakenteiden normaalimääräysten mukaan ainakin B-betonia K 200 käyttäen.

17 §. **Katto.** 1. Väestönsuojan katto on tehtävä C-luokan suojassa vähintään 40 cm ja B-luokan suojassa vähintään 60 cm paksuiseksi (VssA 11 § 3 mom.).

2. Jos väestönsuojan kantavien seinien rajoittaman katon suu-remman ja pienemmän sivun suhde on yhtä suuri tai pienempi kuin 1.5, saadaan väestönsuojan katto laskea ristiinraudoitettuna, reunoiltaan kiinnitettynä, jatkuvana laattana, jolloin tuella on oltava kiinnityksen edellyttämä teräsmäärä. Mikäli edellä mainitun katon sivujen suhde on suurempi kuin 1.5, lasketaan kuormitus vain laatan lyhyemmässä suunnassa.

3. Kattolaatan alapinnassa pääraudoitukseen sidottuna on käytettävä teräsverkkoa, jonka lankavahvuus on vähintään 3 mm ja jossa verkkosilmän suuruus on korkeintaan 75 mm.

4. Jos C- tai B-luokan väestönsuoja sijoitetaan rakennuksen ulkopuolelle, on sen katto peitettävä vähintään 50 cm paksulla maakerroksella.

18 §. **Ympärysseinät.** 1. Väestönsuojan ympäröiset seinät on tehtävä saman vahvuiseksi kuin 17 §:n 1 kohdassa on katosta sanottu (VssA 11 § 3 mom.). Jos väestönsuoja 5 §:n 2 kohdan perusteella joudutaan sijoittamaan osittain maanpinnan yläpuolelle, on väestönsuojaa ulkoilmasta erottava ympäröiseinä kokonaisuudessaan tehtävä C-luokan suojassa vähintään 60 cm paksuiseksi.

2. Ympärysseiniä laskettaessa noudatettakoon, mitä 17 §:n 2 kohdassa on katosta sanottu.

3. Jos kahdella C-luokan väestönsuojalla on yhteinen seinä, on sen paksuuden oltava vähintään 80 cm. Jos C- ja B-luokan väestönsuojilla on yhteinen seinä, on sen paksuuden oltava vähintään 100 cm. Jos kahdella B-luokan väestönsuojalla on yhteinen seinä, on sen paksuuden oltava vähintään 120 cm. Yhteinen seinä on mitoitettava kestäämään painetta, siten kuin 15 §:n 1 kohdassa on sanottu.

4. Jos C- tai B-luokan väestönsuoja sijoitetaan rakennuksen ulkopuolelle, on sen ympärysseiniä ulkopuolella oltava maata vähintään 50 cm.

19 §. Sisäseinät. 1. Väestönsuojan sisäseinät on tehtävä teräsbetonista, C-luokan suojassa vähintään 15 cm ja B-luokan suojassa vähintään 20 cm paksuisiksi. Toisarvoiset väliseinät, joita ovat käymälää suojahuoneesta tai sairasosastosta ja huoltohuonetta sulkuhuoneesta erottavat seinät, saadaan tehdä kevyempiä rakennustapoja käyttäen, ei kuitenkaan tiilestä puolta kiveä ohuempana.

2. 1 kohdassa tarkoitetut 15 cm ja 20 cm paksuiset sisäseinät on molemmin puolin teräksin ristiin jäykistettävä vähintään \varnothing 9.5 tai \varnothing 8 mm teräksillä. Verkonsilmän suuruus saa olla korkeintaan 30 cm. Mikäli katon, lattian tai ympärysseiniä liittymisen väliseiniä tai väliseiniä kuormitus edellyttää lisäteräksiä, on niitä käytettävä tarpeen mukaan.

20 §. Lattia. 1. Jos väestönsuojan lattian on kestävä alhaalta päin tulevaa painetta, siten kuin 15 §:n 2 kohdassa on sanottu, noudatetaan lattiaa laskettaessa, mitä 17 §:n 2 kohdassa on sanottu.

2. Jos väestönsuoja rakennetaan maaperälle, jonka sallittu kantokyky on suurempi kuin 5 kg/cm², on väestönsuojan lattia tehtävä betonista vähintään 10 cm paksuiseksi. Lattian yläpinnassa on oltava vähintään \varnothing 9.5 mm tai \varnothing 8 mm teräsjäykisteet ristiin asetettuina. Verkonsilmän suuruus saa olla enintään 30 cm.

21 §. Väestönsuojan välipohjat. Kaksi- tai useampikerroksisen väestönsuojan välipohjat on tehtävä C-luokan väestönsuojassa vähintään 15 cm ja B-luokan väestönsuojassa vähintään 20 cm paksuisina, ristiin-raudoitettuina laattoina. Välipohja on mitoitettava 400 kg/m² hyötykuormalle.

22 §. Kallioperustalle tehtävä väestönsuoja. 1. Jos väestönsuoja tehdään kallioperustalle, saa väestönsuojan lattia olla vapaavalintaisesta palamattomasta aineesta. Ympärysseinät on ankkuroidava kalliioon.

2. Jos väestönsuoja tehdään kokonaisuudessaan kalliioon upotettuna, saadaan väestönsuojan ympärysseinät ja lattia tehdä vapaavalintaisesta palamattomasta aineesta. Tällöin on väestönsuojan kattolaatta ulotettava ehjän kallion päälle paksuutensa verran, kuitenkin vähintään 60 cm. Kattolaatta on tarpeen vaatiessa ankkuroidava kalliioon.

23 §. Teräsvälit. Väestönsuojan rakenteissa saa painekuormia vastaanottavien betoniterästen teräsväli olla korkeintaan k/k 15 cm ja imuvoimia vastaanottavien betoniterästen teräsväli korkeintaan k/k 30 cm.

24 §. Aukkoihin kohdistuvien rasitusten siirtäminen. Oviin ja varauoskäytävän luukkuihin sekä venttiiliaukkoihin kohdistuvat kuormitusrasitukset siirretään ympäröiviin rakenteisiin.

5 luku.

VÄESTÖNSUOJAN SISÄÄNPÄÄSYTIET JA OVET.

25 §. Sisäänkäytävä. 1. Väestönsuojaan tulee olla helppo ja selvä pääsy.

2. Sisäänkäytävän vapaan korkeuden tulee olla vähintään 200 cm ja vapaan leveyden ainakin 8 mm kutakin väestönsuojaan tarkoitettua henkilöä varten, kuitenkin vähintään 100 cm.

3. Väestönsuojaan johtavissa portaissa porrassyöksyn ja katon kohtisuoran vapaan välin on oltava vähintään 160 cm. Portaat eivät saa olla jyrkempiä kuin 45°. Pitkissä suorissa portaissa on käytettävä lepotosoja siten, että porrassyöksy on enintään 320 cm korkea. Lepotason tulee kulkusuunnassa olla ainakin 100 cm. Porras on varustettava kaiteella tai käsijohteella.

26 §. Oviaukot. a. Ulko-ovien aukot.

1. Väestönsuojan ulko-oven tulee aina johtaa sulkuhuoneeseen.

2. Oviaukon korkeuden on oltava vähintään 175 cm.

3. Oviaukon leveys C-luokan suojassa on 90 cm.

4. B-luokan suojassa on oltava kaksi 90 cm levyistä oviaukkoa tai yksi 150 cm levyinen yksi- tai kaksipuolista ovea varten tarkoitettu oviaukko. Jos B-luokan vaatimusten mukaisesti rakennettava väestönsuoja on tarkoitettu vähemmälle kuin 150 henkilölle, riittää siinä yksi 90 cm levyinen oviaukko.

5. Kynnyksen korkeuden on oltava 5 cm.

b. Sisäovien aukot.

6. Sulkuhuoneesta suojahuoneeseen johtavan oviaukon on oltava samansuuruinen kuin ulko-oven aukkokin. Jos B-luokan suojassa sulkuhuoneesta on pääsy kahteen tai useampaan suojahuoneeseen, saavat sulkuhuoneesta suojahuoneisiin johtavat oviaukot olla 90 cm levyiset, vaikka ulko-oven aukon leveys olisikin 150 cm.

7. Muiden väestönsuojan sisäoviaukkojen, käymälän ovia lukuunottamatta, on oltava 90 cm levyiset ja vähintään 175 cm korkuiset. Sulkuhuoneesta ja huoltohuoneesta suojahuoneeseen johtavan oviaukon kynnyksen korkeuden on oltava 5 cm.

27 §. Ulko-ovet. 1. Väestönsuojan ulko-ovien ja niiden karmien tulee olla erikseen annettujen sisäasiainministeriön ohjeiden mukaisesti valmistettuja. Ulko-ovet valmistetaan vähintään 20 mm vahvuisesta St. 37 teräksestä.

2. Jos ovi halutaan tehdä toisenlaisena, kuin mitä 1 kohdassa tarkoitetuissa ohjeissa sanotaan, tai jos ovi halutaan tehdä muusta aineesta, on ovirakenteelle saatava sisäasiainministeriön hyväksyminen

3. Ovien tulee avautua ulospäin.

4. Ovien tulee kestää paine- ja imuormituksia siten kuin 15 §:ssä on sanottu, ja ne on pyrittävä sijoittamaan siten, että sirpaleet ja paineet eivät pääse niihin suoraan vaikuttamaan.

5. Ovien tulee olla siten valmistettuja, että ne suljettuina jäävät kokonaan karmin ulkopuolelle. Niiden tulee olla tiivistettyjä. Ne on voitava salpojen avattuina ollessa kangella nostaa pois saranoistaan sekä sisä- että ulkopuolelta.

6. Ovien karmit tehdään kulmaraudasta ja ne on betonivalun yhteydessä huolellisesti kiinnitettävä seinään.

7. Rauhan aikana voidaan oviaukkoon sijoittaa muunlainen ovi. Varsinainen teräsovi on varastoitava oviaukon yiereen.

28 §. Sisäovet. 1. Väestönsuojan sisäovien on, käymälöiden ovia lukuunottamatta, oltava lujarakenteisia, paloa hidastavia ovia, jotka voidaan tiiviisti sulkea.

2. Sulkuhuoneen ja suojahuoneen sekä huoltohuoneen ja suojahuoneen välisen oven on avauduttava suojahuoneeseen päin. Sulkuhuoneen ja huoltohuoneen välisen oven on avauduttava huoltohuoneeseen päin.

6 luku.

ULOSPÄÄSYTIET.

29 §. Yleistä. 1. Ulospääsytietä ovat sisäänkäytävät ja varauuloskäytävät.

2. Enintään 100 henkilöä varten tarkoitettusta väestönsuojasta tulee olla ainakin kaksi ulospääsytietä. Yli 100 henkilöä varten tarkoitettusta väestönsuojasta tulee olla ainakin kolme ulospääsytietä. Yli 150 henkilöä varten tarkoitettusta väestönsuojasta tulee olla ainakin neljä ulospääsytietä.

3. Ulospääsytteistä on ainakin yksi vahvistettava sortumankestäväksi rakennuksen ulkoseinään saakka.

30 §. Varauuloskäytävät. 1. Varauuloskäytävä johtaa ulko- tai sisäpuolisena pystykuiluna tai vaakasuorana käytävänä ulkoilmaan.

2. Yli 100 henkilöä varten tarkoitettusta väestönsuojasta on ainakin yhden varauuloskäytävän johdettava rakennuksen sortuma-alueen ulko- tai yläpuolelle, siten kuin 31 §:n 10 kohdassa ja 33 §:n 6 kohdassa sanotaan.

3. Varauuloskäytävät on sijoitettava mahdollisimman etäälle toisistaan ja sisäänpääsytteistä.

31 §. Ulkopuolinen pystykuilu. 1. Ulkopuolisella pystykuilulla tarkoitetaan varauuloskäytävää, joka on tehty väestönsuojan ympärysseiniä ulkopuolelle.

2. Pystykuilun sisämitat ovat vähintään 80 x 80 cm.

3. Pystykuilun seinät, katto ja pohja on mitoitettava kestäväksi 15 §:ssä sanotut kuormitukset.

4. Pystykuilun seinät ja katto on tehtävä teräsbetonista vähintään 15 cm paksuisiksi. Seinät on huolellisesti ankkuroitava väestönsuojan ympärysseiniin.

5. Pystykuilun pohja on tehtävä siten, kuin 20 §:ssä on sanottu.

6. Väestönsuojasta johtaa pystykuiluun varauuloskäytävän aukko, jonka koon on oltava 60 x 60 cm. Aukkoon asennetaan kuiluun päin aukeava paineenkestävä luukku.

7. Pystykuiluun on asennettava betonivalun yhteydessä pyöröteräksestä tikkaat. Jos varauuloskäytävän aukon alareuna on korkeammalla kuin 50 cm suojahuoneen lattiasta, on seinään aukon alapuolelle betonivalun yhteydessä asennettava pyöröteräksestä tikkaat.

8. Pystykuilun on ulotuttava niin paljon maanpinnan yläpuolelle, että kuilusta päästään sen seinässä olevan yläaukon kautta ulkoilmaan. Yläaukon mitat ovat vähintään 80 x 70 cm. Yläaukkoon asennetaan kuiluun päin aukeava lujatekoinen, palamattomasta aineesta valmistettu luukku.

9. Varauuloskäytävän aukon yläreunan ja yläaukon alareunan pystysuoran etäisyyden tulee olla vähintään 100 cm.

10. Jos ulkopuolinen pystykuilu on tarkoitettu 30 §:n 2 kohdassa mainituksi, sortuma-alueen yläpuolelle johtavaksi varauuloskäytäväksi,

on pystykuilu kuitenkin tehtävä niin korkeaksi, että yläaukon alareunan kohtisuora etäisyys maan pinnasta on vähintään yksi kuudesosa rakennuksen räystäskorkeudesta.

11. Kallioon louhitun pystykuilun seinät ja pohja saavat olla vaapaavalintaisesta palamattomasta aineesta. Kallion yläpuolelle ulottuvat pystykuilun rakenteet on tehtävä siten, kuin edellä tässä pykälässä on sanottu.

32 §. Sisäpuolinen pystykuilu. 1. Sisäpuolisella pystykuilulla tarkoitetaan varauloskäytävää, joka on tehty väestönsuojan ympärysseiniä sisäpuolelle.

2. Sekä väestönsuojassa olevat että sen yläpuolelle ulottuvat pystykuilun seinät ja katto on mitoitettava kestäämään 15 §:ssä sanotut kuormitukset.

3. Sisäpuolisen pystykuilun väestönsuojassa olevat seinät on tehtävä teräsbetonista siten kuin 19 §:n 1 kohdassa on sanottu. Seinät on huolellisesti ankkuroitava väestönsuojan ympärysseiniin ja lattiaan.

4. Ne sisäpuolisen pystykuilun seinät, jotka ulottuvat väestönsuojan katon yläpuolelle, sekä pystykuilun katto on tehtävä teräsbetonista siten kuin 17 §:n 1 kohdassa on sanottu. Seinät on huolellisesti ankkuroitava väestönsuojan kattoon.

5. Sisäpuoliseen pystykuiluun on lisäksi sovellettava, mitä edellä 31 §:n 2, 6, 7, 8, 9 ja 10 kohdissa ulkopuolisesta pystykuilusta on sanottu.

33 §. Vaakasuoja käytävä. 1. Vaakasuuralla käytävällä tarkoitetaan varauloskäytävää, joka johtaa väestönsuojasta maanpinnan alla tai muiden kellaritilojen kautta ulkoilmaan.

2. Käytävän leveyden on oltava vähintään 75 cm ja sen korkeuden vähintään 150 cm.

3. Käytävän katto on mitoitettava kestäämään $2\ 500\ \text{kg/m}^2$ sortumakuorma. Katon ja seinien paksuuden on oltava vähintään 15 cm. Seinät on molemmin puolin teräksin ristiin jäykistettävä vähintään $\varnothing\ 9.5$ tai $\varnothing\ 8$ mm teräksillä. Verkonsilmän suuruus saa olla korkeintaan 30 cm. Lattia on tehtävä vähintään 10 cm paksuiseksi; lattian yläpinnassa on oltava $\varnothing\ 9.5$ tai $\varnothing\ 8$ mm teräsjäykisteet ristiin asetettuina; verkonsilmän suuruus saa olla enintään 30 cm. Seinät, katto ja lattia on huolellisesti ankkuroitava toisiinsa.

4. Käytävään on lisäksi sovellettava, mitä edellä 31 §:n 6, 7 ja 11 kohdissa on ulkopuolisesta pystykuilusta sanottu.

5. Vaakasuoja käytävä johtaa ulkoaukon kautta joko suoraan tai pystykuilun kautta ulkoilmaan. Jos käytävä johtaa suoraan ulkoilmaan, on ulkoaukon koon oltava vähintään 70 x 140 cm; aukkoon asennetaan pystysuoraan asentoon lujatekoinen, palamattomasta aineesta valmistettu, käytävään päin aukeava luukku. Jos käytävä johtaa pystykuilun kautta ulkoilmaan, on kuilu tehtävä vähintään 80 x 80 cm suuriseksi. Ulkoaukon mitat ovat vähintään 60 x 60 cm. Aukko on peitettävä vaakasuooraan asentoon sijoitettavalla lujatekoisella, palamattomasta aineesta valmistetulla luukulla.

6. Vaakasuoja käytävä on aina tehtävä sortuma-alueen ulkopuolelle johtavaksi varauloskäytäväksi. Käytävä on tehtävä niin pitkäksi, että ulkoaukon rakennuksenpuoleisen reunan vaakasuoja etäisyys rakennuksen seinästä on vähintään yksi kolmasosa rakennuksen räystäskorkeudesta. Ulkoaukon on sijattava siten, että sen etäisyys muistakin rakennuksista on vastaavasti ainakin yksi kolmasosa kunkin rakennuksen räystäskorkeudesta.

34 §. Varauuskäytävien luukut. 1. Varauuskäytävien paineenkestäviin luukkuihin sovellettakoon, mitä 27 §:ssä on sanottu ulko-ovista.

2. Varauuskäytävien muiden luukkujen ei tarvitse olla paineenkestäviä.

35 §. Toiseen väestönsuojaan johtava käytävä. Jos kahdella väestönsuojalla on yhteinen seinä, on tähän seinään mahdollisuuksien mukaan tehtävä 60 x 60 cm suuruinen aukko, johon kummallekin puolelle asennetaan 34 §:n 1 kohdassa tarkoitettut paineenkestävät luukut. Tätä aukkoa ei katsota 29 §:n 2 kohdassa tarkoitetuksi ulospääsytieksi.

7 luku.

VÄESTÖNSUOJAN ILMANVAIHTO.

36 §. Ilmanvaihtojärjestelmä. 1. Väestönsuojan ilmanvaihto on järjestettävä koneelliseksi siten, että väestönsuojassa oleskeleville henkilöille saadaan riittävästi raitista ilmaa ja että väestönsuojaan otettava ilma voidaan tarvittaessa puhdistaa.

2. Väestönsuojaan on saatava vähintään 3 mm:n vesipatsaan korkeutta vastaava ylipaine.

3. Ilman kulku on järjestettävä siten, että raitista ilmaa saadaan väestönsuojan kaikkiin huonetiloihin, sulkuhuonetta ja käymälää lukuunottamatta, ja että käytetty ilma poistuu sulkuhuoneen ja käymälän kautta.

4. Väestönsuojan ilmanvaihto on tehtävä erillisenä rakennuksen muusta ilmanvaihdosta.

37 §. Ilmantarve. Väestönsuojaan on saatava raitista, puhdistettua ilmaa keskimäärin 45 litraa minuutissa suojahuoneiden ja sairasosaston lattiapinta-alan yhtä neliometriä kohden.

38 §. Ilmanvaihtolaitteet. 1. Raittiin ilman ottolaitteita ovat ilman puhdistamista varten tarvittavat suodattimet, ilmanottokone sekä tarpeelliset ilmanottoputket ja -kanavat. Ilmanpoistolaitteita ovat ilmanpoistoveniilit ja tarpeelliset poistoputket ja -kanavat.

2. Niiden väestönsuojan ilmanvaihtojärjestelmään kuuluvien laitteiden, joihin ulkopuolinen ilmanpaine pääsee vaikuttamaan, on oltava sellaisia, että ne kestävät 15 §:ssä mainitut kuormitukset.

3. Ilmanvaihtolaitteitten on oltava hankittuina ja paikoilleen asennettuina lopputarkastuksessa.

39 §. Suodattimet. a. Yleistä.

1. Väestönsuojan varsinaisena ilmansuodattimena käytetään hiekkasuodatinta. Hiekkasuodattimen ohella voidaan käyttää myös lisäsuodattimia, jolloin hiekkasuodatin toimii etusuodattimena.

b. Hiekkasuodatin.

2. Hiekkasuodatin on tehtävä kooltaan sellaiseksi, että suodattimessa on hiekkaa 1 m³ suojahuoneiden ja sairasosaston lattiapinta-alan 15 m² kohden. Suodattimessa on ilman kokoamislaitteen yläpuolella olevan hiekkakerroksen paksuuden oltava vähintään 80 cm ja enintään 120 cm. Yhtä hiekkasuodatinta älköön tehtävä 4 m³ suuremmaksi.

3. Suodattimessa käytettävän hiekan on oltava puhdasta ja kuivaa. Hiekan rakeisuuden on oltava seuraava:

alle 0.2 mm rakeita saa olla enintään	5 %
alle 1.0 mm " " " "	15 %
yli 3.0 mm " " " "	10 %

4. Hiekkasuodatin tehdään väestönsuojan ympärysseiniä viereen joko väestönsuojan ulko- tai sisäpuolelle. Ulkopuolelle sijoitettava hiekkasuodatin tehdään joko ulkoilmaan tai sellaiseen kellaritilaan tahi porraskäytävän lepotason alle, mistä tilasta on yhteys ulkoilmaan raitisilmaventtiilin tai putken avulla. Raitisilmaventtiiliin tai putken pään on sijaittava siten, että se ei pääse tukkeutumaan lumen tai muun seikan vaikutuksesta. Hiekkasuodatinta ei saa sijoittaa kattilahuoneeseen tai kaasujohtojen välittömään läheisyyteen.

5. Hiekkasuodattimen seinä- ja pohjarakenteisiin on sovellettava, mitä edellä varauloskäytävän kuilusta on sanottu.

6. Rakennuksen ulkopuolelle rakennetun hiekkasuodattimen kansirakenne on tehtävä siten, että se kestää $2\ 500\ \text{kg/m}^2$ sortumakuorman. Jos hiekkasuodatin sijoitetaan väestönsuojan sisäpuolelle, on kansirakenteen kestävä kuitenkin suodattimesta päin tulevat, 15 §:ssä mainitut kuormitukset. Kansirakenteen ja hiekan yläpinnan väliseen tilaan on saatava ulkoa tai kellaritilasta ilmaa joko putkea myöten tai seinärakenteessa kannen alapuolella olevien aukkojen kautta.

7. Hiekkasuodatin on suojattava siten, että sadevesi, pöly, roskat yms. eivät pääse turmelemaan hiekkää ja että jää ja lumi eivät tukke sifä, niin että ilmaa ei voida imeä suodattimeen.

8. Suodattimen pohjalle on asennettava ilman kokoamista varten kokoamislaite, josta ilma johdetaan putkea myöten väestönsuojassa olevaan ilmanottokoneeseen.

9. Hiekkasuodattimen pohjalta kokoamislaitteen alapuolelta on sinne keräytyvä vesi voitava johtaa poistoputkea myöten muualle.

10. Hiekkasuodatin voidaan sijoittaa myös varauloskäytävän kuiluun siten, että hiekan yläpinta on varauloskäytävän aukon alapuolella. Kuilua on tällöin tarpeen mukaan hiekkasuodattimen osalta suurennettava. Kuiluun on saatava ulkoa ilmaa putken tai venttiilin kautta. Hiekkasuodatin voidaan sijoittaa myös varauloskäytävän kuiluun varauloskäytävän aukon ja yläaukon väliin. Hiekankannatuslaite on tehtävä tällöin sellaiseksi, että se kestää 15 §:ssä mainitut painekuormitukset ja että se voidaan väestönsuojasta käsin laukaista, niin että hiekkä putoaa kuilussa varauloskäytävän aukon alapuolella olevaan syvennykseen, jolloin varauloskäytävän paineenkestävä luukku voidaan avata ja kuilua voidaan käyttää varauloskäytävänä.

40 §. Ilmanottokone. 1. Ilmanottokoneen tulee olla erikseen annettavien määräysten mukainen.

2. Ilmanottokoneen on oltava käsi- tai jalkakäyttöinen. Se voi olla lisäksi sähkökäyttöinen. Jos väestönsuojaan asennetaan varavoimakone, saa ilmanottokone olla pelkästään sähkökäyttöinen.

3. Ilmanottokoneen tehon tulee olla niin suuren, että se kykenee imemään väestönsuojaan tarvittavan ilmamäärän olosuhteissa, joissa ilmanvaihtolaitteiden ja hiekkasuodattimen aiheuttama vastus vastaa 55 mm vesipatsaan korkeutta. Tällöin voidaan $1\ \text{m}^3$ suuruisen hiekkämäärän läpi imeä tarpeellinen määrä ilmaa minuutissa sekä aikaansaada väestönsuojaan vähintään 3 mm vesipatsaan korkeutta vastaava ylipaine, kun ovet ja luukut sekä venttiilit on suljettu ja itsesääteinen ilmanpoistoventtiili on säädetty 3 mm ylipaineelle.

4. Milloin hiekkasuodattimen ohella käytetään lisäsuodatinta, on ilmanottokoneen pystyttävä voittamaan lisävastus, joka aiheutuu lisäsuodattimesta sekä hiekkasuodattimessa tapahtuvan ilman suuremman nopeuden aiheuttamasta virtausvastuksesta.

5. Ilmanottokoneessa tulee olla ilman virtauksen osoitin. Ylipaineen toteamista varten väestönsuojaan on asennettava ylipainemittari.

6. Ilmanottokone kiinnitetään suodattimesta väestönsuojaan tulevan ilmanottoputken päähän.

41 §. Ilmanottoputket. 1. Hiekkasuodattimessa olevasta ilman kokoa-mislaitteesta väestönsuojaan johtava ilmanottoputki on tehtävä vähintään 4" teräsputkesta. Väestönsuojaan päättyvän putken suun on oltava noin 100 cm korkeudella väestönsuojan lattiasta ja vähintään 100 cm päässä lähimmästä muusta seinästä. Putken päässä on oltava ilmanottokoneen kiinnittämistä varten laippa, jonka takapinta jää irti seinästä pulttien vaihdon vaatiman mitan, noin 50 mm. Putken on oltava niin tukevan, että se kestää ilmanottokoneen painon ja käyttörasituksen.

2. Ilmanottokoneeseen on voitava saada ilmaa myös ohi hiekkasuodattimen. Tätä varten väestönsuojaan on johdettava ulkoilmasta tai viereisestä kellaritilasta 4" teräsputki, joka väestönsuojassa liittyy edellä 1 kohdassa mainittuun ilmanottoputkeen. Tässä kohdassa mainittuun putkeen on väestönsuojaan asennettava paineenkestävä sulkuventtiili. Väestönsuojan ulkopuolella oleva putken pää on suojattava säleiköllä.

42 §. Jakoputkisto. Väestönsuojassa raitis ilma johdetaan jakoputkiston avulla jokaiseen suojahuoneeseen, sairausosastoon ja huoltohuoneeseen.

43 §. Ilmanpoisto. 1. Käytetty ilma poistetaan väestönsuojasta sulkuhuoneisiin ja käymälöihin sijoitettujen, itsesääteisten ilmanpoistoventtiilien kautta joko ulkoilmaan tai viereiseen ilmaventtiilillä varustettuun kellaritilaan, ei kuitenkaan samaan huonetilaan, missä hiekkasuodatit sijaitsee.

2. Ilmanpoistoventtiilien on oltava itsesääteisiä, niin että ne avautuvat, jos väestönsuojassa on ylipainetta enemmän kuin 3 mm vesipatsaan korkeutta vastaava määrä. Ilmanpoistoventtiilit on voitava väestönsuojasta käsin tiiviisti sulkea.

3. Ilmanpoistoventtiilit on sijoitettava väestönsuojan ympäryseiniin vähintään 180 cm korkeudelle lattiasta. Venttiilin kiinnityskehys on huolellisesti kiinnitettävä seinään.

4. Väestönsuojan väliseiniin sijoitettavien ilmanpoistoventtiilien on oltava säädettäviä.

5. Käyttöilman poistoputki tai kanava johdetaan joko ulkoilmaan tai viereiseen kellaritilaan. Putken tai kanavan pää on suojattava niin, että se ei pääse helposti tukkeutumaan, ja se on varustettava säleiköllä tai verkolla.

44 §. Rauhan ajan ilmanvaihto. 1. Väestönsuojan rauhan ajan käyttöä varten voidaan väestönsuoja liittää rakennuksen koneelliseen ilmanvaihtojärjestelmään. Liitäntä on tehtävä sellaiseksi, että väestönsuoja voidaan tarvittaessa tiiviisti ja paineenkestävästi eristää koneellisesta ilmanvaihtojärjestelmästä.

2. Jos väestönsuojaan on sen rauhan ajan käyttöä varten asennettava tavallisia raitisilma- ja ilmanpoistoventtiileitä, on ne tehtävä sellaisiksi, että ne tarvittaessa voidaan väestönsuojasta käsin tiiviisti ja paineenkestävästi sulkea. Tällaisen venttiilin kehys on huolellisesti valettava seinään kiinni.

3. Väestönsuojan kattoon älköön sijoitettako mitään venttiileitä.

45 §. Paloturvallisuus. Väestönsuojan ilmanvaihtojärjestelmässä on myös otettava huomioon, mitä siihen liittyvistä paloturvallisuutta ja muuta koskevista seikoista on muualla sanottu.

8 luku.

LÄMMITYSTÄ, VEDENSAANTIA, VIEMÄRÖINTIÄ YMS. KOSKEVAT MÄÄRÄYKSET.

46 §. Valaistus. 1. Väestönsuoja sekä pääsytietyt on valaistava sähkövalaistuksella.

2. Väestönsuojaan on vedettävä oma ryhmäjohto talon sähkökeskuksesta.

3. Jokaiseen suojahuoneeseen on sijoitettava seinäkosketin.

47 §. Lämmityslaitteet. 1. Väestönsuoja saadaan liittää rakennuksen keskuslämmitysverkkoon. Keskuslämmitysjohdot on varustettava väestönsuojan ulkopuolella olevilla, helposti luoksepäästävillä sulkuventtiileillä.

2. Jos väestönsuoja varustetaan muulla lämmityslaitteella, on laitteen oltava sellainen, että se ei palamiseen käytä väestönsuojan ilmaa.

48 §. Vedensaaanti ja viemäröinti. 1. Jos väestönsuoja varustetaan vesijohdolla, on väestönsuojaan tehtävä myös viemäri. Elläi viemäriä rakennusteknisistä syistä voida tehdä, saadaan se korvata kokoojakaivolla. Vesijohdot on varustettava väestönsuojan ulkopuolella olevilla, helposti luoksepäästävillä sulkuventtiileillä.

2. Vesipite ja lattiasiiili on sijoitettava sulku- tai huoltohuoneeseen.

3. Jos vesijohtoa ei tehdä, on väestönsuoja varustettava yhdellä tai useammalla varavesisäiliöllä, joihin sopii vettä 5 litraa kutakin väestönsuojaan sijoitettavaa henkilöä kohden. Sulku- tai huoltohuoneeseen on tällöin tehtävä helposti irroitettavalla kannella ja siivilällä varustettu kokoojakaivo, jonka suuruuden on oltava vähintään 50 x 50 x 40 cm tai halkaisijaltaan 50 cm ja syvyydeltään 50 cm.

4. Edellä 1 kohdassa mainittu viemäri sekä käymälän viemäri on varustettava takaiskuventtiileillä, joiden sulkuläpät saadaan rauhan aikana varastoida.

49 §. Muut johdot. 1. Väestönsuojan kautta ei saa johtaa päävesijohtoa, muita vesijohtoja eikä kaasu-, höyry- tai viemärijohtoja tahi ilmakanavia taikka muita väestönsuojaan kuulumattomia johtoja.

2. Väestönsuojan katto- ja seinärakenteisiin ei saa sijoittaa mitään väestönsuojaan kuulumatonta johtoa.

3. Väestönsuojan kattoon saadaan kuitenkin sijoittaa viemärijohto, mikäli tämä rakennusteknisistä seikkojen vuoksi on välttämätöntä. Tähän on saatava lupa rakennusluvan myöntävältä viranomaiselta, jonka on asiasta kuultava rakenteiden suunnittelijaa. Viemäriputki saadaan sijoittaa enintään niin syväälle, että sen alapinta on enintään C-luokan suojassa 15 cm katon yläpinnasta ja B-luokan suojassa 20 cm katon yläpinnasta. Jos viemärijohto pakottavista syistä olisi sijoitettava syvemmälle, on johdon kohdalle väestönsuojan kattoon tehtävä 14 §:n 2 kohdassa tarkoitettu vahvistus.

50 §. Johtojen läpimenokohtien tiivistys. 1. Putkien ja johtojen läpimenokohdat väestönsuojan ympärysseinissä on tiivistettävä siten, että ne kestävät painetta ja kuumuutta.

2. Putket on, mikäli mahdollista, johdettava väestönsuojan ympärysseinän lävitse seinään betonivalun yhteydessä asennetun ja ankkuroidun holkin kautta. Putken ja holkin väli on huolellisesti tiivistettävä

sitkoisella tiivistysaineella. Putki voidaan johtaa väestönsuojan ympärysseinän läpi myös siten, että seinään asennetaan betonivalun yhteydessä päistään laipoilla varustettu putki siten, että putkeen kohtisuoraan hitsattu, putken ympäri kiertävä levy jää seinän sisään.

51 §. Pintakäsittely. 1. Väestönsuojan huonetilojen katto- ja seinäpintoja ei saa rapata.

2. Väestönsuojan huonetilojen katto- ja seinäpinnoissa saadaan käyttää lämpöeristeinä vain keveitä, palamattomia aineita.

3. Sulku- ja huoltohuoneiden lattiat on teräshierrettävä.

52 §. Seinä- ja kattoaukot. Väestönsuojan ympärysseiniin ja kattoon sekä lattiaan ei saa tehdä muunlaisia aukkoja, kuin mitä tässä päätöksessä on sanottu.

9 luku.

ERINÄISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ.

53 §. Rauhan ajan käyttö. Rauhan aikana väestönsuojaa saadaan käyttää muuhunkin tarkoitukseen, kuitenkin siten, että se viipymättä voidaan kunnostaa väestönsuojana käytettäväksi (VssA 17 § 2 mom.). Väestönsuojaa ei saa suunnitella käytettäväksi talouskellarina eikä vastenmielistä hajua antavien aineiden varastopaikkana eikä muuhunkaan sellaiseen tarkoitukseen, mikä tekisi väestönsuojan oleskelupaikkana epämiellyttäväksi.

54 §. Väestönsuojien tarkastus. 1. Väestönsuojien rakentamisen valvonnassa ja tarkastuksessa on noudatettava, mitä rakennustarkastuksesta on säädetty (VssA 16 § 1 mom.).

2. Lopputarkastuksessa on erityistä huomiota kiinnitettävä väestönsuojan laitteitten tarkastukseen ja koekäyttöön. Lopputarkastuksessa on myös hiekkasuodattimen ilmankokoamislaite voitava tarkastaa; suodattimeen tulevan hiekan on lopputarkastuksessa oltava suodattimen lähellä, niin että suodatin tarkastuksen jälkeen voidaan täyttää hiekalla.

3. Väestönsuojeluviranomaisilla on valta tarkastaa väestönsuojia ja niiden rakennustoita (VssA 16 § 2 mom.).

55 §. Muutosten tekeminen. Sen jälkeen kun väestönsuoja on säädettyssä järjestyksessä tarkastettu ja hyväksytty, ei sen rakenteisiin ja laitteisiin saa tehdä mitään muutoksia ilman rakennusluvan myöntävän viranomaisen lupaa (VssA 17 § 1 mom.).

56 §. Väestönsuojien luettelointi. Hyväksytyistä väestönsuojista on viimeistään rakennuksen lopputarkastuksen yhteydessä toimitettava tarkastavalle viranomaiselle edelleen väestönsuojelulautakunnalle luettelointia varten toimitettavaksi kaksin kappalein A 3-koossa asemapiirroksat ja poikkileikkauspiirroksat. Piirroksista tulee ilmetä väestönsuojan, sen sisäänpääsyteiden, varaueloskäytävien ja ilmanottoaukkojen sijaintia koskevat tiedot. Liitteenä on annettava väestönsuojan lujutta, henkilömäärää, ilmanvaihtolaitteita, varustusta ja rauhan ajan käyttöä koskevat sekä muut tarpeelliset tiedot.

57 §. Kalusto ja välineet. Väestönsuojan kalustosta, välineistä ja tarvikkeista, kuten istuimista, vuoteista, sisäänpääsyteiden viitoista, palokalustosta, raivausvälineistä, varavalaistuslaitteista ja ensiaputarvikkeista, annetaan tarkemmat määräykset erikseen. Näiden ei tarvitse olla väestönsuojassa silloin, kun väestönsuoja tarkastetaan ja hyväksytään.

58 §. Helpotusten myöntäminen. 1. Milloin syytä on, sisäasiainministeriö voi myöntää helpotuksia tässä päätöksessä olevista määräyksistä.

2. Helpotuksen myöntämistä koskeva perusteltu anomus on jätettävä rakennusluvan myöntävälle viranomaiselle, joka lähettäköön anomuksen lausuntonsa kera sisäasiainministeriölle.

85. ASETUS ASIAKIRJAIN LÄHETTÄMISESTÄ ANNETUN
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 4 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 311/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1955:77)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan asiakirjain lähettämisestä 26 päivänä helmikuuta 1954 annetun asetuksen 8 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 10 päivänä kesäkuuta 1955 annetussa asetuksessa (299/55), näin kuuluvaksi:

8 §. Kun asiakirjoja postitse lähetetään tai 4 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, suoritettakoon jokaisesta lähetyksestä postimaksu sekä lähetysmaksuna valtion ja kirkolliselle viranomaiselle 110 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran kuin kunnallisvaltuusto ehkä määrää.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1959.

86. HELSINGIN KAUPUNGINHALLITUKSEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Sisäasiainministeriön vahvistama heinäkuun 1 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä marraskuun 5 p:nä 1958)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1949:1 ja 1958:94)

Sisäasiainministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 5. 11. 1958 tekemän päätöksen, jonka mukaan valtuusto päätti lisätä 7. 3. 1949 vahvistetun ja 16. 6. 1958 muutetun Helsingin kaupunginhallituksen ohjesäännön 8 §:ään uuden, 1. 7. 1959 lukien sovellettavan, näin kuuluvan määräyksen:

27) tonttijaon tai tonttijaon muutoksen hyväksymistä sekä rakennuslain 38 §:n 2 momentissa tarkoitettua tonttijaon vahvistamista samoin kuin tonttijaon muuttamisen vahvistamista.

87. LAKI VÄLITTÖMÄN VEROTUKSEN HALLINNOSTA.

Annettu heinäkuun 17 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 321/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:158)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleinen johto ja valvonta.

1 §. Verotuslaissa (482/58) tarkoitetun valtionveron sekä muiden valtiolle tulevien välittömien verojen samoin kuin sanotussa laissa tarkoitettujen muiden verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun määräämisen ja maksuunpanon yleinen johto ja valvonta kuuluu valtiovarainministeriölle.

2 §. Valtiovarainministeriön yhteydessä on keskusverolautakunta, jonka asettamisesta säädetään verotuslain 70 §:ssä.

Keskusverolautakunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä verotuslain 69 §:ssä säädetään, edistää oikean ja yhdenmukaisen verotuksen toimittamista antamalla, sen mukaan kuin siitä asetuksella säädetään, veroviranomaisille neuvoja ja ohjeita.

Lääninverotoimistot.

3 §. Jokaisessa läänissä on lääninverotoimisto, jonka päällikkönä on lääninverotarkastaja.

Asetuksella voidaan kuitenkin säätää, että kahta lääniä varten on yhteinen lääninverotoimisto. Niin ikään voidaan asetuksella siirtää lääninverotoimiston tehtävät Helsingin kaupungin osalta kokonaan tai osittain veropiirin verotoimistolle, kuitenkin siten, että lääninverotoimiston kustannukset tällöinkin suoritetaan valtion varoista.

4 §. Lääninverotoimiston tehtävänä on virka-alueellaan johtaa ja valvoa 1 §:ssä mainittujen verojen ja vakuutusmaksun määräämistä ja maksuunpanoa.

Asetuksella voidaan lääninverotoimistolle antaa muitakin tehtäviä.

5 §. Lääninverotoimistoon voidaan lääninverotarkastajan viran lisäksi perustaa vanhemman verotarkastajan, verotarkastajan, apulaistarkastajan, ennakontarkastajan, kirjaajan, kanslistin, apulaiskanslistin, konekirjoittajan, toimistoapulaisen ja vahtimestarin peruspalkkaisia virkoja ja toimia. Näitä virkoja ja toimia, joita samannimisinä voi kuulua eri palkkausluokkiin, voidaan myös perustaa lääninverotoimistoille yhteisiksi.

Lääninverotoimistoihin voidaan lisäksi perustaa ylimääräisiä toimia ja ottaa tilapäisiä toimihenkilöitä.

Verotoimistot.

6 §. Jokaisessa veropiirissä on verotoimisto, jonka päällikkönä on verojohtaja.

Maan jakamisesta veropiireihin sekä verotoimistosta ja verojohtajasta säädetään verotuslaissa.

Asetuksella voidaan säätää, että verotoimiston nimenä joissakin veropiireissä on verovirasto.

7 §. Verotoimiston tehtävänä on suorittaa veropiirissä 1 §:ssä mainittujen verojen ja vakuutusmaksun määräämiseen, maksuunpanoon ja kanton kuuluvia tehtäviä, sen mukaan kuin siitä verotuslaissa tai muutoin erikseen säädetään.

Asetuksella voidaan verotoimistolle antaa muitakin tehtäviä. Nii-
tä kustannuksia, jotka aiheutuvat verotoimistolle muista kuin verotus-
laissa tarkoitetuista tehtävistä, ei oteta sanotun lain 135 ja 136 §:ssä
säädettyyn kustannusten jakoon.

8 §. Verotoimistoon voidaan verojohtajan viran lisäksi perustaa apu-
laisverojohtajan, osastopäällikön, konttoripäällikön, toimistopäällikön,
kamreerin, apulaistoimistopäällikön, yleissihteerin, asianvalvojan,
apulaisasianvalvojan, osastosihteerin, verosihteerin, apulaisverosih-
teerin, toimistosihteerin, tarkastajan, verovalmistelijan, työntutkijan,
arkistonhoitajan, kirjaajan, kirjanpitäjän, kanslistin, apulaiskanslistin,
konekirjoittajan, toimistoapulaisen, puhelunvälittäjän, ylivahtimestar-
in ja vahtimestarin peruspalkkaisia virkoja ja toimia. Näitä virkoja
ja toimia, joita samannimisinä voi kuulua eri palkkausluokkiin, voidaan
myös perustaa verotoimistoille yhteisiksi.

Verotoimistoihin voidaan lisäksi perustaa ylimääräisiä toimia
ja ottaa tilapäisiä toimihenkilöitä.

Erityisiä säännöksiä.

9 §. Verotuksen valvontaa varten on valtiovarainministeriön asian-
omaisilla virkamiehillä oikeus olla saapuvilla tässä laissa tarkoitettu-
jen verojen määräämistä toimittavien viranomaisten kokouksissa ja
niissä ottaa osaa keskusteluun.

10 §. Valtiovarainministeriö saa valtion puolesta hakea muutosta täs-
sä laissa tarkoitettuja valtion veroja koskeviin veroviranomaisten ja
lainkäyttöviranomaisten päätöksiin siinä järjestyksessä, kuin tällaisesta
muutoksenhausta on säädetty, sekä syytteeseen panoa varten asian-
omaiselle yleiselle syyttäjälle ilmoittaa verorikosta koskevan asian ja
määräämänsä asiamiehen kautta käyttää valtion puhevaltaa tällaista
syytettä tai mainitusta rikoksesta johtuvaa vahingonkorvausta koskevas-
sa asiassa. Sama oikeus on kunnan puolesta kunnallishallituksella kun-
nallisveroa koskevissa asioissa.

Milloin valtiovarainministeriö tai kunnallishallitus haluaa käyt-
tää 1 momentissa tarkoitettua oikeutta, sen on ilmoitettava siitä muu-
toksenhakemiseen tahi syytteen nostamiseen oikeutetulle alemmalle ve-
roviranomaiselle, joka silloin ei saa käyttää puhevaltaa samassa asi-
assa.

11 §. Verohallintoon kuuluva viran tai toimen haltija, ylimääräisen

toimen haltija ja tilapäinen toimihenkilö ei saa kuulua valtiolle verovelvollisen yhteisön hallitukseen tai hallintoon eikä toimia sen tilintarkastajana, ellei lääninverotoimisto ole yksityistapauksessa tai erityisiä tapauksia varten yleisesti antanut siihen lupaa.

Lääninverotoimisto voi antaa rajoittavia määräyksiä 1 momentissa mainitun henkilön oikeudesta harjoittaa liikettä tai ammattia tahi toimia virkansa ulkopuolella verovelvollisen asiamiehenä, avustajana tai asiantuntijana verotusta tahi kirjanpitoa koskevassa taikka tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa.

12 §. Milloin henkilö, joka vuoden 1958 päättyessä on ollut kunnan palveluksessa pääasiallisesti verotuksen toimittamiseen tai veronkantoon liittyvässä tehtävässä, vuoden 1961 loppuun mennessä nimitetään tai otetaan verohallinnon virkaan tahi peruspalkkaiseen tai ylimääräiseen toimeen, saa hän lukea ikälisää ja eläkettä varten hyväkseen koko sen ajan, minkä hän on ollut kunnan, kuntayhtymän tai kuntain keskusjärjestön palveluksessa, niin kuin hän olisi ollut vastaavan ajan valtion palveluksessa.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuin tavoin kunnan palveluksessa olleella henkilöllä, joka vuoden 1961 loppuun mennessä otetaan verohallinnon tilapäiseen toimeen ja siitä myöhemmin nimitetään tai otetaan verohallinnon virkaan tahi peruspalkkaiseen tai ylimääräiseen toimeen, on niin ikään 1 momentissa säädetty oikeus palvelusajan laskeamiseen.

13 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

14 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960. Sillä kumotaan välittömän valtionverotuksen tarkastamisesta 31 päivänä heinäkuuta 1942 annettu laki (605/42).

Tässä laissa tarkoitettuja virkoja ja toimia voidaan perustaa ja täyttää ennen lain voimaantuloa. Niin ikään voidaan ennen tämän lain voimaantuloa ryhtyä muihin toimenpiteisiin, jotka ovat tarpeen verohallinnon toiminnan aloittamiseksi tämän lain tullessa voimaan.

Asetuksella voidaan 5 §:ssä mainittuja virkoja tai toimia tulojen menoarvion rajoissa perustaa myös siten, että valtiovarainministeriön tai verotarkastajien toimistojen virkoja tahi toimia, niiden varsinaisen palkkauksen vähentymättä, muutetaan 5 §:ssä mainituiksi viroiksi ja toimiksi.

Tämän lain 8 §:ssä mainittuihin virkoihin tahi peruspalkkaisiin tai ylimääräisiin toimiin nimitetään tai otetaan virkaa tai tointa haettavaksi julistamatta ennen vuoden 1961 loppua tasavertaisesti ja virkavuodet huomioon ottaen valtion tai kunnan palveluksessa pääasiallisesti verotuksen toimittamiseen tai valvontaan tahi veronkantoon liittyvässä tehtävässä vuoden 1958 päättyessä olleita henkilöitä. Verojohtajan virka voidaan kuitenkin täyttää haettavaksi julistamatta vain, mikäli veropiiriin kuuluvien kuntien kunnallishallitukset siihen suostuvat.

88. SAIRAUSAVUSTUKSEN SUORITTAMINEN TYÖTTÖMYYS- TÖISSÄ OLEVILLE.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 15 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että työttömyyskortistosta kaupungin järjestämiin työttömyystöihin ja nimenomaan työttömiä varten järjestettyihin muihin töihin sijoitetuille työntekijöille suoritetaan 15. 4. 1959 alkaen sairausavustusta 13. 8. 1958 allekirjoitetun rakennusalan työehtosopimuksen 4 §:ssä olevien määräysten mukaisesti.

Suomen Rakennusteollisuusliitto r. y:n sekä Suomen Rakennustyöläisten Liitto r. y:n ja Suomen Muurarien Liitto r. y:n välillä 13. 8. 1958 tehdyn työehtosopimuksen 4 §:n mukaan maksetaan sellaiselta sairausajalta tai tapaturman seurauksena aiheutuneelta työkyvyttömyysajalta, jota työntekijä ei itse ole aiheuttanut, kolme neljäsosaa työntekijän ammatin mukaisesta tuntipalkasta, enintään 9 sairauspäivän ajalta, mikäli työntekijä on ollut työnantajan palveluksessa vähintään 3 viikon ajan. Jos työsuhde on kestänyt vähintään 6 kuukautta, maksetaan tämä korvaus 12 päivältä, ja jos työsuhde on kestänyt vähintään 1 vuoden, 15 päivältä sekä jos työsuhde on kestänyt vähintään 3 vuotta, 21 päivältä. Sairaudesta ja sen kestämisajalta on vaadittaessa esitettävä lääkärintodistus. Kahdelta ensimmäiseltä sairauspäivältä ei korvausta makseta. Jos työntekijä sairauden jälkeen on työssä vähintään 2 kuukautta, on uuden sairauden satuaessa palkka jälleen maksettava edellisen mukaan. Mikäli työntekijä sairastuu uudelleen, ennenkuin 2 kuukautta on kulunut umpeen edellisen sairauden päättymisestä, ja mikäli kysymyksessä on selvästi saman sairauden jatkuminen eikä edellinen sairaus ole kestänyt niin kauan, että työntekijä olisi ollut oikeutettu saamaan korvauksen täysimääräisenä, maksetaan työntekijän mahdollisesti uudelleen sairastuessa edellisen sairauden aikana jäljelle jääneitä päiviä vastaava korvaus. Jos työntekijä esim. on työsuhteensa perusteella oikeutettu saamaan korvauksen 21 päivältä ja jos hän joutuu sairauden takia olemaan pois työstä 10 päivää, niin häneltä jää käyttämättä 11 päivää, joista hän on oikeutettu saamaan korvauksen sairastuttuaan mahdollisesti uudelleen, ennenkuin 2 kuukautta on kulunut umpeen edellisen sairauden päättymisestä. Milloin työntekijä, jonka työkyvyttömyys on johtunut tapaturmasta, saa korvausta työntekijäin tapaturmavakuutusta koskevien lainsäädännön perusteella, vähennetään tuon korvauksen rahassa suoritettu määrä hänelle edellisen mukaisesti tulevista avustusmääristä. Jos työntekijä on sairaana esim. 5 työpäivää, saa hän sairausajan palkan 3 päivältä. Jos hän on sairaana 11 työpäivää, saa hän sairausajan palkan 9 päivältä.

89. ALUELÄÄKÄRIEN VIRKAPIIRIEN RAJAT.

Terveydenhoitolauslautakunnan päätös toukokuun 13 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:3)

Terveydenhoitolauslautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa 17. 1. 1946 vahvistamaansa päätöstä aluelääkärien virkapiirien rajoista siten, että Sörnäisten, Alppilan (Pasila mukaanluettuna) ja Hermannin piirit yhdistetään yhdeksi neljän aluelääkärin hoitamaksi yhteiseksi alueeksi ja että eteläiseen alueeseen siirretään toinen aluelääkärin virka. Samalla lautakunta päätti, että uutta piirijakoa on noudatettava 1. 9. 1959 alkaen.

90. LAKI VERONHUOJENNUSTILILLE TEHDYN TALLETUKSEN VÄHENTÄMISESTÄ VEROTUKSESSA.

Annettu kesäkuun 2 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 242/59)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuosilta 1959 ja 1960 toimitettavissa tulo- ja omaisuusverotuksissa sekä kunnallisverotuksissa on luonnollisella henkilöllä ja jakamattomalla kuolinpesällä oikeus vähentää tulostaan, sen jälkeen kun muut lain sallimat vähennykset on tehty, rahalaitokseen erityiselle veronhuojennustilille verovuonna tallettamansa määrä, ei kuitenkaan kummaltakaan vuodelta enempää kuin 80 000 markkaa.

Rahalaitoksella tarkoitetaan tässä laissa kotimaista pankkia, säästöpankkia, osuuskassaa, postisäästöpankkia ja osuuskunnan säästökassaa.

Kunnallisverotuksessa tehdään 1 momentissa mainittu vähennys verovelvollisen kotikunnassa.

2 §. Veronhuojennustilillä olevista varoista on maksettava ainakin yhtä suuri korko kuin samassa rahalaitoksessa kuuden kuukauden irtisanomisajan varassa olevista talletuksista. Veronhuojennustilillä olevia varoja ei saa sitoa indeksiin.

Talletukset veronhuojennustilille on tehtävä täysin tuhansin markoin. Rahalaitoksen on annettava tallettajalle valtiovarainministeriön vahvistamalla lomakkeella veronhuojennustodistus.

3 §. Saadakseen verotuksessa hyväkseen tässä laissa säädetyn veronhuojennuksen verovelvollisen on liitettävä 2 §:ssä tarkoitettu veronhuojennustodistus asianomaiselta vuodelta annettavaan veroilmoitukseensa.

4 §. Jos veronhuojennustililtä nostetaan varoja ennen kuin kolme vuotta on kulunut tallettämispäivästä, nostettu määrä luetaan tilin omistajan veronalaiseksi tuloksi sikäli, kuin se on tämän lain mukaan vähennetty hänen tulostaan. Veronalaiseksi tuloksi luetaan tällöin myös nostetuille varoille niiden tallettamisajalta laskettu korko.

5 §. Kun veronhuojennustililtä nostetaan varoja ennen 4 §:ssä säädetyn ajan päättymistä eikä rahalaitokselle samalla palauteta nostettua määrää vastaavaa veronhuojennustodistusta, rahalaitoksen on pidettävä nostetusta määrästä veronennakkona 20 prosenttia tai, jos nostettu määrä on suurempi kuin 10 000 markkaa, 30 prosenttia. Tilin omistajalle on tällöin annettava pidätystodistus, jonka sisällön valtiovarainministeriö määrää.

6 §. Edellä 5 §:ssä tarkoitettuun ennakkipidätykseen on sovellettava, mitä ennakoperintälaissa on säädetty ennakon pidättämisestä korosta sekä tällaisen ennakon tilittämisestä ja käyttämisestä.

Rahalaitoksen on kultakin kalenterivuodelta seuraavan tammi - kuun kuluessa ilmoitettava valtiovarainministeriön vahvistamalla lomakkeella tilin omistajan kotikunnan verolautakunnalle ne veronhuojenustileiltä nostetut määrät, joista 5 §:n mukaan on ollut ennakko pidätettävä, sekä näille määrille lasketut korot.

7 §. Valtiovarainministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

91. KUORMA- JA PAKETTIAUTOJEN LIIKENNETAKSAN MUUTOS.

Maistraatin vahvistama heinäkuun 16 p:nä 1959.
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:44)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä muuttaa 22. 3. 1958 vahvistamansa kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksan 3 §:n 4. kohdan seuraavasti:

4. Poikkeuksia maksuluokkiin. Mikäli kaatolaitteella (kipillä) varustettua autoa käytetään ajossa, jossa mainittuja laitteita tarvitaan, luetaan auto lähinnä korkeampaan maksuluokkaan. Katettu kuorma-auto lasketaan lähinnä korkeampaan maksuluokkaan, mihin se muuten kanta-vuutensa perusteella kuuluisi. Jos tilaus käsittää hinaustehtävän tähän liikennetaksaan sisältyvällä autolla, saadaan veloitus suorittaa lähinnä ylempään maksuluokan mukaisesti.

Mikäli auto on varustettu nosturilaitteella ja sellainen auto on nimenomaan tilattu, saadaan lisäkorvauksena periä 175 markkaa tunnilta koko siltä ajalta, minkä auto on ollut tilaajan käytössä. Muutoin olkoon oikeus lisäkorvauksen perimiseen vain siltä ajalta, jona kuorma-usnosturia on tilaajan pyynnöstä käytetty, kuitenkin siten, että pienin lisäkorvaus on 175 markkaa.

92. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUJEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOKSET.

Kouluhallituksen vahvistamat toukokuun 22 p:nä ja heinäkuun 24 p:nä 1959.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät huhtikuun 15 p:nä ja kesäkuun 17 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1928:7, 1945:221 ja 1947:15)

Kouluhallitus päätti mainittuina päivinä vahvistaa kaupunginvaltuuston 15. 4. ja 17. 6. 1959 tekemät päätökset, joiden mukaan 31. 3. 1928 vahvistetun kansakoulujen ohjesäännön 17 § muutettiin seuraavalla tavalla ja sanotun ohjesäännön 19, 20 ja 21 §:t kumottiin:

17 §. Yläkansakoulunopettaja saa peruspalkkansa valtion peruspalkkaisten viran tai toimen haltijain palkkauksesta voimassa olevan luokituksen 22. palkkausluokan mukaisena, minkä lisäksi kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä heinäkuun 1 päivänä 1957 annetun lain (248/57) 43 §:n perusteella maksetaan

poika- ja sekaluokan opettajalle varsinaisen kansakoulun III, IV, V ja VI luokalla, kansalaiskoulussa, apukoulussa ja tarkkailuluokalla sekä puhevikaisten, huonokuuloisten ja aivovammaisten lasten opettajalle kunnanpalkkana 20 prosentin suuruinen lisäys peruspalkkaan, ikälisiin ja kalliinpaikanlisiin laskettuna valtion 22. palkkausluokan mukaisesta palkkauksesta sekä

muulle yläkansakoulunopettajalle kunnanpalkkana 15 prosentin suuruinen lisäys peruspalkkaan, ikälisiin ja kalliinpaikanlisiin laskettuna valtion 22. palkkausluokan mukaisesta palkkauksesta.

Alakansakoulunopettajan pätevyyden omaava varsinaisen kansakoulun I ja II luokan opettaja saa palkkauksensa valtion 18. palkkausluokan mukaisena, minkä lisäksi hänelle maksetaan mainitun palkkauslain 43 §:n perusteella kunnanpalkkana 25 prosentin suuruinen lisäys peruspalkkaan, ikälisiin ja kalliinpaikanlisiin laskettuna valtion 18. palkkausluokan mukaisesta palkkauksesta.

Kansakoulunopettajain ikälisät, eläkkeet, erinäiset palkanlisät ja palkkiot sekä sairaus-, äitiys- ja tapaturmaloma-ajan palkat määräytyvät perusteiltaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain edellyttämällä tavalla.

Kansakoulunopettajille maksetaan ylitunti- ja tuntipalkkikihin kunnanpalkkiona varsinaisessa kansakoulussa 13 prosentin suuruinen lisäys, kansalaiskoulussa, apukoulussa ja tarkkailuluokalla sekä puhevikaisten, huonokuuloisten ja aivovammaisten lasten opettajalle 19 prosentin suuruinen lisäys laskettuna edellä mainitussa palkkauslaissa säädetystä tunti- ja ylituntipalkkiosta.

Kansakoulunopettajain sairaus-, äitiys- ja tapaturmaloma-ajan palkkausta määrättäessä otetaan huomioon edellä tässä pykälässä mainitut kunnanpalkkana maksettavat lisät kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä voimassa olevan lain edellyttämällä tavalla.

Kansakoulunopettajalle suoritetaan kaupungin varoista kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetussa laissa säädetyn eläkkeen lisäksi mainitussa laissa määrättyin perustein kunnaneläkettä varsinaisen kansakoulun III, IV, V ja VI luokan, kansalaiskoulun, apukoulun ja tarkkailuluokan poika- tai sekaluokan opettajalle sekä puhevikaisten, huonokuuloisten ja aivovammaisten lasten opettajalle 32 prosenttia ja muulle yläkansakoulunopettajalle 26 prosenttia sekä alakansakoulunopettajan pätevyyden omaavalle varsinaisen kansakoulun I ja II luokan opettajalle 39 prosenttia laskettuna sanotun palkkauslain mukaisesta eläkkeestä.

Kansakoulunopettajien palkkauksia ja eläkkeitä koskevien määräysten voimaantulon suhteen noudatetaan seuraavaa:

1) Kansakoulunopettaja, joka on nimitetty ennen elokuun 1 päivää 1958 ja joka laillisessa järjestyksessä on ilmoittanut haluavansa säilyttää ennen kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain voimaantuloa voimassa olleet palkkaus- ja eläkeoikeutensa, on oikeutettu saamaan siten määrättyvän palkkauksensa ja eläkkeensä elokuun 1 päivästä 1958 alkaen. Muussa tapauksessa on tällainen opettaja oikeutettu saamaan tämän ohjesäännön mukaisen palkkauksen ja eläkkeen elokuun 1 päivästä 1958 alkaen.

2) Yläkansakoulunopettajan virkakelpoisuuden ennen elokuun 1 päivää 1958 saavuttanut ja ennen sanottua ajankohtaa alakansakoulunopettajan virkaan nimitetty opettaja, jonka virka on kansakoululain 92 §:n perusteella muutettu yläkansakoulunopettajan viraksi, on, mikäli hän ei ole laillisessa järjestyksessä ilmoittanut haluavansa säilyttää ennen kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain voimaantuloa voimassa olleita palkkaus- ja eläkeoikeuksiaan, oikeutettu saamaan virkaan kuuluvan, tämän ohjesäännön mukaisesti määrättyvän palkkauksen ja eläkkeen elokuun 1 päivästä 1958 alkaen.

3) Kansakoulunopettaja, joka on määrätty virkaan koeajaksi ennen elokuun 1 päivää 1958, on oikeutettu saamaan tämän ohjesäännön mukaisen palkkauksen elokuun 1 päivästä 1958 alkaen.

4) Väliaikainen opettaja on oikeutettu saamaan tämän ohjesäännön mukaisen palkkauksen elokuun 1 päivästä 1958 alkaen.

5) Muutoin tulevat tämän pykälän määräykset voimaan sitä seuraavan kuukauden alusta lukien, jona kouluhallitus on vahvistanut valtuuston päätöksen kansakoulujen ohjesäännön muuttamisesta ja eräitten pykälien kumoamisesta.

Kaupunginvaltuusto päätti määrätä, että Helsingin kaupungin palveluksessa olleen opettajan omaisille maksetaan kaupungin varoista hautausavustusta voimassa olevien säädösten mukaisesti sekä leskieläkettä ja kasvatusapua kaupunginvaltuuston huhtikuun 14 päivänä 1954 vahvistaman Helsingin kaupungin leskieläke- ja kasvatusapusäännön määräysten mukaisesti. Kaupunginvaltuusto 25/3 1959.

93. LAKI VÄLIAIKAISISTA POIKKEUKSISTA NAISTEN YÖTYÖKIELTOA KOSKEVISTA SÄÄNNÖKSISTÄ ANNETUN LAIN VOIMASSAOLOAJAN PITENTÄMISESTÄ.

Annettu elokuun 10 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 342/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1955:9)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Väliaikaisista poikkeuksista naisten yötyökieltoa koskevista säännöksistä 21 päivänä tammikuuta 1955 annettu laki (43/55) on edelleen voimassa vuoden 1964 loppuun.

94. PERUSTEET, JOIDEN MUKAAN KUNNAN ON SUORITETTAVA KORVAUSTA TOISELLE KUNNALLE TÄMÄN KUNNAN VARSINAISESSA KANSAKOULUSSA KÄYVÄSTÄ OPILAASTA.

Opetusministeriön päätös syyskuun 7 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 356/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:63)

Opetusministeriö on 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 47 §:n 3 momentin säännösten nojalla päättänyt:

Se kunta, jonka kansakoulupiiriin lapsi kuuluu, on velvollinen suorittamaan maalaiskunnalle, jonka varsinaisessa kansakoulussa lapsi käy, kultakin lukuvuodelta korvausta kaksituhatta markkaa. Jos lapsi käy kauppala- tai kaupunkikunnan kansakoulua, on korvaus neljätuhatta markkaa lukuvuodessa. Mikäli lapsi ei käy toisen kunnan kansakoulussa koko lukuvuotta, on korvausta suoritettava niin monta yhdeksättäosaa vuosikorvauksen kokonaismäärästä kuin lapsi on täysiä kuukausia toisen kunnan kansakoulussa käynyt.

Koulussa tai koulumatkalla sattuneen tapaturman lääkärinhoitoa lapsen kotikunta suorittaa lisäkorvauksen todellisten menojen mukaan.

95. KAUPUNGIN SAIRAALOISSA JA HUOLTOLAITOKSISSA VIRKASUHTEESSA OLEVALLE PESU- YM. HENKILÖKUNNALLE TAATTAVAT EDUT SEN SIIRTYESSÄ KESKUSPESULAAN TYÖSOPIMUSSUHTEESEEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 9 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin laitoksissa virkasuhteessa linavaatteiden pesu-, korjaus- ja varasto- sekä pesulatoimintaan liittyvissä teknillisissä tehtävissä oleville henkilöille, jotka siirtyvät kaupungin keskuspesulaan, taataan henkilökohtaisesti kulloinkin voimassa olevan virkasäännön ja viranhaltijain eläkesäännön mukaiset edut sinä aikana, jona he ovat keskuspesulan palveluksessa vastaavissa tehtävissä kuin mitä heillä oli virkasuhteessa siirron tapahtuessa.

96. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN LUONTOISETUSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama syyskuun 9 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:1)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 20. 3. 1957 vahvistamansa viranhaltijain luontoisetusäännön 20 §:n 1. 10. 1959 lukien näin kuuluvaksi:

Kansakoulujen johtajat, opettajat, koululääkärit, kouluhoitajat ja ruoanjakajat, ammattikoulujen opettajat sekä lastentarhojen henkilökunta ja lastensuojelu- ja nuorisohuoltolaitosten hoitohenkilökunta saavat korvauksetta syödä oppilaille tai hoidokeille tarjottavaa ruokaa, kuitenkin ruoanjakajia lukuun ottamatta, vain mikäli heille nimenomaan on annettu tehtäväksi oppilaiden aterioinnin valvonta. Mainittu oikeus koskee kuitenkin vain yhtä ateriaa, olkoon se mikä niminen tahansa, päivässä.

97. KAUPUNGIN VIRANOMAISTEN TOIMITUSKIRJOISTA
PERITTÄVÄT LUNASTUKSET JA ASIAKIRJAIN LÄHETTÄ-
MISESTÄ KANNETTAVAT MAKSUT.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 21 p:ltä 1955.
(Muutoksineen syyskuun 9 p:ltä 1959)

Kaupungin viranomaiset, joiden lunastusten perimisoikeudesta ja -tavasta ei ole erikseen laeissa ja asetuksissa säädetty tai ohje- taika johtosäännöissä määrätty, perivät antamistaan toimituskirjoista seuraavat kaupungille tulevat lunastukset:

	I	II
<u>Pöytäkirjanote:</u>		
ensimmäiseltä lehdeltä	200 mk	300 mk
kultakin seuraavalta lehdeltä	140 "	210 "

<u>Asiakirjajäljennös:</u>		
ensimmäiseltä lehdeltä	160 mk	240 mk
kultakin seuraavalta lehdeltä	120 "	180 "

<u>Todistukset:</u>		
1. Vuokraoikeuden haltijaa koskevasta todistuksesta		180 mk
2. Todistuksesta kaupungilla vakuutena olevien haltijavelkakirjojen luovuttamisesta muulle kuin velalliselle		190 "
3. Muusta todistuksesta, joka pyynnöstä annetaan		130 "
Jos edellä 3. kohdassa tarkoitetun todistuksen antaminen vaatii asiakirjojen tarkastamista useammalta kuin yhdeltä vuodelta, siitä on perittävä jokaiselta lisävuodelta tai sen osalta		45 "
kuitenkin enintään		450 "

I sarakkeeseen merkitty lunastus peritään, milloin kullekin täydelle standardikokoiselle sivulle on kirjoitettu vähemmän kuin 30 riviä ja II sarakkeeseen merkitty lunastus, milloin sivulle on kirjoitettu vähintään 30 riviä. Jos toimituskirja ei ole yhtä sivua pitempi, peritään kuitenkin I sarakkeeseen merkitty lunastus. Milloin asiakirjajäljennös kirjoitetaan painetulle tai muutoin monistetulle kaavakkeelle, peritään puolet I sarakkeeseen merkityistä lunastuksista. Kaupunginvaltuusto 9/9 1959.

Lunastusta ei peritä

1. kaupungin omilta viranomaisilta ja laitoksilta,
2. toimituskirjasta, jolla viranomaisen päätös annetaan asianomaiselle tiedoksi,
3. asiakirjasta, joka annetaan saman viraston tai laitoksen palveluksessa olevalle henkilölle,

4. asiakirjasta, joka annetaan valtion viranomaiselle,
5. todistuksesta tuloilmoituksen vastaanottamisesta,
6. todistuksesta, jota pyydetään kaksinkertaisen verotuksen estämistä tai poistamista varten,
7. asiakirjasta, joka annetaan oikeuden valvomista varten sille, jolta puuttuu varoja lunastuksen suorittamiseen,
8. asiakirjasta, jota tarvitaan kaupungin viran taikka virasta tai työsuhteesta johtuvan eläkkeen tai muun edun hakemista varten,
9. asiakirjasta, josta lain tai asetuksen mukaan lunastusta muutoin ei ole perittävä.

Kaupungin sairaalain lääkärien potilaista antamat todistukset ja lausunnot ovat näiden määräysten ulkopuolella, paitsi ne todistukset, joissa lääkäri sairaalan potilaspäiväkirjan mukaan vain toteaa, että potilas on tai on ollut sairaalassa hoidettavana ja ilmoittaa potilaan sairaanhoidon aikamäärän.

Toimituskirjaan on merkittävä lunastuksen määrä tai ettei lunastusta kanneta.

Suoritetuista toimituksista ja niistä annettavista todistuksista perittävistä maksuista on erikseen määrätty.

Kun asiakirjoja asiakirjojen lähettämisestä annetussa asetuksessa määrätyllä tavalla postitse lähetetään tai palautetaan asialliselle, on tältä jokaiselta lähetykseltä perittävä postimaksun lisäksi kaupungille tulevana lähetyksmaksuna 110 mk, ei kuitenkaan niissä tapauksissa, joissa asiakirjoista ei peritä lunastusta. Kaupungin valtuusto 9/9 1959.

Kaupunginhallitus antaa lähemmät ohjeet lunastuksen perimässä noudatettavasta menettelystä.

Tätä päätöstä on sovellettava 1. 10. 1959 lukien. Kaupungin valtuusto 9/9 1959.

**98. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu syyskuun 14 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 362/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:104)

Opetusministerin esittelystä muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun asetuksen (322/58) 4 §:n 6 momentti näin kuuluvaksi:

4 §.

Palvelusvuoden jakautuessa lukukausiin lasketaan yhden lukukauden virantoimitus kuudeksi kuukaudeksi. Kotitalousoppilaitoksen viiden kuukauden kesäkurssilla opettajana palvelun ajan lasketaan vastaavan puolta vuotta. Saman kalenterivuoden palvelusajoista älköön kuitenkaan ikälisää varten luettako hyväksi enempää kuin kaksitoista kuukautta.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 1959 lukien.

99. KOULUHAMMASLÄÄKÄRIN PALKKAUKSEN VALTION-
AVUSTUKSEN PERUSTEET.

Sisäasiainministeriön päätös syyskuun 23 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 371/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:62)

Sisäasiainministeriö on muuttanut kouluhammaslääkäreiden palkkauksen valtionavustuksen perusteista 24 päivänä kesäkuuta 1957 annetun sisäasiainministeriön päätöksen (233/57) 2 §:n näin kuuluvaksi:

2 §.	Kouluhammaslääkärin toimenpiteistä on voimassa seuraava tak-	
sa:		mk
I.	Tarkastus oppilaalta	80
II.	Paikkaus:	
	a) yhdellä pinnalla oleva amalgama-, sementti- tai muu plastillinen täyte	460
	b) kulma	550
	c) satula tai terä	650
	d) eristys	120
	e) maitohampaan hionta ja penslaus	300
III.	Pulpan ja juuren hoito:	
	a) pulpan kattaminen (überkappung)	600
	b) pulpan kuolettaminen (kauterisaatio)	180
	c) pulpan kuolettamisen uusiminen	90
	d) osittainen pulpan poistaminen (amputaatio) ja amputaatiotahna (ns. juurentäyte)	420
	e) pulpan poistaminen yksijuurisesta hampaasta (ekstirpaatio) ja juurentäyte	670
	f) pulpan poistaminen monijuurisesta hampaasta ja juurentäyte	860
	g) märkivän pysyvän hampaan juurenhoito ja juurentäyte	1 550
	h) juurenpään leikkaus	2 300
	i) abscessin avaus (inkiisio), märkivän, pysyvän hampaan ja märkivän maitohampaan avaus	300
IV.	Hampaanpoisto:	
	a) maitohammas ilman puudutusta	115
	b) pysyvä hammas ilman puudutusta	280
	c) lisäys jokaiselta seuraavalta pysyvältä hampaalta, joka poistetaan samassa istunnossa	115
	d) puudutus käyntikerralta	150

	mk
V. Ikenien hoito ja hammaskiven poisto	300
VI. Röntgentutkimus:	
a) ensimmäinen kuva	300
b) seuraavat kukin	125
VII. Tapaturmat:	
a) kiskotus	1 000
b) suojakappa	600
c) levyproteesit:	
levyn perushinta	1 000
lisäys hampaalta tai pinteeltä	100
d) erilaiset kuorikot ja nastahampaat	3 000
e) silta, hampaalta	2 000
VIII. Hampaiden oikominen:	
a) potilaan tutkiminen, diagnoosi ja mallit	1 500
b) kojeiden sovitus	1 000
c) hoitokäynniltä	400
Kohdissa VII ja VIII mainittuihin summiin ei sisälly hammaslaboratorioiden palkkiot ja korvaukset.	
IX. Valistustyö tunnilta	600

Tässä päätöksessä tarkoitettu taksa on voimassa 1 päivästä syyskuuta 1959 lukien.

100. ASUNTOTONTTIEN YLEISTEN LUOVUTUSEHTOJEN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 23 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1955:141)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 21. 12. 1951 vahvistamiensa asuntotonttien yleisten luovutusehtojen 3 a) kohdan 2. kappaleen näin kuuluvaksi:

Ellei tonttia ole edellisessä kohdassa mainitulla tavalla rakennettu 1 1/2 vuoden kuluessa huutokauppapäivästä tai siitä päivästä, jolloin kiinteistölautakunta on päättänyt tontin myymisestä, on ostaja velvollinen suorittamaan kaupungille korvausta 30 % arviohinnasta, ja ellei tonttia vielä 3 vuoden kuluttua edellä mainitusta päivästä ole rakennettu, lisäksi vielä 120 % arviohinnasta. Edellä mainitut korvausmäärät on kiinnitettävä tonttiin ja sille rakennettaviin rakennuksiin parhaalla etuoikeudella maksamattoman kauppahinnan jälkeen, ellei kiinteistölautakunta myönnä poikkeusta.

101. VAATTURIAMMATTIKOULUN OTTAMINEN KAUPUNGIN HALTUUN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 23 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä Vaatturi-alan Yrittäjätoiminnan Kannatusyhdistys r. y:n tarjouksen, että Helsingin vaatturiammattikoulu siirretään 1. 1. 1960 lukien omaisuuksineen kaupungin omistukseen ja hallintaan, ja määräsi siirretyn koulun ammattiopetuslaitosten johtokunnan alaisuuteen.

102. KAUPUNGIN OMISTAMIEN RAKENNUSTEN HALLINNON JA HOIDON UDELLEEN JÄRJESTÄMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 23 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kaupungin omistamien rakennusten hallinnon ja hoidon uudelleen järjestämisestä seuraavaa:

1) Kaikki kaupungin omistamien rakennusten ja muiden tilojen kunnossapitotöihin ja perusparannusluontoisiin töihin tarvittavat määrärahat merkitään talousarvioon niiden isännöitsijöinä toimivien hallintokuntien käyttöön, joilla nämä rakennukset ja muut tilat ovat omassa hallinnossaan. Tällaisia hallintokuntia ovat, paitsi liikelaitokset, kiinteistölautakunta, yleisten töiden lautakunta, urheilu- ja retkeilylautakunta sekä muut kaupunginhallituksen määräämät hallintokunnat.

2) Kunnossapitotöihin tarvittavat määrärahat merkitään talousarvioon jokaisen edellisessä kohdassa mainitun hallintokunnan kohdalta kokonaissummina ja perusparannusluontoisiin töihin tarvittavat määrärahat samoin jokaisen hallintokunnan kohdalta kohteittain, kiinteistölautakunnan osalta kuitenkin sellaisin poikkeuksin, että määrärahat jaetaan erikseen talo-osastolle, maatalousosastolle ja metsäosastolle. Lämpö- ja saniteettitöihin tarvittavat määrärahat sisällytetään edellä mainittuihin määrärahoihin.

3) Edellä 1) kohdassa mainitut hallintokunnat vastaavat rakennuttajan tehtävästä, johon kuuluvat kenttätöitä hoitavat talorakennusosastoon hallinnollisesti kuuluvat, kunkin hallintokunnan käyttöön määrätyt ja nimetyt rakennusmestarit. Poikkeuksena ovat kuitenkin kiinteistölautakunta sekä urheilu- ja retkeilylautakunta, jotka hoitavat koko rakennuttajan tehtävän omalla henkilökunnallaan.

4) Rakennusviraston talorakennusosasto huolehtii edelleen suunnittelutehtävistä, osastolta tilattujen kunnossapitotöiden ja perusparannusluontoisten töiden rakentajan tehtävästä sekä osastolta tilattujen lämpö- ja saniteettitöiden teettämisestä.

5) Kaupunginkansliaan palkataan 34. palkkaluokkaan kuuluva tilapäinen kunnossapitotarkastaja nyt kysymyksessä olevien määrärahojen tarkoituksenmukaisen suuruuden ja keskinäisen tasapainon arvostelua, koko kunnossapitotoiminnan ja sen kustannusten valvontaa sekä käytettävien menettelytapojen kehittämistä varten.

6) Isännöitsijöinä toimivien hallintokuntien tulee tehdä esitykseenä vuoden varrella suoraan kaupunginhallitukselle uusia työkohteita varten mahdollisesti tarvittavien määrärahojen myöntämisestä ja samoin myös tilaamiensa töiden maksamiseen mahdollisesti tarvittavien lisämäärärahojen myöntämisestä, ei kuitenkaan niissä tapauksissa, jolloin hallintokunta on tilannut työn kaupungin viraston tai laitoksen anta-

man sitovan tarjouksen perusteella ja jolloin esityksen mahdollisesti tarvittavan lisämäärärahan myöntämisestä tekee tarjouksen antanut vi-rasto tai laitos oman lautakuntansa välityksellä.

7) Isännöitsijöinä toimivien hallintokuntien nykyinen työvoima ja sen tehtävät säilytetään ennallaan. Nämä hallintokunnat tilaavat kau-pungin itse suorittamat työt niihin liittyvine alihankintatöineen talora-kennusosastolta ja kaupungin muilta laitoksilta sekä vain erilliset ali-hankintatyöt suoraan ulkopuolisilta.

8) Lämpö- ja saniteettityöt tulee hallintokuntien tilata kaupun-gin omilta laitoksilta suoraan ja ulkopuolisten suorittamat työt talora-kennusosastolta, kuitenkin poikkeuksena pienehköt työt, jotka hallinto-kunnat tilaavat suoraan ulkopuolisilta.

9) Rakennusviraston talorakennusosaston sekä kaupungin mui-den töitä suorittavien laitosten tarjoukset tulee tehdä ja laskutuksen ta-pahtua käyttäen hintaehdot sitoumuksella, mikäli hallintokunta tai kau-pungin toinen laitos tilaajana niin vaatii ja se on työteknillisesti mah-dollista. Laskutushintoihin tulee sisällyttää myös yleiskustannuksia vastaava osuus. Tilinpito on järjestettävä sellaiseksi, että taloraken-nusosaston samoin kuin myös kaupungin muiden töitä suorittavien lai-tosten kannattavuutta voidaan tältä osin seurata.

10) Kiinteistölautakuntaa kehoitetaan aikanaan tekemään kaupun-ginhallitukselle esityksensä siitä, mitä muutoksia korjaustoiminnan uudelleenjärjestelyn johdosta on syytä tehdä nykyiseen tilitysvuokrajär-jestelmään, sekä tällöin myös erityisesti harkitsemaan, olisiko hallin-torakennusten korko- ja poistokustannukset isännöitsijöinä toimivien hallintokuntien osalta siirrettävä talousarviossa näiden hallintokuntien kohdalle.

11) Niiden hallintokuntien, joiden ohje- ja johtosääntöihin hyväk-sytty uudelleenjärjestely aiheuttaa muutoksia, tulee tehdä asiasta tar-vittavat esityksensä kaupunginhallitukselle.

12) Edellä hyväksytty uudelleenjärjestely saatetaan kokonaisuus-nessaan voimaan vuoden 1961 alusta lukien.

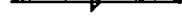
103. ASEMA-, RAKENNUS-, YLEIS- JA SEUTUKAAVOISSA KÄYTETTÄVÄT MERKINNÄT.

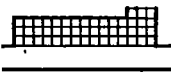

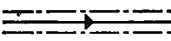

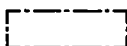
Sisäasiainministeriön päätös syyskuun 30 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 386/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1943:100)

Sisäasiainministeriö on 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetun rakennusasetuksen (266/59) 1 §:n 2 momentin nojalla vahvistanut asema-, rakennus-, yleis- ja seutukaavoissa käytettäviksi seuraavat merkinnät:

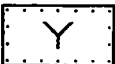

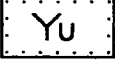
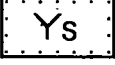
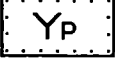
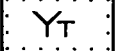
I. Asemakaavoissa ja rakennuskaavoissa käytettäviä merkintöjä:

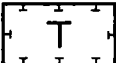

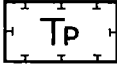
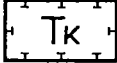

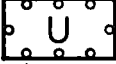
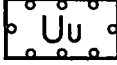
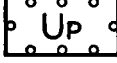
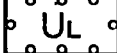
Merkintä:	Väritettynä:	Merkinnän selitys:
0.01	 Punainen.	3 m sen kaava-alueen ulkopuolella oleva viiva, jota vahvistaminen koskee (viivan paksuus 0.4 mm).
.02		Eri kaavamääräysten alaisten alueen osien välinen raja (viivan paksuus 0.2 mm).
.03		Kaupunginosan raja (viivan paksuus 0.4 mm).
.04		Korttelin, korttelinosan ja alueen raja (viivan paksuus 0.4 mm).
.05		Ohjeellinen korttelinosan ja alueen raja (viivan paksuus 0.4 mm).
.06		Ohjeellinen rakennusalan, ajoneuvoliikenteelle varatun katu- tai liikennealueen osan taikka muun sellaisen alueen raja (viivan paksuus 0.2 mm).
.07		Ohjeellinen tontin tai rakennuspaikan raja (viivan paksuus 0.2 mm).
.08		Putki- tai tunneliviemäri.
.09		Avoviemäri.
.10	18 IX	Kaupunginosan numero.
.11	TELA	Kaupunginosan nimi.
.12	15	Korttelin numero.
.13	15	Tontin numero.

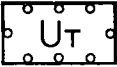

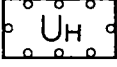
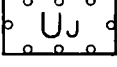

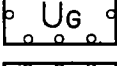
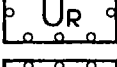
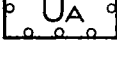

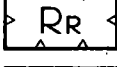
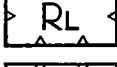
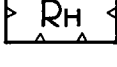
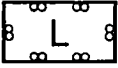

Merkintä:	Väriltettynä:	Merkinnän selitys:
.14	ISOKATU	Kadun, katuaukion, rakennuskaavatie, torin tai puiston nimi.
.15	+0.00	Likimääräinen korkeusasema.
.16		Katuaukio tai tori.
.17		Porraskatu tai yleiselle jalankululle varattu katualue.
.18		Korttelialueen väri. Yleiselle jalankululle varattu korttelin osa.
.19		Korttelialueen väri. Istutettava tontin tai rakennuspaikan osa.
.20		Alueen väri. Viemäriä varten varattava alue.
.21		Korttelialueen väri. Bakennukseen jätettävä kulkuaukko.
.22	00%	Luku, joka osoittaa, kuinka suuren osan alueesta tai rakennusalasta saa käyttää rakentamiseen.
.23	III	Roomalainen numero, joka osoittaa rakennusten, rakennuksen tai sen osan suurimman sallitun varsinaisen kerrosluvun.
.24	⅓I	Murtoluku roomalaisen numeron edessä osoittaa kellarikerroksessa sallitun, kerrosalaan laskettavan rakennusoikeuden.
.25	IX½	Murtoluku roomalaisen numeron jäljessä osoittaa ullakkokerroksessa sallitun, kerrosalaan laskettavan rakennusoikeuden.
.26	00	Alleiviivattu luku osoittaa ehdottomasti käytettävään rakennusoikeuden, kattokaltevuuden ja muun määräyksen.
.27	PL	Paloluokka.
.28	$\rho = 0.00$	Tonttitehokkuusluku eli tontin kerrosalan suhde tontin pinta-alaan.
.29	$\rho = 0.00$	Tonttiväljyyysluku eli rakentamattoman alan suhde tontin kerrosalaan.
.30	$\alpha = 0^\circ$	Kattokaltevuus.
.31		Rakennusala. Alueen väri, joka voidaan tummentaa kerrosluvun kasvamisen mukaan.

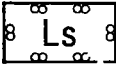

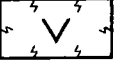
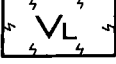
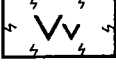
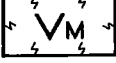
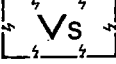

Merkintä:	Väritetty	Merkinnän selitys:
.32		Rakennuksen julkisivupinnan ja vesikaton leikkauskohdan korkeusasema.
.33		Rakennuksen julkisivupinnan ja vesikaton leikkauskohdan enimmäiskorkeus.
.34		Rakennuksen vesikaton ylimmän kohdan korkeusasema.
.35		Alueen väri. Myymälän tai liikkeen rakennusala.
.36		Talousrakennuksen rakennusala.
.37		Saunan rakennusala.
.38		Maatilan talouskeskuksen rakennusala.
.39		Autosäilytyspaikan rakennusala.
.40		Pysäköimispaikka.
.41		Maanalainen tila.
.42		Uloke.
.43		Risti merkinnän päällä osoittaa merkinnän poistamista.

1.00		Hiiekanvärinen.	ASUNTO- TAI LIIKERAKENNUSTEN KORTTELIALUE.
.01		— —	Asuntokerrostalojen korttelialue.
.02		— „ —	Rivitalojen ja muiden kytkettyjen rakennusten korttelialue.
.03		— „ —	Omakotirakennusten ja muiden enintään kahden perheen talojen korttelialue.
.04		— „ —	Asunto- ja kasvitarrakennusten korttelialue.

Merkintä:	Väritettyä:	Merkinnän selitys:
.05 	Hiekanvärinen.	Maatilojen talouskeskusten korttelialue.
.06 	— „ —	Liikerakennusten korttelialue.
.07 	— „ —	Yhdistettyjen liike- ja asutokerrostalojen korttelialue.
.08 	— „ —	Moottoriajoneuvojen huoltoasemien korttelialue.
2.00 	Sinipunainen.	YLEISTEN RAKENNUSTEN KORTTELIALUE.
.01 	— „ —	Hallinto- ja virastorakennusten korttelialue.
.02 	— „ —	Kirkkojen ja muiden seurakunnallisten rakennusten korttelialue.
.03 	— „ —	Huvi- ja viihdetarkoituksia palvelevien rakennusten korttelialue.
.04 	— „ —	Museoiden ja niihin verrattavien rakennusten korttelialue.
.05 	— „ —	Opetustoimintaa palvelevien rakennusten korttelialue.
.06 	— „ —	Urheilutoimintaa palvelevien rakennusten korttelialue.
.07 	— „ —	Sairaaloiden ja muiden sosiaalista toimintaa palvelevien rakennusten korttelialue.
.08 	— „ —	Puolustusvoimien rakennusten korttelialue.
.09 	— „ —	Kunnallisteknillisten rakennusten ja laitojen korttelialue.

	Merkintä:	Väriltäänä:	Merkinnän selitys:
3.00		Harmaa.	TEOLLISUUS- JA VARASTORAKENNUSTEN KORTTELIALUE.
.01		— " —	Teollisuusrakennusten ja -laitosten korttelialue.
.02		— " —	Varastorakennusten ja -laitosten korttelialue.
.03		— " —	Yhdistettyjen teollisuus- ja varastorakennusten korttelialue.
.04		— " —	Pienteollisuusrakennusten korttelialue.
.05		— " —	Käsiteollisuusrakennusten korttelialue.
4.00		Vihreä.	PUISTOALUE.
.01		— " —	Luonnontilassa säilytettävä puistoalue.
.02		— " —	Isutettava puistoalue.
5.00		Keltavihreä.	URHEILUALUE.
.01		— " —	Yleisurheilukenttä.
.02		— " —	Palloilukenttä.
.03		— " —	Leikkikenttä.

Merkintä:	Väritettyä:	Merkinnän selitys:
.04 	Keltavihreä.	Tenniskenttä.
.05 	— „ —	Moottoriturheilualue.
.06 	— „ —	Hiihtourheilualue.
.07 	— „ —	Jääurheilualue.
.08 	— „ —	Uimalaitos tai -ranta.
.09 	— „ —	Golfrata.
.10 	— „ —	Raviurheilualue.
.11 	— „ —	Ampumarata.
6.00 	Sinivihreä.	RETKEILY- JA LOMA-ALUE.
.01 	— „ —	Retkeily- ja leiriytymisalue.
.02 	— „ —	Loma-alue.
.03 	— „ —	Loma-asuntoalue.
7.00 	Alueen rajan sisäpuolella tummanpunainen reunus.	LIIKENNEALUE.
.01 	— „ —	Kauttakulku-, sisääntulo- ja ohitustie-, vierir-, suoja- ja näkemäalueineen.

Merkintä:	Väritetty:	Merkinnän selitys:
.02 	Alueen rajan sisäpuolella tunnuspuumainen reunus.	Rautatie- tai raitiotiealue.
.03 	— „ —	Kanava-alue.
.04 	— „ —	Satama-alue.
.05 	— „ —	Lentokenttäalue.
.06 	— „ —	Helikopterikenttäalue.
.07 	— „ —	Pysäköimisalue.
.08 	— „ —	Linja-autoasema.
.09 	— „ —	Moottoriajoneuvojen huoltoasema.
.10 	— „ —	Venovalkama.
8.00 	Alueen varsinaisen käytön mukainen väri.	VAARA-ALUE.
.01 	— „ —	Vaarallinen laitos.
.02 	— „ —	— „ — varasto.
.03 	— „ —	Muuntaja-alue.
.04 	— „ —	Voimansiirtoalue.
.05 	— „ —	Antumarakadan vaara-alue.

	Merkintä:	Väritettynä:	Merkinnän selitys:
9.00		Alueen käyttön mukainen väri.	ERITTÄISALUE.
.01		Vihreä.	Luonnonsuojelualue.
.02		— „ —	Muinaismuistoalue.
.03		Sinipunainen.	Sotilaallinen alue.
.04		Sinipunainen, vesi sininen.	Käyttöveden ottopaikka.
.05		— „ —	Sammutusveden ottopaikka.
.06		— „ —	Pyykkipesualue.
10.00		Sinilurmaa.	HAUTAUSMAA-ALUE.
11.00		Oliivin vihreä.	MAATALOUSALUE.
.01		— „ —	Metsätalousalue.
.02		— „ —	Maanviljelysalue.
.03		— „ —	Kasvitarha-alue.
.04		— „ —	Ryhmäpuutarha-alue.
12.00		Sininen.	VESIALUE.

II. Yleiskaavoissa ja seutukaavoissa käytettäviä merkintöjä:

Edellä olevia merkintöjä on soveltuvin kohdin käytettävä myös yleiskaavoja ja seutukaavoja laadittaessa.

Tällä päätös tulee voimaan heti, kuitenkin niin, että kaavat tai kaavojen muutokset, joista vahvistamista varten tarvittavat kartat on jo valmiiksi laadittu, voidaan jättää vahvistettaviksi, vaikka niihin sisältyvät merkinnät ovat ristiriidassa tässä päätöksessä vahvistettujen merkintöjen kanssa.

104. YLIMÄÄRÄISEN ELÄKKEEN SUORITTAMINEN KAUPUNGIN PALVELUKSESTA VALTION PALVELUKSEEN SIIRTYVÄLLE VEROVIRASTON HENKILÖKUNNALLE.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 7 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) Sellaiselle verovirastossa palvelevalle tai rahatoimistossa veronkantoon liittyviä tehtäviä suorittavalle kaupungin viranhaltijalle, jolla on vähintään 10 eläkkeeseen oikeuttavaa palveluvuotta ja joka vuoden 1960 loppuun mennessä otetaan ja siirtyy veroviraston valtion peruspalkkaisen viran tai toimen taikka ylimääräisen toimen haltijaksi tai tilapäiseksi toimihenkilöksi ja jolle suoritettava palkkaus siirtymisen tapahtuessa on vähintään 500 mk alempi hänen kaupungin virastaan nauttimaansa palkkausta, myönnetään sen suuruinen ylimääräinen eläke, joka vastaa palkkausten erotusta, kuitenkin vain edellytyksin, että asianomainen ei nauti kaupungilta muuta eläkettä.

2) Mikäli edellä tarkoitetun valtion viran tai toimen haltijan tai tilapäisen toimihenkilön palkkaus myöhemmin nousee tai laskee, tarkistetaan ylimääräisen eläkkeen suuruus vastaavasti. Kaupungin palkkoihin suoritettut tarkistukset ja korotukset eivät valtion palvelukseen siirtymisen jälkeen enää vaikuta po. ylimääräiseen eläkkeeseen. Sitä vastoin viranhaltijalle valtion palveluksessa maksettavat uudet ikälisät samoin kuin valtion palkkauksessa mahdollisesti suoritettavat tarkistukset tms. pienentävät tai suurentavat ylimääräistä eläkettä vastaavasti.

3) Milloin ylimääräisen eläkkeen saaja siirtyy myöhemmin verovirastossa korkeammin palkatuksi viran tai toimen haltijaksi taikka tilapäiseksi toimihenkilöksi, pienenee ylimääräinen eläke palkkauksen nousua vastaavalla määrällä tai häviää kokonaan.

4) Oikeus ylimääräisen eläkkeen saamiseen lakkaa virkasuhteen verovirastoon päättyessä, paitsi milloin siihen on syytä siirtymisen valtion varsinaiselle tai ylimääräiselle eläkkeelle, ylimääräisen toimen haltijan tai tilapäisen toimihenkilön valtion puolelta muusta kuin hänen omasta syystään tapahtunut irtisanominen, ylimääräisen toimen lakkauttaminen tai ylimääräisen toimen taikka tilapäisen toimihenkilön palvelussuhteen lakkaaminen tarkoitusta varten varatun määrärahan loppettamisen takia.

Siinä tapauksessa, että veroviraston ylimääräisen toimen haltijaksi tai tilapäiseksi toimihenkilöksi vuoden 1960 loppuun mennessä siirtyneen kaupungin viranhaltijan toimi tai palvelussuhde valtiolla lakkaa edellä mainituista syistä hänen saamatta valtiolta varsinaista tai ylimääräistä eläkettä, on hänellä oikeus kaupungin eläkesääntöön perustuvaan eläkkeeseen niiden kaupungin eläkesääntöön määräysten mukaan, joita häneen nähden olisi ollut sovellettava hänen erotessaan kau-

pungin palveluksesta. Tällöin hänen oikeutensa kaupungin maksamaan ylimääräiseen eläkkeeseen lakkaa.

5) Muutoin noudatetaan ylimääräisiin eläkkeisiin soveltuvin osin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön varsinaisia eläkkeitä koskevia määräyksiä, kuitenkin siten, että viranhaltija saa ylimääräistä eläkettä varten lukea hyväkseen myös sen ajan, jonka hän on palvellut Helsingin kaupungin verovirastossa valtion palkkaamana, niin kuin hän olisi ollut vastaavan ajan kaupungin palveluksessa.

6) Edellä tarkoitettuja ylimääräisiä eläkkeitä koskevat asiat käsittelee ja ratkaisee yksityistapauksissa palkkalautakunta veroviraston esityksestä. Rahatoimisto suorittaa kuitenkin 2) ja 3) kohdissa samoin kuin 4) kohdassakin tarkoitetut tarkistukset.

105, HELSINGIN KAUPUNGIN TALOUDEN TARKASTUS-
SÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama lokakuun 21 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1949:161)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 21. 12. 1949 vahvistamansa Helsingin kaupungin talouden tarkastussäännön 3 §:n 1. kappaleen 1. 1. 1960 lukien seuraavan sisältöiseksi:

Valtuusto valitsee tammikuussa pidettävässä kokouksessaan vuodeksi kerrallaan kaksitoista vuositilintarkastajaa, kaksikymmentä irtaimen omaisuuden tarkastajaa ja yhdeksän kiinteän omaisuuden tarkastajaa. Varamiehiä valitaan sama määrä kuin tarkastajiakin, ja valtuusto määrää, missä järjestyksessä varamies on kutsuttava esteen saaneen tarkastajan tilalle.

106. HELSINGIN KAUPUNGIN SAIRAANHOITAJAKOULUN OHJESÄÄNTÖ.

Lääkintöhallituksen vahvistama marraskuun 2 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymä maaliskuun 26 p:nä 1958 ja syyskuun 23 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1936:43)

Yleisiä määräyksiä.

1 §. Helsingin kaupungin sairaanhoitajakoulu toimii sairaalalautakunnan alaisena sairaanhoitajaoppilaitoksena, jossa koulutetaan sairaanhoitajia kaupungin sairaalain ja kotisairaanhoidon tarvetta varten.

2 §. Sairaanhoitajakoulun toiminnassa noudatetaan sairaanhoitajien koulutuksesta säädettyjä ja lääkintöhallituksen siitä antamia määräyksiä samoin kuin muita ehtoja, joiden noudattaminen on edellytyksenä sille, että kaupungin sairaanhoitajakoulusta valmistuneet sairaanhoitajat merkitään lääkintöhallituksessa pidettävään koulutetun terveydenhuoltohenkilöstön luetteloon.

3 §. Sairaanhoitajakoulun toimintaan liittyvää käytännöllistä opetusta annetaan kaupungin sairaaloissa ja huoltolaitoksissa, kotisairaanhoido-alueissa sekä, mikäli tarpeellista opetusta ei näissä voida antaa, sopimuksen perusteella valtion tai yksityisten tähän tarkoitukseen soveltu- vissa laitoksissa.

Hallinto.

4 §. Sairaalalautakunnan tehtävänä on sairaanhoitajakoulun osalta:

- 1) hyväksyä koulun opetusohjelma ja huolehtia, että sille hankitaan lääkintöhallituksen vahvistus;
- 2) hyväksyä koulun opetuspaikat ja niitä koskevat sopimukset myönnettyjen määrärahojen puitteissa sekä huolehtia, että niille hankitaan lääkintöhallituksen hyväksyminen;
- 3) toimittaa lääkintöhallitukselle koulun vuosikertomus ja muut tarpeelliset tiedot ja selvitykset;
- 4) valita koulun johtokunta;
- 5) valita virkaan koulun rehtori ja vararehtori sekä
- 6) määrätä joku kaupungin sairaalain taloudenhoitajista hoitamaan koulun taloutta.

5 §. Sairaanhoitajakoulun toimintaa johtaa ja valvoo koulun johtokunta. Johtokuntaan kuuluu kuusi sairaalalautakunnan vuosittain valitsee- maa jäsentä, joista sairaalalautakunta määrää yhden puheenjohtajaksi. Jäsenistä tulee yhden olla kaupungin sairaalan ylihoitaja, yhden kasva- tus- ja opetusalan edustaja sekä yhden kaupungin sairaalassa virassa toi- miva lääkäri.

Johtokunta valitsee keskuudestaan varapuheenjohtajan.

6 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajan tai tämän estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta ja on päätösvaltainen, kun puheenjohtajan lisäksi vähintään kolme jäsentä on saapuvilla.

Johtokunnan kokouksista pidetään pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset. Pöytäkirjaa pitää johtokunnan valitsema sihteeri.

7 §. Johtokunnan tehtävänä on:

- 1) tukea ja edistää oppilaitoksen toimintaa käsittelemällä koulutusta koskevia periaatteellisia ja käytännöllisiä kysymyksiä, tekemällä niistä esityksiä ja antamalla lausuntoja;
- 2) tehdä sairaalalautakunnalle ehdotus opetusohjelmaksi ja talousarvioksi sekä vuosikertomus;
- 3) hyväksyä sairaanhoitajakoulun vuosikertomus ja toimittaa se sairaalalautakunnalle;
- 4) valita vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat, mikäli toisin ei ole määrätty;
- 5) suorittaa rehtorin esityksestä oppilaiden valinta ja ratkaista opiskelun keskeyttämistä ja oppilaiden erottamista koskevat asiat sekä
- 6) hyväksyä rehtorin ja vararehtorin vuosilomien järjestely.

8 §. Johtokuntaa avustaa sen tehtävissä opettajakunta, johon kuuluu rehtori ja vararehtori sekä vakinaiset opettajat.

Opettajakunta kokoontuu rehtorin kutsusta.

Opettajakunnan tehtävänä on:

- 1) tehdä johtokunnalle ehdotus oppilaiden valintaa varten ja osallistua tutkintojen järjestämiseen;
- 2) toimia opetuksen yhtenäistämiseksi ja tehostamiseksi sekä edistää yhteistyötä koulun ja opetuspaikkojen välillä; sekä
- 3) tukea oppilaskunnan toimintaa ja tehdä aloitteita oppilaiden henkilökohtaisen huollon edistämiseksi.

Viranhaltijat.

9 §. Sairaanhoitajakoulussa on seuraavia viranhaltijoita:

Rehtori, vararehtori, opettaja, oppilaskodin johtajatar ja toimistoapulainen. Tarvittaessa voi sairaanhoitajakoulussa olla myös muita vakinaisia ja tilapäisiä viranhaltijoita sekä työsuhteessa olevaa henkilökuntaa.

10 §. Kelpoisuutena virkaan vaaditaan:

- 1) rehtorilta ja vararehtorilta sairaanhoitajaopettajan pätevyys tai muu vastaava pätevyys sekä että hän on toiminut vähintään vuoden sairaanhoitajakoulutuksen alalla;
- 2) sairaanhoidon opettajalta sairaanhoitajaopettajan pätevyyden lisäksi, mikäli mahdollista, erikoistuneen sairaanhoitajan pätevyys hänen opetusvelvollisuuttaan vastaavalla alalla sekä vuoden kokemus tällä erikoisalalla;
- 3) oppilaskodin johtajattarelta terveystieteiden tai sairaanhoitajaopettajan pätevyys sekä työn edellyttämä käytännöllinen järjestelykyky sekä
- 4) muilta viranhaltijoilta viran hoitamiseen tarvittava pätevyys.

11 §. Sairaanhoidajakoulua johtaa koulun rehtori, joka myös toimii opettajakunnan puheenjohtajana.

Rehtorin tehtävänä on:

- 1) laatia yhdessä opettajakunnan kanssa johtokunnalle luonnos koulun opetusohjelmaksi;
- 2) laatia koulun vuosikertomus;
- 3) laatia yhteistoimin taloudenhoitajan kanssa johtokunnalle ehdotus koulun talousarvioksi;
- 4) edistää opetuksen yhtenäistämistä ja yhteistyötä opetukseen osallistuvan henkilökunnan kesken;
- 5) laatia suunnitelma opettajien toimipaikkakoulutusta varten ja valvoa sen toteuttamista;
- 6) ottaa opettajakunnan kanssa neuvoteltuaan tuntiopettajat;
- 7) huolehtia, että koulun toiminnasta pidetään asianmukaista päiväkirjaa;
- 8) ilmoittaa uuden oppijakson alkamisesta ja hakuajasta sekä oppilaaksi valituille heidän hyväksymisestään;
- 9) varmentaa johtokunnan puheenjohtajan allekirjoittamat päästötodistukset;
- 10) järjestää henkilökunnan ja oppilaiden vuosilomat;
- 11) antaa erikoisalansa ja -pätevyytensä mukaisesti opetusta johtokunnan vahvistamissa puitteissa;
- 12) valmistaa ja esitellä johtokunnan käsiteltävät asiat;
- 13) olla johtokunnan määräämänä aikana tavattavana virkahuoneessaan sekä
- 14) suorittaa johtokunnan määräämät muut hänen toimialaansa kuuluvat tehtävät.

12 §. Vararehtorin tehtävänä on:

- 1) avustaa rehtoria tämän virkatehtävien suorittamisessa;
- 2) antaa erikoisalansa ja -pätevyytensä mukaisesti opetusta johtokunnan vahvistamissa puitteissa;
- 3) hoitaa rehtorin tehtävät tämän estyneenä ollessa sekä
- 4) suorittaa johtokunnan ja rehtorin määräämät muut toimialaansa kuuluvat tehtävät.

13 §. Oppilaskodin johtajattaren tehtävänä on:

- 1) hoitaa ja valvoa oppilaskotia;
- 2) huolehtia opetusvelvollisuudesta koulun johtokunnan määräämissä rajoissa ja
- 3) huolehtia oppilaiden määräaikaisten terveystarkastusten järjestämisestä ja terveystodistusten pitämisestä.

14 §. Työsuhteessa olevan henkilökunnan ottaa taloudenhoitajaksi määrätty henkilö.

Opetus.

15 §. Lukuvuosi alkaa elokuun 1 päivänä, ja syyslukukausi päättyy joulukuun 15 päivänä. Kevätlukukausi alkaa tammikuun 7 päivänä ja päättyy kesäkuun 30 päivänä, ellei sairaalalautakunta ole toisin määrännyt.

Varsinainen opetus tapahtuu lukukausien aikana, mutta oppilaiden käytännöllinen harjoitustyö opetuskentillä jatkuu myös väliaikoina.

16 §. Koulutus kestää sairaanhoitaja-asetuksessa määrätyn ajan käsitellen sen mukaisen oppijakson.

Ensimmäinen lukukausi on sairaanhoidon perusteiden opetusjakso, johon sisältyy esiaineiden ja perussairanhoidon opiskelua sekä koulussa että opetuskentillä.

Seuraavien lukukausien opiskelu tapahtuu osaksi opetuskentillä, osaksi luokkaopetuksena. Opetus jakautuu pääjaksoihin ja koulutus päättyy neljä viikkoa kestävään syventävään jaksoon.

Sairanhoidon opettajien antamaan opetukseen kuuluu luentojen, opetustuntien ja käytännöllisten harjoitustuntien pito, työn ohjaaminen opetuskentillä, opetuskeskustelut oppilaiden kanssa ja yhteistyö opetuskenttien käytännöllisen työn opettajien kanssa.

Oppijakson opetuskielenä on joko suomi tai ruotsi kaupunginvaltuuston päätöksen mukaisesti.

17 §. Uusi oppijakso alkaa syys- ja kevätlukukauden alussa. Johtokunta vahvistaa lääkintöhallituksen hyväksymissä puitteissa kunkin oppijakson oppilasmäärän rehtorin esityksen perusteella, huomioon ottaen käytävissä olevat opiskelu- ja asuntopilat, opetuskenttien olosuhteet ja hakija-aineksen.

Oppilaita koskevat määräykset.

18 §. Oppilaaksi valittavalta hakijalta vaaditaan:

- 1) että hän on täyttänyt 19, mutta ei 30 vuotta;
- 2) että hän on suorittanut keskikoulun oppimäärän;
- 3) että hänellä on hyvä terveys ja että hän on hyvämaineinen sekä
- 4) että hänet on hyväksytty pääsyttökinnossa.

Etusija yhtä pätevästä hakijoista annetaan niille, joiden koti tai asuinpaikka on Helsingissä.

Koulun johtokunta voi, milloin siihen on erityistä syytä, hyväksyä oppilaaksi myös hakijan, joka on täyttänyt 18 tai 30 vuotta.

19 §. Hakemus sairaanhoitajakoulun oppilaaksi pääsemistä varten on vähintään kaksi kuukautta ennen oppijakson alkamista toimitettava rehtorille.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) rekisteriviranomaisen antama virkatodistus;
- 2) vahvistetun kaavan mukainen lääkärintodistus ja hammaslääkärintodistus;
- 3) todistukset hakijan opinnoista;
- 4) vahvistetun kaavan mukaiset henkilötiedot sekä
- 5) selvitys siitä, että hakija kykenee suorittamaan koulutuksen aiheuttamat kustannukset.

20 §. Oppilaaksi valitun tulee kouluun tullessaan suorittaa kaupunginhallituksen vahvistama kirjoittautumismaksu.

Oppilailla on tilaisuus opiskeluaikanaan asua koulun oppilaskodissa. Luontoiseduista suoritetaan kaupunginhallituksen erikseen vahvistamat maksut.

21 §. Oppilaalla on oikeus saada koulutusaikanaan vuosilomaa neljä viikkoa opiskeluvuotta kohden.

22 §. Oppilas saa koko koulutusaikanaan maksuttoman terveydenhuollon ja sairaanhoidon lääkärintarkastuksineen, erilaisine tutkimuksineen ja lääkkeineen sekä kalenterivuosittain enintään kahden kuukauden aikana maksuttoman sairaalahoidon. Sairastuessaan tuberkuloosiin ensimmäisen lukukauden aikana on oppilas kuitenkin oikeutettu puolen vuoden ja myöhemmin vuoden maksuttomaan parantolahoitoon.

Jos koulun lääkäri havaitsee oppilaan terveydentilan sellaiseksi, että tämä ei voi jatkaa opintojaan, johtokunta voi määrätä oppilaan keskeyttämään opiskelunsa.

23 §. Oppilaskunnalla on oikeus yhdessä opettajakunnan edustajien kanssa tehdä ehdotuksia koulun oppilaskodin järjestyssäännöiksi, jotka johtokunta hyväksyy. Oppilaskunnalla on myös velvollisuus itse valvoa, että näitä sääntöjä noudatetaan.

Sääntöjen rikkomus on saatettava koulun rehtorin ja tarvittaessa johtokunnan käsiteltäväksi. Ellei oppilas rehtorin varoituksesta ojenu tai, jos rikkomus on erittäin vakava, johtokunnalla on oikeus rehtorin esityksestä erottaa oppilas joko määräajaksi tai pysyvästi. Erottamispäätös saadaan tehdä vasta sen jälkeen, kun asianomaista on kuultu ja hän on saanut antaa kirjallisen selityksensä.

107. KUNNALLISTAKSOITUKSESSA TEHTÄVÄT VÄHENNYKSET.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 4 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:141)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Helsingissä vuodelta 1959 toimitettavassa taksoituksessa lapsivähennyksen suuruus on 40 000 mk ja asteittaisen tulon vähennyksen korkein määrä 80 000 mk.

108. KANSAKOULULUOKKIEN OPPILASLUKU.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 4 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

- 1) kumota 4. 4. 1928 kansakoululuokkien keskimääräisestä oppilasluvusta tekemänsä päätöksen,
- 2) määrätä, että 1. 8. 1960 lukien koko kaupunkialueella oppilasluvun keskimäärän pitää olla varsinaisen kansakoulun luokilla I-VI vähintään 33 oppilasta ja kansalaiskoulun luokilla VII-VIII vähintään 30 oppilasta,
- 3) määrätä, että yhdistetyt luokat otetaan huomioon siinä luokaryhmässä, mihin luokan oppilaiden enemmistö kuuluu,
- 4) määrätä, että mainituissa keskimäärissä ei oteta huomioon apukoulu-, tarkkailu- ja muita erityisluokkia eikä eristetyssä asemassa olevien Suomenlinnan, Isosaaren ja Vallisaaren koulujen luokkia,
- 5) määrätä, että mainituissa keskimäärissä ei oteta huomioon kouluja, joiden oppilasmäärä on alle 300.

109. ALUELÄÄKÄREILLE SUORITETTAVA VUOKRARAHA.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 5 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:65)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että niille alue-
lääkäreille, joilla ei ole kaupungin puolesta vastaanottohuoneistoa, mak-
settava korvaus vastaanottohuoneistoista korotetaan 1. 1. 1960 alkaen
9 000 mk:aan kuukaudelta.

110. LAKI YLEISISTÄ TEISTÄ ANNETUN LAIN MUUTTA-
MISESTA.

Annettu marraskuun 5 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 403/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1954:40 ja 1957:115)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan yleisistä teistä 21
päivänä toukokuuta 1954 annetun lain (243/54) 112 §:n 2 momentti, sel-
laisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1957 annetussa laissa (406/57),
ja lisätään 113 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

112 §. -----

Päätös kunnan- tai kylätien rakentamisesta tai parantamisesta
raukeaa, jollei tietyöhön ole ryhdytty ennen 1 päivää tammikuuta 1962.
Milloin tietyöhön on ryhdytty, on aikaisempaa lakia noudatettava, mikä-
li tämän lain voimaantulon jälkeen on annettu lain 3 §:stä ei muuta johdu.

113 §. -----

Mitä edellä 59 §:ssä säädetään liikenteen kieltämisestä ja ra-
joittamisesta eräissä tapauksissa tiellä tai sen osalla, on vastaavasti
sovellettava kunnan- ja kyläteihin.

111. LAKI AMMATTIOPPILAITOKSISTA ANNETUN LAIN
MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 13 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 409/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:69)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 25 päivänä huhtikuuta 1958 ammattioppilaitoksista annettuun lakiin (184/58) näin kuuluva 26 a §:

26 a §. Valtioneuvosto voi tehdystä anomuksesta määräämillään ehdoilla myöntää heikossa taloudellisessa asemassa olevalle kunnalle maksuaikaa enintään seitsemän vuotta 18 ja 25 §:ssä tarkoitettujen, keskusammattikoulun perustamisesta aiheutuneiden kustannusten suorittamisessa. Maksuaikaa myönnettäessä on maksamattomalle osalle määrättävä käypä korko.

112. ASETUS TUBERKULOOSIASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 13 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 414/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1948:140 ja 1951:191)

Sisäasiainministerin esittelystä lisätään 1 päivänä lokakuuta 1948 annetun tuberkuloosiasetuksen (726/48) 39 §:ään 2 momentti ja muutetaan 42 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1951 annetussa asetuksessa (628/51), näin kuuluvaksi:

39 §.

Mikäli hoitopäivältä suoritettavan valtionavun määrän vahvistamisen jälkeen käy ilmi, että tämä määrä ei vastaa tuberkuloosilain 28 §:n 1 momentissa tarkoitettua puolta kaikkien keskusparantoloiden hyväksyttävien kunnossapito- ja käyttökustannusten keskimäärästä, voidaan valtionavun määrä hoitopäivältä vahvistaa uudelleen todellisten kunnossapito- ja käyttökustannusten keskimäärää vastaavaksi ja valtionapua sen jälkeen maksettaessa toimittaa vastaava valtionavun pidätys tai lisämaksu.

42 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston perustamiskustannuksiin sekä kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavan valtionavun myöntää lääkintöhallitus.

113. SAIRAALALAUTAKUNNAN ALAISILLA POLIKLINIKOIL- LA PERITTÄVÄT MAKSUT.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 18 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:146)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 29. 10. 1958 sairaalalautakunnan alaisten poliklinikoiden hoitomaksujen tarkistamisesta tekemänsä päätöksen 8 momentin 1. 1. 1960 lukien näin kuuluvaksi:

Potilaat, jotka esittävät ilmaiseen poliklinikkahoitoon oikeuttavan huoltoviraston antaman todistuksen, ovat vapautetut poliklinikkamaksuista. Samoin ovat vapautetut poliklinikkamaksuista kansaneläkelain mukaista kansaneläkkeen tukiosaa tai vanhuudentukea nauttivat henkilöt. Poliklinikkamaksua eivät suorita myöskään kaupungin lastentarhain ja lastenseimien lääkärien läheteillä varustetut lapset, koululääkärin läheteillä varustetut kaupungin kansakoulujen ja ammattikoulujen oppilaat, jotka eivät ole ansiotyössä, eivätkä ne lastensuojeluviranomaisten piiriin kuuluvien laitosten lapset ja nuoret henkilöt, jotka lastensuojelulautakunnan lääkärin tai hoitajan kirjallisella läheteellä tulevat kaupungin sairaaloiden poliklinikoille tutkittaviksi ja saamaan erikoishoitoa.

114. MYYMÄLÖIDEN SULKEMISAIKA.

Kaupunginvaltuuston päätökset toukokuun 30 p:ltä 1956 ja marraskuun 18 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:95)

Kaupunginvaltuusto päätti, että myymälät kaupungin alueella on aikana 15. 6. - 31. 8. suljettava lauantaisin klo 15. 00. Kaupunginvaltuusto 30/5 1956.

Kaupunginvaltuusto päätti, että parturi- ja kampaamoliikkeet kaupungin alueella on aikana 1. 6. - 31. 8. suljettava lauantaisin klo 15. 00. Kaupunginvaltuusto 18/11 1959.

115. KONEKIRJOITUS-, PIKAKIRJOITUS- JA KONEKIRJANPITOLISÄT.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 19 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:86)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä korottaa 1. 3. 1959 lukien suoritettavat konekirjoituslisät eri ryhmissä 1 700 mk:ksi, 3 380 mk:ksi ja 5 080 mk:ksi,

pikakirjoituslisät eri ryhmissä 2 260 mk:ksi ja 4 520 mk:ksi sekä

konekirjanpitolisät eri ryhmissä 1 600 mk:ksi ja 3 210 mk:ksi kuukaudesta.

116. LAKI KUNNALLISHALLITUKSESTA KAUPUNGISSA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 20 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 411/59)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen 55 §:ään 1 c kohta seuraavasti:

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 c) Avoimen, kommandiitti- tai laivanisännistöyhtiön taikka niihin verrattavan yhtymän osakkaan tuloksi katsotaan, mitä yhtiö tai yhtymä on maksanut hänelle kohtuulliseksi katsottavana palkkana, ja on yhtiöllä tai yhtymällä oikeus vähentää tämä palkka veronalaisesta tulostaan.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1959 tulon perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

117. ENNAKKOPERINTÄLAKI.

Annettu marraskuun 28 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 418/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:112, 1950:75, 1954:20 sekä 1956:87, 177 ja 178)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku.

Yleiset säännökset.

1 §. Valtiolle tulon ja omaisuuden perusteella vuosittain suoritettavan veron (valtionvero), kunnalle tulon perusteella suoritettavan veron (kunnallisvero), evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle menevän kirkollisveron sekä kansaneläkelaitokselle suoritettavan vakuutusmaksun (kansaneläkevakuutusmaksu) perimiseksi toimitetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, verovuoden aikana ennakoperintä sellaisesta tulosta ja omaisuudesta, joiden perusteella sanottuja veroja tai vakuutusmaksua on suoritettava.

Tämän lain mukaista ennakoperintää ei toimiteta merimiesverolaissa tarkoitettusta merimiestulosta.

2 §. Ennakoperintä toimitetaan ennakonpidätyksenä tai ennakonkantona.

3 §. Kunnallisveron sekä evankelisluterilaisen kirkon seurakunnan kirkollisveron ennakoperinnässä sovellettavat ennakoveroäyriin hinnat määrää valtioneuvosto vuosittain seuraavaa vuotta varten, kunnan osalta kunnallisvaltuuston ja seurakunnan osalta seurakunnan asianomaisen viranomaisen tekemän ehdotuksen perusteella.

Ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle maksettavan kirkollisveron ennakoperinnässä sovelletaan verotuspaikan evankelisluterilaisen seurakunnan ennakoveroäyriin hintaa.

2 luku.

Ennakonpidätys palkasta, eläkkeestä ja elinkorosta.

4 §. Työnantaja on velvollinen toimittamaan suorittamastaan palkasta ennakonpidätyksen.

Palkalla tarkoitetaan kaikenlaatuista palkkaa, palkkiota, osapalkkiota sekä muuta etuutta ja korvausta, joka suoritetaan virasta tai toimesta tahi sellaisesta työstä, tehtävästä tai palveluksesta, joka työn tai tehtävän antajalle tehdään korvausta vastaan. Jos työn tai tehtävän

suorittaja on tässä toiminnassaan itsenäinen yrittäjä, siitä suoritettavaa korvausta ei kuitenkaan pidetä palkkana.

Palkkaan luetaan myös asunto-, ruoka- ynnä muut luontoisedut, jotka arvioidaan rahaksi valtiovarainministeriön vahvistamien perusteiden mukaan.

Työnantajalla tarkoitetaan sitä, jonka lukuun tehdystä työstä palkkaa suoritetaan. Jos työnantaja on useita, vastaavat he yhteisvastuullisesti tässä laissa säädettyistä velvollisuuksista.

5 §. Ennakkonpidätys on toimitettava myös eläkkeestä ja elinkorosta ei kuitenkaan tapaturmavakuutuslain mukaan suoritettavasta huoltoeläkkeestä eikä elinkorosta. Tällöin on vastaavasti noudatettava, mitä palkasta toimitettavasta ennakkonpidätyksestä on voimassa.

6 §. Siitä riippumatta, onko suoritusta pidettävä palkkana, on ennakkonpidätys toimitettava:

- 1) esiintyvän taiteilijan palkkiosta;
- 2) kirjan, sanoma- tai aikakauslehden tahin muun julkaisun kustantajan suorittamasta kirjoitus-, käänös-, piirustus- tai muusta tekijänpalkkiosta;
- 3) hankinta-, osto- tai myyntiasiamiehen palkkiosta; sekä
- 4) kauppamatkustajan, paikallismyyjän tai kauppaedustajan palkkiosta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua ennakkonpidätystä ei ole kuitenkaan toimitettava, jos palkkion saaja käyttää kaupparekisteriin merkittyä toiminimeä tai on rekisteröity yhdistys.

Mitä tässä laissa säädetään palkasta, työnantajasta ja palkan saajasta, on vastaavasti voimassa sellaisesta palkkiosta, josta on tämän pykälän mukaan toimitettava ennakkonpidätys, sekä sen maksajasta ja saajasta.

7 §. Jos palkkasaaminen suoritetaan ulosottoviranomaiselle kertyneistä varoista tai konkurssiin luovutetusta omaisuudesta, on ulosottoviranomainen tai konkurssipesän hallinto velvollinen toimittamaan ennakkonpidätyksen. Ulosottoviranomaiseen ja konkurssipesän hallintoon sovelletaan tällöin, mitä tässä laissa säädetään työnantajasta.

8 §. Palkansaajalle työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksettua hyvitystä ei pidetä palkkana, sikäli kuin se ei ylitä näiden kustannusten arvioitua määrää.

Kun palkansaajalla on työn suorittamisesta sellaisia verotuksessa vähennyskelpoisia kustannuksia, joista hän ei saa eri korvausta, saadaan nämä kustannukset vähentää palkan määrästä ennen ennakkonpidätyksen toimittamista.

Valtiovarainministeriön asiana on vahvistaa perusteet tässä pykälässä tarkoitettujen kustannusten arvioimiseksi.

9 §. Vieraan valtion Suomessa oleva lähetystö, sellainen konsulinvirasto, jonka päällikkö on lähetetty konsuli, ja niihin verrattava muu ulkomainen edustusto eivät ole velvollisia toimittamaan ennakkonpidätystä.

10 §. Ennakkonpidätys palkasta on toimitettava kunkin palkanmaksun yhteydessä tai, milloin palkka merkitään asianomaisen hyväksi, tilille merkittäessä.

Mitä 1 momentissa on säädetty, on vastaavasti sovellettava etukäteen maksettavaan palkkaan.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, valtiovarainministeriö voi, milloin palkanmaksu tapahtuu useammin kuin ker-

ran kuukaudessa, oikeuttaa työnantajan toimittamaan ennakonpidätyksen harvemmin, kuitenkin vähintään kerran kuukaudessa.

11 §. Valtiovarainministeriö vahvistaa säännöllisin väliajoin suoritettavasta palkasta toimitettavaa ennakonpidätystä varten tarvittavat taulukot. Taulukot on vahvistettava ainakin päivän, viikon, kaksi viikkoa ja kuukauden kestäviä palkanmaksukausia varten.

Edellä 1 momentissa tarkoitettavat taulukot on laadittava siten, että eri ajanjaksoin maksettavista palkkaeristä pidätettävät määrät mahdollisuuden mukaan vastaavat palkansaajan verovuoden koko palkasta suoritettavan valtionveron, 3 §:n mukaisesti laskettujen kunnallis- ja kirkollisverojen sekä kansaneläkevakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää.

12 §. Niille verovelvollisille, joiden osalta ennakonpidätys saattaa tulla kysymykseen, annetaan kutakin verovuotta varten valtiovarainministeriön vahvistaman kaavan mukainen verokirja.

Verokirjan antaa verovelvolliselle sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu. Pyyntöstä voi verokirjan antaa myös toisen veropiirin verojohtaja.

Verokirjaa antaessaan verojohtajan on määrättävä se 11 §:ssä tarkoitettu taulukko, minkä mukaan ennakonpidätys on verovelvolliselta toimitettava, sekä liitettävä taulukko verokirjaan.

Milloin syytä siihen ilmaantuu, verojohtajan on uudelleen määrättävä ennakonpidätyksessä sovellettava taulukko.

13 §. Palkasta, joka palkansaajalle maksetaan hänen päätoimestaan pääasiallisesti säännöllisin väliajoin, on ennakonpidätys toimitettava 12 §:n 3 momentin mukaisesti määrätyn taulukon perusteella. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin oikeuttaa työnantajan, joka suorittaa palkkojen laskennan erityisillä koneilla, toimittamaan ennakonpidätyksen taulukosta poikkeavasti, kuitenkin niin, että pidätysmäärä saa poiketa vastaavasta taulukon mukaisesta pidätyksestä enintään määrällä, joka vastaa yhtä prosenttia pidätyksen alaisesta palkasta.

Milloin palkansaaja ei 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa esitä verokirjaansa, ennakonpidätys on toimitettava valtiovarainministeriön määräämän taulukon mukaan.

Palkasta, jota ei makseta pääasiallisesti säännöllisin väliajoin tai joka suoritetaan sivutoimesta taikka tilapäisestä työstä, on ennakonpidätys toimitettava asetuksella määrättävän prosenttiluvun mukaan, joka ei saa olla viittäkymmentä suurempi. Mainittu prosenttiluku voidaan määrätä eri suuruisiksi palkan perusteesta ja määrästä riippuen. Tämän momentin mukaista pidätystä ei kuitenkaan ole toimitettava kahtatuhatta markkaa pienemmästä palkasta.

Ennakonpidätystä ei toimiteta rahana maksettavan palkan määrää suurempana. Pidätyksessä jätetään pidätettävästä määrästä täysien kymmenien markkojen yli menevä osa lukuun ottamatta.

14 §. Jos palkka, josta ennakonpidätys on toimitettava 13 §:n 1 momentin mukaan, maksetaan tai hyvitetään kuukautta pitemmältä ajalta, pidätetään palkasta niin paljon, kuin olisi suhteellisesti laskettuna pidätettävä niiltä kuukausilta, joilta palkka maksetaan tai hyvitetään.

Valtiovarainministeriön asiana on antaa määräykset siitä, miten ennakonpidätys on toimitettava kausiluontoisesta työstä suoritettavasta palkasta, lomakorvauksesta sekä palkasta, joka vain osittain maksetaan säännöllisin väliajoin.

15 §. Milloin ennakonpidätys on toimitettava kahdelle tai useammalle palkansaajalle yhteisesti suoritettavasta palkasta eikä esitetä selvitystä siitä, miten palkka jakaantuu heidän kesken, pidätys on tehtävä yhteisen palkan määrästä 13 §:n 3 momentin mukaisesti.

Mikäli pidätyksen toimittamisen jälkeen selvitetään, miten 1 momentissa tarkoitettu palkka jakaantuu palkansaajien kesken, on sen veropiirin verojohtajan, jossa pidätys on toimitettu, pyynnöstä jaettava pidätys palkansaajien kesken palkkojen suhteessa ja annettava heidän saamansa yhteisen pidätystodistuksen sijaan kullekin erikseen kirjoitettavat todistukset.

16 §. Jos on ilmeistä, ettei palkansaajan tulo verovuotena nouse määrään, josta hänen olisi suoritettava valtion- tai kunnallisveroa, määrää sen veropiirin verojohtaja, johon palkansaajan kotikunta kuuluu, hänen pyynnöstään, ettei ennakonpidätystä ole toimitettava. Milloin siihen on syytä, on sanottu määräys rajoitettava koskemaan vain tiettyä palkkaa taikka määrätynä aikana tai tiettyyn enimmäismäärään asti suoritettavaa palkkaa.

Milloin palkansaajalle valtion- tai kunnallisveroa koskevien säännösten mukaan voidaan myöntää muita kuin 3 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä, joita ei ole otettu huomioon 11 §:ssä mainittuja taulukkoja laadittaessa, voi 1 momentissa tarkoitettu verojohtaja palkansaajan pyynnöstä määrätä, että 13 §:n 1 momentin mukaan tehtävä ennakonpidätys on toimitettava pienempänä, kuin se muutoin olisi tehtävä. Jos 13 §:n 3 momentissa tarkoitettu pidätys ilmeisesti olisi liian suuri verrattuna lopullisesti suoritettavaan määrään, verojohtaja voi niin ikään määrätä pidätyksen toimitettavaksi pienempänä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettun määräyksen voi työnantajan pyynnöstä antaa myös sen veropiirin verojohtaja, johon työnantajan kotikunta kuuluu, jos on kysymys tietyille palkansaajien ryhmälle yhtenäisten perusteiden mukaan tulevasta vähennyksestä.

17 §. Milloin syntyy epäselvyyttä siitä, onko ennakonpidätys toimitettava, taikka siitä, onko pidätys toimitettava 13 §:n 1 vai 3 momentin mukaan tai mitä pidätystä toimitettaessa muutoin on noudatettava, ratkaisee asian työnantajan tai palkansaajan pyynnöstä sen veropiirin verojohtaja, johon työnantajan kotikunta kuuluu.

Sen, joka tekee 1 momentissa tarkoitettun pyynnön, on esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys. Työnantajan pyynnöstä annettua ratkaisua samoin kuin, palkansaajan vaatiessa sitä työnantajalta, hänen pyynnöstään annettua ratkaisua on noudatettava siinä ennakkoperinnässä, jota varten se on annettu. Ratkaisun voimassaoloaikaa älköön kuitenkaan ulotettako yli ratkaisun antamista seuraavan kalenterivuoden päättymisen.

18 §. Milloin palkansaaja hyvissä ajoin ennen palkan maksamista ilmoittaa, että hän haluaa ennakonpidätyksen palkastaan tehtäväksi suurempana, kuin 13 §:ssä säädetään, on pidätys toimitettava sen suuruisena, kuin palkansaaja on pyytänyt.

19 §. Ennakonpidätys toimitetaan siten, että työnantaja vähentää pidätysmäärän rahana maksettavasta palkasta.

Työnantaja on kolmen päivän kuluessa ennakonpidätyksen toimittamisesta, kuitenkin viimeistään työsuhteen päättyessä, velvollinen kiinnittämään palkansaajan verokirjaan pidätystä vastaavan määrän hankkimiaan veromerkkejä, jotka on merkittävä kelpaamattomiksi.

Kun työnantajana on valtio tai sen laitos tahi kunta, on ennakonpidätys toimitettava veromerkkejä käyttämättä. Niin ikään on ennakonpidätys toimitettava veromerkkejä käyttämättä, kun työnantajan kotikunnan verolautakunta on hakemuksesta myöntänyt siihen oikeuden kuntayhtymälle tahi evankelisluterilaisen kirkon tai ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle taikka, sen mukaan kuin siitä asetuksella säädetään, muulle työnantajalle. Pidätetyt määrät on suoritettava valtion postisiirtotilille 20 päivän kuluessa sen kalenterikuukauden päätyttyä, jona pidätys on toimitettu, ja niistä on annettava tilitys verojohdajalle sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin hakemuksesta oikeuttaa työnantajan suorittamaan pidätetyt määrät valtion postisiirtotilille myöhemmin, kuin edellä on sanottu. Pidennetyltä maksuajalta on suoritettava valtiovarainministeriön määräämä korko.

Työnantaja on velvollinen tekemään palkansaajan verokirjaan sellaiset merkinnät, joista asetuksella säädetään.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, valtiovarainministeriö voi oikeuttaa tai velvoittaa sanotussa momentissa tarkoitetun työnantajan toimittamaan erityisissä tapauksissa ennakonpidätyksen veromerkkejä käyttäen.

20 §. Palkansaajalle, joka ei esitä verokirjaansa, on ennakonpidätyksestä annettava valtiovarainministeriön vahvistaman kaavan mukainen pidätystodistus. Mitä 19 §:ssä on säädetty verokirjasta, on vastavasti voimassa pidätystodistuksesta.

21 §. Kirjanpitovelvollisen työnantajan tulee veromerkkejä ostaessaan käyttää valtiovarainministeriön vahvistamaa tilauslomaketta, jonka myyjä varustaa leimallaan ja päiväyksellä. Ostajan on säilytettävä nämä lomakkeet, niin kuin kirjanpitoon kuuluvista tositteista on säädetty.

22 §. Työnantaja on valtiolle vastuussa pidätysmäärästä, jonka hän tai hänen palveluksessaan oleva henkilö tahi muu hänen edustajansa on 19 §:n mukaan palkoista pidättänyt.

Milloin työnantaja on osaksi tai kokonaan laiminlyönyt kiinnittää 19 §:n mukaisesti pidätystä vastaavan määrän veromerkkejä palkansaajan verokirjaan tai palkanpidätystodistukseen tahi suorittaa pidättämänsä varat tai 19 §:n 3 momentissa tarkoitetun koron määrätystä ajassa postisiirtotilille, sen veropiirin verojohtajan, johon työnantajan kotikunta kuuluu, on viivytyksettä pantava työnantajan maksettavaksi laiminlyöty määrä sekä veronmaksun laiminlyömisestä suorittavaksi säädetty veronlisäys laskettuna sen kalenterikuukauden päätyttyä, jona ennakonpidätys on toimitettu, asetettavaan maksupäivään saakka. Jos työnantaja laiminlyöntinsä havaittuaan tai saatuaan kehoituksen heti korjaa laiminlyöntinsä, hänen maksettavakseen pannaan vain veronlisäys. Maksuunpanosta on työnantajalle annettava maksulippu.

23 §. Jos ennakonpidätys on jäänyt osaksi tai kokonaan toimittamatta tai ennakkoa on pidätetty liikaa, saa työnantaja virheen oikaisemiseksi vastaavasti korottaa tai alentaa saman kalenterivuoden myöhemmän palkanmaksun yhteydessä toimitettavaa pidätystä. Pidätystä ei palkansaajan suostumuksetta kuitenkaan saa korottaa enempää kuin kymmenellä sadalta tällöin maksettavan palkan määrästä.

Jollei työnantaja voi periä pidättämättä jätettyä määrää palkansaajalta 1 momentissa säädetyllä tavalla, on sen veropiirin verojohtajan, johon työnantajan kotikunta kuuluu, pantava sanottu määrä työnantajan vaatimuksesta ja palkansaajaa kuultuaan ennakonkannossa palkansaajan maksettavaksi. Maksuunpanoa älköön kuitenkaan toimitettako, ellei työnantajan vaatimuksesta ole annettu tietoa palkansaajalle sitä kalenterivuotta, jona pidätys olisi ollut toimitettava, seuranneen huhtikuun loppuun mennessä. Tässä momentissa tarkoitettuun palkansaajan maksettavaksi pantuun ennakkoon sovelletaan vastaavasti, mitä on voimassa siltä verovuodelta ennakonkannossa perittävästä ennakosta, jona ennakonpidätys olisi ollut toimitettava.

24 §. Milloin työnantaja on osaksi tai kokonaan jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, on sen veropiirin verojohtajan, johon työnantajan kotikunta kuuluu, määrättävä hänet suorittamaan pidättämättä jätetty määrä valtiolle.

Työnantajalle ei kuitenkaan määrätä edellä 1 momentissa tarkoitettua maksuvelvollisuutta, sikäli kuin selvitetään, että pidätyksen alaisesta palkasta menevät verot ja kansaneläkevakuutusmaksu tai 23 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennakko on suoritettu tahi että siitä ei ole ollut suoritettava valtion- eikä kunnallisveroa. Mikäli tällainen selvytys esitetään sen jälkeen, kun maksuvelvollisuus on työnantajalle lainvoimaisesti määrätty, verojohtajan on vastaavasti poistettava maksuvelvollisuus ja määrättävä työnantajan valtiolle jo suorittama määrä hänelle palautettavaksi. Palautettavalle määrälle ei suoriteta korkoa.

Milloin ennakonpidätys on jäänyt osaksi toimittamatta sen johdosta, että työnantaja on arvioinut palkkana annettujen luontoisetujen arvon liian alhaiseksi tai 8 §:ssä tarkoitettujen kustannusten määrän liian suureksi, työnantajalle on määrättävä 1 momentissa tarkoitettu maksuvelvollisuus vain sikäli, kuin hän on poikennut vahvistetuista arvioimisperusteista tai hänen muutoin on pitänyt tietää arvionsa virheellisyyttä.

25 §. Ennakonpidätyksen toimittamisen laiminlyönyt työnantaja on sen lisäksi, mitä 24 §:ssä säädetään, määrättävä suorittamaan valtiolle veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavaksi säädetty veronlisäys laskettuna sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona pidätys olisi ollut toimitettava, asetettavaan maksupäivään saakka. Veronlisäyksen määräämisestä voidaan kuitenkin luopua, jos se määrä, jota laiminlyönti koskee, on vähäinen.

Veronlisäys on määrättävä työnantajan maksettavaksi, vaikka hän on jo suorittanut valtiolle pidättämättä jätetyn määrän taikka se jätetään 24 §:n 2 momentin nojalla määräämättä hänen suoritettavakseen. Veronlisäys lasketaan edellisessä tapauksessa suorituspäivään ja jälkimmäisessä sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jona pidätys olisi ollut toimitettava.

26 §. Ennen kuin 24 ja 25 §:ssä tarkoitettu maksuunpano toimitetaan, on työnantajaa, mikäli mahdollista, asiassa kuultava. Maksuunpanon tulee tapahtua viimeistään kuudennen vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona ennakonpidätys olisi pitänyt toimittaa.

Hakemus maksuvelvollisuuden poistamisesta 24 §:n 2 momentin nojalla on tehtävä viiden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona maksuvelvollisuus on työnantajalle määrätty. Jos asianomainen vero tai kansaneläkevakuutusmaksu on suoritettu viidentenä vuotena tai myöhemmin, saa hakemuksen kuitenkin tehdä vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, jona suoritus on tapahtunut.

27 §. Työnantajan maksettavaksi 22, 24 ja 25 §:n nojalla pantuihin määriin sovelletaan, mitä verojen ulosotosta ja veronmaksun laiminlyömisien johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä on säädetty. Veronlisäystä ei kuitenkaan peritä 22 eikä 25 §:ssä tarkoitettua veronlisäyksen maksamisen laiminlyömisien johdosta.

Mitä työntekijäin työsuhteesta johtuneen palkkasaamisen etuudesta on säädetty, on vastaavasti voimassa 1 momentissa tarkoitettua työnantajan maksettavaksi pannuista määristä.

28 §. Mikäli erityisen painavat syyt sitä vaativat, valtiovarainministeriö voi tehdystä hakemuksesta harkinnan mukaan poistaa työnantajan maksettavaksi 24 §:n nojalla pannun pidättämättä jätetyn määrän sekä 25 ja 27 §:ssä tarkoitettua veronlisäykset.

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin nojalla myönnetty vapautukset, sikäli kuin ne saman työnantajan osalta ovat 200 000 markkaa suuremmat.

Erityisistä syistä valtiovarainministeriö voi hakemuksesta myöntää lykkäystä 1 momentissa tarkoitettujen määrien suorittamisessa. Ministeriö voi myös oikeuttaa veronkantoviranomaisen myöntämään lykkäystä ministeriön määräämissä rajoissa.

29 §. Työnantajan on verojohtajan, vero- tai ennakontarkastajan tai valtiovarainministeriön tai verotoimiston asianomaisen virkamiehen kehotuksesta esitettävä tarkastettavaksi kirjanpitokirjansa, alkuperäiset palkkalistat, -kortistot ja -sopimukset, kuitit sekä muut ennakonpidätystä valaisevat asiakirjat, samoin kuin palkansaajien hänelle jättämät verokirjat sekä annettava muutkin tiedot, jotka valvontaa varten saattavat olla tarpeen. Asiakirjat on, mikäli mahdollista, tarkastettava työnantajan liikehuoneistossa. Palkansaaja on myös velvollinen kehotuksesta esittämään tarkastettavaksi verokirjansa sekä palkanpidätystodistuksensa ja muut hänen hallussaan olevat asiaa valaisevat asiakirjat.

Ulosotonhaltija sekä nimismies ja poliisilaitos ovat velvollisia antamaan viranomaisille tarpeellista virka-apua edellä 1 momentissa tarkoitettujen tarkastusten suorittamisessa.

30 §. Asetuksella voidaan antaa erityisiä säännöksiä siitä, millä perusteella ennakonpidätys valtion suorittamista eläkkeistä on toimitettava, tai säätää, ettei niistä ole toimitettava pidätystä.

3 luku.

Ennakonpidätys osingosta.

31 §. Maksamastaan osingosta on osakeyhtiön pidätettävä ennakonpidätyksenä asetuksella määrättävä osa, joka saa olla enintään 50 prosenttia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna osinkona pidetään myös osakeyhtiön ottamastaan lainasta maksamaa tai hyvittämää korkoa, jos korko on määrätty kokonaan tai osaksi riippuvaksi yhtiön vuosivoiton tai osingon suuruudesta tahi jos laina tuottaa osallisuuden yhtiön vuosivoittoon.

32 §. Ennakonpidätystä ei toimiteta osingosta, joka suoritetaan valtiolle tai sen laitokselle, kunnalle, kuntayhtymälle tai seurakunnalle taikka sellaiselle henkilölle tai yhteisölle, joka esittää selvityksen siitä, ettei hän lain mukaan ole verovelvollinen sanotunlaisesta tulosta.

Jos on ilmeistä, ettei osingon saajan tulo verovuotena nouse määrään, josta hänen olisi suoritettava valtion- tai kunnallisveroa, määrää sen veropiirin verojohtaja, johon osingon saajan kotikunta kuuluu, hänen pyynnöstään, ettei ennakonpidätystä ole toimitettava.

Asetuksella säädettävien ehdoin on ennakonpidätyksestä myös vapaa osinko, joka maksetaan kotimaiselle osakeyhtiölle tai osuuskunnalle sen omistamista osakkeista.

Edellä tässä pykälässä olevien säännösten estämättä on ennakonpidätys toimitettava, jollei selvitystä, joka tarvitaan osingon maksamiseksi ennakonpidätystä toimittamatta, esitetä osingon maksajalle ennen 33 §:n mukaisen tilityksen toimittamista.

33 §. Osingoista 31 §:n mukaan pidätetyt määrät on viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun osinko on ollut asianomaisen nostettavissa tai merkitty hänen hyväkseen, suoritettava valtion postisiirtotilille. Samalla on sen veropiirin verojohtajalle, jossa osingon maksajalla on kotipaikka, annettava sellainen tilitys, kuin asetuksella säädetään.

34 §. Osingosta toimitetusta ennakonpidätyksestä on osingon saajalle annettava valtiovarainministeriön vahvistaman kaavan mukainen todistus.

35 §. Mitä 22-26 §:ssä sekä 27 §:n 1 momentissa ja 29 §:ssä on säädetty, on vastaavasti sovellettava myös osingosta toimitettavaan ennakonpidätykseen.

4 luku.

Ennakonkanto.

36 §. Verovelvolliselta, jolla on tuloa kiinteistöstä, liikkeestä tai ammatista tahi muuta sellaista veronalaista tuloa, josta ennakonpidätystä ei ole toimitettava, taikka verotettavaa omaisuutta, toimitetaan ennakonkanto.

Niin ikään toimitetaan ennakonkanto avoimen yhtiön, kuolinpesän ja muun kansaneläkelain 5 §:ssä tarkoitetun yhtymän osakkaalta hänelle mainitun lainkohdan perusteella määrättävän vakuutusmaksun osalta.

37 §. Ennakonkannossa verovelvollisen on suoritettava määrä, joka vastaa sitä valtionveroa, mikä verovelvollisen olisi voimassa olevan verokannan mukaan suoritettava hänelle viimeksi toimitetussa verotuksessa vahvistetusta tulosta ja omaisuudesta, sekä sitä kunnallis- ja kirkollisveroa ynnä kansaneläkevakuutusmaksua, jotka hänen olisi, 3 §:ssä mainittua ennakoveroäyrin hintaa ja veroäyriltä menevää kansaneläkevakuutusmaksua soveltaen, suoritettava niiden kiinteistö-, liike- tai ammattitulojen taikka 36 §:n 2 momentissa tarkoitettua vakuutusmaksua määrättäessä huomioon otettavien tulojen perusteella, jotka hänellä on sanotussa verotuksessa arvioitu kotikunnassaan olleen, sekä sellaisen henkilökohtaisten tulojen perusteella, joita hänellä on sanotussa verotuksessa katsottu olleen ja joista ennakonpidätystä ei ole toimitettava.

Milloin verovelvolliselle on viimeksi toimitetussa verotuksessa määrätty kunnallis- ja kirkollisveroa kiinteistö-, liike- tai ammattituloista taikka kansaneläkevakuutusmaksua muualla kuin hänen kotikunnassaan, on ennako tältä osalta määrättävä erikseen, noudattaen vastaavasti, mitä 1 momentissa on säädetty.

38 §. Jos verovelvolliselle on viimeksi toimitetussa verotuksessa pantu veroa myös sellaisesta tulosta, jonka ei voida katsoa verovuotena uusiutuvan, älköön sanottua tuloa otettako huomioon ennakon suuruutta määrättäessä.

Milloin verovelvollisen valtionverotuksessa verotettavaan tuloon on sisällytynyt enemmän kuin 10 prosenttia sellaista tuloa, josta on toimitettava ennakonpidätys, on 37 §:ssä tarkoitettua valtionveroa vastaavasta määrästä vähennettävä sen valtionveron määrä, jonka voidaan arvioida tulevan suoritetuksi ennakonpidätyksellä.

39 §. Milloin suhdanteiden tai rahan arvon muuttumisen taikka muiden erityisten syiden takia on katsottava, että kiinteistöstä, liikkeestä tai ammatista saadut verotettavat tulot tai omaisuuden arvot ovat yleisesti tai jollakin alalla nousseet tai laskeneet siitä, mitä ne ovat viimeksi toimitetussa verotuksessa olleet, valtiovarainministeriöllä on valta määrätä, että ennakon perusteeksi pantavaa 37 §:ssä tarkoitettua tuloa tai omaisuuden arvoa on koko valtakunnassa tai sen määrätyissä osissa korotettava tai alennettava tietyllä määrällä.

40 §. Jollei 36 §:ssä tarkoitettulle verovelvolliselle ole viimeksi toimitetussa verotuksessa pantu veroa mainitussa pykälässä tarkoitettua tulosta tai omaisuudesta, on kannettava ennako määrättävä arvion mukaan.

41 §. Milloin verovelvollisen kiinteistöstä, liikkeestä tai ammatista saaman tulon voidaan arvioida viimeksi päättyneen verovuoden aikana lisääntyneen tai vähentyneen enemmän kuin 10 prosenttia verrattuna sitä edellisen verovuoden vastaavaan tuloon taikka jos on ilmeistä, että tulo tulee olennaisesti muuttumaan, on 37 §:ssä tarkoitettua tuloa korotettava tai alennettava arvion mukaan sekä ennako määrättävä tästä korotetusta tai alennetusta tulosta.

42 §. Jos ennakon määrä olisi pienempi kuin 2 000 markkaa, älköön ennakkoa määrättäkö.

43 §. Edellä 37 §:n 1 momentissa tarkoitettua ennakon määrää sen veropiirin verojohtaja, jossa verovelvolliselle on viimeksi toimitetussa verotuksessa ollut määrättävä valtionvero, sekä 37 §:n 2 momentissa tarkoitettua ennakon asianomainen verojohtaja. Verojohtajan tulee pitää huolta ennakkoveroluettelon laatimisesta sekä ennakkoverolippujen kirjoittamisesta.

Ajasta, jonka kuluessa ennakon maksuunpano on saatettava loppuun, säädetään asetuksella.

Jos ennako on jäänyt määräämättä 2 momentissa tarkoitettuna aikana tai se on määrätty ilmeisesti liian pieneksi, tulee asianomaisen verojohtajan kiireellisesti ja viimeistään verovuoden syyskuun loppuun mennessä toimittaa maksuunpaneminen sekä pitää huolta lisäluetteloiden laatimisesta ja ennakkoverolippujen kirjoittamisesta.

Milloin henkilöllä, joka ei ole Suomessa verovelvollinen asuintai kotipaikkansa perusteella, on tältä tilapäisesti 36 §:ssä tarkoitettua tuloa, voidaan hänen maksettavakseen määrätä ennako riippumatta 2 ja 3 momentissa mainituista määräajoista.

44 §. Milloin verovelvollisen tulosta tai omaisuudesta määrättävää verosta tai kansaneläkevakuutusmaksusta on verotuslain mukaan vastuussa muukiin henkilö kuin verovelvollinen, on tämä henkilö niin kuin omasta ennakostaan vastuussa verovelvolliselle tämän luvun mukaan

määrätystä ennakosta. Jos toisen henkilön verotuslain mukainen vastuu koskee vain tietyn laatuista tulosta tai omaisuudesta määrättävää veroa tai vakuutusmaksua taikka muutoin vain osaa verosta tai vakuutusmaksusta, on hän vastuussa vain vastaavasta ennakosta tai ennakon osasta.

45 §. Milloin ennakon koko määrästä on 44 §:n nojalla vastuussa muukin henkilö kuin verovelvollinen, ennako on 43 §:ssä säädettyin tavoin maksuunpantava verovelvollisen ja ennakosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti suoritettavaksi. Ennakkoveroluetteloon ja ennakkoverolippuun on tällöin merkittävä ennakosta vastuussa olevat henkilöt.

Jos ennakkoveroluetteloon ei ole tehty 1 momentissa tarkoitettua merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, määrätköön tarvittaessa sen veropiirin verojohtaja, jossa maksuunpano on tapahtunut, edellä tarkoitettua henkilöä kuultuaan, hänet verovelvollisen kanssa yhteisvastuulliseksi ennakon tai sen osan suorittamisesta.

46 §. Milloin verovelvollisen verotettavan tulon tai omaisuuden pienentymisen takia tahi muusta syystä on ilmeistä, että ennako on määrätty suuremmaksi, kuin tarvitaan niiden verojen ja sen kansaneläkevakuutusmaksun suorittamiseksi, joiden suorituksiksi ennako on käytettävä, on sen veropiirin verojohtajan, jossa ennako on määrätty, verovelvollisen esitettyä tarvittavan selvityksen, määrättävä ennako uudelleen sekä huolehdittava siitä, että verovelvolliselle annetaan tämän mukainen uusi ennakkoverolippu. Jos verovelvollinen esittää selvityksen siitä, että hänellä ei verovuotena tule olemaan sellaista tuloa tai omaisuutta, josta ennako on määrätty, tai että ennakon kantaminen muusta syystä olisi aiheetonta, verojohtajan on poistettava ennako.

Jos verovelvolliselle on määrätty 37 §:n 1 momentissa tarkoitettu ennako useammassa kunnassa, on sellaisen veropiirin verojohtajan, jossa jokin noudakoista on määrätty, verovelvollisen pyynnöstä oikaistava ennakat nudattaen vastaavasti, mitä 1 momentissa säädetään.

47 §. Edellä 46 §:n 1 momentissa tarkoitettua ennakon uudelleen määräämistä tai poistamista ei toimiteta, ellei vaatimusta siitä ole tehty ennen verovuoden marraskuun loppua, eikä myöskään, ellei ennakon määrää olisi alennettava vähintään 10 prosentilla ja ainakin 2 000 markalla. Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, saadaan 43 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vaatimus ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta tehdä kahden viikon kuluessa siitä, kun verovelvollinen on saanut tiedon ennakon määräämisestä.

Sikäli kuin ennako on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suorituksiksi taikka sitä on lyhennetty tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, älköön sitä enää muutettako 46 §:ssä tarkoitettua vaatimuksen johdosta.

Vaatumuksen ennakon uudelleen määräämisestä tai poistamisesta saa tehdä myös se, joka 44 §:n nojalla on vastuussa ennakon tai sen osan suorittamisesta. Tällaisen henkilön tekemän vaatimuksen johdosta on verovelvollista kuultava.

48 §. Ennako kannetaan kuudessa erässä erikseen määrättävinä aikoina. Ennako, jonka määrä on enintään 4 000 markkaa, on kannettava kahdessa erässä.

Edellä 43 §:n 3 ja 4 momentissa sekä 46 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kannetaan ennako siten, kuin siitä säädetään asetuksella. Milloin ennako 46 §:n nojalla alennetaan jo suoritettua määrää pienemmäksi, verojohtajan on määrättävä liikaa kannettu määrä viipymättä palautettavaksi.

Ennakon kannossa noudatettakoon soveltuvin kohdin, mitä verotuslaissa on säädetty veronkannosta.

49 §. Milloin ennakon suorittaminen määräajassa käy verovelvolliselle vaikeaksi, veronkantoviranomainen voi hakemuksesta myöntää maksuajan pidennystä, jos ennakon suorittamisesta asetetaan hyväksyttävä vakuus. Maksamatta olevalle ennakolle on suoritettava valtiovarainministeriön määräämä korko.

Ennakkokannossa suoritettaviin määriin sovelletaan, mitä verojen ulosotosta ja veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavasta veronlisäyksestä on säädetty.

5 luku.

Etumaksujen suorittaminen.

50 §. Veronkantoviranomaisen on verovuoden aikana suoritettava etumaksuna kullekin kunnalle 96 sadalta ja kullekin seurakunnalle 88 sadalta siitä määrästä, joka saadaan, kun sovellettava ennakkoveroäyrin hinta kerrotaan verovuotta edeltäneenä vuotena toimitetussa verotuksessa kunnalle tai seurakunnalle kertyneiden veroäyrien lukumäärällä. Tämän lisäksi veronkantoviranomaisen on kansaneläkelaitokselle suoritettava 96 sadalta siitä määrästä, joka saadaan, kun veroäyriä menevä kansaneläkevakuutusmaksu kerrotaan vakuutusmaksun perusteeksi verovuotta edeltäneenä vuotena toimitetussa maksunpanossa luettujen veroäyrien lukumäärällä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määrä on maksettava kunnalle, seurakunnalle ja kansaneläkelaitokselle kuukausittain kahtenatoista samansuuruisena eränä vuodessa siten, että ensimmäinen erä suoritetaan verovuoden helmikuussa ja viimeinen erä verovuotta seuraavan vuoden tammikuussa.

Milloin ennakon perusteeksi pantavaa tuloa on 39 §:n nojalla määrätty korotettavaksi tai alennettavaksi, korotetaan tai alennetaan kiinteistö-, liike- ja ammattituloista pantujen veroäyrien perusteella kunnalle ja seurakunnalle suoritettavaa etumaksua vastaavasti. Milloin henkilökohtaisista tuloista pantavien veroäyrien määrän voidaan kunnassa arvioida verovuodelta toimitettavassa verotuksessa lisääntyvän tai vähentyvän ainakin viidellä prosentilla, korotetaan tai alennetaan näistä tuloista pantujen veroäyrien perusteella suoritettavaa etumaksua niin ikään vastaavasti. Milloin kunnalle suoritettavaa etumaksua on tämän momentin nojalla korotettu tai alennettu on kansaneläkelaitokselle suoritettavaa etumaksua myös vastaavasti korotettava tai alennettava.

Valtiovarainministeriö päättää etumaksun korottamisesta tai alentamisesta 3 momentin nojalla. Milloin kunnallisessa tai seurakunnallisessa jaotuksessa tapahtunut olennainen muutos tai muu erityinen syy sitä vaatii, määrätköön ministeriö etumaksun suuruuden siitä poiketen, mitä 1 ja 3 momentissa on säädetty, sen mukaan kuin on katsottava kohtuulliseksi.

6 luku.

Muutoksenhaku.

51 §. Verojohtajan päätökseen, joka on annettu 12 §:n 3 momentin tai 43 §:n nojalla, älköön haettako muutosta, ennen kuin päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 12 §:n 4 momentissa tai 46 §:ssä edellytetyllä tavalla. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun verojohtajan ratkaisuun ei saa hakea muutosta.

Milloin muutoksenhaku ei 1 momentin mukaan ole kielletty, saa se, joka on tyytymätön verolautakunnan tai verojohtajan tämän lain nojalla antamaan, häntä koskevaan päätökseen, valittaa siitä sen läänin lääninhallitukseen, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 16 §:n 3 momentissa, 17 §:ssä ja 23 §:n 2 momentissa tarkoitetuista ratkaisuisista valitetaan kuitenkin sen läänin lääninhallitukseen, johon työnantajan kotikunta kuuluu. Jollei mikään lääninhallitus edellä tässä momentissa olevien säännösten mukaan ole toimivaltainen valitusta käsittelemään, tehdään valitus Uudenmaan lääninhallitukseen.

Verolautakunnassa olevalla valtionasiamiehellä ja kunnanasiamiehellä on niin ikään oikeus hakea muutosta 16, 17, 22, 24, 25 ja 45 §:ssä tarkoitettuihin päätöksiin.

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti. Valituskirja on toimitettava veropiirin verotoimistoon taikka lääninhallitukseen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Valtionasiamiehen ja kunnanasiamiehen valitusaika luetaan päätöksen teon päivästä.

Joka tahtoo valittaa verojohtajan tämän lain 22, 24 tai 25 §:n nojalla tahi 43 tai 45 §:n mukaan antamasta, häntä koskevasta päätöksestä sillä perusteella, että se on annettu lakia virheellisesti tulkiten tai että siinä on tapahtunut ilmeinen olennainen asiallinen erehdys taikka että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut sellaiseen tuomiovirheeseen verrattava virhe, kuin oikeudenkäymiskaaren 25 luvun 21 §:ssä tarkoitetaan, saa hakea muutosta lääninhallitukselta sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, ja 4 momentissa säädetyn määräajan jälkeenkin. Tällaista valitusta älköön kuitenkaan tehtäkö myöhemmin kuin kuuden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

52 §. Valitus, joka koskee tämän lain nojalla annettua päätöstä, on lääninhallituksessa käsiteltävä kiireellisenä. Menettelystä valitusta käsiteltäessä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotuslaissa on säädetty.

Valituksesta huolimatta menee päätös täytäntöön. Edellä 17 §:ssä tarkoitetusta verojohtajan ratkaisusta tehdyn valituksen johdosta annettua päätöstä ei ole sovellettava ennakonpidätykseen, joka on toimitettu tai olisi ollut toimitettava, ennen kuin työnantaja on saanut päätöksestä tiedon.

Sikäli kuin ennako on verotuslain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi taikka sitä on lyhennetty tai se on määrätty hänelle palautettavaksi, älköön ennakkoa enää muutettako tässä laissa tarkoitettujen muutoksenhaun johdosta.

53 §. Tässä laissa tarkoitettujen valituksen johdosta annettuun lääninhallituksen päätökseen älköön haettako muutosta muissa kuin 22, 24, 25 ja 45 §:ssä tarkoitetuissa asioissa.

Valtion puolesta on 1 momentissa tarkoitetuissa asioissa valitusoikeus tarkastusasiamiehellä. Muutoksenhausta on muutoin voimassa, mitä verotuslaissa säädetään muutoksen hakemisesta lääninhallituksen päätökseen.

54 §. Jos asianomainen katsoo, että lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa olisi tärkeätä saattaa häntä koskeva lääninhallituksen ratkaisu, johon hän 53 §:n mukaan ei saa hakea muutosta, korkeimman hallinto-oikeuden tutkittavaksi, on hänellä oikeus pyytää korkeimmalta hallinto-oikeudelta lupaa muutoksen hakemiseen. Sama oikeus on myös tarkastusasiamiehellä. Lupaa hakea muutosta edellä tarkoitettuun ratkaisuun saa myös se pyytää, joka näyttää, että muutoksenhaulla on hänelle erittäin suuri merkitys muutoinkin kuin siinä asiassa, josta on kysymys.

Lupahakemus on tarkastusasiamiehen annettava lääninhallitukseen tai korkeimpaan hallinto-oikeuteen viimeistään kuudentenakymmenentenä päivänä päätöksen tekemisestä ennen kello 12 ja muun asianosaisen saman ajan kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Lupahakemukseen on liitettävä tai siihen sisällytettävä muutoksenhakemus ja sen oheen liitettävä lääninhallituksen päätös sekä, jos hakemus ei ole valtion puolesta tehty, selvitys siitä, milloin hakija on saanut päätöksen tiedokseen. Lääninhallitus lähettäköön, hankkimatta toisten asianosaisten vastineita, sinne jätetyn hakemuksen ynnä asiassa kertyneet asiakirjat korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

7 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

55 §. Milloin ennakkoa on pidätetty tai kannettu tulosta tai omaisuudesta, josta ei ole suoritettava veroa eikä kansaneläkevakuutusmaksua, eikä ennakkoa ole muutoinkaan käytetty veron eikä kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi, on pidätetyn määrän osalta sen veropiirin verojohtajan, missä vero olisi asianomaiselle määrättävä, sekä kannetun ennakon osalta sen veropiirin verojohtajan, jossa ennako on määrätty, määrättävä peritty määrä viipymättä palautettavaksi asianomaiselle.

56 §. Työntajan tai palkansaajan kotikuntana pidetään sitä kuntaa, jossa hänelle verotuslain mukaan on määrättävä valtionvero.

57 §. Verokirjan ja pidätystodistusten jättämisestä verolautakunnalle on verovelvolliselle annettava todistus.

Siitä, mikä selvitys veroilmoitukseen on liitettävä, kun verokirja tai pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, säädetään asetuksella.

58 §. Jos verovelvollinen ei ole liittänyt veroilmoitukseensa verokirjaansa taikka muuta pidätyksestä annettua tai verotuslain 105 §:n 2 momentissa tarkoitettua todistusta eikä veroa määrättäessä ennakkoa ole otettu huomioon, on hänellä oikeus saada hakemuksesta takaisin veronkantoviranomaiselta liikaa suoritettu määrä, mikäli se on vähintään kaksisataa markkaa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu hakemus on tehtävä veronkantoviranomaiselle kuuden vuoden kuluessa sen vuoden lopusta lukien, josta koskevaan veroilmoitukseen todistus olisi pitänyt liittää. Jos verokirjassa tai pidätystodistuksessa on käytetty veromerkkejä, on hakemukseen liitettävä verokirja tai pidätystodistus tahi sellainen selvitys, jota 57 §:n 2 momentissa tarkoitetaan.

59 §. Jos käyttämätön veromerkki on pilaantunut tai jos joku erehdyksessä on käyttänyt veromerkkiä, kun sitä ei olisi tarvittu, tai suurempi-arvoista veromerkkiä, kuin on säädetty, taikka kun veromerkki on tul-

lut muutoin tarpeettomaksi, on asianomaisella oikeus saada hakemuksesta veronkantoviranomaiselta liikaa suoritettu tai veromerkin arvoa vastaava määrä takaisin.

60 §. Verojohtajalle tämän lain mukaan kuuluvien tehtävien uskomi-
sesta muulle verotoimiston virkamiehelle säädetään asetuksella.

61 §. Jokainen on velvollinen pitämään salassa, mitä hän virassaan tai julkisessa toimeissaan on ennakkoperintää tai sen valvontaa varten annetuista tiedoista tai esitetystä asiakirjoista saanut tietää toisen ta-
loudellisesta asemasta tai liikesuhteista taikka seikasta, joka lain tai erityisen määräyksen mukaan nimenomaan tai asian laadun vuoksi il-
meisesti on pidettävä salassa.

Joka vastoin 1 momentin säännöksiä ilmaisee salassa pidettä-
vän tiedon, rangaistakoon, niin kuin rikoslain 40 luvussa on säädetty.

62 §. Joka vääriä tietoja antamalla tai muutoin vilpillisesti pidättää
tai yrittää pidättää valtiolta, mitä tämän lain mukaan on ennakkona su-
oritettava, rangaistakoon, niin kuin rikoslaissa sanotaan, ja olkoon vel-
vollinen korvaamaan kaksinkertaisesti, mitä hän on valtiolta pidättänyt
tai yrittänyt pidättää.

63 §. Työnantajaa, joka laiminlyö pidättämänsä määrän suorittami-
sen valtiolle määrääjässä, rangaistakoon sakolla tai vankeudella enin-
tään kahdeksi vuodeksi.

Työnantajaa tai hänen edustajaansa tahti muuta henkilöä, joka
muulla kuin 1 momentissa tarkoitettulla tavalla on jättänyt noudattamat-
ta hänelle tässä laissa säädetyn velvollisuuden, rangaistakoon, ellei sii-
tä muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, sakolla tai,
jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, vankeudella enintään yhdek-
si vuodeksi.

Syyte voidaan jättää nostamatta tai rangaistukseen tuomitse-
matta, jos laiminlyönti on ollut vähäinen ja se on viivyttämättä kor-
jattu.

64 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja sovel-
tamisesta annetaan asetuksella.

8 luku.

Voimaantulo- ja siirtymissäännökset.

65 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960, ja sillä
kumotaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annettu ennakkoperintälaki (696/46)
siihen tehtyine muutoksineen, kuitenkin siten, että sen säännökset en-
nakon pidättämisestä korosta jäävät edelleen soveltuvin osin voimaan
toimitettaessa veronhuojennustilille tehdyn talletuksen vähentämisestä
verotuksessa 2 päivänä kesäkuuta 1959 annetussa laissa (242/59) tar-
koitettua pidätystä veronhuojennustililtä nostetusta määrästä. Pidätyk-
sestä annettavasta tilityksestä on tällöinkin noudatettava, mitä tämän
lain 33 §:ssä on säädetty. Ennen tämän lain voimaantuloa on ryhdyttävä
lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

66 §. Milloin työnantaja on ennen tämän lain voimaantuloa laiminlyö-
nyt ennakonpidätyksen toimittamisen tai pidätetyn määrän suorittami-
sen valtiolle eikä hänen maksuvelvollisuudestaan ole ennen tämän lain
voimaantuloa annettu päätöstä, joka on tullut tai tulee lainvoimaiseksi,

on hänet siinä järjestyksessä, kuin tässä laissa säädetään, määrättävä suorittamaan valtiolle pidättämättä tai suorittamatta jätetty määrä sekä sille 22 tai 25 §:n mukainen veronlisäys.

Milloin 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain 17 §:n 2 momentissa tarkoitettu ulosmittaus on toimitettu ennen tämän lain voimaantuloa, saadaan täytäntöönpano suorittaa loppuun tätä ennen voimassa olleiden säännösten mukaisesti. Muutoin älköön tämän lain voimaan tultua toimitettako mainitussa momentissa tarkoitettua pidätystä tai ulosottoa. Jos työnantaja on vuoden 1959 aikana laiminlyönyt ennakonpidätyksen toimittamisen, on pidättämättä jätettyyn määrään tämän lain voimaan tultua vastaavasti sovellettava, mitä 23 §:n 2 momentissa säädetään. Työnantajalla, joka on ennen tämän lain voimaantuloa suorittanut pidättämättä jättämänsä määrän valtiolle tai jolle on määrätty tällainen suoritusvelvollisuus, on 24 §:n mukainen oikeus saada maksuvelvollisuus poistetuksi ja suoritus palautetuksi, sikäli kuin hän ei ole perinyt eikä enää voi periä pidättämättä jättämänsä määrää palkansaajalta.

67 §. Mitä 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain 31 §:ssä on säädetty, sovelletaan tämän lain voimaan tultuakin ennakkoon, joka on pidätetty tai olisi pitänyt pidättää ennen tämän lain voimaantuloa. Tällaiseen ennakkoon ei sovelleta, mitä edellä 35 §:ssä säädetään.

68 §. Taksoituslautakunnan puheenjohtajan käsiteltävät tämän lain voimaan tullessa vireillä olevat ennakokantoa koskevat asiat siirretään verojohtajalle.

Verovelvolliselle, jota tarkoitetaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain 41 §:n 3 momentissa, voidaan tämän lain voimaan tultuakin määrätä sanotussa momentissa tarkoitettu vuodelta 1959 maksettavan veron ja kansaneläkevakuutusmaksun ennakko siinä järjestyksessä, kuin tässä laissa säädetään. Tällainen ennakko kanneetaan valtiolle, eikä siihen sovelleta, mitä verotuslain 149 §:ssä säädetään kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun ennakosta.

Vuodelta 1959 maksettavan veron tai kansaneläkevakuutusmaksun ennakon uudelleen määräämistä koskeva hakemus ratkaistaan tämän lain voimaan tultua tämän lain mukaisessa järjestyksessä ja noudattaen muutoin, mitä siitä säädetään 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain 40 §:ssä. Oikeuteen tehdä tällainen hakemus tämän lain voimaan tultua sovelletaan kuitenkin, mitä edellä 47 §:n 1 momentissa säädetään. Taksoituslautakunnan puheenjohtajan määräämän ennakon uudelleen määräämisestä verojohtajan on ilmoitettava kunnallishallitukselle, jonka asiana on kirjoituttaa uusi ennakkoverolippu ja palauttaa liikaa kannettu ennakko.

69 §. Ne ennakkoperintää koskevat valitukset, jotka ovat tämän lain voimaan tullessa vireillä tarkastuslautakunnassa, siirretään lääninhallitukseen. Tarkastuslautakunnalle tämän lain voimaantulon jälkeen osoitettut ennakkoperinnän muutoksenhakua koskevat kirjelmät katsotaan lääninhallitukselle tarkoitetuiksi.

Edellä 58 §:n 1 momentissa tarkoitettu hakemus, joka koskee ennen tämän lain voimaantuloa toimitettua ennakonpidätystä, on tehtävä kuuden vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta, kuitenkin viimeistään kymmenessä vuodessa pidätyksen toimittamisesta.

70 §. Tämän lain säännöksiä kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutusmaksun ennakosta ei ole sovellettava Ahvenanmaan

maakunnassa. Valtiovarainministeriön asiana on antaa tästä johtuvat tarkemmat määräykset.

Jos Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä annetaan tarvittavat säännökset, voidaan asetuksella määrätä, että tätä lakia sovelletaan myös kunnallis- ja kirkollisveroa sekä kansaneläkevakuutusmaksua koskevalta osaltaan Ahvenanmaan maakunnassa. Asetuksella annetaan tällöin myös tarpeelliset siirtymissäännökset.

Tällä lailla kumotun 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain säännöksiä kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun ennakosta sekä ennakonpidätysten jakamisesta ja etumaksuista sovelletaan Ahvenanmaan maakunnassa sellaisina, kuin ne ovat voimassa tämän lain voimaan tullessa, kunnes 2 momentissa tarkoitettu asetus on tullut noudatettavaksi tai asetuksella muutoin säädetään, että sanottujen säännösten soveltaminen on lakkaava. Valtiovarainministeriön asiana on antaa tästä johtuvat tarkemmat määräykset.

71 §. Asetuksella säädetään, mistä ajankohdasta lukien tätä lakia on sovellettava evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakuntien kirkollisverojen perimiseen.

118. HELSINGIN KAUPUNGIN LASTENTARHAIN LAUTAKUNNAN JA SEN ALAISTEN LAITOSTEN OHJESÄÄNNÖN MUUTOKSET.

Sosiaaliministeriön vahvistamat joulukuun 2 p:nä 1959.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymät syyskuun 9 p:nä ja marraskuun 4 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1952:1 ja 1958:77)

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 9.9.1959 tekemän päätöksen, jolla 3.1.1952 vahvistetun Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesäännön 22 § muutettiin seuraavan sisältöiseksi:

22 §. Lastentarhain lääkäri ja lastenneuvolat huolehtivat lastentarhojen ja lastenseimien terveydenhuollosta. Määräykset lastentarhain lääkärin viran täyttämisarjestyksestä ja lääkärin tehtävistä ovat Helsingin kaupungin terveydenhoitoviraston johtosäännössä.

Sosiaaliministeriö vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston 4.11.1959 tekemän päätöksen, jolla 3.1.1952 vahvistetun Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ja sen alaisten laitosten ohjesäännön seuraavat pykälät muutetaan siten,

a) että 16 §:ään lisätään seuraava uusi 3. kappale: Taloudenhoitajalta vaaditaan yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu virkaan soveltuva loppututkinto tai vastaavat tiedot ja kokemusta virkaan kuuluvista tehtävistä,

b) että 16 §:n nykyinen 3. kappale muuttuu 4. kappaleeksi ja täydennetään seuraavasti: Lastentarhain tarkastajan, apulaistarkastajan ja puistoleikkitoiminnan tarkastajan virat kuuluvat II kielitaitoluokkaan sekä taloudenhoitajan virka III kielitaitoluokkaan,

c) että 18 §:n 1. kohta muutetaan seuraavan sisältöiseksi:

Lastentarhain apulaistarkastajan tulee:

1) yhteistoiminnassa lastentarhain tarkastajan kanssa valvoa ja ohjata lasten kasvatusta ja hoitoa lastentarhoissa, lastenseimissä ja koululasten päiväkodeissa sekä laitosten toimintaa ja hoitoa,

d) että 20 § saa seuraavan sanamuodon: Taloudenhoitajan tulee:

1) valvoa ja ohjata lastentarhain tarkastajan ohjeiden mukaan lastentarhain lautakunnan alaisten laitosten taloudenhoitoa ja tarvikkeiden hankintaa sekä valmistella talousarvioehdotus lautakunnalle esiteltäväksi,

- 2) valvoa laitosten tilinpitoa ja irtaimistokirjanpitoa,
 - 3) johtaa ja valvoa lastentarhain toimiston kirjanpito-, tilitys-, valtionapulaskenta- ja muiden toimistotöiden suorittamista sekä huolehtia siitä, että niissä noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä,
 - 4) valvoa maksumääräysten ja palkkaosoitusten kirjoittamista sekä hyväksyä maksettaviksi laskut ja muut maksumääräykset,
 - 5) tehdä toimialaansa kuuluvia ehdotuksia sekä
 - 6) hoitaa lautakunnan ja tarkastajan määräämät, hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.
-

119. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 451/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:64)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitok-
sen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957
annetun lain (248/57) 44 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

44 §. -----

Kansakoululaitoksen viranhaltijalle myöntää eläkkeen valtio-
konttori.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

**120. ASETUS YLEISESTÄ LÄÄKÄRINHOIDOSTA ANNETUN
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 11 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 456/59)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1951:123)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan yleisestä lääkärinhoidosta 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun asetuksen (369/51) 33 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

33 §. Ikälisää ja eläkettä on kaupungin- ja kunnanlääkäriin haettava kirjallisesti, ikälisää lääkintöhallitukselta ja eläkettä valtiokonttorilta. Hakemusten käsittelyssä on soveltuvin kohdin noudatettava ikälisän osalta, mitä valtion peruspalkkaisten virkain ja tointen haltijain ikälisästä on säädetty, ja eläkkeen osalta valtion virkamieseläkkeistä voimassa olevia säännöksiä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

121. ASETUS KUNNALLISISTA TERVEYSSISARISTA ANNETUN LAIN SOVELTAMISESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 457/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1944:51)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kunnallisista terveyssisarista annetun lain soveltamisesta 17 päivänä kesäkuuta 1944 annetun asetuksen (390/44) 9 § näin kuuluvaksi:

9 §. Eläkettä on terveyssisaren haettava kirjallisesti valtiokonttorilta. Eläkkeen hakemisessa ja myöntämisessä on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä valtion virkamieseläkkeistä on säädetty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

122. ASETUS KUNNAN KÄTILÖISTÄ ANNETUN LAIN SOVELTAMISESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 11 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 458/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1944:55)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kunnan kätilöistä annetun lain soveltamisesta 17 päivänä kesäkuuta 1944 annetun asetuksen (392/44) 9 § näin kuuluvaksi:

9 §. Eläkettä on kätilön haettava kirjallisesti valtiokonttorilta. Eläkkeen hakemisessa ja myöntämisessä on soveltuvin kohdin noudatettava, mitä valtion virkamieseläkkeistä on säädetty.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

**123. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.**

Annettu joulukuun 11 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 459/59)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:104)

Opetusministerin esittelystä kumotaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun asetuksen (322/58) 20 ja 25 § ja muutetaan 16 § näin kuuluvaksi:

16 §. Kunnan kansakoululaitoksen viranhaltijan on haettava valtion varoista maksettavaa eläkettä valtiokonttorilta. Eläkehakemuksessa on mainittava osoite, jolla eläke halutaan maksettavaksi, ja hakemus on toimitettava kansakouluntarkastajalle.

Hakemukseen on liitettävä:

- 1) kouluhallituksen vahvistaman kaavan mukainen ansioluettelo;
- 2) johtokuntien antamat todistukset tai, ellei niitä ole saatavissa, muu luotettava selvitys siitä virkapalveluksesta, jonka perusteella eläkettä haetaan; sekä
- 3) hakijan virkatodistus, jonka asianomainen kirkkoherranvirasto tai muu väestörekisteriä pitävä viranomais on antanut eläkkeen hakemista varten.

Jos viranhaltija hakee eläkettä sillä perusteella, että hän on ennen eläkeikää käynyt ruumiinvian tai vähentyneiden ruumiin- tai sielunvoimien vuoksi pysyvästi kykenemättömäksi hoitamaan virkaansa taikka että hän on virantoimituksessa saadun ruumiinvamman tai virantoimituksesta aiheutuneen sairauden johdosta käynyt kykenemättömäksi kansakoululaitoksen palvelukseen, on hänen liitettävä eläkehakemuksensa myös lääkärintodistus.

Kansakouluntarkastajan on merkittävä hakemukseen se päivä, jolloin hakemus on hänelle saapunut, sekä lähetettävä hakemus oman lausuntonsa ohella edelleen valtiokonttorille.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

124. HELSINGIN KAUPUNGIN JAKO ÄÄNESTYSALUEISIIN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 16 p:ltä 1959.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:36 ja 1957:21)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa 7. 3. 1956 hyväksymänsä sekä 25. 4. 1956 ja 20. 3. 1957 muuttamansa Helsingin kaupungin jaon äänestysalueisiin siten, että seuraavat äänestysalueet tulevat käsittämään jäljempänä mainitut alueet:

7. äänestysalue: Korttelit n:o 46-54, 57-59, 98 ja 210 sekä Ruotsalainen teatteri.
21. äänestysalue: Korttelit n:o 120-123, 176-178, 181 ja 235-237.
34. äänestysalue: Korttelit n:o 253, 271-275, 277, 278 ja 280-285 sekä pieni Verkkosaari.
51. äänestysalue: Korttelit n:o 369, 379, 383, 384, 387-389, 391 ja 392.
59. äänestysalue: Korttelit n:o 433, 439, 451 ja 454 sekä Hietaniemi, Ourat, Hietaniemen karit, Porsas, Taivallahti, Taivalsaari sekä juutalaisten ja entinen venäläisten sotilashautausmaa, krematorio ja uurnalehto.
66. äänestysalue: Korttelit n:o 514, 515, 522, 523 ja 525 sekä Pallokenttä, Kaupunginpuutarha, Uimastadion ja Eläintarha.
68. äänestysalue: Korttelit n:o 496, 497, 503, 508 ja 510 sekä Kesäranta (Bjällbo), Rajasaari, Humalluodot, Bråvalla ja Ulvåsa.
70. äänestysalue: Korttelit n:o 519, 520, 526, 529, 604, 635 ja 642 sekä Meilahden huvilat, Laakso, Laakson sairaala, Seurasaari ja Pukkisaaret.
72. äänestysalue: Korttelit n:o 622-625 sekä Lemberg 8 ja Stenbacka 6.
75. äänestysalue: Koko 16. kaupunginosa (Ruskeasuo).
76. äänestysalue: Koko 17. kaupunginosa Pasilan asema mukaanluettuna ja Auroran sairaala.
78. äänestysalue: Korttelit n:o 690-707 sekä Kovaosaisten ystävät r. y:n parakki.
81. äänestysalue: Korttelit n:o 552-559 ja 583-585 ja Vallilan siirtolapuutarha sekä Hermannin- ja Kumpulankatujen varrella olevat huvilat.
82. äänestysalue: Koko 21. kaupunginosa talo Hämeentie 39 mukaanluettuna.
83. äänestysalue: Koko 23. ja 27. kaupunginosa.
84. äänestysalue: Rajat: Koskelantie-Intiankatu-korttelien n:o

931, 936, 940, 941, 946, 944 luoteisraja-Limingantie-Sofianlehdonkadun jatke 22. ja 24. kaupunginosien rajalle-näiden kaupunginosien rajaa Kustaa Vaasan tie.

85. äänestysalue: Korttelit n:o 948-952, Sofianlehto, Mäkelän teollisuusalue, Kumpulan siirtolapuutarha, Vallilan ulkoilmanäyttämö, Pyöräilystadion ja Ravirata.

86. äänestysalue: Korttelit n:o 853, 855-858, 859a, 859b, 860-862, 865, 867-874, 876 sekä Keijontien parakit ja Käpylän asema.

88. äänestysalue: Korttelit n:o 800-803, 806-817, 825-828, 830, 842 ja 878-880.

89. äänestysalue: Korttelit n:o 884-886, 888, 890-892, 893a, 893b ja 894-899.

91. äänestysalue (Kulosaaren äänestysalue): Kulosaaren kaupunginosa ja Herttoniemen siirtolapuutarha.

93. äänestysalue (Lauttasaaren eteläinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Tallbergin Puistotie-Otavantie-Lauttasaarentie-Gyldenintie-Tallbergin puistotie-Heporaudan puiston ja Merikyöpylän puiston länsireuna sekä Vattuniemen ympärillä olevat karit.

94. äänestysalue (Lauttasaaren läntinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Ruukinlahden puisto-Lauttasaarentie-Isokaari-Heporaudan puiston ja Merikyöpylän puiston länsireuna sekä tämän linjan länsipuolella olevat Lauttasaaren kaupunginosan merirajat, lukuun ottamatta Hevossaarta, Kaskisaarta ja Mustasaarta, jotka kuuluvat 96. äänestysalueeseen.

95. äänestysalue (Lauttasaaren pohjoinen äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie sen itäpäästä lähtien-Gyldenintie-Lemissaarentie.

96. äänestysalue (Munkkiniemen eteläinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, joka on Munkkiniemen Puistotien eteläpuolella ja Laajalahdentien itäpuolella Pikku Kuusisaari, Kuusisaari ja Lehtisaari mukaanluettuina sekä Kaskisaari, Mustasaari ja Hévossaari.

97. äänestysalue (Munkkiniemen läntinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Munkkiniemen Puistotien jatke-korttelien n:o 30102 ja 30101 eteläraajat ja niiden jatkeet-Huopalahdentie-Lokkalan tie-Solnantie-Munkkiniemen Puistotie-Laajalahti ja Munkkiniemen kaupunginosaan kuuluva osa Tarvon saarta.

98. äänestysalue (Munkkiniemen itäinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, joka on linjan Munkkiniemen Puistotie-Solnantie-Lokkalan tie-Huopalahdentie pohjois- ja itäpuolella.

99. äänestysalue (Etelä-Haagan eteläinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, joka on linjan Pitäjänmäen ja Haagan kaupunginosien välinen raja-Kylänevantien läntinen jatke-Kylänevantie-Kylänevantien itäinen jatke eteläpuolella.

100. äänestysalue (Keski-Haagan äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Haagan ja Pitäjänmäen kaupunginosien välinen raja-Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja-Pasilan ja Haagan kaupunginosien välinen raja-rantarata.

101. äänestysalue (Pohjois-Haagan itäinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Eliel Saarisen tie-Aino Ackten tie-Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja-Haagan ja Oulunkylän kaupunginosien välinen raja.

102. äänestysalue (Pohjois-Haagan läntinen äänestysalue): Se

osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Pohjois-Haagan ja Lassilan osa-alueiden välinen raja-Näyttelijäntien jatke-Näyttelijäntie-Ohjaajantie-Pastori Jussilaisen tie-Aino Ackten tie-Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja-Haagan ja Pitäjänmäen kaupunginosien välinen raja.

103. äänestysalue (Pitäjänmäen äänestysalue): Pitäjänmäen kaupunginosa, lukuun ottamatta sen Konalan kylään kuuluvaa osaa, sekä Lassilan osa-alue Haagan kaupunginosasta.

104. äänestysalue (Konalan äänestysalue): Konalan kylä.

105. äänestysalue (Etelä-Kaarelan äänestysalue): Koko 33. kaupunginosa (Etelä-Kaarela). Kannelmäen osa-aluetta lukuun ottamatta.

106. äänestysalue (Tuomarinkylän äänestysalue): Tuomarinkylän kaupunginosa, lukuun ottamatta Paloheinän osa-aluetta.

107. äänestysalue (Paloheinän äänestysalue): Paloheinän osa-alue.

108. äänestysalue (Länsi-Pakilan äänestysalue): Pakilan kaupunginosan Länsi-Pakilan osa-alue.

109. äänestysalue (Itä-Pakilan äänestysalue): Pakilan kaupunginosan Itä-Pakilan osa-alue.

110. äänestysalue (Länsi-Maunulan ja Länsi-Pirkkolan äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Pirjontie-Maunulantie-Kuusikkotie kaakkoon-Metsänpurontie-Männikkötie-Haavikkotie-Koivikkotie-Männikkötien eteläinen jatke-Rajametsäntie ja sen eteläinen jatke-Oulunkylän ja Pasilan kaupunginosien välinen raja-Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja-Oulunkylän ja Etelä-Kaarelan kaupunginosien välinen raja-Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja, lukuun ottamatta korttelia n:o 28288, joka kuuluu 111. äänestysalueeseen.

111. äänestysalue (Keski-Maunulan äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Metsänpurontie-Rajametsäntie-Männikkötien eteläinen jatke-Koivikkotie-Haavikkotie-Männikkötie sekä kortteli n:o 28288 Koivikkotien eteläpuolella.

112. äänestysalue (Oulunkylän läntinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja-Yhdyskunnantie-Siltavoudintie-Oulunkyläntie-päärata-Oulunkylän ja Käpylän kaupunginosien raja-Tuusulantie.

113. äänestysalue (Oulunkylän itäinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, joka on linjan Yhdyskunnantie-Siltavoudintie-Oulunkyläntie-päärata etelä- ja itäpuolella.

114. äänestysalue (Pukinmäen äänestysalue): Rajat: Vantaanjoki-Karviaismäenpuro-Pukinmäentie-rautatie-Kinnarpurontie-Syystie-Suvitie-Ahomäentie-Karhusuontie-Uimarannantie-Vantaanjoki.

115. äänestysalue (Malmin äänestysalue): Rajat: Rautatie-hiekkakuopan raide-Vanha Tapanilantie-Notkotie-Vainiotie-Suvitie-Syystie-Kinnarpurontie-rautatie.

116. äänestysalue (Tapaninkylän äänestysalue): Rajat: Vantaanjoki-Uimarannantie-Karhusuontie-Ahomäentie-Suvitie-Vainiotie-Notkotie-Vanha Tapanilantie-Länsirinnetie-Sidetie-Yrttimaantie-Rintamasotilaantie-Tapaninkylän ja Suutarilan kaupunginosien raja-Kirkonkyläntie-Keravanjoki.

117. äänestysalue (Tapanilan äänestysalue): Rajat: Hiekkakuopanraide-Vanha Tapanilantie-Länsirinnetie-Sidetie-Yrttimaantie-Rintamasotilaantie-Tapaninkylän ja Suutarilan kaupunginosien välinen raja-rautatie-Aurinkomäentie Suuntimotien risteykseen, josta kohtisuoraan

Sointutien kaakkoispuolitse Malmin ja Puistolan kaupunginosien väliselle rajalle-Malmin ja Puistolan kaupunginosien välinen raja-Vasaratien itäinen jatke-Vasaratie-Itäinentie pitkin vanhaa kylänrajaa rautatiehen saakka.

118. äänestysalue (Puistolan äänestysalue): Rajat: Malmin ja Puistolan kaupunginosien välinen raja-kaupungin raja-Mustaniementie-Mustaniemenkuja-Sirkkalanmäki-Suuntimotie-rautatie-Aurinkomäentie Suuntimotien risteykseen, josta kohtisuoraan Sointutien kaakkoispuolitse Malmin ja Puistolan kaupunginosien väliselle rajalle.

119. äänestysalue (Suutarilan äänestysalue): Ne osat Suutarilan ja Puistolan kaupunginosista, jotka ovat linjan Kirkonkyläntie-Suutarilan ja Tapaninkylän kaupunginosien välinen raja-rautatie-Suuntimotie-Sirkkalanmäki-Mustaniemenkuja-Mustaniementie pohjoispuolella.

120. äänestysalue (Malmin eteläinen äänestysalue): Rajat: Vantaanjoki-Karviaismäenpuro-Pukinmäentie-rautatie-Itäinentie-Vasaratie-suoraan itään Puistolan ja Malmin kaupunginosien rajalle, jota pitkin-kaupungin raja-Mellunkylän ja Malmin kaupunginosien raja-Malmin ja Vartiokylän kaupunginosien raja-rautatie-Vantaanjoki.

121. äänestysalue (Viikin äänestysalue): Rajat: Herttoniemen ja Viikin kaupunginosien raja-rautatie-Vantaanjoki läntistä haaraa Vanhakaupunginselälle sekä Lammassaari.

122. äänestysalue (Herttoniemen läntinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, joka on länsipuolella linjaa Herttoniementie-Hiihtomäentie-Majavatie ja sieltä Hiihtomäen pohjoispuolitse Saunalahteen, Herttoniemen siirtolapuutarhaa lukuun ottamatta.

123. äänestysalue (Herttoniemen eteläinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Roihuvuorentie-Tuhkimontie-Jättiläisentie-Sahaajankatu-Abraham Wetterin tie-Johan Sederholmin tie-Väylänsuu-Tuurholman selkä-Herttoniementie, lukuun ottamatta kortteleita n:o 43202 ja 43204, jotka kuuluvat 139. äänestysalueeseen.

124. äänestysalue: Se osa Vartiokylän kaupunginosaa, joka on linjan Vartiokylän ja Mellunkylän kaupunginosien raja-Peilitie-Solkitie-Uiskotie-lounaispuolella, lukuun ottamatta Marjaniemen osa-aluetta ja siihen kuuluvia saaria, jotka muodostavat 125. äänestysalueen, sekä Herttoniemen radan etelä- ja länsipuolista aluetta, joka kuuluu 138. äänestysalueeseen.

125. äänestysalue (Marjaniemen äänestysalue): Marjaniemen osa-alue ja siihen kuuluvat saaret.

126. äänestysalue (Laajasalon äänestysalue): Laajasalon, Tammissalon-Villingin ja Vartiosaaren kaupunginosat sekä Killingholman saari.

127. äänestysalue (Mellunkylän äänestysalue): Ne osat Vartiokylän ja Mellunkylän kaupunginosista, jotka ovat linjan Vartiokylän ja Mellunkylän kaupunginosien raja-Peilitie-Solkitie-Uiskotie-koillispuolella.

128. äänestysalue (Suomenlinnan äänestysalue): Suomenlinnan kaupunginosa, lukuunottamatta Särkkää ja Harakkaa.

129. äänestysalue (Santahaminan äänestysalue): Santahaminan kaupunginosa Liivasaaret mukaanluettuina.

131. äänestysalue (Herttoniemen luoteinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Viikin ja Herttoniemen kaupunginosien raja-Viikintie-Viikintien ja Kärppäkujan risteyskorttelin n:o 43153 luoteisraja-Siilitie-Kettutie-Hiihtomäentie-Majavatie ja sieltä Hiihtomäen pohjoispuolitse Saunalahteen.

132. äänestysalue (Keski-Lauttasaaren äänestysalue): Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Ruukinlahden puisto-Lauttasaarentie-Isokaari-Tallbergin Puistotie-Gyldenintie-Lemissaa-rentie Lemissaari mukaanluettuna.

133. äänestysalue (Munkkivuoren eteläinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Munkkiniemen Puistotien jatke-korttelien n:o 30102 ja 30101 etelärajat ja niiden jatkeet-Huopalahdentie-Raumantie-korttelin n:o 30114 eteläraja-Ulvilantie-korttelin n:o 30115 eteläraja ja sen jatke-Munkkiniemen ja Pitäjänmäen kaupunginosien välinen raja.

134. äänestysalue (Munkkivuoren pohjoinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, joka on linjan Huopalahdentie-Ulvilantie-korttelin n:o 30114 eteläraja pohjoispuolella, kortteli n:o 30115 mukaanluettuna.

135. äänestysalue (Etelä-Haagan pohjoinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat rantarata-Haagan ja Pasi-lan kaupunginosien raja-Kylänevantien itäinen jatke-Kylänevantie-Kylänevantien läntinen jatke-Vihdintie.

136. äänestysalue (Pohjois-Haagan pohjoinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosaa, jonka rajat ovat Haagan ja Etelä-Kaare-lan kaupunginosien välinen raja-Haagan ja Oulunkylän kaupunginosien välinen raja-Elie Saarisen tie-Aino Ackten tie-Pastori Jussilaisen tie-Ohjaajantie-Näyttelijäntie-Näyttelijäntien pohjoinen jatke-Pohjois-Haagan ja Lassilan osa-alueiden välinen raja.

137. äänestysalue (Itä-Maunulan ja Itä-Pirkkolan äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Paki-lan kaupunginosien raja-Tuusulantie-Oulunkylän ja Käpylän kaupungin-osien raja-Rajametsäntien eteläinen jatke-Rajametsäntie-Metsäpurontie-Kuusikkotie-Maunulantie-Pirjontie.

138. äänestysalue (Herttoniemen pohjoinen äänestysalue): Ne osat Herttoniemen ja Vartiokylän kaupunginosista, joiden rajat ovat Herttoniementie-Siilitie-korttelin n:o 43153 luoteisraja ja sen jatke-Viikintie-Herttoniemen rata.

139. äänestysalue (Herttoniemen itäinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Uusi Porvoontie-Roihu-vuorentie-Tuhkimontie-Jättiläisentie-Sahaajankatu-Abraham Wetterin tie-Johan Sederholmin tie-Väylänsuu-Porolahti-Strömsin lahti-Roihu-vuoren ja Marjaniemen osa-alueiden välinen raja, sekä korttelit n:o 43202 ja 43204 Tuhkimontien pohjois- ja länsipuolella.

140. äänestysalue (Kannelmäen äänestysalue): Kannelmäen osa-alue Etelä-Kaarelan kaupunginosassa.

141. äänestysalue: Toisilla paikkakunnilla, laitoksissa ym. oleskelevat Helsingin kaupungissa henkikirjoitetut henkilöt sekä kaupun-gissa henkikirjoitetut vakinaista asuinpaikkaa vailla olevat henkilöt.

125. HELSINGIN KAUPUNGIN TERVEYDENHOITOVIRASTON
JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston vahvistama joulukuun 16 p:nä 1959.

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:11)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä 15. 1. 1958 vahvistamaansa Helsingin kaupungin terveydenhoitoviraston johtosääntöön seuraavat muutokset:

- 1) 32 §:n 1 momentin 8) kohta kumotaan, jolloin 9)-15) kohdat muuttuvat 8)-14) kohdiksi,
 - 2) 32 §:n 2 momentti muutetaan näin kuuluvaksi:
Yllä 1)-6) kohdissa mainituista tehtävistä samoinkuin kasvatusneuvolan toiminnan johtamisesta ja valvonnasta huolehtii lähinnä osaston neuvolatoimisto, 7)-8) kohdissa mainituista tehtävistä osaston kotisairaanhoitotoimisto ja 9) kohdassa mainitusta tehtävästä osaston poliisilääkäarin toimisto,
 - 3) 33 §:stä poistetaan sanat "päivystäviä sairaanhoitajia",
 - 4) 37 §:n 1 momentista poistetaan sanat "päivystävillä sairaanhoitajilla",
 - 5) 44 §:n 6) kohta muutetaan näin kuuluvaksi:
johtaa ja valvoa aluelääkärien ja kotisairaanhoitajien työtä,
 - 6) 50 § kumotaan ja
 - 7) 51 §:n 2 momentista poistetaan sanat "ja päivystävän sairaanhoitajan".
-

126. ASETUS MOOTTORIAJONEUVOASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 474/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:81 ja 1958:62)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun moottoriajoneuvoasetuksen (330/57) 3 §:n 2 momentti, 12 §:n 7 momentti, 16 §:n 3 momentti, 17 §:n 5 momentti, 18 §:n 2 momentti, 19 §:n 1 momentti, 23 §:n 3 momentti, 27 §:n 4 momentin c kohta, 28 §:n 4 momentin c kohta, 30 §:n 5 momentti, 31 §:n 2 momentin c kohta, 3 ja 9 momentti, 36 §:n 8 momentti, 38 §:n 2 momentti, 42 §:n 1 momentti, 43 §:n 4 momentti, 49 §:n 1 momentti, 52 §:n 2 ja 4 momentti, 59 §:n a ja h kohta, 73 §:n 4 momentti, 75 §:n 5 momentti ja 86 §:n 1, 3 ja 4 momentti sekä lisätään asetukseen uusi 32 §:n 4, 5 ja 6 momentti, 42 §:n 2 ja 3 momentti, 49 §:n 2 momentti, 55 §:n 3 momentti, 81 §:n 3 ja 4 momentti ja 86 §:n 7 momentti seuraavasti:

3 §.

2. Moottoripyörä on kaksipyöräinen moottoriajoneuvo irroitettavine sivuvaunuineen tai ilman sitä. Moottoripyöriin luetaan myös kolmipyöräinen moottoriajoneuvo, jonka oma paino ei ylitä 300 kiloa.

a) Moottoripolkupyörä on enintään 50 kuutiosenttimetrin polttomoottorilla ja polkimilla varustettu moottoripyörä, jonka omapaino ei ylitä 50 kiloa ja jonka suurin rakenteellinen nopeus on enintään 30 kilometriä tunnissa.

b) Kevyt moottoripyörä on muu kuin a kohdassa mainittu, enintään 100 kuutiosenttimetrin polttomoottorilla varustettu kaksipyöräinen moottoripyörä, jonka omapaino on enintään 75 kiloa.

c) Invaliidipyörä on invaliidin käyttöön erityisesti rakennettu moottoripyörä. Invaliidipyörään, jonka paino on enintään 75 kiloa ja rakenteellinen nopeus enintään 30 kilometriä tunnissa, sovelletaan moottoripolkupyöriä koskevia säännöksiä.

12 §.

7. Ministeriö antaa autojen rakenteesta ja varusteista tarkemmat määräykset sekä päättää turvallisuuden ja tarkoituksenmukaisuuden kannalta tarpeellisista lisävarusteista. Ministeriö määrää niin ikään tarpeettoman liikennemelun ja moottorien savuamisen välttämiseksi aiheellisista toimenpiteistä sekä melun ja savuamisen mittauksesta ja niiden sallituista raja-arvoista. Ministeriö voi myös myöntää poikkeuksia tämän pykälän säännöksistä.

16 §.

3. Ministeriö voi määrätä, että yksityisajoon käytettävä henkilö- tai pakettiauto saadaan ilman ensikatsastusta merkitä rekisteriin tyyppikatsastuksen perusteella. Ministeriö määrää myös, missä tapauksissa auto saadaan hyväksyä liikenteeseen tyyppikatsastusta vaatimatta.

17 §.

5. Jos autoa on siten muutettu, että siitä aiheutuu muutoksia autorekisterin merkintöihin, tai jos on syytä epäillä, ettei auto ole säädetyssä kunnossa, on se viipymättä katsastettava. Katsastusmies ja varakatsastusmies voivat myös liikennettä valvoessaan toimittaa tarkastuksen auton kunnan toteamiseksi. Niin ikään on poliisimiehellä oikeus tarkastaa, että auton säädetyt varusteet ovat toimintakelpoiset ja että sen turvallisuuslaitteet eivät ole ilmeisesti epäkunnossa sekä että sen käytöstä ei muutoinkaan aiheudu ilmeistä vaaraa tai haittaa.

18 §.

2. Milloin auto muulloin havaitaan epäkuntoiseksi tai muutoin määräysten vastaiseksi, menetelkään katsastusmies tai poliisi siten kuin edellä 1 momentissa on säädetty, jollei 13 §:stä muuta johdu.

19 §.

1. Ennen kuin auto on asianmukaisesti rekisteröity ja varustettu tunnusmerkein, älköön sitä käytettävä liikenteeseen muissa kuin 21 ja 27 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, ellei ministeriö toisin määrää.

23 §.

3. Auton omistajan vaihtuessa on entisellä omistajalla oikeus ilmoittaa lääninhallitukselle auton luovutuksesta. Jos hän samalla on todistanut omistusoikeuden siirron luovutuskirjalla, josta käy selville uuden omistajan täydellinen nimi ja osoite, merkittäkään ilmoitus rekisteriin. Tällainen ilmoitus ei kuitenkaan vapauta uutta omistajaa ilmoitusvelvollisuudesta.

27 §.

4. Poliisiviranomainen antaa koenumerokilvet seuraavissa tapauksissa:

c) muissakin tapauksissa, joissa poliisiviranomainen harkitsee koenumerokilvien käyttämisen välttämättömäksi, tai milloin ministeriö on antanut luvan niiden käyttämiseen.

28 §.

4. Ammattiajokortti annetaan erikseen:

c) linja-auton kuljettamista varten.

Henkilöauton ajokortti oikeuttaa kuljettamaan myös pakettiautoa, kuorma-auton ajokortti edellä mainittuja autoja ja erikoisautoa sekä 3 momentissa mainitussa tarkoituksessa linja-autoa, ja linja-auton ajokortti kaikenlaisia autoja.

30 §.

5. Tämän pykälän 2 ja 3 momentin a ja b kohdissa mainittuja selvityksiä ei vaadita, milloin henkilö, jolla on ajokortti henkilöauton kuljettamista varten, haluaa suorittaa lisätutkinnon kuorma-auton ajokortin saamiseksi, eikä myöskään c kohdissa mainittua opetustodistusta, milloin ajokortin saamisesta on kulunut vähintään kuusi kuukautta. Sillä, jolla on aikaisemmin ollut Suomessa annettu auton ajokortti, on oikeus suorittaa samanlaisen ajokortin saamiseksi ehkä vaadittava kuljettajatutkinto esittämättä opetustodistusta ja 4 momentin c kohdan säännöksestä poiketen, mikäli edellisen ajokortin voimassaoloajan päättymisestä ei ole kulunut enempää kuin viisi vuotta. Milloin siitä on kulunut tätä pitempi aika, ei kuljettajatutkintotodistusta kuitenkaan ole lupa antaa linja-auton ajokortin saamista varten.

31 §.

2. Ajokortin saamisen ehtona on:

c) ettei hakijaa ole Suomessa tai muualla tuomittu rangaistukseen moottoriajoneuvon tai moottorikäyttöisen laitteen kuljettamisesta juopuneena tai alkoholin tahi muiden huumausaineiden vaikutuksen alaisena tai, milloin tuomioistuimissa Suomessa on tätä koskevan tuomion yhteydessä tai muusta syystä määrännyt ajan, minkä kuluessa ajolupaa ei saa myöntää, että tämä määräaika on umpeen kulunut;

3. Hakijalle, joka on tuomittu rangaistukseen auton tai moottoripyörän kuljettamisesta ilman ajokorttia, älköön ajokorttia ilman erityistä syytä annettako, ennenkuin tapahtumasta on kulunut yksi vuosi.

9. Milloin kuljettaja, jolla on voimassa oleva ammattiajokortti, haluaa ryhtyä toimimaan kaupungissa tai kauppalassa henkilö-, paketti- tai kuorma-auton kuljettajana ammattimaisessa liikenteessä tai ajo-opettajana autokoulussa, hakekoon ajolupaa poliisiviranomaiselta ja liittääkseen hakemukseen ajokorttinsa ja poliisiviranomaisen vaatiman selvityksen siitä, että hän riittävän hyvin tuntee paikkakunnan ja sen liikennemääräykset. Poliisiviranomainen voi harkintansa mukaan, milloin paikkakunta on suurempi ja vilkasliikenteisempi kuin se paikkakunta, jolla ajokortti on annettu, vaatia hakijan suorittamaan lisätutkinnon alueen katsastusmiehelle. Annetusta luvasta on tehtävä merkintä ajokorttiin.

32 §.

4. Milloin ajokortti on tuhoutunut tai kadonnut tai siten turmeltunut, ettei sitä voida käyttää, saa ajokortin antanut poliisiviranomainen hakemuksesta antaa kaksoiskappaleen, johon on näkyvästi merkittävä sana "Kaksoiskappale".

5. Hakemukseen on liitettävä valokuva ja turmeltunut ajokortti tai, milloin se on tuhoutunut tai kadonnut, tätä koskeva ilmoitus.

6. Mikäli kadonnut ajokortti myöhemmin löytyy, on se tai sen kaksoiskappale viipymättä palautettava ajokortin antaneelle poliisiviranomaiselle.

36 §.

8. Auton suurin korkeus kuormineen ei saa ylittää 3.80 metriä eikä sen suurin pituus, kuorma mukaan luettuna, 11.0 metriä. Auton ja siihen kytketyn perävaunun yhteenlaskettu pituus kuormineen ei saa

ylittää 14.0 metriä, paitsi milloin puoliperävaunulla kuljetetaan pylväitä tai vastaavaa pitkää tavaraa, jolloin yhteenlaskettu pituus saa nousta pisimmän pylvään tai muun vastaavan kappaleen vaatimaan määrään. Telillä varustetun kuorma-auton ja siihen kytketyn kaksiakselisen varsinaisen perävaunun yhteenlaskettu pituus kuormineen saa olla enintään 18.0 metriä.

38 §.

2. Poiketen 1 momentin säännöksestä saadaan henkilöautossa ja aikataulun mukaisella vuorolla kulkevassa linja-autossa tilapäisesti ylittää vahvistettua henkilömäärää enintään 30 sadalta. Lisämatkustajia ei kuitenkaan saa sijoittaa henkilöauton etuistuimelle eikä linja-auton ohjaamoon. Milloin kuorman suuruus ei ole etukäteen tarpeellisella tarkkuudella määrättävissä, ei kuorma- ja pakettiautossa punnituksella todettua ylikuormaa myöskään oteta huomioon, milloin sen akseli- ja kokonaispaino enintään 10 sadalta, tai maan ollessa jäässä enintään 20 sadalta ylittävät vastaavat, rekisteriin merkityt painot. Ministeriö voi määrätä, millä perusteella sallitun kuorman suuruus on laskettava kuljetettavan tavaran laadusta ja auton kantavuudesta tai kokonaispainosta riippuen. Tie- ja vesirakennushallinnon viranomaisella ja poliisiviranomaisella on myös oikeus, myöntäessään 36 §:n 9 momentin mukaisen luvan määrätyn koneen tai muun jakamattoman kappaleen tilapäiseen kuljetukseen, sallia vahvistetun kantavuuden ylittäminen enintään 30 sadalta.

42 §. 1. Moottoripolkupyörää saadaan käyttää rekisteröimättä. Sitä ei tarvitse uusintakatsastaa, jollei siihen ole erityistä syytä. Moottoripolkupyörä on kuitenkin varustettava tyyppikatsastuksessa määrätyllä, pyörään pysyvästi kiinnitetyllä tyyppikilvellä siten, kuin ministeriö erikseen määrää.

2. Milloin liikennevakuuttamisvelvollisuus on olemassa, tulee moottoripolkupyörässä olla takapyörän lokasuojan takaosassa näkyvällä paikalla kiinnitetty, vakuutusyhtiön antama kilpi, joka osoittaa, että ajoneuvolla on voimassa oleva liikennevakuutus.

3. Milloin moottoripolkupyörää on siten muutettu, ettei se täytä tällaista ajoneuvoa koskevia määräyksiä, katsastusmiehen tai poliisin tulee estää sen käyttö poistamalla vakuutuskilpi tai tyyppikilpi tai molemmat.

43 §.

4. Moottoripyörän ajokortti annetaan erikseen:

a) kevyelle moottoripyörälle;

b) invalidipyörälle; sekä

c) yleensä moottoripyörälle, jolloin tässä kohdassa mainittu ajokortti oikeuttaa myös a ja b kohdassa mainittujen moottoripyörien kuljettamiseen. Kuljettajatutkinto a kohdassa mainitun ajokortin saamiseksi saadaan suorittaa opetus- tai harjoitustodistusta vaatimatta sekä katsastusmiehen harkinnasta riippuen ajokoetta vaatimatta.

49 §. 1. Traktoria ja moottorityökonetta rekisteriin merkittäessä tyyppikatsastustodistus vastaa katsastuskirjaa. Traktoreista ja moottorityökoneista pidetään omaa, yhteistä rekisteriä ja niille annetaan yksi, ajoneuvojen eteen sopivaan paikkaan asetettava tunnusmerkki. Trakto-

rin rekisteriotetta ei tarvitse ajossa pitää mukana, mutta on se vaadittavassa toimitettava poliisiviranomaisen nähtäväksi.

2. Traktorin ja moottorityökoneen rekisteriote on vuosittain esitettävä ajoneuvon kotipaikan poliisiviranomaiselle siten kuin 22 §:n 4 momentissa on verovapaasta autosta säädetty.

52 §.

2. Milloin erityisiä syitä on, voidaan antaa rajoitetulla alueella voimassa oleva traktoriaajokortti 15 vuotta täyttäneelle henkilölle, joka muutoin täyttää 1 momentin vaatimukset.

4. Jos hakemuksesta käy selville, että hakija täyttää säädetty ehdot ja jos häntä elintapojensa takia tai muusta syystä ei ole pidettävä kuljettajaksi sopimattomana eikä tieliikennelain 10 §:stä johtuvaa tai muutakaan estettä ajoluvan myöntämiselle ole, antakoon poliisiviranomainen hänelle ministeriön vahvistaman kaavan mukaisen ajokortin 10 vuodeksi. Traktoriaajokortti voidaan antaa olosuhteiden ehkä vaatimin ehdoin ja rajoituksin.

55 §.

3. Milloin liikennevakuuttamisvelvollisuus on olemassa, tulee moottorikäyttöisessä laitteessa olla edessä sopivaan kohtaan näkyvälle paikalle kiinnitetty, vakuutusyhtiön antama kilpi, joka osoittaa, että ajoneuvolla on voimassa oleva liikennevakuutus.

59 §. Traktoreihin kytkettäviä perävaunuja koskevat tämän luvun säännökset seuraavin poikkeuksin:

a) traktoriin saadaan, milloin erityisiä syitä on ja milloin se voidaan sallia muuta liikennettä vaarantamatta tai haittaamatta, poliisiviranomaisen luvalla kytkeä kaksi perävaunua;

h) milloin traktoria vain matkan vähäiseltä osalta käytetään tiellä ja se voidaan tehdä muuta liikennettä vaarantamatta tai haittaamatta, saadaan siihen tämän pykälän säännöksiä soveltamalla kytkeä peräreki. Peräreki saadaan tällöin b kohdan säännöksestä riippumatta kuormittaa olosuhteiden ja liikenneturvallisuuden sallimaan määrään. Kaksi perärekeä saadaan kytkeä traktoriin vain poliisiviranomaisen luvalla;

73 §.

4. Linjaluvan maistraatti antaa määrääjäksi, vahvistaa aika-aulun sekä määrää taksan ja muut ehdot, joita liikenteessä on noudatettava. Maistraatti voi myös peruuttaa linjaluvan 71 §:n 3 momentissa mainituissa tapauksissa. Linjaluvasta on vastaavasti voimassa mitä 68 ja 72 §:ssä säädetään.

75 §.

5. Luvansaajalla on oikeus, ilmoitettuaan asemapaikan poliisiviranomaiselle, tilapäisesti siirtää tilausliikenteessä oleva kuorma-autonsa asemapaikan läänissä liikennealueen ulkopuolella olevan työmaan töihin, ei kuitenkaan maaseudulta kaupunkiin tai päinvastoin eikä kaupungista toiseen kaupunkiin ilman määräraikan poliisiviranomaisen suostumusta. Asemapaikan poliisiviranomainen voi sen lisäksi saatuun määräraikan poliisiviranomaisen suostumuksen oikeuttaa luvansaajan siirtämään kuorma-autonsa määrääjäksi myös asemapaikan läänin

ulkopuolella olevan määrätyn työmaan töihin. Vieraalle alueelle siirtyneellä ei ole oikeutta harjoittaa siellä muuta liikennettä.

81 §.

3. Ulkomaalla vakinaisesti asuva, 15 vuotta täyttänyt henkilö saa tullikäsitteilyn jälkeen ja hankittuaan asianmukaisen liikennevakuutuksen, täällä enintään yhden vuoden ajan käyttää ilman ajokorttia omaa tilapäistä tarvettaan varten maahan tuomaansa polkimin ja enintään 50 kuutiosenttimetrin polttomoottorilla sekä kansallisuuskilveillä varustettua, rekisteröimätöntä tai rekisteröityä moottoripyörää.

4. Milloin ulkomaalla vakinaisesti asuva henkilö on toisesta maasta hankkimaansa moottoriajoneuvoa varten saanut sieltä tilapäistä käyttöä ja maasta vientiä varten 1 momentissa edellytetyt asiakirjat, on hänellä oikeus tätä ajoneuvoa Suomessa omaa tilapäistä tarvettaan varten käyttää sen mukaan kuin 80 §:ssä on säädetty. Poliisiviranomaisen tulee tällöin antamaansa lupatodistukseen tehdä merkintä ajoneuvon maahantulopäivästä.

86 §. 1. Ajokortti on peruutettava joko kokonaan tai määräajaksi, milloin sen haltijan osalta on ilmennyt seikkoja, jotka 31 §:n 2 momentin tai 52 §:n 4 momentin mukaan ovat ajokortin saamisen esteenä.

3. Sille, joka on tuomittu rangaistukseen auton tai moottoripyörän ajamisesta siitä huolimatta, että hänen ajokorttinsa on peruutettu tai otettu pois, alköön ilman erityistä syytä ajokorttia annettako, ennenkuin vähintään kaksi vuotta on kulunut siitä, kun hän muutoin olisi ollut oikeutettu ajokortin saamaan.

4. Ajokortin peruuttaa poliisiviranomainen niissä tapauksissa, joissa peruuttaminen ei tieliikennelain mukaan kuulu tuomioistuimelle. Poliisiviranomaisen tulee, jollei ajokortti ole sen antama, ennen peruuttamista hankkia lausunto ajokortin antaneelta poliisiviranomaiselta. Ajokortti saadaan peruuttaa 2 momentin a, b, d ja e kohdissa mainituissa tapauksissa vasta sitten, kun tuomioistuimen tällaista rikosta koskeva päätös on saanut lainvoiman.

7. Milloin ajokortti on peruutettu määräajaksi, poliisiviranomainen voi harkintansa mukaan määrätä uuden kuljettajatutkinnon suorittavaksi ennen ajokortin palauttamista. Ajokortin antanut poliisiviranomainen voi niin ikään 2 momentin c kohdassa mainitussa tapauksessa tai milloin ajokorttia saman momentin e kohdassa mainitussa tapauksessa ei ole peruutettu, väliaikaisesti ottaa pois ajokortin ja määrätä asianomaisen suorittamaan uuden hyväksytyyn kuljettajatutkinnon, ennenkuin ajokortti hänelle palautetaan. Tässä määrätty kuljettajatutkinto saadaan toimittaa koeajoa vaatimatta, milloin tutkittava saadun selviytyksen mukaan on säännöllisesti ajanut moottoriajoneuvoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960, kuitenkin siten, että aikaisemmin enintään 50 kiloa painavaa moottoripyörää varten annettu ajokortti oikeuttaa kuljettamaan 3 §:n 2 momentin b kohdassa mainittua kevyttä moottoripyörää. Samoin oikeuttaa 52 §:ssä mainittu traktorijokortti kuljettamaan tällaista moottoripyörää enintään vuoden 1960 loppuun.

127. LAKI KUNNAN LISÄTALOUSARVIOSTA.

Annettu joulukuun 18 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 499/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:140)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sitten kun kunnallishallitus on saanut verolautakunnalta ilmoituksen verotuksessa määrättyjen veroäyrien kokonaismäärästä, kunnallisvaltuusto voi kunnallishallituksen ehdotuksesta hyväksyä talousarvion muutoksen noudattamalla soveltuvin kohdin, mitä kunnallislaissa (642/48) talousarvion hyväksymisestä on säädetty. Kunnallishallituksen ehdotus tällaiseksi muutokseksi on tehtävä, ennen kuin veroäyrin hinta on kunnallislain 119 §:n mukaisesti, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1958 annetussa laissa (485/58), laskettu. Sitä määrää, mikä näin muutetun talousarvion mukaan hyväksytytjen menojen suorittamiseksi muiden tulojen lisäksi tarvitaan, on pidettävä varainhoitovuoden kunnallisverona.

Tämä laki on voimassa vuoden 1962 loppuun.

128. LAKI VALTION VUODEN 1960 OBLIGAATIOLAINOJEN
VERONHUOJENNUKSISTA.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 477/59)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Vuosilta 1960-1970 toimitettavissa tulo- ja omaisuusverotuksissa sekä kunnallisverotuksissa ei luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi katsota korkoa, mikä on saatu valtion vuonna 1960 liikkeelle laskemasta Suomen markan määräisestä sellaisesta obligaatiosta, jota ei ole sidottu indeksiin tai ulkomaan rahan arvoon, tahi joka on sidottu indeksiin tai ulkomaan rahan arvoon enintään indeksin tai rahan arvon nousun puoleen määrään. Luonnollisen henkilön ja jakamattoman kuolinpesän verotonta tuloa mainituissa vuosilta 1960-1970 toimitettavissa verotuksissa on myös edellä tarkoitetun obligaation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettu indeksin tai ulkomaan rahan arvon nousuun perustuva hyvitys.

Mainituilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa ei edellä tarkoitettua obligaatiota myöskään lueta luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi omaisuudeksi.

129. ENNAKKOPERINTÄASETUS.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 482/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1946:125, 1948:9, 1953:60 ja 93, 1955:117 sekä 1956:116 ja 180)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakkoperintälain (418/59) 64 §:n nojalla:

1 luku.

Yleiset säännökset.

1 §. Ennakkoperintälain 3 §:n 1 momentissa tarkoitettu ehdotus ennakveroäyryn hinnaksi on toimitettava valtiovarainministeriölle ennen lokakuun 31 päivää, jollei valtiovarainministeriö yksittäistapauksessa toisin määrää.

Mikäli ehdotusta ei ole toimitettu valtiovarainministeriölle 1 momentissa säädettyyn tai valtiovarainministeriön määräämään päivään mennessä, voidaan ennakveroäyryn hinta vahvistaa entisen suuruiseksi.

2 luku.

Ennakkonpidätys palkasta, eläkkeestä ja elinkorosta.

2 §. Valtiovarainministeriö vahvistaa ennen kunkin vuoden alkua asetuskoeelmassa julkaistavalla päätöksellä ne perusteet, joiden mukaan tavallisimmin esiintyvät luontoisedut on seuraavana kalenterivuotena ennakkonpidätystä toimitettaessa laskettava.

Milloin palkkaan sisältyy sellaisia luontoisetuja, joiden laskentaperusteita ei ole vahvistettu 1 momentissa mainitulla tavalla, tulee ennakkoperintälain 17 §:ssä tarkoitettun verojohtajan työnantajan tai palkansaajan pyynnöstä määrätä niiden raha-arvo.

3 §. Jättäessään ennakkonpidätyksen toimittamatta ennakkoperintälain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettusta hyvityksestä tai toimittaessaan ennakkonpidätyksen mainitun pykälän 2 momentin mukaan vähennytyistä palkan määrästä on työnantajan merkittävä palkansaajan verokirjaan tai pidätystodistukseen myös mainittu hyvitys tai vähentämättömän palkan määrä sen mukaan, kuin valtiovarainministeriö määrää.

4 §. Ennakkoperintälain 13 §:n 1 momentissa tarkoitettuna päätöimesta saatuna tulona on pidettävä sellaista virka- tai työsopimussuhteeseen perustuvaa tuloa, josta palkansaaja saa pääasiallisen toimeentulonsa.

5 §. Palkasta, jota tarkoitetaan ennakkoperintälain 13 §:n 3 momentissa, pidätetään, milloin nostettava tai hyvitetävä määrä on vähintään kaksituhatta markkaa, mutta ei ylitä viittätuhatta markkaa, 10 prosenttia, milloin sanottu määrä ylittää viisituhatta markkaa, mutta ei kymmentätuhatta markkaa, 20 prosenttia sekä milloin nostettava tai hyvitetävä määrä ylittää kymmentätuhatta markkaa tai maksetaan osapalkkiona taikka muuna sellaisena palkkaetuna, jonka suuruus riippuu likeyrityksen vuosituloksesta, 30 prosenttia.

6 §. Valtion suorittamasta eläkkeestä toimitetaan ennakonpidätys valtiovarainministeriön määräämän taulukon mukaan. Milloin mainittua eläkettä ei ole katsottava valtionverotuksessa veronalaiseksi tuloksi, mutta siitä on suoritettava kunnallisveroa, pidätetään ennakkona 15 prosenttia, ei kuitenkaan, jos eläkkeen vuotuismäärä on enintään kuusikymmentätuhatta markkaa.

7 §. Verokirja on, jollei valtiovarainministeriö erityisistä syistä toisin määrää, vuosittain ennen joulukuun 15 päivää postitse tai muulla sopivalla tavalla toimitettava niille verovelvollisille, joiden osalta ennakonpidätys seuraavana vuonna saattaa ennakkoperintälain 4-6 §:n nojalla tulla kysymykseen. Tässä tarkoitettu verovelvollinen, jolle verokirjaa ei ole toimitettu, on velvollinen pyytämään sitä.

8 §. Verokirjaan on merkittävä ennen sen antamista verovelvolliselle:

- 1) verovelvollisen täydellinen nimi, ammatti tai toimi sekä syntymäaika ja osoite;
- 2) taulukko, jonka mukaan ennakonpidätys on toimitettava; sekä
- 3) sen veropiirin verotoimisto, jonka verojohtajan toimesta verokirja annetaan verovelvolliselle.

Verokirja on varustettava verotoimiston leimalla.

9 §. Sen veropiirin verojohtaja, johon verovelvollisen kotikunta kuuluu, voi antaa verovelvolliselle tämän pyynnöstä erityisen verokirjan ennakkoperintälain 13 §:n 3 momentissa tarkoitettua pidätyksen toimittamista varten.

Edellä 1 momentissa mainitusta verokirjasta on vastaavasti voimassa, mitä 8 §:ssä on säädetty.

Verovelvollisista, joille on annettu tässä pykälässä tarkoitettu verokirja, on verotoimistossa pidettävä luetteloa.

10 §. Jos ennakonpidätys verovelvollisen perhesuhteissa tapahtuneen muutoksen johdosta olisi toimitettava muun taulukon mukaan, kuin verokirjan merkintä edellyttää, tai jos muutoin havaitaan, että verokirjassa oleva merkintä käytettävästä taulukosta on virheellinen, on verojohtajan verovelvollisen pyynnöstä määrättävä, minkä taulukon mukaan ennakonpidätys vastaisuudessa on toimitettava, ja liitettävä verokirjaan sen mukainen uusi taulukko.

Milloin 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa havaitaan, että verovelvollisen palkasta toimitetut ennakonpidätykset huomattavasti ylittävät sen määrän, mikä häneltä oikean taulukon mukaan olisi ollut pidätettävä, verojohtaja voi harkintansa mukaan määrätä, ettei verovelvolliselta ole määräaikana, kuitenkin enintään kulumassa olevan verovuoden loppuun asti, toimitettava taulukon mukaista ennakonpidätystä tai että sanottu pidätys on toimitettava pienempänä, kuin se muutoin olisi tehtävä.

11 §. Milloin verojohtaja ennakkoperintälain 16 §:n 1 tai 2 momentissa taikka edellä 10 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa määrää, ettei ennakonpidätystä ole toimitettava tai että se on toimitettava verokirjaan merkitystä taulukosta poikkeavasti, on hänen tehtävä siitä merkintä verovelvollisen verokirjaan ja varmennettava se allekirjoituksellaan ja verotoimiston leimalla.

Ennakkoperintälain 16 §:n 1 ja 2 momentin nojalla annetuista määräyksistä on verotoimistossa pidettävä luetteloa.

12 §. Mikäli verovelvollinen saa sellaista palkkaa, josta ennakonpidätys on toimitettava taulukon mukaan, on hänen hyvässä ajoin ennen palkan maksua annettava verokirjansa ja siihen liitetty taulukko työnantajalle. Työnantaja on velvollinen, mikäli hän ja palkansaaja eivät toisin sovi, säilyttämään verokirjan.

Milloin verovelvollinen saa palkkaa kahdelta tai useammalta työnantajalta tahi jos hän palkan lisäksi saa eläkettä tai elinkorkoa eri maksajilta, on verokirja ja taulukko annettava 1 momentissa mainitussa tarkoituksessa sille työnantajalle, jonka ennakkoperintälain 13 §:n 1 momentin nojalla tulee toimittaa ennakonpidätys taulukon mukaan.

13 §. Palkansaajalla on oikeus saada työnantajalta verokirjansa tarkastettavakseen tai esittääkseen sen veroviranomaiselle tai toiselle työnantajalle tahi muuhun sellaiseen tarkoitukseen.

Työnantaja on velvollinen viimeistään tammikuun 15 päivänä palauttamaan edellisen vuoden verokirjan palkansaajalle. Kun palkansaajan virka- tai työsuhde päättyy, on verokirja hänelle heti palautettava.

14 §. Työnantajan tulee, mikäli 15 §:ssä ei toisin säädetä, ennakonpidätystä toimittaessaan merkitä verokirjaan seuraavat tiedot:

1) palkan määrä, josta pidätys on toimitettu, ja ennakkoperintälain 8 §:ssä mainituissa tapauksissa myös edellä 3 §:ssä tarkoitetut tiedot;

2) pidätysmäärä;

3) päivämäärät ilmoittaen aika, jolta palkka on maksettu, ja, jos pidätys on toimitettu prosenttiluvun mukaan, suoritettuna palkan peruste tai laatu; sekä

4) muut valtiovarainministeriön siihen merkittäväksi määräämät tiedot.

Ennakkoperintälain 20 §:ssä tarkoitettuun pidätystodistukseen on edellä 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi merkittävä palkansaajan täydellinen nimi, ammatti tai toimi, syntymäaika ja osoite.

Silloinkin kun ennakkoperintälain 13 §:n 1 momentissa tarkoitettu palkka on niin pieni, ettei siitä ole toimitettava ennakonpidätystä, tai verojohtaja on määrännyt, ettei ennakonpidätystä ole toimitettava, on palkka merkittävä 1 momentissa sanotun mukaisesti palkansaajan verokirjaan.

15 §. Milloin ennakonpidätys on toimitettu ennakkoperintälain 15 §:n 1 momentin mukaisesti, on työnantajan merkittävä palkansaajille yhteisesti annettavaan pidätystodistukseen edellä 14 §:n 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi kunkin palkansaajan nimi, ammatti tai toimi, syntymäaika ja osoite sekä maininta siitä, että kysymyksessä on yhteispalkkio.

16 §. Työnantajalla, joka toimittaa ennakonpidätyksen veromerkkejä käyttämättä, on oikeus koko kalenterivuodelta tai, jos palkansaaja eroaa virastaan tai työstään ennen kalenterivuoden päättymistä, eroamispäivään saakka kuluneelta ajalta yhdellä kertaa merkitä verokirjaan tai pidätystodistukseen 14 §:ssä tarkoitettut tiedot.

17 §. Työnantajan tulee vahvistaa verokirjaan tai pidätystodistukseen tekemänsä merkinnät nimikirjoituksellaan tai nimileimallaan. Työnantajan, joka ei ole oikeutettu toimittamaan ennakonpidätystä veromerkkejä käyttämättä, on lisäksi merkittävä verokirjaan tai pidätystodistukseen postiosoitteensa.

18 §. Työnantajan, jolla sinä vuotena, jona ennakonpidätys toimitetaan, on vähintään kolmen kuukauden ajan ollut ainakin kolme henkilöä samanaikaisesti palveluksessaan, tulee pitää luettelo, josta käyvät selville kullekin palkansaajalle eri aikoina suoritettut palkat, palkasta ennen pidätyksen toimittamista ennakkoperintälain 8 §:n mukaan vähennetyt kustannukset, toimitetut ennakonpidätykset ja sanotussa lainkohdassa tarkoitetut kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset.

19 §. Kuntayhtymältä sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalta älköön ilman erityisiä syitä evättäkö oikeutta ennakonpidätyksen toimittamiseen veromerkkejä käyttämättä.

20 §. Muulle kuin 19 §:ssä mainitulle työnantajalle voidaan myöntää oikeus toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä, mikäli tällä on palveluksessaan samanaikaisesti ainakin 15 palkansaajaa ja sanotun oikeuden myöntäminen, ottaen huomioon työnantajan taloudellinen asema, kirjanpidon laatu ja muut asiaan vaikuttavat seikat, voi tapahtua ennakkoperintää vaarantamatta.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on sanottu palkansaajien lukumäärästä, verolautakunta voi, jos muut sanotussa momentissa mainitut edellytykset ovat olemassa, myöntää oikeuden toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä sellaiselle yhteisölle, jonka kirjanpito ja palkanmaksut hoidetaan toisen yrityksen yhteydessä, mikäli viimeksi mainitulle yritykselle on myönnetty 1 momentissa tarkoitettu oikeus, sekä erityisistä syistä muullekin työnantajalle.

Leski- ja orpokassalle samoin kuin vakuutus-, eläke- tai muulle näihin verrattavalle laitokselle, yhteisölle tai säätiölle verolautakunta voi niin ikään myöntää oikeuden toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä.

21 §. Edellä 20 §:ssä tarkoitettua oikeutta koskevassa hakemuksessa on ilmoitettava:

1) työnantajan palveluksessa samanaikaisesti olevien henkilöiden lukumäärä;

2) miten työnantajan palkkakirjanpito on järjestetty;

3) se nimi, jota työnantaja tulee käyttämään verokirjoissa ja pidätystodistuksissa; sekä

4) muut asian ratkaisemiseksi tarpeelliset tiedot.

Hakemukseen on liitettävä oikeaksi todistettu jäljennös edellisen tilivuoden omaisuustaseesta tai, milloin hakijana on uusi yritys, jonka tilinpäätöstä ei vielä ole tehty, jäljennös aloittavasta omaisuustaseesta.

Verojohtajan tulee hankkia hakemuksen johdosta lausunto lääninverotoimistolta, jonka on tarvittaessa toimitettava työnantajan luona tarkastus.

Mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, on soveltuvin osin noudatettava, kun hakijana on kuntayhtymä tai evankelisluterilaisen kirkon tai ortodoksisen kirkkokunnan seurakunta.

22 §. Verolautakunta voi peruuttaa oikeuden ennakonpidätyksen toimittamiseen veromerkkejä käyttämättä, jos ne edellytykset, joiden perusteella oikeus on myönnetty, ovat olennaisesti muuttuneet tahi jos työnantaja ei noudata ennakkoperintälain tai tämän asetuksen säännöksiä taikka jos peruuttamiseen on muuton katsottava olevan syytä.

Milloin oikeus on peruutettu, on työnantajan, jolle verolautakunta toisin määrää, viipymättä kiinnitettävä vielä valtiolle suorittamatta olevia ennakonpidätyksiä vastaavat veromerkit palkansaajiensa verokirjoihin.

23 §. Työnantaja, jolle on myönnetty 20 §:ssä tarkoitettu oikeus, on velvollinen pitämään verolautakunnan asiaa koskevan päätöksen tai sen oikeaksi todistetun jäljennöksen palkansaajien nähtävänä.

24 §. Edellä 20 §:ssä tarkoitetun työnantajan tulee viipymättä ilmoittaa sen veropiirin verojohtajalle, jolle työnantajan valvonta 34 ja 38 §:n mukaan kuuluu, toimiminsä tai osoitteensa muutoksista sekä kotipaikkansa siirtymisestä toiseen veropiiriin.

25 §. Työnantajan, joka toimittaa ennakonpidätykset veromerkkejä käyttämättä, tulee kirjanpitoonsa kirjata pidätykset erityistä tiliä käyttäen.

26 §. Kalenterikuukauden aikana pidättämänsä määrät on työnantajan, joka toimittaa ennakonpidätykset veromerkkejä käyttämättä, suoritettava postitoimipaikkaan sen läänin lääninkonttorin postisiirtotilille, jossa postitoimipaikka sijaitsee.

Suorittaessaan pidättämänsä määrät postisiirtotilille on työnantajan täytettävä asianmukainen tilillepanokortti sekä siihen liittyvät ennakonmaksutodisteet A ja B, ja on B-todisteeseen merkittävä myös työnantajan kotikunnan veropiirin verotoimiston osoite. A-todiste jää postitoimipaikan leimalla varustettuna työnantajalle, jolle on annettava lisäksi erillinen kuitti suoritetusta määrästä. B-todiste, joka on varustettava postitoimipaikan leimalla ja pidätysmäärän vastaanottaneen toimihenkilön nimikirjoituksella, lähetetään osoitteessa mainitulle verotoimistolle. Milloin työnantajalla on postisiirtotili, voi suoritus ennakoperintälain 19 §:n 3 momentissa tarkoitettua ajan kuluessa tapahtua myös tilisiirtona asianomaisen lääninkonttorin postisiirtotilille, mutta on silloinkin noudatettava, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

Kun työnantajana on valtio tai sen laitos, ei B-todistetta käytetä.

27 §. Työnantajan, jolle verolautakunta on myöntänyt oikeuden toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä, on kuukauden kuluessa kunkin kalenterivuoden päätyttyä toimitettava sille verolautakunnalle, joka on myöntänyt oikeuden tai jolle pidätyksen valvonta työnantajan osalta, sen mukaan kuin siitä jäljempänä säädetään, on siirtynyt, sellainen tilitys, josta ilmenee erikseen maksettujen palkkojen sekä eläkkeiden, elinkorkojen ja ennakkoperintälain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettujen palkkioiden ynnä niistä toimitettujen pidätysten yhteismäärät.

28 §. Toimittaessaan ennakoperintälain 22 §:n 2 momentissa, 24 §:n 1 momentissa tai 25 §:ssä tarkoitettua maksuunpanon verojohtajan

on annettava työnantajalle maksulippu, johon on merkitty suoritettava pidätysmäärä ja veronlisäyksen määrä, päivä, josta veronlisäys on laskettu, sekä maksupäivä. Milloin maksettavaksi pannaan ainoastaan edellä mainituissa lainkohdissa tarkoitettu veronlisäys tai ennakkoperintälain 19 §:n 3 momentissa tarkoitettu korko, on maksulippuun vastaavasti merkittävä määrä, jolle veronlisäys tai korko on laskettu, sekä veronlisäyksen tai koron määrä.

Annetuista maksulipuista on tehtävä tarpeelliset merkinnät niistä pidettäviin kantoluetteloihin.

29 §. Työnantajan, joka pyytää hänelle lainvoimaisesti määrättyä ennakkoperintälain 24 §:n 1 momentissa tarkoitettua maksuvelvollisuutta poistettavaksi, on ilmoitettava maksuunpanon toimittaneelle verojohtajalle ne palkansaajat, joiden osalta hän haluaa maksuvelvollisuuden poistettavaksi, ja esitettävä muista veropiireistä olevien palkansaajien osalta asianomaisen veropiirin verojohtajan todistus siitä, että palkasta menevät verot ja kansaneläkevakuutusmaksu tai ennakkoperintälain 23 §:n 2 momentissa tarkoitettu ennako on suoritettu tahi ettei siitä ole ollut suoritettava valtion- eikä kunnallisveroa.

30 §. Milloin verojohtaja on poistanut työnantajalta ennakkoperintälain 24 §:n 1 momentissa tarkoitettua lainvoimaisesti määrätyn maksuvelvollisuuden, on hänen annettava siitä työnantajalle tieto päätöksellä, johon on merkittävä maksulipun numero ja antopäivä, ne palkansaajat, joiden osalta maksuvelvollisuus on poistettu, työnantajalle palautettavaksi määrättyt jo suoritettujen ennakonpidätysten ja veronlisäysten määrät sekä työnantajan suoritettavaksi vielä jäävä pidätysmäärä ja ennakkoperintälain 25 §:n 2 momentin mukaisesti oikaistu veronlisäyksen määrä.

Maksuvelvollisuuden poistamisesta on tehtävä merkintä kantoluetteloon.

Jos työnantaja ei ole vielä suorittanut hänelle maksuunpantua määrää valtiolle ja sitä lyhennetään ennakkoperintälain 24 §:n 2 momentin nojalla, on verojohtajan tehtävä lyhentämisestä merkintä työnantajalle annettavaan 1 momentissa tarkoitettuun päätökseen sekä kantoluetteloon.

31 §. Työnantajan tulee suorittamastaan palkasta, eläkkeestä, elin-korosta tai palkkiosta verotoimistolle annettavaan verotuslain 45 §:n 3 kohdassa tarkoitettuun tarkkailuilmoitukseen merkitä toimittamiensa ennakonpidätysten yhteismäärä.

32 §. Veromerkkien myyjän on toimitettava ennakkoperintälain 21 §:ssä tarkoitettujen veromerkkien tilauslomakkeiden kaksoiskappaleet kunkin vuosineljänneksen päätyttyä myyntipaikan veropiirin verotoimistolle, jonka tulee lähettää muista veropiireistä olevia työnantajia koskevat kaksoiskappaleet työnantajan kotikunnan veropiirin verotoimistolle.

33 §. Verolautakunnan päätös, jolla on myönnetty oikeus ennakonpidätysten toimittamiseen veromerkkejä käyttämättä tai jolla sanottua oikeutta koskeva hakemus on hylätty tai myönnetty oikeus peruutettu, on pöytäkirjanotteella annettava hakijalle tiedoksi.

Työnantajalle myönnetystä oikeudesta toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä sekä työnantajan kotipaikan tai toimintapaikan muuttumisesta samoin kuin oikeuden peruuttamisesta verotoimiston on viipymättä ilmoitettava lääninverotoimistolle.

34 §. Työnantajista, joille verolautakunta on myöntänyt oikeuden toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä, on verotoimistossa pidettävä sellaista luetteloa, kuin valtiovarainministeriö määrää.

35 §. Lääninverotoimiston on pidettävä luetteloa työnantajista, joille läänissä olevat verolautakunnat ovat myöntäneet oikeuden toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä. Luettelon perusteella lääninverotoimiston tulee valtiovarainministeriölle kunkin kalenterivuoden lopussa lähettää ilmoitus niistä työnantajista, joille vuoden aikana on myönnetty mainittu oikeus tai joilta se on peruutettu. Milloin työnantajan kotipaikka tai toiminimi on muuttunut, on siitä samalla ilmoitettava.

36 §. Valtiovarainministeriön on kunkin kalenterivuoden alussa toimitettava verotoimistoille luettelo niistä työnantajista, joilla on viimeksi kuluneena vuotena ollut verolautakunnan myöntämä oikeus toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä.

37 §. Verojohtajan tulee valvoa, että työnantajat noudattavat ennakokoperintälain ja tämän asetuksen säännöksiä.

Milloin verojohtaja havaitsee tai hänen on syytä epäillä, ettei ennakonpidätyksen toimittamisesta annettuja määräyksiä ole noudatettu, hänen tulee, mikäli toimenpiteisiin ryhtyminen asiassa ei kuulu hänelle tai verolautakunnalle taikka jos hän katsoo siihen muutoin olevan syytä, ilmoittaa siitä asianomaiselle ennakontarkastajalle tai verojohtajalle taikka lääninverotoimistolle.

38 §. Milloin työnantajan, jolle on myönnetty oikeus toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä, kotipaikka muuttuu toiseen veropiiriin kuin missä oikeus on myönnetty, tulee verojohtajan viipymättä siirtää pidätyksen toimittamisen valvonta tämän veropiirin verojohtajalle sekä ilmoittaa hänelle 34 §:ssä tarkoitetussa luettelossa työnantajasta olevat tiedot. Valvonnan siirtämisestä on ilmoitettava asianomaiselle työnantajalle.

39 §. Tämän luvun säännöksiä palkasta, työnantajasta ja palkansaajasta on vastaavasti, mikäli toisin ei ole säädetty, sovellettava eläkkeeseen, elinkorkoon ja ennakokoperintälain 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuun palkkioon sekä eläkkeen, elinkoron ja sanotun palkkion maksajaan ja saajaan.

3 luku.

Ennakonpidätys osingosta.

40 §. Ennakonpidätys ennakokoperintälain 31 §:n 1 momentissa tarkoitetusta osingosta on 15 prosenttia ja sanotun pykälän 2 momentissa tarkoitetusta osinkona pidettävästä korosta 30 prosenttia.

Osingosta kultakin osakkeelta toimitettava ennakonpidätys määrätään täysin markoin siten, että lasketun määrän päättyessä penneihin ne jätetään lukuun ottamatta.

41 §. Ennakonpidätys on toimitettava silloin, kun osinko suoritetaan asianomaiselle tai merkitään hänen hyväkseen, kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun osinko on ollut asianomaisen nostettavissa.

42 §. Ennakokoperintälain 32 §:n 1 momentissa tarkoitettuna selvityksenä pidetään sen veropiirin verojohtajan antamaa todistusta, johon asianomaisen henkilön tai yhteisön kotikunta kuuluu.

Verojohtajan on annettava ennakkoperintälain 32 §:n 2 momentin nojalla antamastaan määräyksestä osingon saajalle todistus.

43 §. Osingon saajalle osingosta toimitetusta ennakonpidätyksestä annettava todistus on osingon suorittajan päivättävä ja allekirjoitettava. Milloin osingon maksamisen suorittaa muu toiminimen haltija kuin asianomainen osakeyhtiö, voi todistuksen allekirjoittaa myös maksun toimittaja mainitsemalla toiminimen.

44 §. Osakeyhtiön tulee suorittaa osingoista toimittamansa ennakonpidätykset postitoimipaikkaan sen läänin lääninkonttorin postisiirtotilille, jossa postitoimipaikka sijaitsee.

45 §. Ennakoperintälain 33 §:n mukaan verojohtajalle annettavasta tilityksestä tulee ilmetä:

- 1) jaettavaksi päätettyjen osinkojen ja osinkona pidettävien korkojen kokonaismäärät;
- 2) niiden osinkojen ja osinkona pidettävien korkojen yhteismäärät, joista pidätys on toimitettu;
- 3) pidätysten yhteismäärä;
- 4) päivä, josta alkaen osinko tai osinkona pidettävä korko on ollut asianomaisen nostettavissa tai merkitty hänen hyväkseen; sekä
- 5) päivä, jolloin 3 kohdassa mainittu määrä on suoritettu postisiirtotilille.

Jollei pidätystä ole toimitettu 1 momentin 1 kohdassa mainituista kokonaismääristä, on edellä mainittujen tietojen lisäksi ilmoitettava ne osinkojen ja osinkona pidettävien korkojen saajat, joilta ennakoperintälain 32 §:n nojalla pidätystä ei ole toimitettu, sekä heille suoritettujen osinkojen ja osinkona pidettävien korkojen yhteismäärät. Tilitykseen on liitettävä edellä 42 §:ssä tarkoitetut todistukset.

46 §. Osakeyhtiön tulee kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona osingon jakamisesta tai osinkona pidettävän koron maksamisesta yhtiökokouksessa on päätetty, toimittaa sen veropiirin verojohtajalle, jossa yhtiöllä on kotipaikka, oikeaksi todistettu ote kokouksen pöytäkirjasta sekä muut tarpeelliset asiakirjat, joista käy ilmi, mitä osingosta tai mainitusta korosta on päätetty, kultakin osakkeelta jaettava osinko tai yhtiön ottamasta lainasta maksettavan tai hyvitetävän koron määrä sekä osinkoon oikeutettujen osakkeiden lukumäärä ja päivä, josta alkaen osinko tai korko on ollut nostettavissa tai merkitty sen saajan hyväksi.

Jos verojohtajalle toimitetusta yhtiökokouksen pöytäkirjan otteesta ei käy ilmi, mistä alkaen osinko tai osinkona pidettävä korko on ollut nostettavissa, katsotaan sen, jollei muuta näytetä, olleen nostettavissa siitä päivästä lukien, jona osingon jakamisesta tai koron maksamisesta yhtiökokouksessa on päätetty.

47 §. Verotoimistossa on pidettävä luetteloja niistä osakeyhtiöistä, joiden kotipaikka on veropiirissä.

48 §. Osingosta toimitettavaan ennakonpidätykseen on vastaavasti sovellettava, mitä 26 §:n 2 momentissa, 28, 29, 30, 37 ja 38 §:ssä on säädetty.

4 luku.

Ennakonkanto.

49 §. Ennakoperintälain 36 §:ssä tarkoitettujen ennakkojen säännön-

mukainen määrääminen ja maksuunpano on saatettava loppuun tammi-kuun aikana.

Ennakoista, jotka verojohtaja on määrännyt, on ennakkoveroluettelo ja ennakonkantokirja laadittava kunkin veropiiriin kuuluvan kunnan osalta erikseen. Ennakonkantokirjan tulee sisältää ennakon kantoa varten tarpeelliset tiedot.

50 §. Verojohtajan tulee pitää huolta siitä, että ennakkoveroliput toimitetaan verovelvollisille postin välityksellä hyvissä ajoin ennen ensimmäisen erän kannon alkamista.

Ne ennakkoveroliput, joita ei ole voitu toimittaa perille, on pidettävä verotoimistossa verovelvollisten saatavana.

51 §. Ennakon ensimmäinen erä kannetaan helmikuussa, toinen huhtikuussa, kolmas kesäkuussa, neljäs elokuussa, viides lokakuussa ja kuudes joulukuussa, kunkin kuukauden 15 ja 28 päivän välisenä aikana, sanotut päivät mukaanluettuina. Milloin ennako on ennakkoerintälain 48 §:n 1 momentin mukaan kannettava kahdessa erässä, on puolet ennakosta määrättävä maksettavaksi toisen sekä puolet viidennen erän kannon yhteydessä.

52 §. Milloin verovelvollinen ennakkoerintälain 46 §:n 1 momentissa mainitulla perusteella pyytää ennakon uudelleen määräämistä tai sen poistamista, hänen tulee muun tarvittavan selvityksen lisäksi esittää ennakon määränneelle verojohtajalle aikaisemmin saamansa ennakko-verolippu sekä, mikäli ennakosta jo suoritettu määrä ei käy ilmi ennakko-verolipusta, selvitys siitä, paljonko hän on ennakosta suorittanut.

Jos verovelvollinen, jolle on määrätty ennakkoerintälain 37 §:n 1 momentissa tarkoitettu ennako useammassa kunnassa, pyytää ennakkoja oikaistavaksi, on hänen annettava asianomaiselle verojohtajalle niitä koskevat ennakkoeroliput.

53 §. Verovelvolliselle ennakkoerintälain 23 §:n 2 momentin taikka 43 §:n 3 tai 4 momentin nojalla määrätystä ennakosta on ennen ennakko-verolipun lähettämistä laadittava ennakkoeroluettelon lisäluettelo ja lisäkantokirja.

Ennakon uudelleen määräämisestä tai sen poistamisesta ennakkoerintälain 46 §:n nojalla on tehtävä tarpeelliset merkinnät ennakko-veroluetteloon ja ennakonkantokirjaan.

Milloin ennako on maksuunpantu ennakkoerintälain 45 §:n 1 momentin mukaan useamman henkilön suoritettavaksi yhteisvastuullisesti, on siitä tehtävä kantokirjaan tai lisäkantokirjaan tarpeelliset merkinnät.

54 §. Verovelvollisen maksettavaksi ennakkoerintälain 23 §:n 2 momentin taikka 43 §:n 3 tai 4 momentin mukaan pantu ennako on määrättävä kannettavaksi seuraavissa saman vuoden ennakkoerien kannoissa yhtä suurin erin.

Milloin ennakkoa on ennakkoerintälain 46 §:n mukaan alennettu, on jäljelle jäävästä määrästä vähennettävä verovelvollisen ehkä jo maksama osa ja jäännös määrättävä hänen suoritettavakseen siten, kuin 1 momentissa on säädetty. Jos ennako on alennettu jo suoritettua määrää pienemmäksi, on liikaa kannettu määrä määrättävä viipymättä palautettavaksi.

Ennakkoerintälain 43 §:n 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa voi verojohtaja kuitenkin määrätä ennakon heti kokonaisuudessaan kannettavaksi.

55 §. Milloin verovelvollinen ennakkoperintälain 46 §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa pyytää ennakkojensa oikaisemista, on verojohtajan hankittava ennakon määränneiden muiden verojohtajien lausunnot. Ennakkojen oikaisemisesta on ilmoitettava asianomaisten veropiirien verojohtajille.

56 §. Ennakon eria määrättäessä jätetään täysien kymmenien markkojen yli menevä osa lukuun ottamatta.

5 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

57 §. Milloin valtiovarainministeriö on ennakkoperintälain 50 §:n nojalla korottanut etumaksua, on veronkantoviranomaisen todettava, paljonko korotusmäärästä tulee niiden maksuerien osalle, jotka jo on kunnalle, seurakunnalle ja kansaneläkelaitokselle suoritettu, ja maksettava erotus viimeistään seuraavan maksuerän yhteydessä. Jos ministeriö on alentanut etumaksua, on liikaa maksettu määrä vähennettävä seuraavasta maksuerästä. Jäljellä olevat maksuerät on suoritettava oikaisun määrän mukaisesti.

58 §. Verojohtajan tai verolautakunnan päätös tai määräys, johon voidaan hakea muutosta, on annettava hakijalle tiedoksi postin välityksellä kirjatussa kirjeessä saantitodistusta vastaan tai muutoin todistetavasti ja on siihen, jos postin välitystä ei ole käytetty, merkittävä, minä päivänä se on asianomaiselle annettu. Postitse toimitettu asiakirja katsotaan tiedoksi saaduksi saantitodistuksen osoittamana päivänä.

59 §. Milloin palkansaajaa tai muuta henkilöä on ennakkoperintälain mukaan ennen asian ratkaisemista tai toimenpiteeseen ryhtymistä kuultava, on asia, jollei asianomaista ole muulla tavoin kuultu, 58 §:ssä säädettyssä järjestyksessä annettava hänelle tiedoksi ja samalla varattava hänelle tilaisuus määrääjässä esittää tarpeelliseksi katsomansa selvitys.

60 §. Jos kantoajan, maksuajan tai muun ennakkoperintälaissa tahi tässä asetuksessa säädetyn määrääjän viimeinen päivä on pyhäpäivä tai muu sellainen päivä, jona postitoimipaikat pidetään suljettuina niinkuin pyhäpäivänä, saa maksettavan erän suorittaa tai tehtävän toimittaa vielä ensi arkipäivänä sen jälkeen.

61 §. Veromerkit ovat kymmenen, kahdenkymmenen, viidenkymmenen, sadan, kahdensadan, kolmensadan, viidensadan, tuhannen, kahden tuhannen, viidentuhannen, kymmentuhannen ja kahdenkymmentuhannen markan määräisiä. Valtiovarainministeriön asiana on vahvistaa veromerkkien muoto ja väri.

Veromerkkejä on pidettävä saatavana valtiovarainministeriön määräämissä postitoimipaikoissa.

Valtiovarainministeriö voi määräämnsä ehdoin hakemuksesta oikeuttaa pankki- tai muun rahalaitoksen myymään veromerkkejä.

62 §. Suomen Pankki toimittaa veromerkkejä tilauksesta posti- ja lennätinhallitukselle, jonka on huolehdittava siitä, että niitä on saatavana 61 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa postitoimipaikoissa.

Postitoimipaikasta myytyjen veromerkkien tilittämisestä ja kirjanpidosta on soveltuvin osin noudatettava, mitä postimerkkien tilityksestä ja kirjanpidosta on määrätty.

63 §. Jokaisessa veromerkkien myyntipaikassa on pidettävä nähtävänä kappale ennakkoperintälakia ja tätä asetusta sekä edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua luontoisetujen laskentaperusteita koskevaa päätöstä ja ennakkoperintälain 11 §:ssä mainittuja taulukoita.

Veromerkkien myyntipaikassa tulee niin ikään olla saatavana ennakkoperintälain 21 §:ssä tarkoitettuja veromerkkien tilauslomakkeita.

64 §. Milloin verovelvollinen voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakkoperintälain 20 §:ssä tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen, saadakseen lukea verotuksessa hyväkseen pidätetyn määrän, liitettävä veroilmoitukseensa pidätyksen toimittajan todistus tämän verovelvolliselle suorittamista määristä ja niistä toimitetuista ennakonpidätyksistä. Mikäli pidätyksen toimittaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen todistukseensa myös ilmoitettava, onko hän kiinnittänyt verovelvollisen verokirjaan tai pidätystodistukseen ennakonpidätystä vastaavan määrän veromerkkejä, sekä, jos hän on veromerkit kiinnittänyt, annettava vakuutus siitä, että hän on merkinnyt ne kelpaamattomiksi.

Milloin verovelvollinen 1 momentissa mainituista syistä ei voi veroilmoitukseensa liittää ennakkoperintälain 34 §:ssä tarkoitettua todistusta, voidaan pidätystodistukseksi hyväksyä sen kaksoiskappale.

65 §. Verojohtaja voi lääniverotoimiston luvalla uskoa ennakkoperintälain 45 §:n 2 momentin, 46 §:n, 48 §:n 2 momentin ja 55 §:n mukaan hänelle kuuluvia tehtäviä asianomaiselle apulaisverojohtajalle sekä osasto- ja toimistopäällikölle sekä ennakkoperintälain 12 §:n 4 momentin, 16 §:n ja 32 §:n 1 ja 2 momentin ynnä tämän asetuksen 10 §:n ja 11 §:n 1 momentin mukaan kuuluvia tehtäviä myös muulle verotoimiston virkamiehelle.

Niissä veropiireissä, joissa verotoimiston nimenä on verovirasto, verojohtaja voi lääniverotoimiston luvalla 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien lisäksi uskoa ennakkoperintälain 15 §:n 2 momentin, 17 §:n, 22 §:n 2 momentin, 23 §:n 2 momentin ja 24 §:n sekä tämän asetuksen 2 §:n 2 momentin mukaan hänelle kuuluvia tehtäviä samoin kuin lausuntojen antamisen ennakkoperintää koskevista valituksista apulaisverojohtajalle sekä osasto- ja toimistopäällikölle.

66 §. Valtiovarainministeriön ennakkoperintälain 28 §:ssä tarkoitettusta päätöksestä on lähetettävä jäljennös asianomaiselle lääninhallitukselle ja verotoimistolle.

67 §. Valtiovarainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän asetuksen soveltamisesta sekä vahvistaa tarpeelliset lomakkeet.

68 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Verolautakuntien 6 päivänä elokuuta 1943 tulo- ja omaisuusveron ennakkoperinnästä annetun lain (664/43) 12 §:n 3 momentin nojalla sekä 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 14 §:n 3 momentin samoin kuin valtiovarainministeriön ensiksi mainitun lain 6 §:n 3 momentin sekä 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain 6 §:n 3 momentin ja 7 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa laissa (330/56), antamat päätökset jäävät edelleen voimaan, mutta on niihin sovellettava, mitä en-

nakkoperintälaissa ja tässä asetuksessa on säädetty.

Valtiovarainministeriön 21 päivänä marraskuuta 1946 ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (802/46) 23 §:n 1 momentin nojalla antamat päätökset, joilla työnantajalle on myönnetty oikeus suorittaa pidättämänsä varat sanotussa momentissa mainitun määräajan jälkeen, lakkaavat olemasta voimassa joulukuun 31 päivän 1959 jälkeen suoritettavista palkoista toimitettavien ennakonpidätysten osalta.

Milloin kunnallisvaltuusto on määrännyt erityisen kunnallisen viranomaisen hoitamaan taksoituslautakunnan puheenjohtajalle ennakkoperinnässä kuuluneita tehtäviä, siirtyvät hänen käsiteltävinään tämän asetuksen voimaan tullessa vireillä olevat asiat verojohtajalle.

130. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 483/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:182)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin 31 päivänä joulukuuta 1958 annetun lain (552/58) 2 §:ään 8 ja 9 kohta sekä 5 §:ään 3 kohta seuraavasti:

2 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

8) työttömyysavustuksesta 20 päivänä maaliskuuta 1959 annetun lain (126/59) mukaista työttömyysavustusta; eikä myöskään

9) korkoa, joka on saatu Rovaniemen kauppalan oikeudesta pakkolunastaa kauppalan alueeseen kuuluvaa maata 27 päivänä huhtikuuta 1945 annetussa laissa (381/45) tarkoitetusta valtion obligaatiosta, jonka jos se on sidottu indeksiin, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksiin nousun puoleen määrään, eikä tällaisen obligaation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettua indeksiin nousuun perustuvaa hyvitystä.

5 §. Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

-----; eikä
3) edellä 2 §:n 9 kohdassa tarkoitettua obligaatiota.

131. LAKI TYÖLLISYYSLAIN VOIMASSAOLOAJAN PITENTÄMISESTÄ.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 500/59)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:188)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Joulukuun 29 päivänä 1956 annettu työllisyyslaki (672/56) on edelleen voimassa 1 päivästä tammikuuta 1960 saman vuoden kesäkuun loppuun.

132. LAKI TYÖTTÖMYYSVAVUSTUKSESTA ANNETUN LAIN VOIMASSAOLOAJAN PITENTÄMISESTÄ.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 501/59)
(Vrt. kunn. as. -kok. 1959:38)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Maaliskuun 20 päivänä 1959 annettu laki työttömyysvavustuksesta (126/59) on edelleen voimassa 1 päivästä tammikuuta 1960 saman vuoden kesäkuun loppuun.

133. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 505/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:103)

Opetusministerin esittelystä lisätään 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 174 §:ään näin kuuluva uusi 3 momentti:

174 §. -----

Sen estämättä, mitä määräajan noudattamatta jättämisen seuraamuksesta on 1 momentissa säädetty tai 2 momentin nojalla määrätty, valtioneuvosto voi, milloin kohtuussyyt niin vaativat, oikeuttaa kouluhallituksen myöntämään avustuksen määräajan jälkeen saapuneen hakemuksen perusteella.

134. HELSINGIN KAUPUNGIN JA SUOMEN KONEMESTARILIITTO R. Y:N VÄLINEN SOPIMUS KAUPUNGIN OMISTAMIEN ALUSTEN S/S OTSON JA M/S TURSON KONEPÄÄLLYSTÖN PALKKAUKSESTA JA MUISTA TYÖEHDOSTA.

Allekirjoitettu joulukuun 28 p:nä 1959.
(Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 2 p:ltä 1959)

Helsingin kaupunki toiselta puolen ja Suomen Konemestariilito r. y. toiselta puolen ovat tänään sopineet kaupungin omistamien alusten s/s Otson ja m/s Turson konepäällystön palkkauksesta ja muista työehdoista seuraavaa:

1 §. Palkkaus. Konepäällystölle maksetaan peruspalkka, kuten Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Konemestariilito r. y:n kesken on sovittu.

Peruspalkan lisäksi konepäällystö on oikeutettu saamaan seuraavat lisät:

A) Vähintään 500 bruttorekisteritonin tai 500 IHV:n moottorialuksilla maksetaan peruspalkka 10 %:lla korotettuna.

B) Ikälisää 5 % peruspalkasta a) 2 vuoden palveluksen jälkeen konemestarina virka-asemasta ja varustamosta riippumatta, sekä b) 4, 6, 8, 10 ja 12 vuoden palveluksen jälkeen kaupungin palveluksessa.

Konepäällystön kuuluvalle, joka palvelee kausiliikenteessä olevassa aluksessa, jota luonnonesteiden tai liikenteen laadun vuoksi ei pidetä liikenteessä läpi vuoden, maksetaan tämän sopimuksen mukainen palkkaus koko vuodelta.

Pöytäkirjamerkintä: Kaupungilla on kuitenkin oikeus siirtää konepäällystön kuuluvia aluksilta toiselle taikka muihinkin laitoksiin vastaavanlaisiin tehtäviin.

2 §. Ruoanpitokorvaus. Korvauksena ruoanpidosta suoritetaan konepäällystölle sama korvaus, mikä kulloinkin on voimassa valtioneuvoston 27. 7. 1950 antaman päätöksen (AsK 394/50) mukaan merimiesten vuosilomapalkkaan sisältyvästä vapaan asunnon ja ravinnon vastikkeesta.

Ellei alukseen ole palkattu eri henkilöä ruoan valmistamista varten, maksetaan vapaan ruoan korvauksena edellä mainittu rahavastike korotettuna sadalla markalla.

3 §. Työaika. Varsinainen työaika on 8 tuntia vuorokaudessa sekä satamassa että kullussa oltaessa. Jos työ on jaettu vahtivuoroihin, on vahtivuoron pituus vähintään 4 tuntia ja luetaan koko vahtivuoro työajaksi, vaikka konepäällystön kuuluva sen aikana saisiikin tilapäisesti poistua työstään. Vahtivuorot voidaan lopettaa vain satamassa oltaessa.

Milloin työ ei ole jaettu vahtivuoroihin, on työaika sijoitettava klo 06.00-18.00 väliselle ajalle.

Varsinaisen työajan lisäksi saadaan aluksessa teettää myös välttämättömäksi katsottavaa ylityötä, josta suoritetaan korvausta merimiehen työajasta annetun lain säännösten mukaisesti.

4 §. Ylityö. Siltä ajalta, jonka konepäällystön vuorokautinen työaika ylittää kahdeksan (8) tuntia, maksetaan ylityökorvausta merimiesten työaikalain mukaisesti.

Pääsiäis-, helluntai-, juhannus-, jouluku- ja uudenvuoden aattona on kaikesta klo 13.00 jälkeen suoritetusta työstä sekä merellä että satamassa, tarpeellista merivahtipalvelusta lukuun ottamatta, suoritettava ylityökorvaus.

Aluksen ollessa satamassa on lauantaisin klo 15.00 jälkeen suoritetusta työstä maksettava korvausta kuten ylityöstä.

Kun konemestari määrätään aluksen ollessa satamassa varsinaisen työajan jälkeen jäämään alukseen (stopptörn), maksetaan tästä korvausta, kuten siitä on ulkomaanliikenteessä liikennöivien alusten konepäällystön osalta sovittu Merenkulun Työnantajaliitto r. y:n ja Suomen Konemestari-liitto r. y:n kesken. Tällaiseen jäämisvuoroon sisältyy velvollisuus valvoa valaistuskoneistoa sekä muu tavanmukainen valvontavelvollisuus. Jos konemestari koko jäämisvuoron ajan suorittaa ylityötä, ei jäämisvuorokorvausta makseta. Jäämisvuorokorvausta ei myöskään makseta, jos konemestari on määrätty jäämään alukselle merityöaikasäännösten 10 §:ssä mainittujen määräysten nojalla.

5 §. Sunnuntaityö. Kaikesta pyhäpäivänä (-vuorokautena) suoritetusta työstä annetaan satamassa oltaessa vastaavasti vapaata laivaustyöstä, mikäli kysymyksessä on aluksen kulussa oltaessa suoritettu työ. Tällainen vapaa-aika voidaan myös yhdistää vuosilomaan. Milloin pyhätyöstä suoritetaan korvaus rahassa, on merimiesten vuosilomalain 6 §:n mukaisen palkan ohella annettava rahavastike myös asunnosta ja ravinnosta tai maksettava pyhätyöstä ylityökorvaus merimiehen työajasta annetun lain säännösten mukaisesti.

Pöytäkirja merkintä: Pyhätyökorvauksen suorittamisen joko vuosiloman yhteydessä tai rahakorvauksena harkitsee aluksen päällikkö.

6 §. Muut palvelusehdot. Vähintään 500 IHV:n aluksella on merivahtiin osallistuvalla konepäällikölle järjestettävä voitelija-apulainen.

Loma taikka lomakorvaus määräytyy merimiesten vuosilomalain mukaan.

Eläke määräytyy Helsingin kaupungin viranhaltijain eläkesäännön mukaisesti.

Muut oikeudet ja velvollisuudet määräytyvät merimieslainsäädännön mukaisesti.

7 §. Sopimuksen voimassaolo. Tämä sopimus tulee voimaan 1.1.1960 ja on voimassa vuoden 1960 loppuun saakka, josta lähtien se jatkuu yhden vuoden kerrallaan, ellei sopimusta viimeistään kahta kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

135. LAKI HUONEENVUOKRIEN SÄÄNNÖSTELYSTÄ.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 495/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:173)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrätyllä tavalla, säädetään:

1 §. Valtioneuvostolla on valta väestön toimentulon tai maan talouselämän turvaamiseksi säännöstellä rakennusten ja niiden osien vuokria sekä niihin rinnastettavia tai liittyviä maksuja ja korvauksia sekä antaa määräyksiä irtisanomisoikeudesta, vuokraoikeuden menettämisestä ja rakennusten purkamisesta niissä kaupungeissa, joissa vallitseva asutopula sitä välttämättä vaatii.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitetusta säännöstelystä ovat kuitenkin vapaat sellaiset uudet rakennukset ja vanhojen rakennusten uudet huoneistot, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen, sekä sellaiset kesä- tai muut lomanviettoasunnot, jotka tammikuun 1 päivänä 1950 eivät ole olleet vuokralaisen hallinnassa tai sen jälkeen ovat vapautuneet tai vapautuvat, niin myös sellaiset vanhojen rakennusten huoneistot, jotka tammikuun 1 päivänä 1958 eivät ole olleet vuokralaisen hallinnassa tai sen jälkeen ovat vapautuneet tai vapautuvat, sekä sellaiset vanhat rakennukset, jotka maistraatti tai järjestysvoikeus on lainvoimaisella päätöksellä määrännyt hengenvaarallisina purettaviksi tai joiden purkamiseen on annettu asianmukainen lupa.

Liikehuoneistot ovat niin ikään vapaat säännöstelystä, mutta on valtioneuvostolla oikeus, mikäli erityisen painavat syyt jollakin paikkakunnalla vaativat, määrätä liikehuoneistot sillä paikkakunnalla huoneenvuokrasäännöstelyn piiriin kuuluviksi.

3 §. Mikäli tämän lain nojalla annettujen säännösten perusteella vuokranantajan oikeus asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tehdään viranomaisen suostumuksesta riippuvaksi, ei vuokranantajalta saa kieltää irtisanomisoikeutta:

1) jos vuokranantaja, joka on neljä vuotta omistanut talon tahi määrätyn asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, haluaa saada talostaan huoneiston tai osakehuoneistonsa asunnoksi itselleen tai perheelliselle lapselleen ja jos lisäksi hän tai hänen lapsensa on välttämättömästi asunnon tarpeessa tahi painavat syyt muutoin puoltavat irtisanomista;

2) jos vuokranantaja, joka omistaa talon tai sellaiset osakkeet, kuin 1 kohdassa tarkoitetaan, halutessaan asuntoa itselleen tai lapselleen tahi hyväksyttävästä syystä muulle henkilölle, luovuttaa vuokralai-

sensa käyttöön toisen huoneiston eivätkä kohtuussyyt vaadi vaihdon epäämistä;

3) jos talo, missä huoneisto on, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa tahi asuinhuoneisto jakaa pienempiin osiin ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista tai jakamista;

4) jos omakotitalon tai muun siihen verrattavan rakennuksen omistaja todella tarvitsee rakennuksen joko kokonaan tai osaksi omaan käyttöönsä;

5) jos työ sopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralalla hallita työnantajan huoneistoa, lakkaa; eikä

6) muutointaan, jos erittäin painavat syyt puoltavat irtisanomisen hyväksymistä.

Milloin 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa on ilmeistä, että vuokranantaja tai hänen lapsensa ei tarvitse koko kysymyksessä olevaa huoneistoa, voidaan oikeus irtisanomiseen hyväksyä sallimalla vuokranantajan tai hänen lapsensa saada hallintaansa vain osa huoneistoa, muun osan jäädessä siinä asuneiden henkilöiden tai osan näistä hallintaan.

Jos asuinhuoneistoa koskevaan irtisanomiseen suostutaan, on vuokralainen niissä tapauksissa, joita 1 momentin 1, 4 sekä 6 kohdassa tarkoitetaan, velvoitettava muuttamaan huoneistosta viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana asia on ratkaistu ensimmäisessä asteessa.

4 §. Lupaa sellaisen rakennuksen, jossa on asuinhuoneistoja, tai sen osan purkamiseen älköön kiellettäkö, jos sen tilalle suunniteltuun uudisrakennukseen, jonka osalta esitetään piirustukset ja rakentamiseen tarvittavasta rahoituksesta luotettava selvitys, tulee huomattavasti lisää uutta asuintilaa tahi tulevat syyt muutoin puoltavat uudestaan rakentamista ja jos kummassakin tapauksessa purettavan rakennuksen asuinhuoneiston vuokralaiselle tarjotaan hänen asunnontarvettaan vastaava asunto.

5 §. Vuokranantajalla ja vuokralaisella on oikeus sopia vuokramaksun suuruudesta. Jolleivät asianosaiset voi siitä sopia, on kummallakin heistä oikeus saattaa vuokramaksun suuruus huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi.

Vahvistaessaan vuokramaksun on huoneenvuokralautakunnan otettava huomioon sosiaaliministeriön erikseen vahvistama vuokrakustannusten nousu, paikkakunnan vapaa vuokrataso, huoneiston sijainti ja muut sen vuokra-arvoon vaikuttavat tekijät.

Jollei vuokramaksusta sovita tai sitä ole edellä sanotulla tavalla vahvistettu, on vuokralaisen suoritettava viimeksi voimassa ollut huoneenvuokrasäännöstelymääräysten mukainen vuokra korotettuna sosiaaliministeriön vahvistamalla korotusmäärällä.

Sosiaaliministeriön on vahvistettava asuinhuoneistojen vuokramaksujen korotusmäärät sellaisiksi, että vuokratulot säännönmukaisissa tapauksissa vastaavat korkoja sekä tavanomaisia kiinteistön hoidosta ja rakennusten kohtuullisessa kunnossa pysymisestä johtuvia menoja, joihin luetaan myös verot ja rakennusten arvonnähennykset. Arvonnähennyksenä saadaan ottaa huomioon kivitaloissa 1.0 % ja puutaloissa 2.0 % rakennusten teknillisestä arvosta.

Sosiaaliministeriön tehtävänä on sitä varten tekemiensä laskelmien perusteella ainakin kerran vuodessa vahvistaa ne määrät, joilla vuokrakustannusten on katsottava edelliseen vuoteen ja vuoteen 1939 verrattuna nousseen.

6 §. Valtioneuvoston asiana on, mikäli jäljempänä olevista säännöksistä ei muuta johdu, antaa määräykset menettelystä ja muutoksenhaku-oikeudesta tämän lain nojalla annettujen määräysten täytäntöönpanossa sekä siitä, mitkä viranomaiset huolehtivat täytäntöönpanosta, ja velvoittaa kunnat asettamaan sitä varten lautakuntia ja toimihenkilöitä sekä määrätä näiden tehtävistä ja toiminnasta.

Valtioneuvosto voi myös antaa määräyksiä tarkastusten toimitamisesta ja ilmoittamisvelvollisuudesta, milloin se on tarpeen tässä laissa edellytetyjä toimenpiteitä tai tämän lain nojalla annettujen määräysten täytäntöönpanoa ja valvontaa varten.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja määräyksiä annettaessa ja niissä olevia valtuuksia käytettäessä on otettava huomioon:

1) että valtioneuvoston tämän lain alaan kuuluvissa asioissa ratkaisuvaltaa käyttämään asettamissa elimissä tulee puheenjohtajien lisäksi valittavista jäsenistä yhtä monen edustaa vuokralais- ja vuokranantajapiirejä;

2) että kaikissa elimissä yhdellä jäsenistä, mikäli mahdollista, sekä valitusasteena toimivassa elimessä puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus; sekä

3) että valitusasteena toimivan elimen puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan määrää korkein oikeus.

7 §. Valtioneuvoston hyväksymällä, vuokralais- tai vuokranantajapiirejä edustavalla rekisteröidyllä yhdistyksellä on oikeus asianosaisen suostumuksella saattaa edellä 6 §:ssä tarkoitetun elimen huoneenvuokrasäännöstelyä koskevassa asiassa antama ratkaisu, josta ei muutoin saada valittaa, korkeimman oikeuden tutkittavaksi, jos yhdistys katsoo, että ratkaisu perustuu virheelliseen lain soveltamiseen. Tällainen valitus on tehtävä kuudenkymmenen päivän kuluessa siitä, kun valituksenalainen päätös on julistettu tai, milloin päätöstä ei julisteta, kun asianosainen on saanut siitä tiedon.

Tutkiessaan valituksen korkein oikeus voi palauttaa asian uudelleen käsiteltäväksi tai oikaista valituksenalaisen ratkaisun tahi asiakirjoihin liitettävällä päätöksellä hylätä valituksen.

Asian saattaminen korkeimman oikeuden tutkittavaksi ei estä valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanoa, ellei korkein oikeus toisin määrää.

Edellä olevat säännökset eivät aiheuta muutosta siihen, mitä menetetyt ajan takaisin saamisesta ja lainvoiman saaneen tuomion purkamisesta on voimassa.

Tarkeimmat määräykset menettelystä tässä pykälässä tarkoitetuissa asioissa antaa valtioneuvosto.

8 §. Kun tämän lain nojalla on julkaistu sellaisia säännöksiä, joiden antamiseen hallitusmuodon mukaan eduskunnan myötävaikutus on tarpeen, on niistä viivytyksettä ilmoitettava eduskunnan puhemiehelle, jonka on saatettava ne eduskunnan tietoon heti tahi, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut, ja ne on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

9 §. Valtioneuvoston ja sosiaaliministeriön tämän lain tai siihen perustuvien määräysten nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

10 §. Sitoumus, sopimus tai muu välipuhe, joka tehdään vastoin tämän lain nojalla annettuja määräyksiä taikka jonka tarkoituksena on näiden määräysten kiertäminen, olkoon mitätön.

11 §. Tämän lain nojalla annettujen määräysten rikkomisesta rangaistaan eräitä valtuuslakeja vastaan tehtyjen rikosten rankaisemisesta 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun lain (305/58) mukaan.

12 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960 ja on voimassa vuoden 1960 kesäkuun loppuun. Kuitenkin voidaan asuinhuoneistoja koskeva vuokrasuhde, jonka osalta säännöstely lakkaa muusta syystä kuin 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun purkamismääräyksen tai -luvan johdosta, vuoden kuluessa sen jälkeen irtisanoa päättyväksi vain neljän kuukauden kuluttua sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana irtisanominen on toimitettu, jolleivät asianosaiset tämän lain voimaantulon jälkeen ole muusta irtisanomisajasta sopineet.

Valtioneuvoston päätös asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta 5 päivältä joulukuuta 1956 (598/56) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja siihen liittyvä lämpimän veden jakelusta suoritettavista korvauksista 29 päivänä lokakuuta 1958 annettu sosiaaliministeriön päätös (428/58) ovat noudatettavina, kunnes niitä asianmukaisessa järjestyksessä muutetaan tai ne kumotaan, kuitenkin enintään vuoden 1960 kesäkuun loppuun.

136. HUONEENVUOKRASÄÄNNÖSTELY.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 30 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 496/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:174)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun lain (495/59) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 luku.

Säännöstelyn alaiset vuokrasuhteet.

1 §. Asuinhuoneistoja koskevat vuokrasuhteet ovat Helsingin, Turun ja Tampereen kaupungeissa sellaisen säännöstelyn alaisia kuin jäljempänä säädetään.

2 §. Asuinhuoneistona pidetään huoneistoa, jota yksinomaan tai pääasiallisesti käytetään asuntona.

Huone tai huoneet, joihin ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä, muodostavat erillisen huoneiston, jos sitä tai niitä on sellaisenaan pidetty tai asianhaaran mukaan on sellaisena pidettävä.

3 §. Huoneenvuokrasäännöstelystä ovat vapaat sellaiset uudet rakennukset ja vanhojen rakennusten uudet huoneistot, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen sekä sellaiset kesä- tai muut lomanviettoasunnot, jotka tammikuun 1 päivänä 1950 eivät ole olleet vuokralaisen hallinnassa taikka sen jälkeen ovat vapautuneet tai vapautuvat, niin myös sellaiset vanhojen rakennusten huoneistot, jotka tammikuun 1 päivänä 1958 eivät ole olleet vuokralaisen hallinnassa tai sen jälkeen ovat vapautuneet tai vapautuvat.

Huoneenvuokrasuhde, jossa huoneistossa asuva henkilö on luovuttanut osan huoneistosta alivuokralaisen käyttöön, ei ole säännöstelyn alainen.

Rakennusta pidetään tämän päätöksen tarkoittamana vanhana rakennuksena, jos sen rakentamiseen kuuluvat pääasialliset työt on suoritettu ennen tammikuun 1 päivää 1949 ja suurin osa rakennuksesta on otettu tai olisi voitu ottaa sitä ennen tarkoitukseensa käytettäväksi.

Kesä- tai muulla lomanviettoasunnolla tarkoitetaan sellaista asuinhuoneistoa, jota huoneiston omistaja tai haltija ei käytä vakinaisena asuntona, vaan joka on varattu hänen tai hänen perheensä käytettäväksi loma-aikojen viettämisestä tai muuta vastaavanlaista tilapäistä oleskelua varten.

Vanha rakennus, jonka maistraatti tai järjestysvoima on lainvoimaisella päätöksellä määrännyt hengenvaaralliseksi purettavaksi tai

jonka purkamiseen huoneenvuokralautakunta on lainvoimaisella päätöksellään antanut luvan, on vapaa huoneenvuokrasäännöstelystä.

4 §. Huoneenvuokrasäännöstelyn alaisia eivät ole vanhoissakaan rakennuksissa sellaiset hotellien, matkustajakotien ja yömajojen kalustetut huoneet, joista vuokramaksu luetaan päivältä tai viikolta kerrallaan.

Jos sopimuksella, jolla rakennus tai sen osa on annettu vuokralle, on samalla luovutettu jokin maa-alue sen yhteydessä viljeltäväksi, ei vuokrasuhde ole säännöstelyn alainen viljelysmaan osalta.

5 §. Säännöstelyalaista asuinhuoneistoa älköön huoneenvuokralautakunnan luvatta muutettako muunlaiseksi huoneistoksi eikä myöskään kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi. Ilman lautakunnan lupaa älköön sellaista asuinhuoneistoa tai sen osaa myöskään yhdistettäkö toiseen huoneistoon.

Rakennusta, jossa on yksi tai useampia asuinhuoneistoja, tai sen osaa, älköön purettako ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa. Sellaista lupaa älköön kiellettäkö, jos rakennuksen tilalle suunniteltuun uudisrakennukseen, jonka osalta esitetään piirustukset ja rakentamiseen tarvittavasta rahoituksesta luotettava selvitys, tulee huomattavasti lisää uutta asuintilaa tahi pätevät syyt muutoin puoltavat uudestaan rakentamista ja jos kummassakin tapauksessa purettavan rakennuksen asuinhuoneiston vuokralaiselle tarjotaan hänen asunnon tarvettaan vastaava asunto.

6 §. Edellä 5 §:n 2 momentissa tarkoitettuna selvityksenä rakentamiseen tarvittavasta rahoituksesta pidettäköön myös asuntotuotantotoimikunnan antamaa todistusta.

Asunnon tarjoaminen purettavan rakennuksen asuinhuoneiston vuokralaiselle on tehtävä kirjatussa kirjeessä tai muutoin todisteellisesti; ja on siinä mainittava tarjotun huoneiston huoneluku, pinta-ala, todennäköinen vuokra tai, milloin kysymyksessä on osakehuoneisto, siihen oikeuttavien osakkeitten todennäköinen hinta.

Jollei vuokralainen ole 14 päivän kuluessa tiedon saannista hyväksynyt tarjousta eikä voi esittää pätevää syytä kieltäytymiselleen, katsotaan hänen luopuneen tarjotusta huoneistosta.

7 §. Vuokralaisen on suoritettava korvauksena asuinhuoneiston käyttämisestä viimeksi voimassa ollut huoneenvuokrasäännöstelymääräysten mukainen vuokra korotettuna sosiaaliministeriön vahvistamalla korotusmäärällä, ellei vuokramaksu määräydy 8 tai 10 §:n säännösten mukaisesti.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu vuokra on suoritettava kuukausittain etukäteen.

8 §. Vuokralaisella ja vuokranantajalla on valta sopia sen vuokramaksun suuruudesta, joka vuokralaisen on suoritettava.

Elleivät asianosaiset ole sopineet vuokramaksusta, on kummallakin oikeus saattaa vuokramaksun suuruus huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi.

9 §. Vuokramaksun lisäksi on vuokralaisen suoritettava korvausta lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta siten kuin siitä erikseen säädetään, ellei vuokramaksusta tehty sopimus koske näitäkin korvauksia.

10 §. Vahvistaessaan vuokramaksun on huoneenvuokralautakunnan otettava huomioon sosiaaliministeriön erikseen vahvistama vuokrakus-

tannusten nousu, paikkakunnan vapaa vuokrataso, huoneiston sijainti ja muut sen vuokra-arvoon vaikuttavat tekijät.

11 §. Vuokralaisen on suoritettava huoneenvuokralautakunnan 10 §:n nojalla määräämä vuokramaksu sen kuukauden alusta, jona asia on pantu vireille huoneenvuokralautakunnassa.

12 §. Sosiaaliministeriö asettaa avukseen huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun lain (495/59) 5 §:n 5 momentissa mainittua tarkoitusta varten enintään viisijäsenisen toimikunnan, jossa puheenjohtajan lisäksi on yhtä monta edustajaa vuokranantaja- ja vuokralaispiireistä.

13 §. Säännöstelynälaista asuinhuoneistoa koskevaa vuokrasopimusta ei voida vuokranantajan puolelta irtisanoa ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta. Jos vuokrasopimus on tehty ehdolla, että se ilman irtisanomista päättyy määräaikana, on sopimus, milloin vuokralainen haluaa sen jatkuvan eikä lautakunta vuokranantajan hakemuksesta toisin päätä, katsottava uudistetuksi ennen sovituksi vuokrakaudeksi, ei kuitenkaan kerrallaan kuutta kuukautta pitemmäksi ajaksi.

14 §. Huoneenvuokralautakunta älköön kieltäytykö antamasta suostumusta asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai määräaikaisen vuokrasopimuksen pitentämättä jättämiseen:

1) jos vuokranantaja, joka on neljä vuotta omistanut talon tai määrätyn asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, haluaa saada talostaan huoneiston tai osakehuoneistonsa asunnoksi itselleen tai perheelliselle lapselleen ja jos lisäksi hän tai hänen lapsensa on välttämättömästi asunnon tarpeessa tai painavat syyt muutoin puoltavat irtisanomista;

2) jos vuokranantaja, joka omistaa talon tai sellaiset osakkeet, kuin 1 kohdassa tarkoitetaan, halutessaan asuntoa itselleen tai lapselleen tai hyväksyttävästä syystä muulle henkilölle, luovuttaa vuokralaisensa käyttöön toisen huoneiston eivätkä kohtuussyyt vaadi vaihdon epämistä;

3) jos talo, missä huoneisto on, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa tai asuinhuoneisto jakaa pienempiin osiin ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista tai jakkamista;

4) jos omakotitalon tai muun siihen verrattavan rakennuksen omistaja todella tarvitsee rakennuksen joko kokonaan tai osaksi omaan käyttöön;

5) jos työsopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralla hallita työnantajan huoneistoa, lakkaa; eikä

6) muutoinkaan, jos erittäin painavat syyt puoltavat irtisanomisen hyväksymistä tai vuokrasuhteen jatkamatta jättämistä.

Välttämättömästi asunnon tarpeessa ei ole sellainen henkilö, joka on menettänyt asuntonsa ilmeisesti omasta syystä.

Omakotitalona pidetään sellaista pienehköä rakennusta, johon kuuluvat huoneet, ullakolla ehkä olevat mukaanluettuina, perustyyppiltään on tarkoitettu yhdeksi huoneistoksi.

15 §. Milloin 14 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa on ilmeistä, että vuokranantaja tai hänen lapsensa ei tarvitse koko kysymyksessä olevaa huoneistoa, huoneenvuokralautakunnalla on oikeus hyväksyä irtisanominen tai vuokrasuhteen jatkamatta jättäminen salli-

malla vuokranantajan tai hänen lapsensa saada hallintaansa vain osa huoneistoa. Lautakunnan on sen ohella määrättävä huoneiston yhteisten etujen käyttämisestä.

Milloin 14 §:n 1 momentin 1 ja 6 kohdassa säädettyjä edellytyksiä vuokrasuhteen irtisanomiseen tai jatkamatta jättämiseen ei ole olemassa, voi lautakunta velvoittaa vuokralaisen luovuttamaan osan tämän hallitsemasta huoneistosta hakijan tai hänen lapsensa käytettäväksi siinä aikana, kun hän tai hänen lapsensa sitä tarvitsee.

Jos osa asuinhuoneistosta määrätään luovutettavaksi 2 momentin nojalla vuokranantajan tai hänen lapsensa käytettäväksi, tahi 14 §:n 1 momentin 4 kohdan nojalla vuokranantajalle, tulee lautakunnan, mikäli vuokramaksusta ei sovita, päätöksessään samalla vahvistaa vuokramaksu sille osalle huoneistoa, joka edelleen jää vuokralaisen käytettäväksi, huomioon ottaen sopivassa suhteessa yhteisistä eduista aiheutuvat kustannukset.

Mitä 3 momentissa säädetään, olkoon, mikäli ei toisin ole sovittu, vastaavasti noudatettavana myös, milloin vuokralainen vapaaehtoisesti luovuttaa osan huoneistosta vuokranantajan tai hänen lapsensa käytettäväksi.

16 §. Jos huoneenvuokralautakunta niissä tapauksissa, joita 14 §:n 1 momentin 1, 4 ja 6 kohdassa tarkoitetaan, suostuu irtisanomiseen, lautakunnan on velvoitettava vuokralainen muuttamaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana asia on ratkaistu huoneenvuokralautakunnassa, sekä vaihtamaan huoneistoa 14 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa huoneenvuokralautakunnan sopivaksi harkitsemaan päivään mennessä, ei kuitenkaan myöhemmin kuin kolmen kuukauden kuluessa.

Antaessaan suostumuksen vuokrasuhteen irtisanomiseen niissä tapauksissa, joita 14 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitetaan, lautakunnan on velvoitettava työntekijä muuttamaan huoneistosta neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun työsuhde on päättynyt.

Jos lautakunta niissä tapauksissa, joita 14 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetaan, antaa suostumuksensa vuokrasuhteen irtisanomiseen tai jatkamatta jättämiseen, on vuokrasopimus katsottava irtisanotuksi sinä päivänä, jona vuokralainen on saanut kutsun lautakunnan istuntoon; ja lautakunnan tulee samalla velvoittaa vuokralainen muuttamaan huoneistosta määräpäivänä, jolloin on otettava huomioon 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) määräykset muuttojasta.

Jos lautakunta 15 §:n 1 ja 2 momentin nojalla antaa suostumuksensa vuokrasuhteen irtisanomiseen tai jatkamatta jättämiseen siten, että vuokranantaja tai hänen lapsensa saa hallintaansa vain osan huoneistoa, lautakunnan tulee velvoittaa vuokralainen sopivaksi katsottavasta määräpäivästä alkaen luovuttamaan päätöksessä määrätyn osan huoneistosta vuokranantajan tai hänen lapsensa hallintaan.

17 §. Vuokranantajan hakemuksesta voi huoneenvuokralautakunta määrätä säännöstelynalaisen asuinhuoneiston vuokrasuhteen määräpäivästä lakkaamaan:

1) jos huoneiston vuokralainen ei ole asunut hallitsemassaan huoneistossa kolmen viimeksi kuluneen kuukauden aikana eikä tämä ole aiheutunut pätevistä syistä; tai

2) jos aviopuolisilla, muulla perheellä tai yksityisellä henkilöllä on vuokralla hallitsemansa asuinhuoneiston lisäksi toinenkin asuinhuoneisto samalla paikkakunnalla.

Huoneiston haltija, jonka vuokrasuhde määrätään lakkaamaan, on velvollinen vastaamaan vuokrasopimuksensa mukaisista velvoituksista 1 momentissa tarkoitettuun määräpäivään.

Asuntoa, joka on tarkoitettu kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi, alköön luettako 1 momentissa tarkoitetuksi eri asuinhuoneistoksi.

Määrätessään vuokrasuhteen lakkaamaan velvoittakoon huoneenvuokralautakunta huoneistossa asuvat tai sitä hallitsevat viipymättä siitä muuttamaan omalla kustannuksellaan tapahtuvan hädön uhalla.

2 luku.

Säännöstelyn toimitukset ja niiden tehtävät.

18 §. Vuokrasäännöstelystä johtuvien asiain käsittelyä varten on 1 §:ssä tarkoitettuihin kaupunkiin asetettava huoneenvuokralautakunta tai tarpeen mukaan useampia huoneenvuokralautakuntia.

Milloin kaupungissa on useampia lautakuntia, vahvistaa sosiaaliministeriö tarvittaessa niiden esityksestä sen elimen kokoonpanon, jonka tulee huolehtia lautakuntien yhteisten asiain hoidosta ja päättää asiain jaosta eri lautakuntien kesken.

Lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet valitsee kaupunginvaltuusto. Kaupunginhallituksella on oikeus valita lautakuntaan väliaikainen puheenjohtaja ja jäsenet sekä heidän varamiehensä, ja jatkuu näiden toimikausi, kunnes valtuusto on vaalin toimittanut.

Lautakunnan palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suorittaa kaupunki.

19 §. Huoneenvuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, joista toisen tulee edustaa vuokralais- ja toisen vuokranantajapiirejä. Yhdellä jäsenistä, lähinnä puheenjohtajalla, tulee, mikäli mahdollista, olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus. Jokaiselle jäsenelle valitaan vähintään yksi varamies. Puheenjohtajalle ja jäsenille on tehtävästään suoritettava kohtuullinen palkkio.

Lautakunnalla tulee tarpeen mukaan olla sihteeri, tarkastaja ja muita toimihenkilöitä, jotka lautakunta ottaa, kun kaupunginvaltuusto on sitä varten osoittanut määrärahan. Sihteerin tulee olla perehtynyt pöytäkirjan pitoon. Lääninhallituksella on valta tarvittaessa velvoittaa kaupunki asettamaan lautakunnan avuksi tarpeellisiksi katsottavat toimihenkilöt.

Lautakunnan tulee sosiaaliministeriölle ilmoittaa, kuka toimii lautakunnan puheenjohtajana ja hänen varamiehenään sekä lautakunnan sihteerinä.

Lautakunnan pöytäkirjasta annettavista otteista peritään kaupunginvaltuuston vahvistaman perusteen mukainen kaupungille tuleva lunastus.

20 §. Huoneenvuokralautakunnan tehtävänä on:

- 1) valvoa, että tätä päätöstä ja huoneenvuokralautakunnan sen nojalla antamia määräyksiä noudatetaan, sekä ryhtyä tarpeen vaatiessa asianmukaisiin toimenpiteisiin rikkomusten syytteesen saattamiseksi ja väärinkäytösten oikaisemiseksi;
- 2) sosiaaliministeriölle toimittaa sen pyytämiä tietoja ja seloituksia huoneenvuokraoloista paikkakunnalla sekä lautakunnan toiminnasta;
- 3) epäselvissä tapauksissa ratkaista, onko rakennusta pidettävä tämän päätöksen mukaan vanhana vai uutena rakennuksena, onko huo-

neisto katsottava säännöstelyn alaiseksi vai ei sekä onko huoneisto luet-
tava asuinhuoneistoksi; sekä

4) muutoin täyttää tässä päätöksessä ja sen nojalla lautakunnal-
le määrätyt tehtävät.

21 §. Vahvistamistaan vuokramaksuista tulee lautakunnan pitää kiin-
teistöittäin järjestettyä luetteloa, jossa on mainittava vuokratun raken-
nuksen tai huoneiston tarkka osoite ja suuruus, vuokranantajan nimi sekä,
jos lautakunta on käsitellyt huoneiston vuokramaksun suuruutta,
päätöksen antamispäivä, vahvistetun vuokramaksun suuruus ynnä pää-
tökseen tyytymättömyyttä ilmoittaneen asianosaisen nimi. Saatuaan jäl-
jennöksen vuokrantarkastuslautakunnan päätöksestä huoneenvuokralauta-
kunnan on merkittävä vastaavat tiedot siitä luettelonsa.

22 §. Muutosta huoneenvuokralautakunnan päätökseen haetaan valituk-
sella Helsingin vuokrantarkastuslautakunnalta.

Vuokrantarkastuslautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjoht-
tajan määrää oikeusministeriön esittelystä korkein oikeus. Muut jäse-
net määrää valtioneuvosto.

Puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä muut vuokrantarkas-
tuslautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion
varoista.

23 §. Vuokrantarkastuslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä
muuta jäsentä sekä vastaava määrä varajäseniä. Lautakunnan jäsenis-
tä tulee kahden edustaa vuokralais- ja kahden vuokranantajapiirejä. Pu-
heenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaa-
dittava kelpoisuus.

Vuokrantarkastuslautakunta ottaa itselleen sihteerin ja saatu-
aan siihen sosiaaliministeriön suostumuksen, muun ehkä tarvitsemansa
henkilökunnan. Sihteerin vaalista on sosiaaliministeriölle tehtävä ilmoit-
tus.

Lautakunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Pöytäkirjan
ja lautakunnan toimituskirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa
sihteeri.

Lautakunnan toimituskirjoista ei peritä maksua.

24 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan jä-
senet toimivat tuomarin vastuulla. Heidän kelpoisuudestaan ja esteelli-
syydestään on voimassa, mitä välimiesmenettelystä 4 päivänä helmi-
kuuta 1928 annetun lain (46/28) 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Jos jäsenten kesken ilmaantuu eri mieltä asiasta, on äänestyk-
sen tulosta määrättäessä noudatettava, mitä oikeudenkäymiskaaren 23
luvun 3 ja 4 §:ssä on säädetty.

Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta ovat
vain täysilukuisina päätösvaltaisia.

25 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan kä-
sittelemistä asioista on pidettävä luetteloa. Huoneenvuokralautakunnan
käsittelemistä asioista on luettelossa mainittava vuokranantajan ja vuok-
ralaisen nimet, vuokratun huoneiston tai rakennuksen osoite ja suuruus
sekä lautakunnan toimenpiteet asiassa; ja siihen on tehtävä merkintä
tyytymättömyyden ilmoittamisesta.

26 §. Tämän päätöksen noudattamista valvoo sosiaaliministeriö, jon-
ka asiana myös on tarpeellisia tietoja, neuvoja ja ohjeita antaen huoleh-
tia siitä, että huoneenvuokralautakuntien ja vuokrantarkastuslautakun-

nan toiminnassa säily tarpeellinen yhdenmukaisuus, niin myös lautakunnilta hankkimiensa selvitysten nojalla sekä tarpeen mukaan tarkastuksia toimittamalla seurata lautakuntien toimintaa ja yleensä huoneenvuokraolojen kehitystä eri paikkakunnilla.

Sosiaaliministeriön valtuuttamalle henkilölle on pyynnöstä esitettävä huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan pöytäkirjat sekä niiden toimintaa koskevat asiakirjat. Hänen tulee asianomaisilta saada myöskin kaikki muut tarpeellisiksi katsomansa, huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan toimintaa koskevat tiedot.

3 luku.

Säännöstelyä koskevien asiain käsittely.

27 §. Se, joka haluaa saada tässä päätöksessä mainitun asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ilmoittakoon siitä suullisesti vastaanoitoaikana tai kirjallisesti lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille. Kirjallinen ilmoitus on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, joita on pidettävä asianosaisten saatavina lautakunnan kansliassa. Asia katsotaan vireille pannuksi silloin, kun ilmoitus on tehty.

Lautakunnalle ilmoitettu asia on otettava käsiteltäväksi lautakunnan istunnossa neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus on tehty. Lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee toimituttaa kutsu ilmoituksen tekijälle ja hänen vastapuolelleen lautakunnan istuntoon vähintään viisi päivää ennen istuntoa. Samaa määräaikaa noudattaen on kutsu lautakunnan istuntoon toimitettava asianosaisille silloin, kun lautakunta ilman asianomaisen ilmoitusta omasta aloitteestaan ottaa asian käsiteltäväkseen.

Jos asianosaista on kutsun antamista varten kotoansa etsitty, häntä tahi hänen asiamiestänsä tapaamatta, ja jos ei myöskään hänen kotiväeltänsä tahi naapureiltansa taikka sieltä, missä hänellä on virka tai elinkeinö, ole voitu saada varmaa osoitusta, missä hän tahi hänen asiamiehensä tässä maassa oleskelee, voidaan kutsu toimittaa hänelle tiedoksi kiinnittämällä se hänen asuntonsa ovelle tai talon ilmoitustaululle tahi sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa.

Huoneenvuokralautakunnassa voi asianosaista ilman eri valtuutusta edustaa hänen puolisonsa tai täysi-ikäinen lapsensa.

Sen estämättä, että asianosainen kutsun saatuaan jää istuntoon saapumatta, tulee lautakunnan käsitellä sille ilmoitettu asia ja, jollei muuta estettä ole, ratkaista se päätöksellä.

28 §. Huoneenvuokralautakunta voi, milloin syytä on, itse tai jollakin jäsenellään taikka muulla määräämällään henkilöllä toimittaa huoneiston katselmuksen. Katselmuksen toimittamista varten tulee poliisiviranomaisen tarvittaessa antaa virka-apua.

Vuokranantajat ja vuokralaiset ovat velvolliset, lautakunnan vaatiessa, antamaan sille tietoja vuokrasäännöstelyn alaisten huoneistojen vuokrasta eri aikoina sekä lautakunnan vaatimia muita kiinteistöjä tai huoneistoa koskevia tietoja.

29 §. Milloin asian käsittely huoneenvuokralautakunnassa siirretään, on asia, jollei erityisiä syytä pitempään lykkäykseen ole, otettava edelleen käsiteltäväksi neljäntoista päivän kuluessa pidettävässä istunnossa.

30 §. Kun asianosaisille tai, jos asiassa on vain yksi asianosainen, tälle on varattu tilaisuus esittää lausuntonsa ja kun huoneenvuokralauta-

kunta on saanut tarpeelliseksi katsomansa selvityksen sekä tarvittaessa toimittanut 28 §:n 1 momentissa mainitun katselmuksen, tulee lautakunnan viipymättä julistaa päätös asiassa.

Jolleivät asianosaiset heti ilmoita tyytyvänsä lautakunnan päätökseen, tulee puheenjohtajan antaa valitusosoitus.

31 §.

Huoneenvuokralautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta. Lautakunnan istunnossa pidetään pöytäkirjaa, jossa on mainittava saapuvilla olleet jäsenet sekä kussakin käsittelyssä asiassa asianosaisten esittämät vaatimukset, ehkä kuultujen henkilöiden kertomukset ja lautakunnan päätös.

Pöytäkirjaan on myös otettava katselmuksen pöytäkirja, jos katselmuks on pidetty, sekä tarpeellisin osin muut asiakirjat.

Pöytäkirjan allekirjoittaa puheenjohtaja.

Pöytäkirjan tulee olla valmiina neljäntoista päivän kuluessa istuntopäivän jälkeen. Siitä on annettava pyydettyä otteita. Kuitenkin on, milloin asian käsittely on siirretty, pöytäkirja valmistettava niin joutuisasti, että siitä voidaan asianosaiselle pyynnöstä antaa ote hyvissä ajoin ennen asian seuraavaa käsittelyä.

32 §.

Huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee olla yleisön tavattavissa vähintään kahtena päivänä viikossa aikana ja paikassa, joista on ilmoitettava niin kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty. Niin ikään tulee lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin, milloin lautakunta on käsittelemässä asiassa tehnyt lopullisen päätöksen, olla tavattavissa niinä päivinä, jolloin 33 §:ssä sanotut määräajat päättyvät.

Milloin muu kuin 33 §:ssä tarkoitettu määräaika päättyy sellaisena päivänä, jolloin lautakunnan puheenjohtaja tai sihteeri 1 momentin mukaan ei ole yleisön tavattavissa, saadaan toimenpide suorittaa vielä lähinnä seuraavana 1 momentissa mainittuna päivänä.

33 §.

Asianosainen, joka ei tyydy huoneenvuokralautakunnan päätökseen, ilmoittakoon tyytymättömyytensä lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille seitsemän päivän kuluessa päätöksen julistamispäivästä lukien ja antakoon viimeistään ensimmäisenäkolmatta päivänä ennen kello kahtatoista vuokrantarkastuslautakunnalle osoitetun valituskirjansa liitteineen kaikki kaksi kappalein huoneenvuokralautakunnalle. Valituskirjan perilletoimittamisessa saadaan käyttää myös postin välitystä.

Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen säädetään 39 ja 40 §:ssä.

34 §.

Huoneenvuokralautakunta vaatikoon valituksen johdosta toiselta asianosaiselta selityksen, joka on annettava neljäntoista päivän kuluessa, sekä lähettäköön sen jälkeen viipymättä valituskirjan liitteineen, vastapuolen ehkä antaman selityksen sekä asiaa lautakunnassa käsiteltäessä kertyneet asiakirjat alkuperäisinä tai jäljennöksinä, niin myös lautakunnan valituksen johdosta antaman lausunnon vuokrantarkastuslautakunnalle.

Selitys voidaan toiselta asianosaiselta, jota ei tavata, vaatia kiinnittämällä sitä koskeva tiedotus hänen asuntonsa ovelle tai talon ilmoitustaululle tahi sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa. Selityksen voi asianosaisen puolesta antaa 27 §:n 4 momentissa tarkoitettu omainen.

35 §.

Vuokrantarkastuslautakunnan tulee sille saapuneiden asiakirjojen perusteella ja hankittuaan asiassa ehkä tarpeellisen lisäselvityk-

sen joutuisasti käsitellä asia ja antaa siitä päätös. Lautakunnan päätökseen asianosainen ei saa hakea muutosta. Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen eräissä tapauksissa säädetään 39 ja 40 §:ssä.

36 §. Jos vuokralainen tai vuokranantaja sellaisessa asiassa, joka on ratkaistu vuokrantarkastuslautakunnan tai huoneenvuokralautakunnan lainvoimaisella päätöksellä, väittää, että jossakin päätökseen vaikuttaneessa olosuhteessa on tapahtunut muutos tahi että poikkeuksellinen muu syy vaatii asian uudelleen harkitsemista, sekä sellaisella perusteella ilmoittaa asian uudelleen huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ottakoon lautakunta hänen hakemuksensa tutkittavakseen. Mikäli tällöin näytetään, että olosuhteet ovat asiassa aikaisemmin annetun päätöksen jälkeen olennaisesti muuttuneet, tai todetaan sanotunlainen poikkeuksellinen syy, ratkaisoon lautakunta asian uudelleen aikaisemman päätöksen esteenä olematta.

37 §. Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta voivat vaadittaessa velvoittaa asianosaisen suorittamaan kohtuullisen korvauksen niistä kuluista, jotka vastapuolelle ovat asian käsittelystä aiheutuneet.

38 §. Vuokrantarkastuslautakunnan tai huoneenvuokralautakunnan lainvoimainen päätös pannaan täytäntöön niinkuin oikeuden lainvoimainen tuomio.

Päätös, jolla lautakunta 14 §:n 1 momentin 5 kohdassa mainitusta syystä on velvoittanut työntekijän muuttamaan huoneistosta, saadaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta, mikäli hakija asettaa pantin tai takauksen vahingonkorvauksesta, johon hänet ehkä veloitetaan, jos päätös muuttuu.

39 §. Vuokralaisten Keskusliitto r. y:llä, Suomen Kiinteistöliitto r. y:llä, Suomen Pienkiinteistöliitto r. y:llä ja Suomen Asunto-osakeyhtiöt ja Asunto-osakkaat - Finlands Bostadsaktiebolag och Bostadsaktieägare r. y:llä on oikeus asianosaisen suostumuksella saattaa huoneenvuokralautakunnan ratkaisu, josta ei muutoin saada valittaa, tai vuokrantarkastuslautakunnan päätös korkeimman oikeuden tutkittavaksi, jos yhdistys katsoo, että ratkaisu tai päätös perustuu virheelliseen lain soveltamiseen.

Valituskirja on annettava korkeimman oikeuden kirjaajankonttoriin viimeistään ennen kello kahtatoista kuudentenakymmenentenä päivänä siitä lukien, kun valituksen alainen päätös on julistettu. Valituskirjaan on liitettävä valituksenalainen päätös alkuperäisenä tai virallisesti oikeaksi todistettuna jäljennöksenä.

40 §. Jollei korkein oikeus katso, että valitus on ilman enempää toimenpiteitä jätettävä tutkittavaksi ottamatta tai hylättävä, hankkikoon toisen asianosaisen selityksen virkateitse.

Tutkiessaan valituksen korkein oikeus voi palauttaa asian uudelleen käsiteltäväksi tai oikaista valituksen alaisen ratkaisun tahi asiakirjoihin liitettävällä päätöksellä hylätä valituksen.

Korkeimmalle oikeudelle tehty valitus ei estä valituksen alaisen päätöksen täytäntöönpanoa, ellei korkein oikeus toisin määrää.

4 luku.

Erinäisiä määräyksiä.

41 §. Talojen ja huoneistojen omistajat ja haltijat alkoot estäkö huo-

neenvuokralautakuntaa, sen jäsentä taikka sen määräämää muuta henkilöä toimittamasta huoneiston katselmusta. He ovat myös velvolliset antamaan näille huoneistoja ja niiden asukkaita koskevia tietoja.

42 §. Tämän päätöksen määräykset eivät aiheuta muutosta 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) säännöksiin vuokranantajan ja vuokralaisen oikeudesta purkaa sekä vuokralaisen oikeudesta irtisanoa huoneistoa koskeva vuokrasopimus.

43 §. Viranomaiset antakoot huoneenvuokralautakunnalle ja vuokrantarkastuslautakunnalle tarpeellista virka-apua.

44 §. Huoneenvuokrauksessa ja muussa tämän päätöksen alaan kuuluvassa asiassa älköön pyydetäkö, vaadittako tai otettako älköönkään myöskään tarjottako tai suoritettako palkkiota, hyvitystä tahi muuta siihen verrattavaa taloudellista hyötyä.

Sellaisissakaan tapauksissa, joissa vuokramaksusta sovitaan, älköön otettako tai suoritettako olosuhteisiin nähden ilmeisesti kohtuutonta maksua tai muuta taloudellista etua.

Muukin sitoumus, sopimus tai välipuhe, joka tehdään vastoin tämän päätöksen määräyksiä tahi jonka tarkoituksena on niiden kiertäminen, olkoon mitätön.

45 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan eräitä valtuuslakeja vastaan tehtyjen rikosten rankaisemisesta 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun lain (305/58) mukaan.

46 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

47 §. Valtioneuvoston ja sosiaaliministeriön huoneenvuokrasäännöstelyä koskevaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

48 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960 ja on voimassa vuoden 1960 kesäkuun loppuun.

Tätä päätöstä on noudatettava sellaisessakin asiassa, joka on saatettu huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi, mutta jota se ei ole ratkaissut ennen tämän päätöksen voimaan tuloa.

Huoneistossa asuneen vuokralaisen, joka on ennen 1 päivää tammikuuta 1959 huoneenvuokralautakunnan tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellä veloitettu luovuttamaan osa huoneistoa vuokranantajan tai hänen lapsensa käyttöön ja sen jälkeen ollut katsottava alivuokralaiseksi, katsotaan hallitsevan huoneiston osaa edelleen päävuokralaisena.

137. LIIKEHUONEISTOJA KOSKEVIEN VUOKRASUHTEIDEN SÄÄNNÖSTELY HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Valtioneuvoston päätös joulukuun 30 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 497/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:175)

Huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun lain (495/59) 2 §:n 2 momentin nojalla valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Milloin vuokranantaja on irtisanonut Helsingin kaupungissa sijaitsevaa liikehuoneistoa koskevan vuokrasuhteen, vuokralaisella on oikeus saattaa kysymys vuokrasuhteen jatkumisesta alempana mainittavan liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi.

Jolleivät asianosaiset sovi 1 momentissa tarkoitetusta huoneistosta suoritettavan vuokramaksun suuruudesta, on kummallakin heistä oikeus saattaa kysymys vuokramaksun määrästä sanotun lautakunnan vahvistettavaksi.

2 §. Liikehuoneistojen vuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä sekä vastaava määrä varajäseniä, jotka kaikki sosiaaliministeriö määrää. Lautakunnan jäsenistä kaksi määrätään Suomen Kiinteistöliitto r. y:n ja kaksi Liikehuoneistojen vuokralaisten Keskusliitto - Affärslokalshyresgästernas Centralförbund r. y:n ehdottamista henkilöistä. Puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus.

Liikehuoneistojen vuokralautakunta on päätösvaltainen vain täysilukuisena. Erimielisyyden sattuessa ratkaistaan asia äänten enemmistöllä.

3 §. Kun asia on ilmoitettu liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi, varatkoon se kummallekin asianosaiselle tilaisuuden esittää, mitä asiansa puolesta katsovat tarpeelliseksi.

4 §. Kun kysymys liikehuoneiston vuokrasuhteen jatkumisesta on saatettu liikehuoneistojen vuokralautakunnan ratkaistavaksi, on lautakunnalla valta erittäin painavien syiden vaatiessa kieltää irtisanominen määräajaksi. Vuokrasuhde päättyy määräajan umpeen kuluttua, ellei sitä ennen tehdystä hakemuksesta vuokrasuhdetta määrätä edelleen määräajan jatkumaan.

Vahvistaessaan vuokramaksun määrän lautakunnan tulee ottaa huomioon liikehuoneiston sijainti ja muut sen arvoon liikehuoneistona vaikuttavat seikat.

5 §. Liikehuoneistojen vuokralautakunnan päätökseen ei saa hakea muutosta.

Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen säädetään huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun lain (495/59) 7 §:ssä. Valitusoikeus on edellä 2 §:ssä mainituilla yhdistyksillä.

6 §. Liikehuoneistojen vuokralautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion varoista.

7 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

8 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960 ja on voimassa vuoden 1960 kesäkuun loppuun.

Päätös ei koske edellä mainitun huoneenvuokrien säännöstelystä annetun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöstelystä vapaita rakennuksia ja huoneistoja.

138. ASUINHUONEISTOJEN VUOKRAKUSTANNUSTEN NOUSU.

Sosiaaliministeriön päätös joulukuun 30 p:ltä 1959.
(Suomen as. -kok. 498/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:176)

Sosiaaliministeriö on huoneenvuokrien säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun lain (495/59) 5 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Siksi määräksi, jolla vuokrakustannusten on asuinhuoneistojen vuokrakustannusten noususta 23 päivänä joulukuuta 1958 annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä (525/58) edellytettyy tasoon verrattuna katsottava nousseen ja jolla vuonna 1959 voimassa ollutta säännöstelymääräysten mukaista vuokramaksua, johon ei sisälly korvausta lämmityskustannuksista, saadaan 1 päivästä tammikuuta 1960 korottaa, vahvistetaan 10 %.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske vuokramaksua, jonka suuruudesta on sovittu.

Vuokramaksusta, joka on vahvistettu huoneenvuokralautakunnan tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellä, on voimassa, mitä erikseen on määrätty.

2 §. Edellä 1 §:ssä mainitut prosenttimäärät vastaavat

1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassa olleelle vuokramaksulle tai myöhemmin vahvistetulle perusvuokralle	958 %	korotusta
jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939, mutta ennen vuoden 1941 loppua valmistuneen huoneiston perusvuokralle	676 %	"
vuosina 1942, 1943 ja 1944 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	458 %	"
vuonna 1945 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	254 %	"
vuonna 1946 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	143 %	"
vuonna 1947 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	98 %	"
vuonna 1948 valmistuneen huoneiston perusvuokralle	45 %	"

jolloin vuokramaksussa ja perusvuokrassa ei oteta lukuun lämmityskustannusten korvausta.

3 §. Vuonna 1959 voimassa olleena 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuna säännöstelymääräysten mukaisena vuokramaksuna, jota saadaan korottaa 10 %:lla, pidetään asuinhuoneiston 1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassa olleen vuokrasopimuksen mukaista vuokramaksua tai huoneistolle myöhemmin vahvistettua perusvuokraa, lukuun ottamatta lämmityskustannusten korvausta, mutta korotettuna asuinhuoneistojen vuokratannusten noususta 23 päivänä joulukuuta 1958 annetun sosiaaliministeriön päätöksen (525/58) 2 §:ssä vahvistetulla korotusmäärällä.

4 §. Milloin vaurioituneessa ja 1 päivän kesäkuuta 1939 jälkeen oleellisesti korjatussa rakennuksessa olevan asuinhuoneiston perusvuokra on jaettu kahteen osaan, joista toinen vastaa rakennuksen vaurioitumatonta ja toinen korjattua osaa, molemmat ilman lämmityskustannuksia, saadaan kumpaakin perusvuokran osaa korottaa, niinkuin edellä on määrätty.

5 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

139. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUSSÄÄNNÖK-
SISTÄ VEROLAKEIHIN.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 521/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:182)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuoden 1960 tulojen ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä sanotun vuoden tulojen perusteella toimitettavassa kunnallisverotuksessa on sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) vuonna 1960 nostettua korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitettun yhteisön osuustodistusten, välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltain Liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoutumusten eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoutumusten korkoa vuosilta 1945-1958;

2) korkoa, joka on saatu Rovaniemen kauppalan oikeudesta pakolunastaa kauppalan alueeseen kuuluvaa maata 27 päivänä huhtikuuta 1945 annetussa laissa (381/45) tarkoitettusta valtion obligaatiosta, jonka jos se on sidottu indeksiin, sanottu sidonnaisuus on rajoitettu indeksin nousun puoleen määrään, eikä tällaisen obligaation koron maksamisen tai lunastuksen yhteydessä suoritettua indeksin nousuun perustuvaa hyvitystä;

3) toisen korvauslain (390/45) nojalla annetuista korvausobligatioista ja korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuustodistuksista valtiolta tai hallintoyhteisöltä saatua indeksikorotusta taikka pääomanlisäystä tai muuta siihen verrattavaa hyvitystä;

4) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia;

5) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuna Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengenviljelyn edistämiseksi 3 päivänä lokakuuta 1947 annetun lain (732/47) mukaiset apurahat sekä tieteellisessä tutkimuslaitoksessa toimivalle tieteenharjoittajalle tieteellistä työtä varten annetut apurahat;

6) tieteellisen tai taitteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua

palkkiota tai valtion samanluontoista taikka muusta ansiokkaasta toiminnasta antamaa eläkettä;

7) maksua, jonka sähkölaitos- tai puhelinlaitosliikettä säädetyn toimiluvan nojalla harjoittava tahi vesi- tai viemärijohtoliikkeen omistava yhteisö kantaa liittymisestä liikkeen johtoverkostoon, kuitenkin enintään sellaiseen määrään saakka, että eri vuosina kertyneiden tällaisten maksujen yhteismäärä sekä yhteisön osakkeiden tai jäsenten liikkeeseen sijoittama pääoma yhteenlaskettuina eivät ylitä liikkeen verovuoden päätyttyä käytössä olevan käyttöomaisuuden hankinta-arvoa;

8) palkkaa tai palkkiota, jonka Yhdistyneet Kansakunnat tai jokin sen erityisjärjestö maksaa asiantuntijatehtävästä muualla kuin Suomessa; eikä

9) työttömyysavustuksesta 20 päivänä maaliskuuta 1959 annetun lain (126/59) mukaista työttömyysavustusta.

3 §. Porkkalan alueella olevan maatalouskiinteistön veronalaista puhdasta tuottoa määrättäessä älköön otettako huomioon sitä osaa viljelmän viljellyn maan ja luonnonniityn pinta-alasta, jolta satoa ei ole verovuonna korjattu.

4 §. Milloin Suomen rahan määräisestä velasta on vuonna 1956 tai sen jälkeen tapahtuneen hinta- tahi kustannusindeksin taikka muun vastaavan vertailuperusteen muuttumisen johdosta suoritettava koron lisäksi hyvitystä, jota muualla verolainsäädännössä olevien säännösten nojalla ei voida vähentää veronalaisesta tulosta, saadaan tämä hyvitys vähentää verovelvollisen tulojen kokonaismäärästä sellaiseen määrään saakka, joka vastaa velkapääomalle laskettavaa kahden prosentin vuotuista korkoa siltä ajalta, jolta hyvitys suoritetaan, ei kuitenkaan 1 päivää tammikuuta 1956 aikaisemmalta ajalta.

5 §. Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä:

1) oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle alueelle taikka 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa Porkkalan palautuslaissa (341/56) tarkoitettulle Porkkalan alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen;

2) maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa ja maankäyttölain (353/58) 68 §:ssä tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta; eikä

3) edellä 2 §:n 2 kohdassa tarkoitettua obligaatiota.

6 §. Edellä 2 §:n 7 kohdassa mainittu yhteisö on oikeutettu tulo- ja omaisuusverotuksessa veronalaisesta omaisuudestaan vähentämään satonussa kohdassa tarkoitettujen eri vuosina kertyneiden maksujen yhteismäärän.

7 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

140. LAKI KUNNALLISHALLITUKSESTA KAUPUNGISSA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 523/59)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 8 päivänä joulukuuta 1873 kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen 55 §:n 1 momenttiin näin kuuluva uusi 5 a) kohta:

55 §.

5 a) Sen lisäksi, mitä edellä on säädetty, verovelvollisen ansiotulosta on vähennettävä siihen kohdistuvat matkakustannukset asunnosta työpaikkaan halvinta kulkuneuvoa käyttäen, sikäli kuin niiden ei voida katsoa sisältyvän paikkakunnalla tavallisiin elinkustannuksiin, ei kuitenkaan siltä osin kuin matkakustannuksista on erikseen tai palkkaan sisältyen saatu korvausta eikä enempää kuin kuusikymmentätuhatta markkaa vuodessa.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1959 tuloista toimitettavassa verotuksessa.

141. LAKI ERÄIDEN TALLETUSTEN VERONHUOJENNUKSISTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 525/59)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vuosilta 1961-1963 toimitettavissa tulo- ja omaisuusverotuksissa sekä kunnallisverotuksissa ei luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaiseksi tuloksi katsota korkoa, mikä on saatu kotimaiseen pankkiin, säästöpankkiin, osuuskassaan, postisäästöpankkiin tai osuuskunnan säästökassaan karttuvalla talletustilille, säästötillille tai talletustodistuksella vähintään kuudeksi kuukaudeksi sijoitetusta talletuksesta, jota ei ole sidottu indeksiin. Vuodelta 1961 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä kunnallisverotuksessa ei luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaisena tulona myöskään pidetä korkoa eikä indeksin nousuun perustuvaa hyvitystä, mikä on saatu sellaisesta edellä tarkoitetusta talletuksesta, joka on sidottu indeksiin enintään indeksin nousun puoleen määrään.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja talletuksia ei myöskään pidetä vuodelta 1961 eikä, jos talletus on indeksiin sitomaton, vuosilta 1962-1963 toimitettavissa tulo- ja omaisuusverotuksissa luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaisena omaisuutena.

Vuodelta 1960 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa ei luonnollisen henkilön tai jakamattoman kuolinpesän veronalaisena omaisuutena pidetä sellaista talletusta, joka on tehty vuoden 1960 aikana ja sidottu indeksiin enintään indeksin nousun puoleen määrään.

2 §. Työntekijällä on oikeus työnantajansa perustamaan huoltokonttoriin tallettamistaan varoista saamistaan korkotuloista vähentää verotomana vuosilta 1961-1963 toimitettavissa tulo- ja omaisuusverotuksissa sekä kunnallisverotuksissa enintään 15 000 markkaa sekä sanotuilta vuosilta omaisuuden perusteella toimitettavissa verotuksissa tällaisen talletuksensa arvosta enintään 250 000 markkaa.

3 §. Valtiovarainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

142. LAKI MERIMIESVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 526/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:81)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä touku-
kuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 1 §:n 1 momentti, 4 §:n
2 momentti, 25 ja 26 § sekä lisätään sanotun lain 5 §:ään uusi 3 moment-
ti seuraavasti:

1 §. Henkilö, joka on laivanisännän palveluksessa suomalaisessa
ulkomaanliikenteeseen tai rannikkoliikenteeseen käytettävässä kaupp-
aluksessa tai merenkulkuhallituksen alaisessa tarkastus- tai merenmit-
tausaluksessa, jonka bruttovetoisuus on vähintään sata rekisteritonnia,
on aluksella saamastaan tulosta velvollinen suorittamaan merimiesve-
roa sen mukaan, kuin tässä laissa säädetään.

4 §.

Jos merimiehellä on verovuonna ollut merimiestuloa neljää
kuukautta lyhyemmältä ajalta, luetaan merimiestulo kuitenkin veron
alaiseksi tulo- ja omaisuusverotuksessa ja kunnallisverotuksessa. Täl-
löin ei myöskään sovelleta, mitä 15-18 §:ssä on säädetty. Suoritettu
merimiesvero katsotaan tällaisessa tapauksessa ennakkoperintälain
(418/59) mukaiseksi ennakoksi.

5 §.

Jos merimiehelle suoritetaan kuukausipalkan lisäksi kertakaik-
kista korvausta pitämättä jääneestä vuosilomasta tai palkanlisäystä jou-
lurahan, kolmannentoista kuukauden palkan, tantiemin, pelastuspalkki-
on tai muun sellaisen kertasuorituksen muodossa, suoritetaan siitä me-
rimiesveroa merimiesverotaulukon mukaan niinkuin kuukausipalkasta,
mikäli korvaus on suurempi kuin merimiehelle sopimuksen mukaan kuu-
kaudelta maksettava peruspalkka. Muussa tapauksessa on kertasuoritus
lisättävä siihen kuukausipalkkaan, jonka maksamisen yhteydessä se suo-
ritetaan, ja merimiesveroa suoritettava merimiesverotaulukon mukaan
tästä yhteenlasketusta tulosta menevä määrä.

25 §. Jos merimies on tyytymätön verolautakunnan puheenjohtajan
23 §:ssä mainitun hakemuksen johdosta antamaan päätökseen, on hänel-
lä oikeus hakea siihen muutosta sen läänin lääninhallitukselta, jonka
alueella verolautakunta on.

Joka on tyytymätön merimiesverokonttorin tämän lain nojalla
antamaan päätökseen, saa siihen hakea muutosta Uudenmaan lääninhal-

litukselta. Asioissa, jotka koskevat merimiesveron jakamista valtion, kunnan ja kansaneläkelaitoksen kesken, saa kunnan puolesta kunnallis- hallitus hakea muutosta merimiesverokonttorin päätökseen.

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti, ja on valituskirja sekä päätös, johon muutosta haetaan, ynnä selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksestä tiedon, toimitettava kuudenkymmenen päivän ku- luessa päätöksen tiedoksi saamisesta sille viranomaiselle, jonka pää- töstä valitus koskee, tai lääninhallitukselle.

26 §. Muutoksen hakemisesta lääninhallituksen päätökseen on voimas- sa, mitä siitä verotuslaissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960, kuitenkin siten, että sen 1, 4 ja 5 §:n säännöksiä sovelletaan ensimmäisen kerran vasta vuonna 1960 suoritettavan merimiesveron osalta.

143. LAKI TYÖNANTAJAN LAPSILISÄ- JA KANSANELÄKEMAKSUSTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 528/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:66 ja 1958:163)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Työnantaja on vuoden 1960 aikana suorittamiensa palkkojen perusteella velvollinen suorittamaan työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua, josta yksi kolmasosa käytetään työnantajan kansaneläkemaksuna kansaneläkeläissa (347/56) säädetyllä tavalla ja kaksi kolmasosaa lapsilisälain (541/48) aiheuttamien menojen peittämiseen.

Julkisoikeudellisen virkasuhteen osapuolista on voimassa, mitä tässä laissa on työnantajasta ja palkansaajasta säädetty. Evankelis-luterilaisten seurakuntien papiston, kanttoriurkurien ja kirkonpalvelijain osalta noudatettakoon kuitenkin, mitä erikseen on säädetty.

2 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suuruus on neljä ja puoli prosenttia suoritettun palkan määrästä. Jos suoritettun palkan määrä on niin pieni, ettei siitä toimiteta ennakkoperintälain mukaista pidätystä, älköön lapsilisä- ja kansaneläkemaksua kuitenkaan maksetta-ko. Lapsilisä- ja kansaneläkemaksu suoritetaan täysin kymmenin markoin siten, että täysien kymmenien markkojen yli menevä osa jätetään lukuun ottamatta.

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:ssä mainittua palkkaa ottaen työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten osalta huomioon, mitä sanotun lain 8 §:ssä on säädetty. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan niin kuin ennakkoperintälaiissa on säädetty. Niin ikään pidetään palkkana merimiesverolaiissa tarkoitettua merimies-tuloa.

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa ennakkoperintälain 4 §:n 4 momentissa mainittua työnantajaa sekä merimiesverolaiissa tarkoitettua laivanisäntää. Jos palkkasaaminen suoritetaan ulosottoviranomaiselle kertyneistä varoista tai konkurssiin luovutetusta omaisuudesta, on näistä varoista 6 §:n 2 momentissa mainitulla oikeudella suoritettava myös työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu noudattaen vastaavasti, mitä ennakkoperintälain 7 §:ssä säädetään.

3 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun maksamiseksi työnantajan on kiinnitettävä palkansaajan verokirjaan tai palkanpidätystodistukseen lapsilisä- ja kansaneläkemaksua vastaava määrä veromerkkejä noudattaen vastaavasti, mitä ennakkoperintälain 19 §:n 2 momentissa säädetään.

Työnantaja, joka ennakkoperintälain mukaan toimittaa palkanpidätyksen veromerkkejä käyttämättä, suorittaa lapsilisä- ja kansaneläkemaksun pidättämiensä veroennakkojen yhteydessä valtion postisiirtotilille. Niin ikään suorittaa laivanisäntä merimiestulona pidettävän palkan perusteella maksettavan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun pidättämänsä merimiesveron yhteydessä valtion postisiirtotilille. Tässä momentissa tarkoitettua suorituksesta on annettava tilitys sen mukaan kuin asetuksella säädetään.

Lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisesta on työnantajan tehtävä merkintä palkansaajan verokirjaan tai pidätystodistukseen, ei kuitenkaan siltä osin kuin lapsilisä- ja kansaneläkemaksua on suoritettu merimiestulona pidettävän palkan perusteella.

4 §. Mitä ennakkoperintälain 17 §:ssä säädetään, on vastaavasti voimassa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun osalta, ei kuitenkaan sikäli kuin lapsilisä- ja kansaneläkemaksua on suoritettava merimiestulona pidettävän palkan perusteella.

5 §. Veroviranomaisten tulee valvoessaan ennakkoperintälaisissa tarkoitetun ennakon ja merimiesverolaisissa tarkoitetun merimiesveron pidätystä koskevien säännösten ja määräysten noudattamista valvoa myös, että työnantajat noudattavat tässä laissa annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

6 §. Työnantaja on valtiolle vastuussa lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta, jonka hän tämän lain mukaan on velvollinen suorittamaan. Milloin lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on jätetty suorittamatta, on sille maksettava veromaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavaksi säädetty veronlisäys sen mukaan, kuin ennakkoperintälaisissa on säädetty pidättämättä tai suorittamatta jätetyille määrälle maksettavasta veronlisäyksestä.

Mitä työntekijän työsuhteesta johtuneen palkkasaamisen etuoikeudesta on säädetty, sovelletaan myös vastaavasti työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuun.

7 §. Milloin työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on osaksi tai kokonaan jäänyt suorittamatta, on virheen oikaisemisesta ja puuttuvan määrän perimisestä työnantajalta voimassa, mitä ennakkoperintälaisissa on ennakonpidätyksen ja merimiesverolaisissa merimiesveron pidätyksen laiminlyönnin oikaisemisesta ja perimisestä säädetty.

Jollei suoritusvelvollisuutensa laiminlyönyttä työnantajaa voida verokirjassa tai palkanpidätystodistuksessa olevien merkintöjen perusteella saada selville, on palkansaaja verojohtajan kehoituksesta velvollinen antamaan tarpeelliset tiedot työnantajan selvittämiseksi.

Tässä pykälässä mainittuun perimiseen alkioon kuitenkin ryhdyttävä, jos maksettavaksi pantu määrä on pienempi kuin sata markkaa.

8 §. Edellä 7 §:n 1 momentissa tarkoitettu, laiminlyöty lapsilisä- ja kansaneläkemaksu veronlisäyksineen on ulosottokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä.

9 §. Jos työnantaja on suorittanut lapsilisä- ja kansaneläkemaksua liikaa, on hänellä oikeus saada hakemuksesta veronkantoviranomaiselta liikaa suoritettu tai veromerkkien arvoa vastaava määrä takaisin.

10 §. Joka on tyytymätön verojohtajan tämän lain nojalla antamaan, häntä koskevaan päätökseen, saa siitä valittaa sen läänin lääninhallitukselle, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Verolautakunnassa olevalla väl-

tionasiamiehellä on niin ikään oikeus hakea muutosta edellä tarkoitettuun päätökseen. Valituskirja on toimitettava veropiirin verotoimistoon tai lääninhallitukseen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Valtionasiamiehen valitusaika luetaan päätöksen teon päivästä. Merimiesverokonttorin tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta Uudenmaan lääninhallitukselta noudattaen vastaavasti, mitä merimiesverolaissa säädetään.

Lääninhallituksen päätökseen voidaan, mikäli on kysymys siitä, onko tässä laissa tarkoitettua lapsilisä- ja kansaneläkemaksua suoritettava ja kenelle tämä suoritusvelvollisuus kuuluu, hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta. Valtion puolesta on valitusoikeus tarkastusasiamiehellä. Valituskirja on 60 päivän kuluessa tiedoksisaamisesta toimitettava lääninhallitukseen tai korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Tarkastusasiamiehen valitusaika luetaan päätöksen teon päivästä.

Valituksesta huolimatta menee päätös täytäntöön. Valituksen johdosta annettua päätöstä on, silloinkin kun valitus on tehty 4 §:ssä tarkoitettua verojohtajan ratkaisusta, sovellettava myös lapsilisä- ja kansaneläkemaksuun, joka on suoritettu tai olisi ollut suoritettava ennen päätöksen antamista.

11 §. Työnantajaa tai hänen edustajaansa, joka muusta syystä kuin työnantajan maksukyvyttömyyden johdosta on jättänyt noudattamatta hänelle tässä laissa säädetyn velvollisuuden, rangaistakoon, jollei siitä muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, sakolla tai, jos asianhaarat ovat erittäin raskauttavat, enintään kuuden kuukauden vankeudella.

12 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

13 §. Mitä työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta tätä ennen annetuissa säännöksissä on säädetty verolautakunnan puheenjohtajasta ja tarkastuslautakunnasta, on tämän lain voimaan tultua sovellettava verojohtajaan ja lääninhallitukseen.

Ne työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua koskevat valitukset, jotka tämän lain voimaan tullessa ovat vireillä tarkastuslautakunnassa, siirretään lääninhallitukseen. Tarkastuslautakunnalle tämän lain voimaantulon jälkeen osoitetut työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun muutoksenhakua koskevat kirjelmät katsotaan lääninhallitukselle tarkoitetuiksi.

144. VEROTUSASETUS.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 530/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1944:1 ja 1958:158)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 146 ja 156 §:n nojalla:

1 luku.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Verotuslaissa tarkoitetaan tilikaudella kirjanpitolaissa (701/45) säädettyä tilikautta.

Talous- ja hakkuuvuosi luetaan heinäkuun 1 päivästä seuraavan kesäkuun 30 päivään ja poronhoitovuosi elokuun 1 päivästä seuraavan heinäkuun 31 päivään.

2 §. Yhteisönä pidetään osakeyhtiötä, osuuskuntaa, avointa kommandiitti- ja laivanisännistöyhtiötä sekä yhdistystä, laitosta ja säätiötä. Yhtymällä tarkoitetaan sellaista kahden tai useamman henkilön yhteenliittymää jonkin liikkeen tai ammatin harjoittamista taikka kiinteistön viljelemistä tai hallintaa varten, joka on tarkoitettu toimimaan osakkaiden yhteiseen laskuun.

2 luku.

Verolautakunta ja verotoimisto.

3 §. Valtioneuvoston päätös maan jakamisesta veropiireihin on julkaistava asetuskoelmassa.

4 §. Lääninverotoimiston tulee tehdä valtiovarainministeriölle esitys ministeriön määrättävistä verolautakuntien varapuheenjohtajista ja muista jäsenistä sekä valtionasiamiehistä ja heidän varamiehistään sekä siitä, kuka varapuheenjohtajista verojohtajan estyneenä ollessa toimii verolautakunnan puheenjohtajana.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu esitys verolautakuntien jäsenistä ja heidän varamiehistään verotuslain 8 §:n 2 momentissa mainituksi toimikaudeksi on tehtävä valtiovarainministeriölle toimikautta edeltävän vuoden kesäkuun kuluessa. Valtiovarainministeriön on pyydettävä kunnallisvaltuustolta lausunto ministeriön määrättävistä verolautakunnan jäsenistä ja heidän varamiehistään ennen elokuun 15 päivää. Kunnallisvaltuuston lausunto on toimitettava ministeriölle lokakuun 15 päivään mennessä.

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava antamistaan määräyksistä kunnalle ja lääninverotoimistolle, jonka tulee saattaa ne verojohtajan ja hänen välityksellään asianomaisten henkilöiden tietoon.

5 §. Kunnallisvaltuuston toimittamasta verolautakunnan jäsenten ja heidän varamiestensä vaalista on ilmoitettava lääninverotoimistolle ja verojohtajalle. Vaalista, joka koskee verotuslain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimikautta, on ilmoitus tehtävä lautakunnan toimikautta edeltävän lokakuun 15 päivään mennessä.

Kunnallishallituksen kunnanasiainmiehelle ja hänen varamiehelleen antamasta määräyksestä on niin ikään ilmoitettava lääninverotoimistolle ja verojohtajalle.

6 §. Valtiovarainministeriön päätökset, jotka koskevat verotoimiston sijaintia ja huoneistoa, verolautakunnan jäsenten ja jaostojen lukumäärää sekä verojohtajan nimittämistä ja hänen sijaisensa määräämistä, on saatettava lääninverotoimiston ja asianomaisten kuntien tietoon. Verotoimiston sijaintipaikan määräämisestä on ilmoitettava myös lääninhallitukselle.

7 §. Verolautakunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä verotuslaissa on määrätty:

1) antaa verotoimistolle ohjeita verovalmistelua varten;

2) kiireellisesti tehdä lääninverolautakunnalle ehdotukset verotuslain 64 §:n 1 momentissa tarkoitettujen verovelvollisten tuloista kunnalle tulevien veroäyrien määrästä, erikseen kiinteistö-, liike- ja ammatti- sekä henkilökohtaisista tuloista, ja antaa lausunnot heidän valtioverotuksessa verotettavasta tulostaan ja omaisuudestaan; sekä

3) antaa viipymättä 8 §:n 7 ja 8 kohdassa tarkoitettut lausunnot.

8 §. Verotoimiston tulee sen lisäksi, mitä verotuslaissa on sen tehtäväksi määrätty:

1) muistuttaa vuosittain tammikuun alussa ilmoituksella, joka on julkaistava samalla tavoin kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa, asianomaisia ilmoittamisvelvollisuudesta ja samalla antaa tieto siitä, minne ja milloin veroilmoitukset sekä verotuslain 45 §:ssä mainitut asiakirjat ja tiedot on annettava ja mistä lomakkeita niitä varten on saatavissa sekä miten se, joka haluaa selvitystä ilmoittamisvelvollisuudestaan tai ilmoittamistavasta tahi muuta apua ilmoittamisvelvollisuutensa täyttämiseksi, voi sitä saada, samoin kuin seuraamuksesta, joka aiheutuu ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä;

2) tehdä vastaanotettuun veroilmoitukseen merkintä vastaanottopäivästä, veroilmoitukseen liitetyistä verokirjoista ja pidätystodistuksista sekä muista ilmoitusta seuranneista liitteistä;

3) valvoa, että kaikki, jotka ovat siihen velvollisia, antavat veroilmoituksensa sekä että verotuslain 44 ja 45 §:ssä tarkoitettut asiakirjat ja ilmoitukset toimitetaan verotoimistolle;

4) lähettää, milloin kiinteistö-, liike- tai ammattitulosta on suoritettava kunnallisveroa muulle kuin kotikunnalle, veroilmoituksen toinen kappale asianomaiselle verolautakunnalle;

5) toimittaa tiedot, jotka verotoimisto verotuslain 45 ja 46 §:n nojalla taikka muulla tavoin on saanut muualla verotettavien verovelvollisten tulosta tai omaisuudesta, viivytyksettä asianomaiselle verotoimistolle;

6) suorittaa joutuisasti 7 §:n 2 kohdassa tarkoitettujen ehdotusten ja lausuntojen valmistelu sekä toimittaa ne ja veroilmoitukset lääninverolautakunnalle;

7) valtionverotusta varten valmistella lausunnot muualla verotettavien verovelvollisten kunnassa omistamien tai hallitsemien maatalouskiinteistöjen tuotosta, verovelvollisten omaan tai perheensä tarpeeseen käyttämien kiinteistöjen asuntoedusta sekä näiden ja muiden kiinteistöjen arvosta, samoin kuin muista verotusta varten tarpeellisiksi harkituista seikoista sekä toimittaa verolautakunnan lausunto asianomaiselle verotoimistolle;

8) valmistella muiden verotoimistojen ja verolautakuntien sekä muidenkin viranomaisten pyytämät lausunnot sekä hankkia verotusta varten tarpeelliset lausunnot;

9) ilmoittaa asianomaiselle kunnallishallitukselle ja kirkkolle viranomaiselle verotuksessa kunnalle ja seurakunnalle määrättyjen veroäyrien kokonaismäärä heti, kun se on saatu selville;

10) varata verovelvolliselle tilaisuus aikana, jolloin veroluettelo pidetään julkisesti nähtävänä, sekä tarvittaessa muulloinkin saada nähtäväkseen hänen verotustaan koskevat asiakirjat;

11) tehdä tutkijalautakunnan päätöksistä merkinnät veroluetteloon sekä verotuslain 92 §:n 4 momentin mukaisesti ilmoittaa päätöksensä muistutuksen tekijälle;

12) laatia kunnallishallituksille annettava luettelo koiran ilmoittaneista verovelvollisista ja heidän ilmoittamiensa koirien lukumäärästä;

13) antaa jäljennöksiä ja otteita vero- ja tutkijalautakunnan pöytäkirjasta tai verotoimiston hallussa olevista muista asiakirjoista sekä tarpeellisia todistuksia;

14) antaa toimivaltansa rajoissa kunnallishallitukselle ja muille viranomaisille näiden tarvitsemia tietoja ja selvityksiä;

15) pitää kirjaa verotoimiston tuloista ja menoista;

16) antaa tietoja verotilastoja varten;

17) huolehtia valtionasiamiehen ja kunnanasiamiehen toimistotehtävistä;

18) antaa ennakontarkastajalle tämän tehtäviensä suorittamista varten tarvitsemaa apua; sekä

19) suorittaa muut verotukseen liittyvät sekä kansaneläkevakuutusmaksun ja metsänhoitomaksun määräämisestä johtuvat toimistotehtävät.

9 §. Verojohtajan tehtävänä on sen lisäksi, mitä verotuslaissa on määrätty:

1) johtaa verotoimiston toimintaa ja valvoa, että sen tehtävät tulevat asianmukaisesti ja aikanaan hoidetuiksi;

2) kutsua kokoon vero- ja tutkijalautakunta sekä huolehtia asioiden esittelystä ja pöytäkirjan pitämisestä mainituissa lautakunnissa ja niiden jaostoissa;

3) huolehtia siitä, että verotuksen toimittamisessa ja veronkannossa tarpeelliset luettelot laaditaan sekä että veroliput kirjoitetaan ja lähetetään verovelvollisille;

4) pitää huolta, että veroluettelo pannaan nähtäväksi valtiovarainministeriön määräämänä aikana ja että verotuslain 86 §:n 1 momentissa mainituista verotuksista laaditut veroluettelon otteet lähetetään verovelvollisille;

5) antaa kuulutuksella tiedoksi, missä ja milloin veroluettelo on verotuslain 81 §:n mukaisesti nähtävänä sekä miten verolautakunnan päätökseen saadaan hakea muutosta, niin myös maalaiskunnassa, missä ja milloin tutkijalautakunta kokoontuu;

6) huolehtia siitä, että tutkijalautakunnan ilmoitus valitusajan alkamisesta julkipannaan;

7) valvoa, etteivät veroilmoitukset ja muut verotusasiakirjat joudu asiattomien nähtäviksi;

8) antaa lääninhallitukselle vero- ja tutkijalautakuntien sekä vero toimiston kustannusten jakamiseksi valtion, kuntien, kansaneläkelaitoksen ja seurakuntien kesken tarpeelliset tiedot; sekä

9) ilmoittaa lääninverotoimistolle ilmitulleet verorikokset sekä verotuspäätökset, joihin verotuslain 101 §:n mukaan olisi haettava purkua.

10 §. Valtionasiamiehen tulee hänelle verotuslain mukaan kuuluvia tehtäviä suorittaessaan:

1) hankkia verotusta tai muutoksenhakua varten taikka muutoksenhaun johdosta tarpeellisena pitämänsä selvitykset;

2) pyytää, milloin siihen on syytä, vero- tai tutkijalautakunnassa vireillä olevassa asiassa verotuslain 140 §:ssä tarkoitettua todistajankuulustelua sekä edustaa valtiota mainittujen lautakuntien myöntämässä todistajankuulustelussa;

3) tarvittaessa ilmoittaa lääninverotoimistolle ilmitulleet verorikokset sekä ehdottaa toimenpiteisiin ryhtymistä verotuspäätöksen purkamiseksi;

4) antaa lääninverotoimistolle, verotusasiamiehelle ja tarkastusasiamiehelle näiden vaatimat tiedot sekä tarvittaessa pyytää lääninverotoimistolta ohjeita ja apua; sekä

5) suorittaa ne muut tehtävät, jotka hänelle määrätään.

11 §. Kunnanasiamiehen tulee hänelle verotuslain mukaan kuuluvia tehtäviä suorittaessaan:

1) hankkia verotusta, kansaneläkevakuutusmaksun määräämistä ja maksuunpanoa tai muutoksenhakua varten taikka muutoksenhaun johdosta tarpeellisena pitämänsä selvitykset;

2) pyytää, milloin siihen on syytä, vero- tai tutkijalautakunnassa vireillä olevassa asiassa verotuslain 140 §:ssä tarkoitettua todistajankuulustelua sekä edustaa kuntaa, seurakuntaa ja kansaneläkelaitosta mainittujen lautakuntien myöntämässä todistajankuulustelussa;

3) tarvittaessa ilmoittaa lääninverotoimistolle ilmitulleet verorikokset sekä ehdottaa toimenpiteisiin ryhtymistä verotuspäätöksen tai kansaneläkevakuutusmaksun määräämisen purkamiseksi;

4) antaa kunnallishallitukselle, asianomaisille kirkollisille viranomaisille, kansaneläkelaitokselle, verotusasiamiehelle ja tarkastusasiamiehelle näiden vaatimia tarpeellisia tietoja sekä tarvittaessa pyytää näiltä samoin kuin lääninverotoimistolta ohjeita ja apua; sekä

5) suorittaa ne muut tehtävät, jotka hänelle määrätään.

12 §. Verolautakunnan ja sen jaoston kokouksissa pidettävään pöytäkirjaan on merkittävä:

1) kokouksen päivämäärä, alkamis- ja päättymisaika sekä kokouspaikka;

2) puheenjohtaja ja kokouksessa läsnäolleet muut jäsenet sekä siinä saapuvilla olleet valtionasiamies, kunnanasiamies ja verolautakunnan kutsumat asiantuntijat;

3) käsitellyt asiat, äänestykset ja äänestysten johdosta tehdyt päätökset; sekä

4) esteellisyydet ja muut tarpeellisiksi katsotut seikat.

Veroilmoitukset ja muut asiakirjat, joihin verotus perustuu,

niille verovalmistelussa ja verolautakunnassa verotusta toimitettaessa tehtyine ja hyväksytyine merkintöineen, erillisine perusteluineen ja laskelmineen muodostavat pöytäkirjan liitteen.

Milloin veroa määrättäessä on poikettu veroilmoituksesta verotuslain 56 tai 57 §:ssä, 72 §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tai 73 tai 74 §:ssä mainitusta syystä taikka jos veroa on verotuslain 77 §:n nojalla määrätty korotettavaksi, on pöytäkirjaan tai sen liitteeseen merkittävä syy poikkeamiseen tai veronkorotuksen määräämiseen ja lainkohta, johon veroilmoituksesta poikkeaminen perustuu. Vastaavasti on meneteltävä silloin, kun veroilmoituksen puuttuessa sovelletaan mainittuja säännöksiä.

Pöytäkirjan otteeseen on, jollei verovelvollinen ole vaatinut pöytäkirjasta ja sen liitteistä muunlaista otetta, merkittävä, miten veroilmoituksesta on poikettu, sekä 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myös poikkeamisen syy ja lainkohta, johon poikkeaminen perustuu.

Pöytäkirja on viivytyksettä puheenjohtajan tai, milloin pöytäkirjaa on pitänyt muu henkilö, myös tämän allekirjoitettava sekä kahden jäsenen tarkastettava.

3 luku.

Lääninverolautakunta.

13 §. Kunnallisten keskusjärjestöjen tulee verotuslain 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua lääninverolautakunnan toimikautta edeltävän loka-kuun kuluessa ilmoittaa asianomaiselle lääninverotoimistolle lääninverolautakuntaan ehdottamansa henkilöt. Ehdotuksen saatuaan lääninverotoimiston on ennen marraskuun 15 päivää tehtävä valtiovarainministeriölle esitys lautakunnan puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajiksi ja muiksi jäseniksi sekä heidän varamiehikseen seuraavan toimikauden ajaksi määrättävistä henkilöistä samoin kuin siitä, kuka varapuheenjohtajista puheenjohtajan ollessa estyneenä toimii lautakunnan puheenjohtajana.

Lääninverotoimiston on niin ikään tehtävä esitys lautakuntaan määrättävistä verotusasiamiehistä ja heidän varamiehistään.

Valtiovarainministeriön on ilmoitettava antamistaan määräyksistä kunnallisille keskusjärjestöille ja lääninverotoimistolle, jonka tulee saattaa ne asianomaisten henkilöiden ja kunnallishallitusten tietoon.

14 §. Lääninverolautakunnan puheenjohtajan tehtävänä on sen lisäksi, mitä verotuslaissa on määrätty:

- 1) kutsua kokoon lääninverolautakunta sekä valvoa asioiden esitelyä ja pöytäkirjan pitämistä lautakunnassa ja sen jaostoissa;
- 2) huolehtia siitä, että asiat lääninverolautakunnassa ja sen jaostoissa joutuisasti käsitellään sekä että lautakunnan päätökset ja lausunnot toimitetaan asianomaisille verotoimistoille; sekä
- 3) ilmoittaa lääninverotoimistolle ilmoitulleet verorikokset.

15 §. Verotusasiamiehen tehtävistä on soveltuvin osin voimassa, mitä valtiosiamiehen ja kunnansiamiehen tehtävistä on säädetty.

16 §. Verovelvollisen tai muun verotuslain 91 §:n mukaan muutoksenhakuun oikeutetun tekemästä lääninverolautakunnan toimittamaa verotusta koskevasta valituksesta on hankittava sanotun lain 93 §:ssä tarkoitettujen vastineiden ja lausuntojen lisäksi myös verotusasiamiehen vastine ja lääninverolautakunnan puheenjohtajan lausunto.

17 §. Lääninverolautakunnan ja sen jaoston kokouksissa pidettävästä pöytäkirjasta on vastaavasti voimassa, mitä verolautakunnan ja sen jaoston pöytäkirjasta edellä on säädetty.

Toimittamastaan verotuksesta lääninverolautakunnan on viivytyksettä lähetettävä asianomaisille verotoimistoille verotuslain 79 §:ssä tarkoitettua verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun määräämistä ja maksuunpanoa varten lautakunnan pöytäkirjasta sellainen ote, josta 12 §:n 3 momentissa mainittujen seikkojen lisäksi käyvät ilmi verotuslain 64 §:ssä tarkoitettut tiedot sekä peruste, jonka mukaan verovelvollisen tulo on jaettu kuntien kesken. Veroilmoitukset ja muut verotuksen perusteena olevat asiakirjat on samalla palautettava verotoimistoille.

4 luku.

Tutkijalautakunta ja lääninoikeus.

18 §. Tutkijalautakunnan varapuheenjohtajia ja muita jäseniä sekä heidän varamiehiään määrättäessä on vastaavasti noudatettava, mitä 4 §:ssä on säädetty.

Kunnallisvaltuuston toimittamasta tutkijalautakunnan jäsenten ja heidän varamiestensä vaalista on ilmoitettava niinkuin 5 §:ssä on säädetty.

19 §. Tutkijalautakunnan ja sen jaoston kokouksissa pidettävään pöytäkirjaan on merkittävä:

- 1) kokouksen päivämäärä, alkamis- ja päättymisaika sekä kokouspaikka;
- 2) puheenjohtaja ja kokouksessa läsnäolleet muut jäsenet sekä siinä saapuvilla olleet valtionasiamies ja kunnanasiamies;
- 3) muistutuksen tekijä ja, mikäli hän taikka hänen edustajansa tai asiamiehensä on tutkijalautakunnassa saapuvilla, maininta siitä;
- 4) muistutukseen sisältyvä vaatimus ja sen peruste silloin, kun muistutusta ei ole tehty kirjallisesti;
- 5) valtionasiamiehen ja kunnanasiamiehen lausunto;
- 6) äänestykset ja päätökset sekä maininta päätöksen julistamisesta asianosaisille; sekä
- 7) esteellisyydet ja muut tarpeelliset seikat.

Kirjalliset muistutukset ja lausunnot on liitettävä asianomaisen pykälän kohdalle pöytäkirjaan.

Pöytäkirja on viivytyksettä puheenjohtajan ja, milloin pöytäkirjaa on pitänyt muu henkilö, myös tämän allekirjoitettava sekä kahden jäsenen tarkastettava.

20 §. Kun tutkijalautakunta on ratkaissut tehdyt muistutukset, on sen päätettävä, minä päivänä ilmoitus verotuslain 93 §:n 1 momentissa tarkoitettua valitusajan alkamisesta on julkipantava. Ilmoituksessa on myös mainittava, milloin valitusaika päättyy.

21 §. Lääninoikeudessa olevan tarkastusasiamiehen tehtävänä hänen valvoessaan valtion, kuntien ja seurakuntien sekä kansaneläkelaitoksen oikeutta on sen lisäksi, mitä muualla on hänen tehtäväkseen määrätty:

- 1) hankkia muutoksenhakua varten taikka muutoksenhaun johdosta tarpeellisen pitämänsä selvitykset;
- 2) pyytää, milloin siihen on syytä, lääninoikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa vireillä olevassa asiassa verotuslain 140 §:ssä tarkoitettua todistajankuulustelua sekä edustaa valtiota, kuntaa, seurakuntaa ja kansaneläkelaitosta mainittujen oikeuksien myöntämässä todistajankuulustelussa;

3) tarvittaessa ilmoittaa lääninverotoimistolle havaitsemansa verorikokset sekä ehdottaa tälle tai kunnallishallitukselle toimenpiteisiin ryhtymistä verotuspäätöksen purkamiseksi;

4) antaa lääninverotoimistolle, kunnallishallitukselle, asianomaisille kirkollisille viranomaisille ja kansaneläkelaitokselle näiden vaatimat tiedot sekä tarvittaessa pyytää näiltä samoin kuin lääninverotoimistolta ohjeita ja apua; sekä

5) suorittaa ne muut tehtävät, jotka hänelle määrätään.

5 luku.

Ilmoittamisvelvollisuus.

22 §. Verovelvollisen on annettava veroilmoituksensa käyttäen valtiovarainministeriön kutakin tarkoitusta varten vahvistamaa lomaketta, johon on tulolähteittäin ja omaisuusryhmittäin sekä muutoin riittävästi eriteltynä merkittävä veronalainen tulo ja omaisuus tai tulosta ja omaisuudesta, jota ei voida suuruudeltaan tai arvoltaan tarkalleen määrätä, samoin kuin varsinaisesta maatalous- ja metsätaloustulosta sekä poronhoidosta saadusta tulosta tulon tai omaisuuden arvioimista varten tarpeelliset tiedot ja seikat. Veroilmoitukseen on vastaavasti eritellen merkittävä myös ne vähennykset, mitkä verovelvollinen tahtoo lukea hyväkseen. Tietojen antamisessa on tarvittaessa käytettävä vahvistettuja liitelomakkeita.

Veroilmoituslomakkeen edellyttämien tietojen lisäksi on verovelvollisen kehotuksetta annettava verolautakunnalle muutkin täydentävät tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta verotettava tulo ja omaisuus voidaan veroilmoituksen perusteella saada selville.

23 §. Verovelvollisen on kotikunnan verolautakunnalle annettavassa veroilmoituksessaan kunnittain ilmoitettava omistamansa kiinteistöt.

Verotuslain 35 §:n 2 momentissa tarkoitettuna verovelvollisen on veroilmoituksessa, jonka hän kunkin kunnan osalta erikseen tekee, mainittava, miten ja minkä perusteen mukaan tulo hänen mielestään on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken.

24 §. Kirjanpitolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirjanpitovelvollisten ensimmäiseen ryhmään kuuluvan verovelvollisen tulee veroilmoituksensa kehotuksetta liittää:

1) luettelo, josta käyvät selville verovelvollisen rahavarat sekä tavara- ja raaka-ainevarastojen, rakennusten, koneiden, kalustojen, saamisten ja muiden varojen arvo;

2) luettelo arvopapereista;

3) velkain luettelo, jossa on mainittava velkojain nimet ja osoitteet, kunkin velan määrä ja vakuuden laatu sekä velasta verovuoden aikana suoritettu korko; sekä

4) luettelo verovelvolliselle itselleen tai hänen perheensä jäsenille maksetuista palkoista ja palkkioista sekä selvitys liikkeestä hänen ja hänen perheensä yksityistarpeeseen tai muutoin liikkeen harjoittamiseen kuulumattomaan tarkoitukseen luovutettujen tavaroiden tai muun edun arvosta.

25 §. Sen, joka kuuluu kirjanpitolain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirjanpitovelvollisten toiseen, kolmanteen tai neljänteen ryhmään, tulee kehotuksetta veroilmoituksensa liittää seuraavat tiedot ja selvitykset:

1) oikeaksi todistettu jäljennös verovuoden ja sitä edeltäneen vuoden omaisuustaseesta sekä verovuoden tulostaseesta;

2) selvitys käyttöomaisuudesta tehdyistä arvovähennyksistä;
 3) luettelo ulkomaan rahan kurssin muuttumisen johdosta ta-
 pahtuneesta 2 kohdassa tarkoitettun omaisuuden hankkimisesta johtuneen
 velan pääoman lisääntymisestä sekä tällaisesta velasta indeksin muuttu-
 misen tai muun vastaavan perusteen vuoksi suoritetusta hyvityksestä
 tehdyistä poistoista;

4) selvitys arvopapereista, saamisista ja muista sellaisista
 varoista tehdyistä poistoista;

5) eritelty luettelo maksetuista ja varatuista veroista;

6) ryhmitelty luettelo kulungeista sekä selvitys tehdyistä lah-
 joituksista;

7) eritelty luettelo tehdyistä varauksista;

8) selvitys sellaisista sijoituksista perusparannuksiin, uudis-
 hankintoihin ja -rakennuksiin, jotka on vähennetty vuositulosta;

9) luettelo verovelvolliselle itselleen tai hänen perheensä jäse-
 nille maksetuista palkoista ja palkkioista sekä selvitys liikkeestä hänen
 ja hänen perheensä yksityistarpeeseen tai muutoin liikkeen harjoittami-
 seen kuulumattomaan tarkoitukseen luovutettujen tavaroiden tai muun
 edun arvosta;

10) selvitys verovelvollisen liikkeessään käyttämien, hänen
 omistamastaan tai hallitsemastaan maatalouskiinteistöstä saatujen tuot-
 teiden ja muiden etuuskien arvosta;

11) eritelty luettelo arvopapereista ja niiden kirjanpitoarvosta;

12) velkain luettelo, jossa on muiden kuin tilivelkojen osalta
 mainittava velkojain nimet ja osoitteet, kunkin velan määrä, vakuuden
 laatu ja tulolähde, johon velka kohdistuu, sekä velasta verovuoden aika-
 na suoritettu tai hyvitetty korko samoin kuin ulkomaan rahan määräisen
 velan pääoman lisääntymisen ja indeksin tai muun vastaavan perusteen
 muutoksen nojalla suoritettu tai kirjattu hyvitys, mikäli sitä ei ole vä-
 hennetty 3 kohdassa mainituin poistoin; sekä

13) kauppa-, teollisuus-, käsityö- tai palveluliikettä harjoitta-
 van sekä liiketoimia välittävän verovelvollisen liikkeen liikevaihdon
 suuruus verovuoden aikana.

26 §. Yhteisön tulee veroilmoituksessaan 25 §:ssä mainittujen tieto-
 jen ja selvitysten lisäksi kehotuksesta antaa verolautakunnalle alempa-
 na mainittavat asiakirjat ja tiedot:

1) jäljennös tilintarkastuskertomuksestaan;

2) pöytäkirjanote, josta käy ilmi, mitä yhteisön kokouksessa
 on päätetty tilinpäätöksen vahvistamisesta, voitonjaosta ja tarkastus-
 kertomuksen johdosta sekä osakeyhtiön osalta, sekä osakkeenomista-
 jat ja kuinka suurin osakemäärin ovat olleet yhtiökokouksessa edustet-
 tuina ja, milloin kokouksessa on päätetty osakepääoman korotuksesta
 tai alentamisesta, osakkeen nimellisarvon muuttamisesta, yhtiön sulau-
 tumisesta toiseen yhtiöön tai yhtiön purkamisesta taikka omien osakkei-
 den lunastamisesta, pöytäkirjanote myös tästä;

3) selvitys oman pääoman muutoksista;

4) jos osakeyhtiö on lunastanut omia osakkeitaan, ilmoitus lu-
 nastettujen osakkeiden lukumäärästä ja, jos osakkeita on lunastettu ve-
 rovuoden aikana, selvitys niiden lunastushinnasta;

5) selvitys hallituksen tai hallinnon jäsenelle sekä sellaiselle
 osakkeenomistajalle, joka omistaa vähintään kymmenennen osan yhtiön
 osakekannasta, tai, milloin yhtiössä on osakkeenomistajia enintään kym-
 menen, kullekin osakkeenomistajalle ja hänen puolisolleen, lapselleen,
 vanhemmalleen tai muulle omaiselleen maksetuista palkoista ja muista
 verotuslain 57 §:ssä tarkoitetuista hyvityksistä; sekä

6) ilmoitus avoimen, kommandiitti- ja laivanisännistöyhtiön osakkaiden tai yhtiömiesten nimistä, syntymäaajoista ja osoitteista sekä kunkin osuudesta yhtiössä samoin kuin yhtiön osakkailleen suorittamista palkoista, palkkioista, voitto-osuuksista ja muista osakkaiden saamista eduista.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa on sanottu osakeyhtiöistä, koskee soveltuvin osin myös osuuskuntaa. Kuolinpesään ja yhtymään on vastavasti sovellettava, mitä 1 momentin 6 kohdassa on sanottu.

Jos yhteisö ei voi liittää verotuslain 37 §:n 2 momentissa mainittuja asiakirjoja veroilmoitukseensa, tulee sen veroilmoituksessaan ilmoittaa, milloin ne voidaan verolautakunnalle toimittaa.

27 §. Milloin verovelvollisen tilinpäätös on laadittu siten, että se perustuu sivuliikkeiden, osastojen tai eri tuotantohaarojen tilinpäätöksiin, on niistä liitettävä veroilmoitukseen jäljennökset.

28 §. Verovelvollisen, joka saa tuloa muusta kiinteistöstä kuin maatalouskiinteistöstä tahi kalastuksesta taikka muusta toiminnasta kuin elinkeinon, liikkeen tai ammatin harjoittamisesta eikä yleisen lain mukaan ole kirjanpitovelvollinen, tulee verotusta varten pitää sellaista kirjaa, josta jatkuvasti aikajärjestyksessä merkittyinä käyvät luotettavasti selville hänen harjoittamastaan toiminnasta saamansa tulot ja hänen siitä johtuvat menonsa, sekä luetteloa toiminnassa käytetyistä työvälineistä.

Tuloista ja menoista pidettävä kirja, jonka sivujen tulee olla juoksevasti numeroidut, on päätettävä kuukausittain ja kalenterivuositain. Jokaisen menoerää osoittavan merkinnän, mikäli se ei ole itseltään selvä tai käsitä vähäpätöistä erää, tulee perustua tositteeseen. Myös tuloista pitää mikäli mahdollista olla tositteet. Tositteet samoin kuin kirjat ja luettelot on säilytettävä kuusi vuotta verovuoden päätyttyä lukien.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua toiminnasta saaduiksi tuloiksi katsotaan viransivutulot sekä tulot tekijänoikeudesta, keksinnöstä, patentista ja tavaraleimasta, katsastusten ja tarkastusten toimittamisesta, velaksiannosta, toimeksisaannista, vuokrauksesta, kurssien järjestämisestä ja yksityistuntien antamisesta sekä muusta sellaisesta toiminnasta. Edellä tässä pykälässä tarkoitettua kirjanpitoa ei kuitenkaan tarvitse pitää, milloin tulo on saatu vain yhdestä vuokraukseen käytetystä asuinhuoneistosta tai tällaisen huoneiston alivuokralaisilta.

29 §. Henkilön, joka ei asu Suomessa, sekä ulkomaisen yhteisön, laitoksen ja säätiön veroilmoitukseen on merkittävä niiden täällä olevan edustajan nimi ja osoite.

30 §. Lääkäriin, hammaslääkäriin ja eläinlääkäriin tulee lääkärintoimestaan perimästään palkkiosta tai sen maksuerästä antaa palkkion suorittajalle valtiovarainministeriön vahvistamalle lomakkeelle kirjoitettu kuitti. Kuittiin on tehtävä merkintä palkkion suorittajan nimestä, mikäli tämä ei ole käyttänyt hyväkseen määräysten mukaista oikeuttaan pysyä tuntemattomana, sekä palkkiomäärästä ja sen suorituspäivästä. Vastavaat merkinnät on tehtävä myös siihen osaan kuittia, joka jää palkkion saajalle.

31 §. Verovelvollisen, joka haluaa verotuksessa lukea hyväkseen velan tai siitä suoritettun koron tahi tulo- ja omaisuusverolain 29 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohdassa mainitut vakuutusmaksut sekä kunnallishallituk-

sesta kaupungissa annetun asetuksen 55 §:n 2 c ja 2 d kohdassa ja maalaiskuntain kunnallishallinnosta annetun asetuksen 82 §:n 8 c ja 8 d kohdassa tarkoitetut muut vakuutusmaksut kuin kansaneläkevakuutusmaksun, tulee ilmoittaa velkojan nimi ja osoite sekä liittää veroilmoitukseensa korosta tai vakuutusmaksusta annettu kuitti tai sen todistettu jäljennös tahi muutoin uskottavasti selvittää, että korko tai vakuutusmaksu on suoritettu.

Mitä 1 momentissa on säädetty velasta ja siitä suoritetusta korosta annettavasta selvityksestä, ei kuitenkaan koske verovelvollista, joka yleisen lain mukaan on kirjanpitovelvollinen.

32 §. Omien tai perheenjäsentensä lääkärikulujen vähentämistä varten verovelvollisen tulee liittää veroilmoitukseensa 30 §:ssä tarkoitettu tai, milloin lääkärinpalkkion on perinyt sairaala, apteekki tai muu sellainen laitos, tältä saamansa kuitti.

Omista tai perheenjäsenten lääkekuuluista ja sairaalamaksuista sekä niihin verrattavista sairaudesta johtuneista kustannuksista on vähennystä vaadittaessa veroilmoitukseen liitettävä kulujen laadun osoittavat kuikit, niiden todistetut jäljennökset tai muu uskottava selvitys.

33 §. Saadakseen verotuksessa lukea hyväkseen muut säädetty vähennykset verovelvollisen on veroilmoitukseensa liitettävä niistä kuitti, sen todistettu jäljennös tahi lääkärin- tai muu todistus taikka muutoin luotettavasti selvitettävä vaatimansa vähennyksen peruste ja suuruus.

34 §. Veroilmoituksen tai siihen liitettävien asiakirjojen antamisajan pitennystä koskeva pyyntö, joka on perusteltava, on tehtävä verovelvollisen kotikunnan verojohtajalle ennen veroilmoituksen tai, jos kysymys on siihen liitettävistä asiakirjoista, niiden antamista varten säädetyn tai määrätyn määräajan päättymistä. Verotuslain 34 §:n 5 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on veroilmoituksen antamisajan pitennystä pyydetävä Helsingin kaupungin veropiirin verojohtajalta.

35 §. Uskonnonvapauslaissa tarkoitetun muun uskonnollisen yhdyshätkunnan kuin evankelisluterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan on vuosittain ennen syyskuun 1 päivää lähetettävä asianomaiselle verotoimistolle kunnittain laadittu luettelo niistä henkilöistä, jotka edellisen tammikuun 1 päivänä olivat merkittynä yhdyskunnan luetteloon.

Viranomaisen, joka toimittaa henkikirjoituksen, on siviilirekisterin tietojen perusteella tehtävä verotuslain 44 §:n 1 momentin nojalla verotoimistolle annettavaan henkikirjan otteeseen merkintä siviilirekisteriin kuuluneista henkilöistä.

Helsingin ja Turun saksalaisista evankelisluterilaisista seurakunnista on vastaavasti voimassa, mitä verotuslain 44 §:n 3 momentissa on sanottu ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnan neuvoston velvollisuudesta ilmoittaa verotoimistolle verovelvollisista.

36 §. Verotuslain 53 §:ssä tarkoitettu viranomaisen kehoitus tietojen ja asiakirjain antamiseen on, jollei ilmoittamisvelvollinen ole hänelle muulla tavoin toimitettuun kehoitukseen vastannut ja uusi kehoitus katsotaan tarpeelliseksi, annettava ilmoittamisvelvolliselle tiedoksi postin välityksellä kirjatussa kirjeessä saantitodistusta vastaan tai muutoin, todistettavasti.

37 §. Valtion viranomaiset ovat sen lisäksi, mitä verotuslain 47 ja 49 §:ssä on säädetty, velvolliset valtiovarainministeriön asianomaisen

virkamiehen tai lääninverotoimiston pyynnöstä antamaan lausuntoja ja toimittamaan arvioita alaansa kuuluvista kysymyksistä.

38 §. Verotoimistossa on pidettävä saatavana veroilmoitus- ja muita ilmoittamisvelvollisuuden täyttämistä varten vahvistettuja verolomakkeita.

6 luku.

Verotuksen toimittaminen.

39 §. Verovalmistelua suoritettaessa on verovelvolliselta tarvittaessa vaadittava tai muutoin hankittava ne täydentävät tiedot ja selvitykset, mitkä verotusta varten saattavat olla tarpeen, sekä noudattaen, mitä verotettavan tulon ja omaisuuden vahvistamisesta on säädetty, tehtävä verolautakunnalle laskelmiin perustuva täsmällinen ehdotus verotuksen toimittamisesta. Ehdotuksesta tulee käydä myös selville verotuslain 3 §:n mukaan veron koko määrästä vastuussa olevat henkilöt.

Perustelut, laskelmat ja muut merkinnät on veroilmoitukseen tai muihin verotuksen perusteena oleviin asiakirjoihin taikka erillisiin liitteisiin tehtävä selvästi ja ymmärrettävästi. Milloin verotuksessa ehdotetaan sovellettavaksi verotuslain 56 tai 57 §:n, 72 §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdan tahi 73, 74 tai 77 §:n säännöksiä ja muulloinkin tarvittaessa, on syy ehdotettuun poikkeamiseen tai veronkorotuksen määräämiseen sekä lainkohta, johon ehdotus perustuu, merkittävä asiakirjoihin. Vastaavasti on meneteltävä, jos veroilmoituksen puuttuessa ehdotetaan sovellettavaksi mainittujen lainkohtien säännöksiä.

Verotusasiakirjoihin on liitettävä jäljennökset verovelvolliselle lähetetyistä hänen verotustaan koskevista kirjeistä, saadut vastaukset, lisäselvitykset ja muut tarpeelliseksi katsottavat asiakirjat.

40 §. Ulkomaisen vakuutuslaitoksen täältä saamaksi tuloksi katsotaan palovakuutusosalalla 6 prosenttia ja muilla vakuutusaloilla 10 prosenttia niistä vakuutusmaksuista, jotka laitos on kantanut täällä harjoitettua vakuutusliikkeestä.

41 §. Verotus on saatettava loppuun valtiovarainministeriön määräämänä aikana.

42 §. Verotuslain 83 §:ssä tarkoitetun jälkiverotuksen yhteydessä määrättävä, veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavaksi säädettyä veronlisäystä vastaava korko lasketaan säännönmukaisen verotuksen toimittamisvuotta lähinnä seuranneen vuoden alusta jälkiverolle määrätyn kantoajan viimeiseen päivään.

Jos jälkiverotettava tulo on verotuslain 84 §:ssä tarkoitetulla tavalla verotettu jonakin muuna kuin asianomaisena vuotena, lasketaan 1 momentissa mainittu korko vain siihen päivään, jona tulosta aikanaan määrätty vero on maksettu. Määrälle, jolla jälkivero ylittää tulosta aikaisemmin määrätyn veron, lasketaan korko kuitenkin 1 momentin mukaisesti.

43 §. Milloin verovelvolliselle on verotuslain 72 §:n 1 momentin 3 tai 4 kohdan, 73 §:n 1 momentin tahi 74 §:n mukaan annettava tilaisuus selvityksen esittämiseen taikka verovelvollista kehoitetaan täyttämään ilmoittamisvelvollisuutensa, on viranomaisen kehoitus tarpeellisesti yksilöitynä annettava kirjallisesti ja saatettava verovelvolliselle tiedoksi, jollei hän ole muulla tavoin lähetettyyn kehoitukseen vastannut, kirjattuna kirjeessä, tarvittaessa saantitodistusta vastaan, tai muutoin todistetavasti.

Kun verovelvolliselle toimitetaan verotuslain 87 §:ssä edellytetty henkilökohtainen tieto tai kun henkilöä on kuultava ennen kuin hänet sanotun lain 89 §:n nojalla määrätään vastaamaan verosta, on tiedoksianto toimitettava postitse saantitodistusta vastaan tai muutoin todistettavasti.

44 §. Veroluettelon tulee sisältää kunkin kunnan osalta verotusta ja tilastollisia tarkoituksia varten tarpeelliset tiedot verovelvollisista, heidän verotettavasta tulostaan ja omaisuudestaan, maksuunpannusta tulo- ja omaisuusverosta, veronkorotuksesta ja valtionveron yhteismäärästä, kunnallisverotuksessa kiinteistö-, liike- ja ammatti- sekä henkilökohtaisista tuloista ja veronkorotuksen johdosta määräytyistä veroäyrestä sekä niiden yhteismäärästä, maksuunpannusta kunnallisverosta, kansaneläkevakuutusmaksusta ja kirkollisverosta samoin kuin mainittujen verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun yhteismäärästä sekä metsänhoitomaksun määrästä. Veroluettelon tulee lisäksi sisältää tiedot verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi käytettävistä ennakoista, veronkannossa maksettavasta tai palautettavasta määrästä ja veron koko määrästä vastuussa olevista henkilöistä. Milloin kunnallisvero on verotuslain 62 §:n 1 momentin mukaan suoritettava valtiolle, on myös siitä tehtävä merkintä veroluetteloon.

Jos verovelvollisen verotus on tapahtunut lääninverolautakunnassa, tulee tämän ilmetä veroluettelosta.

45 §. Verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun kantoa ja liikaa pidätyn tai kannetun ennakon palauttamista varten on laadittava veronkantokirja, jonka tulee sisältää veron kantoa varten tarpeelliset tiedot.

7 luku.

Ennakon käyttäminen.

46 §. Verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suorittamiseen käytettävien ennakkojen määrän selvittämiseksi on veroilmoitukseen liitetyt verokirjat ja pidätystodistukset tarkastettava ja ennakonkannossa kannettavaksi määrättyt ennakot selvitettävä.

47 §. Kahdelle tai useammalle henkilölle maksetun yhteisen palkan tai muun suorituksen määrästä pidätetty yhteinen ennakko on, milloin suorituksen saajia on verotettava erikseen, käytettävä kunkin asianomaisen verojen ja kansaneläkevakuutusmaksun suoritukseksi sen mukaan, miten palkka tai suoritus jakaantuu asianomaisten kesken.

48 §. Milloin toisen puolison ennakoilla on verotuslain 107 §:n 1 momentin mukaisesti lyhennetty toiselle puolisolle maksuunpantuja veroja ja kansaneläkevakuutusmaksua, tulee tätä koskevien tietojen ilmetä veronkantokirjasta ja asianomaisten verolipuista.

8 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

49 §. Verotoimiston huoneiston ylläpitokustannuksiin luetaan huoneiston vuokran tai vuokra-arvon ohella lämmöstä sekä kylmän ja lämpimän veden käytöstä aiheutuneet kustannukset mikäli ne eivät sisälly vuokraan tai vuokra-arvoon. Ylläpitokustannuksista huolehtineen on laadittava niistä tilitys, jonka perusteella valtion tai kuntien tulee suorittaa verotuslain 135 §:n mukainen osuutensa kuukauden kuluessa tilityksen saatuaan. Valtion kustannusosuuden suorittamisesta kunnalle huolehtii lääninhallitus.

50 §. Ennakontarkastajien toimistotehtävien suorittamista varten verotoimistoon otetun henkilökunnan palkkauksesta aiheutuvia menoja ei lueta verotoimiston kustannuksiksi verotuslain 136 §:ssä tarkoitettua kustannusten jakoa toimitettaessa.

51 §. Lääninhallituksen tulee puolivuositain laatia erikseen kunkin veropiirin osalta edelliseltä kalenterivuoden puoliskolta riittävästi eritelty tilitys siitä, miten verotoimiston verotuslain 136 §:ssä tarkoitettujen verotoimiston kustannukset jakaantuvat valtion, kuntien, evankelisluterilaisten seurakuntien ja kansaneläkelaitoksen kesken. Tilitys on toimitettava helmi- tai elokuun 15 päivään mennessä asianomaisille kunnille ja seurakunnille sekä kansaneläkelaitokselle, joiden tulee tilityksen saatuaan kuukauden kuluessa suorittaa osuutensa kustannuksista lääninhallitukselle.

52 §. Jos kunta, seurakunta tai kansaneläkelaitos ei tyydy 51 §:ssä tarkoitettuun tilitykseen, se voi kuukauden kuluessa tilityksen saatuaan saattaa asian valtiovarainministeriön ratkaistavaksi. Valtiovarainministeriön päätöksestä voivat kunta, seurakunta ja kansaneläkelaitos valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksi saannista.

53 §. Milloin valtio omistaa maatalouskiinteistön, jonka tuloista se saattaa olla kunnalle verovelvollinen, on verojohtajan viimeistään silloin, kun verolautakunnan ehdotus verotusperusteiksi asetetaan nähtäväksi, lähetettävä jäljennös sanotusta ehdotuksesta sille ministeriölle tai keskusvirastolle, jonka hallinnon alaisena kiinteistö on. Kun veroyjyvityksessä ja -luokituksessa laaditut asiakirjat ja kartat asetetaan verotuslain 67 §:n mukaisesti verovelvollisten nähtäväksi, tulee verojohtajan, milloin valtio omistaa kunnassa maatalouskiinteistön, myös tästä ennen nähtävällepanoa ilmoittaa asianomaiselle ministeriölle tai keskusvirastolle.

Valtiolle tuleva verolippu on lähetettävä asianomaiselle ministeriölle tai keskusvirastolle.

Kun kysymyksessä on metsäntutkimuslaitoksen hallinnassa olevista alueista saadun tulon verottaminen, on edellä mainitut jäljennökset, ilmoitukset ja veroliput lähetettävä sanotulle laitokselle.

54 §. Lääninverotoimiston luvalla voi verojohtaja niissä veropiireissä, joissa verotoimiston nimenä on verovirasto, uskoa verotuslain 33 §:n 2 momentin, 42 ja 43 §:n, 89 §:n 2 momentin, 93 ja 95 §:n, 112 §:n 4 momentin sekä 154 §:n 1 momentin mukaan hänelle kuuluvia tehtäviä veroviraston apulaisverojohtajalle sekä osasto- ja toimistopäällikölle.

55 §. Verotuslaissa tarkoitettuja kunnallisia keskusjärjestöjä ovat Maalaiskuntien Liitto, Suomen Kaupunkiliitto ja Finlands svenska landskommuners förbund.

56 §. Milloin liikaa suoritettulle määrälle on verotuslain mukaan maksettava korkoa, lasketaan se kuuden prosentin vuotuiskoron mukaan.

57 §. Vero- tai tutkijalautakunnan pöytäkirjasta taikka verotoimiston tai lääninverolautakunnan hallussa olevasta muusta asiakirjasta yksittäiselle kirjoitettavasta jäljennöksestä tai otteesta on suoritettava lunastusta sen mukaan, kuin toimituskirjain lunastuksesta ja toimituspalkkioista 17 päivänä lokakuuta 1942 annetun asetuksen 1 §:ssä tarkoitettuun 2 ryhmään kuuluvan viranomaisen antamien asiakirjojen lunastuksesta on säädetty.

Lunastusta ei kuitenkaan kanneta verotuslain 87 §:ssä tarkoitettua veroluettelon otteesta ja asianosaiselle muutoksenhakua varten annettavasta tutkijalautakunnan pöytäkirjanotteesta eikä todistuksista.

Verotoimiston kantamat tässä pykälässä tarkoitetut lunastukset on otettava huomioon verotoimiston menojen vähennyksenä ennen verotuslain 136 §:ssä tarkoitettun kustannusten jaon toimittamisesta.

58 §. Verotuslain 44 §:n mukaan annettavista tiedoista valtiovarainministeriö voi määrätä viranomaiselle suoritettavaksi korvauksen.

59 §. Milloin verotuslain 140 §:ssä tarkoitetun todistajankuulustelun toimittamiseen on suostuttu, on sitä pyytäneen hyvissä ajoin ennen kuulustelun toimittamista ilmoitettava kuulustelun toimittamisaika ja -paikka toisille asianosaisille siinä järjestyksessä, kuin haasteen tiedoksi antamisesta on säädetty.

60 §. Vero- ja tutkijalautakunnan sekä lääninverolautakunnan jäsenen samoin kuin valtionasiamiehen, verotusasiamiehen sekä tarkastusasiamiehen ja asiantuntijoiden palkkioiden sekä matkakustannusten korvauksen perusteet määrää valtiovarainministeriö.

Verotuslain 30 §:ssä tarkoitettujen lääninoikeuden lisäjäsenten palkkioiden ja matkakustannusten korvauksen perusteet vahvistaa valtioneuvosto.

61 §. Verotuslain 125 §:ssä tarkoitettua valtiovarainministeriön ja veronkantoviranomaisen sekä kunnallisvaltuuston ja kunnallishallituksen päätöksestä on lähetettävä jäljennös asianomaiselle lääninhallitukselle ja verotoimistolle sekä kunnallisvaltuuston ja kunnallishallituksen päätöksestä lisäksi seurakunnalle ja kansaneläkelaitokselle.

Verotuslain 126 §:ssä tarkoitettua valtiovarainministeriön päätöksestä on lähetettävä jäljennös asianomaiselle lääninhallitukselle ja verotoimistolle sekä, jos päätös koskee kunnallis- ja kirkollisveroa tai kansaneläkevakuutusmaksua, myös kunnallishallitukselle, seurakunnalle ja kansaneläkelaitokselle.

62 §. Kuntaan, jonka alueella ei ole verotoimistoa, valtiovarainministeriö voi kunnallisvaltuuston suostumuksella lääninhallitusta kuultuaan määrätä perustettavaksi verotoimiston alatoimiston.

Verotoimiston alatoimiston huoneiston hankkii ja ylläpitää se kunta, jonka alueella alatoimisto on, jollei valtio ole ottanut siitä huolehtiakseen. Huoneiston ylläpidosta aiheutuvat kustannukset jaetaan verotuslain 135 §:n mukaisesti valtion ja mainitun kunnan kesken.

Valtiovarainministeriö voi oikeuttaa verojohtajan palkkaamaan henkilöitä verotoimiston yhdysmiehiksi suorittamaan verotoimistolle kuuluvia tehtäviä muualla veropiirissä.

63 §. Verotoimiston arkistoa on hoidettava niin, etteivät asiakirjat joutu sivullisten nähtäviksi.

Lääninhallituksen tulee lääninoikeuden verovalitukseen antaman päätöksen saatua lainvoiman ja korkeimman hallinto-oikeuden, sitten kun sinne tehty valitus on ratkaistu, lähettää valitusta koskevat asiakirjat verotoimistoon säilytettäviksi.

64 §. Valtiovarainministeriö voi myöntää poikkeuksia 28 ja 30 §:n soveltamisesta.

65 §. Verojyvityksestä ja -luokituksesta sekä veronkannosta ja keskusverolautakunnasta säädetään erikseen.

66 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

9 luku.

Voimaantulo- ja siirtymissäännökset.

67 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960, ja sillä kumotaan 11 päivänä tammikuuta 1944 annetun tulo- ja omaisuusveroasetuksen (27/44) 4, 5, 6, 7 ja 8 luku sekä 1, 12 ja 63-70 §, sellaisina kuin ne ovat voimassa.

68 §. Verolautakunnassa ja lääninverolautakunnassa verotuslain voimaan tullessa vireillä olevat asiat siirtyvät sanotun lain mukaiselle verolautakunnalle.

Kunnallisvaltuustossa tai kunnallishallituksessa verotuslain voimaan tullessa vireillä olevat asiat, joissa on vaadittu vapautusta kunnallisveron tai kansaneläkevakuutusmaksun maksamisesta sillä perusteella, että vero tai maksu on laittomasti maksunpantu, siirtyvät lääninhallitukseen perustevalituksina käsiteltäviksi. Tässä tarkoituksessa on kunnallisvaltuuston ja kunnallishallituksen lausuntonsa ohessa lähetettävä sanotut asiat asianomaiselle lääninhallitukselle.

69 §. Edellä 35 §:n 1 momentissa tarkoitettun uskonnollisen yhdyskunnan sekä Helsingin ja Turun saksalaisten evankelisluterilaisten seurakuntien sanotussa pykälässä mainitut luettelot vuodelta 1959 on lähetettävä asianomaiselle verotoimistolle helmikuun loppuun 1960 mennessä. Samassa ajassa tulee viranomaisen, joka toimittaa henkikirjoituksen, lähettää verotoimistolle kunnittain laadittu luettelo tammikuun 1 päivänä 1959 siviilirekisteriin kuuluneista henkilöistä.

145. ASETUS TYÖNANTAJAN LAPSILISÄ- JA KANSANELÄKEMAKSUSTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 531/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1957:117)

Valtiovaraministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 30 päivänä joulukuuta 1959 annetun lain (528/59) 12 §:n nojalla:

1 §. Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua maksettaessa on palkansaajan verokirjaan merkittävät seuraavat tiedot:

- 1) palkan määrä, josta työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on suoritettava;
- 2) työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun määrä; sekä
- 3) päivämäärät ilmoittaen aika, jolta palkka on maksettu.

Ennakkoperintälain 20 §:ssä tarkoitettuun pidätystodistukseen on edellä 1 momentissa mainittujen tietojen lisäksi merkittävä palkansaajan täydellinen nimi, ammatti tai toimi, syntymäaika ja osoite.

Työnantajan tulee vahvistaa verokirjaan tai pidätystodistukseen tekemänsä merkinnät nimikirjoituksellaan tai nimileimallaan. Työnantajan, joka ei ole oikeutettu toimittamaan ennakonpidätystä veromerkkejä käyttämättä, on lisäksi merkittävä verokirjaan tai pidätystodistukseen postiosoitteensa.

2 §. Työnantajalla, joka toimittaa ennakonpidätykset veromerkkejä käyttämättä, on oikeus koko kalenterivuodelta tai, jos palkansaaja eroaa virastaan tai työstään ennen kalenterivuoden päättymistä, eroamispäivään saakka kuluneelta ajalta yhdellä kertaa merkitä verokirjaan tai pidätystodistukseen lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen osalta 1 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitetut tiedot.

3 §. Milloin työnantaja on suorittanut lapsilisä- ja kansaneläkemaksua liikaa, on hänellä oikeus korjata tekemänsä virhe myöhemmän lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen yhteydessä, kuitenkin niin, että virhe saadaan oikaista vain saman kalenterivuoden palkkaan kohdistuvan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisen yhteydessä.

4 §. Työnantajan, jolla on oikeus toimittaa ennakonpidätys vero-merkkejä käyttämättä, sekä merimiestulon osalta laivanisännän tai hänen edustajansa tulee suorittaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut valtion postisiirtotilille sillä tavoin kuin palkasta pidätettyjen määrrien suorittamisesta on säädetty.

Verolautakunnalle ennakkoperintäasetuksen 27 §:n mukaan annettavaan tilitykseen on merkittävä myös kalenterivuoden aikana suoritettujen työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärä. Merimiesverokonttorille merimiesverolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen (449/58) 10 §:n mukaan annettavaan tilitykseen on merkittävä merimiestulona pidettävän palkan perusteella suoritettujen työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut siten kuin sanotussa pykälässä on pidätetyn merimiesveron ilmoittamisesta säädetty.

Työnantaja, jolla on oikeus toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä, saa laskea lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen määrän kalenterikuukauden aikana maksamiensa palkkojen yhteismäärän perusteella. Tällöin on kalenterivuoden aikana suoritettujen erien yhteismäärän ja palkansaajien verokirjoihin merkittyjen lapsilisä- ja kansaneläkemaksujen yhteismäärän välinen mahdollinen ero otettava huomioon valtion postiirtotilille kalenterivuodelta suoritettavassa viimeisessä maksuerässä.

5 §. Siihen luetteloon, jota työnantajan tulee ennakkoperintäasetuksen 18 §:n mukaan pitää, on merkittävä myös työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksu.

6 §. Ohjeet työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksun suorittamisesta antaa valtiovarainministeriö.

7 §. Verotoimistossa ennakkoperintäasetuksen 34 §:n mukaan pidettävään luetteloon työnantajista, joille verolautakunta on myöntänyt oikeuden toimittaa ennakonpidätys veromerkkejä käyttämättä, on merkittävä kulloinkin suoritettut ja tilitetyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksut. Niin ikään on merimiesverokonttorissa merimiesverolain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen 4 §:n 1 kohdan mukaan pidettävään kortistoon niistä laivanisännistä, jotka ovat velvollisia pidättämään merimiesveroa, merkittävä merimiestulona pidettävän palkan perusteella suoritettut ja tilitetyt lapsilisä- ja kansaneläkemaksut.

8 §. Liikaa suoritettua työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua on haettava takaisin sen läänin lääninhallitukselta, johon työnantajan kotikunta kuuluu, sekä milloin lapsilisä- ja kansaneläkemaksu on suoritettu merimiestulona pidettävän palkan perusteella, Uudenmaan lääninhallitukselta. Lääninhallituksen on ennen asian ratkaisemista hankittava asianomaisen verojohtajan tai merimiesverokonttorin lausunto.

**146. LAKI KANSANELÄKELAIN VÄLIAIKAISESTA MUUTTA-
MISESTA.**

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 540/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:88)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 20 §, 26 §:n 1 momentti ja 62 §:n 1 momentti sekä lisätään uusi 22 a § seuraavasti:

20 §. Kansaneläkkeenä maksetaan:
vanhuuseläkettä 65 vuotta täyttäneelle vakuutetulle;
työkyvyttömyyseläkettä pysyvästi työkyvyttömälle vakuutetulle,
joka on 65 vuotta nuorempi;
sairauseläkettä pitkäaikaisen sairauden takia työkyvyttömälle
vakuutetulle 22 a §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa; tai
vanhuudentukea 60 mutta ei vielä 65 vuotta täyttäneelle nais-
puoliselle vakuutetulle, joka ei ole naimisissa eikä saa työkyvyttömyys-
tai sairauseläkettä.

22 a §. Sairauseläkettä maksetaan määräaikaisena vakuutetulle, jonka työkyky on kuuden kuukauden ajan ollut siinä määrin alentunut kuin 22 §:ssä on säädetty ja jonka työkyvyttömyyden voidaan arvioida kestävän näin vaikeana vielä huomattavan pitkän ajan, vaikka sitä ei vielä voida pitää pysyvänä. Sairauseläkkeestä on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa on säädetty työkyvyttömyyseläkkeestä.

26 §. Eläkkeen perusosa on 31 200 markkaa vuodessa.

62 §. Valtio, kunnat ja eläkelaitos vastaavat kukin omasta osuudestaan eläkkeiden tukiosien kustannuksista. Kunnat jaetaan kustannusosuutensa suorittamista varten taloudellisen asemansa mukaan viiteen ryhmään, joissa kunnan kustannusosuus on 10, 15, 20, 25 tai 30 sadalta 2 momentissa sanotulla tavalla lasketusta kunnan kustannusosuusperusteesta. Eläkelaitoksen osuus kustannuksista on kolme sadalta maksettujen tukiosien yhteismäärästä, ja valtio vastaa tukiosien kustannuksista muulta kuin edellä mainitulta osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960 ja on voimassa sanotun vuoden loppuun. Lain 26 §:n 1 momenttia sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä maaliskuuta 1960.

Kansaneläkelaiissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun lain (348/56) mukaista korotusta ja alennusta toimeenpantaessa ja kansaneläkettä suoritettaessa pidetään edellä 26 §:n 1 momentissa säädettyä perusosan määrää virallisen elinkustannusindeksin pistelukua 116 vastaavana.

Eläkelaitoksen tulee ennen lain voimaan tuloa ryhtyä sen täytäntöönpanoa varten tarpeellisiin toimenpiteisiin.

147. LAKI VALTION KANSANELÄKELAIN MUKAAN VASTATTAVIEN TUKIOSIEN KUSTANNUSTEN RAHOITTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 541/59)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Kansaneläkelain (347/56) 62 §:n mukaan valtion vastattavien tukiosien kustannusten rahoittamiseen käytetään vuonna 1960, niin kuin jäljempänä tässä laissa säädetään, kolmannes sanotulta vuodelta mak-suunpantavista kansaneläkevakuutusmaksuista ja kolmannes niistä mainitulta vuodelta suoritettavista työnantajan kansaneläkemaksuista, jotka tilitetään kansaneläkelaitokselle samana tai seuraavana vuonna.

2 §. Valtion vuonna 1960 suoritettavaa tukiosien määrää vähennetään summalla, joka vastaa kolmannelta kansaneläkelaitokselle sanotun vuoden aikana kertyvistä vuodelta 1960 suoritettavista kansaneläkevakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksuista. Vähentäminen toimeenpannaan kunakin kalenterikuukautena samansuuruisena.

Kansaneläkevakuutusmaksujen maksuunpanon vuodelta 1960 tapahtuttua laaditaan 1 §:n mukaan käytettävistä määristä selvitys, jonka perusteella puuttuva määrä on suoritettava tai liikaa suoritettu määrä palautettava. Selvityksessä ei oteta huomioon sitä osaa vakuutusmaksuista, joka arvion mukaan niistä jää perimättä.

3 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

148. ASETUS VALTION KANSANELÄKELAIN MUKAAN
VASTATTAVIEN TUKIOSIEN KUSTANNUSTEN RAHOITTA-
MISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 542/59)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 30 päivänä joulukuuta 1959 valtion kansaneläkelain mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoittamisesta annetun lain (541/59) 3 §:n nojalla:

1 §. Kansaneläkelaitokselle kansaneläkevakuutusmaksuista ja työnantajan kansaneläkemaksuista vuonna 1960 suoritettavien etumaksujen määrien tultua lasketuiksi sosiaaliministeriö vahvistaa eläkelaitoksen esityksestä, mikä määrä mainittuja maksuja on kuukausittain luettava valtion kansaneläkelain mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoittamisesta annetun lain 2 §:n 1 momentin mukaiseksi vähennykseksi. Tämä vähennys tehdään täysinä miljoonina markkoina.

Sosiaaliministeriön tulee tammikuussa 1960 arvion mukaan kansaneläkelaitoksen esityksestä vahvistaa valtion tukiosakustannuksiin tehtävän väliaikaisen vähennyksen määrä, jota sovelletaan kunnes 1 momentissa tarkoitettu määrääminen on tapahtunut. Toimeenpantujen väliaikaisten vähennysten määrät oikaistaan lopullisen vähennyksen mukaisiksi seuraavan kuukauden vähennyksen yhteydessä.

2 §. Valtion kansaneläkelain mukaan vastattavien tukiosien kustannusten rahoittamisesta annetun lain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettu selvitys tehdään kansaneläkevakuutusmaksujen osalta viipymättä sen jälkeen kun verotuslain (482/58) 117 §:n 1 momentin mukaiset suoritukset ovat saapuneet kansaneläkelaitokselle sekä työnantajan kansaneläkemaksujen osalta tammikuun 15 päivään 1962 mennessä. Selvityksessä katsotaan kansaneläkevakuutusmaksuista perimättä jääväksi osaksi 1,2 sadalta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960.

149. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 30 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 543/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:150)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 40 ja 44 § näin kuuluviksi:

40 §. Jos vakuutettu, jonka ikänsä perusteella olisi suoritettava vakuutusmaksuja, on ollut tulovuoden tai sen osan aikana työkyvyttömäksi todettuna, eläkelaitos toimittaa hänelle siitä todistuksen liitettäväksi veroilmoitukseen. Eläkelaitos voi myös lähettää todistuksen suoraan sen veropiirin verojohtajalle, johon vakuutetun kotikunta kuuluu.

Jos vakuutettu väittää, ettei hänelle työkyvyttömäksi todettuna ole määrättävä vakuutusmaksua, saadaan vakuutusmaksu jättää määräämättä vain 1 momentissa tarkoitetun todistuksen tai eläkelaitokselta hankitun lausunnon perusteella.

44 §. Kansaneläkelain 9 §:n 2 momentissa tarkoitetut etumaksut on suoritettava postisiirtotilin välityksellä maaliskuussa, kesäkuussa, syyskuussa ja joulukuussa.

Milloin eläkelaitokselle kansaneläkelain 9 §:n 3 momentin mukaan suoritettuun osuuteen on myöhemmin tehtävä lisäys tai oikaisu, on puuttuva määrä suoritettava tai liikaa suoritettu määrä vähennettävä sitä seuraavan etumaksun yhteydessä.

Merimiestulon perusteella suoritettujen työnantajan kansaneläkemaksut merkitään merimiesverolain (208/58) 14 §:n 1 momentissa säädettyyn merimiesveroluetteloon ja tilitetään eläkelaitokselle vuosittain saman pykälän 2 momentissa tarkoitetun tilityksen yhteydessä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1960 ja sillä kumotaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen 41, 45, 46 ja 47 §, kuitenkin niin, että 41, 46 ja 47 §:ää on edelleen sovellettava niihin vakuutusmaksuihin, jotka kunnan toimesta on perittävä.

150. ASETUS VÄKIJUOMISTA ANNETUN LAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.
(Suomen as. -kok. 561/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:90 ja 1959:81)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta 6 päivänä kesäkuuta 1958 annetun asetuksen 42 §, sellaisena kuin se on 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetussa asetuksessa (276/59), näin kuuluvaksi:

42 §. Se, jolla tämän asetuksen voimaan tullessa on oikeus ennen 6 päivää kesäkuuta 1958 saamansa luvan nojalla hankkia väkiviinaa tai muita väkijuomia taikka valmistaa niistä denaturoimattomia valmisteita, on oikeutettu toistaiseksi, kuitenkin enintään vuoden 1960 loppuun saakka, väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta 6 päivänä kesäkuuta 1958 annettua asetusta (238/58) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja sosiaaliministeriön antamia määräyksiä noudattaen, jatkamaan valmistusta ja hankkimaan väkiviinaa tai muita väkijuomia saamassaan luvassa mainittuun tarkoitukseen käytettäväksi, jollei lupaa sanotun asetuksen säännösten nojalla sitä ennen peruuteta tai sen voimassaoloaika muutoin pääty.

151. ASETUS DENATUROIDUISTA ALKOHOLIPITOISISTA
AINEISTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 23 p:nä 1959.

(Suomen as. -kok. 562/59)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1958:25 ja 1959:82)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan denaturoiduista alkoholipitoisista aineista 21 päivänä helmikuuta 1958 annetun asetuksen 47 §, sellaisena kuin se on 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetussa asetuksessa (277/59), näin kuuluvaksi:

47 §. Se, jolla tämän asetuksen voimaan tullessa on oikeus ennen 1 päivää kesäkuuta 1958 saamansa luvan nojalla hankkia denaturoitua väkijuomaa tai valmistaa denaturoituja valmisteita, on oikeutettu toistaiseksi, kuitenkin enintään vuoden 1960 loppuun saakka, denaturoiduista alkoholipitoisista aineista 21 päivänä helmikuuta 1958 annettua asetusta (77/58) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen ja sosiaaliministeriön antamia määräyksiä noudattaen jatkamaan valmistusta ja hankkimaan lievästi denaturoitua väkijuomaa saamassaan luvassa mainittuun tarkoitukseen käytettäväksi, jollei lupaa mainitun asetuksen säännösten nojalla sitä ennen peruuteta tai sen voimassaoloaika muutoin pääty.

152. TAKSA, JONKA MUKAAN USKOTTUJEN MIESTEN
PALKKIOT MAANMITTAUSTOIMITUKSISSA HELSINGIN
KAUPUNGIN ALUEELLA LASKETAAN.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama maaliskuun 20 p:nä
1959.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä helmikuun 25 p:nä 1959)

(Vrt. kunn. as. -kok. 1956:42)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä seuraavan taksan, jonka mukaan uskottujen miesten palkkiot maanmittaustoitauksissa Helsingin kaupungin alueella lasketaan:

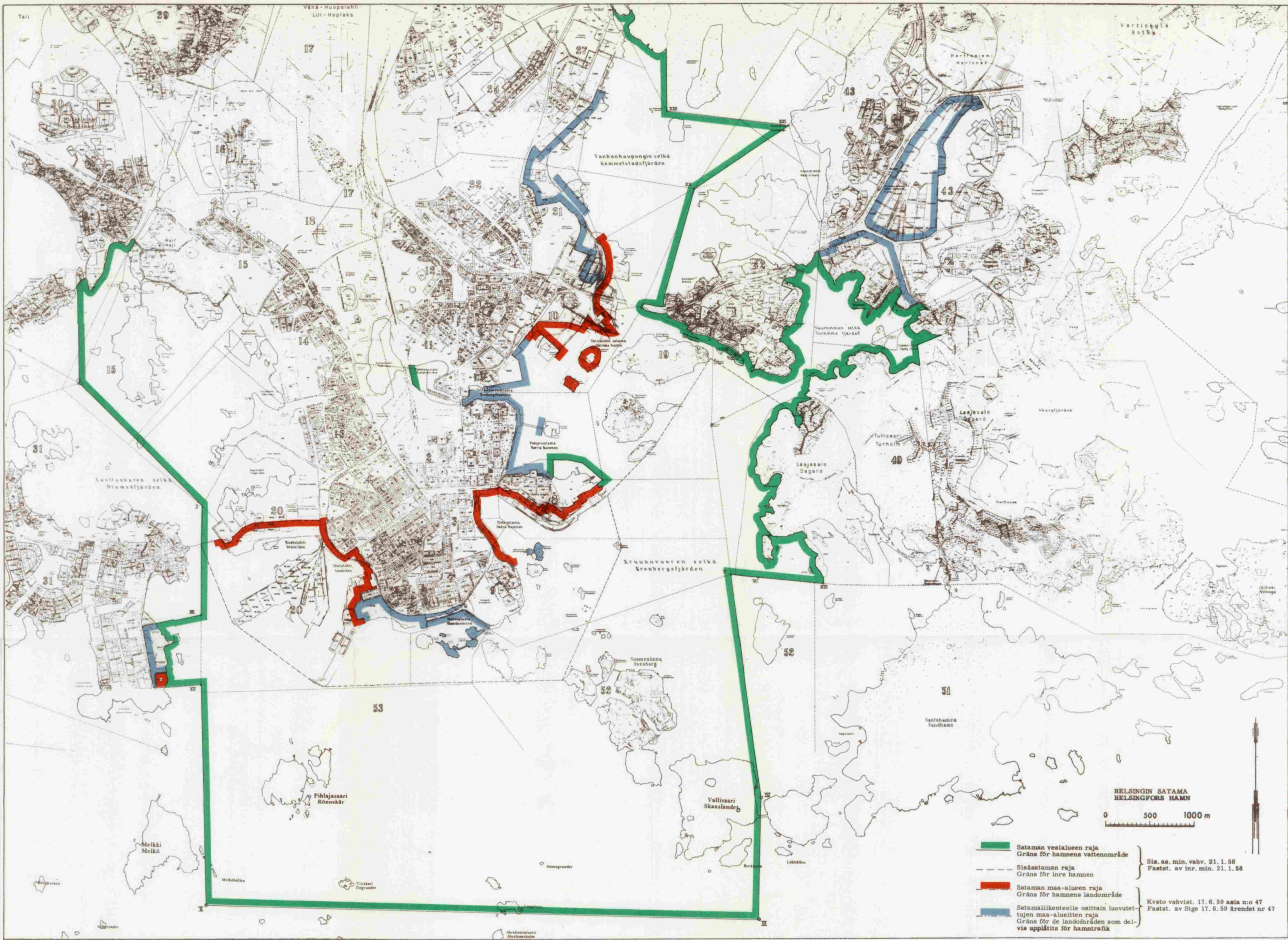
Uskottujen miesten päiväpalkkiona maanmittaustoitauksissa Helsingin kaupungin alueella suoritetaan 1 500 mk. Matkarahana suoritetaan yleisiä kulkuneuvoja käytettäessä todelliset kohtuulliset matkakustannukset, omaa autoa käytettäessä 19 mk/km ja jalkaisin kuljettaessa 10 mk/km.

153. SATAMA-ALUEEN MAANPUOLEISET RAJAT.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 17 p:ltä 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin satama-alueen maanpuoleiset rajat satamalaitoksen 21. 5. 1959 päivättyyn karttaan punaisin viivojen merkittyjen rajojen mukaisesti.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, ettei Lauttasaarenkadun pohjoispuolella Lapinniemessä ja Salmisaarella olevia alueita enää lueta osittain satamaliikenteelle luovutettuihin alueisiin.

HELSINGIN SATAMA
HELSINGFORS HAMN

- Sataman vesialueen raja
Gräns för hamnens vattenområde
 - - - - - Sisäsataman raja
Gräns för inre hamnen
 - Sataman maa-alueen raja
Gräns för hamnens landområde
 - Satamaliikenteelle osittain luovutettujen maa-alueitten raja
Gräns för de landområden som delvis upplåtits för hamntrafik
- } Sis. as. min. vahv. 21.1.58
 Fastst. av inr. min. 21.1.58

 } Kvsto vahvist. 17.6.59 asia n:o 47
 Fastst. av Stg 17.6.59 ärendet nr 47

154. ASEMAKAAVAN MUUTOKSET VUONNA 1959.

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaavapiirustuksen n:o
14	Espoonkadun nimen muutos	3. 12. 58	2. 1. 59	4328
15	520 sekä viereinen katualue	17. 12. 58	16. 1. 59	4476
29	29099 tontti n:o 3	3. 12. 58	17. 1. 59	4472
42	Kulosaaren keskiosan asemakaava	"	"	4450
3	50	"	19. 1. 59	4466
30	30114 sekä läheinen katu- ja puistoalue	14. 1. 59	4. 2. 59	4493
30	Lehtisaarentien nimen muutos	"	9. 2. 59	4477
6	125	"	19. 2. 59	4490
31	31014	"	"	4485
4	76	28. 1. 59	24. 2. 59	4507
14	481	"	2. 3. 59	4498
30	30095	"	"	4495
31	31095	"	"	4497
31	31075	11. 2. 59	16. 3. 59	4504
28	28220 ja viereinen puisto	"	18. 3. 59	4510
29	29039	"	"	4505
29	29099 tontti n:o 2	"	"	4514
29	29099 tontti n:o 4	"	"	4515
29	29106	"	"	4502
43	43125	25. 2. 59	"	4519
13	404	28. 1. 59	24. 3. 59	4486
16	728 sekä siihen liittyvä puistoalue	11. 2. 59	25. 3. 59	4501
30	30036	"	"	4513
22	553	11. 3. 59	31. 3. 59	4536
46	46041	25. 2. 59	1. 4. 59	4529
7	109	"	7. 4. 59	4521
33	33127	"	"	4528
29	29021 sekä läheinen puistoalue	11. 3. 59	14. 4. 59	4531
2	97 sekä läheinen katualue	25. 3. 59	4. 5. 59	4535
3	57	29. 4. 59	28. 5. 59	4558
9	201	15. 4. 59	30. 5. 59	4548
11	315	"	"	4518
42	42054, 42055 ja 42056 sekä Tupavuori-niminen katu puistoalueineen	"	"	4541
46	46117	"	"	4543
12	352	"	6. 6. 59	4544
11	314	20. 5. 59	13. 6. 59	4557
31	31005	"	26. 6. 59	4561
26	Korttelin n:o 979 asemakaava	"	29. 6. 59	4436

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaa- vapiirus- tuksen n:o
29	29045	20. 5. 59	29. 6. 59	4565
29	29077	"	"	4555
29	29110	"	"	4570
33	33119.	"	"	4562
43	43219	"	"	4568
4	67	3. 6. 59	30. 6. 59	4582
15	520	"	"	4579
15	526	"	"	4564
28	28029	"	"	4567
29	29014, 29028 sekä vierei- set katu- ja liikenne- alueet	"	"	4583
38	38121	"	"	4577
43	43201, 43203	"	"	4566
31	31097	17. 6. 59	14. 7. 59	4589
29	29064, 29067-29069 sekä läheiset katu- ja puis- toalueet	"	24. 7. 59	4563
29	29097	"	"	4581
46	46017	"	"	4593
29	29075	"	29. 7. 59	4586
43	43221 ja viereinen puisto	"	"	4587
45	Puotilan itäosan asema- kaava	"	"	4550
29	29201-29203	"	4. 8. 59	4552
43	43207 sekä viereinen puisto- ja urheilualue	"	26. 8. 59	4588
31	31109, 31110 sekä Paja- laiden puiston osa	"	9. 10. 59	4576, 4580
44	44032-44037	9. 9. 59	14. 10. 59	4607
29	29050, 29099	"	16. 10. 59	4595, 4596
29	29069	"	"	4601
46	46110 ja viereinen urhei- lualue	"	"	4527
2	37	"	19. 10. 59	4611
5	92	"	"	4610
21	660, 664	23. 9. 59	5. 11. 59	4612
29	29065 ja etelän puoleinen puistokaistale	7. 10. 59	"	4615
31	31014	"	12. 11. 59	4613
44	44039	"	"	4614
42	42048	21. 10. 59	20. 11. 59	4616
45	45211, 45212	"	24. 11. 59	4627
14	498	"	25. 11. 59	4619
11	313	"	27. 11. 59	4624
31	31007	"	"	4617

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päätos	Sisäas. min. vahvistus	Asemakaa- vapiirus- tuksen n:o
4	63	21. 10. 59	28. 11. 59	4629
44	44023	4. 11. 59	14. 12. 59	4618
8	161	18. 11. 59	22. 12. 59	4639
42	42065	"	"	4641
42	42066	"	"	4642
44	44040	"	"	4626

KATUJEN JA YLEISTEN PAIKKAIN YM. NIMIEN MUUTOKSET.

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus	
14	Espoonkatu- Esbogatan	Paasikivenkatu- Paasikivigatan	3. 12. 58	2.1.59	
42		Itäinen moottoritie- Östra motorvägen	"	17.1.59	
"		Kulosaaren puistotie-	"	"	
"		Brändö parkväg Kyösti Kallion tie-	"	"	
"		Kyösti Kallios väg	"	"	
"		Leposaarentie - Vilans väg	"	"	
"		Rantatöyry - Strandliden	"	"	
"		Relanderinaukio - Relandersplatsen	"	"	
"		Risto Rytin tie - Risto Rytis väg	"	"	
"		Ståhlberginkuja - Ståhlbergsgränden	"	"	
"		Ståhlbergintie - Ståhlbergsvägen	"	"	
"		Svinhufvudinkuja - Svinhufvudsgränden	"	"	
"		Svinhufvudintie - Svinhufvudsvägen	"	"	
"		Tupasaarentie - Stugövägen	"	"	
"		Tupavuori - Stugberget	"	"	
30		Lehtisaarentie - Lövövägen	Kuusisaarenpolku - Granöstigen	14. 1. 59	9.2.59
33			Vanhaistentie - Gamlas vägen	25. 2. 59	7.4.59
45			Ison-Antintie - Stor-Andersvägen	17. 6. 59	29.7.59
"			Juorumäki - Skvallerbacken	"	"
"			Kissankellontie - Blåklocksvägen	"	"
"			Klaavuntie - Klävusvägen	"	"
"			Meripellontie - Sjöåkervägen	"	"
"			Puotilan.leikkimäki- Botby lekbacke	"	"
"			Puotilan leikkiniitty- Botby lekäng	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päätos	Sisäas. min.vah- vistus
45		Puotilantie - Botbyvägen	17. 6. 59	29. 7. 59
"		Puotilan urheilu- puisto -	"	"
"		Botby idrottspark	"	"
"		Rantakartanontie - Strandgårdsvägen	"	"
"		Rusthollarinkuja - Rusthållargränden	"	"
"		Rusthollarintie - Rusthållarvägen	"	"
"		Rusthollinpolku - Rusthållstigen	"	"
29		Kivihaankuja - Stenhagsgränden	"	4. 8. 59
"		Kivihaantie - Stenhagsvägen	"	"
"		Metsämäentie - Skogsbackavägen	"	"
44		Ruonakuja - Grundsundsgrän- den	18. 11. 59	22. 12. 59

155. TONTTIJAON MUUTOKSET VUONNA 1959.

Kaup. osa	Kortte- li	Muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvist.
29	29043	Tonttijako vahvistettu	3. 12. 58	2. 1. 59
31	31015	" muutettu	"	"
38	38113	" vahvistettu	"	"
38	38131	" "	"	"
38	38134	" "	"	"
44	44007	" osittain	"	"
38	38114	" "	17. 12. 58	8. 1. 59
21	662	" "	14. 1. 59	5. 2. 59
38	38117	" "	"	9. 2. 59
39	39040	" "	"	"
29	29066	" muutettu	28. 1. 59	18. 2. 59
38	38133	" vahvistettu osittain	"	"
39	39007	" "	"	"
39	39081	" "	"	"
39	39043	" "	25. 2. 59	18. 3. 59
39	39049	" "	"	"
33	33123	" muutettu	"	23. 3. 59
38	38104	" vahvistettu	11. 3. 59	3. 4. 59
42	42060	" "	"	"
42	42065-	" "	"	"
	42067	" "	"	"
46	46108	" "	"	"
39	39039	" "	15. 4. 59	13. 5. 59
39	39134	" osittain	"	"
42	42048-	" "	"	"
	42050,	" "	"	"
	42058,	" "	"	"
	42061-	" "	"	"
	42064	" "	"	"
42	42054-	" "	"	"
	42056	" "	"	"
28	28215	" "	20. 5. 59	15. 6. 59
29	29093	" muutettu	"	"
30	30072	" vahvistettu	"	"
42	42059	" "	"	"
46	46017	" "	"	"
28	28250	" osittain	3. 6. 59	25. 6. 59
31	31088	" muutettu	"	"
34	34107	" vahvistettu	20. 5. 59	29. 6. 59
38	38101	" "	"	"
38	38109	" osittain	17. 6. 59	14. 7. 59
29	29028	" "	"	24. 7. 59
23	915	" "	3. 9. 59	2. 10. 59
25	861	" osittain	"	"
29	29052	" "	"	"
31	31074	" muutettu	"	"
29	29201-	" "	"	"
	29203	" vahvistettu	24. 9. 59	26. 10. 59
45	45207	" "	"	"

Kaup. osa	Kortte- li	Muutos	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvist.
45	45208- 45210, 45214, 45216	Tonttijako vahvistettu	24.9.59	26.10.59
21	654	" muutettu	1.10.59	5.11.59
45	45201	" vahvistettu	"	"
45	45204	" "	"	"
28	28228	" "	15.10.59	12.11.59
45	45202, 45205, 45206	" "	"	"
43	43069	" osittain	"	17.11.59
45	45203, 45213, 45215	" "	12.11.59	10.12.59

156. MUUTOKSET VAKINAISTEN VIRKOJEN LUOKITTELUUN
VUONNA 1959.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
1	Laakson sairaala	Apuhoitaja	1	12		28.1	1.2.59
2	Kaupunginkirjasto, Vartiokylän sivu- kirjasto	Kirjastonhoitaja	1	20		"	"
3	Lastensuojeluviras- to	Apulaistarkastaja	2	21		25.2	1.1.60
4	"	Huoltotarkastaja	8	20		"	"
5	Lastenhuoltolaitok- set	Johtaja	2	20		"	"
6	"	"	1	23		"	"
7	"	"	1	26		"	"
8	"	Keittäjä	5	9		"	"
9	Kaupunginkanslia	Puhelinvaihteenhoitaja	1	12		29.4	1.5.59
10	Lastentarhat	Lastentarhanopettaja	3	20		20.5	1.1.60
11	"	Lastentarhanjohtaja	1	21		"	1.6.59
12	"	Keittäjä	1	8		"	1.1.60
13	"	Lastentarha-apulainen	1	7		"	"
14	Terveydenhoitovi- rasto	Kotisairaanhoidaja	10	20		3.6	"
15	Suomenkiel. kansa- koulut	Vahtimestari	1	13		"	1.5.59
16	Maidontarkastamo	Autonkuljettaja	1	15		17.6	1.1.60
17	Terveydenhoitovi- rasto	Terveyssisar	9	20		"	"
18	Tilastotoimisto	Toimistoapulainen	1	12	IV	9.9	"
19	Kivelän sairaala	Asuntolanhoitaja	1	14		"	1.10.59
20	Sähkölaitos	Osastopäällikkö	1	37	II	"	1.1.60
21	" , verkon- suunnittelutoim.	Suunnitteluteknikko	1	22		"	"
22	"	Piirtäjä	1	18		"	"
23	"	"	1	13		"	"
24	työtoimisto	Suunnitteluteknikko	1	24		"	"
25	"	Sähköyliasentaja	1	19		"	"
26	Helsingin Vaatturi- ammattikoulu	Ammattityönopettaja	3	21		23.9	"
27	Marian sairaala	Lääkintävoimistelija	1	15		"	"
28	"	Apteekkiapulainen	2	9		"	"
29	"	Traktorinkuljettaja	1	14		"	"
30	Auroran sairaala	Osastonhoitaja	2	18		"	"
31	"	Sairaanhoidaja	13	15		"	"
32	"	Lääkintävoimistelija	1	15		"	"
33	"	Laboratorioteknillinen apulainen	2	13		"	"
34	"	Röntgenteknillinen apulainen	2	13		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
35	Auroran sairaala	Apuhoitaja	10	12		23,9	1. 1. 60
36	" "	Sähköliiasentaja	1	19		"	"
37	" "	Lasinpesijä	2	8		"	"
38	" "	Vastaanottoapulainen	3	8		"	"
39	" "	Sairaala-apulainen	10	8		"	"
40	Kivelän sairaala	Lääkintävoimistelija	2	15		"	"
41	" "	Toimistoapulainen	1	11		"	"
42	" "	Apuhoitaja	16	12		"	"
43	" "	Yölihoitaja	1	20		"	"
44	Hesperian sairaala	Apulaisyllilääkäri	1	29		"	"
45	" "	Apulaislääkäri	2	25		"	"
46	" "	Sosiaalihoitaja	1	20		"	"
47	" "	Sairaala-apulainen	1	8		"	"
48	" "	Käsityönohjaaja	1	17		"	"
49	" "	Sairaanhoitaja	2	15		"	"
50	" "	Mielisairaanhoitajat	2	14		"	"
51	Nikkilän sairaala	Ylilääkäri	1	34		"	"
52	" "	Apulaisyllilääkäri	1	32		"	"
53	" "	Osastolääkäri	2	29		"	"
54	" "	Sosiaalihoitaja	1	20		"	"
55	" "	Perhehoitaja	1	18		"	"
56	" "	Sikalanhoitaja	1	13		"	"
57	" "	Sairaala-apulainen	2	8		"	"
58	" "	Sähköliiasentaja	1	19		"	"
59	" "	Keittiöapulainen	1	8		"	"
60	" "	Kemikaalipäivystäjä	2	17		"	"
61	Malmin sairaala	Apulaisyllilääkäri	1	29		"	"
62	" "	Apulaislääkäri	2	25		"	"
63	" "	Osastonhoitaja	5	18		"	"
64	" "	Sairaanhoitaja	8	15		"	"
65	" "	Apuhoitaja	11	12		"	"
66	" "	Lääkintävoimistelija	1	15		"	"
67	" "	Sairaala-apulainen	7	8		"	"
68	" "	Apuemäntä	1	14		"	"
69	" "	Keittiöapulainen	2	8		"	"
70	" "	Osastolääkäri	1	28		"	"
71	" "	Sairaanhoitaja	1	15		"	"
72	" "	Apuhoitaja	3	12		"	"
73	" "	Toimistoapulainen	1	12		"	"
74	Lastentarhat, toimisto	Taloudenhoitaja	1	23		4. 11	1. 1. 60
75	Lastentarhat	Lastenseimenopettaja	1	19		"	"
76	Koskelan sairauskoti	Laboratorioapulainen	1	15		"	1. 1. 61
77	" "	Lääkintävoimistelija	2	15		"	"
78	" "	Askarruttaja	4	15		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito luokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astui voimaan
79	Koskelan sairaskoti	Hoitaja	30	13		4. 11	1. 1. 61
80	" "	Toimistoapulainen	1	12		"	"
81	" "	"	4	11		"	"
82	" "	Dieettikeittäjä	1	9		"	"
83	" "	Apteekkiapulainen	1	9		"	"
84	" "	Keittiöapulainen	2	8		"	"
85	Kustaankartanon vanhainkoti	Askarruttaja	2	15		"	"
86	" "	Autonkuljettaja	1	15		"	"
87	" "	Apumies	2	12		"	"
88	" "	Toimistoapulainen	1	11		"	"
89	" "	Hoitopulainen	2	8		"	"
90	Väestönsuojelotoi- misto	Väestönsuojelupääl- liikkö	1	30	II	2. 12	1. 1. 60
91	Sähkölaitos	Sähkömestari	10	23		"	"
92	"	Konemestari	1	23		"	"
93	"	Sähkömestari	8	22		"	"
94	"	Suunnitteluteknikko	2	24		"	"
95	"	Sähköyliasentaja	2	19		"	"

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt.päät.	
					tehty	astui voimaan
1	Kiinteistövirasto, kauppahallit	Siivooja	1	6	14. 1	1. 1. 59
2	" kaupungin talot	"	1	3	"	"
3	Suomenkiel. kansa- koulut	"	22	7	"	"
4	"	Ruoanjakaja	3	7	"	"
5	Ruotsinkiel. kansa- koulut	Siivooja	8	7	"	"
6	Laakson sairaala	Lastenhoitaja	1	13	28. 1	1. 2. 59
7	Maidontarkastamo	Pesijä	1	8	20. 5	1. 5. 59
8	Kiinteistövirasto, talo-os.	Ylivahtimestari	1	14	3. 6	1. 7. 59
9	Suomenkiel. kansa- koulut	Talonmies-lämmittäjä	1	14	"	1. 5. 59
10	Kiinteistövirasto, talo-os.	Kunnallisten työväenasun- tojen isännöitsijä	1	25	9. 9	14. 9. 59
11	Kivelän sairaala	Asuntolanhoitaja	1	18	"	1. 10. 59
12	Marian sairaala	Sairaanhoidtaja	1	15	23. 9	1. 1. 60
13	Kivelän sairaala	"	10	15	"	"
14	"	Apulaisyölyhoitaja	1	18	"	"
15	Hesperian sairaala	Työnjohtaja	1	15	"	"
16	Nikkilän sairaala	Asentaja	1	16	"	"
17	Malmin sairaala	Sairaanhoidtaja	3	15	"	"
18	Lastentarhat, toi- misto	Toimistonhoitaja	1	17	4. 11	31. 12. 59
19	Ruotsinkiel. kansa- koulut	Siivooja	1	7	2. 12	1. 12. 59
20	Sähkölaitos	Asemapäivystäjä	21	21	"	"
21	"	Apuasemapäivystäjä	4	17	"	"
22	"	Akkumestari	1	21	"	"

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Nikkilän sairaala	Ylilääkäri	1	34	36	11.2	1.3.59
2	" "	"	1	31	34	"	"
3	" "	Apulaisyliääkäri	1	29	32	"	"
4	" "	Osastolääkäri	8	28	29	"	"
5	Psykiatristen huoltolaitosten vastaanotto-os.	Ylilääkäri	1	32	34	"	"
6	" "	Huoltolääkäri	1	28	29	"	"
7	Psykiatristen huoltolaitosten huoltotoimisto	"	1	28	29	"	"
8	Tuberkuloositomisto	Ylilääkäri	1	31	34	"	"
9	" "	Huoltolääkäri	2	28	29	"	"
10	" "	Röntgenlääkäri	1	28	29	"	"
11	" "	Apulaislääkäri	2	25	26	"	"
12	Laakson sairaala	Ylilääkäri	1	34	36	"	"
13	" "	Apulaisyliääkäri	2	29	32	"	"
14	" "	Apulaislääkäri	3	25	26	"	"
15	Kouluhammashoitolaitos	Klinikan esimies	1	32	33	11.3	1.1.59
16	" "	Apulais esimies	1	30	31	"	"
17	" "	Haaraklinikanhoitaja	9	29	30	"	"
18	" "	Kouluhammaslääkäri	21	16	19	"	"
19	Järjestelytoimisto	Toimistopäällikkö	1	35	36	29.4	1.5.59
20	Tilastotoimisto	Apulaisaktuaari	2	25	26	"	"
21	" "	"	2	23	24	"	"
22	Rahatoimisto	Kaupunginkamreeri	1	35	36	"	"
23	Maiistraatti	Kunnallisneuvosmies	2	22	24	"	"
24	Syyttäjistö	I kaupunginviskaali	1	31	32	"	"
25	" "	Kaupunginviskaali	10	29	30	"	"
26	Terveydenhoitovirasto, elintarvikkeiden valvontaos.	Elintarvikehygieenikko	1	35	36	"	"
27	Terveydellisten tutkimusten laboratorio	Apulaiskemisti	1	25	26	"	"
28	" "	Laboraattori	2	19	20	"	"
29	Maidontarkastamo	Laboratorioeläinlääkäri	1	30	31	"	"
30	" "	Apulaiskemisti	1	25	26	"	"
31	Desinfioimislaitos	Johtaja	1	24	25	"	"
32	" "	Desinfioitsija	2	15	16	"	"
33	Sairaalavirasto	Sairaalatoimen toimitusjohtaja	1	37	38	"	"
34	" tilios.	Kamreeri	1	28	29	"	"
35	Auroran sairaala	Lapsipsykologi	1	24	25	"	"
36	" "	Sairaalapsykologi	1	24	25	"	"
37	" "	Työ- ja autoesimies	1	16	17	"	"
38	" "	Siivoustöiden ohjaaja	1	9	10	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
39	Hesperian sairaala, Kivelän os.	Sairaalapsykologi	2	24	25	29,4	1. 5. 59
40	Nikkilän sairaala	"	2	24	25	"	"
41	"	Käsityönohjaaja	1	16	17	"	"
42	"	Varastoapulainen	1	7	8	"	"
43	"	Sairaala-apulainen	1	8	9	"	"
44	"	Annostelija	1	8	9	"	"
45	Tuberkuloositoi- misto	Ylihoitaja	1	21	22	"	"
46	Sairaanhoitajakoulu	Apulaisrehtori	1	21	22	"	"
47	"	Opettaja	9	19	20	"	"
48	Huoltovirasto	I apulaisjohtaja	1	33	34	"	"
49	"	Huoltoviraston sihteeri	1	29	30	"	"
50	"	Kanslianhoitaja	18	19	20	"	"
51	"	Kodinhoidon valvoja	2	17	18	"	"
52	Tervalammen työ- laitos	Johtaja	1	29	30	"	"
53	"	Apulaisjohtaja	1	24	25	"	"
54	Työtuvat	Käsityöopettaja	3	16	17	"	"
55	Lastensuojeluvir- asto	Psykologi	2	24	25	"	"
56	"	Sihteeri	1	25	26	"	"
57	"	Kanslianhoitaja	4	18	20	"	"
58	Sofianlehdon vas- taanottokoti	Ohjaaja	1	17	18	"	"
59	"	Taloudenhoitaja	1	22	23	"	"
60	Malmin lastenkoti	Keittäjä	1	8	9	"	"
61	Oppilaskoti Toivola	Ohjaaja	2	17	18	"	"
62	Vastaanottokoti Lemmilä	"	3	17	18	"	"
63	Oikeusaputoimisto	Oikeusavustaja	1	30	31	"	"
64	"	Apulaisoikeusavustaja	2	28	29	"	"
65	Suomenkieliset kan- sakoulut	Miespuolinen liikunnan- neuvoja	1	24	25	"	"
66	"	Naispuolinen "	1	24	25	"	"
67	"	Kouluvahtimestari	6	13	14	"	"
68	Ruotsinkieliset "	Miespuolinen liikunnan- neuvoja	1	24	25	"	"
69	"	Naispuolinen "	1	24	25	"	"
70	"	Kansliavahtimestari	1	12	13	"	"
71	"	Kouluvahtimestari	5	12	13	"	"
72	Ammattiopetuslai- tosten johtokunta	Tarkastaja	1	30	32	"	"
73	Lastentarhat	Vastaava lastenhoitaja	4	15	14	"	"
74	Kaupunginkirjasto	Taloudenhoitaja	1	25	26	"	"
75	Lauttasaaren sivu- kirjasto	Kirjastonhoitaja	1	21	23	"	"
76	Munkkiniemen sivu- kirjasto	"	1	21	23	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
77	Oulunkylän sivu- kirjasto	Kirjastonhoitaja	1	20	21	29.4	1.5.59
78	Herttoniemen sivu- kirjasto	"	1	21	23	"	"
79	Pitäjänmäen sivu- kirjasto	"	1	20	21	"	"
80	Maunulan sivukir- jasto	"	1	20	21	"	"
81	Rakennusvirasto, talo-os.	Lämmöntarkkailija	1	23	24	"	"
82	" puisto-os.	Apulaiskaupunginpuu- tarhuri	1	24	25	"	"
83	" hankinta- os.	Varastonhoitaja	1	21	22	"	"
84	" tilios.	Kamreeri	1	29	30	"	"
85	Satamalaitos, va- rastoimis- ja laiturihuolto-os.	Konttorinhoitaja	4	20	21	"	"
86	"	Varaston esimies	4	18	19	"	"
87	"	Varaston apulaisesi- mies	4	16	17	"	"
88	"	Lämpöjohtomekaanikko	3	14	15	"	"
89	Teurastamo	Tarkastuseläinlääkäri	3	30	31	"	"
90	Teollisuuslaitokset kassa- ja tilios.	Palkkakonttorin pääl- likkö	1	22	24	"	"
91	Vesilaitos	Mittarinlukija	10	13	14	"	"
92	Kaasulaitos	Sivutuoteinsinööri	1	30	31	"	"
93	"	Työnjohtaja	1	19	20	"	"
94	"	Koksiesimies	1	19	20	"	"
95	"	Esimies	1	19	20	"	"
96	"	Koksinmyyntiesimies	1	24	25	"	"
97	Sähkölaitos, tarif- fitoimisto	Erikoismittarinlukija	2	14	16	"	"
98	Voimalaitostoimis- to	Koñemestari	2	22	23	"	"
99	Suomenkieliset kansakoulut	Talonmies - lämmit- tāja	1	12	13	9.9	1.8.59
100	Heaperian sairaala	Kanslianhoitaja	1	15	16	23.9	1.1.60
101	"	Ylihoitaja	1	22	23	"	"
102	Ryttylän vastaanot- tokoti	Ohjaaja	7	17	18	7.10	1.9.59
103	Terveystarkastaja- virasto	Terveystarkastaja	1	17	18	"	1.1.60
104	Kaupunginorkes- teri	III lyömäsoitinten soit- taja	1	21	22	4.11	"
105	Huoltovirasto, kas- sa- ja tilios.	Toimistoapulainen	1	12	14	18.11	"
106	Koskelan sairas- koti	Ylilääkäri	1	32	34	2.12	"
107	"	Apulaisyliääkäri	1	29	32	"	"
108	"	Osastolääkäri	2	28	29	"	"
109	Kustaankartanon vanhainkoti	Apulaisyliääkäri	1	29	32	"	"

Kaupunginvaltuusto päätti, muuttaen 15. 1. 1958 tekemään-
sä päätöstä, siirtää 1. 4. 1958 lukien terveydenhoitoviraston tar-
tunnantorjunnan ylihoitajan ja kouluylihoitajan virat 22. palkka-
luokkaan. Kaupunginvaltuusto 29/4 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti:

että tuberkuloosi- ja mielitautilääkäreille suoritetaan palk-
kaluokkien mukaisesti määriteltä palkkiota, mikä lasketaan ot-
tamalla huomioon myöskin asianomaisen saamat ikälisät, seu-
raavasti:

Nikkilän sairaalan 36. palkkaluokkaan kuuluvalla yllilääkä-
rille 42. ja 36. palkkaluokkien,

Nikkilän sairaalan 34. palkkaluokkaan kuuluvalla yllilääkä-
rille 40. ja 34. palkkaluokkien,

Nikkilän sairaalan 32. palkkaluokkaan kuuluville 2 apulais-
yllilääkärille 38. ja 32. palkkaluokkien,

Nikkilän sairaalan 29. palkkaluokkaan kuuluville 8 osasto-
lääkärille 35. ja 29. palkkaluokkien,

Helsingin keskusmielisairaalan psykiatristen huoltolaitos-
t vastaanotto-osaston 34. palkkaluokkaan kuuluvalla yllilääkä-
rille 40. ja 34. palkkaluokkien,

saman osaston 29. palkkaluokkaan kuuluvalla huoltolääkä-
rille 35. ja 29. palkkaluokkien,

Helsingin keskusmielisairaalan psykiatristen huoltolaitos-
ten huoltotoimiston 29. palkkaluokkaan kuuluvalla huoltolääkäril-
le 35. ja 29. palkkaluokkien,

tuberkuloositoimiston 34. palkkaluokkaan kuuluvalla yllilää-
kärille 40. ja 34. palkkaluokkien,

tuberkuloositoimiston 29. palkkaluokkaan kuuluville 2 huol-
tolääkärille 35. ja 29. palkkaluokkien,

tuberkuloositoimiston 29. palkkaluokkaan kuuluvalla rönt-
genlääkärille 35. ja 29. palkkaluokkien,

tuberkuloositoimiston 26. palkkaluokkaan kuuluville 2 apu-
laislääkärille 32. ja 26. palkkaluokkien,

Laakson sairaalan 36. palkkaluokkaan kuuluvalla yllilääkä-
rille 41. ja 36. palkkaluokkien,

Laakson sairaalan 32. palkkaluokkaan kuuluville 2 apulais-
yllilääkärille 38. ja 32. palkkaluokkien ja

Laakson sairaalan 26. palkkaluokkaan kuuluville 3 apulais-
lääkärille 32. ja 26. palkkaluokkien palkkausten erotus,

että Laakson sairaalan yllilääkärille tuberkuloosipiirin joh-
tamisesta maksettava nykyinen 20 000 mk:n suuruinen kuukausi-
palkkio korotetaan 30 000 mk:aan,

että päivätyssipalkkiot maksetaan nykyisen käytännön mu-
kaisina puheena olevissa sairaaloissa,

että matkakorvauksen suorittamisesta Nikkilän sairaalan
nille lääkäreille, jotka ovat ilmoittaneet olevansa halukkaita
asumaan Nikkilässä, mutta joille ei siellä voida tarjota tyydyt-
tävää asuntoa, voidaan neuvotella erikseen yksityistapauksittain
ja

että uudet määräykset tulevat voimaan kaupunginvaltuuston
päätöstä ensiksi seuraavan kuukauden alusta lukien ja ovat voi-
massa toistaiseksi, kuitenkin kauintaan vuoden 1959 loppuun saak-
ka. Kaupunginvaltuusto 11/2 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti, että 26. 3. 1958 hyväksytyjen sairaalalääkärien palkkausmääräysten samoin kuin 11. 2. 1959 hyväksytyjen tuberkuloosi- ja mielitautilääkärien palkkausmääräysten voimassaoloaikaa jatketaan 1. 1. 1960 alkaen toistaiseksi Kaupunginvaltuusto 2/12 1959.

D. Muutetut ja uuden nimen saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Suomenkielisten kansakoulujen kanslia	Siiwooja	Vahtimestari-siiwooja	1	7	9	28.1	1. 1. 59
2	Kaupunginkanslia	Vahtimestari	Autonkuljettaja-vahtimestari	1	14	14	11.2	1. 4. 59
3	Kouluhammas-hoitolaitos	Kouluhammas-lääkäri	Oikojahammas-lääkäri	3	16	21	11.3	1. 1. 59
4	Satamalaitos, varastois- ja laituri-huolto-os.	Järjestysmies	Lämpöjohtomekaanikko	1	14	14	15.4	
5	Palkkalautakunta	Työläisasiainhoitaja	Sihteeri	1	30	30	29.4	1. 5. 59
6	Palolaitos	Vanhempi palomies	Palomies	132	15	15	"	"
7	Nikkilän sairaala	Karjanhoitajan apulainen	Karjanhoitoapulainen	1	7	7	"	"
8	" "	Varastomies	Varastonhoitaja	1	13	13	"	"
9	" "	Apulaissuutari	Suutari	1	14	15	"	"
10	" "	Yövirtija	Apumies	1	10	12	"	"
11	Marian sairaala	"	"	1	10	12	"	"
12	Auroran sairaala	"	"	1	10	12	"	"
13	Laakson "	"	"	1	10	12	"	"
14	Auroran "	Lämmittäjä	Lämmittäjä-mekaanikko	1	15	16	"	"
15	Vanhusten huoltolaitokset	Dieettikeittäjä	Keittäjä	1	9	9	"	"
16	Tervalammen työlaitos	Vartijain esimies	Huoltolan esimies	1	18	19	"	"
17	" "	Miesvartija	Työnjohtaja	4	14	15	"	"
18	" "	Vartija	"	1	14	15	"	"
19	" "	Puuseppä	"	1	15	15	"	"
20	" "	Emännöitsijä	Emäntä	1	16	16	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
21	Tervalammen työlaitos	Emännöitsijän apulainen	Emännän apu- lainen	2	10	10	29.4	1.5.59
22	" maatila	Maataloustyön- johtaja	Maatilan esi- mies	1	18	19	"	"
23	"	Puutarhuri	Ylipuutarhuri	1	17	19	"	"
24	"	Karjanhoitaja	Työnjohtaja	1	14	15	"	"
25	"	Vartija-apulais- puutarhuri	Apulaispuutar- huri	1	14	15	"	"
26	"	Karjanhoitajan apulainen	Karjanhoitoapu- lainen	1	9	9	"	"
27	"	Traktorinaja- ja-vartija	Työnjohtaja	1	14	15	"	"
28	"	Seppä	"	1	15	15	"	"
29	"	Sikalanhoitaja	"	1	14	15	"	"
30	Kustaankartano	Keittäjä	Dieettikeittäjä	1	8	9	"	"
31	Ryttylän koulu- koti	Palvelija	Laitosapulainen	3	7	7	"	"
32	Sofianlehdon vastaanotto- koti	Siivooja	"	4	7	7	"	"
33	"	Palvelija	"	7	7	7	"	"
34	Malmin lasten- koti	Siivooja	"	1	7	7	"	"
35	Toivolän oppi- laskoti	Palvelija	"	3	7	7	"	"
36	"	Siivooja	"	1	7	7	"	"
37	Kullatorpan lastenkoti	Palvelija	"	3	7	7	"	"
38	Nukarin lasten- koti	"	"	2	7	7	"	"
39	Apulastentarha Aula	Talosalpalai- nen	Keittäjä	1	8	9	"	"
40	Suomenkiel. kansakoulut	Kouluvahtimes- tari	Vahtimestari	14	13	13	"	"
41	Ruotsinkiel. kansakoulut	"	"	5	12	12	"	"
42	Kiinteistöviras- to, kaupungin talot	Siivoustöiden tarkkailija	Siivoustarkkai- lija	1	14	14	"	"
43	Vesilaitos	Työpajamestari	Työnjohtaja	1	24	24	"	"
44	"	Mittariosaston esimies	Toimistoiesimies	1	19	19	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päät.	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
45	Kiinteistövi- rasto, kaup- pahallit	Hallikaitsija	Ylivahtimestari	4	14	14	20.5	1.5.59
46	"	Hallipalvelija	Vahtimestari	4	13	13	"	"
47	Sähkölaitos	Apulaisjohtaja	Osastopäällikkö ¹⁾	1	35	37	"	1.1.60
48	"	Insinööri	" ¹⁾	1	34	37	"	"
49	Sairaanhoitaja- koulu	Oppilaskodin hoitaja	Oppilaskodin johtajatar	1	18	20	23.9	"
50	Lastentarhat	Talousapulai- nen	Keittäjä	1	8	9	4.11	"
51	Sähkölaitos	Ylikojeisto- mestari	Kojeistomestari	1	26	26	2.12	"
52	"	Korjausmes- tari	Asemamestari	1	25	25	"	"

1) II kielialaoluokka

E. Toiseen laitokseen siirretty virka.

N:o	Laitos,		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaupvaltpää	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Ruotsinkiel. kansakou- lut	Suomenkiel. kansakou- lut	Siivooja	1	7	20.5	1.8.59

MUUTOKSIA KANSAKOULUJEN JA ERÄIDEN LASTENHUOLTOLAITOSTEN OPE TTAJANVIRKIOIHIN.

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa suomenkielisten kansakoulujen kohdalla 330 ja ruotsinkielisten kansakoulujen kohdalla 35 alakansakoulunopettajan virkaa 1. 8. 1958 lukien yläkansakoulunopettajan viroiksi. Kaupunginvaltuusto 25/3 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa suomenkielisten kansakoulujen 5 alakansakoulunopettajan virkaa yläkansakoulunopettajan viroiksi 1. 8. 1959 lukien. Kaupunginvaltuusto 9/9 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti:

että suomenkielisiin kansakouluihin perustetaan 1. 11. 1959 alkaen kaksi erityisluokkaa oppivelvollisuusikäisten kuurojen lasten opettamista varten,

että mainittuja erityisluokkia varten perustetaan samoin 1. 11. 1959 alkaen kaksi erityisopettajan virkaa,

ettei sanottuja erityisopettajan virkoja täytetä vakinaisesti, ennenkuin on kulunut kolme vuotta niiden perustamisesta,

että po. erityisopettajille maksetaan palkkaus samojen perusteiden mukaan kuin kansakoulujen ohjesäännön 17 §:ssä on huonokuuloisten lasten opettajien palkkauksesta määrätty. Kaupunginvaltuusto 7/10 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti:

I) perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1. 8. 1958 alkaen seuraavat opettajanvirat:

	Nimike:	Lukumäärä
<u>arsinainen kansakoulu:</u>		
Alakansakoulunopettaja	10
Kansakoulunopettaja	711
Kansakoulunopettaja velvollisuuksin opettaa poikien käsityötä	1
Poikien käsityön opettaja	17
Tyttöjen käsityön opettaja	8
Poikien laulun opettaja	10
Tyttöjen laulun opettaja	9
<u>ansalaiskoulu:</u>		
Yleisaineiden opettaja	13
Yleisaineiden opettaja velvollisuuksin opettaa puutyötä	7
Yleisaineiden opettaja velvollisuuksin opettaa puu- ja metallityötä	6
Metallityön opettaja	5
Metallityön opettaja velvollisuuksin opettaa yleisaineita	8
Kone- ja sähköopin opettaja velvollisuuksin opettaa metallityötä ja yleisaineita	27
Puutyön opettaja	2
Tyttöjen käsityön opettaja	20
Kaupallisten aineiden opettaja velvollisuuksin opettaa yleisaineita	25

Yleisaineiden opettaja velvollisuuksin opettaa kaupallisia aineita	13
Kotitalouden opettaja	22

Apukoulu:

Apukoulun opettaja	40
Apukoulun poikien käsityön opettaja	2
Apukoulun kotitalouden opettaja	2

Tarkkailuluokat ja muut erityisluokat:

Tarkkailuluokan opettaja	8
Huonokuuloisten opettaja	2
Luku- ja kirjoittamisvaikeuksista kärsivien opettaja	2
Aivovauriolasten opettaja	2

II) perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1. 8. 1960 alkaen seuraavat opettajanvirat:

Varsinainen kansakoulu:

Kansakoulunopettaja velvollisuuksin opettaa poikien käsityötä	15
Kansakoulunopettaja velvollisuuksin opettaa tyttöjen käsityötä	15

Apukoulu:

Apukoulun opettaja	5
--------------------------	---

Tarkkailuluokat ja muut erityisluokat:

Tarkkailuluokan opettaja	6
--------------------------------	---

III) perustaa suomenkielisiin kansakouluihin 1. 8. 1959 alkaen seuraavat opettajanvirat, jotka kuitenkin jätetään vakinaisesti täyttämättä 31. 7. 1962 saakka:

Varsinainen kansakoulu:

Kansakoulunopettaja	54
Tyttöjen käsityön opettaja	2
Poikien laulun opettaja	2
Tyttöjen laulun opettaja	2

Kansalaiskoulu:

Yleisaineiden opettaja	17
Metallityön opettaja	7
Puutyön opettaja	3
Tyttöjen käsityön opettaja	4
Kaupallisten aineiden opettaja	6
Kotitalouden opettaja	6

Apukoulu:

Apukoulun opettaja	6
Apukoulun poikien käsityön opettaja	1

Tarkkailuluokat:

Tarkkailuluokan opettaja 8

IV) muuttaa lastenhuoltolaitosten opettajanvirat 1. 8. 1958 alkaen seuraavasti:

Lemmilän vastaanottokoti:

1 miesopettajan viran erityisluokan opettajanviraksi

Ryttlän vastaanottokoti:

3 opettajanvirkaa erityisluokan opettajanviroiksi

Toivolan oppilaskoti:

6 opettajanvirkaa apukoulun opettajanviroiksi

V) perustaa 1. 8. 1958 alkaen

Ryttlän vastaanottokotiin 1 erityisluokan opettajanviran, joka kuitenkin jätetään vakinaisesti täyttämättä 31. 7. 1961 saakka, ja Metsäkummun hoitokotiin 1 erityisluokan opettajanviran. Kaupunginvaltuusto 2/12 1959.

Kaupunginvaltuusto päätti:

1) perustaa ruotsinkielisiin kansakouluihin 1. 8. 1958 alkaen seuraavat opettajanvirat:

Nimike

Lukumäärä

Varsinainen kansakoulu:

Alakansakoulunopettaja	2
Kansakoulunopettaja	96
Poikien käsityön opettaja	3
Tyttöjen käsityön opettaja	4
Laulunopettaja	4

Kansalaiskoulu:

Yleisaineiden opettaja	5
Kotitalouden opettaja	4
Puutyön opettaja	2
Metallityön opettaja	2
Tyttöjen käsityön opettaja	2
Suomen kielen opettaja	1

Apukoulu:

Apukoulun opettaja	11
Apukoulun poikien käsityön opettaja	2
Apukoulun kotitalouden opettaja	1

Tarkkailuluokat ja muut erityisluokat:

Tarkkailuluokan opettaja	2
Luku- ja kirjoitusvaikeuksista kärsivien opettaja ...	2
Huonokuuloisten opettaja	2

II) perustaa ruotsinkielisiin kansakouluihin samoin 1. 8. 1958 alkaen seuraavat opettajanvirat, jotka kuitenkin jätetään vakinaisesti täyttämättä 31. 7. 1961 saakka:

Varsinainen kansakoulu:

Kansakoulunopettaja 15

Kansalaiskoulu:

Yleisaineiden opettaja 1

III) perustaa ruotsinkielisten kansakoulujen kansalaiskouluun 1. 8. 1959 alkaen yhden yleisaineiden opettajanviran, joka kuitenkin jätetään vakinaisesti täyttämättä 1. 8. 1961 saakka,

IV) muuttaa ruotsinkielisten kansakoulujen yhden kansakoulunopettajanviran 1. 8. 1959 alkaen varsinaisen kansakoulun poikien käsityön opettajan viraksi,

V) lakkauttaa ruotsinkielisten kansakoulujen varsinaisessa kansakoulussa 1. 8. 1960 alkaen 7 kansakoulunopettajanvirkaa. Kaupunginvaltuusto 2/12 1959.

HELSINGIN KAUPUNGIN
SÄÄDÖSKOKOELMASSA ILMESTYNEIDEN SÄÄDÖSTEN AAKKO-
SELLINEN HAKEMISTO

Ajokirja, omaa henkilöautoaan kaupungin ajoissa käyttävien viranhaltijain velvoittaminen pitämään sellaista	IV:21
Aloitetoiminnan käytäntöön ottoa koskevat ohjeet	I:49
Alue liikenne, henkilöautoilla harjoitettava ammattimainen, järjestysohjeet sitä varten	VII:12
Alukset, satamalaitoksen, taksa niiden käyttämisestä	XIV:22
Aluksille annetusta vedestä kannettava maksu	XIV:23
Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat	IV:23
Ansiomerkkien säännöt	I:50
Arkistot, julkiset, asetus niistä annetun lain täytäntöönpanosta	I:21
laki niistä	I:20
Arkistot, kunnalliset, ohjeet niiden asiakirjojen hoitamisesta	I:23
Arkistot, liitoskuntien, ohjeet niiden siirrosta kaupungin viranomaisille	I:25
Arkistot, valtion virka- ja kunnalliset, ohjeet niiden huoneista	I:22
Ks. myös Kaupunginarkisto.	
Asemakaavalaki	X: 1
Asemakaavamittaus, asetus siitä	X: 9
Asemakaavoja piirrettäessä käytettävät merkinnät	X:12
Asevelvollisuuslaki	IV: 5
Asiakirjat, asetus niiden lähettämisestä	I:33
asetus sisältävä eräitä poikkeuksia niiden julkisuudesta ..	I:38
Helsingin kaupungin viranomaisten antamat, niistä kannettavat lunastukset	I:46,47
laki niiden julkisuudesta	I:37
laki niiden lähettämisestä	I:32
niiden hävittäminen	I:52,53
niiden siirto kaupunginarkistoon	I:24
Asuntotonttien yleiset luovutusehdot	VIII: 4
Asutuslautakunnan ja asutusneuvojan ohjesääntö	IX: 1
Asutuslautakunnat, asetus niistä annetun lain toimeenpanosta	IX: 3
laki niistä	IX: 2
Autobussiliikenne, ammattimainen, sen ohjesääntö	VII:16
Autovaakojen käyttötaksaa	XIV:28
Bensininjakeluasemat, ks. Moottoripolttoainejakeluasemat.	
Brändön rakennusjärjestys	X:16

Elinkeinon harjoittamisen oikeus, laki siitä	VII:26
Elokuvanäyttämöt, asetukset niistä	VII:25
Eläkesääntö, työntekijäin	IV:35
viranhaltijain	IV:10
Eläkkeet, valtion työntekijäin, asetukset niistä	IV:47
valtion viranhaltijain, asetukset niistä	IV:46
Hankintaohjeet	I:54
Hankintatoimiston johtosääntö	I: 9
Helsinki-mitalin jakoa koskevat määräykset	I:51
Henkikirjoitus, laki ja asetukset siitä	VI:5, 6
Henkikirjoitustoimiston johtosääntö	VI: 4
Henkilövuokra-autot, järjestysohjeet	VII:12
taksa	VII:13
Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljysataman rakennusjärjestys	X:18
Huoltokassan toimintaohjeet	I:14
Huonerakenteet	X: 4
Huvit, julkiset	VII:2, 3
Itsenäisyyspäivän viettäminen yleisenä juhla- ja vapaapäivänä, laki siitä	IV: 3
Jakolaitos kaupungissa, asetukset siitä	X:10
" " laki siitä	X: 8
" " siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suoritettavat maksut	X:25
Jakolaki	X: 7
Julkiset huvit	VII:2, 3
Järjestelytoimiston johtosääntö	I:10
Järjestyssääntö, Helsingin kaupungin	VII: 4
Jätteiden kuljetusmaksut	XI:12
Kaasulaitoksen johtosääntö	XII: 4
Kaasulaitoksen työntekijäin työsäännöt	IV:41
Kaasutariffi	XII:11
Kaasutehtaan antama kaasu, ohjesääntö sen kulutuksesta	XII:10
Kaduissa suoritettavia kaivuita koskeva ohjesääntö	XI: 7
Kaduissa tehtävien kaivuiden suoritus- ja valvontataksa	XI:11
Kaduissa tehtävät kaivuut, määräykset ilmoitusvelvollisuudesta	XI: 6
Kadun erilleen aitaamisesta kannettavien maksujen veloitus-tapa	X:21
Kadun ja viemärin rakennuskustannusten jakaminen kaupungin ja tontinomistajan kesken	XI: 9
Kalastusta koskevat määräykset	VIII: 9
Kansakoulujen johtajien palkkiot	IV:22
Kansakoulunopettajien ylittämispalkat	IV:22
Katujen kunnossapidon kaupungin huoleksi ottamisen perusteet	XI: 5
Katujen puhtaanapitomaksut	XI:12
Katumaan aitaamisesta perittävä maksu	X:24
Kauppa- ym. liikkeiden aukioaika, laki siitä	VII:28
Kaupunginarkisto, asiakirjojen siirto sinne	I:24
sen johtosääntö	I:19
Kaupungingeodeetin tehtävistä perittävä maksu	X:26

Kaupunginhallituksen asiamiestoimiston johtosääntö	I: 11
Kaupunginhallituksen johtosääntö	I: 7
Kaupunginhallituksen ohjesääntö	I: 6
Kaupunginkanslian johtosääntö	I: 8
Kaupunginvaltuuston työjärjestys	I: 5
Kaupunginviskaalit, heidän ohjesääntönsä	V: 7
heidän työjärjestyksensä	V: 8
Kaupunginvoudinvirat, asetus niiden asettamisesta ja kelpoi- suusehdoista	V: 4
Keskuspesulan johtosääntö	I: 55
Kielilaki	I: 27
asetus sen täytäntöönpanosta	I: 28
Kielitaitosääntö, kaupungin viranhaltijain	IV: 15
Kiinteistöjen rekisteröinti kaupungissa, asetus siitä	X: 10
" " " laki siitä	X: 8
" " " siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista suoritettavat maksut	X: 25
Kiinteistölautakunnan ja sen jaostojen välinen työnjako	VIII: 3
Kiinteistölautakunnan johtosääntö	VIII: 1
Kiinteistöviraston johtosääntö	VIII: 2
Kiinteistövuokrat, ks. Tilitysvuokrat.	
Kioskit, määräykset niissä harjoitettavasta kaupasta	VII: 27
Kirjallisuuden tilaamisessa noudatettavat menettelyohjeet ..	I: 48
Koiraveron suorittaminen, asetus siitä	I: 17
Kokoukset, yleiset, laki niistä	VII: 1
Kompassintarkistuslaitteiden käyttötaksa	XIV: 24
Kunnallinen jaoitus, laki sen muuttamisesta	I: 3
Kunnallisasetus v:lta 1873	I: 4
Kunnallislaki	I: 1
Kunnallisvaalilaki	I: 2
Kunnanvaakuna, asetus siitä	I: 40
laki siitä	I: 39
Kunniamerkin säännöt	I: 50
Kuorma-ajurit, heidän järjestyssääntönsä	VII: 20
Kuorma-ajuritaksa	VII: 21
Kuorma-autotaksa	VII: 15
Kuulutukset, julkiset, asetus niistä annetun lain soveltami- sesta	I: 31
laki niistä	I: 30
Kuusisaaren rakennusjärjestys	X: 17
Käyttörahasen säännöt	I: 15
Laiturihuollon taksa	XIV: 34
Laiturihuollon yleiset määräykset	XIV: 5
Lastaus- ja purkauksessa noudatettavat järjestysohjeet	XIV: 14
Lehtien tilaamisessa noudatettavat menettelyohjeet	I: 48
Leski- ja orpoeläkekassan säännöt	IV: 43
Leskieläke- ja kasvatuseränsääntö	IV: 48
Liikennelaitos, sen henkilökunnalta perittävät oikeudenkäyn- tikustannukset	XIII: 8
johtosääntö	XIII: 2
kuoletussuunnitelman vahvistaminen	XIII: 5
lautakunnan johtosääntö	XIII: 1
sen löytötavararahasen säännöt	XIII: 6
sen löytötavaratoimiston ohjesääntö	XIII: 7
Liikennemaksutaksa	XIV: 20

Liikennemerkkit	VII:10
Linja-autolippujen hinnat	XIII: 9
Linjaliikenteenharjoittajat, yksityiset, henkilökuljetusmaksut heidän Helsingin kaupungin alueella liikennöimillään linjoilla	VII:17
Luonastusmaksujen kannannassa noudatettavat menettelyohjeet	I:47
Luontoisetusääntö	IV:14
Luotsitaksa	XIV:26
Lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen	IV:13
Löytötavararahasto, liikennelaitoksen, sen säännöt	XIII: 6
Löytötavaratoimisto, liikennelaitoksen, sen ohjesääntö	XIII: 7
Maanmittaustoimitukset, uskottujen miesten palkkiot niissä	X:27
Maataloustyöntekijät, heidän työehtosopimuksensa	IV:32
Maistraatti, sen kokoonpano ja toiminta	V: 1
sen työjärjestys	V: 2
Matka-avustusten myöntäminen kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille	IV:17
Matkustussääntö	IV:16
Mitat ja painot, laki niistä	VII:30
Mittaus ja punnitseminen, asetus siitä	VII:31
Moottoriajoneuvoasetus	VII: 7
sen täytäntöönpano	VII:11
Moottoriajoneuvojen korkein sallittu nopeus pääväylillä	VII: 9
Moottoripolttoainejakeluasemat, kaupungin omistaman maan luovutus niille	VIII: 6
Neuvotteluoikeus, kunnan viranhaltijan, asetus siitä annetun lain soveltamisesta	IV: 7
laki siitä	IV: 6
Nostureita käytettäessä noudatettavat määräykset	XIV:17
Nosturitaksa	XIV:35
Nuohoustaksa	XV:14
Nuohoustoimen johtosääntö	XV:13
Oppikoulutontteja luovutettaessa sovellettavat periaatteet	VIII: 5
Pakilan rakennusjärjestys	X:20
Palavat nesteet, asetus niistä	XV: 8
" " , kauppa- ja teollisuusministeriön päätös	XV: 9
Palkkalautakunnan johtosääntö	IV: 1
Palkkalautakunnan toimiston johtosääntö	IV: 2
Pakkiosääntö	I: 44
Palojärjestys	XV: 4
Palolaitoksen antamasta avunannosta, vartioinnista ja kaluston lainauksesta perittävät maksut	XV:12
Palolaitoksen johtosääntö	XV: 2
Palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttäminen, taksa siitä	XV:11
Palolaitoksen sisäpalvelussääntö	XV: 3
Palolaki	XV: 5
Palolautakunnan johtosääntö	XV: 1
Palonkestävyys, rakennusten ja rakennusosien, sen luokittelu	X: 6
Palosääntö	XV: 6
Paloturvallisuusmääräykset Helsingin kaupungissa olevia autotuoja varten	XV:10

Pika-ajurit, heidän järjestyssääntönsä	VII:18
Pika-ajuritaksa	VII:19
Poliisijärjestys, ks. Järjestyssääntö.	
Poliisilaitoksen menot, kaupungin osanotto niihin	VI:1,2
Poliisiyartiopiirit, kaupungin jako niihin	VI: 3
Postirahanvapaus, asetus siitä	I:34,35
Puhtaanapitolaitoksen työntekijäin työ säännöt	IV:39
Pukinmäen rakennusjärjestys	X:19
Puutavara- ja polttoainetoimiston johtosääntö	I:26
Päivystystyön järjestely	IV:20
Pääliikenneväylät	VII: 8
Pöytäkirjakieltä koskevat määräykset	I:29
Raastuvanoikeus, sen kokoonpano ja toiminta	V: 5
sen työjärjestys	V: 6
Rahatoimiston johtosääntö	I:13
Raitiotie- ja linja-autolippujen hinnat	XIII: 9
Rakennusasetus	X: 2
Rakennusjärjestys, Brändön	X:16
" Helsingin	X: 3
" Herttoniemen tehdaskorttelien ja öljy- sataman	X:18
" Kuusisaaren	X:17
" Pakilan	X:20
" Pukinmäen	X:19
Rakernushuolto, sivistyksellinen, sitä valvovan toimikunnan johtosääntö	X:28
Rakennuskonttorin työntekijäin työ säännöt	IV:38
Rakennuslaki	X:29
Rakennuspiirustukset	X: 5
Rakennussuunnitelmia piirrettäessä käytettävät merkinnät ..	X:12
Rakennustarkastustoimiston johtosääntö	X:14
Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu ..	X: 6
Rakennustoiminnan säännöstely	X:15
Rakennustoiminta, yleishyödyllinen, sen edistämislainarahas- ton säännöt	XIII: 8
Rakennustoimiston suorittamista töistä kannettava korvaus	XI:10
Rakennusvalvontaan kuuluvista toimituksista kannettavat mak- sut	X:22
Rakennusviraston johtosääntö	XI: 2
Rekisteröiminen kaupungissa, asetus siitä	X:10
" " laki siitä	X: 8
" " siitä annetun lain ja asetuksen mukaisista toimituksista kannettavat maksut	X:25
Revisioviraston johtosääntö	II: 2
Räjähdyksineet, asetus niistä	VII:29
Sairaus- ja hautausapusääntö, kaupungin työntekijäin	IV:37
Satama-alueiden rajat	XIV: 4
Satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra	XIV:33
Satamajärjestys	XIV: 3
Satamajäänmurtajain toimintaohjesääntö	XIV: 9
Satamalaitoksen johtosääntö	XIV: 2
Satamalautakunnan johtosääntö	XIV: 1

Satamamaksutaksa	XIV:21
Satamaomaisuuden kuoletussuunnitelma	XIV: 6
Satamaradan liikennöimismääräykset	XIV:15
Satamatyöntekijäin huoltorakennusten järjestyssäntö	XIV: 7
Sivistyksellistä rakennushuoltoa valvovan toimikunnan johtosääntö	Ox:28
Sähkölaitoksen johtosääntö	XII: 5
Sähkölaitoksen työntekijäin työsäännöt	IV:42
Sähköraitioiteiden käyttämisessä noudatettavia määräyksiä ..	XIII: 4
Sähköraitioiteiden liikenteessä noudatettavat järjestyssäännöt	XIII: 3
Sähkötariffi	XII:12
Talletusmakasiini, yleinen, sen järjestyssäntö	XIV:12
sen ohjesääntö	XIV:11
Talletusmakasiini, sen taksa	XIV:30
sen työmaksut	XIV:31
Talletusmakasiinit, yleiset, asetus niistä	XIV:10
Talouden tarkastussääntö	II: 1
Teatterijärjestys yhdistysteattereille	VII:24
Teollisuuslaitosten lautakunnan johtosääntö	XII: 1
Teollisuuslaitosten lautakunnan kanslian johtosääntö	XII: 2
Tieliikenneasetus	VII: 5
Tilapäinen työvoima	IV:18
Tilastotoimiston johtosääntö	I:18
Tilastot, viralliset, laki tietojen antamisesta niitä varten	I:36
Tilisääntö	I:12
Tilitysvuokrat, kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen	
virastojen	VIII: 7
Toimintakertomusten laatiminen	I:42
Toimituskirjain lunastus, asetus siitä	I:45
Toimituskirjat, kaupungin viranomaisten antamat, taksa	
niistä kannettavista lunastuksista	I:46
Tontinmittaus kaupungissa, asetus siitä	X:10
" " laki siitä	X: 8
" " siitä annetun lain ja asetuksen	
mukaisista toimituksista suoritettavat maksut	X:25
Tontinmittaus, valtioneuvoston päätös menettelystä siinä	X:11
Tontit, asunto-, niiden luovutusehdot	VIII: 4
" oppikoulu-, niiden luovutusehdot	VIII: 5
Tonttijakokarttojen laatiminen	X:13
Tonttirekisterikartta	X:11
Tulipalovaara, sen välttäminen varastopaikoilla	XV: 7
Tullipakkahuoneissa säilytetyn tavaran paikanvuokra	XIV:29
Tuntipalkat, kaupungin työntekijäin	IV:33
Tuotantokomiteat, laki niistä	XI: 3
" " valtioneuvoston päätös niistä	XI: 4
Tuulaakimaksun laskemisen perusteet	XIV:18,19
Työaikalaki	IV:28
asetus sen soveltamisesta	IV:29
Työehtosopimus, kaupungin työntekijäin	IV:31
maaloustyöntekijäin	IV:32
Työehtosopimuslaki	IV:27
Työehtosopimusten ulkopuolella olevan henkilökunnan asema	IV:12
Työntekijät, heidän vuosilomalakinsa	IV:26

Työntekijät, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	IV:35
heidän irtisanomisensa	IV:19
" sairaus- ja hautausapuseääntönsä	IV:37
" tuntipalkkaansa	IV:33
" työehtosopimuksensa	IV:31
" vuosilomasääntönsä	IV:36
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset	IV:13
matka-avustusten myöntäminen heille	IV:17
Työntekijät, valtion, asetus heidän eläkkeistään	IV:47
Työsopimuslaki	IV:24
Työsääntölaki	IV:25
Työturvallisuuslaki	IV:49
Ulkonevat rakennusosat, taksa oikeudesta rakentaa niitä	X:23
Ulosottolaki, otteita siitä	V: 3
Ulotottoimen tarkkaajan työjärjestys	V:12
Ulosottovirasto, Helsingin, asetus siitä	V:11
" " laki siitä	V:10
" " sen johtosääntö	V: 9
Vaakamestarien taksa	XIV:27
Vaakamestarin tehtävät pakkahuoneella	XIV:16
Vaakuna, Helsingin kaupungin, sen käyttöä koskevat ohjeet	I:41
Vakauslaitos, asetus siitä	VII:32
Valtionavut, kaupungille tulevat, niiden hakeminen	I:43
Vapaakirjeoikeus	I:34,35
Vapunpäivän järjestäminen työntekijäin vapaapäiväksi, laki siitä	IV: 4
Varastoalueet, satamalautakunnan vuokralle antamat, niillä noudatettavat järjestyssäännöt	XIV:13
Varastopaikat, tulenvaaran vähentäminen niissä	XV: 7
Varastosuojat satamissa, niiden järjestyssäännöt	XIV: 8
taksa niiden paikanvuokrista	XIV:32
Venelaituripaikkojen vuokra ja veneiden rekisteröimismaksu	XIV:25
Verontasausrahaston säännöt	I:16
Verotuslaki	I:56
Vesijohtolaitoksen taksa	XII: 8
Vesijohtolaitoksen työntekijäin työnsääntö	IV:40
Vesijohtourakoitsijain johtosääntö	XII: 6
Vesilaitoksen johtosääntö	XII: 3
Viemärijohdot, yksityiset, niiden teettämistä koskeva ohjesääntö,	XI: 8
niitä koskevien piirustusten ja niiden mukaan rakennettujen viemärien tarkastamisesta vesijohtolaitokselle suoritettavat toimitusmaksut	XII: 9
Viemärijohtojen urakoitsijain johtosääntö	XII: 7
Viemärien rakennuskustannusten jakaminen kaupungin ja tontinomistajan kesken	XI: 9
Viranhaltijat, kaupungin, heidän eläkesääntönsä	IV:10
heidän irtisanomisensa	IV:19
" kielitaitosääntönsä	IV:15
" luontoisetussääntönsä	IV:14
" virkasääntönsä	IV: 9
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset	IV:13
jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin	IV:11
matka-avustusten myöntäminen heille	IV:17

Viranhaltijat, kuntien, heille myönnetty neuvottelu-oikeus	IV:6,7
Viranhaltijat, valtion, asetus heidän eläkkeistään	IV:46
asetus heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttamisesta	IV:44
heidän vuosilomistaan annetun asetuksen muuttaminen	IV:45
Virkamatkat, viranhaltijain omilla autoillaan tekemät, ajokirjan pitäminen niistä ja niistä suoritettava korvaus	IV:16
Virkasääntö	IV:9
Vuokra-autoilijain virkapuku	VII:14
Vuokra-autot, järjestysohjeet	VII:12
taksa	VII:13
Vuokramoottoriveneiden kuljettajien järjestysohjeet	VII:22
Vuokramoottorivenetaksa	VII:23
Vuosikertomusten laatiminen	I:42
Vuosilomalaki, työntekijäin	IV:26
Vuosilomasääntö, kaupungin työntekijäin	IV:36
Yhdistysteatterit, niiden teatterijärjestys	VII:24
Yksityisiä viemärijohtoja koskevien piirustusten ja näiden mukaan rakennettujen viemärijohtojen tarkastamisesta vesijohtolaitokselle suoritettavat toimitusmaksut	XII:9
Yksityisten laskujohtojen sekä taloihin ja tonteille rakennettavain johtojen teettämistä koskeva ohjesääntö	XI:8
Yleiset kokoukset, laki niistä	VII:1
Yleishyödyllisen rakennustoiminnan edistämislainarahaston säännöt	VIII:8
Yleisten töiden lautakunnan johtosääntö	XI:1
Ylityökorvaukset, viranhaltijat, jotka eivät ole niihin oikeutettuja	IV:11